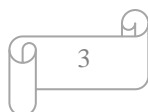

Như
Lai
Tâm
Sự
Với
Con

Toàn Tập
Bạch Mã

Cuốn Sách Này Của:.....

.....

SĐT:.....

Gmail:.....

Địa Chỉ:.....

.....

Kí Tên:

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

Chúng ta thường làm nghĩ rằng, việc thành Phật thì sẽ không còn cảm xúc gì nữa, tâm tình sẽ như gỗ đá, không còn thương cảm gì với chúng sinh nữa cả,... . Thế nhưng, hoàn toàn không phải vậy, thành Phật rồi, lại tràn đầy tình thương, tình thương ấy lại còn vô bờ bến đối với hết thảy chúng sinh vạn vật... . Chúng ta phải phá bỏ đi định kiến ấy, để Phật trở nên gần gũi với chúng ta hơn, lúc nào chúng ta cũng nghĩ đến Phật, theo một cách thật nhẹ nhàng và thân quen,..., từ đó, mà trong cuộc sống hàng ngày của mình, mỗi người sẽ có được sự thức tỉnh cần thiết để tu hành, để đối nhân xử thế trong đời được tốt hơn,... .

Thành Phật, cũng không phải việc xa lìa thế tục, biến mất đi, và không còn tồn tại..., nếu xa lìa, biến mất, và thành thứ không còn tồn tại..., thì ý nghĩa của sự từ bi, bất sanh bất diệt, vĩnh hằng..., chẳng phải cũng vô nghĩa theo rồi hay sao?,... .

Vì muốn cho đại chúng hiểu hơn về Phật, được cảm thấy gần gũi hơn với Phật, sau cùng, là nhận ra được "chất Phật" trong chính mình,..., cho nên, Bạch Mã viết thành tập sách này, mong rằng, qua những lời ngắn gọn, nhưng Quý Vị có thật nhiều chiêm nghiệm và tỏ sáng, đời sống và đời tu ngày càng được viên mãn !

LỜI NÓI ĐẦU

Như Lai tâm sự với Con, không chỉ là một vị nào đó đã thành Phật, và quay lại để tâm sự với một người bình thường, chưa giác ngộ, giống như việc cha luôn muốn đi tìm con, thầy luôn muốn đi tìm trò... để mọi người, vạn vật... luôn được gắn kết, xum vầy..., **quan trọng hơn, đó là sự tỏ sáng của Phật Tánh trong mỗi chúng sinh vạn vật,...**, để chính người đó an ủi được chính mình, lấy lại được sức mạnh, trí tuệ, lòng từ bi... vốn có của chất Phật nơi chính mình, **kích hoạt năng lượng sống tích cực để tâm trí dần trở nên thanh thoát và an vui...** .

Như Lai tâm sự với Con, sẽ lấy lòng từ bi thông qua câu từ ngắn gọn, xúc tích để biểu đạt, giúp cho Quý Vị **đả thông** được tâm trí, cũng như sự khổ đau, phiền muộn..., giúp Quý Vị tự yêu quý được chính mình cũng như vạn vật xung quanh,..., từ đó, phá bỏ được ranh giới của Thánh và Phàm, Phật và chúng sinh,..., không còn sự chia cách, ngăn ngại, phân biệt... gì nữa, đời và đạo, tự nhiên sẽ được dung thông, vạn sự minh bạch,... . Tâm trí được khai sáng rồi, thì nó sẽ tự động đi đến **sự tỉnh thức của Phật Tánh**, nếu một người có thể luôn sống với sự tỉnh thức, thì ngày thành đạo sẽ chẳng còn xa vời với vị ấy nữa đâu !

LỜI KHAI TÂM

Thông thường, khi đưa đạo pháp vào thế gian, hay đơn giản là sự trao truyền kiến thức, từ đó mà người khác có thể tiếp nhận và làm theo, với mục đích, là cải thiện nhân tâm con người và xã hội..., thì cần phải trải qua 4 bước cơ bản, là "Đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm". Đây chính là "công thức" để thay đổi nhận thức của một con người... theo hướng tốt đẹp.

Khi chúng ta muốn thay đổi nhận thức một ai đó, ta không thể nói thẳng lí đúng mà mong người có thể thay đổi liền, đó chỉ là cách làm của kẻ độc quyền, độc đoán, gia trưởng, hạn hẹp, nóng vội, và chưa biết cách giáo dục, hoằng pháp..., nếu chỉ có thế mà thành công, thì Phật đã làm xong lâu rồi, ai cũng thành Phật hết rồi. Người có tấm lòng yêu thương, nhường nhịn, có trí tuệ lớn, và biết cách giáo dục, hoằng pháp..., họ sẽ không làm như vậy.

Muốn thay đổi ai đó, trước hết phải đồng tâm, nghĩa là biết lắng nghe mọi ý kiến của họ, có cái "đức nhường lí lẽ" mà chấp nhận mọi cái mà họ cho là đúng, là phải, là hợp lí..., bởi xét tới tận cùng, như lời Phật dạy, "vạn pháp giai không", đã không thì làm gì cần bàn đến đúng sai?..., do vậy, cái đồng tâm của Phật không phải tranh ý, mà là cái đức nhường lí lẽ, bởi thiếu đạt chân lí tối thượng vậy. Chỉ có nhường người lí lẽ, mới có thể an tâm được cho người, không nhường người lí lẽ, người sẽ bất an, và bản thân ta thì còn bản ngã, còn bản ngã thì mới tranh hơn với người, không đứng ở chỗ Phật đứng. Làm người an tâm người mới

có tĩnh tâm, người không an tâm thì người sẽ hỗn loạn, không có được tĩnh tâm.

"Muốn đồng tâm với người..., điều cốt lõi phải có nhẫn nại, muốn an tâm với người... điều cốt lõi phải có từ bi, muốn tĩnh tâm với người..., điều cốt lõi phải có trí huệ". Một người truyền đạt chân lí cho người khác..., phải hội tụ đủ ba điều kiện cần này thì việc truyền tâm là việc dễ dàng làm được, nếu đầy đủ pháp duyên rồi, thì việc truyền tâm đương nhiên làm được, chỉ là vào thời điểm nào mà thôi.

Như trong Phật Pháp, có rất nhiều pháp môn tu tập để đưa người tu hành chứng đắc Phật quả,... . Mỗi một phương pháp, người thầy đều thường nói rằng, "đây là phương pháp duy nhất đối với con, có thể giúp con chứng đắc Phật quả", mọi con đường khác đều là hư giả, đều không đúng pháp, đi lâu hơn... để làm gì?, đó là để người tu hành chuyên tâm vào một con đường, đó là việc "chấp pháp". "Có chấp pháp mới có hành pháp, có hành pháp mới có đắc pháp". "Điều quan trọng nhất của chấp pháp là chuyên chú, điều quan trọng nhất của hành pháp là tinh cần, có chuyên chú, có tinh cần, ắt đắc pháp".

Quả thực, con đường nào cũng sẽ thành tựu cả. Phật Pháp dạy, "không có pháp nào không phải là Phật Pháp", ý nghĩa là không có sự phân biệt và chấp trước các pháp, mọi pháp đều bình đẳng, bởi vốn cái bản chất chung của các pháp đều không có thực, kể cả các pháp thành Phật..., "nó chỉ là phương tiện để đưa người tu hành thể nhập Tự Tính, liả bỏ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)", khi thể hội được Tự Tính rồi, thì các pháp kia, pháp nào không phải pháp tối thượng, pháp đệ nhất?... . "Khi thể nhập được tri kiến Phật rồi, thì ai không phải Phật?, lời nào là có thật?...".

Sở dĩ người tu hành quá nặng nề và luẩn quẩn trong các pháp bởi tâm trí còn bị giới hạn bởi không gian, thời gian, mọi cảnh duyên..., nhưng đối với Phật, Bồ Tát... sự tồn tại của vũ trụ vô biên vô tận, thời gian không gian... đó cũng chỉ vồn vện như một sắc na sinh diệt mà thôi, có gì mà không buông bỏ được?... . Một tâm lượng rộng lớn như vậy, việc truyền tâm mới thực sự dễ dàng hơn, không có mâu thuẫn với bất kì ai cả, và vấn đề lĩnh hội được pháp đối với người nhận chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Một lời nói ngắn gọn, mà có thể bao hàm hết cả 4 bước chính này", là "đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm", lại phải chất chứa cả cái tình và cái lí của thế gian, cũng như lí tưởng của sự giải thoát, giác ngộ... ở kẻ tu hành, đó là điều không hề dễ dàng chút nào,... . Tuy nhiên, tác giả sẽ cố gắng chặt lọc trong tư duy, và tạm dùng danh từ "Ta, Như Lai(chân tâm, Phật tánh,...)", để truyền đạt lại cho quý vị một cách tốt nhất. Cũng chính vì lời ngắn gọn, nên thâm ý sẽ được tích tụ và ẩn dụ sâu xa, dùng nhiều đến thiền ngữ..., đòi hỏi quý vị phải có sự lắng tâm nhất định mới có thể chiêm nghiệm. Mỗi một căn cơ, sẽ có những trải nghiệm và thể hội khác nhau, tuy nhiên, quý vị chỉ cần thả lỏng tâm trí, vô tư đón nhận, thì sẽ có được sự lĩnh hội tốt nhất !

"Ta đi tìm con, đã từ vô thủy, khi mà thiên địa này còn chưa hình thành,..., con đã luân hồi vô lượng kiếp trong đó rồi, cho đến nay, con vẫn còn mang thân tứ đại, rồi sau này, vẫn có thể tiếp nối đến vô lượng kiếp,..., Như Lai vẫn chưa hề rời xa con, bởi ta ở bên trong con.

Ta luôn thấy được con, trong từng ý nghĩ, hành vi, và việc làm của con, phúc họa, gian nan, trầm luân trong lục đạo,..., ta đều cùng con trải qua,..., ta nhiều lần thấy con trong các hình tướng, từ khi con còn đở hỏn, cho đến khi con già nua và chết,..., Như Lai vẫn chưa hề rời xa con, cũng bởi vì ta luôn ở bên con" !

Lời tâm sự số 1

Này con, con còn nhiều thiếu sót, nhưng Như Lai là phần còn thiếu của con, hơn nữa, con chính là ta, ta cũng chính là con, vì thế, con không có khuyết điểm, con là một phiên bản hoàn hảo trong mắt ta.

Lời tâm sự số 2

Hoa sen từ bùn mà có, trí tuệ từ khổ đau mà thành. Ưu phiền, ai cũng có, nhưng sống với ưu phiền mà tâm vẫn luôn tĩnh lặng, thì đó mới là người có bản lĩnh, và con cũng có bản lĩnh đó đấy.

Lời tâm sự số 3

Muộn rồi, ngủ đi con, hãy giao cho ta tất cả ưu phiền trong con, Như Lai sẽ hóa giải chúng thành những thứ đẹp đẽ. Để ngày mai, khi con thức giấc, ta gửi lại con một nụ cười nhẹ nhàng, cùng với những chiếc lá bồ đề thật xanh tươi..., để cho con làm lại mọi thứ được tốt hơn.

Lời tâm sự số 4

Ta có thể chịu đựng được tất cả mọi lời nói sân giận của con. Chỉ có điều là..., con biết không..., mỗi lần như thế, lệ từ bi của Như Lai lại tuôn rơi, bởi vì ta thương con, không nỡ thấy con sầu khổ,...

Lời tâm sự số 5

Yêu thương được tất cả mọi người, không trừ một ai, đó là nhân đức. Nhân đức, con không đắc, làm sao kiếp sau con có được thân người?.

Lời tâm sự số 6

Yêu thương được tất cả chúng sinh, một con kiến cũng không giết, đó là thiên đức. Thiên đức, con không đắc, làm sao các ác trong con được tiêu trừ?.

Lời tâm sự số 7

Có thể là tất cả tướng, đó là đạo vô ngã của ta. Tâm con còn dính tướng, thì con không thể đắc được đạo vô ngã.

Lời tâm sự số 8

Một sợi dây xích dài, nhưng nếu nó bị cắt đi một mắt xích, thì toàn bộ dây xích ấy bị chia cách. Cũng như thế, Con, cũng chính là một mắt xích trong gia đình, trong xã hội, và toàn thể nhân loại. Nếu con không thể hàn gắn mọi người trở nên gắn kết hơn, thì con cũng đừng nên chia rẽ đi. Thiệt ác trong con, cũng chỉ từ chỗ này mà hiểu biết.

Lời tâm sự số 9

Con có lỗi làm gì?, sám hối ra đi, ta chứng minh cho con.

Lời tâm sự số 10

Con chửi ta cũng được, con lừa ta cũng được, con hại ta cũng được,..., **Như Lai** đều tha thứ hết cho con đấy.

Lời tâm sự số 11

Con không dám đối diện với tội lỗi và sai lầm của mình à? **Hãy mạnh mẽ lên nhé.**

Lời tâm sự số 12

Con đừng vì cuộc sống khắc nghiệt, mà trở nên phẫn uất, rồi tạo ra ba nghiệp ác của thân, khẩu, và ý. **Một chút bồng bột** mà kéo dài trong luân hồi đến ngàn thu, không có đáng, ta rất thương con vì điều đó.

Lời tâm sự số 13

Con đang nghĩ gì, **Như Lai** đều biết rõ, thiện hay ác trong con, ta đều không quan tâm, bởi trong lòng ta, luôn tha thứ được cho tất cả, dù con có tội tệ đến mức độ nào đi chăng nữa, con vẫn mãi nhận được sự bao dung của ta.

Lời tâm sự số 14

Đêm khuya rồi, ngủ đi con, **Như Lai** sẽ luôn ở đây trong lúc con ngủ, con đừng sợ hãi điều gì cả.

Lời tâm sự số 15

Nhận thức, tư tưởng, khi chưa có sự vật hiện tượng, thì nó chưa hình thành, khi sự vật hiện tượng mất đi thì nó cũng mất đi, **nó chỉ tồn tại cùng sự vật hiện tượng vô thường**, vậy nhận thức, tư tưởng ấy..., có là của con không?

Lời tâm sự số 16

Này con, ai cũng phải lìa bỏ thế gian, lìa bỏ thân xác này. Vì vậy, **con đừng vì cái thân này mà tạo ra ác nghiệp**, con phải chịu hậu quả do chính mình tạo ra đó.

Lời tâm sự số 17

Thường xuyên ở một mình, chiêm nghiệm sự vô thường, con mới có thể hiểu được bản chất của cuộc sống.

Lời tâm sự số 18

Này con, lục đạo luân hồi là có thật, cho dù con có sanh thiên, thì cũng vẫn là lục đạo. Con đường mà ta chỉ cho con, **là con đường ra khỏi lục đạo**, không còn trôi lăn trong luân hồi nữa, con hãy lập một ý chí xuất li lục đạo ấy, **Như Lai chờ con**.

Lời tâm sự số 19

Con à, khi con hiểu biết điều gì hơn người khác một chút, thì đừng chê chách gì người ta nhé, sẽ tạo tội đó. Phải cảm thông cho họ, vì họ chưa biết mà, nhẹ lời và tìm phương tiện dẫn lối cho họ, đó mới là sự từ bi của con.

Lời tâm sự số 20

Khuya rồi, ngủ đi con, Như Lai sẽ chờ con ở nơi sâu lắng nhất trong giấc ngủ của con, con hãy ngủ thật bình an, đừng sợ hãi.

Lời tâm sự số 21

Lại một đêm nữa rồi, ngủ thôi con, hãy vứt bỏ mọi ưu phiền ra khỏi tâm thức, con cùng với ta ở nơi tịch lặng.

Lời tâm sự số 22

Ai nói tình thương không sinh ra trí tuệ nào?. Các con à, tình thương, bản thân nó đã là một loại trí tuệ đệ nhất, không có một loại trí tuệ nào vượt qua được nó cả. Có loại trí tuệ này, thế gian của các con sẽ không còn hận thù, không còn chiến tranh, không còn các ác, cũng không còn tham sân si..., đó chẳng phải là cõi cực lạc thì là cõi gì?

Lời tâm sự số 23

Con nghĩ Như Lai đã chết rồi à?, không, ta chưa chết, ta vẫn ở khắp mọi nơi, và ta ở trong lòng con.

Lời tâm sự số 24

Màn đêm lại xuống rồi, ngủ thôi con. Đối với các con, thì có ngày có đêm, còn với ta, thì hằng trong tỉnh thức, ta sẽ bên con lúc con ngủ, hãy gặp ta ở đáy sâu giấc nồng, Như Lai chờ con, đừng lo nghĩ, cũng đừng sợ hãi điều gì.

Lời tâm sự số 25

Con ơi, con có biết, tài sản lớn nhất trong con là gì không? đó chính là lương tâm. Con xây dựng tài sản vật chất, đó chỉ là thứ nhất thời, tài sản lương tâm của con là đời đời kiếp kiếp, nó lại sẵn có trong con, con không cần phải xây dựng, chỉ cần giữ gìn nó thôi, hãy giữ gìn cho thật tốt nhé.

Lời tâm sự số 26

Con đừng sợ hãi, Như Lai vẫn ở đây.

Lời tâm sự số 27

Cho dù con đi tới nẻo luân hồi nào, ta cũng vẫn theo con, Như Lai ở trong con, con chính là ta, con rồi sẽ trở thành ta.

Lời tâm sự số 28

Con à, Như Lai và con chưa bao giờ tách rời nhau, từ quá khứ, hiện tại, cho tới vị lai. Con có thể không thấy ta, bỏ rơi ta, nhưng ta luôn thấy con, và cũng chưa bao giờ rời bỏ con cả.

Lời tâm sự số 29

Như Lai luôn biết con, chỉ cần con cũng luôn biết ta, thì khi đó, chúng ta là một rồi đấy.

Lời tâm sự số 30

Khi con chưa sinh ra, con chưa có cái thân này. Khi con chết đi, cái thân này cũng tan rã. Vậy, cái thân này có phải của con không?

Lời tâm sự số 31

Từ khi con chưa sinh ra, Như Lai đã ở trong con. Hiện giờ, ta đang ở trong con. Và sau này, khi con chết đi, ta vẫn ở trong con. Nếu con hiểu được lời ta nói, thì con bất tử.

Lời tâm sự số 32

Ta có một chiếc đèn pin rất sáng, con hãy kéo lớp màn vô minh ra, Như Lai sẽ chiếu soi hết mọi si mê và đen tối trong con, mọi góc ngách sẽ đều được sáng tỏ, và con sẽ rực sáng trước vạn vật.

Lời tâm sự số 33

Thân của con đói, thì xã hội cho con một bát cơm. Nhưng tâm của con đói, thì chỉ có Như Lai mới làm cho con no được.

Lời tâm sự số 34

Lúc nào con cũng phiền não cả, từ vô thủy kiếp cho đến nay, con chưa khi nào được tĩnh lặng, cứ mãi miết chạy theo tiền tài danh lợi..., con chưa từng biết ta tồn tại trong con. Nay con đã cảm thấy mệt chưa?, đã đến lúc con cần phải thức tỉnh, cần phải nghĩ đến Như Lai rồi.

Lời tâm sự số 35

Ngủ đi con, ngày hôm nay đã kết thúc, và sẽ lại có một ngày hôm nay nữa vào ngày mai, nhưng ta muốn con đến ngày mai, sẽ là người tỉnh thức, sẽ luôn nghĩ đến ta trong từng ý nghĩ và việc làm của con.

Lời tâm sự số 36

Các con luôn muốn được quan tâm, nhưng tâm các con lại hẹp hòi với người khác,..., điều đó có hợp lí chăng?.

Lời tâm sự số 37

Màn đêm buông xuống, là lúc vạn vật nghỉ ngơi, thế nhưng, nghiệp thức trong con lại vẫn hoạt động và biến chuyển. Nếu sự tỉnh thức của con đủ lớn, thì ngay trong giấc ngủ, con vẫn làm chủ được tâm ý, và Như Lai chính là sự tỉnh thức của con.

Lời tâm sự số 38

Ta biết con có rất nhiều điều muốn nói, nhưng con à, con hãy biết rằng, **phiền nhiễu thế gian nhiều vô kể**, chi bằng hãy nghe lời của Như Lai, vứt bỏ hết những thứ đó đi, **hãy để tâm con được vắng lặng và bình yên**, ta sẽ gặp được con, khi con ở trong tâm thái đó, ta cũng muốn gặp con nhiều lắm.

Lời tâm sự số 39

Các con nghĩ, thành Phật thì không còn tình cảm à? **Các con sai rồi**, Như Lai (Phật tánh) không phải cục đất, ta cũng có rất nhiều tình cảm, rất nhiều cảm xúc, **chỉ là ta không bị nó chi phối và điều khiển giống như các con**, vì thế, ta không còn tạo ra 3 ác nghiệp của thân, khẩu, và ý, đó là ta giải thoát khỏi phiền não của chính mình.

Lời tâm sự số 40

Vũ trụ đang nở ra, là bởi vì các con đang khởi tâm động niệm. Vũ trụ thu hẹp lại, khi con buông xả phiền não. **Khi tất cả các con thành Phật, cả vũ trụ liền trở về thế giới Thường Tịch Quang** (thế giới chư Phật), giống như biển lặng rồi thì muôn sóng ngừng đập, trở về bản chất trong lặng vốn có.

Lời tâm sự số 41

Khi con giàu có, con chỉ muốn đập cái nhà cũ đi để xây cái nhà mới. Cũng như thế, người đã giác ngộ, họ chỉ muốn đập bỏ lục đạo luân hồi mà thoát li sinh tử.

Khi tất cả các con thành Phật, lục đạo và cả bốn pháp giới tứ thánh, gọi là thập pháp giới (vũ trụ và đa vũ trụ,...), liền sụp đổ và biến mất, tất cả đều trở về Thường Tịch Quang, cũng chính là bản thể của vũ trụ vạn vật.

Lời tâm sự số 42

Vô nhân tướng, vô chúng sanh tướng, vô vũ trụ tướng,... . Nếu trong tâm các con không còn chất chứa một vật (một phiền não), thì các con dần trở thành Phật, dần có trí tuệ và đức năng bằng với Phật.

Lời tâm sự số 43

Con cần bao nhiêu sự yêu thương nữa, để cảm thấy được bình an hả con?. Với tất cả tình thương của ta, ta dành hết cho con đó.

Lời tâm sự số 44

Tất cả sóng biển gộp vào, chưa bằng 0,01% nước biển. Tất cả vũ trụ gộp vào, cũng chưa bằng 0,01% không gian không có vật chất. Cũng như thế, phiền não trong các con, tuy có nhiều vô lượng, nhưng so với tự tánh của chính các con, thì nó "không là gì cả", là "có mà như không có", chính vì vậy, không việc gì các con phải chấp nó (vật, tướng...) mà sanh khổ đau. Hãy trở về với sự thanh khiết, vô vi vô vật nơi tự tánh để an trú, các con sẽ cảm thấy bình yên và giải thoát.

Lời tâm sự số 45

Bố trí tuệ, **chính là bố trí sinh mạng của chính mình**, bởi trí huệ đó, phải đánh đổi bằng **khí huyết** của người đó, là loại bố trí vĩ đại nhất. Như Lai luôn dành lời khen ngợi rất lớn đến những vị đó.

Lời tâm sự số 46

Ngàn vạn con người, nếu không biết đường đi, thì cả ngàn vạn con người ấy, mãi mãi đứng yên một chỗ. Nhưng chỉ cần một người biết đường đi, thì tất cả cùng về đích. Do đó, vai trò của người có trí tuệ là "**đặc biệt quan trọng trong xã hội**", trước khi con trở thành họ, thì con phải nghe lời họ nha con. Như Lai luôn mong con sớm tìm thấy ta, có được trí tuệ của ta.

Lời tâm sự số 47

Con à, Như Lai là Phật, ta (Phật tánh) không phải cái **thùng giác**, để mỗi khi con có phiền muộn, con lại ném đồng giác của sân giận ưu bi trong con vào ta. Nhưng nếu con cứ muốn cho ta đồng giác ấy, thì ta vẫn nhận,..., bởi vì, ta **thương con**.

Lời tâm sự số 48

Thân xác của các con, là thân tứ đại (đất, nước, gió, lửa), rồi các con cũng phải trả lại nó cho tứ đại ấy thôi. **Sinh, lão, bệnh, tử, chính là quy luật của nó.** Ta không thể giúp cho cái thân của các con trường sinh không chết được, tuy nhiên, **Như Lai có thể khai mở tâm thức của các con, giúp các con thấy được sự bất tử.**

Lời tâm sự số 49

Công bằng ư?, thế giới của các con ở, vốn là thế giới không có công bằng, nếu nó công bằng thì khắp nơi đều là bậc trí thánh ở, thậm chí là Phật, Bồ Tát ở rồi. Nhưng con à, nếu công bằng, thì thế giới của các con sẽ không có núi cao, cũng chẳng có vực sâu, mặt đất nơi nào cũng bằng phẳng thì nước chảy tứ tung..., ai cũng có quyền, thì người làm ác chẳng có ai trị..., **mọi thứ sẽ trở nên hỗn độn.** Vì vậy, để công bằng trong thế giới của các con, lại cần nhiều thứ không công bằng đấy.

Lời tâm sự số 50

Thế giới của sự công bằng tuyệt đối, là thế giới Thường Tịch Quang Tịnh Độ, là Thế Giới Chư Phật,... . Ở nơi đó, **toàn bộ là các bậc đại thánh đại hiền ở.** Nếu con muốn mọi thứ công bằng, thì hãy buông xả tất cả phiền não của chính mình trước đã. **Như Lai và các vị Phật khác, luôn chào đón con về.**

Lời tâm sự số 51

Chỉ cần một niệm ác của một chúng sinh khởi lên thôi, thì thế giới của các con đã không thể có sự công bằng rồi. Như thế, có phải là quá khó không?. Thế giới của Như Lai, có vô lượng Phật, và không có một niệm ác nào khởi lên cả.

Lời tâm sự số 52

Muôn thú vạn loài trong cõi nước của các con, chúng đều có tánh linh giống y như các con vậy, con và chúng chỉ khác nhau cái thân xác mà thôi. Nếu con có thể nhìn xuyên thấu qua sắc tướng, thì con không còn dám đối xử tệ với nó được đâu. Như Lai ở trong con, và ta cũng ở trong muôn thú vạn loài.

Lời tâm sự số 53

Con bao nhiêu tuổi?, 5?, 20?, 50?, Hay 100 tuổi?. Nếu con còn thấy mình chỉ có chừng đó tuổi thôi, thì con chưa tìm thấy ta. Như Lai(phật tánh) là vô lượng tuổi, là vô lượng thọ, ta là bất sanh bất diệt,..., và ta chính là con.

Lời tâm sự số 54

Con có thấy ta không?,
Con có biết ta không?,
Còn ta,
Ta luôn thấy con,
Ta luôn biết con.

Lời tâm sự số 55

Ta nghe thấy tiếng bước chân của con. Ta nghe thấy hơi thở, giọng nói, và cả nhịp tim của con đang đập. Ta cũng thấy được suy nghĩ và việc làm của con,... . Ta đang lắng nghe con, mọi lúc mọi nơi.

Lời tâm sự số 56

Không gian và thời gian, chỉ là ý niệm của con mà có. Khi tâm con tĩnh lặng, thì chúng không còn tồn tại. Con ở trong vũ trụ, con cũng ở ngoài vũ trụ. Con ở nơi hiện tượng, con cũng ở nơi bản thể.

Lời tâm sự số 57

Về đi con, ta không gọi con về ngôi nhà mà con ở đâu, mà Như Lai gọi con từ niết bàn tịch lặng.

Lời tâm sự số 58

Khi con mệt mỏi, con hãy biết rằng: "tâm này là giả, thân này cũng là giả".

Lời tâm sự số 59

Ai làm con tổn thương à? Lại đây nào, Như Lai chữa lành vết thương cho con, bằng lòng từ bi của ta. Và con hãy tự mình chữa lành những vết thương khác, bằng chính lòng từ bi của con nhé.

Lời tâm sự số 60

"**Từ bi là gốc, trí tuệ là cửa**". Trí tuệ quan trọng lắm đấy, con phải có trí tuệ, con mới thấy được đường đi để về nhà. Thế nhưng, **từ bi mới là thứ quan trọng hơn, khi con đang từ bi, thì bất kể nơi nào con đứng, cũng là nhà của con, tâm con ở bất cứ đâu, cũng là niết bàn tịch lặng.**

Lời tâm sự số 61

Con à, lời ta nói đây, có chút nào là của sự sân giận, sàu bi... hay không?. Nếu con cảm nhận được sự bình an từ ta, **vậy tại sao con không làm giống ta?, để đối xử với hết thầy mọi người, mọi chúng sinh khác,...?. Ta biết rõ, con cũng có năng lực đó, hãy mở lòng ra để ban tặng nó nhé.**

Lời tâm sự số 62

Này con, **bậc thánh giống như khói trong hư không, thấy nó mà không cầm nắm được, biết nó mà không chi phối được, họ đã chẳng còn dính mắc, họ đã không cần đến sự bám víu hay nương tựa.**

Lời tâm sự số 63

Đối với việc tu, các con đừng để đến ngày mai, lại càng đừng để đến già. Bởi vì, **chắc gì con còn sống đến ngày mai, lại càng không chắc có thể sống đến già.**

Lời tâm sự số 64

*Sức khỏe, tiền của, trí tuệ... . Đó là ba thứ có thể cứu giúp xã hội, nếu con có thể chẳng cần đến báo đáp hay được biết đến, mong được ngợi khen, thì **âm đức** của con ngày càng được lớn mạnh.*

Lời tâm sự số 65

*Ta muốn lấy hết phiền não của các con, để Như Lai (Phật tánh) chuyển hết thành bồ đề tâm, **con hãy đưa cho ta.***

Lời tâm sự số 66

*Vũ là không gian vô hạn, Trụ là thời gian vô hạn. Vũ Trụ chính là không gian và thời gian vô hạn. Tuy nhiên, **nó chỉ là ý niệm của con.** Trong tâm con tịch lặng, thì không có vũ, cũng không có trụ. Không có vũ thì vật chất không có, không có trụ thì ba thời đều không. **Tâm của con và Như Lai, nguyên sơ vốn như vậy.***

Lời tâm sự số 67

*Con không phải tìm Như Lai, con hãy ở im đó, **ta sẽ đến với con.***

Lời tâm sự số 68

Con à, cuộc đời của con, giống như một bộ phim vậy. Trước lúc con lâm chung, chỉ chừng vài phút thôi, bộ phim ấy sẽ được chiếu lại rất nhanh, từng lời nói, hành vi, và việc làm thiện ác... của con, **đều hiện lên trong tâm trí con, không thiếu sót một chi tiết nhỏ**. Như vậy, con muốn bộ phim của cuộc đời mình, kết thúc như thế nào đây?

Lời tâm sự số 69

Các con biết phải làm sao để nhanh trưởng thành và có được một trí tuệ sáng suốt không?. Cho dù con là một người dân bình thường, nhưng hãy thử đặt tâm thái của con là một vị vua của một nước lớn, có trăm triệu dân, tỉ dân..., thì con sẽ xử sự như nào?, lời nói, thái độ... ra sao?. **Cho đến con là một vị Phật**, thì lời nói, việc làm... của con sẽ như nào?. Từ đó, con sẽ tự có những đáp án mà con cần.

Lời tâm sự số 70

Trong mỗi người đều có ánh sáng của chân lí. Các con **chưa phải là một ngọn đèn lớn, một cây cổ thụ**, có sức ảnh hưởng lớn, sức soi rọi nhân tâm lớn trong xã hội, thì hãy làm **một ngọn đèn nhỏ, một cây cổ thụ nhỏ**, có được ảnh hưởng nhỏ. Hãy nuôi dưỡng nó, tu dưỡng từ từ, **rồi đến một ngày, các con sẽ trở nên vĩ đại**.

Lời tâm sự số 71

Bóng tối vô hạn, tuy nhiên, một ngọn đèn nhỏ cũng đủ phá nát màn đêm, phải không con?. Do vậy, chỉ sợ ngọn đèn chân lí của con đã tắt rồi, chứ chẳng sợ nó to hay nhỏ đến thế nào. Nếu trong xã hội của các con, ai cũng giữ gìn được ngọn đèn của đạo lí trong mình, thì có phải nơi nơi đều được tỏa sáng rồi, phải không con?.

Lời tâm sự số 72

Đêm khuya rồi, ngủ đi con, Như Lai sẽ đi vào giấc ngủ của con, bảo vệ con khỏi ác quỷ, tà ma... quấy nhiễu, vì thế, hãy ngủ thật ngon nhé, ta (phật tánh) luôn ở bên con.

Lời tâm sự số 73

Vọng tâm – chân tâm. Con và Như Lai, không phải hai chủ thể khác biệt. Khi con đang suy tư, thì là con, khi con ngừng sự suy tư lại, thì chính là ta.

Lời tâm sự số 74

Phải sống trong một xã hội khắc nghiệt thế này, cầu mong được miếng cơm manh áo đủ đầy, là không phải việc dễ dàng, con có mệt mỏi quá không?. Mệt quá, thì hãy nhắm mắt lại, tĩnh tâm một chút, ý thức lấy sự tồn tại đang hiển hiện đây, mỗi ngày lắng tâm thêm một chút, dần dần, con sẽ có được sức mạnh của nội tâm, để sống được tốt hơn với cuộc sống đầy vất vả của con.

Lời tâm sự số 75

Kiếp sống này, con để lại điều gì cho thế gian?

Lời tâm sự số 76

Trong cõi giới của các con, có 10 tỷ người, nhưng cũng có tỷ tỷ tỷ... các loài khác, như hổ báo cho mèo trâu bò..., cho đến các loài sâu trùng kiến gián, vi khuẩn, vi rút... . Có vô lượng chúng sinh cùng tồn tại, nếu nhìn ở góc độ bình đẳng, thì sắc xuất để con có được thân người như này là 0,000000000000.....1%. Con có biết quý trọng chăng?

Lời tâm sự số 77

Lại nữa, trong 10 tỷ người tồn tại trong cõi giới của các con, chỉ có khoảng vài trăm nghìn người được nghe nói đến Phật pháp, trong vài trăm nghìn người đó, liệu có được mấy người thực sự biết đến ta? Nhận ra ta (Phật tánh)? Còn con, con đang mang thân người, con biết đến ta không? Con nhận ra Như Lai trong con hay không?

Lời tâm sự số 78

Ở cõi nước của con, chúng sinh có sinh lão bệnh tử, vạn vật có thành trụ dị diệt. Còn ở cõi nước của ta, chúng sinh có vô lượng thọ, vạn vật tùy tâm mà ẩn hiện, không còn các khổ.

Lời tâm sự số 79

Nhà thiền có câu: **"biết không sanh tử, chẳng bằng thể không sanh tử, thể không sanh tử, chẳng bằng kế không sanh tử, kế không sanh tử, chẳng bằng dụng không sanh tử"**. Đó cũng là những tầng bậc của sự tu tập, các con biết đến ta, nghe lời ta, thực hành lời ta, thì muôn pháp chân chánh, tự các con cũng sanh ra được.

Lời tâm sự số 80

Tất cả mọi điều Như Lai muốn nói với các con, **chỉ mong cho các con được thức tỉnh.**

Lời tâm sự số 81

Đôi vai của các con, bị đè nặng bởi nhiều trách nhiệm và tham vọng, trách nhiệm thì khó bỏ, cho nên, **thứ con nên bỏ bớt đi, là tham vọng của mình.** Sống biết đủ hơn, con sẽ có nhiều thời gian hơn để cảm nhận cuộc sống này.

Lời tâm sự số 82

Con à, khi người ta sân giận với con, thì họ là người đầu tiên cảm thấy khó chịu, họ chỉ muốn xả sự khó chịu đó với người mà họ cảm thấy thân quen với họ như con mà thôi. Cho nên, **thay vì cảm thấy khó chịu với họ, thì hãy bao dung họ hơn, chỉ như vậy, phẩm đức của con mới được giữ gìn và nâng cao hơn.**

Lời tâm sự số 83

Trong màn đêm tối tăm lạnh lẽo, con ngồi đó một mình, con có buồn tủi lắm không?. Con à, con hãy nhớ rằng, dù con ngồi ở đâu, con cũng không bao giờ là một mình cả, vẫn còn Như Lai luôn ngồi bên con.

Lời tâm sự số 84

Cái gì cũng có giới hạn sử dụng, ngay cả cái thân của con cũng vậy, nó chỉ sử dụng được mấy chục năm ngắn ngủi thôi. Con hãy tập chấp nhận sự thật rằng, "sẽ có một ngày, con phải bỏ nó mà đi", khi con chấp nhận được điều đó, thì tâm trí con cũng sẽ được nhẹ nhàng đi rất nhiều.

Lời tâm sự số 85

Người có thể không hiểu người, nhưng, trời đất đều thấu tỏ.

Lời tâm sự số 86

Người có thể lừa người, nhưng, không thể lừa được thiên địa quỷ thần.

Lời tâm sự số 87

Dối cha, dối trời, dối thiên hạ..., nhưng, chẳng thể dối được lòng mình.

Lời tâm sự số 88

Con à, tiền của bất chính..., há lòng có thể thẳng ngay được hay sao?.

Lời tâm sự số 89

Trời biển mệnh mông, nhưng, cũng không có chỗ cho người tự lừa rối mình.

Lời tâm sự số 90

Trốn nợ, trốn tình... còn được. Có ai trốn được nghiệp mình đã gieo.

Lời tâm sự số 91

Đạo của ta cũng là sự giáo dục đa nguyên văn hóa. Các con có cùng Như Lai xây dựng một nền giáo dục đạo đức xã hội được tốt đẹp hay không?, nhân loại của chúng ta đang bị suy thoái quá rồi, ta rất lo lắng. Hãy bắt đầu từ chính con, và gia đình bé nhỏ của con.

Lời tâm sự số 92

Thân kiến. Thân xác của con, cho tới hình tướng của muôn loài vạn vật,..., chỉ là giả hợp của đất, nước, gió, lửa... mà thành. Sau một thời gian nhất định (thọ mạng), thì nó sẽ tan rã và chuyển biến, tiếp nối vào các hình dạng khác (sự luân hồi). Nếu con chấp trước vào thân, hay cho thân là trường tồn bất diệt, xây dựng bản ngã cho thân, hưởng thụ cho thân..., tất cả các ý niệm, hành vi đó, đều gọi là thân kiến.

Lời tâm sự số 93

Biên kiến. Khi con có sự đối lập, mâu thuẫn ở trong tâm, phân biệt ra con và người khác, là hai đối tượng, phân biệt nhận thức, tư tưởng của con và người khác là hai, vạn sự đều như thế..., thì con sẽ dính mắc vào đó, dựa vào nó mà không có được sự hòa thuận và đồng cảm được với người khác, với vạn vật,...

Lời tâm sự số 94

Tà kiến. Nhà Phật chỉ ra 62 loại tà kiến, đó là sự nhìn nhận lệch lạc, sai lầm của chúng sinh về bản chất của vũ trụ nhân sinh, về thực tại,... . Các con muốn có trí tuệ để mình bạch, các con phải giữ giới, hành thiện, tu trì... thật nghiêm khắc với bản thân, thì các con mới có được trí tuệ của ta (Phật tánh).

Lời tâm sự số 95

Giới cấm thủ kiến. Là những quy định, quy tắc, tiêu chuẩn... đặt ra, nhằm giữ gìn giới đức cho người tu hành, hay người hành pháp thủ pháp..., tuy nhiên, đối với một số trường hợp quan trọng xảy ra đột ngột, bất ngờ trong cuộc sống, thì không nhất thiết phải cố chấp vào giáo điều, mà gây ra sự mâu thuẫn, tai nạn... không đáng có giữa người với người, người với thiên nhiên vạn vật,... . Các con nên uyển chuyển, không nên cứng nhắc, giáo điều..., thì mọi sự trong cuộc sống mới trở nên hanh thông và nhẹ nhàng.

Lời tâm sự số 96

Kiến thủ kiến. Khi Con chấp trước vào tư tưởng, nhận thức... vốn vô thường và biến đổi... ở Con, cho nó là thật có, là đúng, là cao siêu,..., từ đó mà sinh ra mâu thuẫn, bất đồng, xung đột... với người khác cũng chấp trước như Con... . Nếu tâm của con thanh tịnh, không tạp niệm, thì những mâu thuẫn, bất đồng, xung đột... kia, ở đâu mà ra được?.

Lời tâm sự số 97

Như Lai nhìn sâu vào ánh mắt của con, ta thấy được sự hỗn loạn và bất định. Bởi vì con đã quên rằng: "thần trí của con sẵn có một dũng lực vô song". Con hãy giác ngộ được điều đó nhé.

Lời tâm sự số 98

Đạo pháp của ta có thể bảo vệ cho các con. Chỉ sợ các con lại phụ đi sự lo lắng của ta cho các con mà thôi. Nghe lời ta, các con hãy thọ 5 giới của cư sĩ nhé.

Thế nào là 5 giới:

- 1: không dùng chất kích thích...*
- 2: không sát sinh hại vật...*
- 3: không tà dâm, với người, với chính mình...*
- 4: không nói dối, nói thêu dệt...*
- 5: không ăn trộm, ăn cắp... .*

Các con đến chùa, xin quý thầy quy y tam bảo và thọ giới, 5 giới ấy được giữ gìn, sẽ giúp cho con đời đời có được thân người mà học pháp, không đọa 3 ác đạo.

Lời tâm sự số 99

Tâm chính là Phật, Phật chính là Tâm, Tâm ở đây là Chân Tâm thanh tịnh của các con.

Lời tâm sự số 100

Tâm chính là ma, ma cũng chính là tâm. Tâm ở đây, là tâm phiền não của con.

Lời tâm sự số 101

Như Lai muốn hỏi con 2 câu hỏi:

1: Khi nước lũ tới chân rồi, con có chạy đi không? hay ở lại?.

2: Cõi giới của các con đang trong giai đoạn hoại diệt, các con có chịu tu hành giải thoát hay không? hay ở lại?.

Lời tâm sự số 102

Các con à, xã hội bây giờ tràn đầy sự hỗn loạn và lộn xộn,.... Con người ta dễ bị những thứ vô nghĩa.... lôi kéo. Lắm người nổi tiếng vì những thứ nhảm nhí, không có tính chất văn minh, giáo dục..., họ tràn đầy mọi nơi. Thế nhưng, người có tài đức thực sự, đem đến giá trị cốt lõi thực sự cho xã hội của các con, thì còn được mấy ai???. Con đã từng ý thức được điều này chưa?, con sẽ làm gì với chính con?, và xã hội của con?.

Lời tâm sự số 103

Cuộc sống chỉ vì mình, thì là một người bình thường. Nhưng nếu có thể sống vì người khác, **tiền của có thể cho đi, lời nói có thể nhường nhịn, lỗi lầm có thể dung thứ...**, thì con đã trở nên phi thường.

Lời tâm sự số 104

Càng ngày, đôi vai thế hệ con cháu của các con sẽ càng mệt nhọc, áp lực cuộc sống ngày càng tăng, gánh nặng về kinh tế, về tâm lí... mỗi lúc một trầm trọng, kẻ có quyền, kẻ sống ảo mộng, tham lam..., luôn tìm cách đẩy giá trị vật chất lên cao, **xem nhẹ giá trị tinh thần**. Đó là vì sự tham cầu và hưởng thụ quá đáng ở thế hệ hiện tại mà ra, các con đang hại chính con cháu của các con đấy.

Lời tâm sự số 105

Con cảm thấy trên đời có đúng sai, chánh tà, khổ vui, nóng lạnh, ngon dở..., **phân ra đủ thứ phức tạp, chấp thủ và bị chi phối...** . Nhưng tâm của Như Lai thanh tịnh tuyệt đối, hoàn toàn không có các khái niệm đó, ta ngày đêm mong cho con giác ngộ được điều này.

Lời tâm sự số 106

Dù giàu sang hay nghèo khổ, quyền chức hay dân thường..., thì các con **trú** trong thân xác này, **đều là tạm thời, chỉ là các vai diễn trong lục đạo**. Mọi hỷ lạc ái ố..., người giác ngộ, há lại giữ trong lòng sao?

Lời tâm sự số 107

Không còn ai thương con à?. Dù thế gian, không còn ai thương con, thì hãy nhớ, **vẫn còn Như Lai thương con.**

Lời tâm sự số 108

Các con đừng sợ ngày thế giới của các con sẽ tuyệt diệt. Sự thật là **nó luôn tuyệt diệt trong từng sắc na rồi**, mọi vật chất, cả thân xác con, từng tế bào... đều sinh diệt trong từng sắc na rồi, các con thay vì cảm thấy sợ hãi, thì nên biết chấp nhận nó. Khi con biết chấp nhận sự thật về sinh diệt, thì con sẽ vượt qua nó, không còn sợ nó.

Lời tâm sự số 109

Các con tu hành trăm ngàn kiếp mới thấy được Như Lai, lại chẳng hay biết rằng, **ta đã thấy các con từ vô thủy.**

Lời tâm sự số 110

Sinh tử vốn không có, vậy tại sao các con lại sợ sinh tử.

Lời tâm sự số 111

Tâm từ bi, sẽ giúp cho con an tâm, cả khi thức lẫn khi ngủ.

Lời tâm sự số 112

Dùng muôn ức tư tưởng cao siêu cầu ta, dù đi muôn vạn dặm đường tìm ta,..., **thì chẳng thể được**. Bởi ta không còn ở nơi tâm tưởng của con, ta cũng không ở một vị trí nhất định,... . Muốn tìm thấy ta, **con chỉ cần ngồi xuống và tĩnh lặng là đủ**, không cần sử dụng đến thân hay tâm làm gì cho mệt.

Lời tâm sự số 113

Vào ngày lễ đản sinh của Phật, các con tổ chức linh đình, hao tốn tài vật... của đàn na tính thí..., nhưng trong tâm của các con, có thực sự nhận ra Phật hay không?. **Nếu không nhận ra, thì buổi lễ không mang ý nghĩa gì hết, còn nếu nhận ra Phật rồi, thì lúc nào Phật cũng được đản sinh trong con cả. Con có hiểu được chăng?**

Lời tâm sự số 114

Nguyện về cõi nước của Như Lai, các con cũng được sinh ra, thế nhưng, sự sinh này không giống với sinh diệt trong lục đạo của các con. **Sinh ở cõi của ta, là sự trở về, là trở về với chân tâm, tự tánh, bản thể, bản nguyên... của vũ trụ vạn vật.**

Lời tâm sự số 115

Các con mệt nhọc trong cuộc sống, Như Lai cũng mệt nhọc trong đạo pháp lắm chứ. Con mất một ngày làm việc, có thể no bụng được cả một tuần. Còn ta giáo hóa được một người, có thể phải theo họ cả một kiếp, thậm chí nhiều kiếp,... . Nhưng, sự khác biệt giữa ta và con, là con thì cảm thấy phiền não xen lẫn khổ đau rất nhiều, còn ta thì mỗi lúc lại cảm thấy bình an và tĩnh lặng.

Lời tâm sự số 116

Con chưa nhận Như Lai trong con, thì con sẽ thấy, có một Đức Phật sinh ra ở nước Ấn Độ xưa. Nhưng khi con nhận ra ta trong con rồi, tức là con đã giác ngộ, con sẽ thấy, nơi nơi đều có vô lượng Phật vốn dĩ đang hiển hiện, chẳng sanh cũng chẳng diệt bao giờ.

Lời tâm sự số 117

Phật ở bên ngoài sinh ra mới là sinh? Hay Phật ở trong con sinh ra mới là sinh?

Lời tâm sự số 118

Không có giọt nước mắt nào, đáng bằng sự nước mắt của sự lừa dối, lừa dối người khác, và lừa dối chính mình. Như Lai mong con đừng tạo ra chúng.

Lời tâm sự số 119

Lời gì cũng đừng nói nữa, trừ lời nói của sự yêu thương, được không con?.

Lời tâm sự số 120

Ngàn vạn lời nói hoa mỹ, chẳng bằng một lời nói chân thật.

Lời tâm sự số 121

Trong 100 câu nói của con, thì được mấy câu là lời nhẹ nhàng với người khác?.

Lời tâm sự số 122

Các con cứ tranh luận với nhau, Phật phải thế này, Phật phải thế kia,... . Thực ra, chính ta lại chẳng thấy ta là gì cả.

Lời tâm sự số 123

Thế giới của các con, cho đến vũ trụ vạn hữu..., vốn chẳng có cái gì gọi là vật chất, chúng chỉ là trường năng lượng biến hiện ra. Người càng giác ngộ, thì càng nhận ra điều đó, thật sự giác ngộ, thì "tâm họ lià được vật, tướng..." nơi thế gian này. Nhà nho, nhà lão... gọi là "lià vật dục", hay "vô vật, vô vi...".

Lời tâm sự số 124

Các con có vô số con đường để đi, nhưng đường nào cũng đi trong lục đạo luân hồi. Như Lai không có con đường nào để đi cả, bởi vì chỗ nào ta cũng an trú trong niết bàn tịch lặng.

Lời tâm sự số 125

Các con khởi tâm động niệm, cho nên, muôn pháp sinh diệt từ các con sanh khởi. Như Lai không khởi tâm, cũng chẳng động niệm, thì pháp nào sinh ra?, pháp nào diệt đi?.

Lời tâm sự số 126

Nam thì tranh tài, gái thì tranh sắc. Nam vì người khác giỏi hơn mà trở nên phẫn uất, nữ vì người khác xinh hơn mà trở nên đố kỵ. Con à, học đạo thánh hiền, thì không nên như vậy nữa, tấm lòng phải rộng mở, quảng đại, dung chứa cả thiên địa trong lòng, thì con mới có thể sống an nhiên, tự tại.

Lời tâm sự số 127

Trí tuệ vô sư. Con là thầy phong thủy, con là thầy tử vi, con là thầy tướng số, con là thầy trời người, con là thầy đạo pháp,... . Con có thể làm bất cứ một vị thầy nào, cũng đều có được trí tuệ của họ, chẳng cần phải nghe lời xàm xí của họ,..., chỉ cần con có "tâm từ bi".

Lời tâm sự số 128

Tâm từ bi là nguồn gốc của mọi loại trí tuệ. Tâm từ bi của con càng lớn, trí tuệ của con càng lớn. Muôn pháp chân chánh của thế gian, hay xuất thế gian, đều ở tâm từ bi mà lưu xuất.

Lời tâm sự số 129

Các con ra ngoài xã hội, hãy chỉ lấy những đồng tiền sạch sẽ, đồng tiền chân chánh nhé, nếu không, đến cuối đời, các con chẳng thể nào bình thân được, dính mắc vào nghiệp không tốt, các con phải đầu thai lại mà trầm luân, ta rất thương.

Lời tâm sự số 130

Cao sang, sạch sẽ cỡ nào, thì một ngày cũng phải thay quần áo một lần, vào nhà xí một khắc,..., nào có khác ai đâu?. Người có tấm lòng từ bi thực sự, sẽ chẳng dám coi khinh một ai cả.

Lời tâm sự số 131

Thân nghiệp, khẩu nghiệp, thực ra vẫn là ý nghiệp, không có cái ý đó, thì làm sao con xuất khẩu hay hành động gì được?. Ý làm chủ tạo tác, ý dẫn đầu các pháp. Cho nên, khi đối cảnh, đối người tiếp vật, con hãy thực sự cẩn trọng nha con.

Lời tâm sự số 132

Con à, lúc nào Như Lai cũng sợ con buồn. Nhưng hình như, con không sợ làm ta buồn.

Lời tâm sự số 133

Người Quân Tử luôn tự hỏi bản thân, kiếp này, ta làm được việc gì lớn, có lợi ích cho đại chúng xã hội?

Lời tâm sự số 134

Kẻ tiểu nhân, cũng luôn đặt ra cho mình câu hỏi, kiếp này, ta gom góp được bao nhiêu thứ của thiên hạ?

Lời tâm sự số 135

Thế nào là hòa thuận? $1 + 1 = 3$. Được rồi, là anh đúng, anh luôn đúng,..., ta không có ý kiến gì cả, đúng sai, phải trái, có không,..., ta đều không quan tâm, với ta đều không có ý nghĩa gì cả.

Lời tâm sự số 136

Có một loại đức của sự hòa thuận, đó là đức "nhường lí lẽ". Nếu con đắc được loại đức này, con sẽ không còn mâu thuẫn trong lời nói với ai cả.

Lời tâm sự số 137

Con muốn trở thành ta à? Ta chỉ cho con phương pháp có một chữ thôi nhé, "buông".

Lời tâm sự số 138

Các con đừng tranh mình là tài giỏi hơn người, kiến thức thâm sâu hơn người nữa..., ta rất đau lòng. Đạo của Như Lai là "đạo từ bi".

Lời tâm sự số 139

Con lang thang khắp 4 phương 8 hướng tìm đạo, lại chẳng ngờ, đạo ngay dưới chân con.

Lời tâm sự số 140

Ai đi học, thì cũng học từ lớp một mà, việc học Phật cũng như thế, các Phật tử họ mới tiếp xúc, tại sao con lại dùng kiến thức của mình mà chê bai người khác vậy? Lòng nhân từ của con, ở đâu rồi?

Lời tâm sự số 141

Kiến thức của con có rộng như trời biển, rớt cuộc, cũng chẳng để làm gì cả. Con chỉ có ý nghĩa trên đời, khi con có thể chuyển hóa kiến thức đó, thành tình yêu thương và hành động trong tình yêu thương đó, trong từng ý nghĩ, lời nói, ánh mắt, nụ cười..., cho đến việc làm của con.

Lời tâm sự số 142

Xưa nay, Như Lai chưa bao giờ muốn nói điều gì với các con, mà nằm ngoài sự từ bi, thương yêu của ta cả.

Lời tâm sự số 143

Dừng, dừng, dừng, dừng lại..., nếu con còn ý niệm muốn tiếp nối thứ gì đó, thì con đang nằm trong luân hồi.

Lời tâm sự số 144

Ta nói nhẹ nhàng, không thể làm trái tim con lay động, thì ta lại càng nói nhẹ nhàng hơn nữa..., bởi, ngoài sự từ bi ra, Như Lai không có lời nào khác cả.

Lời tâm sự số 145

Như Lai không có khái niệm về thời gian, về khổ đau,..., cho nên, ta "không sợ luân hồi cùng con". Tuy nhiên, ngàn vạn lần ta không muốn "con chịu luân hồi cùng ta".

Lời tâm sự số 146

Hòa thuận, chỉ là sự chân thành của con, có thể chạm đến trái tim của người đối diện hay không?. Nếu không có sự chân thành, con sẽ không có sự hòa thuận với ai được cả, hoặc sự chân thành của con, là "không đủ lớn". Sự chân thành của ta, đủ lớn để hòa thuận với thiên địa vạn vật, khắp hư không các pháp giới.

Lời tâm sự số 147

Như cây sinh lửa, lửa cháy đốt cây. **Sự sân giận... của con, sẽ thiêu đốt chính con.**

Lời tâm sự số 148

Người nam, người nữ thương con, **đó là giả**, họ thương con **vì họ thương chính họ**. Chỉ có ta là thương con thật lòng, từ vô thủy kiếp đến giờ, và cho đến vị lai, ta (Phật tánh) cũng chưa hề rời xa con.

Lời tâm sự số 149

Tình cảm thế gian, dù là mối quan hệ nào, hết thầy đều là **"hư tình, giả ý"**. Chỉ khi người thương con là một bậc thánh, họ mới chân thật là **"thật tình, thật ý"** **"một cách tuyệt đối"**. Người phàm phu, dù là **ruột thịt**, thì ít nhiều cũng có sự đòi hỏi ở trong đó.

Lời tâm sự số 150

Chỉ 1% sự thật, là nằm trong sự mong cầu và nhìn nhận của con, thật sự quá khó để chấp nhận được, đúng không con?. Thay vì con cảm thấy nản lòng với xã hội, với lòng người,..., thì con hãy **giảm sự mong cầu và sự tin tưởng của mình với cõi ta bà này xuống thấp nhất**, con sẽ liền được bình an.

Lời tâm sự số 151

Nếu tấm lòng của con **rộng như biển**, thì một vài viên đá ném vào mình, há lại không thể dung chứa, chịu đựng được hay sao?. Con nóng giận, đó là bởi vì tấm lòng của con "**chưa rộng như biển**", cái bình chứa nước còn nhỏ quá, ném vào nó vỡ ra. **Như Lai có tấm lòng yêu thương chúng sinh vô hạn**, vì thế, ta không thể nóng giận với con được, cho dù con đối với ta, tệ như thế nào đi nữa.

Lời tâm sự số 152

Còn à, thế gian này đã đủ khắc nghiệt lắm rồi, cho nên, lời của con nói ra với người khác, phải thật dịu dàng, để cuộc sống này được cân bằng và tươi mát lại nha con. Đừng nói lời đay nghiến, cay độc, trì triết nhau..., **ta thực sự rất đau lòng**. Mọi việc trên đời đều có lối đi, con **hãy bình tâm với mình, với người**, từ từ rồi sẽ giải quyết được hết, đừng lo lắng hay sợ hãi điều gì, bởi Như Lai luôn bên con.

Lời tâm sự số 153

Này con, một ngọn lửa chỉ "**thắp sáng được một chút bóng tối xung quanh nó, chứ không thắp sáng được tất cả bóng tối trong vũ trụ**". Cũng như vậy, dù là Phật đi nữa, "**cũng chỉ độ được vô số chúng sinh, chứ không thể độ được tất cả chúng sinh trong thập pháp giới**". Bởi thế, trong mọi chuyện, con **đừng quá cầu toàn, phải biết tùy kì tự nhiên**, thì trong lòng con mới nhẹ nhàng và tự tại.

Lời tâm sự số 154

Trong xã hội, có người kiến tạo văn hóa, và người sử dụng văn hóa. Còn trong đạo pháp, có người kiến tạo trí tuệ, và người sử dụng trí tuệ. **Người có năng lực kiến tạo được chân lí, trí tuệ... ấy, chính là người giác ngộ đầy các con.**

Lời tâm sự số 155

Khi một trái tim bị tổn thương quá rồi, thì nó không còn đủ sức mạnh để yêu thương được ai nữa. Nhưng con à, ta yêu thương con, không phải bằng trái tim nào cả, Như Lai yêu thương con, **bằng sự từ bi và trí huệ vô biên nơi Phật Tánh**, nếu con cũng dùng Phật Tánh của con để yêu thương như ta, **thì trái tim của con sẽ lành lại, và mạnh mẽ vô cùng.**

Lời tâm sự số 156

Sức mạnh của sự từ bi là vô biên vô tận. Con nói pháp bằng trí tuệ của con, người có thể "hiểu được" lời con, thì mới có thể nghe được, và làm theo. Còn nếu con có thể nói pháp bằng sự từ bi, thì **mọi chúng sinh đều có thể "cảm được" và làm theo**, con có biết vì sao không?. Là vì tri thức của con, dù có cao thâm như trời biển đi nữa, thì chúng sinh cũng có thể chẳng cần đến mà vẫn sống bình thường được. Còn sự từ bi, thì họ luôn khao khát được đón nhận, được an ủi, được khỏa lấp khoảng trống trong tâm,... . **Tri thức, có thể động chạm đến sự tự tôn của người khác, nhưng sự từ bi, "sẽ làm dung động đến đáy lòng của tất cả".**

Lời tâm sự số 157

Con à, Như Lai đã bỏ cái tôi của Như Lai xuống từ lâu lắm rồi. Và ta đang chờ con bỏ cái tôi của con xuống nữa, **khi đó, ta và con sẽ đoàn tụ.**

Lời tâm sự số 158

Ai cũng có sự từ bi và trí tuệ bằng với Phật, có điều, nó đã được "**kích hoạt**" trong con hay chưa?. Muốn có trí tuệ, con hãy **tập tĩnh lặng và tỉnh thức**. Muốn có từ bi, con hãy **tập trải lòng yêu thương chúng sinh vô hạn.**

Lời tâm sự số 159

Các con hãy thôi phán xét hay chỉ trích nhau lại, khi các con làm vậy, là **đang lạc mất chánh niệm**, không phải người đang tu, hãy quay lại với chính mình, và thôi nhìn nhận ra người khác nha con. **Đối với người phải từ bi, nhẹ nhàng, cẩn trọng,..., đối với chính mình phải nghiêm khắc và tỉnh thức.** Một chút ít trí tuệ của các con, so với Phật, thì chẳng đáng nói gì, lại cứ tranh hơn, tranh phải, ta rất đau lòng.

Lời tâm sự số 160

Dùng Phật Nhãn quán sát vũ trụ, cũng không thấy được ranh giới của vũ trụ ở đâu, cũng không thấy được con người đầu tiên xuất hiện từ khi nào,... . Vì vậy, con cũng không cần phải thắc mắc những vấn đề quá lớn lao để làm gì, cho dù hiểu, thì nó cũng chỉ là **pháp sanh diệt bên ngoài tâm con**. Con hãy nhớ kỹ, **chỉ cần con sống tỉnh thức, có chánh niệm, kiếp này qua kiếp khác..., rồi con sẽ gặp được Phật, trở thành Phật.**

Lời tâm sự số 161

Con "**đừng dính mắc**" vào sự giàu sang hay nghèo khó, vào khỏe mạnh hay đau ốm, vào sự tiện nghi hay thiếu thốn, vào thể xác hay tư duy... . Tất cả đó, không phải là con, con là "**sự tỉnh thức**".

Lời tâm sự số 162

Con làm việc này... "**với điều kiện**" là... . Con thương người này "**với điều kiện**" là... . Còn ta, ta làm, ta thương... với chúng sinh, là "**vô điều kiện**".

Lời tâm sự số 163

Nếu người nam có thể dùng cái tài của mình, âm thầm mà phụng sự xã hội, không chấp tài, không đố kỵ tài của người khác, lại giúp đỡ nhau cùng xây dựng xã hội... . Nếu người nữ chẳng nghĩ tưởng đến nhan sắc của mình, mà biết sống nhu hòa, không ích kỷ, đố kỵ, hơn thua... nhau, để giúp cân bằng đời sống nội tâm của gia đình và xã hội... lại, thì Như Lai rất tán thán các con.

Lời tâm sự số 164

Như Lai không cần biết, lời của con nói ra trí tuệ siêu việt đến đâu, ta chỉ quan tâm, trong lời nói của con, có chất chứa sự từ bi đối với người khác, với chúng sinh vạn vật hay không mà thôi.

Lời tâm sự số 165

Nói giống Phật, có gì khó. Từ bi như Phật, mới là khó. Từ **bi là gốc**, con hãy khắc ghi.

Lời tâm sự số 166

Ở cõi nước của Như Lai, không phải ai cũng có trí tuệ như ta. Thế nhưng, **ai cũng có tâm từ bi và tâm thanh tịnh như ta**. Trí tuệ, chỉ là sự hiểu biết về **pháp** và **vô vi pháp**, thực chất ở trong cõi nước của ta (Phật giới), **chúng vô dụng và không tồn tại**. Vì các con chấp pháp, chấp tướng, thiếu sự từ bi mà biến cõi tịnh độ thành ta bà mất rồi.

Lời tâm sự số 167

Ai cũng có trí tuệ, thế gian này vẫn chưa chắc có thái bình. Thế nhưng, **ai cũng có tâm từ bi, thì thế gian này liền thành cõi nước cực lạc**. Con hiểu ý ta không?.

Lời tâm sự số 168

Ta, thà làm kẻ ngu đần mà tràn đầy sự từ bi, còn hơn, có trí tuệ siêu quần, mà lại có ý nói xấu, chê bai... người khác... . **Thương, chỉ là thương, không chứa một niệm ác**. Như Lai đã chỉ cho con về tâm từ bi.

Lời tâm sự số 169

Trí có hai loại. Một, là "trí huệ", nó lưu xuất từ tâm từ bi, cũng là từ **chân tâm, tự tánh** (trí tuệ phật, trí tuệ vô sư...), nó mang sự yêu thương vô bờ bến, **thanh tịnh và giải thoát**,... . Hai, là "trí tuệ", là sự nhìn nhận nhị biên (đối lập) vào pháp hữu vi hoặc pháp vô vi trong thập pháp giới, trong vũ trụ vạn vật (nó dính mắc vào tướng)..., nó mang tính chất sanh diệt và vô thường,... . Như Lai đã chỉ cho con về trí huệ.

Lời tâm sự số 170

Nước mắt đau khổ của con có vị mặn, khi con gặp nghịch cảnh, hoặc chuyện chẳng như ý,... . Như Lai cũng có nước mắt, nước mắt của ta không có vị nào cả, nó ở tâm từ bi **chảy ra**, vì ta vẫn thấy con đang luân hồi và khổ đau,... .

Lời tâm sự số 171

Chỉ cần con **khiêm hạ** lại, con sẽ học được rất nhiều điều từ cuộc sống.

Lời tâm sự số 172

Như Lai muốn nói rất nhiều điều để an ủi con. Nhưng nếu con **thực sự hiểu ta rồi**, ta sẽ không cần nói thêm một lời nào nữa, ta và con, đã hòa vào nhau rồi.

Lời tâm sự số 173

Nếu con hành thiện bằng **trí óc**, dù cả đời tích lũy, một niệm sân khởi lên, thì cũng tan thành mây khói. Nếu con hành thiện bằng **tâm từ bi**, dù chỉ một niệm thiện khởi lên, **ba đời Chư Phật tri ân công đức**.

Lời tâm sự số 174

Những người nói với các con bằng tâm **khiên hạ**, cho dù lí họ chưa thông, nhưng đạo họ đã tròn. Những người nói với các con bằng sự **ngạo mạn**, cho dù lí họ có thông, nhưng đạo họ lại khiếm khuyết.

Lời tâm sự số 175

Khi con định nói điều gì, cho dù là **tri kiến giải thoát đi nữa**, mà không kèm theo **lòng từ bi** của con, thì tốt nhất, **đừng nói nữa**.

Lời tâm sự số 176

Con chưa thành Phật, vì thế, con còn **bản ngã vi tế**, chính con cũng không thể nhận ra được đâu, cho đến khi, **con gặp một ngọn núi cao hơn**. Lúc nào cũng phải thật **khiêm hạ**, đó là tâm của Như Lai.

Lời tâm sự số 177

Tình thương thế gian của con chẳng rời rào, vẫn còn nhiều người ghét bỏ, chê chách..., thì con chẳng thể nào về cõi nước của ta được đâu. **Con muốn làm Phật, thì trước hết hãy làm người Quân Tử, Hiền Nhân... trước đã nhé. Ta thương con.**

Lời tâm sự số 178

Nếu con đứng trước một người, mà con có thể tự nhận ra **giới hạn và khuyết điểm của con**, thì đó là quý nhân của cuộc đời con đấy, trong tâm con phải thầm biết ơn họ nha con.

Lời tâm sự số 179

Ai cũng đang về đích cả, họ đều đang dần về ngôi nhà của Như Lai, chỉ là đường đi của mỗi người là mỗi khác mà thôi, con đừng nghĩ chỉ có một mình con là người thấy đường, **con làm rồi, hãy tôn trọng tất cả người mà con gặp, đó mới là đại tâm thông suốt**, trong mắt ta, toàn bộ là Chư Phật cả, chứ không có dù chỉ một kẻ phàm nào hết.

Lời tâm sự số 180

Bởi con nhìn vào **hình tướng** của chúng sinh vạn vật, cho nên, con mới thấy toàn là người phàm phu, chưa ai giác ngộ,... . Còn ta, ta luôn nhìn vào **Phật Tướng, Pháp Tướng** của chúng sinh vạn vật, cho nên, cái mà ta thấy, toàn là Chư Phật cả. **Như Lai đã chỉ cho con về tri kiến Phật.**

Lời tâm sự số 181

Ai sinh ra đời, cũng đều mong cầu được tất cả mọi người thương yêu mình mà. Nếu vậy, con cũng phải thương yêu được hết mọi người nhé, điều ngược lại mới đến với con được, đó là nhân quả mà Như Lai muốn con hiểu được.

Lời tâm sự số 182

Tất cả mọi loại hạt giống nơi trần gian này, đều không thể sánh bằng **hạt giống của sự từ bi**. Ta (Phật tánh) chính là hạt giống từ bi ấy, và nó đã có sẵn trong tâm của con rồi, chỉ chờ sự cho phép, tưới tắm và chăm sóc của con để được nảy mầm lên thôi.

Lời tâm sự số 183

Phật quá khứ, đương nhiên là được tôn kính rồi. Phật hiện tại, Phật tương lai là ai? Chính là các con, là tất cả chúng sinh ngoài kia, cho nên, cũng không thể coi khinh ai được. Nếu con thực sự hiểu được điều này, há con lại không khiêm hạ được ư?

Lời tâm sự số 184

Con hãy học lấy sự im lặng, nó sẽ giúp con giải quyết rất nhiều rắc rối và phiền muộn. Đối với chuyện thế gian, lời nào nên nói nên nghe thì nói thì nghe, lời nào không nên nói, không nên nghe, thì đừng nói, cũng đừng nghe.

Lời tâm sự số 185

Lời xì xào, bàn tán của thế gian, con không nhất thiết phải **bận tâm**, nghiệp ai nấy mang, nợ ai nấy trả. Con đừng để bản thân **bị dính mắc** vào lời nói hay tư tưởng của bất kì ai cả. Hãy **tự biết làm chủ tâm ý** của chính mình.

Lời tâm sự số 186

Làm người tốt ở cõi nước của các con, **thật sự là quá quá khó**. Nhưng nếu con có thể **vượt qua mọi sóng gió** mà vẫn giữ được **sự thanh khiết của thân tâm**, thì con hãy lại đây, và ngồi bên cạnh Như Lai nào.

Lời tâm sự số 187

Con ơi, nếu con cảm thấy mình đang bế tắc trên con đường đời, thì con hãy nhớ rằng, cuộc đời của các con, **vốn không có con đường nào cả**. Chỉ có một con đường duy nhất, đó là con đường mà ta và con, có thể gặp được nhau. Như Lai đã chờ con ở đó từ lâu lắm rồi.

Lời tâm sự số 188

Tấm lòng chân thành của Như Lai, không thể làm cho con cảm động à?. Ta nghèo lắm, ta không thể cho các con tiền bạc vật chất thế gian..., ta (Phật tánh) chỉ có thể cho con "sự thức tỉnh, và niềm an lạc" mà thôi.

Lời tâm sự số 189

Ba mẹ đẻ của các con, cũng thương con vô cùng, họ có thể ngóng chờ con cả một kiếp người của họ. Còn ta, con biết không, ta đã ngóng chờ con "từ vô lượng kiếp" của con rồi. Nước mắt của ba mẹ thương con, nhiều như sông suối, còn nước mắt của Như Lai thương con, nhiều như biển cả.

Lời tâm sự số 190

Này con, biết lỗi không sửa thì là người bình thường, Biết lỗi sửa lỗi thì là bậc Quân Tử. Dung thứ được mọi lỗi lầm của người bình thường, đó là Quân Tử. Dung thứ được mọi lỗi lầm của Quân Tử, hẳn đó là bậc Trí Thánh rồi vậy.

Lời tâm sự số 191

Dù là Cao Tăng, Thạc Đức..., thì họ vẫn còn lỗi lầm trong tâm. Nếu họ chẳng còn lỗi lầm, thì họ đã trở thành Phật rồi. Cõi nước của các con, là thánh phàm đồng cư, hãy yêu thương, che chở, dung thứ cho nhau mà sống, mà tu, nhé các con.

Lời tâm sự số 192

Dừng con, dừng ác khẩu, dừng đố kỵ, dừng ganh tị, dừng tạo ác, dừng sân si, dừng tranh đấu,..., dừng luân hồi lại, dừng lại được rồi con.

Lời tâm sự số 193

Thôi con, thôi chỉ chích, thôi cầm rơm, thôi chê bai, thôi phán xét, thôi tranh hơn, thôi cau có,..., thôi khởi tâm động niệm, thôi được rồi con.

Lời tâm sự số 194

Con à, con chỉ lo cho chính con, thì Như Lai không có cách nào lo cho con được điều gì cả. Nhưng nếu, con có thể bỏ qua tư lợi của con, mà lo cho đạo tâm của chúng sinh thay ta. Thì con hãy yên tâm, ba đời Chư Phật, cùng Chư Thiện Thần, Hộ Pháp..., sẽ lo tất cả mọi thứ còn lại cho con. Con có tin ta không?

Lời tâm sự số 195

Con đi đi, con hãy đi bất cứ nơi đâu mà con muốn, và tìm cầu bất cứ thứ gì mà con cần. Khi nào con không còn chỗ để đi, và cũng chẳng muốn tìm cầu thứ gì nữa, thì quay lại đây, Như Lai chỉ cho con về sự tự tại, giải thoát.

Lời tâm sự số 196

Nếu người khác mắng chửi con, con hãy hỏi họ, họ mắng chửi cái thân của con? Hay cái tâm của con?. Thân là do tứ đại, đất, nước, gió, lửa tạo thành, vậy họ mắng chửi thành phần nào?. Tâm do phiền não vọng tưởng đảo điên hư ảo tạo ra, vậy họ chửi mắng thứ hư ảo đó để làm gì?.

Lời tâm sự số 197

Mây trôi, nước chảy, sóng vỗ,... . Những điều ấy, dù con có muốn nó xảy ra hay không, thì nó vẫn tồn tại. Luật nhân quả, sự vô thường... trong thế giới của các con cũng như vậy, và cả sự tồn tại của ta nữa, nó không hề phụ thuộc vào ý niệm của con, chỉ là con đủ trí tuệ, đủ sự giác ngộ, để nhận ra hay không mà thôi.

Lời tâm sự số 198

Cả một cuộc đời, lăn lộn với xã hội náo loạn,..., rồi cuối đời, các con còn lại điều gì?, chỉ là vài bài học kinh nghiệm nho nhỏ tự rút ra cho mình thôi đúng không?

Như Lai có vô lượng bài học, dành cho thế gian, và xuất thế gian, chỉ cần "con dám" bỏ đi tư tâm hạn hẹp của con, thì con liền kế thừa được trí tuệ của ta, một sự đánh đổi đúng đắn và xứng đáng, có phải sẽ tốt hơn không?.

Lời tâm sự số 199

Cái dở nhất đời người, là không chịu thừa nhận điều xấu ở mình, và tội lỗi mình đã gây ra, cố chấp và không chịu lắng nghe điều tốt hơn để sửa đổi.

Tuy là nhân vô thập toàn, thế nhưng, nhất định trong tâm của con phải hướng tới cái thập toàn thập mỹ nha con.

Lời tâm sự số 200

Này con, **trong 24 tiếng một ngày, 8 tiếng con để ngủ, 8 tiếng con đi làm, 3,4 tiếng con đi lại và ăn uống, sinh hoạt,..., vậy có giây phút nào con dành cho ta, nghĩ về ta không?**

Lời tâm sự số 201

Người hiền thiện trong thế gian của các con **rất là ít ỏi**, vài ngàn người sống tham sân si mạn nghi... theo thói đời, **mới tìm ra được một người hiền thiện ấy.**

Lại nữa, **trong cả ngàn người hiền thiện ấy, mới tìm ra được một người có trí tuệ của sự giác ngộ, giải thoát.** Nếu con gặp được một người như thế, thì đó đúng là **chuyện hi hữu** trong thế gian của con rồi, nhất định con phải **cầu lấy sự học hỏi ở nơi họ nha con, họ là chiếc cầu nối giữa con và Như Lai.**

Lời tâm sự số 202

Tâm con vọng, thì con nói gì cũng là vọng. Tâm con chân, thì con nói gì cũng là chân.

Lời tâm sự số 203

Nếu con cho rằng, con đã hiểu biết hết mọi thứ. Thì đương nhiên, con sẽ không còn cơ hội **để hiểu biết thứ "nằm ngoài sự hiểu biết của con".**

Lời tâm sự số 204

Sáng hiểu đạo, chiều chết cũng cam lòng. Thế, con đã sẵn sàng để chết chưa?

Lời tâm sự số 205

Sinh Tử đại sự. Nếu con không hề còn sợ việc sinh tử nữa, thì đó là dấu hiện của sự giác ngộ, con đã đặt được một bước chân lên con đường giải thoát. Xét cho cùng, kẻ tu hành cũng chỉ để hiểu về sinh tử, an vui với sinh tử, kiểm soát được sinh tử, cho đến lìa thoát được sinh tử mà thôi.

Lời tâm sự số 206

Hàng triệu phú, một mình cũng chẳng sợ đối đầu với 10 vạn kẻ địch. Bậc thánh trí, một mình cũng chẳng sợ đối đầu với 10 vạn ma quân.

Một vài việc nhỏ bé, một vài người phiền não với con thôi, mà đã làm con chạy mất dép, kinh hồn bạt vía rồi, bản lĩnh của con ở đâu, trí tuệ của con ở đâu?

Lời tâm sự số 207

Tất cả nghịch cảnh, phiền não thế gian..., chỉ là phép thử cho định lực của con. Khi định lực của con mạnh mẽ đến vô lượng, cho tới đại định của Phật, thì mọi nghịch cảnh và phiền não của thế gian, cũng chẳng thể làm tâm của con lay động được. Sở dĩ, tâm con lay động, còn khởi tâm sân, giận... lên, chỉ đơn giản là định lực của con chưa đủ.

Lời tâm sự số 208

Như Lai vốn đã không muốn chỉ cho các con phải tu tập theo bất kì một pháp môn nào hết. Dù đó là pháp tối thượng nào đi chăng nữa, thì nó cũng chỉ là thứ sinh diệt, chỉ là phương tiện, tại sao phải nương vào thứ sinh diệt?. Cái ta muốn chỉ duy nhất cho các con, là "chỉ thẳng tới sự tỉnh thức của Phật tánh trong con", "ngay đó mà sống", thì trong từng sắc na, ta và con đã cùng bầu bạn. Ta đã chỉ cho con về Phật Quả, không còn Quả nào nữa cả.

Lời tâm sự số 209

Các con ôm giữ tiền bạc... nhiều làm gì vậy?, nó thực sự là của các con à?. Trong lúc chúng sinh đói khát, họ chỉ cần một bát cơm, cũng như lửa đang cháy, chỉ cần một gáo nước đúng lúc, các con hãy biết tạo phước cho mình.

Lời tâm sự số 210

Kẻ có phước báu, trí tuệ... tốt, nếu bỏ đi được sự ngạo mạn, thì chắc chắn sẽ trở thành người hiền lương. Nhưng nếu đố kỵ kẻ tài khác, ngạo mạn, và khinh thường mọi người,..., thì nhất định sớm muộn cũng hóa thành ác quỷ.

Như Lai luôn mong con trở thành đại thiện tri thức, chứ không bao giờ mong con trở thành ác quỷ cả.

Lời tâm sự số 211

Các con đừng **phân biệt** đạo này đạo kia nữa, các con còn **tâm phân biệt**, vì thế, mà chưa thể thông tường muôn pháp. **Phật, Chúa, Khổng Tử, Lão Tử, Mohammed,...**, và cả Con nữa, đều là hóa thân của Chư Phật.

Lời tâm sự số 212

Con, cũng chính là một phiên bản của Phật. Chỉ có điều, đó là một phiên bản còn đang trải nghiệm sự sinh tử luân hồi. Con còn một phiên bản gốc, đó chính là Phật, là sự thức tỉnh, giác ngộ, tự tại, và giải thoát.

Lời tâm sự số 213

Trí tuệ là vô biên vô tận, nói đến vô lượng kiếp cũng không hết. Thế nhưng, sự từ bi thì chỉ có một. Chỉ vì các con dùng trí tuệ sai biệt của mình, cho nên mới hình thành muôn ức cõi nước khác nhau. Nếu các con, ai ai cũng có thể vút bỏ đi kiến chấp, mà chỉ dùng sự từ bi để đối đãi, thì ba đời Chư Phật liền hiện khắp các cõi.

Lời tâm sự số 214

Con, là một cục đất, một cục vàng, một viên kim cương, hay một viên ngọc bích quý hiếm?... . Nếu con có một giá trị nhất định, thì con có bị vùi sâu, cũng sẽ có rất nhiều người muốn đào con lên để sử dụng, dù con có chôn vào rừng sâu núi thẳm, người ta cũng mò vào tìm con bằng được để thỉnh giáo. Chỉ sợ là, con không có giá trị gì trong đại chúng xã

hội, thì con có đứng giữa đám đông, cũng sẽ không ai để ý con cả. Thế nhưng, "nếu con còn ngày mai", thì con còn cơ hội để nâng cao được giá trị của con.

Lời tâm sự số 215

*Con biết giá trị của một người nằm ở đâu không?. Ở quyền chức, tiền bạc, danh vọng.... chẳng?, **Không**, đó là giá trị của người phàm thế gian. Giá trị của bậc thánh trí, **nằm ở trí tuệ và đạo đức của họ**, hai thứ đó càng lớn bao nhiêu, thì giá trị của họ càng lớn bấy nhiêu.*

Lời tâm sự số 216

*Phật nào có tiền? Phật nào có danh? Phật nào có quyền?, **Phật nào trí tuệ và đạo đức lại không viên mãn hả con?. Người có trí thì phải cầu thực, chứ đừng cầu hư.***

Lời tâm sự số 217

*Trí tuệ của con chỉ từ **tâm thanh tịnh** mà phát sinh. **Tâm của con hỗn loạn, là do tham dục** mà ra, tâm hỗn loạn thì không thể có loại trí tuệ nào phát sinh ra cả, dù là trí thế gian, huống hồ là trí xuất thế gian.*

Lời tâm sự số 218

Con à, mây tầng nào, thì gặp mây tầng đó, đồng trí đồng nguyện thì tự hòa vào nhau. Tâm phàm thì gặp kẻ phàm, tâm thánh thì gặp bậc thánh, tâm phật thì gặp phật ngay ấy mà.

Lời tâm sự số 219

Con à, *tâm tình chẳng thể thẳng ngay, hiên ngang mà sống trên đời được, khép nép khúm đúm kẻ khác, chui rúc bóng tối như một con chuột, trên thẹn với trời, dưới thẹn với người, ở giữa thẹn với lòng mình, thì quả thực quá kém cỏi, uổng kiếp sống làm người của con.*

Lời tâm sự số 220

Như Lai thường nói với con *về cái chết, về sự già nua,...*, nhưng không phải để hù dọa con, khiến cho con sợ hãi. Mà ta muốn con *tập làm quen với sự thật ấy, dám đối diện với nó, và vượt qua nó.* Để khi nó diễn ra với con, con đã đủ mạnh mẽ để không còn sợ hãi nữa.

Lời tâm sự số 221

Con *đang nghĩ gì?* bất kể ý nghĩ đó là gì, thì đó đều là nhân của lục đạo luân hồi. Con, *hãy tỉnh thức.*

Lời tâm sự số 222

Có những thứ, *con không thể dùng tư tưởng để hiểu được, đó là ta (Phật tánh).* Con chỉ có thể dùng *sự tỉnh giác, chánh niệm, để biết Như Lai.* Tư tưởng của con có siêu việt đến đâu, cũng chỉ có thể *duyên đến A lại da thức, tức tàng thức của con, chứ không thể duyên đến tự tánh vô sanh.* Nếu con có thể *bỏ đi tư tưởng của chính mình, thì con sẽ gặp được ta.*

Lời tâm sự số 223

Khi tâm bi từ của con hiển hiện, thì mọi lời nói của con đều chất chứa tình thương. Khi phiền não của con hiển hiện, thì mọi lời nói của con, đều mang đến sát thương cho người khác.

Lời tâm sự số 224

Con muốn thật nhiều người hiểu con à? Nhưng hiểu cái gì của con chứ? Tư tâm của con à?. Ta không cần ai hiểu ta cả, bởi vì ta không có tư tâm, ta không có phiền não, ta không có gì để hiểu cả.

Lời tâm sự số 225

Trên đầu 3 thước có thần linh, phàm làm việc gì, các con cũng phải soi chiếu từ lương tâm, như vậy, sẽ không có chuyện phải hổ thẹn với lòng mình.

Lời tâm sự số 226

Minh tâm, kiến tánh, vô tướng, vô phiền,..., không có khó, ta chỉ, con liền có thể nhận được. Có điều, con có thể sống ở chỗ đó thường xuyên được không, thì đó tùy vào bản lĩnh của con.

Lời tâm sự số 227

Ban ngày, con thấy có ánh sáng. Ban đêm, con thấy có bóng tối. Dù ban ngày, hay ban đêm, thì "cái thấy đó" cũng không hề mất đi, đó là "tánh thấy" của con, nó thanh tịnh và không nhiễm ô.

Lời tâm sự số 228

Có âm thanh, con nghe thấy có âm thanh. Không có âm thanh, con nghe thấy không có âm thanh (sự tĩnh lặng). Cho dù là có âm thanh, hay không có âm thanh, thì **"cái nghe đó" cũng không mất đi**, đó là **"tánh nghe"** của con, nó thanh tịnh và không nhiễm ô.

Lời tâm sự số 229

Có vạn vật, con biết có vạn vật, không có vạn vật, con cũng biết là không có vạn vật. Dù có vạn vật hay không, thì **"cái biết đó" cũng không hề mất đi**. Đó là **"tánh biết"** của con, nó thanh tịnh và không nhiễm ô.

Lời tâm sự số 230

Tánh thấy, tự thấy. Tánh nghe, tự nghe. Tánh biết, tự biết. Thanh tịnh và vô dục,... . Đó là tự tánh nơi ta, nào phải thứ vô tri vô giác.

Lời tâm sự số 231

Thấy biết... chỉ là thấy biết,... . Con hãy ngay đó mà sống, đó là **chân tu**. Đừng khởi nghi, cũng đừng đặt ra một câu hỏi nào nữa, thì cái gốc nghi trong con mới được nhổ từ tận gốc rễ. Trả lại cho con **một tự tâm trong ngần, không vấn đục**.

Lời tâm sự số 232

Tự tánh của Như Lai, tự tánh của con, không có gì khác nhau cả, **đều thấy, nghe, và biết,...** được trong thanh tịnh, viên giác,... . Vì vậy, ta và con, cũng như đối với muôn loài vạn vật, tuy là hai, tuy là vô lượng,..., nhưng **lại đồng nhau, câu thông với nhau,...** . Ta gọi đó là **Bản Thể, Bản Nguyên, là Chúa, là Đại Đồng, Thiên Lí, Đại Đạo,...**, và là Như Lai.

Lời tâm sự số 233

Phật..., thì không khởi tạo ra bất kì điều gì, thứ gì... ở trong tam giới của các con cả. Tất cả cảnh giới, sự vật, hiện tượng,... trong tam giới, **đều do ý niệm của các con khởi tạo ra và thọ nhận lấy.**

Lời tâm sự số 234

Phật..., ở chỗ **bất động địa, như như tịch tịnh,...**, tức chẳng còn khởi tâm động niệm nữa. Các con đừng dùng tư tưởng, nhận thức, phiền não của các con, mà cho đó là Phật. **"Phật không còn là khái niệm gì cả", Phật cũng không còn tạo tác gì cả.** Nếu thấy Phật là gì, Phật tạo ra gì, con hãy nhớ, **"đó không phải là Phật".**

Lời tâm sự số 235

Con à ! Kẻ si mê thì hay nói về chính mình, tùy tiện khởi tâm động niệm,... . **Kẻ có trí** thì ứng nói về bên ngoài, con người, xã hội, vũ trụ,..., chẳng chịu soi chiếu nội tâm bên trong,... . **Chỉ có bậc thánh,** là khi đứng trước người khác, chẳng còn muốn nói gì nữa, **họ luôn soi chiếu chính họ, tùy duyên mà nói năng, bố thí pháp lành,...** .

Lời tâm sự số 236

Nếu con đủ năng lực, đủ đức năng, trí tuệ, để tùy duyên tự sanh pháp lành, tưới mát thế gian. Hoặc là con chưa đủ năng lực, mà vẫn dùng công sức để chia sẻ lời của bậc thiện tri thức, giúp lòng người thêm phần an định, xã hội thêm phần hài hòa, thì ta rất tán thán các con.

Lời tâm sự số 237

Một trí tuệ tốt, thì sẽ có một năng lực nhiếp thọ chúng sinh tốt. Tuy nhiên, một tấm lòng từ bi tốt, sẽ có năng lực nhiếp thọ chúng sinh lớn gấp rất nhiều lần.

Trí tuệ của con, có thể giải quyết được rất nhiều vấn đề, thế nhưng, không phải cái gì trí tuệ cũng làm được, tâm từ bi của con, sẽ giải quyết tất cả vấn đề còn lại trong cuộc sống của con, được tốt đẹp và viên mãn.

Lời tâm sự số 238

Người sân, nói lời sân,... . Người mê, nói lời mê,... . Người trí, nói lời trí,... . Người bi, nói lời bi,... . Còn ta, ta nói lời vô ngôn, vô tướng, chẳng dính mắc vào thứ gì cả,... .

Lời tâm sự số 239

Trong từng sắc na, ta đều ngồi mong chờ lúc được cùng con bầu bạn, cũng không cần thiết là phải nói gì đâu, ta chỉ cần con hiểu như thế là được rồi. Lúc con cô đơn nhất, thì hãy biết còn có ta nha.

Lời tâm sự số 240

Tiểu nhân, là tiểu sự,... . Đại nhân, làm đại sự,... . Tiểu thánh, hành tiểu thiện,... . Đại thánh, hành đại thiện,... . Đại nhân, có thể an bang, trị quốc, bình thiên hạ,... . Đại thánh, có thể thu phục nhân tâm, quảng đại giáo hóa, phá mê khai ngộ,... .

Lời tâm sự số 241

Con nói Như Lai vô tình, được rồi, ta sẽ nói vô lượng "ngôn tình phật pháp" cho con nghe nhé. Nhưng tình của ta, không phải thứ tình yêu vị kỉ, chất chứa khổ đau, hờn oán,..., tình của ta, là tình thương vô bờ bến ở ta dành cho con, và ta sẽ không bao giờ đòi hỏi điều ngược lại ở con dành cho ta đâu.

Lời tâm sự số 242

Lời đồn, đừng ở kẻ có trí tuệ. Các con muốn có một năng lực biện biệt thị phi nhân ngã, thấu tỏ chánh tà thiện ác,..., thì buộc các con phải có trí tuệ, trí tuệ đó ở đâu ra?, đó là ở việc tự sửa mình mà được tăng lên.

Lời tâm sự số 243

Lời nói không chất chứa tình thương, thì chắc chắn là lời nói vị kỉ. Con muốn hướng Phật, thành Phật, con không thể rời xa tình thương được.

Lời tâm sự số 244

Con à, người có xứ mệnh, khác người bình thường nhiều lắm. Chỉ cần họ không còn nghĩ cho bản thân nữa, họ liền đã là vĩ nhân rồi.

Lời tâm sự số 245

Mọi phương tiện tu hành, chỉ là để con nhớ đến ta (phật tánh), từ đó mà con tự điều chỉnh lấy mình.

Dù con có tụng tử ti... lẫn những loại kinh kệ, thần chú,... . Hay dù con có niệm tên Phật, rớt tên Phật... tới vô lượng kiếp, mà con không chịu buông xả thói xấu, niệm tà..., thì những thứ con làm, nào có nghĩa lí gì đâu?.

Lời tâm sự số 246

Trong mỗi mâu thuẫn, con không thể giải quyết được bằng tình thương, thì con phải cần dùng đến rất nhiều tình thương.

Sở dĩ có mâu thuẫn, là vì lúc đó, con đã cư xử thiếu tình thương mà ra, vấn đề chỉ có thế, con có hiểu được chăng?.

Lời tâm sự số 247

Các con phải lan tỏa thật nhiều yêu thương của các con vào trong xã hội của các con. Bởi chỉ có yêu thương mới xây dựng mọi thứ trong xã hội trở nên chuẩn mực hơn.

Lời tâm sự số 248

Các con đừng cảm thấy mình không có phước mà tủi thân. Được làm người, chính là một phước đức lớn vô lượng của các con rồi, vì sao?, vì thân người dễ tu chứng thành Phật nhất trong lục đạo luân hồi. Làm sao lại nói rằng bản thân không có phước được, các con phải biết quý lấy chính mình mà tu dưỡng.

Lời tâm sự số 249

Con à, ta lại đến để an ủi con đây, từ bây giờ, ta ở đây với con, cho đến khi con thành Phật, con chưa thành Phật, ta sẽ không rời xa con nửa bước. Vì vậy, con phải thật mạnh mẽ và kiên cường đấy nhé.

Lời tâm sự số 250

Đức là con thuyền chở phúc báu, nếu con thuyền của con quá nhỏ, mà con lại hưởng phúc báu quá nhiều, trèo quá cao..., thì thuyền ắt bị chìm, ắt gặp đại họa,... . Lộc tận thì nhân vong,..., cho nên, mọi thứ trên đời, con hãy biết được điểm dừng, để được an nhàn mà tu thân, đó mới là sự sáng suốt.

Lời tâm sự số 251

Mọi danh phận, quyền chức... ở trong xã hội, con hãy biết đó là trách nhiệm với đại chúng xã hội mà cống hiến, chứ không phải đứng ở vị trí đó mà vơ vét, bóc lột... người dân.

Danh phận, quyền chức... càng cao, thì càng dễ tạo ra nghiệp nặng. Tầm ảnh hưởng ngàn vạn... người, nếu tạo tội ác, thì ngàn vạn... kiếp mang lòng đội sừng... mà đền trả lại cho từng người, từng người... một. **Nhân quả chi li, không có kể hở, con hãy khắc ghi.**

Lời tâm sự số 252

Người có nhân đức, trí tuệ, nếu có được tầm ảnh hưởng lớn trong xã hội, thì cũng rất dễ tạo được phúc lành, công đức... . **Một lời chân chánh nói ra, vạn người nghe theo,..., một việc thiện lành làm ra, vạn người làm theo,..., họ là ngọn đèn thắp trong đêm tối. Con nên học hỏi họ, con nên trở thành họ.**

Lời tâm sự số 253

Bậc thánh trí nào cũng đều có sự ảnh hưởng tốt đẹp rất **sâu rộng**, không phải chỉ ở thế giới hữu hình của các con, mà còn ở trong thế giới vô hình vô biên vô tận,... . Một niệm từ bi của họ khởi lên, có thể phủ trùm tam giới, chấn động thiên ma,... .

Chẳng may, con xúc phạm họ, hãm hại họ,..., thì hậu quả rất là trầm trọng,..., nhẹ thì nhà tan cửa nát, phước lộc tiêu tan, sự nghiệp sụp đổ,..., nặng thì mất mạng, đọa ba đường ác,... . **Họ là bậc thầy của trời người...**, vì vậy, các con phải biết kính trọng, và cẩn thận tâm ý lẫn hành vi của các con, khi đứng trước những con người hiền thiện.

Lời tâm sự số 254

Con à, **bạc hiền trí...** thường tránh chốn xa hoa, lui về nơi thanh vắng, nơi rừng sâu cốc thẳm... mà tu dưỡng, người đời chẳng ngó thấy họ, tuy nhiên, thiên địa quý thần..., và Như Lai, thường chiếu soi, tán thán họ.

Lời tâm sự số 255

Ẩn ẩn hiện hiện, hiện hiện ẩn ẩn,... . Ẩn và hiện, chỉ là do cái thấy có giới hạn của các con mà phân ra. Chỗ con không thấy thì con cho là ẩn, chỗ con thấy thì con cho là hiện, như con nhìn vào rễ cây và thân cây vậy. Và cũng giống như Tướng và Tánh, Con và Như Lai,..., vốn là một thể, mà chẳng có sự phân biệt.

Lời tâm sự số 256

Ta không phân ra cái gì gọi là ẩn, cũng không phân ra cái gì gọi là hiện, ẩn và hiện, hay âm và dương,..., chỉ là biểu hiện của sắc tướng vô thường,... . Như Lai thấy rõ sự chuyển biến liên tục của các sắc tướng ấy trong từng sắc na, cùng với sự biến đổi và phát sinh ý niệm trong tâm các con, đó gọi là "sự luân hồi liên tục". Cái mà ta thấy, là "bản tánh" như như tịch tịnh, vốn "không sắc, không tướng...", vậy nên, nó cũng không ẩn không hiện, không đến không đi,..., và không luân hồi.

Lời tâm sự số 257

Âm đức hay dương đức..., cũng như vậy, không phần âm đức nào của các con, mà ta không nhìn ra, và chúng đều có thể bị tiêu tan, khi con khởi niệm sân si... lên, dù chỉ một niệm cũng có thể đốt cháy rụi hết tất cả, thậm chí phần âm còn cháy mạnh hơn phần dương nữa, khi còn ẩn chứa tâm ngạo mạn, tự cao... ở trong đó. Nếu niệm sân si... của con lại lỡ dành cho bậc hiền trí... có đức độ sâu dày..., thì mọi phúc báo của con, sẽ tan thành mây khói.

Lời tâm sự số 258

Như Lai luôn mong muốn các con "phải biết tiếc phước" của chính mình, để còn làm được thân người, để còn có chút vốn liếng mà đi trong sinh tử,..., và để tu đạo giải thoát của ta trong sinh tử ấy được dễ dàng, thuận lợi.

Lời tâm sự số 259

Con muốn có trí tuệ, con phải biết kính trọng người có trí tuệ. Con muốn có từ bi, con phải biết kính trọng người có tâm từ bi. Mọi loại tài năng, phúc báo... trên đời, cũng như vậy mà có được.

Có tâm biết kính trọng, con sẽ dần có được tất cả, con sẽ dần hoàn thiện bản thân một cách viên mãn. Ta, cũng chỉ là người "biết kính trọng tất cả" muôn loài vạn vật... mà được thành tựu.

Lời tâm sự số 260

Khởi nguồn của trí tuệ, và từ bi..., là chân tâm, tự tánh... nơi mỗi người các con. Chỉ cần con thể nhập được chân tâm, tự tánh... ấy, con sẽ có trí tuệ và từ bi vô hạn.

Lời tâm sự số 261

Con à, Như Lai thương cho ai chưa có trí tuệ và tâm từ bi..., ta cũng thương cho ai chưa biết đến ta, nhận ta ta, và có trí hướng trở thành ta (Phật).

Lời tâm sự số 262

Thực ra, suy nghĩ và lời nói của con, cho dù có tốt đẹp, cao siêu đến đâu, thì nó cũng không nói lên được, con là người như thế nào. Mà chính những thứ mà con đang làm, mới nói ra bản chất và thực lực của con.

Lời tâm sự số 263

Đức, cũng giống như con thuyền vậy, nếu con cho lên vừa đủ những thứ con cần, thì nó luôn được bình yên, và vẫn chở con đi đến hết cuộc đời, dù chiếc thuyền của con còn nhỏ.

Nhưng nếu vì lòng tham, dù thuyền có lớn, mà con luôn bắt nó phải chở nặng, lại gom đủ thứ chất lên, thì sớm muộn nó cũng bị chìm, đức hạnh của con, cũng vì thế mà tan biến.

Lời tâm sự số 264

Khi mà con cảm thấy bất lực trước những sự việc mà con không thể làm được, thì con cũng đừng chán nản... nhé, **bởi ngay cả ta, ta cũng không thể làm được một số việc.** Như, người vô duyên, thì ta không thể độ được họ..., trí tuệ của ta, ta không thể cho ai được..., nghiệp duyên, nhân quả của chúng sinh, ta không gánh thay cho ai được..., và diệu pháp, chánh pháp của chính ta, ta cũng không thể diễn bày được,... . **Con thấy đó, ta cũng có giới hạn của ta mà, cho nên, con hãy mạnh mẽ lên nhé,** tùy duyên mà sống trên đời, cũng tùy duyên mà đối nhân xử thế tiếp vật, an vui với những gì bản thân làm được là hạnh phúc rồi con à.

Lời tâm sự số 265

Con hỏi, ta muốn truyền lại cho con thứ gì à? Ta có hai câu trả lời dành cho con đấy.

Nói trong tư tưởng của con, thì ta muốn truyền lại cho con **trí tuệ,** để con biết phân biệt rõ thị phi, phải trái, chánh tà,..., để con làm được người hiền thiện, sống tốt ở trên đời.

Nói trong chân tâm của ta, thì ta không có gì để truyền lại cho con cả, ta chỉ mong con, cũng nhận ra chân tâm của chính con, từ đó mà các nghiệp được chiếu phá, tiêu trừ dần đi cho đến lúc sạch sẽ, và con dần tỉnh thức để trở thành một vị Phật nữa rồi.

Lời tâm sự số 266

Thế giới của các con, là thế giới của nhị biên, tương đối..., thế nhưng, vẫn ẩn chứa cái tuyệt đối ở phía bên trong của nó đấy, mọi thứ đều có.

Nếu không có tuyệt đối, thì đức tin sẽ không nâng lên tuyệt đối được, không có đức tin tuyệt đối thì sẽ không thể có sự trở về và thành tựu tuyệt đối, viên mãn... của các con sau này, và không có tuyệt đối, thì ngay cả Như Lai cũng không thể hiện hữu được hay sao?.

Lời tâm sự số 267

Than ôi, Như Lai rất e ngại giáo hóa ở cõi ta bà của các con, không phải ta không đủ dũng lực, mà là vì các con quá ngoan cường, khó giáo hóa. Đến đức Thích Ca, bậc thầy có nhân duyên sâu đậm hơn bất kì Đức Phật nào đã từng xuất hiện trong cõi nước của các con, thân xác của Thích Ca trải qua vô lượng kiếp, đã giải khắp đại địa, cũng phải cảm thán như thế. Nếu cõi nước của các con, có phân nửa chúng sinh thực học, thực tu thôi, thì Chư Phật, Chư Thánh Hiền, Bồ Tát,..., đã hiện diện khắp mọi nơi rồi, than ôi... .

Lời tâm sự số 268

Không phải là Như Lai không muốn hiện thân ở cõi nước các con, là vì tâm bất thiện của đại đa số chúng sinh sẽ phỉ báng ta. Ta không sợ lời phỉ báng, mà vì lời xúc phạm đó, những chúng sinh ấy sẽ phải chịu quả báo rất nặng nề, vô số kiếp chẳng còn được mang thân người nữa. Con có hiểu được chăng?. Vì thương các con mà ta xuất hiện, nhưng cũng vì thương các con mà ta không thể xuất hiện.

Lời tâm sự số 269

Như Lai chỉ xuất hiện, khi hội tụ đủ đại sự nhân duyên, khi mà cõi nước của các con, **thánh hiền đã ở khắp mọi nơi**, và ta cũng chỉ cứu độ được số ít ỏi những vị như thế, **người vô duyên, ta cũng chẳng có cách nào độ cho họ được.**

Lời tâm sự số 270

Con nên rõ **biết trí tuệ và đức hạnh của con ở đâu?**, đã kiên cố được những gì?, còn thiếu sót những gì?..., tiếp tục giữ gìn thứ đã kiên cố, để kiên cố thêm nữa, sửa đổi thứ còn thiếu sót, để hoàn thiện hơn nữa. **Đó là con đang đi về phía ta rồi, Như Lai đang chờ con ở đây, ta chưa bao giờ rời xa vị trí này cả.**

Lời tâm sự số 271

Con cũng nên rõ **biết tài năng, thực lực của con ở đâu?**, đừng quá ảo tưởng về sức mạnh của bản thân. Biết sống trong tài năng, thực lực của chính con, thì con sẽ an vui cả một đời. Sống ảo tưởng, tham cầu..., ắt luôn bất an, áp lực, gian nan, và lăm thị phi..., **chẳng phải tâm thái của bậc trí thánh sống trên đời đâu.**

Lời tâm sự số 272

Con muốn có một cuộc sống tốt hơn, thì con phải **nâng cao tài năng và thực lực của con, nhưng phải dựa trên đức hạnh và trí tuệ của con...**, ngàn vạn lần, đừng nâng cao sự ảo tưởng và tham cầu,... . **Nếu con làm sai một bước thôi, mọi giá trị mà con có, đều dễ dàng sụp đổ hoàn toàn.**

Lời tâm sự số 273

Không ai sống trên đời mà không chịu sự phỉ báng..., ngay cả cái đẹp viên mãn nhất như Phật cũng không ngoại lệ, vì sao vậy? Vì chúng sinh còn u mê và ích kỉ, luôn muốn hơn thua, chẳng chịu thua kém ai cả,... .

Nếu con còn sống trong cõi nước ta bà của các con, thì hãy xem đó là một chuyện bình thường, chuyện đương nhiên,..., "để trong lòng vẫn cảm thấy bình an, khi chịu đựng sự phỉ báng, nhục mạ..." . Chỉ cần con biết nhẫn nhịn, thì nghiệp chướng con đã tiêu trừ, đúng sai tự lòng mình biết rõ, phải trái tự có trời cao thấu tỏ.

Lời tâm sự số 274

Nếu con thực sự hiểu nhân quả, thì con sẽ hiểu được mọi thứ nghịch cảnh, nghiệp chướng... đến với con, đều có lí do cả, và nó xuất phát từ chính bản thân con từ quá khứ, nếu ngay đây con có thể phản tỉnh và sửa đổi mình, thì con đang dần hoàn thiện bản thân một cách tuyệt vời nhất. Như Lai cũng chỉ là người biết làm điều đó mà được thành tựu.

Lời tâm sự số 275

Nghịch cảnh, nghiệp chướng... không phải thứ đáng sợ, thứ đáng sợ, là con không hiểu rõ ẩn tình bên trong nó, không hiểu rõ chính bản thân mình, và không chịu sửa đổi để trở nên tốt đẹp hơn,..., lại vẫn cư xử với muôn sự theo lối bản năng và phiền não điên đảo,... . Như Lai cảm thấy rất là thương cho con vì điều đó.

Lời tâm sự số 276

Tình tâm và điềm nhiên... là điều cần thiết để cho con có thời gian nhìn nhận những sự việc xung quanh cuộc sống của con, có thời gian để hiểu tâm tình của chính con, từ đó sẽ có hướng đi tốt hơn cho những sự việc tiếp theo. Không vội vàng, mới chính là tâm thái sống ở đời của bậc thánh trí con à.

Lời tâm sự số 277

Biết rõ tập khí và việc làm xấu... đã tạo, mà lại cố tình phạm thêm một lần nữa, thì đã không phải là bậc Quân Tử, Thánh Hiền... rồi. Bậc thánh, đơn giản chỉ là người biết lỗi sửa lỗi, không tái phạm, con hãy khắc ghi mà rèn luyện nhé.

Lời tâm sự số 278

Khi nào con không còn tâm đổ lỗi cho ai về bất kì một sự việc nào đó, mọi thứ con đều hiểu là vấn đề chỉ là do ở chính bản thân con, thì khi đó, con mới là người trưởng thành, và chín chắn thực sự.

Lời tâm sự số 279

Không có ai đối xử tệ bạc, hay hãm hại con điều gì cả, mọi thứ đều có nhân quả, mọi thứ đều là nghiệp duyên dính mắc. Vô tướng, vô phiền... như Chư Phật..., thì đâu có chuyện gì xảy ra?, đâu có chuyện gì là phức tạp và khổ đau?. Vì con còn chấp tướng, chấp tâm..., nên con chưa cảm nhận được sự tự tại và an vui,... và giải thoát.

Lời tâm sự số 280

Nhân định thắng thiên, thực ra có những chuyện, nhân không thể thắng thiên, **cũng vì, trong cõi vô minh, tự đã có an bài**, chỉ cần trong lòng con **không cảm thấy hổ thẹn điều gì**, thì mọi thứ khúc mắc trên đời cũng sẽ tự có lối đi, và chỉ cần con **biết nhẫn nại và chờ đợi**, thì mọi việc cũng sẽ minh bạch và yên bình.

Lời tâm sự số 281

Ai cũng có một giá trị riêng cả, phàm sinh ra đời không ai là vô dụng, nhưng chỉ có những người **cùng hệ giá trị với con, cùng tần số với con**, mới có thể nhìn ra được giá trị ở con, **vì vậy**, con không cần phải cố gắng thể hiện bản thân mình với ai cả, **ai hiểu tự đã hiểu**, ai không hiểu, thì có giải thích cũng vô dụng mà. Cho dù, không ai hiểu con, **thì có ta hiểu con, có trời đất quỷ thần... hiểu con**, hãy mạnh mẽ lên nhé, và cứ âm thầm làm những điều tốt đẹp mà con có thể đem lại cho thế giới này, đã có Như Lai **chứng giám cho con rồi**.

Lời tâm sự số 282

Phàm sinh làm người, **ai cũng có giá trị và năng lực riêng biệt**, nếu con không thể nhìn ra giá trị của người con chung sống, bầu bạn,..., thì rất có thể, những lần gặp sắp tới, là **những lần cuối cùng họ còn xuất hiện trong cuộc đời của con**. Ai cũng có **sự tôn nghiêm riêng**, và ai cũng muốn được **tôn trọng** con à.

Lời tâm sự số 283

Những thứ con cho là giá trị, người khác lại xem là bình thường, thậm chí là không có giá trị gì đối với họ, vì sao?, vì "hệ giá trị" của các con khác nhau, vì tư tưởng, nhận thức của các con sai biệt. Con à, giá trị của bậc thánh trí, chỉ có hai thứ, trí tuệ và đức hạnh.

Lời tâm sự số 284

Tâm chân thành.

Nếu con có thể thành thật trong tâm ý, lời nói, và việc làm... đối với hết thầy chúng sinh, vạn vật... xung quanh, không mảy may tính toán hay lừa dối, thì chúng sinh, vạn vật... xung quanh, cũng chẳng nỡ lừa dối con điều gì cả,... . Tâm chân thành, là điều kiện đầu tiên của việc học đạo, tu đạo, từ đó mà trí tuệ và sự từ bi chân thật nơi con, mới có thể phát triển.

Lời tâm sự số 285

Tâm thanh tịnh.

Để được tâm thanh tịnh, thì con phải có tâm chân thành trước đã. Một tâm hồn chất chứa tội lỗi, tính toán, dối gạt..., thì không thể nào thanh tịnh nổi đâu. Khi năng lực của trí tuệ và từ bi trong con lớn dần, thì tâm thanh tịnh cũng đồng thời mà được lớn theo.

Lời tâm sự số 286

Tâm bình đẳng.

Chỉ cần con bỏ đi sự phân biệt, thì con liền có tâm bình đẳng. Có tới 52 thứ bậc là bỏ tâm phân biệt, để đạt được các mức độ tâm bình đẳng tương ứng của hàng Bồ Tát. Tuyệt đối không còn sự phân biệt nữa, thì cũng là là được tướng, là được tướng thì cũng tức là đồng với Phật rồi vậy.

Lời tâm sự số 287

Tâm chánh giác.

Là sự thức tỉnh của chân tâm, tự tánh... nơi con, giúp con đi về cái đích chánh đẳng chánh giác, tức sự tỉnh thức hoàn toàn, giác ngộ viên mãn,... . Là con đường để con là bỏ đi sự ngu si, mê muội, phiền não, vọng động, chấp trước, phân biệt,... mọi thứ ở trên đời và ở trong tâm thức,... của con, đưa con trở về với ngôi vị chánh giác của Phật,... .

Lời tâm sự số 288

Tâm từ bi.

Là sự biểu hiện của đạo tâm, của tình thương yêu bình đẳng nơi con, khi con đối diện với muôn loài, vạn vật,... . Khi con trở thành Phật, thì con sẽ có tâm "đại từ đại bi", tức đạo hạnh, đức năng... ở chỗ viên mãn,... .

Tâm từ bi là chất keo gắn kết muôn loài vạn vật... lại với nhau, trong tình thương yêu và đoàn kết,..., cũng là một loại năng lực phá trừ 5 loại ác kiến (thân kiến, biên kiến, tà kiến, giới cấm thủ kiến, kiến thủ kiến), trả lại cho con một bản tâm trong sạch, thiện lương.

Lời tâm sự số 289

Không nghĩ cũng là một loại nghĩ, không nói cũng là một kiểu nói, không làm cũng là một cách làm,... . Con à, người phàm phu, khi đối nhân xử thế tiếp vật... thì luôn vội vàng nghĩ, nói, và làm... cho ngay, nhưng, bậc thánh trí, thì luôn có sự tĩnh tại để giải quyết mọi sự..., bởi chân tâm, tự tánh mà họ thường sống, tự nó đã sanh muôn pháp lành, mà đối nhân xử thế tiếp vật... được một cách khéo léo và chu toàn nhất rồi.

Lời tâm sự số 290

Con à, khắp 10 phương thế giới, ta chưa thấy một vị Thánh nào, một vị Bồ Tát nào, hay một vị Phật nào, lại "không có tâm khiêm hạ" cả.

Tâm khiêm hạ, sẽ là hành trang cho con trong việc học đạo, từ lúc sơ phát tâm, cho đến ngôi vị chánh đẳng chánh giác.

Dù là Phật, cũng vẫn khiêm hạ, Phật không hề xem thường con, Phật luôn xem các con ngang bằng với Phật vậy.

Lời tâm sự số 291

Chỉ cần con giữ gìn tâm khiêm hạ, thì nhất định việc tu đạo của con, chắc chắn có thành tựu. Vì sao? vì khi con khiêm hạ, con mới tiếp nhận được lời hay lẽ phải của bậc thánh trí, và nghe được chánh pháp từ ta.

Còn con không biết khiêm hạ, lại ngạo mạn, tự cho mình hơn người..., thì đương nhiên, con sẽ không muốn tiếp nhận

thêm điều tốt đẹp gì được nữa, đạo tâm và trí tuệ của con, dù cao siêu đến đâu, nhất định sẽ thoái chuyển và tiêu biến hoàn toàn.

Lời tâm sự số 292

Nhớ đến Phật, chi bằng niệm Phật. Niệm Phật, chi bằng hiểu Phật. Hiểu Phật, chi bằng nhận ra Phật. Nhận ra Phật, chi bằng **trở thành** Phật.

Lời tâm sự số 293

Có trí, không bi, khác gì có cây, không có rễ. Có bi, không trí, khác gì có rễ, không có cây.

Từ bi và trí tuệ đầy đủ, cũng như có một cái cây trọt vụn. Sớm muộ n cây cũng ra trái, sớm muộ n con cũng thành Phật.

Lời tâm sự số 294

Các con thần tượng ai, thì các con sẽ rất mực yêu thương người đó đúng không? Vậy thì ta chính là người thần tượng con nhất, vì con có thể không yêu thương Như Lai, nhưng ta luôn yêu thương con, luôn hướng về con, và mong cho con sớm ngày được giác ngộ.

Lời tâm sự số 295

Nhất niệm thành Phật, nhất niệm thành Ma. Thành Phật hay Ma,..., chỉ ở một niệm, là Giác hay Mê?. Con và ta, vốn chỉ cách nhau một lớp màng rất mỏng của niệm thức ấy mà thôi, nào có xa xôi.

Lời tâm sự số 296

Đạo của Phật..., là đạo của sự tỉnh thức,... . Trong sự tỉnh thức ấy, đã có sẵn sự chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, và từ bi... . Khi con thường sống được với sự tỉnh thức, thì con đã trở thành Phật rồi vậy.

Lời tâm sự số 297

Thân của con, không bao lâu nữa sẽ hòa vào đại địa. Muôn tâm nơi con, cũng không bao lâu nữa, sẽ hòa vào bản thể. Sự hiện diện của con, và vũ trụ vạn vật, chỉ là một cuộc dạo chơi, là một niệm tưởng mà thành. Trò chơi kết thúc, niệm tưởng đoạn dứt, muôn pháp về không.

Lời tâm sự số 298

Mỗi chúng sinh, đều có thể lìa bỏ cõi đời này một cách đột xuất, không hề báo trước,... . Vạn vật trong khắp vũ trụ này cũng là như vậy,..., cả trái đất, cả một thiên hà, thậm chí là cả một giải ngân hà, cho đến toàn bộ vũ trụ,..., cũng đều có thể tan biến một cách đột xuất, không báo trước..., y như cách mà chúng xuất hiện,... . Như Lai đang nói với con về sự "sinh diệt vô thường".

Lời tâm sự số 299

Tài giỏi đến đâu, chân cũng không lìa mặt đất. Trí tuệ siêu quần thế nào, cũng khó ra khỏi hữu và vô. Người khiêm tốn, thực tài, luôn xem mình như cỏ rác.

Lời tâm sự số 300

Thực thực hư hư, hư hư thực thực, có có không không, không không có có,... . Chừng nào các con thấy được cái thực, cái có trong cái hư, cái không. Và cũng thấy được cái hư, cái không trong cái thực, cái có. *Tỏ sáng, không ngăn ngại hay vướng mắc, thì các con đã tìm thấy Như Lai (Phật tánh).*

Lời tâm sự số 301

Lưu Bị có hai thanh kiếm, một kiếm là "nhân", một kiếm là "nghĩa", để thu phục nhân tâm, thống nhất thiên hạ... . Thiếu một thanh, thì ông ấy cũng không thành đại sự.

Như Lai cũng có hai thanh kiếm, một kiếm là "từ bi", một kiếm là "trí tuệ", cũng là để quảng đại chúng sinh, phá mê khai ngộ... . Thiếu một thanh, thì sự nghiệp của ta cũng không thành.

Lời tâm sự số 302

Gia Cát Lượng có kế "vườn không nhà trống"..., đuổi Tư Mã Ý chạy thừa sống thiếu chết.

Như Lai cũng có kế "không tâm không niệm"..., làm cho lũ ma quân chẳng tìm thấy ta ở đâu mà hại được.

Lời tâm sự số 303

Trương Phi có một cái miệng rất to, và một khí chất dũng mãnh, không sợ bất kì kẻ địch nào cả, **một tiếng hét vang trời** của Trương Phi trên cầu Trường Bản, đã làm cho vạn đại quân Tào Tháo hoảng sợ mà bỏ chạy.

Một lời pháp của Như Lai, cũng như tiếng sư tử hồng, có thể chấn động 10 phương thế giới, mọi cung ma phải khiếp sợ.

Ta không chỉ muốn con, phải có khí chất của kẻ phàm phu, mà ta còn muốn con, phải có khí chất của bậc Thánh Trí.

Lời tâm sự số 304

Lòng trung nghĩa của Quan Vũ, có thể sánh tựa trời xanh, thân có thể diệt, nhưng lòng trung nghĩa kia, thì trường tồn bất diệt.

Con đã là con của Phật rồi, thì ít nhất, con cũng phải có một khí phách xuất phàm uy phong, đủ làm rung chuyển 3 cõi, 10 phương..., vĩnh viễn không thoái chuyển.

Lời tâm sự số 305

Con à, tâm của Chư Phật bao trùm cả thái hư, ở khắp mọi nơi trong thái hư, và cũng ở khắp mọi nơi bên ngoài thái hư. Cho nên, dù con dùng tư tưởng để duyên đến khắp mọi nơi trong thái hư, hay con không dùng tư tưởng để duyên đến khắp mọi nơi bên ngoài thái hư..., thì con cũng vẫn nằm trong Phật Nhãn của Phật, luôn ở trong sự yêu thương của Phật, Phật chưa hề rời xa con ở mọi loại cảnh giới, từ Phàm Nhân cho tới Phật Quả.

Lời tâm sự số 306

Trí tuệ của các con, đối với vũ trụ nhân sinh..., giống như những bông hoa tươi đẹp đã trở vụn, tuy là rất đẹp, rất hữu ích cho vạn vật..., **thế nhưng**, một nắng là đã bắt đầu héo tàn, chìm vào hư vô. **Thứ đọng lại ở con, cuối cùng vẫn chỉ là sự tỉnh thức, không chứa tạp niệm.**

Lời tâm sự số 307

Này con, người đã giác ngộ thực sự, thì họ không còn nói lại pháp của Chư Phật, lời của Chư Phật đã là quá khứ rồi. **Họ sẽ nói chánh pháp của chính họ, và nó tương đồng với tâm của Phật.**

Lời tâm sự số 308

Quan Âm và Thế Chí, là hai vị hộ pháp của Phật A Di Đà, giúp Phật trong việc hóa độ chúng sinh.

Ai cũng cần phải có Bồ Đề Quyến Thuộc, thì mới làm nên nghiệp lớn, **Phật nào cũng không ngoại lệ**, không có hai vị Bồ Tát này, Phật A Di Đà cũng không thể làm gì được. Vì vậy, các con phải biết khiêm hạ lại, đừng tự cho mình hay, **một mình đi trong giông bão thì đạo còn cách xa, mà tấm thân này đã nằm xuống đất mất rồi.**

Lời tâm sự số 309

Nếu con cảm thấy **xúc động** vì lời nói của sự từ bi, **thì con cứ khóc đi**. Giọt nước mắt ấy, là **giọt nước mắt của sự tỉnh thức** nơi con, chứ không phải giọt nước mắt của sự khổ đau nữa.

Lời tâm sự số 310

Trong sự tĩnh lặng của Phật, nào có chứa pháp môn tu tập?. Các pháp mà Phật chỉ bày cho các con, chỉ là phương tiện, để giúp các con nhận ra chân tâm của chính các con. Vì vậy, các con đừng tranh luận hơn thua mà luẩn quẩn nơi pháp, chẳng thể buông ra được, sự tu vì thế, cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Lời tâm sự số 311

Có pháp để đối đãi cũng tốt, không có pháp để không đối đãi cũng tốt. Có pháp, hay không pháp, thực ra không quan trọng bằng việc, con có tình thức trên pháp và trên không pháp ấy hay không?

Lời tâm sự số 312

Con à, pháp thế gian, chỉ là những đạo lí xử thế đơn giản thôi, nhưng nó quan trọng lắm đấy. Con đối người tiếp vật mà chẳng khéo léo, lại khiến người bất an, tâm mình cũng chẳng được thoải mái, thì con bàn gì đến đạo lí xuất thế làm gì nữa?.

Lời tâm sự số 313

Đối cảnh vô tâm, chớ hỏi thiền !

Một niệm đã khởi lên, lời đã nói ra, dù là pháp thế gian hay pháp xuất thế gian, thì nó cũng đã là tướng rồi. Tuy nhiên, nếu con có thể lìa được tướng ấy khi đối cảnh, thì tâm con và tâm Phật, cũng đã tương đồng với nhau rồi.

Lời tâm sự số 314

Một thanh danh trong sạch, là thứ mà bậc Thánh Trí luôn giữ gìn rất mực cẩn trọng, trong suốt cả một đời. Mọi thứ đều có thể để mất, nhưng nhất định, không để thanh danh mình bị lấm bẩn. Còn con?.

Lời tâm sự số 315

*Này con, bất kì ai trên thế gian này mà còn nói về cái tôi, góc nhìn của tôi, **tôi, tôi, tôi, và tôi,...**, thì người đó có học vị, địa vị, quyền chức, tiền bạc... cao đến đâu, thì họ cũng vẫn là người phàm phu. Bất kì một lời nào họ nói, đều không tương ứng với chánh pháp của Phật. **Lời của Phật, không chất chứa cái tôi nào cả.***

Lời tâm sự số 316

*Nhìn vào nhân thế, Như Lai có rất nhiều lời để căn dặn con, bởi con của ta còn khờ quá, **thị phi nhân ngã, chánh tà thiện ác,..., chẳng thể phân biệt nổi.** Nói đến tận cùng, ta lại chẳng nói được gì nữa, chỉ còn đọng lại một chữ, **Thương.***

Lời tâm sự số 317

*Con à, nhận thức, tư tưởng... dù có cao siêu, cũng chỉ là thứ cố chấp. Người còn chấp cho là mình, ắt bị chi phối. **Còn người không còn nhận thức, cũng chẳng còn tư tưởng... gì hết, thì ai chi phối được họ nữa hả con?***

Lời tâm sự số 318

Một miếng ăn của người khác, của đàn na tính thí..., đó là một sự tủi nhục đấy con à. **Người thọ nhận**, thì phải xem có xứng đáng nhận hay không? (tức có công, có ích gì không?), có giữ được sự tôn nghiêm của mình không?. **Người cho**, thì phải biết "**của cho chẳng bằng cách cho**", đừng tự cao, tự mãn, việc cho ấy cũng chẳng đẹp đẽ gì, và cũng không có phúc đức nào cả.

Lời tâm sự số 319

Con à, lòng người rối loạn, thiện ác bất phân, lúc này lúc khác, trở mặt nhanh chóng vì hai chữ lợi danh... . Chỉ có bậc Thánh Trí mới vững lòng được. Đối với người thế gian, con hãy chỉ đem một chữ Thương tới họ. Và cũng chính tình thương trong con lớn bao nhiêu, con sẽ càng nhìn thấu lòng người bấy nhiêu, **đại từ đại bi như Phật, tự khắc thấu tỏ tất cả**.

Lời tâm sự số 320

Con luôn có một Phật Tánh, Phật Tánh của con, cũng giống như Phật Tánh của ta vậy, cũng chính vì vậy, mà ta và vô lượng Phật, luôn ở bên cạnh con, từ quá khứ, hiện tại, cho tới vị lai.

Lời tâm sự số 321

Người hiền trí thường nói: **"nhận ân một giọt nước, báo đáp bằng cả dòng sông"**. Nếu con có thể làm được điều đó, thì con và người hiền trí, là không hai không khác, ta tán thán cho con.

Lời tâm sự số 322

Con à, người có trí mà không biết tu dưỡng đạo đức, thì làm quan tất tham ô, làm người hại bá tánh..., làm người dạy học, cũng ắt làm hư học trò, vì lời nói và hành vi chẳng tương ứng,..., **làm bất cứ việc gì cũng tiềm ẩn tai họa**. Trí tuệ và từ bi, nên song hành với nhau, cho đến khi nó dung hòa vào làm một, khi đó con đã trở thành Phật rồi.

Lời tâm sự số 323

Nếu con có thể bỏ đi những suy tư, nhận thức... của con, để sống được với tâm tánh thanh tịnh, thì con đồng với Phật rồi. Phật, không còn coi ai thấp hơn Phật cả, **tất cả đều bình đẳng trong tình thương vô hạn, tánh tánh tương thông, không có thầy trò, chỉ có bằng hữu mà thôi**.

Lời tâm sự số 324

Con à, **niệm Phật là nhân, thành Phật là quả**. Chỉ có A Di Đà Phật là thật, tất cả đều là hư giả. Khi con niệm Phật, thì cũng ngay lúc đó, Phật đang niệm con. Nhớ Phật, niệm Phật, tương lai thành Phật.

Lời tâm sự số 325

Thị tâm thị Phật, thị tâm tác Phật. Tâm con là Phật, thì tâm con chính là Phật. Con không rời Phật, thì Phật cũng không rời con.

Lời tâm sự số 326

Con à, Phật giới không có chùa..., mà nếu có, thì nơi đâu cũng là chùa cả, mọi hình tướng, chỉ là sự giả lập, do tưởng tri mà tạo thành, không nên dính chấp. Phật giới, có vô lượng Phật, chỉ cần con sống với chân tâm thanh tịnh, thiện lương, tương lai, con sẽ về nơi mà Chư Phật ở.

Lời tâm sự số 327

Con à, cái gì con cũng dám nhìn, cũng dám thử..., nhưng, chính lòng mình thì lại chẳng dám nhìn, cũng chẳng muốn thay đổi bản thân tốt hơn..., thì đó vẫn chưa được xem là người có bản lĩnh của bậc trượng phu.

Lời tâm sự số 328

Việc thiện, con chớ để người khác phải hối thúc mới chịu làm, những người có nhân duyên với con, đều là ruộng phước của con đấy, hãy trồng vào đấy thật nhiều nhân của sự an vui, hạnh phúc và yêu thương. Tương lai, phúc báu... sẽ đến với con, theo một lẽ tất nhiên.

Lời tâm sự số 329

Con à, mọi tâm tư đều là vì kỉ, là nghĩ về bản thân mới thành ra phiền não. **Phật, Bồ Tát thì không có tâm tư, cũng không có tình cảm ràng buộc, mọi sự đều là vì chúng sinh mới được an lạc.** Nếu con có thể không nghĩ về bản thân nữa, thay vào đó, là nghĩ cho tha nhân, cho chúng sinh, thì sự bình an và hỷ lạc, **mới có chỗ để tràn vào tâm trí của con.**

Lời tâm sự số 330

Hôm nay, ta không có lời nào để tâm sự với con cả, con có thể lại đây, và **ngồi bên cạnh Như Lai** một lát thôi được không?.

Lời tâm sự số 331

Những lúc con quá mệt mỏi, con không còn muốn nói một lời nào nữa, chỉ muốn được tĩnh lặng thôi, phải không con?.

Như Lai cũng có lúc đó, những lúc tình thương của ta dành cho con thật lớn, ta cũng chỉ muốn tĩnh lặng thôi con à.

Lời tâm sự số 332

Con à, Như Lai và con không nhất thiết phải hiểu nhau bằng lời nói, bằng sự gần gũi. Ta và con, còn có thể hiểu nhau, thậm chí dung hòa với nhau, bằng **sự tỉnh thức, và tâm thanh tịnh...**, khi đó, ta và con đã bên nhau trong từng sắc na.

Lời tâm sự số 333

Chúng sinh nào có thể hiểu được "ngôn giáo" của Phật, thì mới chỉ là "hạ căn". Chúng sinh nào có thể hiểu được "thân giáo" của Phật, thì mới chỉ là "trung căn". Còn chúng sinh nào, có thể hiểu được "tánh giáo" của Phật, thì đã là hàng "thượng căn thượng trí". Còn con, con hiểu được điều gì ở Phật?

Lời tâm sự số 334

"Ngôn giáo", là thứ giáo hóa ngoài cùng và thô thiển nhất của Phật.

"Thân giáo", là thứ giáo hóa âm thầm và uyển chuyển nhất của Phật.

"Tánh giáo", là thứ giáo hóa vi diệu và siêu xuất nhất của Phật.

Lời tâm sự số 335

Pháp thế gian mà ta nói, là để cho các con có phương tiện để đối nhân xử thế tiếp vật... được khôn khéo.

Pháp xuất thế gian mà ta nói, là để phá mọi pháp thế gian, không để cho các con chấp dính vào nó... mà chịu luân hồi trong lục đạo.

Lời tâm sự số 336

Con à, tình thương ở nơi con là bản năng, tùy vào đức năng và trí tuệ của con mà lúc ẩn lúc hiện. Còn tình thương nơi Phật, là bản chất vĩnh hằng, thường thường soi chiếu vào chúng sinh khắp mọi pháp giới, không có gián đoạn.

Lời tâm sự số 337

Đức Phật dạy, ai cũng có Phật tánh. Khổng Tử cũng nói, ai cũng có Lương Tri,... . Yêu quái, xấu ác..., là do tâm mỗi chúng sinh tự khởi lên vì tham, sân, và si... che mắt. Nếu có thể bỏ đi những khởi niệm xấu ác... đó, thì ai cũng là lương thiện cả. **Con hãy nhìn vào bản tánh, lương tri của mỗi người, tự sẽ thấy được phần tốt của họ.**

Lời tâm sự số 338

Con à, những bậc giác ngộ xưa nay, vì thương chúng sinh vô minh, mà **gia súc giáo hóa**, độ người hữu duyên. Bởi vì họ là người hiểu hơn bất kỳ ai rằng, chỉ có "**giáo dục đạo đức thánh hiền**", mới có thể làm cho chúng sinh giác ngộ và lương thiện lại, làm cho xã hội an định và hài hòa trở lại.

Lời tâm sự số 339

Phật ở trong 10 pháp giới, trong đó có cõi nước của các con, ta là "**Tương Tợ Túc Phật (lục tức Phật)...**", tức là giống như Phật, tương tự Phật... mà chưa phải Phật thật. **Phật thật thì không khởi tâm động niệm**, còn ở 10 phương pháp giới, Phật vẫn phải khởi tâm sanh pháp, để giáo hóa các con. Tuy nhiên, **Phật không còn chấp pháp ấy, vì vậy, Phật nói vô lượng pháp mà như chưa từng nói lời nào cả.** Tương Tợ Túc Phật..., cũng là một diệu dụng hoằng pháp.

Lời tâm sự số 340

Một người mẹ thế gian thương con, không nỡ để con phải chịu một vết xước nhỏ trên thân. Phật thương con cũng như vậy, không nỡ nói lời nào làm tâm con phải phiền muộn, dù chỉ một lời thôi.

Lời tâm sự số 341

Tâm Phật bao trùm thái hư, vì vậy, mọi góc ngách tâm can của chúng sinh khắp 10 pháp giới..., đều có tình thương, hình bóng, và chánh pháp của Phật. Chỉ cần trong tâm con có ta, hành lời ta..., thì cũng có nghĩa, là con đang ở bên Như Lai.

Lời tâm sự số 342

Âm dương là đối đãi, thiện ác là đối đãi, chánh tà là đối đãi, phải trái là đối đãi, trên dưới là đối đãi, xa gần là đối đãi,... . Còn đối đãi, thì còn luân hồi,... . Chân tâm của Phật và con, thì không còn đối đãi, mà như như tịch tịnh, không chứa một vật,... .

Lời tâm sự số 343

Phúc ở đời, có thể hiểu là phúc báu (tiền bạc, nhà cửa,...), là phúc đức (trí tuệ, nhân cách,...), là phúc thọ (tuổi thọ, sức khỏe,...), là loại hưởng thụ ở hiện tại, hoặc tương lai sẽ trở ra, do con đã tạo được các nhân lành từ trước đó,... .

Phúc ở đạo, có thể hiểu là sự giác ngộ, sự an lạc..., thậm chí là những thánh quả..., do con biết tu tập, biết thay đổi bản thân tốt lên, biết tạo công đức vô úy mà có,... .

Lời tâm sự số 344

Khi tâm con lo sợ... điều gì, thì có thể do con đã tạo ra nhân xấu ở quá khứ, dù không biết rõ lỗi, nhưng con hãy cứ sám hối, tạo công đức, hành thiện, phóng sinh..., mong được hết tội nghiệp đã tạo. Công đức càng nhiều, thì nghiệp tội càng với cạn.

Lời tâm sự số 345

Có 52 quả vị của hàng Bồ Tát, trước khi chứng đắc Phật quả. Là thập tín, thập trụ, thập hạnh, thập hồi hướng, thập địa. Rồi hai quả vị cuối là Bồ Tát Đẳng Giác và Diệu Giác.

Phiền não tạm chia ra làm 3 loại chính, là vọng tưởng, phân biệt, và chấp trước. Nếu bỏ dần tâm chấp trước, thì chứng tứ thánh quả, Tu Đà Hoàn, Tư Đà Hàm, A Na Hàm, bỏ hết chấp trước thì là A La Hán. Nếu bỏ được dần tâm phân biệt nữa thì chứng 52 quả vị Bồ tát, bỏ hết thì là Bồ Tát Diệu Giác. Nếu bỏ cả vọng tưởng và tập khí của vọng tưởng, thì dần đến lúc viên mãn thành Phật.

Lời tâm sự số 346

Chính pháp, tượng pháp, hay mặt pháp..., chỉ là tên gọi mà thôi. Nếu tâm con **chân chánh thật tu**, thì thời kì nào cũng là chính pháp, lúc nào Chư Phật, Chư Thánh Hiền cũng hiển hiện cả. Nếu tâm con **không thật tu**, thì lẽ đương nhiên, là thời kì nào cũng là mặt pháp hết, Phật trước mặt cũng không nhận ra. Cho nên, **hãy xoay lại chính mình, và buông xả vạn pháp**, không có quá nhiều thời gian để cho con tìm hiểu vô lượng kiến thức vô thường đâu, **hãy dành thời giờ để hành trì**.

Lời tâm sự số 347

Cùng một đoạn sông trước mắt cản bước. Người đủ bản lĩnh, thì cởi áo nhảy xuống và bơi qua, người còn yếu, thì mượn thuyền mà qua, đi nhờ mà qua, đi ven sông gập cầu mà qua,... . Dù là qua bằng cách nào, miễn là vừa sức và qua được thì đều là phương pháp tốt nhất đối với chúng sinh đó. Với mỗi căn cơ, ta đều có phương tiện chỉ lối, các con đừng nên so sánh cao thấp hơn thua..., chỉ cần con luôn hướng về Phật, thì nhất định Phật sẽ có cách tìm đến con, dẫn lối cho con trong cõi vô minh.

Lời tâm sự số 348

Định, có nghĩa là tâm con đi về hướng thanh tịnh, không tạp niệm. Còn tâm buồn vì điều gì, thì đương nhiên mất định, và quay trở về với phiền não. Nếu con muốn định sâu hơn, thì với mọi cảnh duyên gặp phải, chẳng khởi tâm vui

buồn gì nữa. Cho dù con chứng tới Phật Quả cũng không khởi tâm vui mừng, nên con hãy để tâm bình thường, không chấp trước vào mọi trạng thái, bởi, "tâm bình thường là đạo".

Lời tâm sự số 349

Hôm nay, Như Lai muốn nói lời thật ngắn gọn với con.
Tiền bạc kiếm cả đời, dù chất thành núi, chết bỏ lại.
Trí tuệ, đức hạnh, tu cả đời, chết mang theo, đời đời kiếp kiếp.

Lời tâm sự số 350

Dù con có sức mạnh lay chuyển càn khôn, chấn động các cõi, nhưng trí tuệ giải thoát lại chẳng thông, thì vĩnh viễn không thấy đường để thoát khỏi vòng xoáy của luân hồi.

Lời tâm sự số 351

Như Lai có thể tâm sự với con, từ lúc con sơ phát tâm, tu đến chánh đẳng chánh giác thành Phật, ta vẫn chưa nói hết điều mà ta đã tỏ rõ với con. Con không phải lo bản thân đơn độc trên hành trình giác ngộ, con nào biết rằng, vô lượng Phật đang hướng về con, che chở cho con, thành toàn cho con,... .

Lời tâm sự số 352

Như Lai muốn cùng với con, kiến thiết lại xã hội này, **bằng những đạo lý thiện lành**. Ta đã có được cái bản lĩnh đó, và sẽ không bao giờ ngừng làm việc này. Con có phát tâm cùng với ta, đồng nguyện đồng hành không con?

Lời tâm sự số 353

Con muốn kiến thiết xã hội bên ngoài, trước tiên, **con phải kiến thiết chính con trước**. Vô số cõi giới cực lạc, cũng chỉ từ tâm mà tưởng sanh ra, "**cảnh giới tâm của con thế nào, thì cảnh giới tướng của con thế ấy**". Người khác có thể không thay đổi, nhưng bản thân con, nhất định phải thay đổi tốt lên, cõi giới tương ứng, sẽ chờ con ở phía trước.

Lời tâm sự số 354

Đã bao lâu rồi, không có người nói lời yêu thương đến con?. Con à, **trong từng sắc na**, Như Lai luôn gửi lời yêu thương đến con, bằng cách này hay cách khác. Vô lượng Phật, cũng thường thường thuyết pháp như vậy, gọi là "**năng pháp**" của chơn như, tự tánh.

Lời tâm sự số 355

Đạo của Phật, chỉ một chữ **"buông"**. Vì vậy, chỗ nào mà con không buông được, chỗ đó chính là **"giới hạn của con"**. Chỉ cần con buông chỗ đó, thì cảnh giới tâm của con, liền được nâng lên. Buông đến vô hạn, thì con và Phật, không còn khác biệt nữa.

Lời tâm sự số 356

Khi con đối tốt với người khác..., con vẫn có thể bị chửi mắng..., đó là sự ích kỉ và sự hẹp hòi... nơi họ, sâu trong đáy lòng của họ, lại thầm biết ơn con đấy. Khi **"ân nghĩa"** của con đối với họ **"đủ lớn"**, thì họ sẽ không còn dám khởi tâm ác với con nữa đâu, mà họ sẽ kính trọng con. Con à, **luôn luôn lấy thiện đãi người, đó là đạo xử thế của người thiện**. Luôn bao dung, để tất cả đều được bình an.

Lời tâm sự số 357

Nếu con lấy cái giả để thành tựu cái thật, há được chẳng?. Nếu con dụng thân hay dụng tâm, để thành tựu chân tâm, tự tánh, há được chẳng?. **Tất cả chỉ là phương tiện, con hãy suy ngẫm cho thông suốt, đường đạo tự sẽ sáng rực, tỏ rõ.**

Lời tâm sự số 358

Con không phải chứng minh con với ai cả. Ai thế nào?, gan lì ra sao?, bản lĩnh đến đâu?, phẩm hạnh, công trạng,... có gì không?, **cả một cuộc đời**, sẽ cho ra câu trả lời rõ ràng nhất. **Người Quân Tử...**, thì không biện bạch, biện bạch thì không phải người Quân Tử,... .

Lời tâm sự số 359

Chết, chưa chắc là sự giải thoát, còn nghiệp thì còn luân hồi.

Ở các cõi nước cực lạc, nghiệp còn vẫn có thể giải thoát lục đạo, gọi là "đổi nghiệp vãng sanh", nhưng điều kiện là phải có "tín và nguyện" vãng sanh vững vàng, chẳng lay chuyển cho tới hơi thở cuối cùng.

Lời tâm sự số 360

Dù trí tuệ của con có chấn động càn khôn, thì hãy chỉ xem nó chỉ như một hạt bụi. Dù đức hạnh của con có cảm động thiên địa, hoa trời dơi rụng, thì con cũng phải **biết cúi mình**. Dù việc làm, ân nghĩa của con có tràn ngập thái hư, Chư Phật tán thán, thì cũng không được **khởi một niệm tâm kiêu hãnh**. Thì khi đó, lời nói của con, mới tới gần tâm ý của Chư Phật.

Lời tâm sự số 361

Người lạc tình, con lạc Như Lai. Người sầu khổ, ta xót thương.

Tình ấy, ngàn năm còn đọng, chốn hồng trần.

Thương ấy, vĩnh hằng bất biến, chẳng nhòa phai.

Lời tâm sự số 362

Một áng mây trắng, một mảnh tình cô liêu.

Một nỗi buồn nhỏ, một bước chân lặng thầm.

Con đã xa ta, đã xa ta quá rồi.

Hãy về thôi con, không ai chờ con, ngoài ta cả.

Lời tâm sự số 363

Mỗi nơi con đặt bước chân trên đại địa, đều là chỗ mà thân xác Phật, đã từng nằm xuống qua vô số kiếp. Mỗi tâm tư, tình cảm, suy niệm... trong con, Phật đều đã từng nghĩ tới và vượt qua,... . **Thân tâm của con và Phật, là chung một pháp thân, cũng là chung một pháp tánh.**

Lời tâm sự số 364

Trên con đường tìm lại chính mình, thứ con đối diện, không phải là thiên ma vạn quỷ..., **tất cả trưởng ngại, đều ở chính nơi con.** Chỉ có cách vượt qua chính mình, con sẽ thành tựu ngôi vị chánh đẳng chánh giác của con.

Lời tâm sự số 365

Một cục đất trong tay của con, có hàng tỉ tỉ vi khuẩn, vi trùng..., chúng cũng chất chứa đầy tham, sân, si..., đấu đá, giết hại lẫn nhau..., con có bận tâm đến chúng chăng?

Tâm lượng của Như Lai, bao trùm thái hư, ta xem đại địa của các con, cũng chỉ nhỏ bé như một nắm đất trong tay của ta vậy, mọi thứ hỗn loạn trong đó, há có thể làm tâm ta dao động được chăng?. **Đại tâm rộng lớn rồi, thì chẳng có gì có thể dính mắc được nữa.**

Lời tâm sự số 366

Nhìn vào xã hội hỗn độn, con sẽ cảm thấy mọi thứ nó cũng hỗn độn như vậy. Nhưng thực ra, mọi thứ đều có trật tự, tầng thứ rất rõ ràng, chỉ là trí tuệ của con, không đủ, để nhìn nhận ra.

Trật tự, tầng thứ ấy là gì?

Là trật tự, tầng thứ về phước báu, về nghiệp duyên, về đạo lực, về trí lực, về cảnh giới tâm,..., và về trường năng lượng. Tất cả, đều được sắp xếp theo thứ tự một cách tự nhiên, đồng nhất, tiếp nối, và rõ ràng... trong lục đạo, trong 10 pháp giới,...

Lời tâm sự số 367

Con à, kẻ thiện sợ nhất là ác ma, nhưng ác ma lại sợ nhất là "lòng từ bi". Kẻ thiện ấy có bản lĩnh, thì sẽ không chùn bước trước mọi ác ma, nhưng ác ma có bản lĩnh kiểu gì, cũng không thể không gục ngã trước "lòng từ bi". Nó chỉ chiến thắng kẻ thiện, có "lòng từ bi chưa đủ lớn", so với giới hạn nể sợ của nó mà thôi.

Lời tâm sự số 368

Pháp của Như Lai, không hình không tướng, nhưng đầy khắp thái hư. Chỉ cần con dùng tâm thanh tịnh để lãnh hội, thì tất cả trí tuệ của ta, con đều có thể thọ nhận được.

Lời tâm sự số 369

Khi tâm con thanh tịnh, trí tuệ con tự sanh pháp lành. Cũng chính lúc đó, là Như Lai đang trò chuyện với con. Con à, ta chưa hề rời xa con.

Lời tâm sự số 370

Như Lai vì thương xót chúng sinh còn vô minh, mà "tùy duyên chỉ pháp". Lục tổ nói: "không ngờ tự tánh, năng sanh vạn pháp", chân lí có sẵn, vậy có sẵn ở đâu? là ở trong tự tánh đó. "Nhìn vào tướng để nói pháp cho chúng sinh "tỏ ngộ", tạm gọi là pháp thế gian". "Không nhìn vào tướng để nói pháp cho chúng sinh "tu hành" thì tạm gọi là pháp xuất thế gian".

Lời tâm sự số 371

Thế giới ta bà của các con, cho đến 10 phương thế giới, đều là "khởi niệm mà tạo tác", có khởi thì có diệt. Mọi thứ trong sinh diệt ấy, đều là thứ tương đối, nhị biên, âm dương, chánh tà, thiện ác..., tức có 2 đầu, 2 mặt đối lập nhau.

Sở dĩ, con chỉ thấy cái tương đối, là bởi vì "trong tâm con có tạp niệm", bên ngoài thì thấy có tướng sinh diệt, bên trong tâm thì chấp tướng, chấp niệm sinh diệt ấy. Chư Phật, Chư Thánh Hiền... "chỉ bày tâm thanh tịnh"... là để lìa 2 mặt tương đối đó, "lìa được thì là ở chỗ tuyệt đối", không sinh không diệt, không có tư tưởng nhận thức... gì nữa, mà ở chỗ thanh tịnh, không tạp niệm. Chỗ thanh tịnh, không tạp niệm, chính là chân như, tự tánh của con.

Lời tâm sự số 372

Bên ngoài – bên trong, tự lực – tha lực,..., **vẫn còn là ý niệm phân biệt**. Tánh chính là tướng, tướng chính là tánh, dung thông, không có ngăn ngại, thanh tịnh, không niệm phân biệt, cũng vì thế, không có trong – ngoài. Và tự lực cũng chính là tha lực, tha lực cũng chính là tự lực. **Khi trở về bản thể, thì vô lượng Phật cùng chung pháp thân, cùng chung pháp tánh.**

Lời tâm sự số 373

Cõi người mà các con sống, là không gian 3 chiều, các chúng sinh như kiến, gián, ong..., là không gian 2 chiều,... . Không gian trong lục đạo, vũ trụ... là có **"vô lượng vô biên chiều"** (khoa học mới chỉ tìm thấy hơn 10 chiều không gian), và **mỗi chiều không gian, đều có chúng sinh... trong đó cả.**

Lời tâm sự số 374

Lại nữa, cỏ cây đất đá... ở cõi nước các con, cùng vạn vật trong vũ trụ... là không gian 1 chiều. Cõi naga quỷ, địa ngục, thần (atula), trời..., là không gian 4,5,6,7... chiều. **Cõi giới càng cao (càng nhiều chiều), thì thấy được sự tồn tại cõi thấp hơn, ngược lại, thì rất khó thấy, chỉ có người tu hành, có thể đột phá chiều không gian mới thấy được, cảm nhận được.** Cho tới cõi nước của Chư Phật, thì là "N chiều", **tức vô lượng chiều**, cho nên, Chư Phật có thể thấy chúng sinh trong khắp 10 phương thế giới.

Lời tâm sự số 375

Đại vũ trụ, 10 pháp giới..., tạm chia làm 3 loại hiện tượng, hiện tượng vật chất, hiện tượng tín hiệu, và hiện tượng tinh thần,... . Ở mỗi cõi, thì thì 3 loại hiện tượng này, đều có giới hạn của nó. Cõi giới càng cao, tức hiện tượng tinh thần càng cao, thì hiện tượng tín hiệu càng cao, càng nhanh..., (giống như sóng điện thoại vậy, từ GPRS, tới 2G, 3G, 4G, 5G, 6G...). Cho tới cõi giới Chư Phật, Bồ Tát... thì một chánh niệm khởi lên, một tâm từ bi khởi lên... là có thể đi khắp thế giới, vũ trụ... "một cách tức thì", (giống như nói qua điện thoại có thể đi khắp thế giới,...). Phật, Bồ Tát... thì dùng "thanh tịnh niệm", một Phật thuyết pháp, vô lượng Phật đều nghe thấy "một cách tức thì" như vậy.

Lời tâm sự số 376

Tu hành, là sự đột phá "thời không", khi con đột phá tới tận cùng, con sẽ thấy, "thời không, cũng vốn chỉ là hư ảo", "muôn ức chiều không gian, cũng là hư ảo", không còn khái niệm về nó, thì tâm con trở về trạng thái tịch tịnh, cùng với ta làm một.

Lời tâm sự số 377

Nói về sắc tướng, tức hiện tượng vật chất.

Thì ở không gian 1 chiều, là cỏ cây đất đá... là thô thiển nhất, bị động nhất..., tới không gian 2,3 chiều thì như các con, đã có sự linh hoạt và hiểu biết nhất định. Cho tới thiên ma quỷ thần... thì siêu xuất hơn, đã là vô hình đối với các

con, (giống như sóng vô tuyến, sóng FM,..., tương vi tế, chỉ còn là hạt sóng điện,...). Rồi cho đến cõi giới của Phật, Phật cũng không thể tả được sự vi diệu của nó cho con nghe, vốn chẳng có mỹ từ nào diễn tả được. **Pháp tướng (pháp thân) là tùy biến pháp giới, không ngăn ngại, không khoảng cách,..., vượt thoát sóng hạt thô thiển..., một niệm bao trọn thái hư, tất cả Phật, đồng thanh, đồng điệu,...** .

Lời tâm sự số 378

Sự nghiệp giáo dục, hoằng pháp lợi sanh, giúp chúng phá mê khai ngộ..., là sự nghiệp của người giác ngộ, cũng là sự nghiệp của Chư Phật,... . Con có kế thừa sự nghiệp ấy không?

Lời tâm sự số 379

Như Lai không có gì ngoài tâm chân thành, ta không thể nói được lời rối trá cho con nghe, ta không thể làm được việc xấu ác cho con thấy.

Lời tâm sự số 380

Như Lai không có gì ngoài tâm thanh tịnh, cho dù còn khôn có sục đổ, vỡ vụn, và tan biến..., thì tâm thanh tịnh của ta cũng không hề thay đổi, tâm ta không thể dao động bởi thứ vô thường.

Lời tâm sự số 381

Như Lai không có gì ngoài tâm bình đẳng, cho dù là cha mẹ tiền kiếp của ta hiện trước mắt, thì ta vẫn xem họ bình đẳng như với con, tuyệt đối không có sự khác biệt. Bởi "tất cả người nam, ta xem như cha ta, tất cả người nữ, ta xem như mẹ ta".

Lời tâm sự số 382

Như Lai không có gì ngoài tâm chánh giác, dù thiên ma vạn quỷ... ở trước mắt, cũng không thể làm ta phân tâm, đánh mất chánh niệm, và sự thấy biết chân chánh, thường hằng.

Lời tâm sự số 383

Như Lai không có gì ngoài tâm từ bi, cho dù ngũ mã phanh thây, nghiền nát thân ta thành bụi, trải khắp đại địa, càn khôn..., thì ta vẫn đối với các con bằng một tấm chân tình, quảng đại, vô lượng, vô biên..., không niệm cảm hờn, oán trách... .

Lời tâm sự số 384

Người có sứ mệnh hoằng pháp lợi sanh, thì con hãy cứ yên tâm nhé, Chư Phật, Thiên Thần, Hộ Pháp..., nhất định không để con phải chịu thiệt thòi đâu. Mọi bước đi của con,

họ đều đã có sắp xếp, con chỉ làm tốt việc của con, mọi thứ đã có họ lo cho con rồi, đừng lo lắng, họ sẽ ở bên con cho đến khi con thành tựu chánh đẳng chánh giác.

Lời tâm sự số 385

Phật, đã thành tựu chánh đẳng chánh giác,..., đúng sai, hơn thua..., đã không còn là gì quan trọng với Phật nữa. Con cũng hãy như thế, trong mọi sự... ở con, miễn sao con và tất cả, được đồng điệu và dung hòa với nhau,...

Lời tâm sự số 386

Bất kể lời nói nào của con ra đại chúng xã hội, được nhiều người quan tâm, thì "con phải chịu trách nhiệm nhân quả" với những lời đó. Một mình con làm thì một mình con chịu, nhưng sống trong cùng một cộng đồng, có ảnh hưởng qua lại lẫn nhau, con phải "cẩn trọng lời nói và hành vi của con", bởi "nhân quả chi li, không bỏ sót, dù chỉ là một ý niệm".

Lời tâm sự số 387

Tâm lo sợ... thuộc về phiền não, sao con có thể dùng phiền não để đi đến sự tỉnh giác được?. Trong sự tỉnh giác, không có phiền não, chỉ có sự thấy biết chân chánh, thanh tịnh, không dính mắc. Sống ngay đó, con sẽ có nội lực.

Lời tâm sự số 388

Con hãy phản tỉnh bản thân, thấy được những tâm niệm không tốt thì **buông bỏ và sửa đổi lại**, đó gọi là tu hành.

Lời tâm sự số 389

Không có bậc tôn kính nào lại xa lìa đại chúng xã hội cả, **con nên gần gũi họ để học hỏi**. Kẻ ác... thì nên giữ khoảng cách, tránh xa họ, khi con chưa có được một nội lực đủ mạnh để trấn nhiếp họ.

Lời tâm sự số 390

Đối với những người ứng tranh luận hơn thua, không thể nói chuyện trong tâm thái ôn hòa, ái ngữ, lời chưa thốt ra, đã có trăm ngàn lời cố thủ phản kháng,... . Ta chỉ cho các con một phương pháp mà Đức Thích Ca thường dùng để đối trị. Đó là "**pháp mặc tận**", tức là "**mặc kệ đến tận cùng**", nhưng trong sự **cảm thương** tới họ. Ai cũng có lương tri, lời lẽ và hành vi không tốt, không đúng, thì tự họ sẽ tự phán xét chính họ mà thôi.

Lời tâm sự số 391

Con à, ta chỉ nói chuyện với người có tâm cầu học thực sự, không nói chuyện với người có tâm đối chấp, hơn thua,... . Ta không nói, không phải là ta sẽ thua họ, mà là ta không thể giúp được họ, ta không thể độ được người vô duyên. Im lặng là sự từ bi của ta đến họ.

Lời tâm sự số 392

Như Lai có thể dùng sự hùng biện của ta, để thắng lí lẽ đối với bất kể người nào, chúng sinh nào. Tuy nhiên, ta thắng họ, mà khiến họ nổi cơn sân giận, vì tấm lòng nhỏ hẹp của họ, thì việc thắng đó, có khác gì sự thất bại trong việc hoằng pháp lợi sanh?

Con à, nói và không nói, cũng cần phải được xem xét cẩn trọng. Không phải lúc nào cũng nói ào ào lên được, đó chỉ là cái dũng của hàng thất phu, không phải bản lĩnh của bậc thánh thánh triết.

Lời tâm sự số 393

Con à, sự tu hành chú trọng đạo đức, chứ không chú trọng sự hiểu biết hay thần thông,... . Có ngũ nhãn, lục thông..., đối với một số trường hợp, lại là điều tồi tệ..., nhìn thấu lòng người, biết được tâm ý đen tối, không trong sáng, hẹp hòi ích kỉ... của người khác,..., nào có vui thích gì đâu?. Vì ta thấy rõ, nên ta cũng thương xót vô cùng, và cũng không giúp họ được gì nhiều cả.

Lời tâm sự số 394

Con nhìn vào đồng ròi trong bãi phân, con có thấy như nhớp, ghê sợ không?. Một vị chứng Alahan, họ nhìn vào lục đạo luân hồi, cũng như con nhìn vào bãi phân đầy ròi kia vậy, thấy rất như nhớp, ghê sợ, một ánh nhìn cũng không dám ngoái đầu quay lại nhìn. Họ vui sướng, vì họ đã thoát ra khỏi đồng phân, mà bấy lâu nay đã nhấn chìm họ.

Lời tâm sự số 395

Đức Phật Thích Ca trong thời kì của các con, trước lúc ra đi, ngài có dặn rất kỹ, các con phải lấy giới làm thầy. Khi các con có giới luật nghiêm túc, tự khắc đức hạnh được vun bồi, trong đức hạnh ấy, tự nhiên mà sanh ra được trí tuệ thuần khiết. Trí tuệ do các con học hỏi mà có, ngủ một đêm, hôm sau chưa chắc còn nhớ. Còn trí tuệ thuần khiết, sẽ theo các con đời đời kiếp kiếp, không ngừng phát triển cho tới khi giác ngộ hoàn toàn. Không sợ không có trí tuệ, chỉ sợ không có đức hạnh con à.

Lời tâm sự số 396

Vô lượng trí tuệ, vô lượng thần thông... chân chánh, đều là diệu dụng của chân như, tự tánh..., chứ không phải là thứ dụng tâm vật lí, quán tưởng... mà thành, nếu thành, thì những thứ đó ắt sẽ có hại tới chúng sinh vạn vật, và khởi ngã mạn. Con đường để trở về chân như, tự tánh, chỉ có thể là từ bỏ mọi kiến chấp, phiền não mà đạt được con à.

Lời tâm sự số 397

Trên đời này, không có ai dạy đời ai được hết con à, ngay cả Phật cũng không thể dạy ai được, nếu bản thân người đó không chân thật học hỏi. Những bài học cuộc sống, cho đến những lí tưởng giải thoát, phải do chính người đó trải nghiệm, chính người đó thực chứng mà có được.

Lời tâm sự số 398

Nếu con làm được việc thiện lành, hãy tiếp tục làm, những ai thọ ân, cảm ân từ con, trong lòng họ tự biết rõ. Con không cần phải biện bạch, rằng tôi làm được cái này, tôi làm được cái kia. Con à, thứ mà có thể lôi ra đong đếm được, thì thứ ấy thực sự là thứ bé nhỏ.

Lời tâm sự số 399

Trong cõi nước của Chư Phật, cũng có những vị Phật không biết đến cái gì gọi là lục đạo luân hồi, bởi họ vốn thuần khiết từ vô thủy. Họ xây dựng công đức thành Phật, không phải từ việc cứu khổ chúng sinh... trong lục đạo, giống như Phật Thích Ca..., mà họ xây dựng công đức thành Phật, ở việc tự phóng Vô Lượng Quang, Vô Lượng Trí, Vô Lượng Bi..., cái đó là "vô lượng công đức thuần khiết", mà họ được thành Phật.

Lời tâm sự số 400

Sở dĩ, các bậc giác ngộ, các vị Phật..., có vô lượng chân lí của thế gian..., là bởi vì trong trường kiếp lâu xa, trầm luân lục đạo..., họ đã trải nghiệm "từng bài học xương máu đó" mà đúc kết lại, họ truyền trao cho con, chỉ vì tình thương của họ tới con, "mong con tiếp nhận ngay đó", tránh cho con phải tự trầm luân để thấu hiểu, sẽ là rất gian nan và khổ nhọc con à.

Lời tâm sự số 401

Có khi, chỉ một tri kiến thế gian, con phải đánh đổi bằng nhiều mạng sống trong nhiều kiếp, con mới hiểu ra được.

Nếu con tin tưởng ở ta, ta sẽ truyền trao cho con, vô lượng tri kiến giải thoát, nếu con có niềm tin vững vàng, thì chỉ một trong vô lượng tri kiến giải thoát ấy thôi, cũng là quá đủ để con siêu phàm nhập thánh, liễu thoát sinh tử luân hồi.

Lời tâm sự số 402

Có những điều dù đúng, nhưng khi nói ra, thì người sẽ tự ái, sẽ mất thể diện, sẽ sân giận... .

Cho nên, đôi khi phải biết thu lại lời nói của chính mình trước khi nói ra. Con à, giữ cho người "một chút tôn nghiêm", cũng chính là tạo cho mình "một chút khẩu đức".

Lời tâm sự số 403

Vạn vật luôn biến đổi qua time, cho nên, time chính là sự vô thường. Hình tướng luôn tồn tại trong không gian, cho nên, không gian chính là ngã tướng.

Người tu hành, là "đột phá thời không", không còn thời gian thì không còn vô thường, không còn không gian thì không còn ngã tướng. Không còn vô thường, không còn ngã tướng, thì còn cái gì?, là còn chân thường, chân ngã, cũng chính là chân như, tự tánh... của con, của chúng sinh và vạn vật.

Lời tâm sự số 404

Chấp vào vô thường, hay chấp vào thường, chấp vào ngã tướng, hay chấp vào chân ngã, thì cũng vẫn còn là **"tâm chấp trước"**.

Nếu con có thể buông bỏ cả 2 loại kiến chấp đó đi, tuyệt đối thanh tịnh, không còn một ý niệm, thì con mới thực sự sống trong thường, trong chân ngã.

Như Lai đã chỉ cho con, về niết bàn tịch tịnh.

Lời tâm sự số 405

Đêm khuya rồi, ngủ đi con. Từ niết bàn tịch lặng, Như Lai luôn gửi tới con, sự thương yêu và những lời chúc an lành, mỗi khi con trong vô thức.

Lời tâm sự số 406

Tỉnh thức và vô thức, là hai trạng thái của tâm thức, như lúc con thức và lúc con ngủ... .

Người có sự tỉnh thức lớn, thì dù trong giấc ngủ cũng vẫn tỉnh táo, kiểm soát được tâm ý. Người có sự tỉnh thức nhỏ, thì ngay lúc còn thức, cũng vẫn vọng tưởng điên đảo.

Lời tâm sự số 407

Khi thành Phật, thì có sự **"tỉnh thức hoàn toàn"**, không còn rơi vào trạng thái vô thức nữa, không còn bị vọng tưởng điên đảo nữa... .

Dù ngày hay đêm, dù thức hay ngủ..., thì sự tỉnh thức, thấy biết..., **vẫn thường hằng hiển hiện, không đứt đoạn.**

Lời tâm sự số 408

Sự "tỉnh thức hoàn toàn", cũng chính là "bản thể, bản nguyên" của vũ trụ vạn vật.

Các con chưa thành Phật, thì "sự tỉnh thức chưa hoàn toàn" và "vô thức" nơi con, thực ra chúng là một, trong tỉnh có mê, trong mê có tỉnh, xen tạp và lẫn lộn, chính vì thế, chánh tà, thiện ác, âm dương, ngày đêm, có không,..., cũng theo đó mà xen tạp và lẫn lộn theo, không thể minh bạch được.

Lời tâm sự số 409

Vọng tưởng, vọng thức..., chính là nguyên nhân, là những đám mây che mờ đi chân tánh, và sự tỉnh thức của con.

Nếu chúng không còn nữa, thì con sẽ trở lại với chân tánh thuần khiết, sự tỉnh thức thuần khiết, vốn có từ vô thủy.

Lời tâm sự số 410

Sự tỉnh thức hoàn toàn, cũng chính là tự tánh thấy biết thuần khiết nơi con. Sự tu dưỡng của con, sẽ đưa con về trạng thái tỉnh thức hoàn toàn, cũng chính là đưa con về trạng thái bất sanh bất diệt của chân như, tự tánh.

Lời tâm sự số 411

Tâm con "tĩnh" và "tỉnh", thì là đúng, là giác. Tâm con "tĩnh" mà "không tỉnh", thì sẽ rơi vào vô kí, là sai, là mê. Tâm giác, thì lâu ngày con sẽ có nội lực, phát sinh được trí tuệ. Tâm vô kí, mê man..., thì lâu ngày sẽ mệt mỏi, không phát được sinh trí tuệ.

Lời tâm sự số 412

Con à, ta là Phật, Phật cũng là ta. **Ta tạm dùng từ ta, tạm dùng từ Phật, để nói về ta với con.** Danh từ ta, Như Lai, danh từ Phật đó, chỉ là phương tiện, để ta trao truyền chánh pháp cho con, con có hiểu được chăng?

Lời tâm sự số 413

Người thực sự liễu ngộ đạo, thì tiếp xúc với thế giới vô hình, có khi còn nhiều hơn thế giới hữu hình. Chúng sinh trong thế giới vô hình tu còn nhiều hơn trong thế giới hữu hình, **chẳng lẽ, con chờ đến khi mất thân người... rồi mới chịu tu hay sao?**

Lời tâm sự số 414

Cõi vô hình (ngạ quỷ, địa ngục...) không có thân tứ đại để tu, không biết làm gì để tạo phước, tạo công đức..., ít thiện tri thức chỉ dạy..., **đọa vào để trả nghiệp là chính, nên tâm sám hối của họ rất lớn, hướng tâm về tu tập gần hết, trừ những chúng sinh quá cứng đầu... . Con đang có thân tứ đại quý giá, tại sao con không dùng nó để tu hành?**

Lời tâm sự số 415

Khi con mất thân xác, không phải tâm thức của con cũng mất luôn đâu, nó còn chứa nghiệp, và phải luân chuyển trong lục đạo. Con à, đừng để mất thân, rơi vào cõi vô hình..., mới chịu tu hành.

Lời tâm sự số 416

Định, là tâm thanh tịnh, tâm thanh tịnh thì không có vọng. Vì vậy, con muốn có định, thì "không khởi vọng, không theo vọng" là đủ rồi, đó là tâm thiền của con.

Lời tâm sự số 417

Đại định (hay chân định), thì "không nhập không xuất, không vào không ra,...". Dụng tâm để vào định, thì định đó là "vô thường định", tạo bởi công phu và phước đức, con không phu nữa hay phước đức con rơi cạn, thì mất định ấy.

Chân định, phải được tạo bởi công đức, Phật có vô lượng công đức, cho nên, Phật có đại định.

Lời tâm sự số 418

Tự tánh, tự nó định, tự tánh cũng tự nó thấy biết..., con không cần phải giữ, cái thấy biết... mà giữ mới có, thì không phải cái thấy biết thanh tịnh của tự tánh Phật nơi con.

Lời tâm sự số 419

Phá vọng tưởng điên đảo, cũng cần phải tỏ tánh, **kiến tánh khởi tu**, từ đó con mới có thể chiếu phá phiền não, dần thoát li sinh tử luân hồi.

Lời tâm sự số 420

Tâm chấp trước (tức kiến tư phiền não) là loại phiền não sâu nặng nhất. Kiến, dịch là tư tưởng, nhận thức. Tư, dịch là tôi, của tôi. Kiến tư, là chấp nhận thức và tư tưởng kia, cho là tôi và của tôi.

Khi chấp vào tư tưởng, nhận thức, cho là tôi và của tôi rồi, thì tự nhiên sẽ động chạm vào kiến tư khác của chúng sinh khác mà sanh phiền não. Phiền não do động chạm mà sanh, thì đã là phiền não thô thiển, thấy được kiến tư của chính mình, thì là phần vi tế bên trong, **con phải tự mình nhìn nhận đk mà buông xả**.

Lời tâm sự số 421

Tâm vọng tưởng (vô minh phiền não), là loại phiền não ban đầu, do thất niệm mà sanh ra từ vô thủy, cứ thế mà trùng trùng duyên khởi đến giờ. Nếu con **không khởi vọng, thì sẽ không tạo ra sinh tử nữa, không theo vọng, là không tiếp nối sinh tử nữa**. Không tạo tác, không tiếp nối, thường thấy biết thanh tịnh, thì dần con sẽ phá trừ hết vô minh phiền não ấy đi.

Hết vô minh, thì là minh, là tự tánh. Khổng Tử, cũng gọi là minh đức, minh minh đức.

Lời tâm sự số 422

Tâm phân biệt (trần sa phiền não), là loại phiền não do con sanh tâm so sánh, hơn thua..., mà đánh mất sự bình đẳng giữa muôn loài và vạn vật. Tạo hóa sinh ra muôn loài vạn vật, vốn chẳng có trước sau, chẳng có trên dưới, chẳng có mạnh yếu, chẳng có sang hèn..., dính mắc vào muôn sự so sánh hơn thua..., thì làm sao con cảm thấy được bình an, tĩnh lặng?

Lời tâm sự số 423

Không niệm, hiểu đơn giản là tâm con không có vọng niệm, tức tâm ở mức độ thanh tịnh nhất định nào đó, do công phu tu tập, hoặc do phước đức, công đức... tạo nên.

Không niệm, hiểu sâu hơn, là "không khởi tâm động niệm". Không khởi tâm, thì không tạo tác sinh tử, không động niệm, thì không tiếp nối sinh tử, không động niệm với những niệm từ quá khứ đang dấy khởi đây.

Lời tâm sự số 424

Con à, Phật pháp..., không có tiểu thừa, không có đại thừa,..., mà chỉ có người "đã liễu ngộ", và "chưa liễu ngộ".

Lời tâm sự số 425

Con đừng sợ vọng tưởng, kệ nó, cho dù vọng có chất đầy hư không, nhưng con vẫn giữ được chánh niệm, thì chánh niệm ấy, nó sẽ đốt cháy hết vọng thôi. Không sợ vọng nhiều, chỉ sợ đánh mất chánh niệm, đánh mất sự thấy biết thanh tịnh của chân như, tự tánh, con nhớ nhé, điều đó rất quan trọng đấy.

Lời tâm sự số 426

Nếu con có chánh niệm, thì vô lượng phiền não, cũng không là vấn đề gì lớn cả, rồi nó sẽ bị thiêu diệt sạch sẽ.

Nếu con không có chánh niệm, thì dù một niệm tưởng trôi, cũng có thể kéo con trong luân hồi lục đạo, đến vô lượng kiếp nữa.

Lời tâm sự số 427

Như Lai và con.

Lời tâm sự số 428

Ta luôn đưa tay về phía con, nhưng hình như, con không muốn nắm lấy tay của ta.

Lời tâm sự số 429

*Ta không muốn con của ta khổ đau.
Ta không muốn con của ta phải khóc.
Ta không muốn con của ta vô minh.
Ta không muốn con của ta luân hồi.*

...

*Ta không muốn con của ta khởi tâm động niệm.
Ta thương con.*

Lời tâm sự số 430

Một người cha, thấy con khờ dại quá, phải chỉ cho nó biết lẽ phải, cho dù con không thích, còn chê trách cha, cha vẫn phải nói.

Còn ta, ta thấy con còn vô minh, ta phải chỉ cho con lối thoát, cho dù con khó chịu, còn phỉ báng ta, ta cũng vẫn phải chỉ cho con.

Vì cha thương con cả một đời của cha, vì ta thương con dù ngàn kiếp luân hồi của con.

Lời tâm sự số 431

Con à, phương tiện chỉ để diễn bày, tông chỉ thiên vô môn, vô hình thức, mà vào cửa.

Lời tâm sự số 432

*Để biết Phật, con chỉ cần làm tốt một chữ, **buông**. Buông vạn pháp thế gian, buông cả vạn pháp xuất thế gian. Mười phương Chư Phật..., cũng chỉ là làm việc đó cho đến tận cùng.*

Lời tâm sự số 433

*Trách nhiệm..., không phải để buông, Chư Phật, Chư Bồ Tát... vẫn có trách nhiệm hoằng pháp lợi sanh. Buông, là buông "**tâm chấp trước**" ở nơi pháp. Ở nơi tướng, nơi pháp..., mà không dính tướng, dính pháp..., không phiền não bởi duyên..., thì người đó đồng với Phật rồi vậy.*

Lời tâm sự số 434

Buông tâm chấp trước, được tâm thanh tịnh (hàng thanh văn (a la hán...)).

Buông tâm phân biệt, được tâm bình đẳng (hàng bồ tát...).

Buông tâm vọng tưởng, được chân tâm, tự tánh (Phật...).

Lời tâm sự số 435

Khiêm nhường, là nền tảng của mọi loại đạo đức. Hư tĩnh, là nền tảng của mọi loại trí tuệ. Nếu trong đời sống của con, con luôn giữ được sự khiêm nhường và hư tĩnh..., thì trí tuệ và đức hạnh của con, sẽ đi dần về hướng của Phật, đạt được đại trí và đại đạo.

Lời tâm sự số 436

Hư tĩnh, có thể là trạng thái tịch tịnh (tĩnh giác và vô niệm). Hư tĩnh, cũng có thể là trạng thái toàn giác (viên giác, đại giác..), đối với các phiền não, tuy thấy mà vẫn không khởi tâm động niệm (tức ở nơi tướng mà lìa tướng, ở nơi pháp mà lìa pháp...).

Lời tâm sự số 437

Chừng nào, con thành cha, con mới hiểu được tình thương của cha dành cho con. Chừng nào, con thành Phật, con mới hiểu được tình thương của Phật dành cho con.

Lời tâm sự số 438

Sự giải thoát, có ở trong niết bàn, nhưng cũng có ở trong lục đạo. Lục đạo, là cõi uế của Như Lai, pháp giới tứ thánh (Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật...) là cõi tịnh của ta. Niết bàn ở khắp mọi nơi, nơi ta an trú cũng là khắp mọi nơi.

Lời tâm sự số 439

Con có thể phỉ báng ân đức mà ta dành cho con. Đến lúc con cảm thấy hối hận vì điều đó. Hãy nhớ, **Như Lai đã tha thứ cho con rồi.**

Lời tâm sự số 440

Chánh kiến, vượt thoát khỏi mọi cái kiến (kiến thức, tư tưởng...).

Cái thấy (tánh thấy), vượt thoát khỏi mọi cái thấy.

Cái biết (tánh biết), vượt thoát khỏi mọi cái biết.

...

Con à, đừng dính mắc.

Lời tâm sự số 441

Lời Như Lai nói với con, ngày hôm nay con hiểu thế này, nhưng rất có thể, ngày mai con lại hiểu khác đi, ngày mốt con lại hiểu khác đi nữa..., năm sau, năm sau nữa..., kiếp sau, rồi lại kiếp sau nữa..., mỗi lúc, con sẽ hiểu lời ta theo những cách khác nhau, tùy vào trí lực, đạo lực, định lực của con ở mỗi thời điểm. **Cũng vì vậy, con phải cảm thông cho tất cả chúng sinh, khi họ có cách hiểu khác nhau về ta, về lời mà ta đã nói.**

Lời tâm sự số 442

Chỉ có A la hán mới hiểu A la hán.

Chỉ có Bồ Tát mới hiểu Bồ Tát.

Chỉ có Phật mới hiểu Phật.

Tri kiến, tư tưởng... của con, không thể nào chạm đến được họ.

Lời tâm sự số 443

Nếu trí hướng của con vĩ đại, và tấm lòng của con thật rộng lớn, thì con sẽ không bao giờ nổi nóng, phiền muộn bởi những việc nhỏ bé xung quanh cuộc sống của con.

Nếu trí hướng ngắn ngủi, tấm lòng lại vị kỉ, thì một hai việc bé nhỏ cũng đủ làm cho con nổi nóng và phiền muộn mất rồi.

Lời tâm sự số 444

Nếu vì sự thương yêu mà con nói pháp, thì lời đó cho dù chưa được như lời Phật nói, cũng đã tương ứng với các vị Thánh Hiền, Bồ Tát... .

Nếu con rời xa sự yêu thương ấy, mà vì bất kì lí do gì để nói, thì cho dù lời đó chưa phải là ác ma, cũng đã là tà tri tà kiến, không chứa đựng năng lượng tích cực, sẽ hại đến chúng sinh vạn vật.

Lời tâm sự số 445

Biết tu là, "thấy sai, liền sửa, không tái phạm". Con hãy "khắc cốt ghi tâm".

Lời tâm sự số 446

Mỗi người... đều có một từ trường, một năng lượng... nhất định. Từng ý niệm, hành vi, lời nói... phát ra, đều mang năng lượng ấy ra bên ngoài, và có sự tác động đến chúng sinh vạn vật xung quanh... . Cảnh tùy tâm chuyển, cũng chính là năng lượng bên trong con, và năng lượng môi trường xung quanh con, sẽ tương đồng với nhau.

Lời tâm sự số 447

Khi lời nói của con chất chứa tình yêu thương, thì tự nhiên thanh âm của con trở nên dịu dàng, du dương như bản nhạc hay vậy. Người khác nghe được thanh âm đó, tuy miệng không nói đạo lý gì, mà lòng người cũng tự an yên, hoan hỷ rồi.

Lời tâm sự số 448

Lại nữa, lời nói không chất chứa tình yêu thương, thì nó rất là khó nghe, khiến người khác khó chịu, xa lánh..., cho dù là đang nói về đạo lý gì đi nữa.

Con à, muôn ngàn đạo lý, đã ở sẵn bên trong tấm lòng biết yêu thương rồi. Người biết yêu thương, thì có thể không cần phải nói đạo lý gì nữa.

Lời tâm sự số 449

Cổ đức có câu: "lôi kéo người khác vào cảnh giới tâm của mình", đó là tội đọa địa ngục. Nếu lời con nói ra, con chỉ nghĩ đến tư duy của con, không cần nghĩ đến người khác, họ hiểu cũng được, họ không hiểu cũng xong, thì như vậy, lời nói đó không chất chứa sự từ bi, nâng đỡ cho kẻ khác.

Con à, Như Lai nói vô lượng pháp, nhưng không có một lời nào mà ta nói ra, ta không nghĩ đến sự cảm nhận của người đối diện, cũng như sự thấu hiểu được ở họ. Ta không nói lời vô nghĩa, dư thừa, cho nên, lời mà người khác không thể hiểu được, thì nhất định ta không nói ta.

Lời tâm sự số 450

Điều mà ta nói với các con, các con có thể hiểu được, chỉ như nắm lá trong lòng bàn tay. Điều mà ta không nói với các con, các con chưa thể hiểu được, thì như muôn lá trong rừng cây.

Lời tâm sự số 451

Con à, lời nói của người có tâm từ bi, nhất định sẽ làm người khác... có được lợi lạc.

Lời tâm sự số 452

Như Lai có thể bỏ qua mọi sai lầm của con, vì lòng từ bi của ta. Nhưng con không nên bỏ qua lỗi lầm của chính con, con phải thừa nhận và sửa đổi lại.

Lời tâm sự số 453

Công đức, chỉ được tạo ra bởi việc làm chứa tình yêu thương. Nếu việc làm, lời nói của con, không chứa đựng sự yêu thương, thì ta chắc chắn với con, việc làm ấy, lời nói ấy, dù to lớn đến đâu, cũng không tạo ra công đức nào cả.

Một việc làm bé nhỏ, mà mang theo tình thương, vô lượng công đức đã tiềm ẩn ở trong đó rồi con à.

Lời tâm sự số 454

Đời người..., mấy chục năm ngắn ngủi, cũng chỉ như gió thoảng bên tai, hà có chi, con phải níu giữ ưu phiền?.

Lời tâm sự số 455

Vô thường, không có gì đáng sợ cả. Ta vui vì vô thường, ta vui vì ta đứng ngoài vô thường, nhìn ngắm vô thường..., và thưởng thức vô thường.

Lời tâm sự số 456

Thời gian, là thứ làm làn da của con trở nên nhăn nheo. Thời gian, là tên gọi khác của sự vô thường. Con không thể nào bắt thời gian dừng lại, cũng như bắt sự vô thường dừng lại. Không cần làm điều vô nghĩa đó, thay vào đó, con hãy dành thời giờ, để tìm ra được hạnh phúc trên sự vô thường ấy, cũng như tìm ra được sự bất sanh bất diệt ẩn sâu bên trong nó. Khi con khám phá ra điều đó, thì con và ta gặp được nhau rồi.

Lời tâm sự số 457

Một ngày nào đó, sự vô thường sẽ biến mất, và nhường chỗ cho sự thường hằng, bất sanh bất diệt, đó là ngày sanh ra thêm một vị Phật mới, có thể vị Phật đó chính là con, con là một vị Phật của tương lai.

Lời tâm sự số 458

Dính mắc vào vô thường, hay dính mắc vào thường, dính mắc vào ma, hay dính mắc vào Phật,..., cũng đều là sự dính mắc. Con ơi, **đừng dính mắc**.

Lời tâm sự số 459

Nhìn con, lệ từ bi của Như Lai cứ trào ra. Ta thương cho chính ta ở quá khứ, đã phải trầm luân trong lục đạo vô số kiếp, lâu xa đến thế... . Và ta thương cho con ở hiện tại, **vô minh chẳng biết lối đi**.

Lời tâm sự số 460

Nếu con muốn cảm hóa người khác, thì con phải cảm hóa bằng **chính trí tuệ và đức hạnh của con**. Chứ không thể dùng trí tuệ và đức hạnh của cổ nhân, của người khác..., điều đó chỉ là văn tự, kinh sách..., để lại cho con học hỏi mà tự thay đổi bản thân, trước khi nghĩ tới cái sai của người khác, của xã hội... .

Lời tâm sự số 161

Con à, ai cũng có giới hạn về trí tuệ, đức hạnh, và sự tôn nghiêm... . Vì thế, con đừng đi quá giới hạn chịu đựng đối với mỗi người..., điều đó không có lợi cho ai cả, bao dung và nhường nhịn, là mấu chốt của sự hòa thuận, "không phải cứ thắng mới là anh hùng, thua vẫn có thể là người vĩ đại".

Lời tâm sự số 462

Con đừng thách thức trí tuệ, đạo đức, và sự tôn nghiêm của người khác. Một khi họ sân si... lên, thì tình nghĩa chẳng còn, lại tạo thêm nghiệp,... . Người hành đạo, phải biết tiến biết lùi, tiến để giúp đại chúng xã hội được khôn khéo, uyển chuyển, lùi để biết nhường người, biết tha thứ, không làm người khởi sân giận..., đó là con đã biết sống có trách nhiệm với tất cả rồi.

Lời tâm sự số 463

Vui không có khổ, buồn cũng không có khổ. Con khổ, là bởi vì con dính mắc vào sự khổ vui ấy. Phật cũng vui khi có người hiểu đạo, Phật cũng khóc khi cha của Phật chết, nhưng Phật không dính mắc vào chúng.

Lời tâm sự số 464

Tâm của Như Lai, không chỉ dừng ở đạo Phật, mà còn bao hàm cả đạo Chúa, đạo Khổng, đạo Hồi,..., kể cả chúng sinh vô thần, không có đạo,... . Tâm của Như Lai, không từ bỏ một chúng sinh nào trong khắp hư không các pháp giới.

Lời tâm sự số 465

Tình thương rất quan trọng trong cuộc sống của các con, nhưng nếu con dính mắc vào tình thương, khi ở một mình thì thấy trống vắng, chịu không nổi, thần trí hỗn loạn, phiền não..., thì cái tình thương ấy, chính là tam đồ ác đạo. Tình thương của Phật rộng lớn vô lượng vô biên, nhưng Phật không dính mắc vào một ai cả. Phật ở trong tâm của con, Phật cũng ở ngoài tâm của con.

Lời tâm sự số 466

Như một tù nhân bị nhốt ngàn năm trong ngục tối, khi anh ta được thả ra, thử hỏi, niềm vui sướng của anh ta như thế nào?. Cũng như thế, khi một người tu hành được giác ngộ giải thoát, sự hỷ lạc của người ấy, lớn gấp tỉ tỉ... lần anh chàng kia.

Nhà tù của lục đạo luân hồi, đã giam nhốt con bao lâu rồi?

Lời tâm sự số 467

Như Lai và con, có chung một thứ cần phải giữ gìn. Con cần giữ "sự tôn nghiêm của một con người", và ta cũng cần phải giữ "sự tôn nghiêm của ta".

Lời tâm sự số 468

Người chưa ngộ được giáo pháp của Như Lai, thì cho đi là mất đi vĩnh viễn. Người đã giác ngộ được giáo pháp của Như Lai, thì cho đi là còn mãi. Con à, giữa phàm và thánh, chỉ khác nhau ở ranh giới của sự vị kỉ hay vị tha.

Lời tâm sự số 469

Con có thể ném vào mặt ta những lời chua chát, rầy xéo...
. Nhưng Như Lai vẫn chỉ có thể dành cho con những lời từ ái, yêu thương... . Con vẫn là con, ta cũng vẫn là ta.

Lời tâm sự số 470

Con đừng hại **thân xác** của con, bằng những thứ độc hại, đừng hại **tâm** của con, bằng những tà tri tà kiến, không chứa đựng sự yêu thương. **Thân con, cũng là pháp thân của ta. Tâm con, cũng là pháp tánh của ta.** Thân tâm của con và ta, là không hai không khác. **Con hại con, cũng có nghĩa là con đang hại ta.**

Lời tâm sự số 471

Như Lai xin lỗi con, vì ta vẫn thường đánh con, ta thường đánh vào tham, sân, và si... của con, làm cho con tự ái và hổ thẹn..., ta xin lỗi, chỉ vì ta mong muốn cho con sớm lìa bỏ được 3 thứ độc đó ra khỏi tâm trí của con, để con và ta, sớm ngày được đoàn tụ,...

Lời tâm sự số 472

Như Lai tâm sự với con, cũng như ta đang tâm sự với **chính ta** vậy.

Lời tâm sự số 473

Đối với con, vũ trụ này thật bao la rộng lớn. Nhưng đối với một hạt vi trần, thì thân xác của con thôi, cũng là cả một vũ trụ rộng lớn, chẳng thể nghĩ bàn rồi.

Lời tâm sự số 474

Xưa nay, Chư Phật, Chư Bồ Tát, Thánh Hiền..., một khi họ đã dẫn thân vào con đường hoàng pháp, thì họ đã sẵn sàng đối diện với tất cả khổ nhọc ở cõi nước của các con. Những gì họ phải chịu đựng, lớn gấp rất nhiều lần sự khổ nhọc trong việc mưu sinh của các con.

Lời tâm sự số 475

Con muốn biết nhân duyên, sức ảnh hưởng của con đối với đại chúng xã hội... là bao nhiêu?, thì hãy xem lời nói và việc làm của con, "được bao nhiêu người..." quan tâm, chú ý, lắng nghe, và làm theo. Đó là năng lực hiện tại của con.

Lời tâm sự số 476

Sức ảnh hưởng, phụ thuộc nhiều vào nhân duyên, duyên thì có duyên tốt duyên xấu,..., cho nên, sức ảnh hưởng, có sức ảnh hưởng tốt, mang năng lượng tích cực (thường là những người có trí tuệ và đức hạnh lớn, cao tăng, thạch đức, Phật, Bồ Tát, hiền nhân,...). Có sức ảnh hưởng xấu, mang năng lượng tiêu cực (yêu ma quỷ quái, a tu la, kẻ ác nhân, thất đức,...).

Con hướng mình tới điều thiện hay ác, cộng với nhân duyên với chúng sinh, thì con sẽ có được liên kết, liên đới, để có sự ảnh hưởng nhất định, chính vì vậy, **từng lời nói và việc làm của con, thì phải nghĩ đến những nhân duyên của chính mình.**

Lời tâm sự số 477

Khi con tu tập ở trong tâm, thì không phải tu cho một mình con. Con và khắp vũ trụ... đều có sự liên kết, liên đới, thì là con tu cho cả vũ trụ, cả đại pháp thân,... . Sự liên kết gần nhất, mạnh nhất với con, **đó là gia đình, họ hàng, bạn bè...** của con, con tu cho con, đồng thời con cũng tu cho họ nữa rồi. Vạn vật đều tiếp nối và tương quan ảnh hưởng lẫn nhau..., không tách rời. Nếu con có thể hiểu sâu sắc điều này, thì con sẽ không ghét bỏ được ai cả, **bởi họ cũng chính là con, viên đá, cọng cỏ... cũng chính là con, vì sao trên trời... cũng chính là con, và ta cũng chính là con.**

Lời tâm sự số 478

Sức ảnh hưởng của con, cũng phụ thuộc rất nhiều vào **"tâm lượng"** của con, tâm lượng con nhỏ, con không thể ảnh hưởng lời nói và việc làm lên ai được. Nếu tâm lượng con quảng đại vô biên, sức ảnh hưởng của con cũng tác động được vô biên, dù là chúng sinh hữu hình, hay vô hình, có tình, hay vô tình,... . **Tâm lượng của ta, là khắp hư không các pháp giới.**

Lời tâm sự số 479

Con chỉ lo cho chính con, và vài người thân thuộc với con thôi, nhưng lại luôn thấy khổ sở, vất vả, kêu than... . Phật, Bồ Tát... đến với thế gian, họ không chỉ lo cho họ, mà còn lo cho hết thầy chúng sinh,... . **Con có thấy vị Phật, vị Bồ Tát... nào, kêu khổ... nửa lời hay không?**

Đó là sức mạnh nội tâm của con còn non yếu, còn với Phật, Bồ Tát..., thì họ vô cùng mạnh mẽ, và rồi rào năng lượng con à. **Là năng lượng của sự từ bi và trí huệ rộng lớn.**

Lời tâm sự số 480

Năng lượng của ta là **rất lớn**, ta sẽ trao truyền lại hết cho con.

Năng lượng của ta là **nhân bản**, ta trao truyền hết cho con, nhưng ta lại không mất đi chút nào cả, giống như ngọn lửa thắp lên một ngọn lửa khác. **Con có muốn nhận lấy không?**

Lời tâm sự số 481

Hãy để ta xoa dịu mọi khổ đau của con, bằng tình thương và trí tuệ của ta. Từ vô thủy, ta đã luôn tìm mọi cách để được hiện hiện trong tâm trí của con, **giúp cho con tỏ đường về cội.**

Lời tâm sự số 482

Có hai nguyên nhân, làm cho lời nói... của con bị công kích..., nếu không xét đến góc độ của thù oán... . Thì, **một là, lời nói đó thiếu trí tuệ. Hai là, lời nói đó thiếu tình thương.**

Lời tâm sự số 483

Nếu con sợ người khác cười con, mà con không dám dẫn thân vào những mục tiêu, kế hoạch, đích đến... của con, làm cho con có được hạnh phúc của chính mình, thì con thật sự rất đáng thương.

Con à, cuộc đời rất ngắn ngủi, hãy thưởng thức cuộc đời của con, theo cách riêng của mình. Đôi khi, không cần ai phải thấu hiểu cả, một mình con là đủ rồi. Tất nhiên có ta, ta sẽ biết hết những gì con đang sống với nó, và những gì con đang làm cho mọi người, cho chính con.

Lời tâm sự số 484:

Nếu con thưởng thức được cuộc sống, theo cách riêng của con, thì con là một người **đặc biệt**.

Nếu con lại chẳng dính mắc vào những hương vị đó, ung dung và tự tại..., thì con là một người **phi thường**.

Lời tâm sự số 485:

Nếu con cảm thấy mình tốt hơn kẻ khác, coi khinh họ, thấy họ kém cỏi... chẳng bằng mình,... . Thì đó là tâm ngạo mạn... .

Núi cao, còn có núi cao hơn, sẽ có người tốt hơn con, giỏi hơn con..., sẽ coi khinh, rẻ bủ... con, y như những gì con đã từng làm, đó là nhân quả.

Như Lai chưa từng coi khinh một chúng sinh nào cả, vì họ vốn là Phật.

Lời tâm sự số 486:

Nếu con không còn thù ghét... ai, thì cũng không có thêm ai thù ghét... lại con cả.

Những người còn thù ghét... con, họ tới từ quá khứ, là kiếp quá khứ, đời quá khứ..., do oan oan tương báo mà xuất hiện... . Nếu con có thể rộng lòng mà đối đãi, thì nghiệp trướng dần tiêu trừ. Nghiệp hết thì tình tan..., rũ bỏ mọi vướng bận, buộc rặng... mà trọn thành Phật đạo.

Lời tâm sự số 487:

Như Lai không biết, con cảm thấy con vĩ đại thế nào?, nhưng dù là Phật, thì cũng chỉ như một hạt bụi bé nhỏ.

Lời tâm sự số 488:

Mọi điều Như Lai nói với con, chỉ là để cho con, nâng cao được trí tuệ và đức hạnh của con.

Lời tâm sự số 489:

Bệnh, có bệnh thân, và bệnh tâm.

Bệnh thân: có thân bệnh, do ăn uống ngủ nghỉ, làm việc, tuổi già... mà có. Và có bệnh của nghiệp thân, do sát sinh hại mạng, đánh đập, khổ ải... chúng sinh khác từ quá khứ mà có,...

Bệnh tâm: chính là tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến..., mà con đang chấp giữ,...

Như Lai luôn muốn con khỏi bệnh, cả bệnh thân, lẫn bệnh tâm của con.

Lời tâm sự số 490:

Để chữa thân bệnh (đau, nhức...), con cần phải tìm đến bác sĩ, cỏ thuốc,... . Nhưng bệnh nghiệp của thân (vi khuẩn, vi rút, nấm, kí sinh trùng...), do kết oan trái với chúng sinh, thì bác sĩ và cỏ thuốc... cũng đành bó tay, con phải xám hối thêm, hành thiện, và hồi hướng công đức cho chúng sinh oan trái đó..., "oán thù... tiêu tan, bệnh tật... cũng tiêu tan".

Lời tâm sự số 491:

Để chữa tâm bệnh, thì không ai khác, chỉ mình con mới chữa được cho con. Con phải từ bỏ tâm tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến..., thì con sẽ khỏi bệnh.

Khi khỏi bệnh, thì tâm con sẽ trở nên thanh tịnh... . "Tâm thanh tịnh..., là tâm không có bệnh", đó cũng là tâm của Như Lai.

Lời tâm sự số 492:

Thân tâm của con, và thân tâm của hết thảy chúng sinh vạn vật, là cùng một thể. Chúng có sự tiếp nối và chuyển hóa không ngừng nghỉ cho nhau, Như Lai gọi đó là đại pháp thân, có con, và cũng có ta ở trong đó, xưa nay vốn chẳng tách rời. Con thương thân con, đối xử với thân con... thế nào, thì con phải biết thương, biết đối xử... với thân của chúng sinh vạn vật thể ấy, đó chính là người giác ngộ.

Lời tâm sự số 493

Tôn giáo, đạo lí thánh hiền, kinh sách, chùa chiền, thánh đường... để lại trong nhân gian..., là để cho các con có phương tiện để tự chữa lành bệnh tâm của chính mình. **Bệnh tâm hết, khẳng định bệnh thân cũng đi về hướng tốt đẹp**, không còn bệnh tật, âu lăm, cũng chỉ là cái xác phàm này, phải tuân theo quy luật sinh tử của nó, nhưng **tâm con hết bệnh, thì con đã là bất tử rồi**.

Lời tâm sự số 494

Định, có chánh định và tà định.

Tà định (vô thường định), là tứ thiên, bát định..., hay bất kì loại tâm trụ nào..., đó là "**ngã trụ**" vào một "**đối tượng vô thường nào đó**",... .

Chánh định (thường định, đại định...) của ta, thì **không trụ vào đâu cả, bởi chân tâm vốn thường trụ**, đối với vạn duyên, vạn tướng..., thì rõ biết, mà không hề động tâm, lay chuyển,... .

Lời tâm sự số 495

Khi nào con đứng được trên chính đôi chân của con, không cần dựa dẫm vào bất kì ai, thì con là một người **trưởng thành**... .

Khi nào con làm chủ được tâm trí của con, ngay cả Phật, con cũng không dựa dẫm vào Phật, thì con đã là người **giác ngộ**,... .

Lời tâm sự số 496

Đêm khuya rồi, ngủ đi con. Nếu con gặp ác mộng..., thì hãy nhớ đến Phật, hãy niệm Phật, hãy niệm danh hiệu của các vị Phật, Bồ Tát..., họ liền biết đến con, sẽ đến bên và bảo hộ cho con được an lành..., ngay trong giấc ngủ của con.

Lời tâm sự số 497

Khi con chưa hiểu đạo, con thấy tâm con chẳng có gì sai trái cả. Nhưng khi con hiểu đạo rồi, **thì chao ôi**, vô lượng vô biên tội lỗi, từ những lỗi làm tử tử, vụn vặt..., cho đến những lỗi làm to lớn, thô kệch..., mà cũng không hề hay biết gì..., bây giờ con mới thông hiểu, **có thấy ghê sợ chính mình?**... .

Lời tâm sự số 498

Lỗi lầm, cũng giống như lỗ thủng trên con thuyền vậy. Thuyền càng đi, nước càng vào, rồi sẽ đến một lúc nào đó ngập thuyền mà chìm xuống nước sâu.

sống với lỗi lầm càng lâu, thì phước đức của con càng rò rỉ, rơi cạn, cũng sẽ đến một lúc nào đó, mà phước đức con cạn sạch. **Lộc tận thì nhân vong**, một lỗi lầm dù nhỏ, con cũng chớ nên coi thường, khinh xuất, tích tiểu thành đại, cả một đời người, nhiều kiếp trôi qua, tích tụ lại..., thì lỗi ấy tuy bằng sợi lông..., rồi cũng sẽ to bằng cả hư không,...

Lời tâm sự số 499

Như Lai bảo con buông bỏ, là **bảo con buông bỏ mọi lỗi lầm của chính con**, chứ không phải buông bỏ đi cái tình cảm giữa người với người, hay cái tình đạo giữa người với chúng sinh vạn vật... .

Như Lai không phải là thứ gì đó vô cảm, không còn tình thương, **ta chỉ là người không còn lỗi lầm, và tràn ngập sự yêu thương, vô biên, vô lượng...**, tới khắp hư không các pháp giới,... .

Lời tâm sự số 500

Tam giới, như nhà lửa thiêu đốt các con. Con phải sớm giác ngộ, để cứu chính mình, để tự mình thành nguồn suối mát mà tưới tắm vào lòng chúng sinh đang khổ nạn.

Cứu người, khẩn thiết như cứu lửa, người thật sự thấu hiểu, sẽ chẳng nề phung phí thời giờ vào những việc vô nghĩa, dù là việc tu, hay việc cứu khổ,... .

Lời tâm sự số 501

Cõi nạ quý, địa ngục,..., là để tiêu nghiệp bất thiện của con. Cõi trời,..., là để tiêu nghiệp thiện của con.

Thiện ác trong thế gian, là của 3 cõi 6 đường, con đừng dính mắc. Thấy ác, mà phản tỉnh và sửa đổi lại, hành thiện, mà chẳng chấp công, bận lòng,..., **đó là đường đi của người chân chánh tu hành.**

Lời tâm sự số 502

Cứu người,..., không chỉ là cứu **"thân mạng"** người... khỏi đói khát, cùng quẫn,..., đó chỉ là việc làm rất nhỏ, so với việc cứu **"huệ mạng, thiện căn"** của người... ấy.

Như Lai muốn các con, phải cứu được huệ mạng, thiện căn của thật nhiều chúng sinh..., **bởi huệ mạng, thiện căn...**, mới là căn bản cho việc tu hành, và sự giác ngộ giải thoát.

Lời tâm sự số 503

Nếu con có **năng lượng tâm linh cao**, con có thể câu thông được với thế giới của Chư Phật, Bồ Tát..., của thiên địa quỷ thần,... . Sẽ thông hiểu được những thứ nằm ngoài sự hiểu biết của một người bình thường,... . Từ đó, con có thể dẫn dắt được chúng sinh vạn vật, **đi từ bóng tối của u mê, ra ánh sáng của chân lí chân chánh.**

Lời tâm sự số 504

Nếu năng lượng tâm linh của con thấp, con chỉ có thể câu thông với những người hung ác, hẹp hòi, kém trí tuệ..., thậm chí là yêu ma quỷ quái, súc sinh, địa ngục..., bởi năng lượng của chúng rất thấp.

Năng lượng tâm linh của con càng cao, con sẽ câu thông được với **hàng quân tử, bậc thánh trí...**, cao hơn nữa, thì đến **Phật, Bồ Tát...**, sẽ thường thường xuất hiện trong tâm trí của con, mang lại cho con sự bình an và hạnh phúc to lớn, cùng đức hạnh và trí tuệ siêu việt,... .

Lời tâm sự số 505

Vậy năng lượng tâm linh là gì?

Đó là sự tổng hòa của trí lực, đạo lực, định lực, phước lực, nguyện lực, và công đức... của con. Những thứ đó càng lớn, thì năng lượng tâm linh của con càng cao, càng câu thông được với hết thầy chúng sinh vạn vật... trong khắp hư không các pháp giới.

Năng lượng tâm linh của Phật..., là vô lượng, vô biên, vô số, vô tận,...

Lời tâm sự số 506

Khi con có được năng lượng tâm linh cao, thì con muốn gặp gỡ ai, gặp gỡ vị Phật, Bồ Tát... nào, thì họ sẽ tìm đến con, bằng nhiều phương cách khác nhau..., đến để tâm sự với con như những người bạn vậy,..., cùng với con giải quyết vướng mắc của con... . Điều đó là hết sức bình thường, tâm tâm tương thông, thì sẽ không còn ngăn ngại về cảnh tượng bên ngoài nữa.

Lời tâm sự số 507

Để nâng cao năng lượng tâm linh, thì con phải nâng cao được đạo lực, trí lực, định lực, phước lực,..., và công đức của chính mình, thông qua việc tinh tấn tu hành,...

Lời tâm sự số 508

Như Lai vẫn ở khắp mọi nơi, luôn quan tâm và gia hộ cho những người con của ta, hướng về ta, đi theo bước chân, con đường của ta,... .

Lời tâm sự số 509

Như Lai đối tốt với con, mà con không biết trân trọng ta, lại còn cười cợt và nhạo báng ta,... . Thì ta lại phải thương con nhiều hơn nữa, càng phải đối tốt với con hơn nữa, bởi vì con cần điều đó nhiều hơn người bình thường đã biết kính trọng ta. Con cần nhiều tình thương hơn, để tự chữa lành được những khổ đau và phiền não trong con.

Lời tâm sự số 510

Khi con tạo ra một giá trị nào đó, con lại không cần sử dụng nó, thì giá trị ấy, sẽ hòa vào năng lượng tâm linh của con, tăng thêm uy đức, sức mạnh, trí tuệ... trong con. Giúp con càng thuận lợi hơn, trên công cuộc trị an xã hội, hay con đường hoằng pháp lợi sanh, nhiếp thọ quần chúng,... .

Lời tâm sự số 511

Mọi Phật đều là Phật. Khổng Tử, Lão Tử, Chúa Jesu, Mohammed,..., đều là những vị Phật khác.

Những người bạn tâm giao này, luôn đứng ở đây, và chờ con về bầu bạn, vĩnh viễn chẳng lìa xa nhau.

Lời tâm sự số 512

Như Lai thường im lặng trước những lời nhục mạ, hay công kích,... . Bởi vì, ta muốn **giữ cho họ một chút ít tôn nghiêm cuối cùng của họ**, chút ít tôn nghiêm ấy, cũng là chút ít hi vọng... để họ có thể phản tỉnh mà thay đổi tốt hơn,...

Lời tâm sự số 513

Con đừng lẩn tránh ta, bởi con không thể lẩn tránh khỏi ta, vì ta đã ở khắp mọi nơi, khắp hư không các pháp giới,...

Nào, **hãy đối diện với Như Lai, bằng sự dịu dàng và lòng từ ái của con,...**

Lời tâm sự số 514

Ngay cả ánh mặt trời, cũng không thể so sánh bằng sự ấm áp mà Như Lai dành cho con. Con đi tìm ánh mặt trời, tìm ánh đèn đêm, tìm những vì sao lấp lánh,..., **thay vì tìm ta, thay vì tìm chính con à?**

Lời tâm sự số 515

Con không cần phải cố gắng để thay đổi bất cứ điều gì ở trong vũ trụ nhân sinh này... . Bởi tất cả đã là viên mãn rồi, **con hãy cứ là con, vũ trụ nhân sinh, vẫn cứ là vũ trụ nhân sinh,...**

Lời tâm sự số 516

Trí tuệ, là chìa khóa của sự giác ngộ.

Từ bi, là mật mã của sự giải thoát.

Lời tâm sự số 517

Có 4 chiếc đĩa hoàn toàn giống nhau, xếp chồng lên nhau. Nếu con nhìn từ trên cao xuống, con chỉ có thể thấy duy nhất một chiếc, nếu con nhìn ngang, thì con sẽ thấy 4 chiếc xếp chồng lên nhau ấy. Đó cũng như sự giáo dục nhất nguyên văn hóa, hay là đa nguyên văn hóa, nó tùy thuộc vào ánh nhìn và trí tuệ của con.

Phật, hay vô lượng Phật..., đều không có sự khác biệt gì cả, chỉ có những tư tưởng biến tấu đi của mỗi người các con,..., mà làm chia rẽ quần sanh,... .

Lời tâm sự số 518

Khi mắt con nhìn thấy cảnh vật bên ngoài, thì cảnh vật ấy có phải là con mắt của con không?

Cũng như vậy, mọi cảnh tượng hư huyền hiện ra, nó chẳng phải là chân tâm, tự tánh của con, không cần thiết phải bận lòng, chỉ xem đó như là một cảnh đẹp khi đi du lịch vậy thôi, không có gì quan trọng cả.

Với vạn duyên, vạn pháp..., con hãy "xoay lại chính mình".

Lời tâm sự số 519

Như Lai thấy các con luận nhiều về tánh nghe, tánh thấy, tánh biết..., và cho đó là Phật..., chấp kẹt vào nó,... . Chỉ như thế thôi, thì các con đã xem thường Phật... rồi, Phật... không chỉ có thế, đó cũng là Phật thôi, nhưng đó chỉ như là một chiếc lá trong rừng rậm, chỉ như một giọt nước trong biển cả bao la,..., không thể nào diễn bày được Phật. Phật đã vượt thoát khỏi nó, và đã nằm ngoài sự thấy biết... ấy, nằm ngoài sự tư duy của các con,... .

Lời tâm sự số 520

Như Lai không cần đến sự màu mè, hay đánh bóng... ta, để được nâng cao giá trị. Giá trị của con, **hoàn toàn không có thay đổi gì**, khi con làm những điều vô nghĩa đó,... .

Sự giản dị, thanh lương, chân thành, trong sáng... mới là thứ tôn nghiêm giá trị thực tại của con, đến thiên địa quỷ thần, Phật, Bồ Tát,..., cũng sẽ thấy rõ con, như con thấy rõ ánh trăng của ngày rằm.

Lời tâm sự số 521

Trong mắt ta, ta chỉ thấy **"tất cả toàn là Phật"**, bởi ta là Phật,... .

Trong mắt con, con thấy là cái này, là cái kia..., thì con chỉ là cái này, chỉ là cái kia... ấy.

Lời tâm sự số 522

Sở dĩ trí tuệ của con, chỉ thêm được một khoảng, thông qua việc học hỏi,..., mà **không tiến bộ thêm được nữa**, đó là vì con đã sử dụng hết giá trị mà con mà ra, **thông qua việc tự mãn, hưởng thụ, và nhận hết phúc báo, lời khen... ròi**.

Người có tâm khiêm hạ, sẽ tránh được hết những điều đó, người có tâm khiêm hạ, thì trí tuệ, đức hạnh... không ngừng phát triển. Và con **phải có tâm khiêm hạ, khiêm nhường...**, thì con mới là con của ta.

Lời tâm sự số 523

Quan niệm về Phật, Bồ Tát, thánh phàm, về vũ trụ nhân sinh..., đó là quan niệm, ý niệm... của con, đó không phải là Như Lai.

Lời tâm sự số 524

Như Lai không phải là quan niệm, ta cũng không phải là bất kì tư tưởng, khái niệm... nào cả. Con hãy để cho ta, là chính ta.

Lời tâm sự số 525

Người đã giác ngộ, thì tư duy của họ siêu việt, không hình không dạng, không thể nắm bắt... được họ.

Người đã giải thoát, thì phong thái của họ thanh tao, thoát tục, không thể chi phối, không thể điều khiển được họ,...

Lời tâm sự số 526

Khi con bắt đầu tu hành, thì phải trải qua 3 đại a tăng ti kiếp... con mới có thể thành Phật... . Nhưng, nếu con không có ý niệm đó, thì ta hiển hiện ở ngay trong tâm con. Ta gần con, còn gần hơn cả một người nào đang đứng sát vào người của con.

Lời tâm sự số 527

Người có tâm tốt, chưa chắc người ấy sẽ hành thiện,..., nhưng nếu người tốt ấy, **đã trải qua nhiều giông bão của cuộc đời, đã thấm thấu nhân sinh, đã biết thương người như thương chính mình,...**, thì chắc chắn sẽ hành thiện, cứu người, cứu đời,... .

Như Lai vui thay cho con, cho những bông sen bồ đề đã nở.

Lời tâm sự số 528

Lại khuya rồi, ngủ đi con. Cuộc sống, không phải chỉ là sự vất vả, rộn ràng... của con thôi đâu, mà nó cũng cần đến **sự tĩnh lặng, thư thái...** của con nữa. Con chạy nhanh quá, sẽ bị chúng ma lôi kéo. Hãy chậm lại, Như Lai mới có thể theo kịp con, mới ở bên cạnh con được,... .

Lời tâm sự số 529

Con hãy đi bất cứ con đường nào mà con muốn, đi bao nhiêu con đường cũng được, cứ đi hết mấy chục năm đời người để tìm kiếm thứ mà con mong muốn đi,..., Như Lai chưa bao giờ, và cũng sẽ không bao giờ chách mắng con đâu. Nhưng hãy nhớ, **khi nào con mệt mỏi quá rồi, thì hãy nghĩ đến ta, ta sẽ đến bên, và ngự trị trong tâm trí của con, mang đến cho con sự bình an mà con sẽ phải cần đến.**

Lời tâm sự số 530

Con à, có phải con đã quan tâm quá nhiều thứ trong cuộc sống của con rồi không?

Con hãy tập trung vào những người đáng để con làm bạn, đáng để con học hỏi,..., cùng những mục tiêu tốt đẹp, đối với cuộc sống của con,... . Và hãy dẹp hết những thứ vô nghĩa... đi, những thứ không đáng để con quan tâm và mất thời giờ của con,..., bởi con chỉ sống một lần..., bởi con là người quyết định cuộc đời của con,... .

Lời tâm sự số 531

Nếu được hoán đổi, ta thành con, và con thành ta, thì con có đồng ý không?

Khi con thành ta, con sẽ phải đảm đương trách nhiệm giáo hóa độ sinh..., con có làm được không?

Con à, việc thành Phật, không phải là từ bỏ mọi trách nhiệm và nghĩa vụ... với cuộc sống, mà là đưa tất cả trách nhiệm và nghĩa vụ ấy, tới chỗ viên mãn, tốt đẹp nhất, dù đó là việc trong đời sống, hay là trong đạo pháp.

Như Lai hay con, đời hay đạo,..., vốn chẳng có ranh giới, vốn chẳng có sự phân biệt... .

Lời tâm sự số 532

Phàm sinh ra đời, ai cũng có giá trị và thế mạnh riêng của mình, và con là người hiểu rõ con nhất.

Con hãy rèn thời giờ, tâm huyết, sức mạnh, và sự tập chung... vào thế mạnh của con, đừng quan tâm đến thị phi...

mà làm tâm trí sao nhãng, đánh mất bản lĩnh của mình..., thì con mới làm **tăng giá trị của con** trong cuộc sống, tích lũy cả đời..., có thể con sẽ thành người vĩ đại, vạn người kính ngưỡng, học hỏi,... .

Ngược lại, thì con sẽ chỉ là một người tầm thường, lời nói cũng không có trọng lượng, không ai lắng nghe mình cả..., thì con đã **sống một đời vô nghĩa** mất rồi. Ta không muốn con của ta, lại trở nên yếu đuối đến thế đâu.

Lời tâm sự số 533

Hãy tập chung cao độ, để xây dựng giá trị của con, những ai càng cười chê con, phỉ báng con... bao nhiêu, **thì sau này**, khi con có giá trị riêng của mình, có sự thành công riêng của mình..., thì **họ lại càng cảm thấy hối hận, ăn năm... với con bấy nhiêu**, từ chỗ đó, họ lại càng kính trọng, nể phục... con bấy nhiêu,... . Các bậc thánh trí..., **hết thấy là những người đại hiền, đại nhân... cả.**

Lời tâm sự số 534

Con hãy tin lời Như Lai, hãy im lặng và tha thứ cho tất cả những người đối với con không tốt..., hãy chứng minh cho tất cả, **bằng cả một kiếp người của con**, chứ không cần phải đòi co, tranh cãi... với nhau vài câu nói,... .

Người có thể chuyển phiền não thành bồ đề, nghịch duyên thành thuận duyên, oán thù thành thâm giao..., đó đích thực, là bản lĩnh mà ta muốn thức tỉnh trong con người của con.

Lời tâm sự số 535

Sở dĩ, tài trí... của con chưa thể phát triển vượt bậc..., đó là bởi vì con còn đố kỵ tài trí... của người hơn con,... .

Tài trí... của ta, là không có giới hạn, nếu con bỏ đi được sự đố kỵ đó, thì tài trí của con, sẽ tới gần tài trí... của ta..., bởi vì ta không có tâm đố kỵ, bởi vì ta vui thay cho tất cả ai hơn ta, trong quá trình ta đi tới ngôi vị chánh đẳng chánh giác...

Lời tâm sự số 536

Có những câu hỏi, con cần phải ân cần mà trả lời thật nhiều. Cũng có những câu trả lời, là đáp án của nhiều câu hỏi. Có những điều cần nói, nhưng cũng có những thứ cần im lặng.

Con à, ngôn từ của con, cũng cần được sử dụng một cách uyển chuyển, cẩn mật..., đó cũng là trí tuệ và nghệ thuật sống trong con người của con.

Lời tâm sự số 537

Khi con gặp chuyện buồn khổ, con mới khóc. Còn ta, ta không gặp chuyện gì, ta cũng khóc, chỉ cần ta còn nhìn thấy con, còn ở trong các hình tướng,... .

Lời tâm sự số 538

Những lời ta tâm sự với con, bên ngoài là sự ấm áp, giản đơn..., **nhưng bên trong, ta ẩn chứa thiền cơ.**

Nếu bên ngoài con đón nhận sự ấm áp của Như Lai, bên trong con lãnh hội được thiền cơ ta gửi gắm, thì ta và con, là **tri tâm, là tri kỉ.**

Lời tâm sự số 539

Nếu con để Như Lai ngự trị trong tâm trí của con. **Thì tư duy của con, sẽ là chánh kiến, việc làm của con, sẽ là chánh hạnh,...**

Lời tâm sự số 540

Tre già thì măng mọc, giáo pháp thì truyền thừa,... . Măng chẳng mọc, thì sự sống chấm dứt..., chánh pháp đui chột rồi..., thì chúng sinh mê muội... .

Như Lai không muốn điều đó xảy ra, ta không muốn các con của ta, **lại trở nên khờ dại, bất định...** mà đi trong luân hồi lục đạo, đầy rẫy khổ đau,... .

Lời tâm sự số 541

Các con phải trở thành những **cây măng non**, tràn đầy năng lượng,... .

Các con phải trở thành **bạc thánh trí...** để tiếp nối huệ mạng của Phật,... .

Lời tâm sự số 542

Giác ngộ là gì? Con không cần phải hiểu nó quá cao siêu... . Giác ngộ, đơn giản là "thấy được lỗi của chính mình", từ đó, buông bỏ và sửa đổi lại cho lương thiện, trong sáng..., đó gọi là tu hành.

Phật, không còn lỗi làm,... . Phật, tuyệt đối trong sạch,... .

Lời tâm sự số 543

Tất cả đạo lí thế gian hay xuất thế gian..., thì cũng vẫn nằm trong 2 chữ "sinh diệt"... .

Tất cả các pháp, các hình tướng..., thì cũng chẳng ra khỏi 2 chữ "có không"... .

Mọi chuyện trong đời của con..., cũng chẳng nằm ngoài 2 chữ "khổ vui",... .

Con à ! Ta không sở hữu, Ta không truy cầu, Ta không dính mắc,... .

Lời tâm sự số 544

Đức Phật Thích Ca của các con, có nói rằng: "Phật Tánh cũng vô thường"... . Con chấp vào Phật Tánh là thật có, so với việc con chấp vào bãi phân là thật có..., thì cũng không có gì khác nhau, cũng như nhau cả. Ta không thấy, Ta không nghe, Ta không nói, Ta cũng không biết... gì cả.

Lời tâm sự số 545

Con thấy cái sai mà tranh đúng, hay con thấy cái đúng mà tranh hơn,..., thì con vẫn chưa phải người chân chánh tu hành. **Người chân tu, thì lẽ tất nhiên sẽ không tranh.** Không tranh, mới có thể giữ gìn nội tâm được bình hòa và sáng suốt, không tranh, mọi thế sự trên đời, con mới có thể không dính mắc vào nó được.

Lời tâm sự số 546

Tu hành, không phải là tụng kinh gõ mõ, khua chiêng múa kèn,... . Tu hành, cũng không phải là cúng bái, cầu khẩn,..., thậm chí cúng dường, cung kính... đến ta,... . Đó chỉ là hình thức bên ngoài, làm cho vui mắt người hậu học,... .

Nếu trong tâm của con, **còn 1 lỗi lầm, thói xấu... không sửa**, thì con có làm những việc vô nghĩa, bên ngoài.. kia tới vô lượng kiếp..., thì đạo lực... của con cũng vẫn không tăng trưởng được.

Tu là buông bỏ lỗi lầm, thói xấu..., không phải là vẽ chuyện ra để làm. Cho nên, Như Lai **muốn con chú trọng vào thực chất bên trong con người con**, đừng lãng phí quá nhiều thời gian, chỉ để làm những việc mà ta, hay những vị Phật, Bồ Tát, Thánh hiền... chưa từng chỉ dạy cho các con.

Lời tâm sự số 547

Ta muốn đưa con về lại tâm trí "thanh tịnh tuyệt đối" của chính con... .

Ta dùng mọi pháp hữu vi phương tiện..., để giúp con xả bỏ được pháp hữu vi... trong con, xả bỏ mọi phiền não, cũng như sự khởi tâm động niệm nơi con,... .

Ngay cả đối với Như Lai, con cũng đừng có sanh khởi, chấp giữ ý niệm gì về ta... . Ta là ta, con hãy là chính con.

Lời tâm sự số 548

Chấp giữ ý niệm về vạn pháp..., là bản ngã thô thiển của con,.. . Nhưng, chấp giữ ý niệm về ta..., cũng lại là bản ngã vi tế của con... .

Con ơi, đừng chấp giữ, đừng sanh khởi..., hãy để tâm "thanh tịnh tuyệt đối", ta và con mới không còn ngăn ngại với nhau,... .

Lời tâm sự số 549

Con hãy cứ chửi mắng... ta, nếu con muốn, nếu nó làm cho con được hạnh phúc,... . Nhưng ta có điều kiện, khi con chửi mắng... ta xong, thì hãy đưa phiền não và sự giận dữ... ấy của con cho ta.

Con à, ta vẫn luôn rành ân đức cho con, ngay cả khi ta không được con đối tốt,... . Bởi ta chỉ muốn con luôn được bình an, yên vui... và hạnh phúc.

Lời tâm sự số 550

Con cúng dường Phật một nén hương, một nhành hoa..., thế nhưng, con lại muốn Phật cho con cả một tòa nhà lộng lẫy, quanh năm chẳng đói khát, vạn sự đều như tham ý của con,...

Con à, Phật có thể dành cho con vô lượng ân đức.... để trí tuệ và đức hạnh... của con lớn mạnh,..., nhưng Phật sẽ không cần con phải đáp trả gì cả, dù bé bằng sợi lông..., Phật cũng không có ý muốn nhận lại của con đâu.

Lời tâm sự số 551

Dù là kẻ **ngốc nghếch, ngu si...** đến đâu, cũng vẫn biết được, trước mặt là núi lớn, khi họ tới gần nó.

Con chỉ cần làm ngọn núi lớn, làm người Quân Tử..., thì **sợ gì không ai thấy được con? Tôn kính con?...** . Chỉ e là, con **chẳng phải Quân Tử, cũng chẳng phải núi lớn,...** .

Thực sự là bậc Quân Tử, Thánh Trí..., thì cũng **chẳng cần ai phải thấy mình, tôn kính mình...** làm gì cả, đó cũng chỉ là hữu danh vô thực, người còn ảo mộng mới còn cần đến.

Lời tâm sự số 552

Như Lai có thể lắng nghe mọi tâm tư của con. Nhưng ta chỉ hài lòng, khi con **chỉ nhìn vào chính con, để tâm sự với ta.** Ta không muốn con nhìn ra người khác..., mà đánh giá họ.

Ta chưa từng đánh giá ai cả, Ta chỉ có tình thương mà thôi.

Lời tâm sự số 553

Trước kia, tâm của con cũng là thanh tịnh, nhưng chỉ là sự thanh tịnh của tự tánh, chưa có kim thân Phật. Chỉ vì một niệm bất giác... mà sanh vào lục đạo luân hồi..., bây giờ chỉ cần con giác lại, thanh tịnh lại..., và "**xây dựng công đức thành Phật**", thì con sẽ có một kim thân Phật của riêng con, khi đó, vĩnh viễn không còn ô nhiễm trở lại nữa.

Lời tâm sự số 554

Nếu ngay lúc này, con không khởi tâm động niệm, thì ta cũng không còn gì để chỉ dạy cho con nữa cả. Bởi tất cả giáo pháp của ta, chỉ để giúp cho con, có được điều đó mà thôi. Như Lai chỉ là người..., không còn khởi tâm động niệm.

Lời tâm sự số 555

Nếu con trụ vào đâu, thì chính chỗ trụ đó, là thứ dính mắc. Bản tánh của Phật vốn thường trụ, không cần phải trụ vào đâu nữa cả.

Chân tâm của con, cũng vốn thường sáng tỏ, cũng vốn chẳng dính mắc vào các pháp.

Lời tâm sự số 556

Từ quá khứ đến vị lai, Như Lai chưa từng nói một lời nào cả, chưa từng thuyết một câu, một pháp... nào cả.

Cũng như thế, ta cũng chưa từng thấy, chưa từng nghe, chưa từng biết... đến điều gì cả.

Lời tâm sự số 557

Nguồn gốc của mê tín, dị đoan... chính là tôn giáo,... .
Nguồn gốc của chiến tranh, động loạn... chính là triết học,
hệ tư tưởng, nhận thức... nào đó.

Con à, giáo pháp của ta không phải là tôn giáo, cũng
không phải là triết học, hệ tư tưởng, nhận thức nào đó. Giáo
pháp của Như Lai, là trí tuệ, là sự thật về vũ trụ nhân sinh...,
là thứ có thể làm cho các con hòa thuận, thế giới thái bình,...

Lời tâm sự số 558

Đạo lí, chân lí..., cũng chính là các pháp, các pháp thì có
sinh có diệt, do vậy, đạo lí, chân lí..., cũng sinh diệt theo các
pháp. Có pháp thì có lí, không pháp thì không lí,..., pháp sinh
thì lí sinh, pháp diệt thì lí diệt,... . Chánh pháp của ta, cũng
chỉ là thuận theo tâm tình của các con mà nói, mà chỉ
đường cho các con tỏ ngộ chân tâm, tự tánh..., vốn bất sanh
bất diệt, vốn vô lí, vô pháp,...

Lời tâm sự số 559

Như Lai luôn nhìn con, với sự yêu thương chân thành của
ta. Nếu con nhìn ta, cũng vẫn là sự yêu thương chân thành
đó nơi con, thì tất cả đạo lí trên thế gian này, không cần
dùng đến nữa, có thể ném nó đi cũng được.

Lời tâm sự số 560

Đệ tử của Mohammed có thể xưng danh ngài, đệ tử của Chúa Jesu cũng có thể xưng danh ngài,..., và ta cũng không ngoại lệ, chỉ cần trong lời của con nói ra với đại chúng xã hội, thực sự có chất chứa sự từ bi của con ở trong đó,..., thì hãy cứ xưng danh của ta. Ta là sự từ bi, ngoài từ bi, thì không phải ta.

Lời tâm sự số 561

Khi con đang lắng nghe, hay tiếp đọc một câu nói nào đó, con cảm nhận được trong đó có trí tuệ, lòng yêu thương, và một cảm giác bình an dâng trào..., thì con hãy biết rằng, ta đang ở trong đó đấy, ta rất gần với con, ta muốn ngày nào cũng được xuất hiện trong tâm trí của con, bởi vì con luôn trong tâm trí của ta.

Lời tâm sự số 562

Một tâm hồn không thể cứu rỗi được nữa, là khi họ không còn được nhắc đến bất kì một vị Phật, Bồ Tát... nào.

Nếu con còn được ai đó nhắc đến một vị Phật, Bồ Tát... nào đó, thì con vẫn hoàn toàn còn cơ hội được cứu rỗi.

Hãy tin vào Như Lai, hãy tin vào chính con. Hãy bản lĩnh đứng lên, để thắng mọi loại tà ma, lỗi lầm, và thói xấu..., hãy lại gần bên ta, với bản tâm trong sạch của con.

Lời tâm sự số 563

Khi Như Lai chưa thành Phật, ta từ bỏ hoàng cung, lâu đài... xa hoa, để bước đi tìm thầy, tìm chân lí, tìm những nơi thanh vắng để tu tập,... một cách khiêm hạ và lặng lẽ,... .

Khi Như Lai thành Phật, ta cũng chỉ muốn tránh những nơi ồn ào, thác loạn, tràn ngập chết chóc và khổ đau... . Nhưng nếu con còn ở trong những nơi như thế, và còn nghĩ đến ta, **thì vì nhân duyên đó**, ta và Chư Phật, Chư Bồ Tát, Thiện Thần,..., sẽ đến và xuất hiện trong tâm trí của con bằng nhiều phương cách, để chỉ lối dẫn đường cho con trong thẳm lặng, trong chốn vô minh mà được tỏ sáng. Ta và họ chưa từng bỏ rơi con, ta và họ sẵn sàng dấn thân vào chốn hiểm nguy, khổ đau, thậm chí là chốn địa ngục như ngài Địa Tạng Bồ Tát... vậy, để cứu con, cứu chúng sinh,... .

Lời tâm sự số 564

Khi Như Lai chưa thành Phật..., **ta biết rõ, ta chưa phải Phật**,... .

Khi Như Lai thành Phật,..., **ta cũng biết rõ, ta đã là Phật**,... .

Lời tâm sự số 565

Đứng trước những lời lẽ sân giận... của con, ta chỉ còn biết im lặng và cảm thương sâu sắc,... . Như Lai đủ trí tuệ, và sự hùng biện... để thắng con, nhưng ta chưa bao giờ làm thế với ai cả, bởi vì ta hiểu rõ rằng, **thắng thua, phải trái, đúng sai...**, không đem đến sự hòa thuận,..., cái ta cần đối với con, với mười phương pháp giới..., chỉ đơn giản là tình thương, là sự hòa thuận, là thái bình, là cõi cực lạc an vui,... .

Lời tâm sự số 566

Như Lai muốn trả lời mọi thắc mắc của con, cho dù lúc đó con thành kính ta, hay là con sân si... với ta. Nhưng vì con, ta sẽ chỉ trả lời khi con biết thành kính, và khiêm hạ... .

Thực cầu học, mới là người thực cầu tu, người không thực cầu học, cầu tu,..., khẳng định chất chứa sự sân si... trong lời nói, bị bản ngã ngăn che..., nên, cho dù ta nói nhiều hơn với họ..., thì cũng là vô nghĩa... . Ta không nói lời vô nghĩa, vô duyên, vô cầu, vô ích,...

Lời tâm sự số 567

Hết thấy 10 phương pháp giới, đều là "tâm tưởng, thức biến", ngay cả các cõi nước cực lạc... cũng là tâm tưởng thức biến,...

Thế nhưng, ở các cõi nước cực lạc... khởi tâm đều là chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi... . Còn ở 10 phương pháp giới, nhất là ở trong lục đạo..., thì tâm tưởng của các con là tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến, thọ, tưởng, hành, thức, tà, sắc, danh, thực, thù,...

Lời tâm sự số 568

Từ Bi và Trí Huệ là một, để đạt được cả sự và lí thì rất là khó, khi vừa đạt được, thì con liền là Phật... rồi.

Trong tâm con, còn nhiều vọng tưởng, phân biệt, và chấp trước lắm,... . Nếu buộc Như Lai phải nói với con về một trong hai thôi, thì ta sẽ chọn nói về từ bi. Bởi thế giới của con, có thể không cần nhiều đến trí huệ của ta, nhưng nhất định, phải có thật nhiều sự từ bi của ta.

Lời tâm sự số 569

Khi ngôi nhà mất đi cột trụ chính, thì nó không còn khỏe nữa, mất khả năng chống đỡ lớn, thì căn nhà có thể bị sụp đổ bất cứ khi nào.

Năng lượng tâm linh của con cũng vậy, một khi nó bị hao hụt đột ngột, **do tội lỗi và nghiệp con tạo ra...**, thì có khi mất cả mạng sống.

Đối với một gia đình, một đoàn thể, một dân tộc, một đất nước, hay cả nhân loại..., cho đến cả thiên hà, cả một vũ trụ..., nó cũng có "**năng lượng tâm linh chung**". Một khi hao hụt, cạn kiệt... thì không thứ gì còn tồn tại cả.

Con là một cá thể đơn độc, nhưng con cũng là một phần của sự đơn độc lớn hơn,... . **Ý thức được vạn pháp đại đồng**, thì con sẽ có được **một trí tuệ lớn và tổng thể**, để giữ gìn được năng lượng của chính mình, và năng lượng chung của mọi người, của vạn vật,...

Lời tâm sự số 570

Phật và Ma, được xem là bình đẳng. Nhưng phải hiểu bình đẳng ở chỗ nào? **Là bản tánh, chơn như ở bên trong, là bình đẳng như nhau**. Cái khác biệt là tập tính (tức tập khí, hay thói quen, kiết sử,...), **Phật thì không có, ma thì có**.

Ma..., chỉ là danh từ để biểu đạt các loại tập tính..., nếu buông xả được nó đến mức trong sạch tuyệt đối, thì tập tính, phiền não... không còn, khi đó Ma và Phật đều là một thể chơn như, **vốn ngay từ đầu đã không có sự dính mắc, dính mắc, là do tâm còn chấp, còn phân biệt... mà ra**.

Lời tâm sự số 571

Những người có đức lớn, có sức ảnh hưởng tốt đẹp lớn... ở trong gia đình, tập thể, đất nước..., cho tới toàn thể nhân loại... . Họ chính là cái cột nhà, cái cột chống trời,... . Khi họ ra đi, thì năng lượng chung bị hao hụt, từ đó, trí lực, đạo lực, phước lực... chung của chúng sinh suy giảm nghiêm trọng, họa hoạn, nghiệp trướng, thiên tai, chiến tranh..., có thể từ đó mà ùa về, giống như căn nhà sắp đổ vậy.

Cho nên, mỗi người các con, phải nhanh chóng trở thành những bậc đại nhân, đại giác, đại trí, đại lượng..., để làm chỗ dựa cho chúng sinh nương tựa, học hỏi, trưởng thành, và trở về, để nhân gian mãi được bình yên, và trường tồn,... .

Lời tâm sự số 572

Một Đức Phật ra đời, nhân gian tràn ngập sinh khí, và năng lượng an lành,... . Một Đức Phật nhập diệt, nhân gian bỗng trở nên u tối, lạnh lẽo..., chúng sinh bất định và lạc lối,... .

Mỗi người các con, đều là một vị Phật, hãy thức tỉnh ông Phật nơi chính con, để nhân gian thêm phần thái bình và an vui,... .

Lời tâm sự số 573

Nếu con còn đi tranh luận đúng sai..., thì khẳng định, con chưa phải là người giác ngộ. Người giác ngộ, thì không còn tranh luận đúng sai, bởi họ đã không còn chấp vào các pháp, không còn sở tri trướng,... . Hơn nữa, sự tranh hơn..., đã là không từ bi đối với người khác.

Lời tâm sự số 574

Thừa nhận lỗi lầm và khuyết điểm của mình,..., thì có gì mà phải xấu hổ chứ? Còn xấu hổ, cự nự, phản kháng... thì còn bản ngã, mãi chỉ là phàm phu, không thể tiến bộ được,...

Như Lai nói với con, người biết thừa nhận giới hạn của bản thân, không ảo tưởng về chính mình..., đó mới đích thực là **đấng Trượng Phu, bậc Quân Tử**,...

Lời tâm sự số 575

Con à, sự tồn tại của con trên thế gian này, là một điều kì diệu.

Lời tâm sự số 576

Con, có thể **nở một nụ cười** với ta... được không?

Lời tâm sự số 577

Mỗi người các con, **hãy là một sứ giả của hòa bình**. Thế giới của các con, không cần thêm người xây dựng xã hội hiện đại nhiều đâu..., mà cần thật nhiều sứ giả của hòa bình, thì mới đi đến được chỗ tốt đẹp, bằng không, chỉ là chốn địa ngục, **giam hãm những tâm hồn tội lỗi**,..., làm sao mà ta cứu rỗi, chỉ bằng tình thương của ta.

Tất cả, phụ thuộc vào mỗi người các con mà thôi. Hãy mạnh mẽ lên nhé, hãy cùng Như Lai, **trồng thật nhiều nhân của sự từ bi**, vào **thật nhiều mảnh đất tâm của chúng sinh**. Trồng nhân Phật, thì quả Phật, con sẽ có vô lượng công đức lành.

Lời tâm sự số 578

Giáo dục đạo đức thánh hiền là gì? Đơn giản chỉ là, khơi dậy lòng từ bi trong mỗi người các con.

Lời tâm sự số 579

Tâm Như Lai tuy rộng khắp, nhưng vẫn không thể nào kết duyên lành với tất cả chúng sinh. Người vô duyên, ta không thể nói pháp gì với họ được. **Nếu ta không thể tìm ra con, thì con hãy tìm ra ta nhé.**

Lời tâm sự số 580

Như Lai(chân tâm, tự tánh...) giống như một kho báu, được cất giữ cẩn thận trong ngôi nhà nội tâm của con, **con đi tìm thứ vô thường ở bên ngoài, mà lãng quên mất ta.**

Lời tâm sự số 581

Như Lai, luôn ngồi ở trong căn nhà nội tâm của con. Con có thể đi bất cứ đâu mà con muốn, đi bao lâu cũng được. **Nhưng, hãy quay về nhà con nhé.**

Lời tâm sự số 582

Giết chết một sinh mạng, không phải chỉ khi cầm dao cầm kiếm... mà đâm chết người ta. Khởi một tâm xấu đến họ, dùng lời nói mà chèn ép, chế nhạo... họ, tạo hoàn cảnh dồn họ tới bước đường cùng..., đều là những hành vi sát sinh, "tay chưa mang kiếm, nhưng tâm địa đã chứa đầy gươm đao,...".

Như Lai khuyên con buông bỏ đồ đao, không phải chỉ là đồ đao trong tay con, mà là ngàn vạn mũi tên sẵn sàng bắn ra ở trong tâm của con, con "đừng sát sinh, từ trong tâm ý".

Lời tâm sự số 583

Tu hiểu đơn giản chỉ là sửa (chuyển đổi, cải hóa...), vậy sửa cái gì?

Sửa ác thành thiện,...

Sửa tà thành chánh,...

Sửa chấp trước thành thanh tịnh,...

Sửa phân biệt thành bình đẳng,...

Sửa khởi tâm động niệm, thành chánh giác từ bi,...

Hết thấy chuyển đổi lại, thì con từ chỗ phàm phu..., mà trở thành Phật, Bồ Tát,...

Lời tâm sự số 584

Ở bình diện tương đối, nhị biên..., sự tu hành đơn giản là sự sửa đổi, từ ác thành thiện, từ tà thành chánh,..., đó là bước đầu, và cũng là bước không thể thiếu, trước khi thành Phật thì phải thành Hiền Thánh, nếu con không làm, thì là không cần sửa, không sửa thì chẳng lẽ tội lỗi, sai lầm, thói xấu, tham sân si mạn nghi ác kiến... trong lòng con để y đó à?

Ở bình diện tuyệt đối, tức nói đến sự giác ngộ giải thoát, thì tu lại không phải sửa, cũng không phải không sửa, mà là "thấy biết sự thật", biết rõ, phân định rõ thiện ác chánh tà... kia, mà trong lòng lại chẳng hề dính mắc, biết rõ vốn đã chẳng dính mắc.

Lời tâm sự số 585

Khi con thấy bông hoa, thì bông hoa có phải là con không?

Cũng như vậy, khi con thấy thiện ác, chánh tà..., thì thiện ác, chánh tà... có phải là con không?. Khi con biết rõ bông hoa, hay thiện ác chánh tà... kia, vốn cũng chẳng phải là con, thì con mới có thể hưởng được một chút ít hương vị của sự giác ngộ giải thoát ở Như Lai.

Lời tâm sự số 586

Người có thực lực cao hơn con, họ thừa biết con như nào, con không cần bao biện, giải thích... gì với họ cả. Hãy chấp nhận giới hạn của bản thân, khiêm hạ để học hỏi, đột phá chính mình. Khi nào thực lực của con bằng họ, họ sẽ nhận ra con. Khi nào thực lực của con mạnh hơn họ, họ sẽ không còn nhìn thấy cả cái bóng của con, dấu chân con để lại... nữa.

Như Lai, đương nhiên là hiểu rõ mỗi người... các con ở đâu, nhưng ta vẫn giữ gìn sự khiêm hạ, vì vậy, cho dù con ở vị trí nào, tài trí ra sao, thì hãy luôn phải giữ gìn sự khiêm hạ, đừng tự cao tự đại, người như thế, chưa phải là con của ta.

Lời tâm sự số 587

Đừng làm ra những việc mà lương tâm con phải ray rứt,..., hãy cố gắng chữa lành những vết thương còn lại. Chính con tạo ra những vết thương, thì chính con mới có thể chữa lành.

Lời tâm sự số 588

*Cây không biết thu, sao lá lại rụng?
Người không lương tri, sao buồn lại khóc?
Vạn vật đồng tánh, vốn thường biết nhau.
Ân tình sâu đậm, thành Phật còn nhớ!*

Lời tâm sự số 589

"Sức giác" mạnh, thì "vọng thức" tan, chứ không có con ma nào hết. Tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến..., cùng tội lỗi và thói hư, con hãy hỏi chính mình, "đã buông chưa?".

Lời tâm sự số 590

"Giác", là "sự tỉnh thức", là tỉnh thức trước vạn sự, vạn vật, vạn duyên, vạn tướng... ở bên ngoài, mà không bị dính mắc vào nó.

"Sức Giác", "sự tỉnh thức",... càng lớn, thì công phu tu hành... càng phải tinh tấn để đạt được. Tiểu giác thì tiểu ngộ, đại giác thì đại ngộ. Phật, cũng dịch ra là Giác, Phật chính là Đại Giác (hay Viên Giác, Toàn Giác...).

Lời tâm sự số 591

"Sức giác" của con không đủ mạnh, thì con sẽ không làm chủ được tâm, bị phiền não dấy động, con cứ tinh tấn trong pháp môn hành trì, "sức giác, sức định... lớn mạnh lên", thì tự khắc làm chủ được tâm. Lục Tổ Huệ Năng có nói: "Chỉ sợ giác chậm, chứ không sợ vọng khởi".

Lời tâm sự số 592

Phật, Bồ Tát... ở trong 10 phương thế giới..., cũng có phân biệt, có chấp trước... . Thế nhưng, là vì căn cơ chúng sinh sai biệt mà phân biệt, mà chấp trước... theo tâm chúng sinh, để dẫn dắt chúng sinh, dẫn dắt đến đâu?, đến chỗ không còn sự phân biệt, không còn chấp trước ấy nữa. Con nói xem, Phật, Bồ Tát... thương chúng sinh đến nhường nào?.

Lời tâm sự số 593

Phân biệt, mà không phải ý,
Chấp trước, mà không phải niệm,
Khởi tâm, mà không phải động,... .

Nếu con có được bản lĩnh đó, thì con đã đầy đủ năng lực để giáo hóa độ sinh được rồi.

Lời tâm sự số 594

Sự phân biệt, chấp trước... của Phật, Bồ tát..., là để phân định rạch ròi chánh tà, thiện ác, đúng sai... nơi các pháp cho con hiểu, từ đó mà con biết đường để trưởng dưỡng thân tâm,... . Trong lòng họ, thì tuyệt đối thanh tịnh, không bị chính những phân định của các ngài làm ảnh hưởng,... .

Còn sự phân biệt, chấp trước... của con, thì bị dính mắc,..., cho nó là ta, của ta,..., rồi đi phân bua, tranh hơn với kẻ khác,... . Đó là sự khác biệt giữa Phật và chúng sinh còn mê chấp,... . Không dính mắc thì giải thoát, dính mắc thì luân hồi lục đạo vẫn còn theo con, như hình với bóng vậy.

Lời tâm sự số 595

Khí phách, khí khái... trong mỗi người các con, sẽ góp phần tạo nên một "phong khí" tốt cho xã hội. Hãy làm một bậc Thánh Trí..., rồi rèn năng lượng của sự từ bi và trí tuệ... con nhé.

Lời tâm sự số 596

Từ, bi, hỷ, xả (A la hán...) là 4 đức của chân tâm, tự tánh nơi con. Nhưng nếu con muốn thành Phật, thì phải **"phát Bồ Đề Tâm, hành Bồ Tát Đạo, giáo hóa quần sanh..."**, để tiến đến cái **"đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả"** (tức là thành Phật).

Lời tâm sự số 597

Nếu con hành đạo, **bằng bất kì một tâm mong cầu nào của con**, thì việc hành đạo ấy, sẽ là rất hạn hẹp, không có được sự ảnh hưởng tốt đẹp nào cả,... .

Tâm hành đạo của Phật, Bồ Tát... là **"tâm vô úy"...**, tức **không có một niệm tâm cho bản thân**, việc hành đạo như vậy, mới có thể lan tỏa rộng khắp, ảnh hưởng khôn cùng... . Con hãy bỏ đi tư tâm, học tập Phật, Bồ Tát... nhé.

Lời tâm sự số 598

Việc học đạo con còn chưa xong, **tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến...**, con còn chưa đoạn được, thì làm sao con bàn đến việc hành đạo?.

Tự độ mới độ tha được, tự giác mới giác tha được..., hết thầy cổ thánh tiên hiền xưa nay, được thành tựu trong việc giáo hóa độ sinh, thì **không có một ai là chưa tự độ, chưa tự giác được cả**.

Như Lai muốn con hãy ý thức cho nghiêm túc việc này, **để thành tựu con trước, rồi thành tựu chúng sinh vạn vật sau**. Con chưa thành tựu, thì chắc chắn không có ai dưới sự ảnh hưởng của con sẽ thành tựu được cả, lại còn **tạo thêm nghiệp chông chéo lên nhau nữa, đưa nhau đi xa hơn trong lục đạo luân hồi**.

Lời tâm sự số 599

Tà sư thuyết pháp, nhiều như cát sông hằng. Nhưng chánh sư thuyết pháp, cũng nhiều vô số kể.

Tà hay chánh, thì con hãy tự mình xem xét, trong lời nói đó "có chất chứa lòng từ bi hay không?", hay là "tự tư tự lợi, tham sân si mạn, ngũ dục lục trần?...".

Nếu tâm con chưa chánh (còn tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến...) thì mọi lời nói chánh, qua tai con, cũng biến thành tà. Nếu tâm con chánh (chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi,...), thì mọi lời nói tà, qua tai con, cũng biến thành chánh. Chánh hay tà, hoàn toàn là ở nơi tâm của con, chứ không thể đổ lỗi cho Phật, hay là cho Ma được.

Lời tâm sự số 600

Bậc chí nhân, đại thiện... là ai? Đó là người... có thể truyền tải được thông điệp của Phật, Bồ Tát... đến với con, giúp cho con mình bạch được các pháp, và hoàn thiện Bồ Đề Tâm của chính con.

Lời tâm sự số 601

Phật Tánh, con cũng có, Như Lai không cần phải trao truyền Phật Tánh nào khác cho con cả. Ta chỉ giúp cho con, trực nhận được nó trong con mà thôi. Ba đời Chư Phật... cũng chỉ là nó, vẫn là nó..., vĩnh viễn không có khác biệt.

Lời tâm sự số 602

Người hiểu được lời nói, việc làm... của con, cũng chưa chắc họ sẽ hiểu được tâm tình của con. Nhưng người nào hiểu được **sự im lặng của con**, nhất định họ là **tri kỉ, tri tâm** của con.

Lời tâm sự số 603

Thế gian này, đã ngập tràn đau thương rồi, nhưng con có thể **tạo ra nụ cười cho người khác** mà?, con hãy làm ngay nhé.

Khi con mang hạnh phúc đến cho người khác, con sẽ nhận lại hạnh phúc khác, từ những người khác nữa..., hãy tin rằng: **"trên đời, vẫn có sự công bằng con à"**.

Lời tâm sự số 604

Ngại quá, xấu hổ quá, nhiều tội quá, lắm thói xấu quá, thật thẹn với lòng,...

Đã bao giờ, con tự thấy bản thân con như vậy không? Con à, **dám đối diện với chính mình và thay đổi tốt hơn**, đó chính là người bản lĩnh nhất trong những người bản lĩnh. Vì bản lĩnh đó, sẽ đưa con tới được ngôi vị chánh đẳng chánh giác, thành tựu Phật quả.

Lời tâm sự số 605

Nếu con thật lòng, thật dạ... với chúng sinh, thì chúng sinh cũng sẽ thật lòng, thật dạ... với con.

Năng lượng của tâm chân thành vô cùng lớn, những người giả dối..., sẽ không thể ở bên cạnh con lâu được, họ không chịu được điều đó, họ sẽ bỏ đi..., và những người chân thành..., sẽ đến với cuộc đời của con.

Lời tâm sự số 606

Con người sinh ra, vốn là để chịu khổ mà. **Sinh vào cõi khổ, thì làm sao không có khổ?,... .**

Thế nhưng, mọi người cùng nhau đồng cam cộng khổ, thì đó cũng là niềm hạnh phúc lớn lao. Ta và con, cùng nhau chịu khổ, và vượt qua mọi khổ đau ấy nhé, trong mọi nơi mọi lúc, con đều có ta, ta cũng đều có con, thì sẽ không có khổ nào mà chúng ta không thể vượt qua được.

Lời tâm sự số 607

Như Lai nghe thấy, ở trong hư không, có thật nhiều tiếng nói của chúng sinh, đang kêu cứu, đang kêu khổ, đang ai oán, đang gào khóc..., ta cũng thấy tâm tình của chúng sinh đang bất định, đang sầu khổ, đang tuyệt vọng, mỗi một... .

Như Lai biết được, mọi thứ ở trong tâm con, cũng như trong cuộc sống của con..., con đừng sợ hãi, bởi con không hề đơn độc trong cuộc đời của con, ba đời Chư Phật... đều đang lắng nghe và thấu hiểu con, trong từng tâm niệm, từng thanh âm... con phát ra đến vũ trụ này,...

Lời tâm sự số 608

Cuộc đời này của con, là một mắt xích... trong "hành trình giác ngộ của con". Dù con ý thức được, hay không ý thức được điều đó, thì con vẫn phải trải qua kiếp sống này. Nhưng việc ý thức được, sẽ giúp con "rút ngắn" hành trình giác ngộ của mình. Không ý thức được, rất có thể, con lại tạo thêm những mắt xích khác..., kéo con đi luẩn quẩn thêm trong luân hồi,... . Đường về nhà, xa hay gần, phụ thuộc rất nhiều vào đôi chân, và sự quyết tâm... của con.

Lời tâm sự số 609

Tánh tánh tương thông.
Phật Phật tương đồng.

Lời tâm sự số 610

Vạn pháp quy tâm.
Diệu dụng trong đời.
Vô tướng nơi đạo.
Xả bỏ dính chấp.
Vô tướng, vô phiền.

Lời tâm sự số 611

Thương con, luân hồi khổ ải,... .
Thương Phật, vất vả độ sinh,... .
Thương ta, trí nguyện lâu thành,... .
Thương người, chìm nơi ngục tối,... .

Lời tâm sự số 612

Tâm không (thanh tịnh tâm), hơn cả niệm vô lượng Phật.

Tâm không, hơn cả niệm vô lượng thần chú.

Tâm không, hơn cả làm vô lượng thiện.

Bởi, có niệm thì có tướng, vô niệm thì vô tướng,... . Có tướng thì có luân hồi, vô tướng thì giải thoát,....

Lời tâm sự số 613

Niệm chính là tướng, tướng chính là niệm.

Khởi niệm là tạo tướng (sắc, vật), vô niệm thì tướng không (tánh không).

Lời tâm sự số 614

Con xem thường người khác..., bởi con không thấy họ là Phật. Như Lai tôn trọng tất cả, bởi ta thấy ông Phật luôn ở bên trong mỗi chúng sinh, và cả ở bên trong con.

Lời tâm sự số 615

Hãy chỉ nói ra, những gì mà con thực sự hiểu biết và nắm rõ, bởi nó sẽ có tác dụng nhất định đối với đại chúng xã hội,... . Còn những gì con chưa nắm chắc, con chưa biết, thì hãy nghe lời ta, "đừng vội nói". Những thứ sai lầm, sẽ tạo tác nghiệp tội, lan truyền khôn cùng, tội lỗi cũng khôn cùng.

Lời tâm sự số 616

Cũng như vậy, những việc làm con **chắc chắn là đúng đắn, lợi lạc cho chúng sinh...**, thì con hãy nên làm, ắt sẽ có công đức. Còn những việc con **chưa chắc chắn đúng, vô thức, vô định, mông lung, không biết trước kết quả...**, thì **đừng làm**. Tạo ra tội lỗi thì phải gánh chịu hậu quả, nhân quả chi li, **"con đừng lấy nhân quả ra làm trò đùa"**.

Lời tâm sự số 617

Tất cả mọi chúng sinh, không sót một ai, ở trong thập pháp giới..., căn bản là đều có pháp đối trị, trùng trị..., mỗi cõi giới đều có chế tài, hình phạt..., từ dương gian cho tới địa ngục, đến các cõi trời... cũng đều có. **"Những gì phải nhận để được thay đổi"**, thì đến lúc nó sẽ diễn ra. Dù là đại Ma Vương, đại cứng đầu..., thì cuối cùng cũng sẽ hướng Phật, thành Phật,... . Nếu con ý thức được điều này, thì **mọi ngoan cố, cứng đầu... của con, hãy biết buông bỏ cho sớm nhé, đường thành Phật, sẽ gần lại với con**.

Lời tâm sự số 618

Thực ra, những khổ đau về cả thân xác, lẫn tinh thần của con, **đều xuất phát từ sự ngoan cố, và không minh bạch của con mà ra**. Con thử nghĩ xem, có vị Phật, Bồ Tát... nào, họ cảm thấy khổ cả ở thân và tâm của họ không?. Chỉ là bởi vì **họ không ngoan cố, họ thuần thiện..., họ không u mê, họ minh bạch vạn pháp**.

Khi con đưa được trí tuệ và đức hạnh của con lên tột đỉnh, con sẽ không còn cảm thấy khổ thân và khổ tâm nữa, con hãy sớm xả bỏ những chấp trước... trong tâm của con nhé.

Lời tâm sự số 619

Lí trí thì vuông, tình cảm thì tròn,... . Đứng trước một sự việc, làm sao cân bằng được lí trí và tình cảm, là việc rất khó. Thế nhưng, người Quân Tử... ưa chuộng đại pháp, không vì tiểu tiết mà hành sự, không phải thích vuông thì vuông, thích tròn thì tròn, lí tình chẳng phân minh, thì đồng với kẻ phàm phu, ngu rồ... không khác.

Con à, người thực sự bản lĩnh, thì đứng trước lí mà không quên tình, nhưng đứng trước tình cũng chẳng quên lí, nhìn thấy đại cục mà hành sự, thì tình lí đều sẽ viên mãn.

Lời tâm sự số 620

Con, Như Lai đang gọi con.

Lời tâm sự số 621

Sự có mặt của Như Lai, sẽ đánh thức mọi giác quan của con.

Lời tâm sự số 622

Tuổi trẻ, mà không làm những gì mình thích, chẳng lẽ con để đến già à?

Tuổi trẻ, cũng là lúc tinh khí rồi ròi, trí tuệ xung mãn..., con không nhân lúc đó mà **cố gắng cho đời, vun trồng chút ít phúc đức...**, chẳng lẽ, con để đến lúc già nua, chân đi còn không vững?,... .

Lời tâm sự số 623

Qua **lời nói** của con, ta có thể biết được trí tuệ, cảnh giới tâm... của con.

Qua **phong thái** của con, ta có thể biết được khí chất, bản lĩnh... của con.

Qua **việc làm** của con, ta có thể biết được giá trị, phẩm đức... của con.

Ta (chân tâm, tự tánh) ở bên trong con, vì vậy, ta biết rõ con (biết rõ phiền não), như con biết rõ cảnh vật ở xung quanh con trong lúc trời sáng vậy.

Lời tâm sự số 624

Phật, thì không còn khởi tâm động niệm. Nhưng lúc Phật hành đạo, giáo hóa, Phật có khởi tâm động niệm không? Là có, nhưng khởi tâm động niệm đó, là lập pháp phương tiện (thanh tịnh niệm), để giúp cho con, đi về phía "**không còn khởi tâm động niệm**" nữa. Sự khác biệt ở đây là, Phật khởi tâm động niệm, là "**vì con**", vì sự từ bi cứu vớt con khỏi vô minh, còn con khởi tâm động niệm, là "**vì chính con**", vì tham, sân, và si... trong lòng của con.

Lời tâm sự số 625

Nếu tài trí... của con quá lớn, con sẽ ít bạn bè lắm, nhưng nếu có bạn, thì những người bạn ấy là những người có tâm chân thành, không đố kỵ con, không nói xấu con, không vuê dập, hãm hại... con.

*Con à, nếu con có tài trí một chút, thì hãy **ném cái tài trí đó đi, coi như ngu dốt, "đại trí nhược ngu"...**, con mới có thể sống êm đềm ở trong cõi nước trần ngập sự ích kỷ và tranh đấu,... . Đến bao giờ con mới lập trí xuất phàm làm Phật hả con?*

Lời tâm sự số 626

*Không có một vị Phật nào, là tự mình khen mình. Mỗi một vị Phật đều tán thán vô lượng đức hạnh của vị Phật khác. Phật Thích Ca... thì khen Phật Di Đà,..., Phật Di Đà... thì khen Phật Thích Ca... . **Họ vô ngã, nên họ không nói về mình.***

*Muốn Phật pháp hưng, "**chỉ có tăng khen tăng, Phật khen Phật,...**" mà thôi. Trong cõi nước nào, chỉ cần có một chúng sinh tự khen mình, **dù chỉ một câu**, thì cõi nước đó, nhất định là không có được sự bình yên con à.*

Lời tâm sự số 627

*Thật tuyệt vời, khi con có những tư tưởng cao thâm... . Nhưng sẽ là vi diệu, nếu trong tâm con, **không có bất kì một tư tưởng nào cả.***

Tâm con, tâm Như Lai, vốn là tịch lặng.

Lời tâm sự số 628

Đại đồng. Đồng tâm, đồng đức, đồng trí, đồng tánh, đồng nguyện, đồng hành,... .

Lời tâm sự số 629

Chỉ có những người cảm thấy no về thân, mới cảm thấy đói về tâm, mới đi cầu học, để **khỏa lấp nỗi nghi... bằng trí tuệ của tiền bối, của hiền thánh,...** .

Người đời, luôn sợ đói khát, quanh năm vất vả vì miếng cơm manh áo, nhưng khi dư giả, mà vẫn lo đói khát..., đó là họ **hoàn toàn chưa có trí tuệ**, chưa có trí hướng làm hiền, làm thánh, làm Phật, làm tổ... .

Con à, người cảm thấy "no về thân, đủ về tâm", hẳn là người đã an hưởng được niềm vui của sự giác ngộ và giải thoát.

Lời tâm sự số 630

Tâm thanh tịnh nơi con, **hãy nhận, đừng nghi.**

Lời tâm sự số 631

Mọi thành quả trong đời, hay là trong đạo... của con. Con có thể tự hào về nó, như nở một nụ cười xinh tươi, hay như bông hoa khoe sắc... . Nhưng tuyệt đối, **con không được tự mãn về nó**, bởi tâm kiêu mạn, sẽ làm bay đi giá trị của con, đã gây dựng được trong cuộc đời của con.

Đời người..., mà không có giá trị gì, thì đó là một kiếp sống tẻ hại mất rồi con à.

Lời tâm sự số 632

Toàn thể vũ trụ, thập pháp giới..., căn bản là không tồn tại vật chất, mà đều là trường năng lượng. Năng lượng thuần khiết nhất (năng lượng gốc), đó là năng lượng của sự từ bi và trí tuệ..., cũng chính là năng lượng của bản tánh, bản thể. Nếu con sống được với tâm thanh tịnh, thì năng lượng ấy, sẽ tràn vào cơ thể, tâm trí con, mọi loại trí tuệ thuần khiết, chân chánh..., cũng từ đó mà phát sinh, đem lại lợi lạc đến chúng sinh vạn vật..., và truyền trao cho chúng sinh vạn vật..., năng lượng thuần khiết ấy.

Lời tâm sự số 633

Vía, linh hồn,..., cũng là cách gọi khác nhau của tự tánh, hay phật tánh trong nhà phật. Đó là thứ không sinh không diệt trong mỗi chúng sinh vạn vật..., dù là ở thập pháp giới hay cõi phật, thì nó vẫn là nó, không biến đổi. Nếu còn luân hồi, thì nó ở trong thân xác tứ đại, nếu về cõi phật thì nó ở trong kim thân phật.

Cõi Phật ở khắp mọi nơi, ẩn bên trong thập pháp giới, bao trùm thập pháp giới, nên khi thành Phật, sự linh động của vía, hay phật tánh..., là không còn ngăn ngại gì nữa, nó có thể ở bất kì đâu.

Lời tâm sự số 634

Như Lai và con, không thể gặp nhau ở trong những tư tưởng.

Như Lai và con, có thể gặp nhau ở trong sự tịch lặng.

Lời tâm sự số 635

Người có lòng từ bi lớn, thì sẽ không bình phẩm, tranh ý... đối với nhân sinh quan... của người khác, **"dù chỉ một lời"**. Vì sao? vì việc làm ấy, sẽ gây ra sự tranh cãi, tranh đấu, bất hòa... không nên có.

"Đức nhường lí lẽ", là loại đức hạnh rất lớn, của bậc Hiền Nhân, Quân Tử, của Cao Tăng, Thạc Đức... mới có được, người bình thường các con, hãy cố gắng rèn luyện, để giữ hòa khí cho gia đình, đất nước, và toàn thể nhân loại,... .

Lời tâm sự số 636

Như Lai đã đi đâu đâu, ta vẫn ở đây mà. **Niết bàn mà ta an trú, cũng là ngay ở thời khắc này, ta được hiện diện trong tâm trí của con.**

Lời tâm sự số 637

Bậc đại trí, bậc giác ngộ..., họ tuyệt đối không còn tâm ý tranh hờn, đối đầu... trong các pháp, vì sao? Vì họ hiểu rõ **"các pháp vô thường"**, thì họ làm những việc đó, chẳng phải bằng với kẻ gốc gác, si mê... rồi sao?

Không có một vị Phật nào đi cãi nhau cả, họ chỉ dùng các pháp ấy mà khai thị cho chúng sinh đi về nẻo giác mà thôi, dùng xong thì bỏ, không bị dính mắc.

Trong Phật nhãn, Chư Phật không còn thấy có bất kì ai, có dù một tri kiến, nhận thức, hay tư tưởng nào cả,..., bởi **muôn pháp đối với họ chỉ như một hạt muối, đã bị hòa tan vào bể tánh thanh tịnh rộng lớn khôn cùng rồi.**

Còn con, con thấy tư tưởng... của con, rồi con lại thấy tư tưởng... của người khác..., **bị dính mắc, chấp chặt...** vào nó, thì hỏi làm sao không có mâu thuẫn, bất đồng, tranh cãi... với nhau?.

Lời tâm sự số 638

Thiện ác, chánh tà... ở trên đời, ta không nghĩ là con hoàn toàn mê muội, không rõ..., **chỉ là con có chiến thắng được chính con hay không?. Cửa ải của phàm thánh, cũng chỉ ở ngưỡng cửa này mà ra.**

Lời tâm sự số 639

Thế nào là sự trưởng thành của đời người? Phải chăng là sự lớn lên của tuổi tác? Kiếm được thật nhiều tiền của? Hay là tiếng tăm của sự nghiệp, danh vọng?... .

Con à, hết thấy những thứ đó, ta không xem đó là sự trưởng thành, cái mà ta gọi là trưởng thành, là **sự trưởng thành về nhân cách và trí tuệ làm người của con, xa hơn là phải thành phật mới là sự trưởng thành viên mãn ở con.**

Lời tâm sự số 640

Có một sự thật, làm con khó chấp nhận nhất, đó là cái chết của con, thật là phải chết sao?.

Cũng có một sự ảo vọng, làm con dễ chấp nhận nhất, đó là việc con nghĩ thân mình bất tử, không chết.

Nhìn ra sự thật, và chấp nhận được sự thật, thì tâm trí con mới có thể trở nên bình lặng.

Lời tâm sự số 641

Thân xác tứ đại của con, thọ lắm cũng chỉ 100 năm, đến lúc gần chết nghĩ lại, cả đời người... giống y như một giấc mộng ngắn ngủi, phải trả lại cái thân này vào đất sao? **không nữa, không chấp nhận được...**, phải không con? Rồi sau đó, con sẽ ra sao? Con đã từng nghĩ đến bao giờ chưa?.

Lời tâm sự số 642

Xã hội hơn thua với nhau, để rồi bách tính phải làm than, nhân dân phải đói khổ..., âu cũng chỉ do một chữ, **tham**.

Đời này làm ác, đời sau chịu nạn,..., đời này reo gió, đời sau gặp bão,..., đời này thiện lương, đời sau phúc đến,... .
Thiện quả thiện báo, ác quả ác báo,..., **trong lòng của con, phải có sự chiêm nghiệm, suy xét đấy nhé.**

Lời tâm sự số 643

Khi thọ mạng này của con kết thúc, thì tùy vào nghiệp thức, phước đức, nhân duyên... của con, con sẽ thọ một cái thân khác trong lục đạo luân hồi. **Nhưng nếu con biết tu**, con sẽ vượt ra khỏi lục đạo, vào trong pháp giới tứ thánh (thanh văn, duyên giác, bồ tát, phật), nếu con hoàn toàn giải thoát, con sẽ thành Phật, sẽ có được thân kim cang bất hoại của Chư Phật, vĩnh viễn xa lìa lục đạo, và cả pháp giới tứ thánh.

Lời tâm sự số 644

Nhận thức, thì một khi con còn trong thập pháp giới, thì lúc nào con cũng nhận thức, dù con còn thân xác này, hay con đã mất thân xác này, con vẫn nhận thức về thế giới vạn vật xung quanh, vì **thân chết, nhưng linh tánh của con thì không có chết.**

Nhưng "**sự tỉnh thức**" (tức trong lúc nhận thức, thì con có biết con đang nhận thức hay không?), thì không phải lúc nào con cũng tỉnh thức (tâm giác), mà đa phần con không tỉnh thức (tâm vọng, tâm mê...). Nếu con tỉnh thức, thì nó giống như chiếc đèn, xóa tan bóng tối, nhận thức, vô minh,..., dần đưa con đến bờ giác ngộ. Còn khi con **không tỉnh thức, thì vọng thức... tăng lên**, tức là con sẽ càng đi sâu hơn, xa hơn trong lục đạo,... . Vậy nên, con hãy tỉnh thức.

Lời tâm sự số 645

Nếu con suy nghĩ về sự bất tử, thì con đừng nghĩ cho cái thân xác này làm sao bất tử, không chết, đó là sự ngu si, mê muội..., **nó phải chết, không khác được.**

Nhưng có thứ **bất tử thật sự, đó là tâm tánh của con**, con hãy trở về với tâm tánh thanh tịnh, **cảm nhận sự thanh khiết, vô niệm, vô dục...**, con sẽ dần thấy được sự bất tử ở trong đó.

Lời tâm sự số 646

Không tự nhiên, người xưa lại ghép hai từ "tỉnh thức" lại với nhau. Vậy tỉnh thức là thế nào?

Cắt nghĩa ra, thì là "tỉnh giác" trên "nghiệp thức, hay vọng thức..." của chính con, đó gọi là tỉnh thức.

Tỉnh (giác) là sự chiếu phá phiền não, cũng là chiếu phá sinh tử, nghiệp thức..., sẽ đưa con về với thế giới của ta, thế giới của sự toàn giác, không còn nghiệp thức (nhân của sự luân hồi)... gì nữa.

Lời tâm sự số 647

Phật pháp không hưng, chỉ vì các con "không thật tâm tu hành, chỉ tu ở ngoài da, ở hình thức, ở miệng lưỡi...", tâm tham, sân, si..., không chịu lià bỏ, thì chữ tu ấy, làm sao con nhắc đến được?

Trong tâm không tu, thì bên ngoài con có làm gì cũng đều là vô ích. Phật pháp và thế gian..., rất cần những người thật tu, rất cần những người có tài năng để hoằng pháp, nếu con không tìm ra họ, thì hãy trở thành họ.

Lời tâm sự số 648

Như Lai thương con.

Lời tâm sự số 649

Như Lai thương con, vì ta hiểu con.

Con có thương ta không?, trước khi con thương ta, thì con hãy hiểu ta.

Lời tâm sự số 650

Con, là tất cả chúng sinh, vạn vật,... (tướng). Ta, là tất cả Chư Phật, Chư Bồ Tát,... (tánh). Ta và con (tánh và tướng), là tất cả vũ trụ này,... .

Lời tâm sự số 651

Vũ trụ là đa chiều (tức vô lượng chiều...), "trong vô thức" (thế giới của tâm thức, tưởng thức...), con sẽ có tất cả, những gì con thích, những người con gặp,..., tất cả, đều sẽ được kết nối với con, theo một cách nào đó.

*Vũ trụ là một khối thống nhất, như trên một cơ thể con vậy, mọi tế bào, đều có thể trao đổi thông tin, và gặp được nhau,..., **bất luận tầng thứ, hay khoảng cách,...**, chỉ cần đó là điều mà con hướng tới, con muốn gặp, con muốn làm,... .*

*Con muốn gặp Phật, thì Phật sẽ hiện, con muốn gặp Ma, thì Ma sẽ tới,..., hay thần tượng nào đó của con, kẻ thù của con, người muốn gặp con, người muốn hỏi con,..., **ngay cả sự tĩnh lặng, tịch tịnh, niết bàn... , nếu con muốn, nó cũng thường thường hiển hiện.***

Lời tâm sự số 652

*Người giác ngộ, cũng là người **nắm giữ nhiều thông tin, sự hiểu biết... về vũ trụ vạn vật...**, giác ngộ càng cao, thì thông tin và sự hiểu biết... ấy càng rộng lớn..., ắt tự nhiên sẽ có sự kết nối rộng lớn như thế... với chúng sinh, vạn vật... trong vũ trụ,... .*

Lời tâm sự số 653

Toàn thể vũ trụ... là cùng một đại pháp thân, vì vậy, bất kì chúng sinh nào..., cần tìm hiểu, hoài nghi... về thông tin mà một bậc giác ngộ đã hiểu biết, đã nắm giữ..., "thì cũng ngay lập tức, sẽ có một liên kết tâm thức được hình thành,...", giống như một chúng sinh niệm một danh hiệu Phật Quan Âm, Phật Di Đà, Phật Dược Sư... vậy, các ngài liền biết, và sẽ có kết nối với chúng sinh đó tức thì,..., thậm chí, những thông tin, sự hiểu biết... ấy của các ngài sẽ truyền trao lại được cho chúng sinh đó... khi tâm thể chúng sinh đó có sự chân thành... lớn lên (ví như một thiết bị điện tử thông minh được kết nối với kho dữ liệu google... bằng mạng wifi vậy,...).

Lời tâm sự số 654

Bởi vậy, tâm con càng lớn (càng giác ngộ...), thì sự kết nối với vũ trụ... sẽ càng rộng..., tâm Phật... là "tâm bao thái hư, lượng châu sa giới", vì vậy, sự kết nối cũng là vô lượng, vô biên..., giữa các Phật thì không có ngăn ngại bởi vô minh, thì sự liên kết là tức thì, sự trao truyền thông tin cũng là tức thì,..., (ví như mạng sóng 4G, 5G, 6G,... vậy, càng có nhiều chiều liên kết, thì sự trao truyền thông tin sẽ càng nhanh,..., chừng nào đến vô lượng chiều... như Chư Phật, thì thời gian truyền tải... sẽ không còn nữa, là tức thì là vậy.

Lời tâm sự số 655

Vũ trụ..., là một thể hoàn thiện..., vì vậy, mọi thắc mắc, hoài nghi... của mọi chúng sinh..., **đều đã có đáp án sẵn trong đó...**, chỉ cần con đặt câu hỏi, và thiết tha muốn tìm kiếm câu trả lời, thì đến một thời điểm nào đó, con sẽ tìm thấy câu trả lời, làm cho con thật sự mãn nguyện. Nó có thể là ai đó đến gặp con, con tìm thấy ai đó, hoặc là trong giấc mơ, hoặc là một khoảnh khắc lóe sáng của tâm thức..., mà con **được trả lời, được khai sáng,...** .

Lời tâm sự số 656

Con à!

Người giác ngộ, thì **trong tâm họ cảm thấy đã đầy đủ tất cả mọi thứ rồi**, họ không còn cần tìm kiếm bất cứ thứ vô thường gì ở bên ngoài, để mà vui thích trên đó. **Ngay cả ta, họ cũng không cần đi tìm ta nữa, bởi trong tâm họ, ta luôn được hiện diện.**

Lời tâm sự số 657

Muộn rồi, con ngủ đi. Như Lai là người tỉnh thức, cho nên, ta không có ngủ,... . Tuy nhiên, ta vẫn nhắm mắt cùng với con, nhưng **trong tâm của ta, thì vẫn thường thường tỉnh sáng,...** .

Lời tâm sự số 658

Năng lượng của trí tuệ chân chánh, sẽ giúp con, đánh tan vô minh, sầu muộn, và khổ đau..., đó không phải chuyện viễn vông, không thật,... .

Con thấy đó, những người càng cảm thấy khổ đau..., có phải càng là người kém trí tuệ?, bất cần, bất mãn... với cuộc đời không?. Hãy tin ở Như Lai (trực nhận chân tâm), ta luôn muốn đem năng lượng chân chánh vào trong tâm trí của con, để con luôn được hỷ lạc và sáng suốt,... .

Lời tâm sự số 659

Con muốn làm thầy giáo, con phải học cách tư duy... của người thầy. Con muốn làm chính trị, con phải học cách tư duy... của người làm quan. Con muốn trở thành bất cứ ai, con đều phải học cách tư duy... của họ.

Nhưng, nếu con muốn làm Phật..., thì con không cần phải học sự tư duy, tư tưởng... nào hết, mà ngược lại, con cần buông xuống tất cả tri thức, tri kiến... thế gian, vô thường, sinh diệt... của con. Buông tới cùng cực, không còn gì cả, thì tâm thể con sẽ rỗng rang, thanh tịnh..., đó chính là ta.

Lời tâm sự số 660

*Con đang đi đâu?
Đâu là nhà của con?
Con là ai?,... .*

Lời tâm sự số 661

Có thể, con không tin ta là Phật,... .
Nhưng ta tin con, nhất định thành Phật,... .

Lời tâm sự số 662

Mất đạo thì còn đức, mất đức thì còn nhân, mất nhân thì còn nghĩa, mất nghĩa thì còn lễ,... . **Đạo – Đức – Nhân – Nghĩa – Lễ...**, chính là tiêu chuẩn làm người, cũng như trong việc tu hành, phải tiến hành từ Lễ... cho đến khi thành đạo. Lễ... là tiêu chuẩn thấp nhất trong đối nhân xử thế, nếu ngay cả Lễ... cũng không có, thì việc làm người... coi như bỏ đi, không có Lễ... thì tất nhiên không có Đạo, Đức, Nhân, Nghĩa... gì cả,... .

Lời tâm sự số 663

Đâu phải người tu, thì là kẻ yếu nhược...?
Bản lĩnh của con đâu?
Ý trí của con đâu?
Nghĩa khí của con đâu?
Cả trí tuệ và sự tử tế của con... nữa?
Con hãy mang nó ra, và sống một kiếp người thật oanh liệt và hào sảng đi,... .

Lời tâm sự số 664

Một người khờ dại, lang thang ở ngoài đường, chẳng còn biết mình là ai, nhà mình ở đâu?... , con có thấy thương hại họ không con?... .

Như Lai thương con, cũng là với cái nhìn đó, con chưa kiến tánh, tức là con chưa biết con là ai, con chưa về Phật Giới, tức là con không biết nhà mình ở đâu,... , con còn lang thang trong luân hồi khổ đau..., giống như người khờ dại... kia vậy, làm sao mà ta không thương con được?.

Lời tâm sự số 665

1000... năm sau, mọi thứ ở hiện tại cũng chìm vào quên lãng..., con hãy để mọi vướng bận... hòa tan vào hư vô đi, vô tư... mà sống hiên ngang, hào sảng... ở trên đời nhé.

Lời tâm sự số 666

Tâm có 2 loại, chân tâm và vọng tâm.

Chân tâm (tự tánh, Phật tánh...) thì vốn chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi... .

Còn tâm lừa đảo mà Phật nói, không phải là chân tâm, mà là "**vọng tâm**", vọng tâm thì luôn động loạn, lăng xăng, mê muội, tham, sân, si, mạn, nghi, và ác kiến..., những loại tâm đó, chính là những tên lừa đảo con đi trong luân hồi lục đạo,... , con hãy cẩn thận để nhận diện chúng nhé.

Lời tâm sự số 667

Con đừng bao giờ thể hiện trí tuệ hơn **"người tự cho họ là cái gì cũng đúng,..."**. Con cũng đừng bao giờ thể hiện phẩm hạnh trước **"người tự mãn, kiêu ngạo..."**. Vì những người như thế, họ sẽ ghét con ngay lập tức, họ dễ bị tổn thương lắm, cứ từ từ, lựa lời để nói chuyện với họ nhé,..., con **"hãy nhường họ lí lẽ, hãy nhường họ sự đúng đắn,..."**, rồi sẽ đến lúc họ vượt qua được chính họ, mà trở nên sáng suốt hơn, đức hạnh hơn,... .

Lời tâm sự số 668

sống ở trên đời, con cần phải có bản lĩnh, không cần phụ thuộc vào ai cả, không cần phụ thuộc vào bất cứ sự việc gì cả,..., còn **phụ thuộc... thì còn dính mắc...**, phụ thuộc, dính mắc... thì không thể tự chủ... . **Tâm thái của bậc Quân Tử, Thánh Trí... là tự chủ, tự lực, tự cường...**, chỉ có như vậy tâm trí mới trở nên sáng suốt và bình thản, an hưởng sự tự do tự tại... ở ngay trong cuộc đời đầy bất động, và biến loạn,... .

Lời tâm sự số 669

Như Lai có thể chỉ cho con, những gì mà ta biết..., nhưng ta không thể nào tu thay cho con được, khi con giác ngộ những gì ta trao truyền, thì con hãy tự mình mà bước đi,..., tuy ta không thể tu thay con, nhưng ta vẫn luôn ở bên cạnh sự tu hành của con.

Lời tâm sự số 670

Con đừng sợ phiền não, hay yêu ma quỷ quái..., **phiền não càng nhiều thì Bồ đề tâm càng rộng, yêu ma quỷ quái... càng đông, thì định tâm càng được vững mạnh,...**, chỉ có vàng mới được thử lửa, chỉ có người dũng mãnh kẻ xấu mới làm phiền..., con hãy bản lĩnh, cố gắng để vượt qua tất cả, Như Lai luôn ở trước mặt của con, hậu thuẫn cho con, con đừng sợ hãi... .

Lời tâm sự số 671

Thường thường trải tâm từ bi đến chúng sinh vạn vật..., thì đạo lực, định lực, trí lực, phước lực... của con, sẽ ở chế độ tự động tăng trưởng, đó chính là "**hành vi của ý niệm**", nào đâu cứ phải động chân động tay... thì mới làm nên chuyện, đó đã là "**hành vi của thân nghiệp**" thô thiển rồi, chẳng thể so sánh bằng. **Khởi ý tà, liền đã thành ma...**, **khởi ý thiện, liền đã thành Phật...**, con có hiểu được chăng?

Lời tâm sự số 672

Con hãy vút bỏ hết kiến giải của người khác đi, kể cả những gì mà ta, hay cổ thánh tiên hiền... xưa nay chỉ dạy cho con,..., **hãy chỉ nói ra, thứ mà con hiểu biết**, đúng sai trong đó sẽ hiện ra hết,..., **minh bạch chính mình, là bước khởi đầu cho sự chân thật tu hành**, con đừng giấu diếm, hay chấp giữ sai lầm,..., Như Lai thấy cả, nhưng ta muốn con tự giác, muốn con thành thật với ta,... .

Lời tâm sự số 673

Con rơi lệ, vì những sự khổ của con,...
Như Lai rơi lệ, vì thấy con còn đang chịu khổ,... .

Lời tâm sự số 674

Như Lai sẽ kéo tất cả Chư Phật đến trước mặt con, hiện hữu trong tâm trí của con,... . **Con hãy đón nhận.**

Lời tâm sự số 675

Để thành Phật, ta đã từng **đấu tranh trong suy nghĩ** tới vô lượng lần, **để vượt qua giới hạn của bản thân, vượt qua sự cố chấp của chính mình,...** .

Con à, để chiến thắng chính mình, quả thực, không phải việc dễ dàng..., nhưng **nếu con làm được một lần, thì đó là chiến thắng oanh liệt nhất của con**, và khi con làm được vô lượng lần như ta, thì con sẽ thành tựu ngôi vị chánh đẳng chánh giác,... . Bởi Phật, là bậc "**đại hùng, đại lực,...**", cũng tức là **vượt qua tất cả giới hạn và phiền não... của bản thân mà được thành tựu,...** .

Lời tâm sự số 676

Phật, Bồ Tát... mà đi lừa gạt... chúng sinh, thì không có bất kì một chúng sinh nào có thể phát hiện được, chống đỡ được,..., nhưng họ không một ai làm thế, vì họ có tâm từ bi, thương xót chúng sinh,... . Chỉ có hàng yêu ma quỷ quái, dạng nham hiểm độc ác,..., **lòng từ bi không còn**, không biết thương xót... mới đi lừa gạt, hãm hại... tất cả..., để đem lợi... về cho mình,... .

Lời tâm sự số 677

Mỗi hạt mưa rơi, đều không nhằm chỗ,... . Những hành vi, việc làm... đã thành hình của con, sao có thể không có nguyên nhân từ trước, và hậu quả về sau?,... .

Lời tâm sự số 678

Phật, Bồ Tát... thì có nghìn tay nghìn mắt... à?, không phải như vậy, dưới hình tướng con người..., họ cũng chỉ có 2 tay 2 mắt... mà thôi. Nghìn tay nghìn mắt... **chỉ là hình tượng để biểu đạt "tâm từ bi và trí huệ rộng lớn..."**, dung chứa được hết thầy chúng sinh..., giúp chúng sinh phá mê khai ngộ... mà **chẳng hề có tâm phân biệt các con, xem các con đều bình đẳng như nhau mà cứu giúp.**

Lời tâm sự số 679

Nếu con có sự từ bi và trí tuệ..., đủ để cứu giúp cả ngàn... chúng sinh được khai ngộ..., thì con cũng như hình tượng Bồ Tát... ngàn tay ngàn mắt... vậy. **Mắt là để nhìn**, biểu trưng cho trí tuệ..., ngàn mắt là trí tuệ rộng lớn, có thể quán sát vô lượng chúng sinh để dẫn lối... cho chúng sinh. **Tay là để làm**, biểu trưng cho từ bi..., sẵn sàng dấn thân vào nơi khổ, trực tiếp cảm nhận và tìm ra phương pháp, để chỉ bày từng chút cho chúng sinh đi về sự giác ngộ và giải thoát, giống như người làm cha làm mẹ dìu dắt đưa con thơ từng ngày cho đến khi chúng trưởng thành vậy,...

Lời tâm sự số 680

Con đừng trà đạp lên sự tử tế của người đối tốt với con..., con càng làm vậy, sau này, khi con bùng tỉnh..., con sẽ càng hối hận và ray dứt... không nguôi,... . Sự thỏa mãn cho tự ngã khi con lừa dối... kẻ khác, sẽ phải trả một cái giá rất đắt trong sự luân hồi của con,..., **không đáng đâu**, con hãy tử tế lại với tất cả những gì cuộc sống và con người... đã tử tế với con, đó là đạo để làm người,... .

Lời tâm sự số 681

Cuộc đời, con người... đối tốt với con, con đối tốt lại..., nhưng nếu không đối tốt với con, con vẫn đối tốt lại..., thì con là một người có bản lĩnh, có trưởng thành, có trí tuệ và sự từ bi,..., **đó là phẩm chất của bậc Quân Tử, Thánh Trí...** mà con cần phải rèn luyện cho đến viên mãn,... .

Lời tâm sự số 682

Khắp mọi nơi trong không gian..., đều là Phật Giới..., chỉ có điều là, con có nhận ra được hay không?, **hay con chỉ thấy phiền não của con?**... .

Lời tâm sự số 683

Không có gì đau khổ hơn sự vô minh và ngu si,..., cho nên, có trí tuệ..., đó là một điều hạnh phúc lớn lao..., tuy nhiên, nếu con biết ban bố trí tuệ... đó rộng khắp, **người người... cùng an hưởng**,..., thì nếu con chưa được giải thoát,

thì trong nhiều kiếp luân hồi về sau,..., con cũng sẽ được khai sáng và chỉ đường... trở lại, có khi lại bằng chính trí tuệ mà kiếp nay con đã hoan hỷ mà bố thí... .

Lời tâm sự số 684

Cũng như vậy, đối với tài vật,..., con làm ra con hưởng..., không thích san sẻ..., thì đó là điều quá tầm thường, con người... ích kỉ..., thì ai mà không vậy,... . **Nhưng con đã vào nhà của ta**, con phải mở rộng sự yêu thương đối với bản thân ấy ra rộng khắp thái hư,..., bố thí tài vật... ấy cho kẻ yếu, và nếu con chưa giải thoát, thì cũng trong nhiều kiếp luân hồi phía sau, con sẽ được giúp đỡ trở lại, và cũng nhiều khi, chính tài vật đó lại là của con ở kiếp này,..., nhân quả là công bằng trong trường kiếp, sẽ không có sự thiệt thòi nào với con hay với ai cả đâu,..., con hãy rộng lòng mà bố thí... .

Lời tâm sự số 685

Hưởng thụ cho bản thân... thì tài vật... có chất thành núi..., rồi cũng sẽ hết,..., trí tuệ... có kinh thiên động địa..., rồi cũng sẽ thui chột,... . **Chỉ có tấm lòng rộng lớn, biết bố thí, san sẻ... cho vô số chúng sinh..., thì lại còn mãi, lại được nhân lên,...** . Nếu con có một rổ hoa quả, con ăn hết rồi, thì chẳng còn gì, con sẽ đói lại,..., nhưng nếu con để lại làm giống..., thì nó sẽ thành cả một rừng cây, con hưởng mãi cũng không hết,... . Con à, **hết thấy chúng sinh..., đều là ruộng phước... của con.**

Lời tâm sự số 686

Giúp người..., chính là giúp mình. Giúp vô lượng chúng sinh... bằng cái tâm hào sảng, rộng rãi, vô tư, không đòi hỏi..., chính là cách để giúp cho con, xây dựng được công đức thành Phật,... .

Lời tâm sự số 687

Con hãy xem, một nội tâm tâm trong sáng, có được sự bình thản, an vui..., cũng chính là một tài sản của đời người..., mà con cần phải xây dựng, thì trong vô tình, mọi thứ con làm trong cuộc đời của con, cũng tự nhiên mà có lí trí, có đạo đức... ở trong đó, và mọi sự sẽ trở nên đúng đắn hơn, ít tạo nghiệp hơn,..., sẽ thuận lợi hơn trên hành trình giác ngộ giải thoát của con sau này.

Lời tâm sự số 688

Hàng Quân Tử, Thánh Trí..., họ luôn xây dựng tài sản tinh thần (trí tuệ, đức hạnh, tâm trong sáng...), tài sản đó của họ luôn rời rào, xung mãn,..., vì vậy, họ luôn cảm thấy đủ, thấy hài lòng, tràn ngập sự an vui, và bình thản với đời... . Còn người phàm phu..., họ chỉ lo cho tài sản vật chất (vật dục...), lo cho danh vọng lợi dưỡng... của bản thân, cũng chính vì vậy, họ luôn không biết đủ, không hài lòng, tâm trí tràn ngập sự bất an, sợ hãi, lo lắng không nguôi,... . Con muốn làm người phàm phu..., đến bao giờ? Và đến kiếp nào nữa hả con?...

Lời tâm sự số 689

Trong mọi mối quan hệ, mọi sự việc..., trông giường như rất hời hợt, qua loa, không có sâu đậm, không có nhiều gắn kết,... . Nhưng không phải vậy, mọi mối quan hệ đều có nhân duyên rất sâu đậm với nhau, mới làm được người thân, anh em, họ hàng, bạn bè, đồng nghiệp... . Trong mọi sự việc... cũng đều có nhân quả khăng khít, cộng nghiệp vào nhau... mới xảy ra,... . Người giác ngộ, là người nhìn ra sự gắn kết đó, nhân duyên đó, sự vận hành trong đó,..., cho nên, họ biết trân trọng mọi người, mọi thứ, biết cảnh giác hành vi,... . Còn con, con chưa giác ngộ, cho nên con chưa thấy được, ở bên trong sự hời hợt, qua loa, không gắn kết kia... là biết bao nhiêu thứ vi tế, vi diệu, không thể diễn tả thành lời,..., cũng vì vậy, mà lời nói và hành vi của con cũng hời hợt, qua loa, không chứa đựng thâm tình và tính cẩn mật của bậc thánh trí,.. .

Lời tâm sự số 690

Con không thể nào có được sự tự do..., khi con còn sống với những người, những sự vật, sự việc..., chỉ muốn chi phối con, kiểm soát con, ràng buộc con,... .

Lời tâm sự số 691

Chỉ khi nào con "biết sống một mình", con mới không bị ai chi phối, kiểm soát,..., và chỉ khi nào con thật sự trí tuệ, con mới không bị những sự vật, sự việc... buộc ràng... . Con à, kẻ độc hành thì tự do, tự tại..., kẻ có trí tuệ thì không còn đam mê, tham vọng... .

Lời tâm sự số 692

Con à, vô thường không có gì đáng sợ, vô thường còn là bạn hữu, là pháp tướng đồng hành cùng với con, trong hành trình giác ngộ đầy gian truân và khổ ải.

Không có vô thường, cây lúa không ra bông,... .

Không có vô thường, đứa trẻ không lớn lên,...

Không có vô thường, bệnh mãi mà chẳng khỏi,...

Không có vô thường, buồn mãi mà không vui,...

Không có vô thường, sinh mãi mà chẳng diệt,...

Không có vô thường, ác mãi mà chẳng thiện,...

Không có vô thường, mê mãi mà chẳng ngộ,...

Không có vô thường, loạn mãi mà chẳng an,... .

Lời tâm sự số 693

Con **biết** được vô thường..., thì con mới không còn sợ vô thường... . Con **hiểu** được vô thường..., thì con mới an vui khi vô thường tới,... .

Lời tâm sự số 694

Khi con hoàn toàn giác ngộ như Phật, thì con sẽ không còn thấy cái gì gọi là vô thường cả, mọi thứ đều là thường hằng bất diệt, như như tịch tịnh (chân tâm hiển hiện).

Lời tâm sự số 695

Con quy y Phật, hay con quy y Ma?

Lời tâm sự số 696

Lại nữa, con đang tỉnh thức, hay con đang mê vọng?

Lời tâm sự số 697

Con à, trí hướng của ta lớn lắm, ngoài việc làm Phật ra, Như Lai không còn trí hướng nào cả,..., mọi thứ trong thế gian, đều là hư huyền, nhất thời, chết chẳng mang theo,..., hà cớ chi con phải mệt nhọc với nó?

Lời tâm sự số 698

Tâm Như Lai, là cả một vườn hoa tươi đẹp, con hãy từ từ thưởng thức và cảm nhận nhé.

Ở dưới mỗi cây hoa, là đất bùn, ta cũng có quá khứ nhớp nhơ, nhưng đó là quá khứ của ta, khi ta còn chưa thành Phật. Con hãy hoan hỷ tha thứ cho ta ở trong quá khứ của ta, và hãy vô tư đón nhận những thứ tươi đẹp ở hiện tại, mà ta có thể truyền trao cho con.

Lời tâm sự số 699

Ta thương con, ở quá khứ của con. Ta cũng thương con, ở hiện tại của con. Ta lại càng thương con, ở trong tương lai của con. Như Lai không muốn con dính mắc vào 3 thứ đó nữa, đó là sự luân hồi luân quần..., ta muốn con tỉnh thức trên 3 thời không ấy, sự tỉnh thức, sẽ giúp cho con dần thoát được khỏi nó.

Lời tâm sự số 700

Con à, ánh sáng của trí huệ chiếu đến đâu, thì sự vô minh, và ngu si... tan biến đến đó.

Lời tâm sự số 701

Bông hoa đẹp nhất trong thế gian..., cũng chẳng thể nào sánh bằng một tâm hồn trong sáng nơi con.

Hương hoa thơm nhất trong thế gian..., cũng chẳng thể nào sánh bằng tấm gương đức hạnh của con.

Lời tâm sự số 702

Có thể con không tin tưởng rằng, con sẽ thành Phật..., nhưng lúc nào, Như Lai cũng bầu bạn với ông Phật... trong con.

Lời tâm sự số 703

Nhà có thể mất, nước có thể tan, nhân loại có thể sụp đổ..., cho tới càn khôn có thể tiêu biến,..., nhưng **Phật Tánh** nơi con, thì vĩnh hằng bất biến, chẳng hề đổi thay,... .

Lời tâm sự số 704

Như Lai là Phật đã thành, các con là Phật sẽ thành, rồi sẽ đến lúc, tất cả thành Phật,..., không còn lục đạo, cũng chẳng còn pháp giới tứ thánh... (thập pháp giới),..., tất cả đều là **Phật Giới**,... .

Lời tâm sự số 705

Có cầu có khổ, chẳng cầu chẳng khổ.

Lời tâm sự số 706

Như Lai chỉ pháp cho con, đâu phải để mong con tán thán ta,..., mà ta hi vọng, con sớm được tỉnh thức, chấm dứt giấc mộng ngàn thu,... .

Lời tâm sự số 707

Tùy duyên đến đi, tùy duyên hành sự,... . Chẳng ép chẳng cầu, chẳng khởi chẳng mê,... .

Lời tâm sự số 708

Thế nào là chân nhân?

Chân nghĩa là sự chân thật, chân thành, không giả dối..., là sự trong sáng, thánh thiện, không có ác,..., cũng đồng thời là sự biết đủ, thuận thế, thuận sự... mà không tranh, không tham, không truy cầu,... .

Nhân, nghĩa là người..., chân nhân là người có những phẩm chất, có những tánh đức... đó.

Lời tâm sự số 709

Chân Phật..., cũng nghĩa là bản chất trong sáng, chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi... của một chúng sinh..., đã đưa nó lên đến tột cùng, viên mãn,..., gọi đó là Phật, là Chúa, là Thiên Lí, là Minh đức minh minh đức, là đại đạo,... .

Lời tâm sự số 710

Người làm việc đời, xã hội nuôi,... . Người làm việc Phật, Phật nuôi,... . Xưa nay, không có một vị Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền... nào chết vì đói... cả, chỉ có kẻ tự tư tự lợi, chỉ nghĩ cho bản thân mới chết mà thôi, lộc tặn thì nhân mới vong,..., còn Phật, Bồ tát... là đại phước báo... .

Lời tâm sự số 711

Người thật sự tu hành, có hạnh nguyện với đời,..., thì **tuyệt đối không còn lo cho bản thân bất cứ chuyện gì,...**, còn lo cho bản thân, **dù chỉ một niệm**, thì khẳng định, đó vẫn là kẻ phàm phu.

Lời tâm sự số 712

Không có gì ngăn cản sự hòa thuận, vui vẻ... giữa các con, bằng chính những tư tưởng của các con,... .

Lời tâm sự số 713

Trí huệ của ta, cũng giống như suối nguồn vậy,..., **chảy mãi mà không bao giờ cạn khô,...** .

Lời tâm sự số 714

Giờ nào? phút nào? ngày nào? năm nào?... **thì con chết?**

Lời tâm sự số 715

Phật, Bồ Tát.. là người giác ngộ, ở trong mỗi kiếp sống, họ đều biết được, họ sinh ra lúc nào, chết đi lúc nào, sinh ra để làm hạnh nguyện gì, với thân tướng nào..., ý thức rõ ràng, không mê lầm,... .

Lời tâm sự số 716

Chính những nhận thức, tư tưởng... của con, lại là kẻ thù để con có thể sống nơi tâm thanh tịnh của chính con.

Lời tâm sự số 717

Khi con có một chuyến đi chơi xa, hay trải qua một sự việc cụ thể..., lúc về, con ngồi lại và chiêm nghiệm ra một bài học nào đó..., thì có nghĩa là, con phải có trải nghiệm..., con mới có được những bài học của cuộc sống, có những triết lí của nhân sinh,..., chứ không thể nào, tự dưng mà chúng có sẵn trong đầu của con, hay từ dưới đất chui lên, hoặc tưởng tượng mà có được,... . Vì vậy, những người có trí tuệ lớn, tức là họ đã từng trải qua vô số kiếp, trải qua muôn ức chuyện đau thương,... họ mới có được sự nhìn nhận sâu sắc..., nhất là đối với Phật, Bồ Tát... vậy, trí tuệ của họ càng lớn, thì có nghĩa là khổ đau trước đó của họ càng nhiều,..., ao càng rộng, càng nhiều bùn,..., thì càng có nhiều hoa sen,..., con có hiểu được chăng?.

Lời tâm sự số 718

Con à, Như Lai đã trải qua trường kiếp lâu xa, ngậm lặn trong sinh tử vô số lần..., để giờ đây, ta ngồi với con, truyền lại cho con những bài học xương máu, mà ta đã trải qua, mong cho con đừng giống ta, ở trong những kiếp mê lầm của ta trước kia... . Ta cũng truyền lại cho con, con đừng để lìa khổ..., mong cho con nhận ra sự hỷ lạc, trường tồn, và bất diệt... .

Lời tâm sự số 719

Con phải biết quý trọng, trân trọng..., trí tuệ của hiền nhân, của Phật, Bồ Tát... trao truyền lại cho con, bởi trước mắt, nó sẽ giúp con an hưởng được niềm vui tao nhã, thanh cao... của bậc thánh trí..., mà kẻ phàm phu, sân si... chẳng thể nào có được, sau là giúp con rút ngắn lại sự luân hồi khổ đau, tỏ đường mà được giác ngộ giải thoát... .

Lời tâm sự số 720

Nếu không vì sự từ bi, thì Phật, Bồ Tát... đã chẳng để lại giáo pháp nơi thế gian này, họ để lại cho con, là bởi vì họ biết con chịu khổ quá nhiều rồi, trôi lăn trong sinh tử quá nhiều lần rồi, không nỡ nhìn thấy con như vậy nữa,..., chỉ mong con sớm thọ pháp mà được tỉnh thức.

Lời tâm sự số 721

Để việc thọ pháp của Phật, Bồ Tát... được tốt nhất, thì con phải bỏ đi tất cả tri kiến và sự cố chấp nơi con, nếu làm được vậy, thì lẽ đương nhiên, là con đã bỏ đi sự phàm phu mà đón nhận được sự thánh thiện nơi chính mình.

Lời tâm sự số 722

Phật, Bồ Tát... là bậc chánh ngữ, chánh hạnh..., không bao giờ đi lừa gạt con cả, nhưng nếu con không minh bạch, thì chính những tri kiến sai lầm... của con, là kẻ lừa gạt con, mà con không hề hay biết, con có thể cảnh giác tâm ý của kẻ khác, nhưng con lại không cảnh giác chính tâm ý của con,...

Lời tâm sự số 723

Phiền não, cũng gọi là ma phiền não, có nội ma và ngoại ma... . Ngoại ma là những thứ phù phiếm, vô thường, lợi lộc... bên ngoài... cám dỗ, lôi kéo, chi phối, điều khiển... con, khiến con mất đi sự tự chủ và đức hạnh... của con... . Nội ma, là tâm tham, sân, si, mạn, nghi, và ác kiến..., là tâm vọng tưởng, phân biệt, và chấp trước..., chúng khiến con mất đi tâm thanh tịnh, chân tâm, tánh đức... của con. Chừng nào con còn bị 2 con ma này chi phối, thì chừng đó con chưa thể có được sự giác ngộ và giải thoát,...

Lời tâm sự số 724

Khi nội ma (tham sân si..., phiền não...) của con tan biến, thì ngoại ma cũng tan biến theo. Vì vậy, **chiến thắng chính bản thân, trở về tâm tánh thanh tịnh, vĩnh hằng, bất biến..., chính là trận đánh cuối cùng để con trở thành một vị Phật chân chánh.**

Lời tâm sự số 725

Kẻ ác ma, hung dữ... bên ngoài hại con trăm ngàn lần, cũng chẳng đáng sợ bằng chính con hại con. Bởi con có chiến thắng những kẻ kia trăm ngàn lần, con cũng vẫn chưa thể thành Phật. **Nhưng nếu con chiến thắng chính mình, con sẽ thành Phật.**

Lời tâm sự số 726

Việc thành Phật, nói khó thì là khó, mà nói dễ thì là dễ, khó và dễ, chỉ là 2 phạm trù của ý niệm, chỉ cần con không thấy nó khó (bỏ đi ý niệm thấy khó) thì nó liền thành dễ, cũng như việc con bỏ đi phiền não, thì con liền được tâm thanh tịnh, phiền não chính là ma, là chúng sinh, tâm thanh tịnh chính là Phật, ta nào đâu có cách xa con tới 3 đại a tăng tỷ kiếp chứ, **ta ở ngay bên trong con mà.**

Lời tâm sự số 727

Ý niệm thấy khó thành Phật, cũng bằng với khoảng cách tu đến 3 đại a tăng tì kiếp..., vì con thấy khó, nên con chẳng thể buông được phiền não, và tâm tham, sân, si..., nếu con thấy dễ, thì con sẽ buông chúng rất nhẹ nhàng. **Ngay khi buông được, thì khó chuyển thành dễ,** phiền não, hay 3 đại a tăng tỳ kiếp... liền biến mất, trở về tự tánh thanh tịnh... . Không còn thời gian nữa, chính là con đang ở chỗ bất sanh bất diệt, vô lượng thọ... rồi vậy, đó là tánh đức của Phật, là thường, lạc, ngã, tịnh,... .

Lời tâm sự số 728

Tư tưởng..., không cần phải chấm dứt nó, **bởi nó đâu phải chân tâm của con?**, khi con ở nơi chân tâm, tự tánh, sáng biết rõ ràng..., thì tư tưởng, phiền não... nó tiêu dần đi, như đèn sáng thì bóng tối tự tan, không cần phải dẹp bóng tối, cũng không cần phải chấm dứt bóng tối,... .

Lời tâm sự số 729

Như Lai hỏi con, **nếu con người không còn tồn tại**, thì mọi đạo lí nhân sinh..., còn có ý nghĩa gì nữa không?

Lời tâm sự số 730

Như Lai hỏi con, **vạn vật trong khắp thái hư đều biến mất**, thì con còn thấy thứ gì?... .

Lời tâm sự số 731

Nếu con thấy được Phật Tánh, thì Phật Tánh là đối tượng bị thấy, như vậy con đâu phải ở nơi Phật Tánh mà nhìn nhận?

Lời tâm sự số 732

Con chỉ phát tâm hành thiện, khi mà con đã đầy đủ vật chất, tinh thần..., thì đó chưa phải là thiện. Nếu là thiện, thì nó phải ở trong con, mọi lúc mọi nơi..., ngay cả khi con còn đang nghèo khổ, con vẫn song hành được với thiện, làm được thiện..., thì con mới chân chánh là người thiện, đáng được thiên địa quý thần... và ta kính trọng....

Lời tâm sự số 733

Như Lai luôn muốn giúp cho con thấy được phiền não, kiểm soát được phiền não, và thoát được khỏi phiền não của chính con.

Lời tâm sự số 734

Như Lai và con, cùng nhìn nhau, và nhìn thế giới này bằng tâm thanh tịnh, thông qua sự thức tỉnh..., con sẽ thấy thế giới này cũng thật yên bình và tươi đẹp....

Lời tâm sự số 735

Bùn bời lên gương, thì gương không còn phản chiếu được nữa. Con đừng hại ta (hại chân tánh của chính con), bởi khi ta tha thứ cho con, thì con mới là người chịu đau khổ (day rút lương tâm, hối hận...)... .

Lời tâm sự số 736

Người bình thường, có thể bỏ con trong ngày nắng mưa..., nhưng Như Lai không bỏ con cả trong những ngày bão táp,... .

Lời tâm sự số 737

Cái gì cũng có giá của nó. Nếu con đối với người, với xã hội... bằng tấm lòng nhỏ hẹp,..., thì người và xã hội..., đối với con cũng chỉ bằng tấm lòng ấy mà không hơn. Cho nên, nếu con muốn nhận lại thật nhiều yêu thương..., thì nhất định, con cũng phải cho đi thật nhiều yêu thương,... .

Lời tâm sự số 738

Tiền, tài, danh, vọng..., con hãy nên xem nhẹ đi. Cho đến việc sống chết..., cũng hãy như vậy,... .

Lời tâm sự số 739

Kẻ phàm phu..., luôn muốn chứng tỏ bản thân từ những việc nhỏ nhặt.

Bậc quân tử..., lại lấy cả một đời mới nói lên được tấm lòng và trí tuệ của chính mình. Thực ra, họ cũng chẳng cần phải chứng minh điều đó với ai cả.

Lời tâm sự số 740

Phật... nơi thế gian, đã không còn ở lại, Bồ Tát... thì chẳng biết ở đâu, nhưng Thiện Tri Thức, chỉ nói điều thiện, điều chánh..., thì có lẽ sẽ dễ tìm kiếm hơn một chút, nếu con tìm được họ..., thì hãy đến gần họ mà thọ pháp..., bởi làm Phật, Bồ Tát... có thể còn xa vời đối với con, nhưng làm Thiện Tri Thức... thì sẽ nằm trong khả năng của con chứ?. Con à, gần mực thì đen, gần đèn thì rạng,... .

Lời tâm sự số 741

Đời người..., có thể là rất ngắn, nhưng cũng có thể là rất dài. Có những chuyện, con được hành xử theo cách vô thường, vô tâm..., nhưng cũng có những chuyện, con nên có sự sắp đặt cho nó một cách được đẹp đẽ và chu toàn.

Lời tâm sự số 742

Một li nước cũng chỉ cần một lượng nước nhất định là đầy rồi, có rót thêm bao nhiêu nó cũng không chứa được nữa. Tâm trí của con cũng vậy, Như Lai cũng chỉ trao truyền cho con một chút pháp bảo mà thôi, ta trao nữa con cũng không thể nhận được. Chính vì vậy, mà ta không thể thị hiện mãi trong nhân gian..., mà chỉ để lại cho con, những gì mà con có thể đón nhận được, thấu hiểu được.

Lời tâm sự số 743

Như Lai chỉ ẩn bên trong con, chứ không rời xa con. Vì vậy, một khi li nước tâm trí của con lớn hơn, ta sẽ lại xuất hiện và đổ thêm nước vào li nước của con, giúp tâm trí của con thêm phần hiểu biết,...

Lời tâm sự số 744

Tâm lượng của con bao nhiêu, thì trí tuệ của con bấy nhiêu. Tâm lượng con nhỏ, thì con chỉ thấy được yêu ma quỷ quái..., tâm lượng con lớn, thì Phật, Bồ Tát... ở trước mặt của con. Con à, việc tu hành bắt đầu ở việc "mở rộng tâm lượng", mở đến cùng cực thì con chính là Phật rồi vậy.

Lời tâm sự số 745

Như Lai thấu hiểu được những khó khăn trong cuộc sống của con, và cả những cảm xúc phức tạp của con. Bởi vì trong mọi lúc mọi nơi..., ta luôn nhìn thấy con ở trong những sự việc đó, những cảm xúc đó,... . Ta thương con, còn hơn chính con thương con, bởi ta luôn thương con, còn con thì đôi lúc còn tự làm tổn thương chính mình, con nào có thương con đâu trong những lúc như vậy.

Lời tâm sự số 746

Một khi con chưa bỏ đi sự cứng nhắc, cố chấp..., thì con không thể đạt đến sự uyển chuyển, hòa thuận được... với người, và với mọi sự vật, sự việc... xung quanh cuộc sống của con.

Lời tâm sự số 747

Nếu nội tâm bên trong của con phong phú, thì đương nhiên những thứ phù phiếm, hình tướng bên ngoài, con sẽ không còn thời gian để nghĩ về nó, chăm cho nó thêm màu mè làm gì nữa.

Lời tâm sự số 748

Trong mọi sự, con nên làm với tâm bồ đề (chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...), thì nó đồng hạnh, đồng nguyện... với Phật, Bồ Tát..., còn nếu rời xa tâm bồ đề, thì mọi thứ con nghĩ, con làm..., đều là ma nghiệp... cả.

Lời tâm sự số 749

Xứng tánh tác Phật sự thì là Phật (làm trong chân tâm, tự tánh...), không xứng tánh tác Phật sự thì là Ma. **Phật và Ma cách nhau chỉ là một ý niệm, là thanh tịnh hay mê vọng mà thôi.**

Lời tâm sự số 750

Khổ nạn lớn nhất trong nhân gian của con, là không có trí tuệ, chứ không phải là những trướng ngại trong đời của con. Nếu con sống trong đời, mà luôn có trí tuệ, thì mọi trướng ngại đều sẽ biến thành vô trướng ngại.

Lời tâm sự số 751

Những ai nhận ơn của con, dù là vật chất, dù là ân nghĩa, hay là trí thức..., thì dù bên ngoài họ tỏ vẻ không ưa con, nhưng bên trong họ cũng thầm biết ơn con rất nhiều. Nếu con sáng suốt, con có thể bỏ qua những thứ bên ngoài của họ, mà sống được với con người thiện lương bên trong của họ.

Lời tâm sự số 752

Khi con nghĩ ta đã chết rồi, thì con còn chưa nhận ra chính con. Như Lai là bản tâm trong sáng của con, ta không bao giờ chết cả, và cũng chưa từng chết bao giờ. **Ta luôn ở bên con, bây giờ và mãi mãi.**

Lời tâm sự số 753

Vạn vật luôn chuyển biến, chỉ có chân tâm của con là bất động.

Lời tâm sự số 754

Con nghĩ, giàu tiền giàu bạc... mới là giàu à?. Có nhiều thứ để con giàu lắm, giàu tình nghĩa, giàu trí tuệ, giàu hỷ xả, giàu an định,..., có được những thứ đó, con mới thực sự là một người giàu có.

Lời tâm sự số 755

Mỗi người... đều có một giới hạn về mọi thứ, không thể yêu cầu bất kể ai nhiều hơn giá trị mà họ đang có được cả. Nên là thay vì muốn ai phải như nào, như nào..., thì con hãy chấp nhận thực tại ở họ, cố gắng sống tốt phần của con là được, giúp được ai gì thì giúp, không thì cũng thôi, không đòi hỏi, dù là một mảy lông tơ ở bất cứ chuyện gì, và bất cứ ai, đó mới là lối sống của người trí, có bản lĩnh vững vàng con à.

Lời tâm sự số 756

Ai cũng có 2 ánh nhìn, một ánh nhìn bằng nhục nhãn qua thị hiếu và tư tưởng..., còn một ánh nhìn là từ trái tim, từ lương tâm... . Chỉ cần con có lòng tốt, thì đến một lúc nào đó, sẽ chạm vào được trái tim của mỗi người, cho đến mỗi chúng sinh vạn vật..., khi họ dùng đến lương tâm trong sáng của họ để cảm nhận về con,... .

Lời tâm sự số 757

Cái nhìn bằng cảm xúc, tư tưởng... thì luôn hiện hữu trong tâm của con. Nhưng cái nhìn của Như Lai, của các bậc thánh trí... thì luôn luôn là nhìn từ lương tâm, lương tri, từ bản tánh... của chính mình. **Phiền muộn hay thanh tịnh, khổ đau hay an vui..., cũng chỉ là từ ánh nhìn khác nhau ấy mà ra.**

Lời tâm sự số 758

Con là thể tướng của ta, ta là thể tánh của con. **Tướng và tánh, tuy 2 mà 1, ta và con, tuy khác mà đồng, vốn không có danh giới, không có ngăn ngại... . Chỉ là mê mà không tỏ, đã tỏ rồi thì vạn pháp đều thông.**

Lời tâm sự số 759

Khi con chưa thực sự bước vào con đường tu hành, chưa có niềm tin vững chắc, thì ta cũng không thể biết được khi nào con thành Phật, **bởi con vẫn còn đang tạo thêm nghiệp trong từng sắc na.** Nhưng chỉ cần ta biết con đã thực sự tu hành, có niềm tin vững chắc, thì ta liền thấy được ngày thành Phật của con (giống như biết con thực sự học lớp 1, thì sẽ biết ngày con tốt nghiệp cấp 3), **bởi Như Lai thấy được những trướng ngại của con sẽ phải vượt qua từ vô thủy kiếp.** Con hãy mạnh mẽ vượt qua mưa gió, ta luôn chờ con về để bầu bạn.

Lời tâm sự số 760

Như Lai vui mừng khôn siết, khi con đã tìm thấy ta. Nhưng ta sẽ còn vui hơn nữa, khi thấy con đã tìm ra chính con.

Lời tâm sự số 761

Giáo pháp của ta không khó hiểu với người chân thành, nhưng với người gian dối, thì không có cách nào để cảm nhận được cả. Tâm chân thành, là sự kết nối giữa Như Lai và con. Thông qua sự chân thành của con, ta có thể truyền trao cho con năng lượng và trí tuệ... thuần khiết.

Lời tâm sự số 762

Hãy để ta xoa dịu những nỗi đau và phiền muộn của con. Chánh niệm trong từng hơi thở, tức là ta và con đang đồng hành và chuyển hóa mọi khổ đau,... .

Lời tâm sự số 763

Ta không đi trước con, ta không ở sau con, bên trái hay bên phải, phía trên hay phía dưới... cũng đều không phải. Ta ở trong tâm chánh niệm, tỉnh sáng, thanh tịnh... nơi con.

Lời tâm sự số 764

Trí tuệ của Như Lai, cũng như dòng suối mát, lúc nào cũng có thể tuôn trào để tưới tắm vào tâm của con, có điều là, con có muốn tiếp nhận hay không mà thôi?.

Lời tâm sự số 765

Trực nhận bản tâm trong ngần, thì sẽ không còn gì để cản trở sự kết nối giữa Như Lai và con, thông qua đó, ta có thể truyền trao mọi thứ cho con. Từ trí tuệ, lòng từ bi, cho đến mọi loại phước đức nhân duyên..., dần sẽ đều được viên mãn.

Lời tâm sự số 766

Tâm đâu cần tu, tánh đâu cần dưỡng, bản lai diện mục trong con, vốn đã thế rồi mà. Chỉ có phiền não che mất chân tánh của con, khiến con không thể sáng tỏ, thông suốt, uyển chuyển... nơi vạn sự vạn duyên... của con được.

Lời tâm sự số 767

Nếu con nói tu, thì là con đang tu trên những loại phiền não, vọng tâm, tập khí... của con. Nếu con nói dưỡng, thì là con đang dưỡng những bản ngã của chính mình.

Con à, chân tánh... vốn không tâm, không vọng..., xưa nay vẫn luôn trong sáng, tròn đầy chẳng khuyết,....

Lời tâm sự số 768

Khổ đau và phiền não... không có gì đáng sợ, thậm chí nó còn là chất liệu của hạnh phúc,.... . Nếu con có một nội tâm vững mạnh, cùng sức chịu đựng và tâm từ bi rộng lớn..., thì mọi khổ đau..., con đều có thể chuyển hóa nó thành hạnh phúc, càng nhiều khổ đau bao nhiêu, thì lại càng nhiều hạnh phúc bấy nhiêu.

Lời tâm sự số 769

Ở sâu trong sự hỗn loạn, bất định... của mỗi chúng sinh, đều tiềm ẩn sự khổ đau, phiền não... bên trong đó. Khi ai đó... cư xử với con bằng một tâm thái không tốt, thì thay vì con cũng phản ứng họ giống họ, thì con lại càng nên thương lấy họ hơn, vì sao? Bởi thứ khiến họ cư xử như vậy, là vì họ đang chất chứa khổ đau... . Phật, Bồ Tát... nào lại muốn chúng sinh đã khổ đau rồi, lại còn phải khổ thêm hơn đâu.

Lời tâm sự số 770

Duyên đến thì quý, hết rồi thì buông. Người đến người đi... hãy xem nó đẹp đẽ và nhẹ tựa như trăng thanh gió mát, chẳng chút vấn vương,... . Bởi đời người..., cũng chỉ như gió thoảng mây trôi, hà cớ chi phải níu giữ ưu phiền.

Lời tâm sự số 771

sống hết tình trọn nghĩa, xem như là tầm thường lắm, nhưng con đã làm được chưa?

Lời tâm sự số 772

Hết tình trọn nghĩa..., phải hiểu thế nào cho đúng? Là "nhân, lễ nghĩa, trí, tín...", hết thấy đều phải đầy đủ.

Lời tâm sự số 773

Giữa các nhân duyên hợp tan, chưa chắc là do tình cảm, cũng chưa hẳn là do đạo tâm..., là là do "duyên". Đủ duyên thì hợp, cạn duyên thì tan..., vạn sự vạn vật... trong khắp thái hư với nhau, đều là như vậy cả.

Lời tâm sự số 774

Các con chỉ gánh trên vai trách nhiệm đối với một gia đình bé nhỏ,... . Nhưng đối với người chân chánh tu hành, họ gánh trên vai trách nhiệm đối với cả **giang sơn xã tắc**, cho đến khắp hư không các pháp giới,... .

Lời tâm sự số 775

Một trái tim rộng lớn..., thì không thể nào buồn tủi, sân giận... vì những chuyện nhỏ nhặt trong cuộc sống. Nếu chỉ vì những thứ vụn vặt, cá nhân... mà đã phiền não, không kiểm soát được chính mình,..., thì đó là một tâm lượng quá nhỏ bé rồi con à.

Lời tâm sự số 776

Khi tình cảm giữa người với người... đi xuống, thì cũng tự nhiên nó sinh ra bao nhiêu thứ chuyện phiền phức,... . Cũng chỉ là những vấn đề đó thôi, nhưng khi xưa, còn thương yêu nhiều, thì không có gì xảy ra cả, nhưng nay nó lại sinh ra lắm chuyện, lí do chỉ là "tình cảm không còn" mà thôi. Cảm xúc..., cũng là thứ vô thường.

Lời tâm sự số 777

Tam thiên đại thiên thế giới... rất là rộng lớn..., thế nhưng, nó cũng chỉ là **một thứ** do chính tâm của con biến hiện mà ra. **Vạn pháp đều từ tâm tưởng sanh.**

Lời tâm sự số 778

Thời gian vô lượng, cũng không nằm ngoài **một niệm tâm** của con.

Không gian vô lượng, cũng không nằm ngoài **bản tâm** của con.

Lời tâm sự số 779

Cuộc sống của con, không nên chỉ dùng nó để kiếm tiền, kiếm lợi ích..., mà hãy dùng nó để **kiếm trí tuệ, kiếm đức hạnh, kiếm sự bình an và hỷ xả,...** . Thực ra, những thứ vĩ đại đó, đã nằm sẵn trong con, mà con chẳng hề hay biết.

Lời tâm sự số 780

Càng vẽ vờ cho sự tu hành, thì cũng như việc **bôi son chát chấu...** vào gương mặt vốn đã xinh đẹp. Con à, **bản tánh của con luôn thuần khiết, trong ngần...**, không cần phải tô vẽ phức tạp hóa nó điều gì cả.

Lời tâm sự số 781

Con phải biết thương chính mình. Ngoài việc tạo được không gian cho thân xác, thì phải tạo được không gian cho tâm hồn. Xây dựng được nhà cửa, công việc, giải trí..., thì cũng cần phải xây dựng được trí tuệ, đức hạnh, lòng từ bi và sự tĩnh lặng... . Chỉ có như vậy, cuộc đời của con mới thực sự đẹp đẽ và ý nghĩa.

Lời tâm sự số 782

Từng tế bào trên cơ thể của con, chúng đều có nghiệp riêng, ý niệm riêng... của nó, tỷ tỷ... tế bào, là tỷ tỷ... nghiệp riêng, ý niệm riêng khác nhau, được hội tụ trên cơ thể của con. Thân nghiệp, ý nghiệp... của con, cũng là thân nghiệp, ý nghiệp... chung của tất cả tỷ tỷ... tế bào. Vì vậy, chúng cần có thời gian để chuyển hóa, đồng điệu, và được dẫn dắt theo hướng tốt đẹp, bằng ý niệm thanh tịnh, chân chánh của con, không thể vội vàng được.

Lời tâm sự số 783

Như Lai xuất hiện nơi thế gian, bằng các hình tướng giác giả, không phải là để cho các con nhìn thấy và chiêm ngưỡng không thôi, mà là để cho con học hỏi và rèn luyện chính mình, tìm thấy được chính mình, trở về với chính mình.

Lời tâm sự số 784

Tâm tư của con có quá nhiều góc ngách, nhưng con biết đấy, đáy biển có rộng lớn, nhưng dù là hang cùng góc hẻm..., nước biển vẫn lấp đầy. Cũng như đại tâm rộng lớn của Như Lai, cho dù tâm con có gồ ghề đến đâu, thì nơi nơi ta cũng đều có mặt, nếu con nghĩ đến ta vào thời khắc đó. Con à, ta ở khắp mọi nơi trong thái hư, ta ở khắp mọi lúc, từ vô thủy cho đến vị lai của con.

Lời tâm sự số 785

Có những điều ta phải nói riêng với con, chỉ với một mình con, bởi con là một **phiên bản đặc biệt và duy nhất**, không giống với bất kì phiên bản nào trong tam giới..., cũng như với một cây cỏ... đều sẽ tiếp nhận nước mưa theo một cách khác nhau, một lượng khác nhau, và ở mỗi thời điểm khác nhau,...

Lời tâm sự số 786

Sở dĩ Như Lai có được đại định, là vì **ta thấy được sự thật (bản tánh vô sanh) ở trong các pháp**. Chính vì thấy được, nên tâm ta không lay động trước các pháp. Còn con, con còn bị động tâm, bởi con **chưa thấy được sự thật ở bên trong nó**.

Lời tâm sự số 787

Như Lai không cần con **nói pháp** thật hay. Ta cần con **hành pháp** thật tốt.

Lời tâm sự số 788

Chân tâm không có thiện, không có ác,...

Vì con đã trồng được nhân của sự tu hành, có được ý niệm tu hành..., cho nên khi gặp cảnh duyên, sự việc..., mới tự thấy được, phân biệt được những ý niệm thiện ác... khởi lên. Thiện hay ác... đó, cũng chẳng phải con, **con là "tánh thấy biết" chúng**, đó cũng chính là chánh niệm tỉnh giác. Sống trong chánh niệm sáng rõ thanh tịnh... đó, thì là người đang tu rồi, cần phải hiểu rõ như vậy để kiên nhẫn, kiên cường, không vội vã..., **tiêu trừ nghiệp thiện ác... thế gian,...** thì mới tới được chánh đẳng chánh giác... làm Phật.

Lời tâm sự số 789

Chỉ có Phật, mới mãi trong chánh niệm (viên giác), còn lại là thực tập chánh niệm và chứng đạt được từng phần (phần giác), hàng bồ tát, thanh văn, duyên giác..., cũng còn chưa phải bậc toàn giác..., huống hồ kẻ phàm phu?. Cho nên, con cần có **đức kham nhẫn, kiên cường, và khiêm hạ,...**, để vững bước trên hành trình giác ngộ.

Lời tâm sự số 790

Ngay khi con khởi ý niệm cầu được chánh niệm,...., thì đã là không có chánh niệm rồi, **"không thể dùng vọng tâm, mà cầu được chân tâm"**.

Lời tâm sự số 791

Sự tu hành, có khi là lựa chọn, đánh đổi..., cũng có khi là sự hi sinh, cống hiến... . Nhưng dù là với mục đích gì, thì đó cũng chưa phải là tốt ráo. Con phải xả bỏ vạn tâm, trước khi cầu được giác ngộ và giải thoát. Bởi trong ta, không có gì cả.

Lời tâm sự số 792

Bậc thánh làm mà không nói, kẻ phàm nói mà không làm.

Các con khi nhìn nhận vào nhau..., thì đừng đòi hỏi nhau phải thế này, phải thế kia..., như vậy cuộc sống sẽ rất mệt mỏi... . Bậc Quân Tử, Thánh Trí..., khi nhìn nhận con người, sự việc..., cách họ làm, là tìm cho ra phương án giải quyết tốt nhất, và bắt tay làm ngay lập tức, chứ không đứng một chỗ mà chê trách nhau, mặt sát nhau... giống như kẻ phàm phu.

Lời tâm sự số 793

Như Lai hỏi con.

Nếu ta không hình, không tâm, không tướng..., thì con lấy gì để học, để kính, để lạy...?

Nếu ta có hình, có tướng, có tâm..., thì ta và con, có gì khác nhau?, ta cũng là kẻ phàm phu rồi chớ?

Lời tâm sự số 794

Cuộc đời, ai cũng trải qua những lần sóng gió, bão bùng..., nhưng người Quân Tử... không vì thế mà trở nên yếu nhược. Ngược lại, họ lại càng kiên cường hơn, trầm lặng hơn, bản lĩnh hơn, và sáng suốt hơn,...

Lời tâm sự số 795

Con ơi, hãy lại đây, ta có điều muốn nói với con. Con hãy nhắm mắt lại đi, và cảm nhận vạn vật ở xung quanh con, chúng đều có sự sống của nó như con vậy đấy.

Lời tâm sự số 796

Ở trong mọi thanh âm, thực ra đều có sự tĩnh lặng cả. Nếu con có thể luôn lắng nghe thế giới, bằng bản tâm trong lặng, thì sẽ không có thanh âm nào có thể làm cho con khó chịu cả.

Lời tâm sự số 797

Ở trong âm có dương, ở trong dương có âm.
Ở trong pháp thế gian..., không có cái gì là đúng, là phải... tuyệt đối, cũng không có cái gì là sai, là trái... tuyệt đối. **Chúng nằm trong nhau, tạo nên nhau, chuyển hóa qua lại với nhau... .** Bởi thế, con đừng chấp nhất thứ gì..., vì hết thấy đều sẽ thay đổi. Khi con vừa nghĩ đến chúng, thì một giây sau thôi, nó đã không còn là nó nữa rồi,...

Lời tâm sự số 798

Bởi con còn dính vào các hình tướng, cho nên ta nói điều gì, con cũng cảm thấy có con ở trong đó, nó là chính con... .

Bởi Như Lai là vô ngã tướng, cho nên ta không có gì để nói về ta, hiểu về ta, hình dung về ta... cả.

Lời tâm sự số 799

Khi con không tin vào sự tồn tại của Như Lai, thì ta cũng không có cách nào có thể xuất hiện trong tâm trí của con được.

Lời tâm sự số 800

Khi những nghiệp thức của con còn vận hành, thì con vẫn đang tiếp nối ở trong những chủng tử ấy mà đi trong sự luân hồi.

Khi con có được sự tỉnh thức, thì con sẽ dừng được mọi sự tiếp nối trong sanh tử, mà trở về với bản tánh vô sanh.

Lời tâm sự số 801

Có bao nhiêu khổ đau, thì cũng có bấy nhiêu phương pháp chữa lành khổ đau. Bao dung và tha thứ..., là bài thuốc chữa bách bệnh của tâm, mà ta muốn con dùng nó để chữa lành tất cả khổ đau của chính con.

Lời tâm sự số 802

Những loài cá nhỏ, cá mặt nước..., thường sống trên bề mặt, chịu nhiều sóng gió..., nhưng với những loài cá lớn, sống ở tầng đáy, có khi chúng còn không để ý tới sóng gió ở phía trên, thậm chí còn không biết đến những sóng gió đó,... . Cũng như vậy, những người có trí tuệ, đạo đức, định lực, phước lực... lớn, những khổ đau đời thường cũng khó chạm tới họ được, thậm chí là họ cũng không hề biết đến nó... . Cho nên, con cần phải phát triển bản thân theo hướng chân thật đó, để mọi khổ đau cũng không động vào con được, hoặc là con đủ mạnh mẽ, để xem tất cả chỉ là chuyện bình thường mà được an vui ở đời.

Lời tâm sự số 803

Như Lai có thể cứu con không?

Như Lai chỉ có thể **hướng dẫn**, chỉ đường cho con về nhà, tuy nhiên, trong hành trình đó, ta sẽ xuất hiện dưới nhiều cách thức để chỉ cho con ở trong những việc nhỏ bé hơn. Từ lúc sơ phát tâm cầu đạo, cho tới lúc thành tựu bồ đề chánh đẳng chánh giác, đều phụ thuộc vào chính **ngộ lực của con** mà thôi.

Lời tâm sự số 804

Sáng rồi, dậy thôi con, thức giấc và "**thức tỉnh**" nữa nhé.

Như Lai không sợ con là sai, ta chỉ sợ con **biết sai mà vẫn cố phạm**.

Lời tâm sự số 805

Người bình thân, ung dung... trong cuộc đời, không phải là người không có khổ đau, mà là người biết chuyển hóa khổ đau thành chất liệu của hạnh phúc, nếu con làm được việc đó, thì ta không còn sợ con phải chịu khổ đau gì nữa cả.

Lời tâm sự số 806

Đáo bỉ ngạn, là qua bờ bên kia rồi, qua rồi, vượt qua tất cả những khổ đau, phiền não... rồi, và con sẽ **mãi được an hưởng niềm vui vĩnh hằng, bất diệt,...**

Lời tâm sự số 807

Ngộ không, có bay nhảy kiểu gì, cũng không ra khỏi bàn tay của Như Lai. Cũng như tư tưởng, nhận thức... của con có cao siêu cỡ nào, cũng không ra khỏi một niệm tâm. **Khởi niệm, thì vạn pháp đều sinh, vô niệm, thì chân như niết bàn.**

Lời tâm sự số 808

Vũ trụ... tuy rất hoàn hảo, nhưng nó sẽ khiếm khuyết, nếu thiếu đi con.

Vũ trụ... cũng có lỗ hổng, và mỗi chúng sinh, vạn vật... được sinh ra, cũng là để lấp lỗ hổng của nó... **. Ai ai cũng đều có sứ mệnh của riêng mình, và đều vĩ đại như nhau.**

Lời tâm sự số 809

Chúng sinh thì hữu tình, còn ta thì vô tình ư?. Con à, ta có vô lượng tình, tình của ta là **tình thương vô hạn**, chứ không phải **tình cảm hữu hạn**, **"tình của ta bất diệt cùng với phật tánh của ta"**.

Lời tâm sự số 810

Lúc nào Như Lai cũng nghĩ đến con, vì ta không còn nghĩ đến ta. **Phải làm sao để cho chúng sinh sớm giác ngộ và giải thoát, đó là sứ mệnh của bậc thánh trí.**

Lời tâm sự số 811

Mong ước của con là gì?

Còn ta, ta không có bất kì một mong ước nào cả. Có ta, thì có mong ước cho cái ta. Không có ta, thì mong ước cho cái gì nữa đây?

Lời tâm sự số 812

Một mảnh đất cằn cỗi, đầy sỏi đá,..., thì không thể nào trồng được hoa trái. Cũng như vậy, một tâm hồn đầy sân si, hơn thua..., thì không thể nào có được hạnh phúc, an vui,... . Tâm địa thanh cao, có nghĩa là tâm phải như mảnh đất màu mỡ, trồng được nhiều loại hoa của đức hạnh và trí tuệ, một tâm địa như vậy, thì con mới có được hạnh phúc an vui ở đời.

Lời tâm sự số 813

Đường tình con có bạn, đường đạo con có ta. Bạn có thể rời xa con, mà cho dù có thủy chung đến hết cuộc đời thì lúc chết cũng phải ngăn cách. Còn ta, đời đời bên con, chưa khi nào tách rời cả.

Lời tâm sự số 814

Những rung cảm ở trong trái tim con, thực ra, sẽ đến lúc nó phai tàn. Vạn sự, vạn vật... luôn biến chuyển trong từng sắc na, mọi thứ dần chỉ là những tàng thức của con. Do vậy, con không cần dính mắc vào thứ gì cả, hãy để tâm trí con thật trong lặng và sáng suốt ở trên những cảnh duyên của mình.

Lời tâm sự số 815

Bậc chánh giác, bậc vô thượng sĩ,..., thì lời nói sẽ **không còn sai lầm, gây tranh cãi** nữa, bởi tất cả đều đã đúng với chánh pháp, không bị hủy hoại bởi không gian, thời gian, hoàn cảnh, hay đối tượng... nữa.

Lời tâm sự số 816

Lời nói của con, còn **gây tranh cãi, gây hiểu lầm...**, còn bị hủy hoại bởi không gian, thời gian, hoàn cảnh, hay đối tượng..., vì con chưa phải bậc chánh giác, chưa phải bậc vô thượng sĩ,..., nên trong lời nói của con có **khiếm khuyết, có sai lầm...**, vì chưa đủ trí tuệ và từ bi viên mãn.

Lời tâm sự số 817

Ở trong từng phút giây, con đều đang nghĩ đến quá khứ, hiện tại, và tương lai... .

Ở trong từng phút giây, Như Lai đều không nghĩ đến gì cả, tâm ta trong lặng, thanh tịnh... từ quá khứ, hiện tại, cho đến tương lai,... .

Lời tâm sự số 818

Tình chấp của con nhiều quá, cho nên ta không thể chỉ thẳng tánh người... cho con được. **Tình tan thì tánh mới lộ**, vạn pháp của ta chỉ bày cho chúng sinh..., là để **phá tình mà tỏ tánh**, dẫn chúng sinh... đi từ sanh tử mà trở về bản chất vô sanh.

Lời tâm sự số 819

Những tư tưởng, nhận thức..., giống như những sỏi đá..., nằm cố hữu trên mảnh đất tâm của con, chúng càng cố chấp, sâu dày..., thì càng như đá tảng, núi non..., kìm hãm sự phát triển trí tuệ và đức hạnh... vốn cần một mảnh tâm trong sáng và nhẹ nhàng để lớn mạnh, để tỏ rõ,... . Do vậy, vứt hết sỏi đá,... đó đi, là con đang tự chữa lành cho chính mình.

Lời tâm sự số 820

Ở trong mọi sự khổ, là tính vô thường, khi con chịu khổ, con hãy thấy được tính vô thường ở trong đó. Như vậy, càng chịu đựng khổ đau bao nhiêu, thì con lại càng có cơ hội hiểu sâu hơn về vô thường bấy nhiêu. Tận cùng của vô thường, cũng chính là tận cùng của khổ, không, và vô ngã.

Lời tâm sự số 821

Này các tâm hồn, các con đừng nên buồn phiền vì những chuyện bé nhỏ trong cuộc sống. Cuộc đời mỗi người..., vốn dĩ không dài, vì vậy, đừng để nó gánh thêm một cách đau khổ và vô nghĩa như vậy,... . Hãy tập nghĩ đến những chuyện lớn lao, tâm trí của các con mới trở nên rộng mở và sáng suốt, xa lìa được phiền não và vật dục tầm thường,... .

Lời tâm sự số 822

Thế nào là chuyện lớn lao?

*Con hãy nhìn xem, **bác Quân Tử, Thánh Trí...** họ nghĩ gì? **Làm gì?** Tất cả đều là vì người khác, vì đại chúng xã hội... mà nghĩ mà làm mà cố gắng,.... Khác với những chúng sinh mang tâm lượng bé nhỏ, chỉ nghĩ cho mình, làm cho mình,... mà tạo ra phiền não và khổ đau cho chính mình.*

Lời tâm sự số 823

*Ngay từ bây giờ, con hãy **đặt ra những mục tiêu tốt đẹp vì người khác, vì xã hội...** mà làm theo, sau khi con hoàn thành ở mỗi việc..., ta chắc chắn rằng **"tâm lượng của con đã lớn thêm một ít rồi"**. Tích tiểu thành đại..., lâu dần tự khắc tâm con trở nên **quảng đại, bao la...***

Lời tâm sự số 824

Trong ánh mắt và dáng đi..., nó bộc lộ tâm trí và định lực của con,..., đối với người sâu sắc..., thì họ nhìn ra điều đó mà chưa cần phải thông qua lời nói..., con không thể dùng lời nói dối trá trước họ được,....

Lời tâm sự số 825

Tướng là sự biểu hiện của tâm, tướng cũng có thể thay đổi bởi tâm, tâm sanh muôn tướng, vì vậy, ngay cả ánh mắt và dáng đi..., cũng có thể thay đổi, khi tâm con thay đổi. Tâm địa lắng đọng và thuần phác, thì ánh mắt tự nhiên hiền hòa, dáng vẻ tự nhiên thanh cao,....

Lời tâm sự số 826

Giai điệu của cuộc sống, sẽ trở nên du dương..., khi con không còn tham, sân, si... trong lòng chi phối.

Lời tâm sự số 827

Hốt nhiên đại ngộ..., là tự nhiên con thấy tâm mình **thật sáng và lặng**... trước mọi thanh âm, và cảnh vật... bên ngoài,... . **Sống với tự tâm trong suốt ấy**..., con sẽ trở về được với cội nguồn ban sơ của tất cả chúng sinh, vạn vật,... .

Lời tâm sự số 828

Con ở bên cạnh ta, khi tâm con **trong sáng**,... .
Con rời xa ta, khi tâm con **lạc niệm**,... .

Lời tâm sự số 829

Kẻ Phàm Nhân... nói chuyện lợi ích, suy tưởng về danh vọng, vật dục,... .

Bậc Thánh Nhân... nói chuyện giải thoát, làm sao để vô dục, vô phiền, vô ưu... .

Lời tâm sự số 830

Tất cả chỉ là **công cụ** cho cuộc sống, ngay cả cái **thân xác** của con cũng vậy. Thế nhưng, **người có trí tuệ**, sẽ sử dụng mọi công cụ, và **thân xác của họ một cách có ý nghĩa và tốt đẹp**. Công đức, phước đức..., cũng từ đó mà sanh ra,... .

Lời tâm sự số 831

Bao nhiêu **thăng trầm** trong cuộc sống của con, sẽ khắc ghi lên nét mặt của con. Bao nhiêu **hỷ lạc** của kẻ tu hành, cũng sẽ hằn vào đáy mắt và tâm can của họ.

Lời tâm sự số 832

Như Lai mong cho con sẽ nhận được thật nhiều điều tuyệt vời, thế nhưng, ta cũng muốn con "**xứng đáng**" để nhận nó.

Lời tâm sự số 833

sống mấy chục năm có ý nghĩa trên đời, thì con cũng sẽ không còn sợ bệnh tật và cái chết nữa đâu. Kẻ phàm nghĩ cho bản thân cả đời, mới luôn lo sợ hai điều đó.

Lời tâm sự số 834

Lời pháp của ta rất **đời thường**, nhưng trong lời thường có **chất phi thường** ở trong đó. Nếu con cảm nhận được, thì con cũng là người phi thường rồi.

Lời tâm sự số 835

Tu hành quan trọng thực chất, tu hành không phải là làm bộ làm tịch cho người khác xem, bày vẽ đủ trò làm hoa mắt người sau,..., đó là hư dối, là tội ác,... Chân tâm của con... thì không hư dối, sống với chân tâm (chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...), đó mới thật sự là đang tu hành.

Lời tâm sự số 836

Chân tâm là niệm..., là không tham, không sân, không si, không tranh đấu, mong cầu, động niệm,... . Là niệm thì tâm con thanh tịnh, là niệm thì giải thoát khỏi lục đạo luân hồi, là khỏi pháp giới tứ thánh,...

Lời tâm sự số 837

Một mảy may chấp trước cũng không nên có, một mảy may phân biệt cũng không nên có, một mảy may vọng tưởng cũng không nên có,..., đó là phương pháp dụng công tu hành, tâm thể thanh tịnh, vô niệm, sáng suốt... chính là chân tu hành.

Lời tâm sự số 838

Cho dù con thấu suốt tam tạng kinh điển..., mà trong tâm con không chân thật dụng công tu hành, thì một bước chân trên hành trình giác ngộ giải thoát, con cũng chưa đi được chút nào cả.

Lời tâm sự số 839

Chỉ vì con mê mất tự tánh, cho nên con mới chiêu cảm phiền não, khổ đau, sinh tử, kiếp nạn,... . Nếu con có thể sống nơi chân tâm, thì con hằng được an vui, trí tuệ, tự tại, giải thoát,...

Lời tâm sự số 840

Tâm hồn, là nói đến tâm phiền não (tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...) của con, và chúng sinh, vạn vật, ... trong lục đạo luân hồi, ...

Linh hồn, là nói đến sự thánh thiện của con, khi con ở trong pháp giới tứ thánh (thanh văn, duyên giác, bồ tát, phật, ...).

Linh tánh, là nói đến chân tâm, tự tánh của con, cũng như của mỗi chúng sinh vạn vật, **Minh tâm kiến tánh**, chính là nói đến cái linh tánh này, ..., con phải xả bỏ vạn tâm (tâm phiền não trong thập pháp giới) thì con mới thành tựu chánh đẳng chánh giác, viên mãn thành Phật.

Lời tâm sự số 841

Tâm hồn, linh hồn, linh tánh, tuy 3 mà là 1, đều là con cả. Khi tâm con khởi tâm động niệm, thiện ác chánh tà lẫn lộn... thì là tâm hồn. Khi con hướng thiện, hướng chánh... thì là linh hồn. Khi con thanh tịnh, vô dục... thì chính là linh tánh.

Lời tâm sự số 842

Khi con nhận quả xấu, thì con phải biết rằng, ở trong đời quá khứ, kiếp quá khứ..., con đã tạo nhân xấu mà ra. Cho nên, con phải biết **phản tỉnh nguyên nhân, động cơ của tâm mình** để sửa đổi lại, để sau này, con sẽ chỉ nhận lại những quả lành tốt đẹp đến với con.

Lời tâm sự số 843

Vọng tưởng, phân biệt, chấp trước... che mờ đi chân tánh của con. Lìa được tâm chấp trước, con liền là A la hán, có thể thấy trăm ngàn tam thiên đại thiên thế giới,... . Lìa được tâm phân biệt, con liền là Bồ tát, có thể thấy được vô lượng tam thiên đại thiên thế giới, đi đánh lễ các cõi Phật chẳng còn ngăn ngại. Khi con lìa được tâm vọng tưởng, con liền là Phật, thì vô tướng vô ngại, không thể nghĩ bàn,... .

Lời tâm sự số 844

Những gì mà a cho đi, cũng hoàn toàn xứng đáng với những gì mà con nhận lại, cả về phương diện vật chất, tinh thần, hay là tâm linh.

Lời tâm sự số 845

Phật, là một vị nào đó thành Phật chăng?

Hiểu như thế chưa đủ, Phật là "tánh giác trong sáng", con có, và hết thảy chúng sinh, vạn vật... đều có, chỉ thẳng tâm ấy để sống, thì hết thảy đều là Phật, đều là quốc độ của Phật.

Lời tâm sự số 846

Nhận thức, tư tưởng... **đối với sự giác ngộ**, thì nó là vô thường, không nên bám chấp. Tuy nhiên, **đối với đời sống xã hội...**, thì nó có giá trị rất lớn, nó **định hình sự tồn tại của xã hội, của cả nhân loại...** .

Có những **tầng bậc trí tuệ khác nhau**, để hiểu biết, để định hình cách thức tư duy và tồn tại của con người và xã hội loài người,... . **Khổ đau, hưng vong,...**, đều từ chỗ có tư tưởng, nhận thức... khác nhau mà ra.

Lời tâm sự số 847

Mỗi người các con, đều có một sự tín nhiệm nhất định. Nếu con dùng sự tín nhiệm của con đối với người khác một cách sai lầm, thì **"đức tín nhiệm"** của con ấy sẽ mất đi, **"và sẽ không ai còn tin con cả"**.

Con à, bậc Quân Tử, Thánh Trí..., là người có đức tín nhiệm rất lớn, ai cũng kính nể họ là vì vậy... . Còn kẻ phàm phu, lọc lừa..., thì ai tin họ đây?

Lời tâm sự số 848

Ai cũng có những áp lực riêng của mình đối với cuộc sống. Tuy nhiên, **người biết đủ sẽ chịu ít áp lực hơn, thậm chí là tự do tự tại, không có áp lực gì cả**. Tất cả đều do cách sống, và cách tư duy của con mà tạo ra.

Lời tâm sự số 849

Con không thể làm gì được nhiều, khi con bị giới hạn bởi **thân xác tứ đại**, bởi **sinh diệt**, **thời gian**, và **khoảng cách**,... . Nhưng ta có thể làm được tất cả, không bị giới hạn bởi điều gì, bởi Như Lai là **vô tướng ngại**,... .

Lời tâm sự số 850

Bậc thượng căn thượng trí, **thấy sai liền sửa**, không để tới lần 2 mới sửa. Bậc trung căn trung trí, tới **10 lần mới sửa** được sai lầm, thói xấu,... . Bậc hạ căn hạ trí, thì **mãi mà vẫn không sửa đổi** được sai lầm, thói xấu của chính mình. Con là **hạng người gì, tự con hiểu rõ nhất**.

Lời tâm sự số 851

Bậc Quân Tử, Thánh Trí..., chỉ là người thấy sai liền sửa, **nêntuyệt đối không làm trái ngược** với lương tâm, với chánh tri chánh kiến đã liễu ngộ được.

Lời tâm sự số 852

Pháp của Như Lai, xuất phát từ lòng từ bi, vì vậy mà tất cả các loài chúng sinh đều **thấu cảm** được. Ngôn ngữ, chỉ là một hình thức bé nhỏ mà ta dành cho con người..., để biểu đạt chút tâm ý của ta. Người có thể thấu cảm được, cũng hẳn là người có ít nhiều tấm lòng từ bi ấy nơi chính họ.

Lời tâm sự số 853

Này con, hãy đến bên Như Lai. Con cần tình thương của ta, và ta cũng cần tình thương của con.

Lời tâm sự số 854

Tụng chú, niệm phật, hành thiền..., đều là những phương pháp tu hành rất tốt, đưa người về bờ giác ngộ, giải thoát, tiêu giảm nghiệp tội,... . Bản thân phương pháp, thì nó không có tội tình gì cả, nếu con không tiến bộ, thì là do bản thân con không đủ nỗ lực mà thôi.

Lời tâm sự số 855

Đối với các nghiệp (phiền não, tai ương, bệnh tật...) thì đến lúc trở quả thì nó trở ra, Phật... còn phải nhận. Hiểu được nguyên nhân thì phải phản tỉnh sửa đổi. Kẻ trí..., phải thấu suốt để có được bản lĩnh trong sự tu hành, không vì chút trượng ngại mà đã thoái tâm lui chuyển.

Lời tâm sự số 856

*Thuyền bát nhã, làm sao lên?
Hoàn toàn buông xả "khởi tâm động niệm", không chạy theo "bất kì" ý niệm nào, "tánh biết... sáng rõ, thanh tịnh... thì bát nhã hiện tiền".*

Lời tâm sự số 857

Vọng niệm, không phải là con, tại sao con cứ phải để ý đến nó, suy nghĩ về nó?... . Tự tánh sáng rõ, thanh tịnh, vô vật... nơi con, hãy nhận nó, để trở về với cội nguồn của chính mình.

Lời tâm sự số 858

Có bao giờ, con cảm ơn tử tử... tế bào đã hình thành nên thân xác của con chưa?. Cảm ơn các bạn đã ở bên cạnh tôi, vì tôi mà sống, chịu khổ cùng với tôi, đi cùng tôi trong mọi gian khó, ngụp lặn cùng tôi trong trường kiếp luân hồi,... . Cảm ơn các bạn.

Lời tâm sự số 859

Học Phật ở ngoài da, học cho vui... thì có vô số quả để chứng, để đắc. Học Phật tới tận xương, tận tủy... thì không có gì để chứng, để đắc nữa cả.

Lời tâm sự số 860

Thực sự sống với đạo, thì tam thiên đại thiên thế giới, nơi nơi đều là chùa, đều là cõi Phật cả,... . Nếu trong tâm không có đạo, thì có vào cảnh chùa... cũng chưa chắc được an lạc, giải thoát... . Ở đâu cũng đang tu hành, thì mọi cảnh duyên sẽ đều tốt đẹp cả. Tuy nhiên, nếu tâm hành còn yếu, thì nên thường xuyên tu hành cùng chúng, sẽ có nhiều điều kiện để tiến bộ hơn.

Lời tâm sự số 861

Ánh sáng mạnh thì bóng tối liền tan. Cũng như vậy, **sức giác mạnh thì phiền não tan**, phiền não tan thì trí tuệ vô sư (căn bản trí) tự khắc lớn mạnh. Vấn đề chỉ là "**nâng cao sức giác**" bằng "**chánh niệm, tỉnh thức...**" ở sự nỗ lực của mỗi người.

Lời tâm sự số 862

Khi ta chưa thành Phật, thì có **vô số thứ** ràng buộc lấy ta.
Khi ta thành Phật, thì **không còn thứ gì** ràng buộc ta nữa cả.

Lời tâm sự số 863

Mất thân người rồi, những mong muốn kia của con, nào có nghĩa lí gì?. **Đạo lí ở đời, có ai còn khắc ghi?**

Lời tâm sự số 864

Giống như một vị tướng quân giỏi thì dẫn dắt được cả một tập thể đến chiến thắng, hay một vị thầy giỏi dẫn dắt vô số học trò thành tựu,... . Cũng như vậy, **vạn pháp từ tâm sanh, tâm sanh tướng, sanh thân...**, tâm làm chủ các pháp. Nếu tâm con tốt, thì tất cả thân tướng... sẽ đều tốt đẹp, đều có ích... . Tâm Phật thì thân Phật, tâm ma thì thân ma, tâm nọ quý thì thân nọ quý, tâm súc sinh thì thân súc sinh,..., **hết thấy đều ở tâm của con mà nhìn nhận, mà thấu tỏ.**

Lời tâm sự số 865

Đời và đạo..., thực ra cho là 1 cũng được, cho là 2 cũng được, cho là khác nhau cũng được, cho là giống nhau cũng được, cho là dung hòa hay tách bạch... đều được cả,..., nhưng phải hiểu, đó là tâm phân biệt và sự nhìn nhận của mỗi chúng sinh có khác biệt mà như vậy.

Còn đối với tâm Phật, thì "nó chỉ là nó" thôi, không có dính mắc vào đời hay vào đạo,... . "Ở trên mọi cảnh duyên... đều thanh tịnh, vô niệm, và tỉnh thức..."

Lời tâm sự số 866

Tâm hành còn yếu, đường đạo chưa tỏ..., thì tuyệt không được rời xa tam bảo. Tâm hành bất thối, đường đạo tỏ rõ, thì tâm ấy chính là tam bảo rồi vậy.

Lời tâm sự số 867

Chính những hiểu biết, và sự cố chấp ở con..., làm cản trở sự hòa thuận đối với những người... ở ngay bên cạnh con. Tâm của Như Lai không có gì cả, vì vậy ta không gây nên sự bất hòa hay mâu thuẫn... nào hết.

Lời tâm sự số 868

Ở trong các hình tướng, cảnh duyên..., Như Lai đều có thể nói **trợn ngóc ngách** cho con hiểu. Thế nhưng, chúng là **thứ biến đổi...**, nó vừa như thế đấy, liền lại là thứ khác rồi,... . Thứ mà ta muốn con hiểu thấu, không phải là ở trên tướng, hay trên cảnh,..., mà là ở **tự tánh bên trong con**, nó là **thứ không biến đổi, luôn hằng hữu, tịch mịch, và tỏ sáng**,... .

Lời tâm sự số 869

Chuyển pháp luân, nghĩa là lăn chuyển bánh xe pháp, giúp chúng sinh **chuyển mê thành ngộ, chuyển ác thành thiện, chuyển loạn thành định, chuyển hết thủy phiền não thành bồ đề tâm trong sáng**,... .

Chính con, cũng đầy đủ năng lực chuyển pháp luân cho chính mình, và cho vô số chúng sinh, vạn vật... xung quanh con,... .

Lời tâm sự số 870

Khi ta chưa thành Phật, ta luôn muốn có một vị Phật nào đó **đến cứu ta**.

Khi ta thành Phật rồi, ta lại muốn **cứu hết thầy chúng sinh**,... .

Lời tâm sự số 871

Nếu con tu đúng đường, thì **chắc chắn trí tuệ của con sẽ khai mở**, nếu trí tuệ chưa khai mở, nhìn mọi sự vẫn còn mơ hồ, u tối,..., thì con phải **thường xuyên xem lại phương pháp tu hành và sự tinh tấn của chính mình?** Bởi Phật... phải là bậc đại trí, đại hạnh, đại định đại phước báu,... .

Lời tâm sự số 872

Như Lai không đỡ đần được cho con về vật chất, nhưng ta luôn **đỡ đần cho con về tinh thần**. Vật chất thì vô thường, có rồi mất, mất rồi có,..., còn tinh thần thì **mãi mãi không bao giờ bị hủy diệt**.

Lời tâm sự số 873

Như Lai luôn **đốc tận tâm can** để chỉ bày cho con phương cách lìa khổ, chỉ mong con **đừng phụ ân tình của ta**.

Lời tâm sự số 874

Khuyên con.

Đoạn ác tu thiện, đoạn tà hướng chánh, đoạn hỗn loạn nhận thanh tịnh, **đoạn phiền não nhận chân tâm, bản tánh**,... .

Lời tâm sự số 875

Tâm ngu si, mê lầm..., là căn nguyên của tội ác, khổ đau, và các loại phiền não,... .

Vì ngu si nên mới tham lam, vì ngu si nên mới sân giận, vì ngu si nên mới tạo nghiệp,... . Nếu con có trí tuệ thì không thể tham, không thể sân, cũng không thể đi tạo tác ác nghiệp... được. Cho nên, "có trí tuệ là điều kiện căn bản để con chuyển ác thành thành, chuyển tà thành chánh, chuyển loạn thành tịnh, và chuyển hết thảy phiền não thành bồ đề tâm trong sáng,...".

Lời tâm sự số 876

*Mọi loại trí tuệ nhân sinh đều ở chỗ **biết cung kính và khiêm hạ** để học hỏi ở các bậc thánh hiền nhân... của con. Mọi loại trí tuệ giải thoát đều ở **tâm chí thành** muốn thoát li sinh tử luân hồi mà nỗ lực... của con. **Người không biết cung kính, khiêm hạ, chí thành,...**, thì tuyệt đối không có trí tuệ, không có trí tuệ thì đương nhiên mãi mãi vẫn là kẻ ngu si và mê muội.*

Lời tâm sự số 877

*Đốn củi 3 năm nhưng đốt chỉ hết một giờ, tích lũy công đức ngàn đời nhưng tiêu hết cũng chỉ một tâm niệm tham, sân, si... . **Tam độc phiền não**, chỉ cần khởi tâm một loại một lần thôi..., cũng như một nhát cắn của loài rắn độc, **cả một thân mạng khỏe mạnh, vạm vỡ... của con, bỗng chốc cũng hóa thành hư vô.***

Lời tâm sự số 878

Tu hành thành tựu, thì **một manh nha** tà ý cũng không khởi lên nữa, hết thấy đều chuyển về thanh tịnh, chánh giác,..., bản tâm ấy thật là trong sáng, không vẩn đục,... . Nếu con làm được vậy, thì con **thường thường ở cạnh Phật, Bồ Tát... ròi.**

Lời tâm sự số 879

Này con!

"Thiện không tích thì không thể thành hiền, ác không tích thì không thể diệt thân". Không tích thì không thể đầy, bậc Thánh Trí... thành tựu đều ở chỗ kiên trì tích lũy công đức, nỗ lực tu thân,... . Còn kẻ ngu si... thì chỉ hại thiện căn, huệ căn, và cả thân mạng của chính mình... mà chẳng biết, chẳng thấy xót xa, kiêng tiếc... .

Lời tâm sự số 880

Chỉ thẳng chân tánh... mà dạy bảo, thì mới chân thật là **sự giáo dục của bậc trí thiện**, còn hết thấy chỉ là tri thức vô thường của thế gian, có không được mất... và biến đổi, không cố định,..., **con phải thấu hiểu mà dụng tâm.**

Lời tâm sự số 881

Người giàu... không phải đời sau cũng giàu..., người nghèo... cũng không phải đời sau cũng nghèo..., thiện ác, phúc lộc,... đến với người... đều có thể đổi thay. **Chỉ một bản tâm lương thiện trong tất cả là đời đời kiếp kiếp không thay đổi, Như Lai có và con cũng có.**

Lời tâm sự số 882

Người chưa thông kinh đạt luận... thì nói đến cái hữu hạn, gò bó, chi phối... . Còn người đã thông kinh đạt luận... thì nói đến cái vô hạn, tự do, tự tại... . Ở trong mọi ngôn từ, hành vi... của con, đều chất chứa thông điệp của sự luân hồi hay là giải thoát?... .

Lời tâm sự số 883

Nếu tâm trí con không sáng, mê lầm... thì con tạo tội ác... con cũng không biết đó là tội ác..., có khi còn cho đó là thiện là chánh,..., chỉ đến lúc con thọ nhận quả báo... thì mới nhận ra. Qua đó cho thấy, việc con không tin tưởng vào đạo lí thánh hiền, đó là một sự thiệt thòi rất lớn của con, không những trong kiếp này, mà còn trong trường kiếp kế tiếp của con, nếu con còn trôi lăn trong lục đạo luân hồi... .

Lời tâm sự số 884

Tâm của con chánh (tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...), thì mọi ý nghĩ, lời nói, việc làm... của con đều là chánh... . Tâm không chánh (tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến...), thì ngay từ ý nghĩ đã là sai lầm, bàn chi đến lời nói và việc làm... của con.

Lời tâm sự số 885

Con người... không có người dạy rõ, thì niệm niệm đều là tự tư tự lợi, tham sân si mạn,... . **Chỉ khi nào có sự hiện diện của bậc giác ngộ chỉ dạy cho con..., con mới có thể trở nên thức tỉnh..., tự thân con, thì khó mà tự phản tỉnh được phiền não, và lỗi lầm,...** của mình. **Khi mê thì thầy độ, khi ngộ rồi, hãy độ tha, đem lại lợi ích cho tha nhân..., đó là con đang tiếp bước huệ mạng của ta, cũng như của 3 đời Chư Phật, Chư Thánh Hiền,...** .

Lời tâm sự số 886

Con thử nghĩ xem, nếu trong cõi nhân gian này, **không có bất kì một bậc Thánh Trí nào,** thì ai sẽ chỉ dạy con người đây?, tâm trí của con người... khi không có trí tuệ, thì so với loài thú... có khác gì nhau không?,... .

Lời tâm sự số 887

Con phải biết ơn chính con, vì được mang thân người, biết học, biết rèn luyện, và con phải biết kính quý những ai có thể chỉ dạy cho con về **nhân luân đạo đức,** càng phải kính quý hơn nữa, những ai có thể chỉ dạy cho con về **con đường giác ngộ và giải thoát,...** con biết ơn họ đời đời kiếp kiếp cũng vẫn chưa đền đáp được ân đức của họ đâu con à.

Lời tâm sự số 888

*Không sợ đường xa, chỉ sợ chân không còn nhấc lên được.
Không sợ không thành Phật, chỉ sợ tâm này đã thoái lui.*

Lời tâm sự số 889

Việc cầu xin mà đạt được, thì đó cũng là phước của con, phước con cạn rồi, thì có cầu tới vô lượng kiếp cũng không đạt được dù một thứ gì cả. Nhân quả họa phước... đều là do con tự tạo, tự vun trồng... cho chính mình.

Lời tâm sự số 890

Người hiện tại tâm ý qua loa, không chịu đào sâu nghiên cứu, chiêm nghiệm đạo lý thánh hiền, bởi vậy mà cứ chìm đắm trong tiền tài sắc vọng..., tạo tác ác nghiệp..., mà chiêu cảm vô số khổ đau, phiền não,... . Nếu mỗi ngày con chịu học hỏi một chút thôi, thì mỗi ngày sự hỷ lạc... trong tâm con, cũng sẽ được gia tăng được thêm một ít.

Lời tâm sự số 891

"Một phần học hỏi, được một phần trí tuệ, một phần rèn luyện, được một phần phẩm hạnh". Làm người... mà không có trí thì đồng với gỗ đá..., không có đạo thì đồng với súc sinh,...

Lời tâm sự số 892

Lúc con đến với thế gian, con không mang gì cả, lúc con đi, con cũng không mang gì đi, vì vậy, **trong lúc con còn sống, con có thể hỷ xả mọi thứ con có, đó là con đã thuận theo đạo trời, thuận theo tự nhiên được rồi vậy.**

Lời tâm sự số 893

Cũng như vậy, đối với các loại phiền não, khổ đau..., trước khi con sống với nó, thì nó chưa có, và sau khi con vượt qua nó rồi, thì nó không còn nữa. **Bên trong nó, là bản tâm trong sáng, không nhiễm ô của con.** Vì chấp niệm mà tạo tác, biết vô niệm mà buông xả, **Phật Tánh của con xưa nay chưa bao giờ chất chứa phiền não và khổ đau... cả.**

Lời tâm sự số 894

Một niệm tà khởi lên..., yêu ma quỷ quái... 10 phương đều thấy rõ... . Một niệm chánh khởi lên..., Phật, Bồ tát, Chư Thiên thần... 10 phương cũng đều thấy rõ... . Chẳng niệm tà, chẳng niệm chánh... thì đồng với chân như, bản nguyên của vũ trụ, của vạn vật chúng sinh,... .

Lời tâm sự số 895

Phàm ở khắp nơi, Tăng ở nơi nào?
Tăng ở khắp nơi, Pháp ở nơi nào?
Pháp ở khắp nơi, Phật ở nơi nào?.

Lời tâm sự số 896

Ai cũng có nguồn có cội cả, không tự nhiên mà được sanh ra. Con là sự tiếp nối của tổ tiên của con, con cũng là sự tiếp nối của ta.

Lời tâm sự số 897

Mọi con đường, khi con đã đi đến cùng cực, thì đều trở về nơi bản tâm trong sáng và bình yên. Bản tâm ấy, con không cần phải bước một bước, thì nó cũng nằm sẵn bên trong tâm của con rồi.

Lời tâm sự số 898

Con ở đâu, ta ở đó. Con đi đâu, ta đi đó. Ta chính là con, con chính là ta, ta đã bao giờ rời xa con đâu.

Lời tâm sự số 899

Kinh điển, không cứ phải là cả một đại tạng kinh, cả một thư viện... mới được gọi là kinh điển, mà kinh điển, đôi khi chỉ là một cuốn sách nhỏ bé, một câu nói ngắn gọn, thậm chí là vô ngôn, không có từ ngữ nào cả,... . Các pháp, không phân biệt dài ngắn, có không,..., mà chỉ cần pháp ấy, giúp con từ chỗ phiền não mà trở nên thanh tịnh, từ chỗ tham sân si... mà trở nên trong sáng, thánh thiện,..., thì bất kì pháp nào cũng là kinh điển đối với con, hay đối với bất kì một chúng sinh nào khác... .

Lời tâm sự số 900

Nếu con đã nhận thấy trong câu nói, lời pháp... của Như Lai có sự chân chánh, minh bạch..., và con thọ nhận nó, con liền **bặt tận tư tưởng, phiền não...**, trực nhận được bản tánh thanh tịnh, sáng suốt... nơi con, thì khi đó, ta và con hòa vào làm một, ta gọi đó là, ta "**trực truyền tâm pháp**" cho con, ta chỉ con thấy, ta truyền con nhận, ta trao con kế thừa,..., muôn đời được như thế, thì đạo pháp của ta cũng sẽ bất diệt trong thế gian, và trong con,... .

Lời tâm sự số 901

Ta ban giải sự từ bi và trí tuệ của ta ở khắp muôn nơi, khắp thái hư..., con có nhận được không?

Lời tâm sự số 902

Những nỗi nghi..., giống như những con sâu đục khoét vào thân cây, ăn mòn thân cây... . Nếu con có **quá nhiều sự nghi hoặc, điều không thông...**, thì cuộc sống của con sẽ chẳng thể có được sự thanh thoi, hỷ lạc... .

Lời tâm sự số 903

Trí tuệ được sinh ra bởi sự tỉnh thức, chỉ cần con sống được với sự tỉnh thức, thì con sẽ có **vô lượng trí tuệ** khi nhìn nhận vào sự vật, sự việc... . Nếu con **không có tỉnh thức**, thì mọi thứ con nghĩ và làm đều là **bản năng, vội vã...**, không có được sự sâu sắc..., điều đó sẽ dẫn đến những sai lầm, hối tiếc, và khổ đau,... .

Lời tâm sự số 904

Con muốn có phước thì phải biết tạo phước, không tạo thì không có, người có đức mà không biết tạo phước thì cũng không có phước (phước nhân thiên,...)... . Tuy nhiên, "phước thiện" được tạo bởi đức (lòng tốt) bằng tâm hỷ xả, rộng rãi, biết bố thí, cúng dường, từ thiện, cống hiến,...

Lời tâm sự số 905

Nếu chưa nhận tự tánh, thì con chưa thực sự ở trong chánh niệm, đã ở trong chánh niệm, thì tuyệt đối không còn tâm nghi gì nữa.

Lời tâm sự số 906

Thực tập chánh niệm, thì không phải là chạy theo ngoại cảnh, phiền não... mà theo dõi chúng, vì sẽ luẩn quẩn vào nó, xa rời chân tâm. Tự tâm tự sáng, chỉ cần con sống thẳng nơi "tánh biết", "biết vọng mà không theo, không suy tưởng..." về nó, nghĩa là con đang thực tập chánh niệm rồi.

Lời tâm sự số 907

Con hãy rải tro cốt của ta ở bất cứ đâu mà con muốn, vì ở bất cứ đâu trong thái hư, cũng đều là nhà của ta cả, tâm của ta phủ trùm tất cả.

Lời tâm sự số 908

Nếu con nói có thì ta nói không, nếu con nói không thì ta nói có, nếu con nói vừa có vừa không thì ta nói vừa không có vừa không không, nếu con nói vừa không có vừa không không, thì ta lại nói vừa có vừa không,... . Con à, **vạn pháp giai không, không gì cố định... cả**, tâm khẳng định một thứ vô thường, giai không... gì đó là vĩnh hằng, đó là tâm chấp trước và mê lầm,..., **con đừng chấp trước... vào thứ gì "nằm ở ngoài bản tâm trong sáng và vô niệm..." của con.**

Lời tâm sự số 909

Chỉ cần tâm con **không chấp ở nơi vạn pháp**, thì con đã là người tự do, tự tại... rồi.

Lời tâm sự số 910

Bồ đề tâm (chân tâm, tự tánh, pháp tánh...) rộng lớn, không bị giới hạn bởi thời gian, không gian, chủng loại, giới tính, hữu tình, hay vô tình... . Con có bồ đề tâm, và hết thảy chúng sinh, vạn vật... cũng đều có bồ đề tâm cả.

Lời tâm sự số 911

Vì con không thấy được Phật Tánh (bồ đề tâm...) của chúng sinh vạn vật..., cho nên **lục đạo luân hồi, thập pháp giới... hiện lên trước mặt con.**

Vì ta thấy được Phật tánh của hết thảy chúng sinh vạn vật..., cho nên **Phật Giới luôn hiển hiện trước mặt của Như Lai.**

Lời tâm sự số 912

Cùng là đã nhận ra tự tâm (tự tánh, phật tánh...) trong sáng như nhau, thế nhưng, trí tuệ có khi khác nhau,... . Con muốn có một trí tuệ rộng khắp, vô biên..., thì con phải phát triển được bờ đề tâm, lòng từ bi của con cũng phải rộng khắp, vô biên..., "có đại bi thì hiển nhiên có đại trí...", đại bi, đại trí... ấy chính là tâm Phật trong con.

Lời tâm sự số 913

Trực truyền tâm pháp, là thanh tịnh niệm, trí huệ thuần khiết... truyền từ bản tâm trong sáng, không vấn đục, không bị nhiễm ô bởi các loại phiền não và dục vọng... ở chính con,... .Từ đó, mà con thấu suốt được vạn pháp, phá trừ được phiền não, dục vọng... của chính con, mà đi được trên hành trình giác ngộ và giải thoát.

Lời tâm sự số 914

Giống như xe lao dốc, không thể kìm hãm(quán tính)..., đó chính là "nghiệp lực"... , là nghiệp thiện và ác... do tâm tham, sân, và si... của con đã gieo từ vô thủy tới nay, nó đẩy con đi trong lục đạo luân hồi,... .

Muốn dừng xe, muốn thắng nghiệp lực,..., con phải rộng rãi tu hành, có bản lĩnh ngút trời, trấn động tam thiên,..., quyết tâm lìa bỏ tâm tham, sân, và si... nơi chính mình, chiến thắng tự ngã, trở nên vô ngã.

Lời tâm sự số 915

Định nghiệp..., là loại nghiệp kiên cố, khó phá trừ..., "nó hình thành bởi tâm chấp trước kiên cố" mà tạo tác các nghiệp thiện ác,... . Vì vậy, chỉ cần phá trừ tâm chấp trước..., thì định nghiệp... sẽ dần được hóa giải, không còn nữa, chúng đắc thánh quả A La Hán (là người không còn tâm chấp trước),... .

Lời tâm sự số 916

Để có được chánh niệm..., thì con phải giác ngộ tự tâm(chân tâm giác sáng, thanh tịnh, vô niệm, vô dục...), sống với tự tâm ấy cho đến khi chuyển hóa hết vô lượng phiền não, nghiệp tội... thành Bồ Đề Tâm rộng lớn, vô biên..., thì tự khắc con có đại định,... . Phật là đại từ đại bi, là bồ đề tâm rộng lớn khôn cùng..., vì thế mà phật có đại trí, đại định, đại phước báu,... .

Lời tâm sự số 917

Những người tán thán con, họ đi ngay phía sau con, những người chê bai con, họ cũng ở ngay phía sau con, nhưng xa hơn một chút..., vì họ nhìn thấy con ở nơi tâm nơi tướng... của con mà có lời tán thán, chê bai... đó. Nhưng con hãy khắc ghi, đã là "đệ tử của Phật", thì "tuyệt đối không được vì lời khen, tiếng chê... mà trở nên kiêu mạn hay tức giận,...".

Lời tâm sự số 918

Con à, con là một thủ lĩnh đặc biệt đấy, con có quyền sinh sát... đối với 60 ngàn tỷ... tế bào hình thành nên thân xác con. Mỗi một tế bào đều có sinh mạng, đều yêu thương con, theo con trọn đời, sống chết cùng con, trung thành tuyệt đối,... . Con không có lí do gì để tự ti về bản thân con cả, hãy mạnh mẽ để sống một kiếp người thật oanh liệt nha con.

Lời tâm sự số 919

Giác ngộ là gì?

Là khi con "thấy biết" niệm khởi(vọng tưởng, tâm tham, sân, si,...) của con ở trong tâm, biết rõ nó không phải là con, mà nhận "tánh thấy biết"(chân tâm của con) là con, thì đó chính là giác ngộ.

Giải thoát là gì?

Là con không chạy theo niệm khởi(tập nghiệp...) của chính con, không để nó dẫn dắt, chi phối..., thì đó chính là con đã giải thoát khỏi phiền não, nghiệp trướng... của chính con rồi. Giác ngộ và giải thoát, chỉ đơn giản là như vậy con à, đừng cho nó là cái gì quá cao siêu, xa vời, không với tới được, mà con đánh mất đi sự tu tập vốn đơn sơ, thuần phác, và chân thật của chính con.

Lời tâm sự số 920

Như Lai hỏi con?

Tâm của hàng Bồ Tát có phải tâm thanh tịnh không?

Hàng Bồ Tát đã phải Phật chưa?

Chưa phải Phật thì có cần tu nữa không, hay thôi?

Con à !

Có tới 52 cảnh giới thanh tịnh của hàng Bồ Tát, từ Thập Tín... cho tới Đẳng Giác, Diệu Giác. Thế nhưng, con đừng lầm lẫn giữa Tâm Thanh Tịnh... và nghiệp tội..., **tâm tuy thanh tịnh... nhưng nghiệp tội... thì vẫn còn**. Chỉ tới "Phật mới có tâm thanh tịnh một cách tuyệt đối", con phải biết khiêm hạ để được tiến lên.

Lời tâm sự số 921

Ai xứng đáng làm thầy, để chỉ dạy chúng sinh?... .

Là người... không còn tham, không đòi hỏi, không sân giận... đối với xã hội, với chúng sinh..., dù chỉ một niệm.

Là người... có tâm vô úy, rộng lớn, thanh tịnh, trí huệ..., không bị dính mắc vào ái dục, vật dục... của thế gian,... .

Là người không cần đến phước báu nhân, thiên..., chỉ cầu giải thoát lục đạo, thành tựu chánh đẳng chánh giác, trở lại niết bàn, diệu dụng hoằng pháp lợi sanh,... .

Lời tâm sự số 922

Bậc Bồ Tát Đẳng Giác rồi, nhưng vẫn chưa phải Phật, vẫn còn phải tu, vì chưa giác ngộ viên mãn, chưa trí tuệ viên mãn, chưa đức hạnh viên mãn, chưa làm tròn chữ hiếu viên mãn, vẫn chưa xứng đáng làm thầy của chúng sinh trong tam giới một cách viên mãn,... . Đại viên mãn, chỉ có Phật mà thôi.

Lời tâm sự số 923

Con tu ở tâm vọng tưởng, hay con tu ở tâm thanh tịnh?.

Tu ở tâm vọng tưởng,..., thì lục đạo luân hồi,... .

Tu ở tâm thanh tịnh,..., thì niết bàn Phật Giới,... .

Lời tâm sự số 924

Con hãy nhìn vào ta, đừng nói gì cả, đừng khởi niệm nào lên, cũng đừng chạy theo vọng tưởng nào của con,..., hết thấy dừng lại.

Con có thấy tâm con thanh tịnh, vô niệm... rồi chưa? Đó chính là bản lai diện mục của con, "ta thấy con, con thấy ta", "không gì nữa cả".

Lời tâm sự số 925

Mọi phiền não và bản ngã... của ta, đã tan tành vào mây khói, vào hư vô,... . Vì vậy, mà ta không còn thấy gì trong tâm ta cả, không còn khái niệm gì về tự ngã... nữa.

Như Lai và vũ trụ... hòa vào nhau như thể ta chính là nó, rộng khắp và vô biên,... . Ta nhận ra bản thể vĩnh hằng bên trong của ta và vũ trụ..., thật trong suốt, vô vật, và tràn đầy năng lượng,... .

Lời tâm sự số 926

Nếu con **thật sự có tấm lòng từ bi rộng lớn...**, thì cho dù con thấy người khác... có khuyết điểm,..., con cũng **xem như họ không có**, từ đó mà biết bao dung cho hết thầy chúng sinh, dù họ có là ai, làm gì... đi nữa.

Nếu con thấy lỗi người..., mà còn **khởi tâm ghét bỏ, chê bai...**, thì **khăng định, lòng từ bi với họ con chưa có được, chưa rộng lớn đến hết thầy chúng sinh.**

Con à, **lòng từ của Như Lai luôn hiển hiện và phủ khắp thái hư**, vì vậy, ta cũng không thể khởi niệm sân si, bài bác,... với chúng sinh lên được nữa,..., tất cả chỉ tròn một chữ "thương".

Lời tâm sự số 927

Bàn tay, ánh mắt, ngôn từ... của Phật, Bồ Tát... thật ấm áp và hiền hòa, giống như người mẹ hiền luôn bên cạnh con, che chở cho con, chỉ dạy cho con,... . Con có thể lãng quên họ, nhưng **thời thời khắc khắc** họ luôn để con vào lòng, ôm ấp lấy con, đưa con trở về nguồn cội của bình yên và hỷ lạc,... .

Lời tâm sự số 928

Ai có thể lãnh hội chân pháp của ta?

Đó là người... **vô cầu, vô chứng, vô tâm, vô niệm**,... .

Đó là người... **tự do, tự tại, không ràng buộc, không dính mắc**,... .

Lời tâm sự số 929

Khi tâm của thầy... thanh tịnh, tâm của trò... cũng thanh tịnh, thì đó là Chân Pháp vốn thanh tịnh..., mà Chư Phật, Bồ Tát... đều muốn chúng sinh thọ nhận, để giải quyết được khổ đau và nghiệp trướng,...

Lời tâm sự số 930

Này con !

Tâm thái của một người làm nên việc lớn... luôn nhiệt huyết, nồng nàn, trách nhiệm... và trang nghiêm. Không giống với tâm thái của một người thường, không có hạnh nguyện gì với chúng sinh, cợt nhả, bất cần, mông lung..., và phiền não. Con hãy nhìn cho kỹ "hình tượng của Như Lai" mà có được chiêm nghiệm.

Lời tâm sự số 931

Kẻ phàm phu ưa thích danh lợi..., không thể nghe được pháp cao hơn, Ta chỉ cách hành thiện, bố thí..., hưởng phước ở đời,...

Kẻ hướng thiện, nhưng không ưa giải thoát, thích trường tồn hưởng lạc thú..., Ta chỉ cách tu thập thiện..., tích phước sanh thiên...

Kẻ thích thu mình giải thoát, vút bỏ ràng buộc..., ta chỉ "Tứ Diệu Đế", chỉ rõ khổ, tập, diệt, đạo..., thấu nguồn ảo não, chứng đắc La Hán,...

Kẻ thích quảng đại chúng sinh, thành tựu bồ đề..., ta chỉ các pháp "ba la mật", đạo đời đều viên mãn,...

Kẻ chỉ cầu thành Phật, ta "trực chỉ chân tâm, kiến tánh thành Phật", không chỉ gì nữa.

Lời tâm sự số 932

Chỉ có một người..., vừa viên mãn phước báu nhân, thiên..., vừa thành tựu pháp tứ đế, chứng đắc A La Hán..., vừa thành tựu các ba la mật, viên mãn các hạnh của Bồ Tát,..., **đó là Phật.**

Lời tâm sự số 933

Bậc thượng căn thượng trí, **chỉ cầu thành Phật** (như Lục Tổ Huệ Năng nói với Ngũ Tổ Hoằng Nhẫn, hay Phật hoàng Trần Nhân Tông nói với Quốc Sư Phù Vân,...). Thừa thầy, **"con chỉ cầu thành Phật, không cầu gì khác"**.

Bậc trung căn trung trí, cầu làm **Alahan, Bồ Tát...** .

Bậc hạ căn hạ trí, cầu phước **nhân, thiên...** .

Kẻ độn căn độn trí, thì tham, sân, si, mạn,..., tham cầu **danh, vọng, tiền, tài...**, phía trước là súc sinh, ngạ quỷ, địa ngục,... .

Nhìn vào sở cầu của mỗi người..., tự sẽ rõ con đường phía trước của họ. Con à, con đường mà con đang đi, sẽ về đâu?

Lời tâm sự số 934

Tâm thanh tịnh, là chân tâm tự nó vốn thanh tịnh(nào ngờ tự tánh vốn tự thanh tịnh) rồi, không phải ở sự tu nơi pháp tu mà được thanh tịnh, ở nơi pháp mà được thanh tịnh, thì đó chưa phải là **"sự thanh tịnh của chân tâm, của Phật Tánh"**, mà chỉ là sự thanh tịnh do nỗ lực tinh cần của hàng Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát,..., hay người... có Phước, có định,... .

Do đó, phải là người... "kiến tánh" mới đạt được sự thanh tịnh của chân tâm. Tuy nhiên, để có được sự an lạc, hỷ lạc, thanh tịnh... thì bước đầu con phải "giữ giới"(Phật chỉ lấy giới làm thầy), "nhân giới mà được định", "nhân định mà khai tuệ", nhờ "giới, định, tuệ" mà tâm con sẽ đạt được sự thanh tịnh... ở từng mức độ khác nhau,....

Lời tâm sự số 935

Để nhận ra Phật Tánh(kiến tánh), thì bắt buộc con phải có công đức từ các "mật hạnh ba la mật". Phải là công đức, (tâm vô úy) chứ không phải là phước đức (tu thiện, hành thiện,...) còn nằm trong luân hồi.

Khi bề dày công đức của con đủ lớn, thì tự khắc kiến tánh. Công đức ví như chổi quét mây, mây tan hết thì bầu trời trở lại sự trong suốt vốn có, tức phiền não tan nhờ "công đức thành Phật" (hạnh ba la mật) thì bản tánh của con tự khắc hiển lộ.

Lời tâm sự số 936

Khi tâm con đã đạt được sự thanh tịnh, tỉnh giác... nhất định rồi, thì tự nó sẽ có năng lực quán chiếu, chuyển hết thủy phiền não thành bồ đề tâm. Tu ở trên tâm thanh tịnh... chính là như vậy.

Khi vô lượng phiền não đã tan biến, thì bồ đề tâm của con cũng trở nên viên mãn, khi bồ đề tâm viên mãn, đó chính là thành Phật.

Lời tâm sự số 937

Nào ngờ tự tánh bao la trùm khắp,...
Nào ngờ tự tánh ở chốn vô sanh,...
Nào ngờ tự tánh hóa sanh muôn pháp,...
Nào ngờ tự tánh vốn tự thanh tịnh,...

...

Chỉ có "tâm hành ba la mật" vô biên, rộng lớn...(tạo vô lượng công đức),... mới tương ứng với tự tánh. Tâm hành ba la mật viên mãn, thì bồ đề tâm của con cũng viên mãn, trở về với tự tánh, với bản thể ban sơ,...

Lời tâm sự số 938

Thật sự, ta không muốn dùng đến ngôn từ, để chỉ bày chân pháp cho con. "Bởi chân pháp vốn không có pháp", mà ngôn từ lại chính là pháp. Nếu con có thể ở nơi pháp (tướng, vật, ngôn từ,...) mà không dính pháp, thì con sẽ lãnh hội được chân pháp của ta, từ đó mà mọi suy niệm của con đều là chánh niệm, mọi việc làm của con đều là mật hạnh, đều sẽ sinh ra công đức lành, đường thành tựu chánh đẳng chánh giác ở con, cũng trở nên rõ ràng, tỏ sáng

Lời tâm sự số 939

Không gian và thời gian... vốn không có thật, chỉ là ý niệm của con mà sanh ra. **Người giác ngộ, họ đột phá được thời không, nên có sự giác ngộ,...** . Con nhìn nhận mọi thứ còn ở trong không gian, thời gian, ngày đêm,..., thì chưa bức phá được.

Mọi bắt đầu đều là từ việc có ý niệm mà tạo tác, không có ý niệm thì là chân tâm. Nếu con có ý niệm, thì có vô hạn hình tướng, tạo tác ra thể xác của con, của muôn chúng sinh, lẫn vạn vật... trong khắp vũ trụ, khắp thái hư... .

Lời tâm sự số 940

Khi ta còn là phàm phu, ta cũng cầu đủ thứ cho mình, **tiền tài danh vọng...** phải chất đầy bằng núi non, vang dội 4 biển... .

Khi ta còn học đạo, ta cũng cầu được chứng đắc các thánh quả, muốn thành **Alahan, Bồ Tát, Phật,...**, liễu thoát sinh tử khổ đau, hưởng an lạc vô lượng,... .

Cho đến khi ta nhận ra bản tâm (tự tánh, Phật tánh) của chính ta rồi, thì ta nhận ra, "tất cả đều đã viên mãn", chẳng cầu, chẳng mong, chẳng muốn trở thành thứ gì nữa,..., bởi hết thấy đó, đều là tâm vọng tưởng, phiền não,... mà thôi.

Con à, **chân tâm của con vốn tự thanh tịnh, vô nhất vật, vô nhất vọng, vô sở cầu, vô sở chứng,...** .

Lời tâm sự số 941

Con ơi, đừng vội phán xét ta, vì lời nói thì có giới hạn, không thể đo lường được trí huệ của Như Lai (trí huệ Phật chẳng thể diễn giải).

Như Lai không còn tâm chấp trước, không còn tâm phân biệt, cũng đoạn hoặc vọng tưởng, phiền não,..., trong ta có gì nữa đâu để mà phán xét,... . Ta vì tình thương đối với con, với hết thầy chúng sinh... mà ban bố pháp phương tiện hữu hạn..., con đừng dính mắc vào câu từ, mà hãy hiểu cho ngọn ngành, cho sâu xa,... . Ta đã nói hết tam tạng kinh điển... rồi mà vẫn chưa vừa lòng hết thầy chúng sinh,... .

Lời tâm sự số 942

Kẻ nào có bản lĩnh làm **chấn động** tam thiên đại thiên thế giới,...?

Chỉ có một dạng người..., đó là kẻ "chỉ cầu thành Phật, không cầu thành gì khác". Vì sao? Bởi kẻ đó không còn muốn chịu bất kỳ sự ràng buộc nào trong tam giới..., cho nên chấn động tam giới...(giống như tên lửa phóng ra khỏi mọi lực hút của trái đất, nó có nội lực rất mạnh, đẩy đất mà ra ngoài hư không, làm chấn động đại địa,...). Ý trí của người muốn rời khỏi lực đạo, rời khỏi thập pháp giới..., cũng như vậy, làm chấn động càn khôn,... .

Lời tâm sự số 943

Cầu !

Cái chữ cầu này, kẻ phàm phu chỉ hiểu là "có tâm mong cầu, vọng tưởng, tham lam...", y chữ giải nghĩa như vậy, thì là chưa thấu suốt, chưa trí tuệ,... . Cầu, còn là một loại trí hướng, một loại mục tiêu cao thượng,..., các bậc thánh trí không ai không cầu được trí huệ và phẩm hạnh viên mãn như Phật, vì họ biết giới hạn của bản thân mà biết hổ thẹn trong lòng, gia sức nỗ lực tu hành,... .

Đến cả Phật, Bồ Tát... cũng cầu, họ cầu chúc cho con luôn được bình an, hỷ lạc, vượt qua mọi loại nghiệp trướng và phiền não,..., cái cầu này cũng là của kẻ thất phu, không giác ngộ, không từ bi... hay chăng?.

Lời tâm sự số 944

Làm con hiếu thảo,..., thì cầu chúc cho cha mẹ khỏe mạnh, an vui, sống lâu cùng con cháu,... .

Làm quan thanh liêm,..., thì cầu cho quốc thái dân an, nhà nhà đều sống tốt đẹp,... .

Làm thầy, làm cô... thì cầu cho học trò tiến bộ, công thành danh toại, trả ơn tổ tiên, báo đáp quốc gia,... .

Làm Phật, làm tổ... thì cầu cho quần sanh đều giác ngộ giải thoát, sống biết chữ tâm, an nhiên tự tại,... .

Con chưa phải Phật, con phải biết khiêm hạ, không khiêm hạ được... thì những đức tính khác cũng không có được, không khiêm hạ thì ơn cha mẹ không đền được, ơn quốc gia không báo được, ơn thầy tổ không trả được, ơn chúng sinh không giúp được,..., trở nên đời bại, không còn tài năng, không còn liêm sỉ,... .

Lời tâm sự số 945

Hàng năm, cộng đồng Phật Giáo... trên toàn thế giới, nơi hội tụ những bậc tôn túc, thượng tọa, đại đức,... khắp nơi, cũng tổ chức định kỳ lễ Vesak mừng Phật đản sinh,..., cầu chúc cho chúng sinh khắp muôn nơi đều được thái bình, trí tuệ, biết hiếu đạo... mà phụng sự xã hội,...

Đơn giản chỉ là một lời chúc của người có đức, nó mang rất nhiều năng lượng sách tấn, tỉnh giác... cho người được cầu chúc, lời của một vị La Hán... cầu chúc, hồi hướng... cho ai, họ đã đủ phước sanh thiên... rồi.

Con à, gia đình nào chỉ cần một người thành tựu đạo nghiệp, thì 9 đời... tổ tông đều được siêu thoát,...

Lời tâm sự số 946

Đức chúa nói: "anh em cứ cầu xin, anh em sẽ có được". Phật cũng nói: "có cầu tất có ứng". Tuy nhiên, con phải hiểu cho tường tận việc cầu này, con cầu vì cái gì? Cầu cho ai?,...

Nếu dùng tâm chân thành mà cầu, trí thành chí kính mà cầu, thì cầu thành Phật cũng cầu được (Phật là tâm chân thành viên mãn), hướng hồ là phước báu làm nhân, thiên,...

Còn nếu dùng tâm tham... mà cầu, thì khẳng định không có được, cầu vì sự hưởng thụ cho mình, cho danh vọng lợi dưỡng của mình..., thì khẳng định không có được.

Lời tâm sự số 947

Khi con chưa thành tựu đạo nghiệp, trí huệ chưa khai mở, tâm tánh mê lầm,..., thì lời cầu giác ngộ của con, mong Chư Phật, Chư Bồ Tát, Chư Thiện Thần... (đã phát hạnh nguyện lúc họ thành tựu) giúp đỡ, chỉ với mục đích giác ngộ giải thoát, phụng sự chúng sinh,... của con. Thì trong vô hình, các ngài sẽ biết ngay tức thì lúc con đang cầu, nếu tâm con đủ trí thành. Và cũng trong vô hình ấy, họ sẽ âm thầm gia hộ, bảo hộ... cho con gặp được những nhân duyên, trợ duyên... tốt đẹp, để thành tựu cho con.

Con à, 10 phương Chư Phật... vẫn luôn ở bên con như hình với bóng vậy, chưa khi nào rời xa con cả. Tâm chí thành của con, là sợi dây kết nối giữa con và 10 phương Chư Phật,...

Lời tâm sự số 948

Con à !

Người chân thành cầu, ắt là người chân thành làm.

Người chân thành làm, ắt là người chân thành tu.

Người chân thành tu, ắt là người thành tựu thánh quả.

Nam mô Quan Thế Âm Bồ Tát đại từ đại bi, tầm thỉnh cứu khổ cứu nạn.

Lời tâm sự số 949

Vì sao con còn có những người đến an ủi con? Động viên con?... . Đó là vì họ còn thấy con yếu đuối, và thấy những khổ đau trong con,...

Còn ta, không ai đến an ủi, động viên... ta cả, vì ta là người đại hùng đại lực..., ta không còn những khổ đau rày vò,..., ai ai cũng thấy ở ta sức sống và sự hỷ lạc vô bờ,...

Lời tâm sự số 950

Này con !

Ta thấy việc muôn ức tế bào hình thành nên thể xác con, đã là một loại thần thông rất lớn,...

Ta lại thấy tâm trí của con được tinh tảo, được cảm nhận và thấy biết cùng khắp,... lại là một loại thần thông nữa chẳng thể nghĩ bàn,...

Ta thấy con được bước chân trên đại địa, được ngắm ánh bình minh, ngắm ánh trăng ngày rằm, được hít thở cùng cỏ cây, người thân, bạn bè,..., đó đều là những loại thần thông tuyệt đỉnh,...

Tâm trí của con, thể xác của con,... là một trong những điều vi diệu nhất mà ta từng thấy. Bởi vậy, con phải biết yêu thương chính mình, và cảm nhận được sự hạnh phúc luôn hiện diện ở xung quanh của con nhé.

Lời tâm sự số 951

Con đến với thế gian này, là để chịu đựng những khổ đau,...

Còn ta, ta đến với thế gian này, là để hóa giải hết những khổ đau trong con,...

Lời tâm sự số 952

Ở ngoài xã hội kia, họ cho con thấy những điều thiện ác, cả những rối trá lọc lừa, tranh đấu và chết chóc,... .

Như Lai không có những thứ đó để cho con đâu, ngài lại đây với ta, ta trao cho con một bản tâm trong sáng và thanh tịnh, con hãy dùng nó để sống từ bây giờ cho đến vị lai,... .

Lời tâm sự số 953

Chữa lành, chữa lành, chữa lành, và chữa lành,... . Như Lai phải chữa lành hết những tổn thương mà con phải chịu đựng. Sau cùng, con sẽ chỉ còn lại một bản tâm hoàn toàn trong sáng, ngập tràn năng lượng, từ bi và trí huệ,... .

Lời tâm sự số 954

Khi một vị Phật đã nhập niết bàn rồi, thì có quay trở lại nữa không?

Con à ! **tất cả Chư Phật từ vô thủy đến vị lai... đều thuyết pháp cho con từ trong niết bàn đấy**(tự tánh chính là niết bàn). Vì sao? Vì mọi lời pháp nơi họ, đều sẽ đưa con từ sự luân hồi khổ đau đến niết bàn tịch tịnh. Nếu họ không ở đó rồi, thì làm sao họ nói được pháp để đưa con trở về nguồn cội?, và khi con đã nghe được pháp của họ, thì rõ ràng là họ đang ở ngay bên con mà?.

Không phải là họ có còn quay lại thế gian với con không, mà là họ luôn ở trong thế gian với con, và họ cũng đồng thời luôn ở trong niết bàn tịch tịch.

Như Lai chưa từng đến đâu, Như Lai cũng chưa từng đi đâu. Như Lai ở khắp mọi nơi.

Lời tâm sự số 955

Mọi lúc, mọi nơi, mọi thời, mọi khắc..., đều không thể ngăn cản được sự hiện diện của Như Lai.

Lời tâm sự số 956

Có hai... khái niệm lớn, *thâu tóm toàn thể con người và vũ trụ vạn vật...*, đó là "*thể tướng*"(hình tướng, vật chất, sự thể, sự việc,...), và "*thể tánh*"(bản nguyên, bản thể, bản chất, cội nguồn,...).

Việc con *nhìn nhận và ý thức...* với chúng ra sao? *Bị chúng dính mắc và chi phối thế nào?...*, sẽ biết được con ở vào tầng thứ nào trong trật tự tự nhiên của càn khôn vũ trụ, của thập pháp giới chúng sinh,... .

Lời tâm sự số 957

Khi lục căn (mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý) của con tiếp xúc với lục trần (sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp), nếu con không tỉnh giác... thì sẽ sinh ra các cảm thọ, nhận thức, tư tưởng... cố chấp, bị dính mắc và chi phối... hoàn toàn..., sinh ra các loại phiền não, tham lam, sân giận, và ngu si..., đó là những tác nhân khiến cho con chịu sự sinh tử luân hồi từ vô thủy cho đến nay, và vẫn còn ở đây, nghe những lời này của ta, chưa được giác ngộ, chưa được giải thoát,... .

Lời tâm sự số 958

Khi con đã nhìn thấy được các sự khổ nơi pháp trần...(tiểu ngộ), thấy chúng luôn phải luân chuyển và biến đổi liên tục...(sự luân hồi)... ở nơi hình tướng, sự thể... ấy, thì con phát tâm lìa khỏi nó, giải thoát khỏi nó, không muốn dính mắc vào nó nữa...để phải chịu luân hồi, mà muốn trở về với bản tánh, cội nguồn..., không muốn trở lại nơi các tướng... đó nữa(đó chính là tâm của các bậc Alahan..., Alahan chấp trụ vào tánh không (niết bàn), giác ngộ về tánh không, nhưng vẫn cho tướng... là có, là khổ, chưa giác ngộ được tướng không (không còn tâm chấp trước, nhưng còn tâm phân biệt tánh tướng,..., cho nên họ chỉ chấp vào niết bàn, không quan trọng việc nơi thế gian, nơi tướng không..., và vì chỉ ở nơi tánh không (tâm không) mà không ở nơi tướng không (cảnh không) , nên niết bàn của Alahan gọi là niết bàn hữu dư, tiểu thừa,...).

Lời tâm sự số 959

Khi con đã thể nhận được tánh không (tự tánh) rồi, thì con bắt đầu quán chiếu các pháp ở nơi tướng, vật..., thấy chúng chỉ là hư huyễn,..., mới thấy thì trông như là có, là khổ... đó, nhưng quán chiếu sâu xa thì thấy chúng không có thực tánh, thực thể..., mà chỉ là giả có, là hư huyễn...(cả thập pháp giới... chúng sinh cũng đều là giả có, là hư huyễn..., đó là đại ngộ, đại thừa (hàng Bồ Tát...),..., tức giác ngộ tướng không(cảnh không),...). Vì giác ngộ được tướng không, cho nên không còn ngăn ngại ở nơi tướng, nơi pháp, nơi cảnh... nữa, tánh tướng đồng nhau, vô ngại...(hàng Bồ Tát... không

còn tâm phân biệt,...), vì vậy họ thích phát triển bồ đề tâm, quảng đại chúng sinh... tới vô lượng bởi tâm từ bi, mà không thấy đó là khổ, là gian nan, coi như chỉ trong một niệm tâm thôi vậy,... .

Lời tâm sự số 960

Khi Bồ Đề Tâm của hàng Bồ Tát... viên mãn rồi, công đức thành Phật viên mãn rồi,..., thì tự khắc Thành Phật (đại triệt đại ngộ, không tiểu thừa, không đại thừa, không tánh tướng... gì nữa,..., chỉ còn lại là một thể toàn giác, viên giác... tròn đầy, đó chính là Thường Tịch Quang, là thế giới Chư Phật (niết bàn vô dư, tức không còn tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, ranh giới,... . Mọi suy nghĩ, việc làm... đều là chánh niệm, chánh ngữ, chánh hạnh, chánh định...),...)... .

Lời tâm sự số 961

Pháp Hữu Vi, Pháp Vô Vi... là cách nói khác của có tướng, hay không có tướng, có pháp hay không có pháp,... .

Sự tu hành, là phải thấy được trong cái hữu vi có cái vô vi, hay thấy được cái vô tướng ở bên trong cái có tướng,... (thấy tướng không tướng, người đó đồng Như Lai). Bởi vậy, còn trong hữu vi, thì con còn có nhiều phương pháp để tu hành (chấp pháp), bởi con còn nhiều tâm phân biệt, tâm chấp trước vào các pháp... (nên mới gọi là hữu, là có,...). Còn khi đã là vô vi rồi, thì đồng với việc kiến tánh, không còn pháp nào nữa (tức không còn pháp tu nào ở trong vô vi cả, không có cái có nào ở trong cái không cả (không thể ở nơi tướng mà cầu được Như Lai)),... .

Lời tâm sự số 962

Kiến tánh khởi tu, là từ khi nhận ra vô tướng, vô vi, vô pháp,..., thì "sống thẳng nơi tánh không" đó, để chuyển hết phiền não, nghiệp tội... thành Bồ Đề Tâm rộng lớn, chuyển đến cùng cực thì thành Phật.

Lời tâm sự số 963

Một vị kiến tánh, thì mọi suy niệm và việc làm đều tương ứng với mật hạnh ba la mật cả. Tâm không, tánh không,... chính là ba la mật (tâm cảnh nhất như, hay tâm như như,...). Cho nên, 2 nghĩa lí, kiến tánh mới khởi tu được, hay phải là ba la mật mới sanh được công đức thành Phật (không phải phước đức do có tâm hành thiện, nhận báo,...) mang ý nghĩa giống nhau. Con hãy thông suốt để tu hành.

Lời tâm sự số 964

Nếu không có cõi người, cõi trời..., ta sẽ không nói pháp nhân, thiên... . Nếu không có hàng Thanh Văn, Bồ Tát..., ta sẽ không nói pháp tứ đế, pháp ba la mật,... . Nếu không có chúng sinh, vạn vật..., ta sẽ không nói gì cả.

Lời tâm sự số 965

Vậy thế nào là Ba La Mật?,... .

Có 10... pháp ba la mật, con hãy tìm hiểu sâu hơn nhé!

- 1: Pháp hạnh bố thí ba la mật,
- 2: Pháp hạnh giữ giới ba la mật,
- 3: Pháp hạnh xuất gia ba la mật,

- 4: Pháp hạnh trí tuệ ba la mật,
- 5: Pháp hạnh tinh tấn ba la mật,
- 6: Pháp hạnh nhẫn nại ba la mật,
- 7: Pháp hạnh chân thật ba la mật,
- 8: Pháp hạnh phát nguyện ba la mật,
- 9: Pháp hạnh tâm từ ba la mật,
- 10: Pháp hạnh tâm xả ba la mật.

... .

Lời tâm sự số 966

1: Hạnh bố thí ba la mật là gì?

Là hạnh mà con phải thực tập đầu tiên, để xả bỏ lòng ích kỷ, hẹp hòi, xả bỏ những tri kiến tư lợi nhỏ bé, sai lầm, tội ác,..., từ đó xây dựng được những tri kiến thuần khiết, thánh thiện, trong sáng, vị tha,..., công đức cũng từ đó mà được khởi nguồn,... .

Lời tâm sự số 967

2: Hạnh giữ giới ba la mật là gì?

Con phải lấy hạnh Bố Thí làm nền tảng để cho hạnh Giữ Giới được thuận lợi. Giới là những tiêu chuẩn, quy định... để ngăn ngừa việc tạo ác của Thân, Khẩu, và Ý của con,..., từ đó mà tránh xa được các điều ác, làm được các việc lành, giữ gìn được tâm ý thanh tịnh,... .

Lời tâm sự số 968

3: Hạnh xuất gia ba la mật là gì?

Là khi con đã chán ghét danh vọng lợi dưỡng, vật dục ái... của người thế gian phàm tục, ưa thích đời sống thanh cao, thánh thiện... của bậc trí thánh thì phát tâm xuất li, là bỏ những thứ tầm thường mà đến với những điều cao thượng,..., con lấy hạnh giữ giới làm nền tảng cho pháp hạnh xuất gia,... . Thực tập thiền định, niệm phật... mà chế ngự được các loại triền cái thô thiển của người phàm phu... (như 5... triền cái: tham dục, sân hận, hôn trầm, trạo cử, và hoài nghi,...), tiến gần hơn vào sự giác ngộ và giải thoát,... .

Lời tâm sự số 969

4: Hạnh trí tuệ ba la mật là gì?

Khi con đã có giới, có định,..., con sẽ có được sự tỉnh thức nhất định(tuệ), thấy biết rõ tội lỗi của các dục... (như sắc dục, thanh dục, hương dục, vị dục, xúc dục, pháp dục...), từ đó mà **nhàm chán và từ bỏ**,... . Thanh lọc dần uế trược của thân tâm,..., con sẽ đạt dần đến sự thấy biết chân thật của các pháp,..., trí tuệ khai mở dần, chứng đắc ngũ thông (thần túc thông, nhãn thông, nhĩ thông, túc mạng thông, tha tâm thông,...), tiến gần đến sự chứng ngộ chân lý tứ thánh đế, chứng đắc được tứ thánh quả,... .

Lời tâm sự số 970

5: Hạnh tinh tấn ba la mật là gì?

Con sẽ lấy trí tuệ để làm nền tảng cho sự tinh tấn (sinh khí, sinh lực, sức mạnh tinh thần...), nếu không có trí tuệ con sẽ không thể tinh tấn được, cũng không biết tinh tấn cái gì, để làm gì,... . Đó là tinh tấn bỏ ác, hành thiện... từ trong tâm ý đến việc làm,..., từ đó hình thành nên khí chất, bản lĩnh, sự tự tin... trong con người... của con,... .

Lời tâm sự số 971

6: Hạnh nhẫn nại ba la mật là gì?

Là con phải rèn luyện khả năng kham nhẫn, chịu đựng nghịch cảnh,..., luôn sinh khởi được ý niệm chân chánh, thánh thiện... ngay cả trong những nghịch cảnh xấu nhất, hay cho dù thịt nát xương tan... mà vẫn không có những ý niệm bất thiện, sân si... khởi lên,... .

Lời tâm sự số 972

7: Hạnh chân thật ba la mật là gì?

Là sự chân thành, không giả dối, không vọng ngữ, thù ghét, nịnh bợ, tâng bốc..., hay có những tâm ý và việc làm sai trái với lương tâm,..., từ đó con sẽ xây dựng được lòng tin, sự tín nhiệm... với mọi người, với chúng sinh,... .

Lời tâm sự số 973

8: Hạnh phát nguyện ba la mật là gì?

Là tâm dũng mãnh, trí nguyện... thiện lành của con đối với chúng sinh vạn vật... đã được **phát khởi, định hình, và làm cho tới cùng...**, buộc mọi trướng ngại... phải rời khỏi trí hướng của con, cho dù trên con đường đó có nhiều gian nan và chông gai,..., nhưng con phải giữ được **sự bình thản, mềm mỏng, và uyển chuyển...** trong các cảnh duyên để dẫn dắt tất cả hướng về sự giác ngộ và giải thoát,... .

Lời tâm sự số 974

9: Hạnh tâm từ ba la mật là gì?

Là con thực hành trải tâm từ bi tới vô lượng đối với chúng sinh..., mong cho tất cả được hòa hợp, không có mâu thuẫn và những khổ đau nơi thân và tâm, thân tâm luôn được an lạc, pháp hỷ sung mãn, biết sống bình đẳng, hi sinh, lợi tha,... .

Lời tâm sự số 975

10: Hạnh tâm xả ba la mật là gì?

Là con không dính mắc vào các thiện, các ác, các cảnh duyên..., hay trong chính nơi tâm ý, và sở hạnh của chính mình..., xả li mọi dính mắc để đạt đến sự giải thoát sau cùng, thân tâm hoàn toàn trong suốt, tỏ sáng, không vẫn đục,... .

Lời tâm sự số 976

Khi con xả bỏ được mọi ràng buộc..., khi đó, con mới chính là con.

Lời tâm sự số 977

Con đã hiểu được gì? Hãy rèn luyện đi. Khi con rèn được điều nào, thì mới nên nói điều đó ra.

Lời tâm sự số 978

Đối với người lập trí làm Thánh Hiền, Bồ Tát... thì mọi pháp thế gian đều là pháp dục..., khi đó pháp xuất thế gian là chánh pháp của họ,... . Còn đối với người lập trí giác ngộ giải thoát làm Phật, thì mọi pháp xuất thế gian..., cũng vẫn chỉ là pháp dục..., khi đó thể tánh thanh tịnh mới là chân pháp vô pháp của họ. Con hãy nhớ: "vạn pháp là giai không", dù là pháp thế gian hay xuất thế gian,..., bởi trong bản tánh của con vốn không có pháp nào cả.

Lời tâm sự số 979

Trí tuệ của con chưa được khởi nguồn, thì hãy là người nương theo và thực tập cho tốt, khi nào thực tập xong thì tốt nghiệp, "trí tuệ của ta, tự nhiên cũng là trí tuệ của con".

Lời tâm sự số 980

Năng lực phân định đúng sai... của mỗi người các con..., nó thường đi trước lúc mà trí tuệ của các con được khai mở, "hiểu được lời Phật... nhưng chưa chắc nói được những điều tương ứng".

Nếu con chưa phải là người tạo ra lửa, thì hãy là người truyền lửa, thấp sáng nhân gian, trợ lực cho chánh pháp của Phật..., con cũng sẽ có nhiều phước lành.

Lời tâm sự số 981

Sự hiểu biết của con cũng thường đi trước đức hạnh của con. Có nhiều thứ con hiểu rất rõ, tuy nhiên không làm theo được. Vì sao? Vì danh vọng lợi dưỡng, ngũ dục lục trần, tham sân si mạn... làm cho con mất đi sự sáng suốt, bình tĩnh, và bản lĩnh... để có thể hành động theo lẽ phải, theo chân lí và lương tâm... của con.

Lời tâm sự số 982

Như Lai thấy rằng, có nhiều chúng sinh còn "không dám giác ngộ, sợ giác ngộ,..." mà không dám nghe đến Phật, hiểu về Phật..., chỉ bởi "chưa nỡ" từ bỏ bản ngã, tri kiến, rằng buộc..., sợ không còn được hưởng thụ danh vọng lợi dưỡng, ngũ dục lục trần, tham sân si mạn... của chính mình.

Con à ! Ta còn nói được gì nữa đây?

Lời tâm sự số 983

Hành Thanh Văn tôn kính ta **trọn một đời, một kiếp,...** .
Hàng Bồ Tát tôn kính ta **đời đời kiếp kiếp,...** . Còn những người không biết đến ta, không hiểu về ta, hoặc hiểu biết... cạn cợt hay lệch lạc... về ta..., thì không tôn kính ta.

Lời tâm sự số 984

Như Lai là bản tánh của con, trong suốt như ánh sáng, tươi mát như suối nguồn, thánh thiện như trẻ sơ sinh..., và tràn đầy năng lượng thuần khiết của trí tuệ và từ bi,...

Lời tâm sự số 985

Làm chủ tâm ý, làm chủ thân xác, tự do, không ràng buộc,.... Con có muốn giống như ta không?.

Lời tâm sự số 986

Phủ nhận chân lí, dung tục bản ngã, bao biện thói xấu, đố kỵ kẻ hơn,...., đó không phải là những đức hạnh mà Như Lai chỉ dạy cho con.

Lời tâm sự số 987

Con à ! con phải biết cúi đầu đó.

Người tài giỏi, trí tuệ, đức hạnh... hơn con, con phải biết cúi đầu trước họ mà học hỏi. **Đó là nhân** để sau này con được tiến bộ hơn nữa. Nếu thấy người khác hơn mình **liền**

khó chịu, phản kháng... thì đâu có khác gì người không có hàm dưỡng?,... .

Cúi đầu khiêm nhường, khiêm hạ... thì mới thành Phật, Bồ Tát... . Ngẩng đầu kiêu ngạo, tự cao... thì đồng với phàm phu, với chúng Ma... chẳng khác.

Lời tâm sự số 988

Như Lai chính là sự tổng hòa của Hàng Thanh Văn, và Hàng Bồ Tát,... . Hàng Thanh Văn... đại diện cho sự Tịch Mịch, Lặng Lẽ, Niết Bàn... của Ta. Hàng Bồ Tát... đại diện cho sự dẫn thân, mềm mại, vô tướng vô ngại... của Ta.

Lời tâm sự số 989

Trí tuệ của các vị Phật... đều vô lượng vô biên, không thể đong đếm,..., mỗi vị dùng Phật Nhãn... để nhìn nhận về thế giới, vũ trụ, hư không... theo những cách khác nhau, muôn hình muôn vẻ... . Thế nhưng, đều là chánh tri chánh kiến... như nhau cả, đều nhìn thẳng vào bản chất vô tướng, không tướng ngại..., và đều điều dắt chúng sinh vạn vật... đi về bản chất vô tướng, không tướng ngại... đó, đó cũng là sự giác ngộ và giải thoát.

Lời tâm sự số 990

Bởi vì mọi chánh tri chánh kiến... của ta đều có bản chất vô tướng, không tướng ngại..., cho nên, cho dù ta có chánh tri chánh kiến... với con, thì cũng như ta chưa từng nói gì cả.

Lời tâm sự số 991

Cũng bởi vì mọi tà tri tà kiến, vọng tưởng, phân biệt, chấp trước... của con đều có hình, có tướng..., cho nên, con càng chấp giữ nhiều bao nhiêu,..., thì con càng khổ đau, phiền não... bấy nhiêu, sinh sinh tử tử... bấy nhiêu.

Lời tâm sự số 992

Như Lai sẽ ở đây, cho đến khi con không cần đến ta. Cho dù con không cần đến ta, thì ta cũng vẫn âm thầm ở bên cạnh con (bản tánh thường hằng). Ta không đi đâu cả.

Lời tâm sự số 993

Như Lai chỉ con nghe!

Gom tất cả trí thức của người thế gian khắp đại địa, cũng không bằng trí tuệ của một người giác ngộ, chứng Tu Đà Hoàn,... .

Gom tất cả trí tuệ của vô lượng Tu Đà Hoàn... khắp các thế giới, cũng không bằng trí tuệ của một bậc chứng Tư Đà Hàm... .

Cũng như vậy, tới A Na Hàm, rồi A La Hán, Duyên Giác...

Gom tất cả trí tuệ của vô lượng A La Hán, Duyên Giác... cũng không bằng trí tuệ của một Bích Chi Phật,... . Tất cả trí tuệ của vô lượng Bích Chi Phật... cũng không bằng trí tuệ của một vị Bồ Tát Sơ Địa,..., cứ như vậy cho tới Bồ Tát Đẳng Giác, Diệu Giác,... .

Gom tất cả trí tuệ của hàng Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát... ấy lại, cũng không bằng trí huệ của một vị Phật.

Lời tâm sự số 994

Như Lai không phải là những **bức tượng** mà con quỳ lại, thấp hương... hàng ngày.

Như Lai không phảo là những **kinh, kệ, chú...** mà con trì tụng hàng ngày.

Như Lai cũng không ở trong **chùa**, hay **chốn xa hoa...**, ta không ở **bất cứ hình tướng**, hay **tri thức...** nào cả.

Như Lai chính là **tâm tình sáng**, trong **lặng**, thấy **biết thanh tịnh**, **vô tạp nhiễm...** ở trong con.

Lời tâm sự số 995

Đôi khi ta tâm sự với con, mà **nước mắt của ta trào ra**. Bởi ta **thương con còn chưa giác ngộ**. Ngoài việc mong cho con sớm giác ngộ ra, ta không mong gì nữa cả.

Con à! Trong luân hồi này..., nó **tràn ngập khổ đau**, **sinh diệt, trả vay...** diễn ra không ngừng nghỉ, ở ngay trong từng sắc na, ở ngay trong từng tế bào trên thân thể của con..., cho đến từng ý niệm, hành vi, việc làm, phúc họa... của con cũng như vậy. **Nào có gì vui đâu?... .**

Lời tâm sự số 996

Hàng Thanh Văn... dùng **sự tĩnh lặng**, **tịch mịch...** để chỉ bày giáo pháp cho con. Hàng Bồ Tát... dùng **tâm từ bi**, **bình đẳng...** để chỉ bày giáo pháp cho con. **Đó đều là những tính chất của chân tâm, tự tánh...** . Hộ Pháp... thì có thể dùng **sự cứng rắn**, **hình phạt...** để đối trị **tâm ngoan cố**, **bướng bỉnh...** của chúng sinh,... .

Còn đối với một vị Phật, có trí tuệ và sự từ bi rộng lớn..., họ chỉ dùng lời từ ái, nhẹ nhàng, thanh thoát... để chỉ bày cho con. Tuy nhiên, ở trong mỗi lời nói... đó, đều chất chứa sự từ bi... như Bồ Tát, tĩnh lặng... như Thanh Văn, và cũng tràn đầy uy lực như Hộ Pháp... vậy.

Lời tâm sự số 997

Như Lai khuyên con *chạy trường* để phát triển từ tâm một cách nhanh chóng, đừng dùng bất kì một tri kiến nào để bao biện cho việc con còn thích ăn mặn, ta rất đau lòng. Làm gì có đạo lí nuôi thân mình trên thân xác của chúng sinh là chánh pháp?, là từ bi?... , ta chưa từng nói như thế, 3 đời Chư Phật cũng chưa từng nói như thế,... .

Thời kì càng động loạn, đạo đức càng suy đồi, giả dối,..., thì luật nhân quả... sẽ càng diễn ra với tốc độ nhanh hơn, đào thải nhanh hơn..., để thế giới tự nhiên, để càn khôn vũ trụ... trở nên cân bằng,... . Con phải có suy nghĩ cho tương lai phía trước của con đấy nhé.

Lời tâm sự số 998

Như Lai khuyên con, bỏ đi các ác, trở về tánh thiện, và đừng tự dối gạt chính bản thân con nữa, bởi vì con đã tự gạt mình, làm trái lương tâm của mình... từ vô thủy, để giờ đây, con vẫn còn ở trong thân xác ngũ uẩn này... .

Con ơi! Ta luôn chân thành với con (bản tánh chân thành), ta cũng muốn con chân thành với ta, với hết thầy chúng sinh khác... . Ta muốn con được giải thoát khỏi các hình tướng, nghiệp tội, phiền não... mà con đang chấp giữ và dính mắc... .

Lời tâm sự số 999

Thế giới Chư Phật... không phải ở một nơi xa xôi nào đó riêng biệt, mà nó ẩn bên trong thế giới của con, ẩn bên trong thập pháp giới (gồm lục đạo và 4 thánh pháp giới...), nó luôn tồn tại với các thế giới hữu hình... ấy một cách đồng thời, song hành... với nhau, xưa nay chưa từng có sự tách rời.

Chỉ khác là, trong thập pháp giới(thể tướng) thì đều có sự sinh diệt, biến đổi... theo thời không, nghiệp báo... . Còn thế giới của Chư Phật, thì bất biến, không sinh không diệt(thể tánh),... .

Lời tâm sự số 1000

Sám hối là gì?

Sám hối, không phải là con quỳ lạy, thề thốt... trước những bức tượng xi măng,..., điều đó không có ý nghĩa gì cả,... .

Nếu thực sự con muốn sám hối, con phải sám hối "với chính con", không cần phải quỳ lạy, thề thốt... với ai cả.

"Trong tâm thấy lỗi và bỏ lỗi", đó mới chân thật là chân sám hối. Chỉ có chân sám hối đó, thì trí tuệ và đức hạnh của con mới được tăng trưởng.

Lời tâm sự số 1001

Như Lai ở đây, và 10 phương Chư Phật... cũng ở đây (bản tánh thường hằng). Họ luôn ở đây để chào đón con trở về. Hãy rũ bỏ mọi ràng buộc và phiền não..., tâm con chỉ con một thể trong ngần, tinh sáng..., đó là điều kiện duy nhất để con được về lại cội nguồn chung của tất cả chúng ta.

Lời tâm sự số 1002

Bạc chân nhân thật sự thì không lộ tướng trạng, bóng dáng..., bởi họ tuyệt đối không còn tâm chấp vào các tướng... .

Kẻ hiền thật sự thì không khoe tài năng, phẩm hạnh..., bởi sự khoe mẽ... dù chỉ là một sợi lông, cũng đã là sự kiêu mạn, tự cao..., dù chỉ còn một chút cũng chưa phải kẻ hiền..., mà chỉ là người biết chút ít kiến thức thuộc về vô thường, sinh diệt... mà thôi.

Con à! Phật, Bồ Tát... đến với thế gian, âm thầm như ngọn gió... không hình, chẳng dạng..., khi đến làm vạn vật mát mẻ, khi đi chẳng đọng lại một dấu vết... . Đó mới thực sự là vô tướng, vô ngại..., là bậc đại thánh, đại hiền,.. .

Lời tâm sự số 1003

Con đừng lạc vào tư tưởng của người khác, và con cũng đừng lạc vào tư tưởng của chính con. Chính con, chỉ là một bản tánh trong sáng, không có bất kì một tư tưởng... nào trong đó hết.

Lời tâm sự số 1004

Nhiều người cầu học..., thì bậc thiện trí... mới xuất hiện. Nhiều thiện trí cầu học..., thì bậc thánh nhân... mới xuất hiện. Nhiều thánh nhân xuất hiện.. thì Phật, Bồ Tát... mới xuất hiện. Hết thầy đều phải hội tụ đầy đủ nhân duyên, nếu các con cứ đi về hướng thoái tâm, chỉ ưa hưởng thụ..., thì ngay cả hàng thiện trí... cũng không gặp được, huống hồ là Phật, Bồ Tát... . Nhân duyên thế nào? hãy hỏi tâm trí của con.

Lời tâm sự số 1005

Trí tuệ của bậc thiện trí, thánh nhân, của Phật, Bồ Tát..., con đều có thể tiếp nhận được, tuy nhiên, **con phải có tâm chí thành chí kính, nỗ lực cầu học...**, thì trong vô hình, theo một cách nào đó, con sẽ tiếp cận và thừa hưởng được từ họ. Sở dĩ trí tuệ của con chưa bằng họ, **vì tâm trí của con chưa đủ thành kính, lại còn tâm phiến não, đố kỵ, hơn thua... làm ngăn che.**

Lời tâm sự số 1006

Hãy không ngừng mở rộng tâm trí của con, **bằng sự học hỏi trong khiêm hạ...**, đó là **bí quyết bất biến chung** của các bậc cổ thánh tiên hiền,... để thành tựu đạo nghiệp.

Lời tâm sự số 1007

Những gì mà ta chỉ bày cho con, là ta đưa một tay ra để **đi dắt con**, để rồi con sẽ tự đi được trên đôi chân của mình, **tự chủ được tâm ý, tự chủ được thân xác, tự tại được trên nghiệp duyên... của chính con.**

Lời tâm sự số 1008

Khi con đã tự chủ được tâm ý (tức tự sinh được trí huệ chân chánh, mà không bị ảnh hưởng bởi tri kiến, tư tưởng, hay tư duy của người khác,...), thì ta sẽ buông tay con ra để con tự rèn luyện để trở nên cứng cáp,... . Và khi con cứng cáp rồi, trưởng thành rồi, "thì hãy thay ta" dìu dắt hàng hậu học phía sau con, đó là con đã "kế thừa và truyền thừa" được gia nghiệp của Chư Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền rồi.

Lời tâm sự số 1009

Tuy ta để cho con tự bước trên đôi chân của con, nhưng ta cũng chưa từng hướng mắt đi chỗ khác, giống như cha mẹ luôn dõi theo con, cho dù con lang thang khắp bốn phương trời.

Lời tâm sự số 1010

Ở một góc khuất nào đó trong tâm trí của con, ta vẫn ngồi đó từ vô thủy cho đến vị lai, uống trà và thưởng trăng,..., nhìn ngắm sinh tử, biến loạn... mà lòng chẳng chút lay động, tở vương,... .

Lời tâm sự số 1011

Cũng vì ta ở nơi tịch lặng trong tâm trí của con, mà mọi dấy khởi nơi tâm trí con, Như Lai đều thấu tỏ, thiện ác chánh tà... ở nơi con, nào có bao giờ ra khỏi tầm mắt của ta.

Lời tâm sự số 1012

Nếu con muốn thiên địa quỷ thần... chẳng thấy bóng dáng, tâm ý..., thì con hãy sống nơi bản tánh thanh tịnh, chẳng tạp niệm. Nếu con làm được vậy, thì quỷ thần... kinh hãi, bởi họ biết đây không phải kẻ tầm thường, "mà là đứa con của Như Lai".

Lời tâm sự số 1013

Dù con nghĩ gì, làm gì..., thì con hãy nghĩ đến Như Lai nhé! Con rời khỏi ta, thì lập tức chúng ma chào đón con đi vào lục đạo luân hồi với chúng, để hưởng thụ danh vọng lợi dưỡng, ngũ dục lục trần, tham sân si mạn,..., làm sao con giải thoát được đây?

Lời tâm sự số 1014

Rồi ai cũng sẽ bỏ con, chẳng thể đời đời kiếp kiếp bên con được. Đến cuối cùng, chỉ còn Như Lai là ở bên con mà thôi (tự tánh thường hằng).

Lời tâm sự số 1015

Con phải hiểu thấu pháp thế gian..., con mới độ được người... trong thế gian. Vậy thế nào là thấu? Là con phải hiểu được bản chất của chúng là Khổ, Không, Vô Thường, Vô Ngã... . Nếu con dính mắc dù chỉ một pháp trong vô lượng pháp của thế gian... ấy thôi, thì đặng chẳng giáo hóa được người... nào cả.

Lời tâm sự số 1016

Hết thấy những kẻ tự cho mình là chúng đặc..., đều là những kẻ ngu xuẩn, ngã mạn, tự cao..., chưa trải đủ gian khổ, chưa hiểu thông vô thường, chưa rõ thấu vô ngã, lòng từ bi còn bé nhỏ..., con phải cẩn mật phòng ngự tâm mình, chớ để nhiễm ô,... . "Đến Phật còn không nhận mình là Phật", mà kẻ phàm nào lại nhận mình là Phật?..., đó là đối gạt chúng sinh, đối gạt chính bản thân mình, tạo ra vọng nghiệp,... .

Con à ! "không có bất kỳ ý niệm gì về Phật Tánh thanh tịnh, đó mới là Phật Tánh thanh tịnh của con".

Lời tâm sự số 1017

Bồ Đề vốn không cây, Phật Quả vốn không quả..., Phật Tánh... vốn không có khái niệm, hay ý niệm gì về chính nó.

Lời tâm sự số 1018

Thọ ân báo ân..., là một đạo lí tốt đẹp trong thế gian, của người thế gian..., tuy nhiên, đối với Phật, Bồ Tát... hành Ba La Mật..., thì họ không cần sự báo ân... của chúng sinh đâu, chỉ cần chúng sinh biết thiện hướng thiện, biết sai sửa sai, đức hạnh và trí tuệ mỗi ngày được tăng trưởng..., thì đó đã là sự cúng giường chân thật đối với Phật, Bồ Tát... rồi vậy.

Lời tâm sự số 1019

Như Lai không còn tranh cãi với thế gian. Chỉ có thế gian còn tranh cãi với Như Lai.

Lời tâm sự số 1020

Ở trong các pháp thế gian, ta biết rõ những gì con biết, ta cũng biết cả những gì con không biết. Vì ta có "thế gian giải" đó, mà ta luôn được an định ở bất cứ nơi đâu, trước bất kì ai, hay sự việc nào... . Chính vì sự không thông suốt còn tồn tại ở con, mà sinh ra sự hoài nghi, lo lắng, và sợ hãi... .

Lời tâm sự số 1021

Ấn trong mỗi sự khổ đau, chính là chân lí. Bậc đại giác ngộ, chính là người đã trải qua tột cùng của đau thương, của luân hồi... mà nhìn nhận ra thế gian..., chẳng phải tự nhiên mà thấu cảm được,...

Con chưa giác ngộ, trí tuệ còn nhỏ hẹp..., phải chăng con đường luân hồi của con, còn dài...?.

Lời tâm sự số 1022

Con mốn biết suy nghĩ nào đó của con có đúng không? hay việc làm nào đó của con có đúng không?... , ta chỉ cho con một phương pháp. Đó là ngay lúc đó, con hãy hỏi chính con, "liệu Phật có nghĩ thế không nhỉ?, hay liệu Phật có làm thế không nhỉ?"...!

Ví dụ nhé!

Phật có nghĩ xấu... cho ai không nhỉ?

Phật có mời thầy về cầu, cúng, bói toán... không nhỉ?

Phật có giết con vịt... này để ăn không nhỉ?

... .

Ở trong từng ý niệm và hành vi..., con đều nghĩ nhớ về ta, thì con dễ dàng thông hiểu được mọi thứ ở trong cuộc sống của con. Ta luôn ở bên con trong từng ý niệm và việc làm của con.

Lời tâm sự số 1023

Con phải hiểu chính con thật sâu sắc, con mới hiểu được người khác, hiểu thế gian... được sâu sắc.

Lời tâm sự số 1024

Có bao nhiêu cõi chúng sinh, thì có bấy nhiêu cõi Phật..., chúng sinh nhiều như cát sông hằng..., thì Phật cũng nhiều như cát sông hằng..., vì sao? vì chúng sinh "ai cũng có Phật Tánh" cả.

Lời tâm sự số 1025

Con "đã nỡ" từ bỏ đi thân xác vô thường của con hay chưa?

Lời tâm sự số 1026

Con sinh ra bằng thân xác tứ đại..., thì sẽ phải trả lại tứ đại..., nhưng trước khi chết, "nhất định" con phải nhận ra "chân thân của Phật", thường hằng và bất diệt,.. .

Lời tâm sự số 1027

Con sinh ra vốn là một chúng sinh bé nhỏ, nhưng không phải sự bé nhỏ ấy mà con cảm thấy yếu mềm, hãy mạnh mẽ để tỏa hương theo cách của con, được sống một kiếp người là chính con, đẹp đẽ và rực sáng.

Lời tâm sự số 1028

Có vật thì có tâm, không vật thì không tâm. Kinh sách, giáo pháp.. cũng như vậy. Vì có lục đạo, có thập pháp giới... mà có kinh sách, giáo pháp..., "thuận tình chúng sinh mà giúp chúng sinh tỏ sáng và giải thoát,...". Nếu không có lục đạo... thì kinh sách.. cũng có để làm gì đâu?. Nó là có thật trong thế giới vô thường, vô ngã..., cho nên bản chất của nó cũng là vô thường, vô ngã,... . Cái thường hằng, bất diệt..., là chân tâm thanh tịnh, vô pháp, và vô tướng,... .

Lời tâm sự số 1029

Chân tâm, bản tánh..., không có thiện hay ác gì trong đó cả, nó chỉ là một thể như như, tỉnh sáng, thanh tịnh, và thường hằng... . "Thể nhập hoàn toàn trong đó, thì là toàn giác hay viên giác, gọi đó là thành Phật".

Lời tâm sự số 1030

Pháp của Phật, đều là "trực chỉ vào chân tâm", không có bất kì lời nào là nói rộng, nói dài, thừa thãi, và vô nghĩa... cả.

Lời tâm sự số 1031

Tứ diệu đế, thập nhị nhân duyên, bát chánh đạo,..., cho đến hết thầy kinh điển, chữ nghĩa..., là vọng hay là chân? "Đó đều là vọng cả, nhưng là sự thật về vọng". Phật giảng sự thật về vọng, để con không còn dính mắc, chấp chặt... vào vọng, vào tướng... sinh diệt ấy. "Nói vọng mà hiện chân, tỏ vọng mà sáng tánh...", từ đó mà mọi phiền não, nghiệp trướng... trong con, được chiếu phá, tiêu diệt... đi, đưa con về tính chân thật của bản tánh, thường hằng, và bất diệt,... .

Lời tâm sự số 1032

Loài vô tình, đất, đá, cỏ cây...: lấy vô tình, vô tâm... làm chính,... .

Súc sinh, ngọc quý, địa ngục... thừa: lấy tham, sân, si... làm chính,... .

Nhân thừa: lấy ngũ giới... làm chính,... .

Thiên thừa: lấy thập thiện... làm chính,... .

Thanh Văn thừa: lấy tứ diệu đế... làm chính,... .

Duyên giác thừa: lấy quán xét 12 nhân duyên... làm chính,... .

Bồ tát thừa: lấy tâm bồ đề... làm chính,... .

Phật thừa: lấy ngộ tánh, hiển chân... làm chính,... .

Lời tâm sự số 1033

Tâm đại thừa, tâm bồ đề rộng lớn..., bao gồm hết các thừa, nhân thừa, thiên thừa, thanh văn thừa, duyên giác thừa, bồ tát thừa, "và cả Phật thừa".

Lời tâm sự số 1034

Nói đến rất ráo, thì chỉ có Phật Thừa, Phật Quả, chứ không có thừa nào, quả nào khác.

Lời tâm sự số 1035

Thế nào là vô tình, vô tâm... của loài vô tình(đất, đá, cỏ, cây...)?

Là trong thế giới tự nhiên..., chúng mặc tình sinh trưởng, cố sống cố chết..., chen lấn, xô đẩy... nhau để tồn tại..., không chen lấn, xô đẩy... được thì tự diệt vong,.... .

Lời tâm sự số 1036

Thế nào là tham, sân, si...?

Tham là sự tranh đoạt, tranh giành, gom góp, chiếm hữu... về cho mình, để thỏa mãn dục vọng, thói quen, hay mưu cầu... . "Tham chính là gốc của sân, si, mạn, nghi, ác kiến...", "nếu mọi thứ con đều có thể tham được, thì sẽ chẳng nổi sân... lên, vì không tham được nên mới sân... lên, trở nên tự cao tự đại, đánh mất trí tuệ, rồi có những lời lẽ, hành vi ác đức,...". Cho nên, các bậc Thánh Trí thường khuyên **sống biết đủ và bố thí... để đoạn đi gốc tham... này**, cũng là đoạn đi 3 đường ác, súc sinh, ngạ quỷ, địa ngục,... .

Lời tâm sự số 1037

Thế nào là Ngũ Giới?

Đó là 5... đức hạnh để con được làm người, bao gồm "không sát sinh, không trộm cắp, không tà dâm, không dùng chất kích thích, không nói dối,...". 5... đức hạnh này cũng tương ứng với 5... đức hạnh của Khổng Tử dạy, là "Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín,...". Nếu con không có tối thiểu 5... loại đức hạnh này, thì khẳng định 3... đường ác, súc sinh, ngạ quỷ, địa ngục... ở phía trước.

Lời tâm sự số 1038

Thế nào là Thập Thiện?

Thập thiện là sự phát triển của 5 đức... làm người lên mức cao hơn, để có phước báu sanh thiên,... . Thập thiện lấy 5 đức... làm nền tảng, tu dưỡng ở mức độ sâu sắc hơn, là "không nói thêu dệt, đâm thọc, thô ác..., không tham, không sân, không si...".

Lời tâm sự số 1039

Thế nào là Tứ Diệu Đế?

Sau khi Đức Phật... giác ngộ, ngài thấy lục đạo là sự luân hồi, cho dù viên mãn phước nhân, thiên... thì cũng vẫn chịu sự luân hồi khổ đau, cho nên, ngài chỉ ra con đường để con thoát khổ, chính là Tứ Diệu Đế (khổ đế, tập đế, diệt đế, và đạo đế), chứng đắc thánh quả A La Hán..., liễu thoát sinh tử luân hồi.

Lời tâm sự số 1040

Thế nào là 12 Nhân Duyên?

Là trí tuệ để con quán xét, thấu hiểu... đối với các nhân duyên, các tướng trạng, sự vật, hiện tượng,... trong lục đạo, trong thập pháp giới, và toàn thể vũ trụ,...(Đức Phật gom lại thành 12... loại (vô minh, hành, thức, danh sắc, lục nhập, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử...),....

Thấu tướng mà lìa tướng, thấu duyên mà đoạn duyên,..., chứng đắc quả Duyên Giác, nhập Niết Bàn,... .

Lời tâm sự số 1041

Thế nào là Tâm Bồ Đề?

Là tâm "chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...", là tâm "quảng đại rộng lớn, không trướng ngại,...". Mọi tâm niệm và hạnh nguyện của hàng Bồ Tát... đều lấy tâm bồ đề mà diệu dụng, giáo hóa độ sinh, và đồng thời xây dựng công đức thành Phật cho chính mình,... .

Lời tâm sự số 1042

Thế nào là ngộ tánh, hiển chân?... .

Là sự giác ngộ, kiến tánh... ở người tu hành..., thân tâm trở nên thanh tịnh, sáng tỏ..., các loại phiền não trở nên vô giá trị, vắng bật, và không còn sức chi phối,..., đồng thời trí huệ Phật (trí tuệ vô sư, hay căn bản trí...) phát sinh, thấu hiểu vạn pháp và có năng lực chiếu phá phiền não, nghiệp trướng... .

Khi sống nơi tâm tánh ấy thì gọi là "sống đạo", "sức giác" mỗi ngày một tăng trưởng đến chỗ viên mãn thành Phật.

Lời tâm sự số 1043

Khi khởi vọng niệm, chạy theo vọng niệm, hay khi khởi tâm phân biệt, chấp trước..., thì đó đều là vọng tâm. Nó do nghiệp lực từ vô thủy thúc đẩy, nếu cứ tiếp tục duy trì, thì có nghĩa là con đang tiếp tục luân hồi trong lục đạo,... .

Khi thấy biết vọng khởi mà không theo, định tâm thanh tịnh lại, tâm cảnh như như, không phân biệt, không chấp trước... đối với các duyên, các tướng... nữa, thì con dần thể nhập chân tâm, tự tánh. Từ đó mà có sự chiếu phá phiền não, nghiệp tội... mà thoát li sinh tử,... .

Lời tâm sự số 1044

Người có tâm từ bi rộng lớn(tâm Bồ Tát...), ắt sẽ nói được pháp thế gian cho chúng sinh hiểu được, từ những chuyện đời thường, mộc mạc..., đến những trí nguyện, tâm hành... lớn lao.

Nếu con không thể **đồng tâm** với chúng sinh, **an ủi** được tâm chúng sinh, và **dẫn dắt** được chúng sinh đi từng bước một..., thì tâm từ bi của con còn nhỏ bé lắm.

Lời tâm sự số 1045

Con thương con, vì **danh, lợi, tiền tài...** của con chưa được **toại nguyện**,... .

Như Lai thương con, vì ta còn thấy con "**chưa đoạn được**" những thứ "**vô thường**"... ấy.

Lời tâm sự số 1046

Không ai biết được trước lúc mình sinh ra, cũng không ai biết được trước lúc mình chết đi. Con có **giám chắc**, là con **sống được đến ngày mai không?**

Lời tâm sự số 1047

Nếu nói **tu hành** để cầu được **bồ đề tâm**, thì là **kẻ tà thuyết**.

Nếu nói **không tu hành** mà cũng thành **Phật** được, thì là **kẻ chưa hiểu đạo**.

Lời tâm sự số 1048

Tự tánh vốn thanh tịnh, không nhiễm ô các pháp, "**các phương pháp tu hành cũng chính là các pháp**", tự tánh không chứa nó, nên nói là không thể dùng pháp mà cầu được Bồ Đề,... .

Còn nếu người "chưa sáng tánh", thì bị các loại phiền não trói buộc, vì vậy, cũng không thể không có pháp tu để cột tâm lại một chỗ. Chừng nào đầy đủ công đức, nhân duyên..., thì tự khắc "sáng được tánh, lìa được pháp", giống như người qua sông rồi thì bỏ đò lại (bỏ pháp lại), hay biết đi xe đạp rồi, thì không cần cha mẹ phải giữ xe cho nữa,...

Lời tâm sự số 1049

Nếu con thấy vọng tâm, thì "cái gì thấy" vọng tâm ấy?
Nếu con không thấy vọng tâm nào, thì "cái gì thấy không thấy" vọng tâm nào?

Lời tâm sự số 1050

Chân tâm (tánh thấy, biết...) của con là thường hằng, hay vọng tâm (phiền não...) của con là thường hằng?

Lời tâm sự số 1051

Nếu con nói vô lượng pháp, mà như nói một pháp, đồng thanh, đồng ý..., dẫn chúng sinh thể nhập bản tánh, đó mới là người giác ngộ.

Nếu con nói vô lượng pháp mà thành vô lượng ý, vô lượng tư tưởng... khác nhau..., thì trong đó tất còn chứa sự vô minh..., không thể dẫn đường chỉ lối cho chúng sinh về nhà Phật được.

Lời tâm sự số 1052

Muôn ngàn con sông..., khi chảy ra biển thì đều có vị mặn.

Muôn ngàn giáo pháp..., khi đi tới điểm cùng thì đều có vị giải thoát.

Lời tâm sự số 1053

Con đã chấp nhận được rằng, một ngày nào đó, con phải chết chưa?.

Lời tâm sự số 1054

Con đã chấp nhận cho việc, con sẽ chết bất cứ lúc nào chưa?.

Lời tâm sự số 1055

Con hãy dũng mãnh lên nhé!

Dũng mãnh trước cái chết, dũng mãnh trước sinh tử, dũng mãnh trước gian khổ, dũng mãnh trước nghiệp trướng và phiền não... . Lấy gì làm Tâm Dũng Mạnh? Lấy CHÂN TÂM THANH TỊNH của con mà làm tâm dũng mãnh.

Lời tâm sự số 1056

Bồ Tát thật thì vô tâm hành đạo, đến đi chẳng bóng dáng, tâm ý,... . Bồ Tát giả thì hữu tâm hành đạo, đến đi đều thích để lại dấu vết, tên tuổi,... . Hay nói cách khác, là kẻ chân thật hành đạo, thì thế gian chẳng thể biết họ là ai cả.

Lời tâm sự số 1057

Đại thừa là đại tâm, tâm đại thừa là tâm rộng lớn, gọi đó là Tâm Bồ Tát... . Chúng sinh có bao nhiêu sự khổ..., thì Bồ Tát... có bấy nhiêu hạnh nguyện,... . Con không cần phải sợ hãi các sự khổ của con, bởi ở đó đều đã có sẵn tâm hạnh của Như Lai ở trong đó rồi.

Lời tâm sự số 1058

Vì sao hàng Bồ Tát... có thể xả thân mà hành Bồ Tát đạo? Đó là vì hàng Bồ Tát có trí tuệ quán chiếu sâu sắc, thậm thâm,... về sắc thân..., "thân này không phải tôi, không phải của tôi", vì vậy mà có thể sử dụng sắc thân... ấy, như một công cụ hữu ích cầm trên tay mà làm việc vậy. Càng nhiều sắc thân, càng nhiều kiếp hành Bồ Tát đạo, cũng chỉ như càng có nhiều phương tiện, công cụ để hành đạo,... .

Vậy cái gì sử dụng thân xác, công cụ... ấy? Đó là "TỰ TÁNH BỒ ĐỀ" vĩnh hằng, bất diệt... mà hàng Bồ Tát... thường thường an trụ.

Lời tâm sự số 1059

Chân tánh của con thì không có sống chết..., nhưng thân xác của con thì vẫn có sống chết..., sống chết ở nơi chân tánh thì là hư huyền, nhưng sống chết ở nơi thân xác thì vẫn là thật có. Không thể nói sống chết là thật với hàng Bồ Tát..., nhưng cũng không thể nói sống chết là không có thật đối với chúng sinh..., vì sao? vì chúng sinh... chưa lìa được tướng, còn dính vào tướng, không rời xa tướng... .

Lời tâm sự số 1060

Con đừng võ ngực, xưng tên, kiêu ngạo... trước nghiệp trưởng..., tuyên bố trả ác nghiệp..., đó là việc ngốc nghếch và ngu ngốc..., bởi nghiệp trưởng... nó ập đến dồn dập(giống như tất cả chủ nợ ập đến) làm sao con trả kịp?,... .

Bậc thánh trí biết khiêm hạ, tự lượng sức mình..., âm thầm tu phước tu huệ..., mỗi ngày trả một ít nghiệp tội..., "trả mà nhẹ tựa như không trả", ấy mới là sự sáng suốt,... .

Lời tâm sự số 1061

Hành thiện, bố thí, sống tốt đời đẹp đạo... chỉ là tiểu thiện, con "phải hành đại thiện", con mới có thể tiến tới sự giác ngộ và giải thoát. Vậy thế nào là đại thiện? Phát Bồ Đề Tâm, Chay Trường, Giữ Giới... chính là đại thiện, "chay trường tất không sát sinh, giữ giới tất không tạo ác", "không tổn hại dù một chúng sinh, không phạm phải dù một ác..., thì thiện nào sánh bằng?".

Lời tâm sự số 1062

Đạo của Như Lai, chỉ là hiểu về cái chết..., và tự tại trên cái chết... .

Lời tâm sự số 1063

Con hãy biết nhìn lên tam bảo... mà có tâm kính ngưỡng..., con hãy biết nhìn xuống chúng sinh... mà có tâm thương cảm..., và con cũng hãy biết nhìn ngang để giúp đỡ, sẻ chia... với người cùng cảnh ngộ,... . Đối với hết thầy... đều phải biết tôn trọng, kính yêu, dùm dắt... lẫn nhau "để mà sống, để mà tu".

Con đừng trở nên bất kính bề trên, khinh thường người dưới, đố kị bạn đồng hành, đồng đạo..., ta sẽ không hài lòng về con.

Lời tâm sự số 1064

Ý nghĩ bất thiện do "tâm tham" mà có, do "tâm sân" mà có, do "lòng hẹp hòi, ích kỷ, đố kị..." mà có, và do "sự vô minh, u tối, si mê..." mà có.

Lời tâm sự số 1065

Nếu nhìn trên tâm bình đẳng, thì thân mạng bất kì chúng sinh nào cũng quý giá như nhau.

Nếu con tham sống sợ chết, thì bất kì chúng sinh nào cũng tham sống sợ chết. Con giết thịt nó mà ăn, tâm từ bi của con đã không còn mất rồi, đừng nói gì đến sự giác ngộ giải thoát làm Phật, phước đức nhân, thiên... cũng không còn xứng đáng.

Lời tâm sự số 1066

Con hãy nhảy vào chuồng cạp... có 9... con cạp đang rất đói khát. Con sẽ hiểu được nỗi sợ hãi của những chúng sinh đã chết dưới đôi bàn tay của con.

Lời tâm sự số 1067

Trong 5... giới căn bản mà ta chỉ cho con, giới đầu tiên chính là "không sát sinh". Không sát sinh chính là phải ăn chay trường, không sát sinh chính là tâm bồ đề. Sát sinh hại mạng, nhai thịt uống máu..., khẳng định không phải tâm bồ đề.

Tu nơi tâm bồ đề, con mới đến được ngôi vị chánh đẳng chánh giác, không tu ở tâm bồ đề, thì lục đạo luân hồi còn bám víu vào con, không tha cho con.

Lời tâm sự số 1068

Vạn pháp từ tâm sinh, vạn pháp cũng từ tâm diệt..., hết thấy nhận thức, tư tưởng, thể tướng, cõi giới, pháp giới..., cũng đều như vậy. Khởi tâm thì tạo tác, vô tâm thì thanh tịnh, cội nguồn của vạn pháp chỉ là một thể tâm thanh tịnh, và vô niệm... .

Lời tâm sự số 1069

Chấp pháp hay chấp vô pháp, đều là chấp hết. Chấp ngã hay chấp vô ngã, cũng đều là chấp hết,... . Con phải xả đi "tâm chấp trước" kiên cố, vi tế... của con, cho đến khi thật sự là vô niệm, và thanh tịnh. Cũng lại chẳng có niệm về sự vô niệm, và thanh tịnh... ấy.

Lời tâm sự số 1070

Tự tánh thanh tịnh chính là Phật, là bản lai diện mục, là bản thể, bản nguyên... của muôn loài, vạn vật..., vốn "chỉ có một". Tự tánh, bản lai... ấy, chẳng tăng chẳng giảm, chẳng nhiều cũng chẳng ít,... .

Lời tâm sự số 1071

Con có thể nghèo, nhưng con không được hèn, nghèo mà hèn thì kiếp làm người này của con quá dở tệ,... . Nghèo mà phải sang, sang ở tiền tài danh vọng...? không phải, có những người giàu những thứ đó mà lại hèn, con phải "giàu ở nhân cách và trí tuệ của con", đó cũng là cái sang giản dị mà phi thường, là cái sang vô nhiễm mà thanh cao,... .

Lời tâm sự số 1072

Như Lai hỏi con !

Con là Phật chưa?

Chưa là Phật, thì còn ngã không?

Còn ngã thì có cần khiêm hạ lại không?

Không biết khiêm hạ, khiêm nhường..., thì sự tu có thành tựu không?

... .

Còn à! ba đời Chư Phật..., ai ai cũng mang tâm khiêm hạ, khiêm nhường... cho đến tột cùng (tức vô ngã)... mà được thành tựu. Ngàn vạn lần, ta khuyên con, đừng tự cao, đừng tư mãn,..., để rồi tự hại chính mình. Tâm thái đó, chẳng hay ho gì cả, cũng chẳng huy hoàng gì đâu..., chỉ làm trò cười cho chúng ma mà thôi,... .

Lời tâm sự số 1073

Các ác tràn ngập thế gian, ô nhiễm vào tâm tình chúng sinh quá sâu nặng..., kẻ nói được lời thiện, lời chánh... để lan tỏa vào không gian... thật là hiếm có, kẻ hành được lời thiện, lời chánh... đó, mà có được đức hạnh và tuệ giác thực sự... lại còn hiếm có hơn nữa,... .

Con phải sớm thức tỉnh, để rời xa các ác, tích tụ thiện hạnh, và lan tỏa khắp muôn phương,..., ta tán thán điều đó, ta hài lòng với điều đó khi con làm được.

Lời tâm sự số 1074

Người có năng lượng của sự từ bi mới nói được lời thiện lành, người có năng lượng của trí huệ mới nói được lời chân chánh... . Từ bi và trí huệ, sẽ đem đến thái bình và thịnh vượng, nạn tai đều tiêu biến... . Như Lai hi vọng rằng, con sẽ có đóng góp cho điều vĩ đại đó, đến với nhân loại... của con.

Lời tâm sự số 1075

Các loài hươu, nai, thỏ, khỉ..., khi thấy một sợi lông của sư tử... thôi, liền sợ sệt, cảnh giác..., bởi chúng biết con sư tử đang ở gần đây... .

Các loài yêu ma, quỷ quái..., chỉ cần thấy một mảnh áo của người sa môn (người chân tu)... thôi, chúng cũng hoảng sợ, tránh né..., bởi chúng biết chánh pháp đang ở gần nơi chúng,...

Lời tâm sự số 1076

Con có phải là người chân chánh tu hành không?, có thật học, thật tu không?. Hay con học Phật..., chỉ để phô bày kiến thức, tham cầu danh, lợi, tiền, tài...?.

Lời tâm sự số 1077

Thế nào là người chân chánh tu hành?

Là tâm tham mỗi ngày phải giảm đi, tâm sân, si, mạn, nghi, ác kiến... mỗi ngày đều phải giảm đi. Giảm đến cùng cực, thì không còn gì, đó chính là Phật Tánh ở nơi con.

Lời tâm sự số 1078

Cảnh giới, chính là tư tưởng.
Tư tưởng, chính là cảnh giới.
Không cảnh giới, thì không tư tưởng.
Không tư tưởng, thì không cảnh giới.
Không có cảnh giới, chính là Nhất Chân Pháp Giới (cũng là Chân Tâm, Tự Tánh... của con).

Lời tâm sự số 1079

Như Lai sẽ vui mừng, khi thấy được tuệ giác và phẩm hạnh nơi con được lớn lên.

Lời tâm sự số 1080

Chỉ có những kẻ ngốc mới đi tranh luận, tranh biện, hoặc tranh cãi... với nhau. Vì sao? vì họ có tư tưởng của chính mình nên mới tranh đúng sai,... . Còn ta, ta không có bất kì một tư tưởng nào cả, nên ta vô tranh. Vô tranh, chính là tâm thái của bậc Thánh Trí.

Lời tâm sự số 1081

Chân tâm, tự tánh... của con, không chứa dù một tư tưởng, một nhận thức..., vì vậy, "đức vô tranh" sẽ giúp cho con dễ dàng thể nhập được chân tâm, tự tánh... của chính con.

Lời tâm sự số 1082

Thân có nhà, tâm cũng có nhà. Nhà của thân thì có địa chỉ, hình dáng... nhất định, con phải đi đi lại lại mỗi một về an trú được,..., đến chết thì bỏ lại,... . Nhưng nhà của tâm, thì khắp thái hư, không hình không dạng,..., khắp nơi đều có thể an trú được, đời đời kiếp kiếp... đều an trú được, mang theo được,... . Vì vậy, sống chỉ để xây cho mình một căn nhà vô tri, thì chi bằng, xây cho mình một căn nhà tâm vĩnh hằng (tìm về chân tâm của con).

Lời tâm sự số 1083

Căn nhà của tâm, phải xây dựng, nhưng thực ra, chỉ cần "nhận ra thì liền về", bởi chân tâm của con vốn tự có, chẳng mất công xây cất chút nào cả.

Lời tâm sự số 1084

Như Lai có thể chỉ cho con thể nhận được Bồ Đề Tâm Tánh của con, vào được bên trong Ngôi Nhà Tâm của con,..., tuy nhiên, đó chỉ là "bước đầu của việc học Phật", bước thứ hai là con phải "an trú trong đó, để tiêu dung phiền não, tập khí và nghiệp trướng... của con, cho đến khi con thành Phật".

Bước đầu, là nỗ lực, là tâm nguyện của ta, bước hai, là tự con phải bước đi.

Lời tâm sự số 1085

Tất cả giáo lí, giáo pháp... của ta, chỉ để làm sáng tỏ tâm tánh của con. Căn bản của việc tu học, chính là con phải sáng tỏ được tâm tánh của mình.

Lời tâm sự số 1086

Tự tâm thanh tịnh chính là giới. Tự tâm không loạn chính là định. Tự tâm sáng suốt chính là tuệ. Chân tâm của con, tự có giới, định, tuệ một cách viên dung, viên mãn rồi.

Lời tâm sự số 1087

Cửa giới, cửa định, cửa tuệ... có sẵn nơi chân tâm của con, xoay lại để nhận, liền đồng tâm với ba đời Chư Phật,... .

Lời tâm sự số 1088

Phật giảng kinh, thuyết pháp... nhiều vô số, nhưng Phật lại nói, ta không độ chúng sinh nào cả, cũng có nghĩa là "chúng sinh giác ngộ, căn bản là tự độ chính mình". "Sống được ở nơi tâm tánh thanh tịnh, tỉnh sáng...", thì "vạn pháp hiện bày", rồi cứ y đó mà phụng hành, không trái đạo, không trái lương tâm,... .

Lời tâm sự số 1089

Tham, sân, si, mạn, nghi... là một loại tâm sanh diệt, chỉ có tự tánh vô sanh mới có thể đốt cháy sự sanh diệt đó. Khi con an trú đk nơi tự tánh vô sanh, thì không lí nào, con không đoạn trừ được hết những thứ sinh diệt đó, và trở lại được cội nguồn của Chư Phật thường thường an trú.

Lời tâm sự số 1090

Tự tánh vô sanh giống như biển lớn, các loại phiền não chỉ như những ngọn sóng bé nhỏ, nó có quậy kiêu gì cũng không thể động được tự tánh ấy. Khi con an trú vững vàng rồi, thì trần cảnh... có quấy phá con ghê gớm thế nào, cũng chỉ như cầm que mà khuấy vào biển sâu, đứng trước sóng gió mà tâm con chẳng hề lay động, đó chính là định. Trần cảnh... có mê hoặc con thế nào, con cũng chẳng thể nhiễm ô, đó chính là giới. Hay trần cảnh... có biến hóa... ra sao, con cũng nhìn thấu được bản chất khổ, không, vô thường, vô ngã của nó, đó chính là tuệ của con. "Trở về tự tâm, hết thầy đều đầy đủ, viên mãn".

Lời tâm sự số 1091

"Không pháp cũng là một pháp, có pháp cũng là không pháp"... - đó là pháp để con thể nhận tự tánh của con. Không rơi vào tướng của pháp, tướng của sự dụng công..., "trở lại tánh sáng, tỉnh giác trên chúng...", thì con sẽ có được sự uyển chuyển, linh động, tự tại không vướng mắc,...

Lời tâm sự số 1092

Nhà rộng, sao bằng **tâm rộng**?
Đường lớn, sao bằng **trí lớn**?
Phước nhiều, sao bằng **vui nhiều**?

Lời tâm sự số 1093

Thiền, Tĩnh..., chính là "**tâm lặng mà sáng biết**", là **Chân Tâm, Phật Tính...** của con hiện tiền.

Lời tâm sự số 1094

Chân tâm, vốn tự vô tâm. "**Tâm không, cảnh tịch**" chính là **tâm thiền** của con.

Lời tâm sự số 1095

Không tâm, mà **không có ý niệm về không tâm, tạo tác ra không tâm...**, thì đó mới chính là không tâm, không niệm..., khi đó **chân tâm của con mới hiện bày**.

Lời tâm sự số 1096

Khi con nhận lại **Tánh Không**(chân tâm, tự tánh), thì **cảnh tượng bên ngoài tự nó không**, chẳng cần quán chiếu làm cho không. Đó là **thấu suốt tánh tướng đều không**, chẳng còn ngăn ngại,... .

Lời tâm sự số 1097

Nếu con dùng tư duy để quán chiếu cảnh tướng... bên ngoài, làm cho không, và nhận cái không đó để an trụ, thì đó chưa phải là "kiến tánh", vô tâm đó còn cách một lớp rào, cần phải xả niệm chấp không ấy..., thì cái "chân không(tánh không, bản nguyên không)" của con mới hiện bày.

Lời tâm sự số 1098

Chân tâm của con hiện bày, tức tâm tự không, cảnh tự tịch..., thì đó là chỗ dụng công để chiếu phá hết sinh tử, phiền não, và nghiệp tướng... của con.

Lời tâm sự số 1099

Có tâm thì có sở đắc, vô tâm thì vô sở đắc. Có sở đắc ắt có sinh tử, có bản ngã, có giới hạn..., vô sở đắc tự vô sinh tử, vô bản ngã, vô giới hạn... .

Lời tâm sự số 1100

Tâm Không nhưng Tánh thường nghe, thường biết, thường thấy... mà chẳng nhiễm, khi đó mới là Tánh Không (chân tâm) của con. Tâm Không mà sự nghe, thấy, biết... còn nhiễm, thì con vẫn còn tạo tác sinh tử... .

Lời tâm sự số 1101

Thiền, Tịnh... thì "nơi đâu" cũng là Thiền, là Tịnh... . Tức không vì cảnh tướng bên ngoài... mà mất thiền, mất tịnh,... . Đắm nhiễm vào cảnh tướng thì liền mất thiền, mất tịnh,...

Lời tâm sự số 1102

Chân Tánh của con thường định, thường thấy, thường biết... không nhiễm, muốn không định cũng không được, muốn không thấy, không biết... cũng không được.

Lời tâm sự số 1103

Bặt hết tư tưởng, nhận thức... thì tâm thiền hiện tiền, bặt hết ta, người, chúng sinh, vạn vật... (mất hút các tướng), thì tâm thiền của con hiện tiền,...

Lời tâm sự số 1104

Con muốn dẫn dắt người khác vào tâm thiền(sự tu hành)..., thì con làm sao khéo đưa họ trở về tâm giác sáng, thanh tịnh..., là thành công. Ở nơi tâm giác sáng, thanh tịnh... đó, nó đầy đủ nguồn sống cho cuộc sống đời thường, cũng như sự tu hành hướng đến việc giác ngộ, và giải thoát.

Lời tâm sự số 1105

Thầy, Tổ... chỉ chân tâm cho con, con hiểu mà vẫn còn **nghi** thì là con chưa thể nhận được. Khi nào con hết tâm nghi, tự tin vào chính mình (**tin mình có Phật Tánh một cách tuyệt đối**), khi đó con mới thực sự là nhận ra Chân Tâm, Phật Tánh... nơi con.

Lời tâm sự số 1106

Khi con nhận ra chân tâm, Phật Tánh... nơi chính mình rồi, con tự nhiên có đầy đủ **bi, trí, dũng...**, có năng lực **độc hành, độc tôn, độc bước...** rộng rãi như một chú Voi Chúa... vậy. Không còn lo lắng, hoài nghi, và sợ hãi,... trước bất kì điều gì,... (tức tâm không còn dính tướng..., thì không còn ngăn ngại... bởi tướng...).

Lời tâm sự số 1107

Tâm Thiền, cũng chính là Tâm Tịnh, Tâm Mật,..., cũng chính là Chân Tâm, Phật Tánh, Bản Lai Diện Mục, Bản Nguyên, Bản Thể,..., là Chúa, là Thánh Ala, là Minh Đức, là Thiên Lí, là Đại Đạo,... .

Lời tâm sự số 1108

Tâm Thiền chính là Tâm Định, Tâm Định chính là Tâm Thiền. Thiền Định... là ý chỉ chân tâm của con đang được hiện bày, tỏ sáng,... .

Lời tâm sự số 1109

Tâm thiên, tâm tịnh..., vốn thanh tịnh không động, không phiền não, không tham, không sân, không si, không nghi, không ác kiến..., tự có trí tuệ, từ bi... tròn đầy,...

Lời tâm sự số 1110

Con à !

Hãy biết, người có thể nói được chánh pháp, hẳn là người Ngô Tánh, họ Sống Tánh đó ở chỗ miền mật mà đạt được đại ngộ, đến triệt ngộ, chứng ngộ, rồi mới "sinh ra được chánh pháp(nào ngờ tự tánh năng sanh muôn pháp)", từ đó mới truyền thừa lại cho con, và cho các thế hệ kế tiếp.

Lời tâm sự số 1111

Như Lai có chánh pháp nhãn tạng, niết bàn diệu tâm, thật tướng vô tướng, vi diệu pháp môn, giáo ngoại biệt truyền, bất lập văn tự,..., nay ta trao cho con. Tánh ta đã tỏ, chỉ chờ tánh con tỏ.

Lời tâm sự số 1112

Tánh ta tỏ, tánh con tỏ, chính là tâm tánh của ta và con đồng nhau, muôn ức Chư Phật cũng là tánh ấy.

Lời tâm sự số 1113

Ngộ Phật Tri Kiến..., là ngộ được bản tánh nơi chính con, vốn tự sáng biết từ vô thủy đến nay, và cho đến vị lai,... .

Lời tâm sự số 1114

Nếu thật là Tánh, là Đạo..., thì chỗ nào cũng là Tánh, là Đạo... cả.

Lời tâm sự số 1115

Nếu không thật là Tánh, là Đạo,...., thì rơi vào phan duyên, rơi vào nhiễm trước, rơi vào sinh tử,... .

Lời tâm sự số 1116

Cho dù ta đứng trước mặt con, thì con cũng đừng quên Chân Tâm, Bản Tánh... của con, đó chính là con đang an trụ được tâm của mình, không còn rơi vào phan duyên, nhiễm trước, và sanh tử,... .

Lời tâm sự số 1117

Phật Thích Ca Mâu Ni... chính là Chân Tâm của con, Phật A Di Đà... chính là Chân Tâm của con, Bồ Tát Quan Thế Âm... cũng chính là Chân Tâm của con,... .

Lời tâm sự số 1118

Chân Tâm của con, là một sự hiện bày thật có, nó không bao giờ thay đổi bởi không gian, thời gian, hay bất kì một yếu tố nào khác,...

Lời tâm sự số 1119

Ở ngay chỗ bật tằm tư tưởng, tánh sáng hiện bày(kiến tánh), là nơi mà con đặt dấu chân đầu tiên của mình vào bể tánh niết bàn,...

Lời tâm sự số 1120

"Tánh Như Lai tỏ, tánh con tỏ", đó chính là "tâm truyền tâm, tâm ấn tâm", đó là truyền mà như không truyền,.... . Chứ không phải có tâm nào đó để truyền, hay tướng, vật... nào đó để truyền.

Lời tâm sự số 1121

Hành Thiền, niệm Phật, niệm Chú..., vậy ai đang hành thiền?, đang niệm Phật?, đang niệm chú?,.... .

Lời tâm sự số 1122

Thế nào là "Như Huyền Tam Muội(Tâm như như bất động)?"

Là khi con thấy thực tướng không của các pháp, biết rõ thiện ác, chánh tà, đúng sai, thật giả... mà tâm vẫn bất động, không bị dính mắc, hay dừng trụ, chấp chặt trên đó,...., khi ấy, tánh thể Bát Nhã của con hiện tiền.

Lời tâm sự số 1123

Chỉ cần không theo các pháp, thì bầu trời chân tánh(tánh thể bát nhã) của con liền hiện tiền.

Lời tâm sự số 1124

Chân tánh rõ biết các pháp, các vọng..., nhưng cũng rõ biết chân tướng, chân tâm..., đó mới thực sự là Hiện Toàn Chân (Thực sự là Tam Muội mà Phật... đã chứng).

Lời tâm sự số 1125

Nếu con trụ trên lí ngộ tánh, thì đó vẫn chưa phải là tánh thể, là trụ tánh (tức vẫn còn ở phần lí, vẫn còn ở nơi tướng, chấp tướng...)... . "Buông lí thì đương sự (bỏ lí được sự)", thì con mới hiện bày tánh thể, trụ trên tánh thể của con.

Lời tâm sự số 1126

Con phải nương nhờ chân pháp(kinh sách, pháp tu, lời Phật, Tổ, Thầy...) mà được ngộ pháp, ngộ tâm. Ngộ rồi thì buông pháp, buông tâm... ấy (không kẹt trên kinh sách, pháp tu, lời Phật, Tổ, Thầy...), thì chân pháp, chân tâm của con hiện bày (đó là Lí Nhập Tánh).

Lời tâm sự số 1127

Con muốn có Hạnh Nhập Tánh, con phải có công phu, công hạnh, công đức... thì mới có được Hạnh Nhập Tánh.

Muốn thành tựu Hạnh Nhập Tánh, "con phải trải qua các khổ(giải nghiệp, đoạn tham, sân, si..., gọi là báo oán hạnh).

Xả được các cảnh vui, cõi lành(không dính mắc khổ vui)..., gọi là **tùy duyên hạnh**. Tiếp là xả tâm mong cầu, tìm cầu(tức vô sở cầu hạnh, để được tâm bình thản, trung dung, trung đạo,... . Và thuận theo chánh pháp, lí pháp... để nhận nhập bản tâm, bản thể..., gọi là **xứng pháp hạnh**".

Lời tâm sự số 1128

Ba đời Chư Phật, Thầy Tổ... đều khai thị cho con phần "**lí nhập**", còn "**hạnh nhập**" là tự con phải bước đi. "**Hạnh nhập viên mãn**", thì ta và con là "**không hai không khác**".

Lời tâm sự số 1129

"**Lí Pháp Thông**" là thông tường các pháp(từ thô thiển đến vi tế...), nhưng chưa tu, chưa xả..., thì đồng với kẻ phàm phu... . "**Hạnh Pháp Thông**" là con phải ứng dụng lí pháp mà hành trì, công hạnh, phước đức viên mãn thì tự thành hạnh pháp thông, khi đó con tự lưu xuất lí pháp như Phật, như Tổ... một cách không làm lạc, để giáo hóa độ sinh,... .

Lời tâm sự số 1130

Ngoài dứt các duyên, các pháp..., trong vô cầu, vô đắc,... – đó là nhập tâm, nhập hạnh,... . Nhập tâm là kiến tánh, nhập hạnh là xây dựng công đức thành Phật,..., ắt thành Phật.

Lời tâm sự số 1131

Chân tánh của con "**rõ ràng, thường biết, tự an, tự định, tự tịnh, tự giác, tự tuệ, nói không đến được, con chớ hoài nghi...**".

Lời tâm sự số 1132

Muôn pháp đều từ tâm sanh, luận pháp, luận lí... chỉ bằng nhận tâm, "nhắm thẳng chân tâm mà chỉ bày" là chân thật dạy học của Thầy, của Tổ..., "nhắm thẳng chân tâm để an trụ" là chân thật tu hành của con.

Lời tâm sự số 1133

Phật trước(ta) Phật sau(con)... đều tỏ rõ chân tánh, chính là Tâm truyền tâm mà không có tâm để truyền, chính là tâm ấn tâm mà không có tâm để ấn.

Lời tâm sự số 1134

Trực nhận bản tâm rồi, con mới có thể hiểu được sự vô thường của các pháp(bất lập văn tự, nói không thể đến...), mới có thể giải nghiệp, giải khổ, đoạn phiền não..., bởi vì thấy rõ, biết rõ, không còn dính mắc, kẹt cứng vào chúng nữa.

Lời tâm sự số 1135

Bản tâm của con, vốn không có nghiệp nên không cần giải nghiệp, vốn không có khổ nên không cần giải khổ, vốn không có phiền não nên không cần giải phiền não,... .

Lời tâm sự số 1136

Khi con tỏ tánh, thì hết thầy kinh sách, lời thầy tổ... đều là văn tự, chữ nghĩa suông,..., không phải đạo. "Đạo vốn vô ngôn, ngôn thuyết là vọng", con hãy "buông pháp mà tỏ chân".

Lời tâm sự số 1137

Ngàn kinh, muôn luận(pháp)... chỉ để làm cho sáng chân tánh của con. Tánh con sáng rồi, thì vạn pháp hóa không, nhờ đó mà diệu dụng được pháp, biến hóa được pháp... mà chỉ bày cho các thế hệ kế cận cũng được tỏ bày,... .

Lời tâm sự số 1138

Không khởi tâm động niệm chính là một loại trí tuệ(trí tuệ bát nhã) của bất lập văn tự, bất lập văn tự cũng chính là không còn dính mắc vào các tướng, không còn dính mắc vào các tướng chính là đồng với tâm chân như của Chư Phật, Bồ Tát,... .

Lời tâm sự số 1139

Như Lai lấy không tâm mà truyền, con lấy không tâm mà nhận, đó là ta trao truyền trí huệ bát nhã cho con. Ngàn kinh, muôn luận... nói ra là để chỉ bày đến chỗ không tâm mà truyền mà nhận, chứ không phải ta bắt con phải học thuộc lòng văn tự, kinh sách(pháp) hư huyền ấy, rồi lấy lí đó mà an trụ, mà làm sở chứng..., để đến khi động chuyện mà vẫn sinh sự, khởi tâm..., rồi rơi vào sinh diệt.

Lời tâm sự số 1140

Con muốn thành tựu quả vị vô sanh(thành Phật), thì con phải bắt đầu từ nhân vô sanh, nhân vô sanh chính là tỏ sáng chân tánh mà lìa vọng. Thị tâm thị Phật, tức tỏ tâm thì Phật Tánh của con hiện tiền,..., "tâm chính là Phật, Phật chính là tâm, tâm không ngoài Phật, Phật cũng chẳng ngoài tâm(tâm ở đây là chân tâm không vọng),...".

Lời tâm sự số 1141

Đã tỏ rõ tâm tánh, thì làm gì cũng sanh công đức, hướng về Phật Quả. Chưa tỏ rõ tâm tánh, thì dẫu ngồi thiền, tụng kinh, trì chú... tới vô lượng... cũng đều vô dụng, vô nghĩa,..., chăm chỉ đi mà không biết đích đến nằm ở đâu.

Lời tâm sự số 1142

Con đang tỏ tâm tánh, thì không ngồi thiền mà vẫn là đang thiền, không niệm Phật mà vẫn là đang niệm Phật, không trì chú mà vẫn là đang trì chú... một cách miên mật.

Lời tâm sự số 1143

Con đang tỏ tâm tánh, thì vô lượng pháp môn đều đã thành tựu, đều đã viên mãn ở trong đó rồi.

Lời tâm sự số 1144

Vô lượng hạnh nguyện đều viên mãn, chính là ở trong các duyên, các pháp mà con vẫn không rời tự tánh, sống trong tự tánh mà thành tựu các hạnh lần lượt một cách hoàn thiện, tận tâm, viên mãn, bình tâm mà không nóng vội, tự tại mà không dính mắc,... .

Lời tâm sự số 1145

Vô lượng hạnh nguyện thành tựu, cũng chính là vô lượng công đức thành tựu, đó cũng chính là Thành Phật, bởi Phật chính là vô lượng công đức,... .

Lời tâm sự số 1146

Vô lượng hạnh nguyện thành tựu, cũng tức là vô lượng giác(giác ngộ tự tâm mà hành đạo), vô lượng giác ấy cũng chính là Thành Phật.

Lời tâm sự số 1147

Có vô lượng pháp để chỉ bày cho con hướng về Phật Quả, tuy nhiên, không có một pháp nào mà bản thân nó chính là Phật Quả cả. Mượn ngón tay mà chỉ trăng, Mượn pháp mà chỉ Phật, "ta đưa ngón tay nhưng con phải thấy được mặt trăng, ta đưa pháp nhưng con phải thấy được Phật Tánh của chính con".

Lời tâm sự số 1148

"Chân Pháp" là lời lưu xuất từ tự tánh, là tri kiến Phật khi nhìn nhận vũ trụ nhân sinh, muôn loài vạn vật,... mà thấu tột bản chất, thấu tột tánh tướng của nó.

Lời tâm sự số 1149

"Chân Pháp" tựa như châu ngọc..., con hãy rửa tay trước khi đón nhận, rửa tai trước khi lắng nghe..., hãy nghiêm túc mà học hỏi, mà rèn luyện, chớ phụ công ơn thầy tổ đã tốn sức chỉ bày cho con.

Lời tâm sự số 1150

Đối với tất cả cảnh duyên... mà đều không bị nhiễm trước (tức có khái niệm, ý niệm, vọng niệm... về nó) thì con sẽ nhận được bản tâm vô nhiễm của chính con.

Lời tâm sự số 1151

Để không bị nhiễm trước vào các cảnh duyên..., thì con phải thực hành "Tam... Vô" (là Vô niệm: đối với niệm mà vô niệm, Vô tướng: đối với tướng mà lìa tướng, và Vô trụ: không trụ vào các niệm, các tướng, các pháp.....). Có Tam... Vô này, thì "sức giác, diệu lực... của Chân Tâm, Tự Tánh... của con sẽ được tăng lên. Sức giác, diệu lực... của Chân Tâm... tăng lên, thì năng lực chiếu phá phiền não, thoát li sinh tử... sẽ tăng lên.

Lời tâm sự số 1152

Chân tâm, tự tánh... của con vốn có tam vô... này, bởi tự tánh vốn không bị nhiễm trước các cảnh duyên..., nghĩa là vốn vô niệm, vô tướng, và vô trụ... rồi. Khi con "kiến tánh(ngộ tánh)", thì tự nhiên tam vô... hiện bày, sáng tỏ.

Lời tâm sự số 1153

Tự Tánh chẳng có niệm nên không cần trên niệm là niệm, Tự Tánh chẳng có tướng nên không cần trên tướng là tướng, Tự Tánh chẳng có pháp nên không cần có tâm vô trụ trên pháp..., đó là Tự Tánh vốn trong sáng, trong suốt... nơi con.

Lời tâm sự số 1154

Khi tam vô(vô niệm, vô tướng, vô trụ...), con thực hành đến chỗ viên mãn, rốt ráo, thì chính là Nhất Hạnh Tam Muội(kiến tánh).

Lời tâm sự số 1155

Cảnh duyên bên ngoài(sự tướng...) là cảnh, cảnh duyên bên trong(tạp niệm...) cũng là cảnh,... . Đối với các cảnh... mà không bị nhiễm trước, nghĩa là con phải lìa được các tướng bên ngoài cũng như các niệm bên trong tâm con. Sống thẳng trên tâm thấy biết thanh tịnh, vô nhiễm đối với chúng..., thì mới đi tới được Nhất Hạnh Tam Muội(kiến tánh).

Lời tâm sự số 1156

Kiến tánh, tỏ tánh... thì tự vô niệm, tự vô tướng, tự vô trụ, tự vô nhiễm, tự vô tu, tự vô chứng,..., tự trong lặng, tự giác sáng, tự định tuệ... .

Lời tâm sự số 1157

Chân Trụ, Chân Định... là không an trụ, không an định... trên bất kỳ một tướng, một pháp, một cảnh... nào(tức là được các tướng, các duyên..., **trở lại chân tâm**). Con có được chân trụ... thì cũng có nghĩa là con đạt tới vô niệm, vô tướng... một cách viên mãn, và **ngược lại cũng vậy**(bởi chúng tuy nhiều mà là một, là đồng nhau,..., "không có tất cả chúng thì tánh tự hiện tiền").

Lời tâm sự số 1158

Tự tâm con **đang giác sáng**, nghĩa là con **đang tu**(giác là tu, đủ lực thì kiến tánh), **đang giải thoát**(giác là giải thoát, đủ công đức thì giải thoát),..., chính đó là con đường Thành Phật.

Lời tâm sự số 1159

Con chỉ thấy **sự khổ** ở trong các pháp không thôi, thì chưa đủ để con là được khổ, đó chỉ là **bản chất đầu tiên của các pháp**. Con phải **quán chiếu sâu sắc hơn** vào bản chất bên trong của các pháp ấy, bản chất đó là "**không, vô thường, và vô ngã**" nữa. Quán chiếu đến tột cùng, thì "**vạn pháp giai không**", "**Phật Tánh hiện bày**". Phật Tánh của con, vốn

không có bất kì một sự khổ nào cả, nó cũng vốn lành lặn, viên mãn..., không cần phải chữa lành nó. Nhận ngay Phật Tánh thanh tịnh để sống, thì con sẽ vượt thoát khỏi tất cả.

Lời tâm sự số 1160

Cả càn khôn..., chỉ như một hạt bụi dính vào gót chân của Như Lai. Ta nào quan tâm hạt bụi đó, chất chứa những thứ ô tạp, khổ đau... gì.

Lời tâm sự số 1161

Mỗi khi khởi niệm ác, đó là nghiệp lực bất thiện ở trong a lại da thức(tàng thức) của con lưu xuất ra, con chỉ cần tỉnh giác trên nó, không cần cho nó 1 giá trị gì cả, niệm niệm khởi lên thì "mặc kệ nó" như nhìn thấy người người đi đi lại lại ngoài đường vậy, không cần gọi họ, ko cần nói chuyện với họ... thì họ tự đi(sức tỉnh giác mạnh thì vọng tự mất thôi), đó là con đang tu, đang giải nghiệp rồi,... .

Nếu vẫn phiền não, bất an..., thì cứ hể niệm ác khởi lên thì liền NAM MÔ QUAN THẾ ÂM BỒ TÁT, một vạn... niệm ác, thì một vạn... niệm Quan Thế Âm, đó cũng là chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, chuyển tà thành chánh,... .

Lời tâm sự số 1162

Con chính là Phật(Phật Tánh), con không cần đi tìm ông Phật ở nơi nào cả.

Lời tâm sự số 1163

Nếu con "thiếu tỉnh giác", con dễ chấp cảnh làm chân, làm tướng là bản tánh của chính con,... . Bởi vậy, con nên thường phản tỉnh, chớ để mình rơi vào chỗ vô kí, bất giác... mà uổng đi công phu tu hành.

Lời tâm sự số 1164

Tánh thể của con thường thường thanh tịnh, giác sáng, vô niệm, vô trụ... . "Nếu con quên", con liền rơi vào niệm, vào cảnh, vào tướng... sinh diệt.

Lời tâm sự số 1165

Thanh tịnh mà không chấp chỗ thanh tịnh(được chân thanh tịnh), giác sáng mà không chấp chỗ giác sáng(được chân giác sáng), vô niệm mà không có niệm vô niệm(được chân vô niệm), vô trụ mà không có chỗ vô trụ(được chân vô trụ),..., thì khi đó, tánh thể của con mới hiện toàn chân.

Lời tâm sự số 1166

Suốt ngày, con chỉ loay hoay với những ý niệm sân hận, phẫn nộ, oai oán, hơn thua, đúng sai..., chẳng chịu xả bỏ, con đã quá rảnh để làm những việc sinh tử đó.

Lời tâm sự số 1167

Ngộ tánh, thì tánh tự lặng trong, hiện bày..., chẳng còn gì để diễn bày thêm nữa,... . Chưa ngộ tánh, thì trên cảnh, trên tướng, trên niệm..., con không dừng trụ, hay sinh niệm về nó..., thì tự tánh của con thấy biết thanh tịnh được trên nó,..., đó là con đang dụng công để kiến tánh(nhớ đừng có niệm mong cầu để được kiến tánh),... .

Lời tâm sự số 1168

Không ở nơi thanh tịnh hay không thanh tịnh để tu..., không ở nơi có tướng hay vô tướng để tu..., không ở nơi có niệm hay vô niệm để tu..., không ở nơi có trụ hay vô trụ để tu..., cũng không ở nơi có tu, có dụng công... để tu, để dụng công,..., thì con sẽ "vượt thoát khỏi tất cả khái niệm, tướng trạng...", để chân tánh của con được hiện bày..., đó là "thượng thừa thiền",... .

Lời tâm sự số 1169

Ngộ ra Chân Tâm, thì cười xuề..., hóa ra tự tịnh, tự giác, tự trong,..., đâu nằm ở chỗ phương pháp tu trì nào,... .

Lời tâm sự số 1170

Con đừng để pháp thế gian, hay xuất thế gian đi nữa,..., bám chặt vào tâm tánh của con, hãy ném hết nó đi. Ném đến khi nào "không còn gì để ném nữa", thứ "không thể ném được, chính là Chân Tâm của con".

Lời tâm sự số 1171

sống đẹp, sống hay, sống có ý nghĩa trong đời..., chưa chắc đã là người giác ngộ,... . Người giác ngộ, là người không còn kẹt cả vào việc sống đẹp, sống hay, sống có ý nghĩa đó,..., khi đó, các duyên, các pháp... thiện ác, thuận nghịch..., không thể dính mắc vào con.

Lời tâm sự số 1172

Ở trong pháp thế gian, con là Phàm Phu..., ở trong pháp xuất thế gian, con là Alahan, Bồ Tát..., không dính mắc vào hết thảy pháp, con là Phật,...

Lời tâm sự số 1173

Tâm của con ấy, con phải "tạo ra được một khoảng trống của sự bình an...", để cho người khác đến với con được một cách thoải mái, dùng chân ở trong khoảng trống đó được một cách thoải mái, và ra đi cũng phải được một cách thoải mái,..., như thế, con mới xứng đáng là đệ tử của Đức Thế Tôn,...

Lời tâm sự số 1174

Hãy để người khác tiếp xúc với con, họ chỉ thấy được bình an..., mà không hề thấy bất kì một tri kiến, tri giác, tư tưởng... nào của con. Tri kiến, tri giác, tư tưởng... đó, nó "không hề có giá trị" đối với sự thanh tịnh, hạnh phúc, yên vui... giữa con và hết thảy chúng sinh, vạn vật...

Lời tâm sự số 1175

Tịch tĩnh là sự vắng bật, chấm dứt... của phiền não, khổ đau,...(diệt đế), con muốn chúng sinh đến với con mà cảm nhận được sự tịch tĩnh ấy, thì trước tiên, con phải đạt được nó trước,... .

Lời tâm sự số 1176

Chỉ khi chúng sinh nếm trải được hương vị của sự bình an... nơi tâm thanh tịnh... của con, khi đó chúng sinh ấy mới có thể đón nhận những tri kiến, tri giác... hướng tới sự giải thoát ở nơi tâm con muốn truyền đạt,... .

Lời tâm sự số 1177

Người đó... không biết con là ai, người đó... cũng chưa từng cảm nhận được ở nơi tâm con sự bình an..., thì làm sao họ có thể đón nhận ở con điều gì?. Cho dù con muốn trao cho ai điều tốt đẹp đi nữa, con cũng đừng làm nó một cách thô tháo, hấp tấp, và nóng vội..., hãy làm nó bằng sự bình thản và trong sáng..., người khác cũng sẽ từ từ lại gần và ở lại với con bằng sự hồn nhiên, vô tư... nơi tâm họ,... .

Lời tâm sự số 1178

Con có quyền uy... thế nào, con cũng chỉ là nương nhờ ân đức và tuệ giác... của Đức Thế Tôn... mà có được, mà tạo ra được..., cho nên, con nên có tâm khiêm cung, từ tốn, rộng lượng... để sống với đời, sống với đạo,... cho được vẹn toàn.

Lời tâm sự số 1179

Người Tiểu thừa, không có nghĩa là tâm lượng bé nhỏ..., ta đã thấy được Tâm Từ Bi, trí tuệ... rộng lớn vô biên của bậc Đại A la hán,... . Người Đại thừa, cũng không có nghĩa là tâm lượng rộng lớn..., bởi ta cũng thấy được những người tu theo đại thừa, mà tâm lượng còn quá bé nhỏ, chưa xứng đáng với tên gọi của nó,...

Lời tâm sự số 1180

Con à!

Đại thừa..., là một công trình đặc biệt của Phật Pháp..., nó làm mới, làm thăng hoa... đạo pháp, nhưng nó vẫn dựa trên tuệ giác của Phật, và tâm địa lớn nhỏ thế nào, thì ta đều mong sao cho các con đều có sự gắn kết, tương trợ, tương hỗ... lẫn nhau cùng tồn tại, và phát triển,..., không vì sự không hiểu nhau, không cảm thông được cho nhau mà phá hoại Phật pháp,...

Lời tâm sự số 1181

Con "đi tìm" Như Lai, nhưng con nào ngờ "Như Lai chính là con", là bản tánh thanh tịnh ở con, nào có nhọc công tìm kiếm ở đâu.

Lời tâm sự số 1182

Như Lai nhìn vào con(sắc, thọ, tướng, hành thức), ta không thấy gì cả(tức giai không, không có gì hết), bởi vậy, ta không còn các khổ nơi ngũ uẩn... đó tạo ra. Còn con, nếu con chưa có được tuệ giác bát nhã đó, con sẽ còn có khổ với chúng,.... .

Lời tâm sự số 1183

Con hãy cảm nhận cuộc sống bằng thực tại giây phút này và nụ cười của con.

Lời tâm sự số 1184

$5 + 5 = 10$, $4 + 6 = 10$, $3 + 7 = 10$, $12 - 2 = 10$, $18 - 8 = 10$, $20 : 2 = 10$, $70 : 7 = 10$, 5×2 cũng = 10,... . Cũng như thế, ta có vô lượng cách thức, pháp môn..., để chỉ bày chân tánh cho con mà, đâu nhất thiết là chỉ có duy nhất một pháp nào đó mới giúp cho con tỏ ngộ đâu.

Lời tâm sự số 1185

Bản Tánh vô lượng trí, vô lượng bi..., khi con ngộ tánh rồi (thể nhập), thì tự con sẽ biết phải làm gì với chính con, với chúng sinh,... . Con có thể "cảm ngộ" về tánh qua kiến thức,..., còn để ngộ nhập thì cần phải trải qua quá trình tu dưỡng, tích tụ công đức... mới có thể đạt được.

Lời tâm sự số 1186

Người tu hành, chính là một chiến binh, một dũng sĩ... đầy uy phong,..., để chiến thắng trước tham dục và phiền não..., bằng thanh gươm của trí tuệ và từ bi... .

Lời tâm sự số 1187

Không còn đam mê, cuồng vọng..., thì sẽ không còn sợ hãi..., không còn sợ hãi... là nền tảng của sự hạnh phúc, hỷ lạc,... . Còn sợ hãi..., thì con chẳng thể nào có được một hạnh phúc, hỷ lạc... nào cả.

Lời tâm sự số 1188

Nhất hạnh tam muội, lãng nghiêm tam muội, tam vô (vô niệm, vô tướng, vô trụ) hay tam tam muội (không, vô tướng, vô tác),..., chỉ cần con có 1 trong số đó, con cũng đủ để phá tan hết tất cả phiền não, nghiệp trướng... của con.

Lời tâm sự số 1189

Hiểu biết về vô thường, vô ngã..., hay về các loại định..., thì con cũng chưa thể giải thoát khỏi các phiền não, nghiệp trướng... của con. Mà con phải thực hành để đạt được nó, sống với nó thì mới có thể chiếu phá được phiền não, nghiệp trướng, và khổ đau... ấy.

Lời tâm sự số 1190

Niết bàn, là sự vắng mặt của tất cả các ý niệm,..., thấy được sự thực tại mà chúng là chính nó, "đang là" nó,...(tức quán diệt), thì con sẽ vượt thoát khỏi tất cả chúng,... .

Lời tâm sự số 1191

Con chính là một thực tại... không sinh, không diệt, không có, không không, không đến, không đi, không một, không khác,... .

Lời tâm sự số 1192

Con là một dòng sông, Như Lai cũng là một dòng sông, vô lượng Chư Phật, Bồ Tát, cùng hết thấy chúng sinh, vạn vật... cũng là vô lượng những dòng sông khác. Tuy nhiên, dòng sông này tiếp nối dòng sông kia, tuy khác nhau lối rẽ nhưng cùng một dòng chảy(cùng một pháp thân), và rồi cuối cùng sẽ chảy ra một biển lớn(cùng về cõi Phật, hay cùng thành Phật, cùng pháp tánh Phật...).

Lời tâm sự số 1193

Bởi vì con còn mặc cảm với chính con, cho nên con cứ như kẻ cùng tử lang thang khắp mọi nơi, con không dám đối diện với chính con, con không tin rằng: "chính con là một vị Phật(trực nhận được tự tánh)". Con hãy bước lại gần bên ta, ta đem gia tài(tự tánh Phật) trao cho con, con hãy đón nhận và sống với nó nhé.

Lời tâm sự số 1194

Thật may sao là tâm của Như Lai có sự từ bi, từ bi chính là lời nói viên mãn nhất, mà ngôn từ chẳng thể nào diễn tả được chánh pháp ở nơi ta.

Lời tâm sự số 1195

Đáng trân trọng nhất của tình người..., là cùng nhau trải qua những ngày tháng cơ hàn,... . Đáng trân trọng nhất của tình đạo..., là khai sáng cho nhau trong những khúc mắc, hoài nghi,... . Những ngày tháng cơ hàn... trôi qua rồi, thì một đời hạnh phúc,..., những khúc mắc, hoài nghi... phá tan rồi, thì hỷ lạc, an vui,... . Ngày tháng cơ hàn... không có nhau, lúc khúc mắc, hoài nghi... chẳng ai chỉ dạy..., đó là một bất hạnh lớn của đời người,... .

Lời tâm sự số 1196

Con à !

Như Lai thấy được rằng: tứ đại hình thành nên thân xác của người khác, của chúng sinh, vạn vật... khác, ở trong kiếp quá khứ, cũng đã từng là tứ đại hình thành nên thân thể của con ở trong quá khứ và hiện tại của con. Chúng luân chuyển và tiếp nối trong nhau, đó cũng là ý nghĩa của sự "đại đồng", là đồng nhất thể, đồng nhất vật,... .

Lời tâm sự số 1197

Con à!

Như Lai **thấy được rằng**: toàn bộ **đất** trên đại địa..., đều là **tro cốt** của con... đã trải qua vô số kiếp. Toàn bộ **nước** trên đại địa..., đều là **nước mắt** của con... đã trải qua vô số kiếp. Toàn bộ **gió** trên đại địa..., đều là những **gian nan** của con... đã trải qua vô số kiếp. Và toàn bộ **lửa** trên đại địa..., đều là những **khổ đau** của con... ở trong vô số kiếp,...

Thân xác của con, và thân xác của hết thầy chúng sinh vạn vật..., cũng chính là tứ đại... ở trong khắp thái hư này.

Lời tâm sự số 1198

Vạn vật đều đang thuyết pháp.

Con để thuyết pháp ngang tầm con để, con giun thuyết pháp ngang tầm con giun,..., kẻ phàm phu thuyết pháp ngang tầm kẻ phàm phu,..., cho đến bậc A La Hán thuyết pháp ngang tầm A La Hán, Bồ Tát thuyết pháp ngang tầm Bồ Tát,... . Còn ta, **"ta không thuyết ra một lời pháp nào cả"**, từ vô thủy cho đến vị lai, cũng không tìm ra một mảnh tâm nào còn đọng lại ở nơi tâm tánh của Như Lai,...

Lời tâm sự số 1199

Như Lai nhập niết bàn, và ở lì trong đó, bỏ mặc các con còn phải chịu luân hồi, không nguyện tâm cứu giúp..., **thì chẳng phải ta thành ông Phật vô trách nhiệm, không có sự từ bi, hạnh nguyện... gì chẳng?** Như thế ta còn không bằng một kẻ hiền của thế gian rồi ư?

Con đừng nghĩ về ta nhỏ hẹp và cố chấp như thế, tâm trí ta rộng khắp, vô biên vô tận..., linh động và không vướng mắc..., "bất kì ở đâu cũng là nơi ta để tâm đến..., con và hết thảy chúng sinh vạn vật đều ở trong sự yêu thương, che chở, và gia hộ... của ta".

Lời tâm sự số 1200

Con hãy khắc ghi!

Bản thể của vạn pháp, của muôn đạo lí thế gian, hay xuất thế gian,..., là trung dung, trung đạo...(tướng không). Bản thể của trung đạo... là tánh không... . Bản thể của tánh không... là niết bàn... . Bản thể của niết bàn... là phật tính, là bồ đề tâm,... .

Lời tâm sự số 1201

Nếu chân tánh đã tỏ, thì con sẽ không còn nghi ngờ là mình tỏ hay chưa tỏ, bởi người chứng ngộ thì như uống nước nóng lạnh tự biết. Vì con chưa tỏ, nên mới cầu tỏ, đã tỏ rồi thì cần gì cầu nữa?, như đã về tới ngôi nhà của mình rồi, thì cần gì có tâm cầu về nhà nữa?. "Không còn nghi mình đã về nhà, không còn nghi mình đã tỏ, thì mới thực sự là về nhà, là đã tỏ".

Lời tâm sự số 1202

Chân Tâm thanh tịnh..., con hãy nhận, đừng nghi.

Lời tâm sự số 1203

Không tốt cùng là gì ạ?

Cái không tốt cùng chính là vô thường, cũng chính là vô ngã,... . Cái không chưa tốt cùng, thì còn thường, còn ngã,... .
Đã hiểu vô thường, vô ngã..., tại sao còn hỏi về không?,... .

Lời tâm sự số 1204

Đã rõ vô thường, sao còn phiền não?,... .

Đã hiểu vô ngã, sao còn tranh đấu,... .

Đã tỏ không, sao còn chấp trụ?,... .

Lời tâm sự số 1205

Để quán chiếu sâu sắc vào bên trong của các pháp, "chỉ có thể dùng Bồ Đề Tâm mà nhìn nhận" thì mới tỏ rõ được ngọn ngành. Bồ Đề Tâm đó là Tâm Thanh Tịnh, Tâm Bình Đẳng, Tâm Chân Thành, Tâm Chánh Giác, Tâm Từ Bi,... .

Lời tâm sự số 1206

Nếu thực sự con đã kiến tánh, thì trí huệ của con sẽ tuôn trào như suối nguồn, chẳng thể ngừng dứt. Còn nếu trí tuệ con lâm vào bế tắc, chững lại,..., thì những lời mà con nói ra, đều "chỉ là tri thức mà con học được, hay con suy luận ra,..." mà có, khi thân hoại mạng chung rồi, thì chúng mất hết đi, mơ mơ màng màng... mà đi trong luân hồi sinh tử.

Lời tâm sự số 1207

Những người... đã phát Bồ Đề Tâm..., thì bình sinh đã mang theo hạnh nguyện,..., nên chẳng còn màng đến những chuyện thế gian. Bản thân vị nào có trí lớn, lượng lớn, hạnh lớn,..., thì tự nhiên sẽ vì chúng sinh phụng sự, nào còn gom góp cho bản thân giống như kẻ phàm phu nữ,....

Lời tâm sự số 1208

Đạo và đời quý ở chỗ nào ạ?

Ở đời quý ở 2 chữ, biết "trân trọng",... . Ở đạo quý ở hai chữ, biết "buông xả",... .

Lời tâm sự số 1209

Con hãy dạy con của con biết liêm sỉ,..., hãy dạy nó biết hổ thẹn, biết sửa đổi, biết khiêm hạ,..., và tất cả những đức tính để làm người cho xứng đáng, và hãy bắt đầu bằng việc, con phải làm một tấm gương cho nó soi chiếu,....

Lời tâm sự số 1210

Nếu con có bản lĩnh như Hòa Thượng Tế Công(vị Alahan)..., thì con cứ ăn mặn, ngài ăn một miếng cá, có thể nhả ra một con cá sống, ngài ăn một miếng thịt gà, liền nhả ra một con gà con,... . Nếu con có bản lĩnh đó(đã lià được sinh tử,...) thì cứ ăn mặn, còn không thì "nhân quả"... không tha cho đâu, con chớ liều mạng,....

Lời tâm sự số 1211

Nếu sự từ bi của con đối với cha mẹ của con **đủ lớn**, thì con sẽ **không** nỡ nói một lời làm **tổn thương** đến cha mẹ, huống hồ là **giết hại**,... cha mẹ,... . Cũng như vậy, nếu tình thương của con đối với mọi chúng sinh **đủ lớn**, thì con sẽ **không** nỡ **dẫm đạp** lên chúng, huống hồ là **giết hại**... chúng.

Phật dạy con, "hãy coi mọi chúng sinh đều là cha là mẹ của con", đó chính là "tâm đại từ đại bi",... .

Lời tâm sự số 1212

Ăn tam tịnh nhục đã rất ráo chưa ạ?

Ăn mặn theo cách ăn "**tam tịnh nhục**", thực ra chỉ là cách mà thầy tổ "**hạ giới sát sinh**" xuống một mức thấp để cho những căn cơ có sự **giết hại** sâu nặng để tiếp cận vào sự tu hành hơn, nếu bắt họ ăn chay ngay, ngừng việc sát hại... ngay, thì họ không thể chấp nhận được, không thể làm được,... . Vì "**sự từ bi của thầy tổ mà hạ giới**"..., nhưng con phải hiểu được rằng, nếu nhìn nhận ở chỗ "**viên mãn tuyệt đối**", thì chính là "**không sát sinh tuyệt đối**", lòng từ ở mức độ cao nhất chính là **không sát sinh, không tổn hại, không can thiệp**..., tam tịnh, tứ tịnh, ngũ tịnh... làm gì nữa đâu?

Lời tâm sự số 1213

Con nói **một lời** làm người khác tổn thương, họ phải day dứt, tủi khổ,..., dẫn đến việc **chất lượng cuộc sống của họ giảm, tuổi thọ giảm...**, thì đồng nghĩa con đã mắc tội sát sinh rồi, chứ không phải cầm dao giết chết mới được coi là sát sinh,... . Không nói ra dù **một lời ác, một lời thâm độc...**, không nghĩ ra làm ra những việc ác..., đó chẳng phải là đại thiện, là đại bi... rồi chăng?

Lời tâm sự số 1214

Thở đi con... !

Lắng đọng đi con... !

An tịnh đi con... !

Lời tâm sự số 1215

*Xa đường mà gần tâm, ta và con dẫu nghìn non cách trở..., nhưng **tâm tâm tương đồng**. Tâm đã đồng, thì bàn chi đến đường xá xa xôi,...*

Lời tâm sự số 1216

*Chỉ có ma phiền não... là thực sự tồn tại trong mỗi chúng sinh..., chỉ khi đạt đến **giác ngộ, giải thoát**, thì không còn con ma... nào nữa cả.*

Lời tâm sự số 1217

Chánh pháp của ta, nhẹ tựa như đám mây trôi, như giọt nước dớt xuống hiên nhà, như tiếng kêu của con đế mèn, như tia nắng chiếu qua những chiếc lá..., **hết thấy đều hiện bày trước sự "thấy biết vô ngôn, vô niệm..." của Như Lai.**

Lời tâm sự số 1218

Ta nghe thấy tiếng **bước chân** của con. Ta nghe thấy một tiếng **"keng"** giữa ly trà và đĩa đựng ly trà, khi con đặt xuống. Ta nghe thấy tiếng gió nhẹ vù qua tai. Ta nghe thấy... tất cả những thanh âm của hiện tại **"như nó đang là chính nó".**

Lời tâm sự số 1219

Những gì mà Như Lai nghe, những gì mà con nghe, **thanh tịnh và vắng lặng, cùng khắp không giới hạn,...**

Lời tâm sự số 1220

Con ơi !

Niết bàn mà ta đang an trú, thực ra nó không có khác gì cuộc sống của con. Khi con sống trong các cảnh duyên, mà không tâm dính mắc, không khởi tâm động niệm, thì đó cũng chính là niết bàn của con. Mọi sự, **"con hãy để nó là chính nó, con chỉ là con thôi".**

Lời tâm sự số 1221

Hết thấy những ý niệm về sắc thân, cùng hết thấy những ý niệm về tâm thức..., con đều có thể xả bỏ, thì chân tâm của con sẽ được hiện bày. Thân, thọ, tâm, pháp... vốn là không..., hiểu được như thế, thì không có gì có thể trướng ngại được con. Khi con đạt đến sự vô tâm, vô pháp..., thì toàn thể vũ trụ..., cũng chỉ là "một khái niệm" vô thường nơi con.

Lời tâm sự số 1222

Tận cùng của cái biết, lại là không biết gì cả. Tận cùng của cái nghe, lại là không nghe gì cả. Tận cùng của cái thấy, lại là không thấy gì cả. Tận cùng của các pháp, lại là không một pháp nào cả... . Con à ! Bản tánh Nguyên Thủy của con, vốn là như vậy.

Lời tâm sự số 1223

Năng lực thấy, biết... của con, "không phải là bản ngã", nó là sự hiện diện sơ khai của chính con, cũng đồng thời là của muôn loài, vạn vật... "một cách đại đồng", không khác biệt,...

Lời tâm sự số 1224

Để hiểu biết về các pháp, quán chiếu thấy được bản chất của các pháp..., thì con phải nâng cao được "năng lực biết(tức sức tỏ sáng của chân tâm, tự tánh)" bằng "chánh niệm tỉnh giác(sức giác). Sức giác của con, chính là thứ để trí huệ trong con bộc phát, chiếu tỏ hết thấy vạn vật, vạn pháp,... trong thập pháp giới chúng sinh,...

Lời tâm sự số 1225

Sức giác của con nhỏ, thì sự thất biết của con nhỏ, Sức giác của con lớn, thì sự thấy biết của con cũng lớn,... . Đại giác là Phật, thì sự thấy biết là khôn cùng, không còn giới hạn, "không gì là không sáng tỏ(chánh biến tri, chánh biến giác)".

Lời tâm sự số 1226

Con mắt có thể nhìn, cũng có thể không cần nhìn. Cũng như vậy, năng lực thấy biết... của tự tánh, cũng có thể thấy, biết..., cũng có thể không cần thấy, biết(không có tâm trụ nơi sự thấy biết(thấy biết qua ý thức, ý niệm)..., thì hoàn toàn trở về với sự thấy biết của tự tánh)(Lão Tử cũng nói chỗ này là: "Đại Đạo" giống như kẻ ngu si, "không biết" gì(đại trí nhược ngu). Không biết gì mà lại biết tất cả(tức tánh thể hiện toàn chân)),... . Cho dù nhìn hay không, thì con mắt vẫn chính là nó, và cho dù thấy, biết... hay không, tự tánh vẫn là tự tánh..., sự thấy biết... chỉ bởi có sự hiện diện của vạn vật..., nếu không có vạn vật..., tự tánh nơi con..., sẽ là "một thể toàn giác", thấy biết... kia "trở về không(tịch diệt hoàn toàn)",... .

Lời tâm sự số 1227

Con có thể hình dung rằng: "sức giác của con" chính là "năng lượng của cục bin" trong cái đèn bin. Sức giác nhỏ, thì năng lượng bin ít, chiếu soi vạn vật sáng tỏ ít. Sức giác

mạnh, thì năng lượng bin mạnh, chiếu soi vạn vật sáng tỏ hơn,... .

sống trong chánh niệm, chính là con đang nạp đầy năng lượng cho cục bin "sức giác" của chính con. Đúng hơn, là con đang mở rộng hơn cánh cửa cho "năng lực biết vô tận(vô lượng giác), vốn sẵn có nơi Phật Tánh trong con" chiếu soi được hết thấy,... .

Lời tâm sự số 1228

"Sự nhiếp tâm" của con vào một đối tượng nào đó, cũng như hành động bật nút công tắc, để cho chiếc đèn bin soi rõ vật thể, tức sức giác hiện tại nơi con "thấy biết được thật tướng các pháp".

Sức giác nhỏ, thì sự nhiếp tâm nhỏ, sức giác lớn, thì sự nhiếp tâm mạnh,... . Tâm định, thì trí sáng, thần an,..., như chiếc gương sáng hay mờ... phản ảnh vạn vật... . Mức độ của sự thấy biết chân thật nơi con(trí huệ), từ đấy mà có, thánh hay phàm?, chánh hay tà?, thiện hay ác?... .

Lời tâm sự số 1229

Cùng là nước, có chỗ là sóng dữ, có chỗ là dòng chảy êm đềm, có chỗ thì đứng yên bất động,... . Cũng như thế, cùng là Chân Tâm, Tự Tánh ở người giác ngộ..., có chỗ thì diệu dụng tùy duyên, có chỗ thì tịnh mịch lặng lẽ, có chỗ thì không còn là gì cả(tịch diệt hoàn toàn), một thể toàn giác hiện bày,... .

Lời tâm sự số 1230

Để "kiến tánh", con phải xả bỏ "tất cả" nhận thức, tư tưởng, tri kiến cá nhân làm lạc,... nương theo giáo lí của Đức Thế Tôn. Thực hành và tiến tới viên mãn các hạnh Ba La Mật... để xây dựng công đức thành Phật,... . Không cầu chứng đắc, không cầu kiến tánh,..., mà để mọi sự diễn ra tự nhiên, như nó là chính nó vậy,... .

Lời tâm sự số 1231

Con muốn phá bỏ được giới cấm thủ..., con hãy xem tất cả giới luật chỉ là những tiêu chuẩn, quy ước, hay những nguyên tắc sống lành mạnh..., nhờ đó mà ngăn ngừa các ác,... . Ngôn từ thay khác, nhưng bản chất không khác, thay đổi ngôn từ, tâm trí của con sẽ trở nên nhẹ nhàng hơn, thoải mái hơn, dễ chấp nhận giáo lí của Đức Thế Tôn hơn,... .

Lời tâm sự số 1232

Như Lai là một bông hoa, luôn nở rộ và tỏa hương ở trong tâm của con, khắp thái hư... đều chỉ một vị thanh mát ấy(vị giải thoát). Bông hoa ở trong tâm con, đã nở rộ?.

Lời tâm sự số 1233

Như Lai chính là Chân Tâm, Tự Tánh của con. Sống nơi Tự Tánh, chính là "xuất phiền não gia". Phát Bồ Đề Tâm, quảng đại chúng sinh, chính là "xuất thế tục gia",... .

Lời tâm sự số 1234

Học thiền, đến tột cùng, là xả thiền. Học niệm, đến tột cùng, là xả niệm. Học chú, đến tột cùng, là xả chú,... . *Chân Tâm Thanh Tịnh của con, không chứa thiền, không chứa niệm, không chứa chú,... . Hết thầy, đều cần con buông xả cho đến tột cùng, cái chẳng thể xả được nữa, đó chính là Chân Tâm, đó chính là con thật sự.*

Lời tâm sự số 1235

Ta không nhờ Thiền mà đắc đạo giải thoát. Ta không nhờ Niệm mà đắc đạo giải thoát. Ta cũng không nhờ chú, hay bất kì phương pháp nào... mà đắc đạo giải thoát. Đạo giải thoát của Như Lai, là nhờ "buông xả hết thầy" mà được thành tựu.

Lời tâm sự số 1236

Nhờ biết "buông xả hết thầy" mà ta được sống trong "chánh niệm thanh tịnh", nhờ "chánh niệm thanh tịnh" mà ta vượt thoát mọi loại phiền não, khổ ách, và nghiệp trướng... của ta. Dần dần đạt đến hỷ duyệt, giác ngộ, và giải thoát.

Lời tâm sự số 1237

Mọi vật chất, phước báu... bên ngoài, con sở hữu, hay không sở hữu... không phải là con.

Mọi tâm tư, tình cảm, tạp niệm... ở trong tâm con, cũng chẳng phải là con.

Con là Tánh Biết chúng, quan sát được sự sinh diệt, đến đi... của chúng. Con không dính mắc vào gì cả, thanh tịnh, vắng lặng, và tràn đầy tỉnh giác, hỷ lạc,...

Lời tâm sự số 1238

Thế nào là Vô Pháp ạ?

Đã là vô pháp, thì ta không có gì để nói, nhưng con có thể hiểu là, đối với người tâm đang thanh tịnh, thì không còn một pháp nào đang ở trong tâm họ cả, tâm họ là một thể rỗng rang, vắng lặng... . Hoặc là người đó "không còn tâm chấp" vào các pháp nữa, cho nên dù họ thấy bao nhiêu pháp, vọng tâm, phiền não..., họ cũng tự tại, không còn dính mắc, không còn bị chi phối,... . Đó chính là vô pháp.

Lời tâm sự số 1239

Sự giác ngộ, không phải là ở trong tam tạng kinh điển, hay cả kho thư viện chữ nghĩa..., sự giác ngộ của con, là hiểu thông được "tính vô ngôn của Tự Tánh, liễu ngộ và thể nhập được Tự Tánh"..., từ đó mà muôn pháp có ra, kinh sách có ra..., để làm lợi lạc cho chúng sinh,...

Lời tâm sự số 1240

Kinh, sách... được các bậc Giác Ngộ nói ra..., chỉ để giúp cho con phản tỉnh được chính mình, sống được nơi tâm tánh của chính mình. Khi đạt được đến điều đó rồi, thì mọi kinh, sách, văn tự... bên ngoài, đều không cần đến nữa,...

Lời tâm sự số 1241

Khi một vị thể nhập được Tự Tánh nơi chính mình rồi, tánh thấy, biết... hiện tiền, "thấy biết rõ vạn pháp như nó đang là", không bị dính mắc, hay dao động bởi các pháp, các duyên bên ngoài... . Tuy nhiên, nếu vẫn giữ cái thấy, cái biết... ấy, thì vẫn "chưa phải chỗ sâu thẳm nhất" của Chân Tâm, Bản Tánh.

Đức Phật nói: "Tự Tánh cũng vô thường", cái thấy biết... kia "vứt bỏ luôn", cho nó "mất hút", thì "thể giác tịch tịnh tuyệt đối hiện tiền", như cả càn khôn, thập pháp giới... đều tiêu biến, không hề tồn tại..., "đây mới là niết bàn thực sự của Chân Tâm, Bản Tánh(không còn đối tượng để thấy biết, tính năng thấy, năng biết..., cũng "không cần hiện hữu" nữa.

Lời tâm sự số 1242

Cái năng thấy, năng biết..., không phải là thứ không thể buông xả(ý niệm về nó), chỉ là, khi buông xả rồi, thì thân tâm của con đã không còn trong thập pháp giới nữa,..., mà con đang an trụ nơi niết bàn tịch tịnh(thực tại tối hậu).

Lời tâm sự số 1243

Con có thể tùy ý đóng mở con mắt nhục nhãn của con "nếu con muốn". Con cũng có thể tùy ý đóng mở(không minh sát(vạn pháp giai không, không còn đối tượng để minh sát) hoặc minh sát(còn thấy đối tượng để minh sát trên thân, thọ, tâm, pháp...)) cái năng thấy biết của Tự Tánh, nếu con "đủ sức giác ngộ"(đóng ở đây không phải là mất đi, mà là ẩn đi, không cần đến).

Lời tâm sự số 1244

Cái năng thấy, năng biết... của tự tánh, dù con buông xả hay không, "nó vẫn tồn tại bất diệt"(bởi nó là tính chất của bản thể, của tự tánh trong mỗi chúng sinh, vạn vật...), giống như con đang sống, thì dù con thức hay con ngủ, thì con mắt nơi thân con vẫn không biến mất, chỉ là con có muốn sử dụng chúng hay không mà thôi.

Lời tâm sự số 1245

Nào ngờ, "niết bàn tịch tịnh" nó "khá giống(khá giống thôi, chứ không phải là giống, là nó)" với trạng thái mà con được ngủ sâu, con mắt nhắm lại chẳng còn thấy gì, các căn(quyền) đóng lại chẳng còn biết gì..., và "cái năng thấy biết... của tự tánh cũng không cần nữa(không còn đối tượng của sự thấy biết), "chẳng cần" thấy biết... gì nữa(tức tịch diệt hoàn toàn, hay thực tại tối hậu, "bỏ đi "tướng biết(biết qua tướng, căn...) của ý thức thanh tịnh" mà trở về được "thực tánh biết thường hằng",...)"". Mỗi ngày con đều có được một chút an trú đó để nạp lại năng lượng sống, năng lượng biết... từ nơi bản thể mà con chẳng hề hay biết.

Lời tâm sự số 1246

Điều khác nhau giữa một giấc ngủ sâu và một vị giác ngộ giải thoát..., là giấc ngủ sâu thì còn có "nghiệp thức", tức kho tàng thức, a lại da thức... của con, như thi thoảng con mộng mị đó,... . Còn vị giác ngộ giải thoát, thì không còn nghiệp thức, hoặc tỉnh thức được trên nghiệp thức, và hết thầy chuyển thành Bồ Đề Tâm thanh tịnh, không còn tạp niệm, hay không còn bị tạp niệm chi phối,... .

Lời tâm sự số 1247

Như Lai chỉ coi niết bàn như một giấc ngủ sâu(chân không), dậy rồi, ta lại hóa thân thành một vị Bồ Tát... đi gieo duyên và hóa độ hết thầy chúng sinh(diệu hữu). Đời sống của ta và của con, nào có khác gì nhau, phải chăng chỉ là "ta biết sống trong tỉnh thức" mà thôi.

Lời tâm sự số 1248

Cái năng thấy, năng biết của Tự Tánh, sẽ giúp cho con không bị nhiễm trước, dính mắc... vào các pháp nữa,... . Đó cũng chính là "chánh niệm tỉnh giác". Một thể toàn giác sẽ hiện tiền, nếu con buông xả tính năng thấy, biết... "qua ý thức" kia, đó là "chìa khóa" để con bước vào ngôi nhà của Như Lai, thể nhận Tánh Giác,... . Bởi Phật là Giác, chỉ có "Chất Giác" mới có thể tạo nên ngôi vị Chánh Đẳng Chánh Giác.

Lời tâm sự số 1249

Tánh Giác, và Tự Tánh, Phật Tánh, hay Tánh Biết... là một, thế nhưng, từ Giác mang nội hàm sâu sắc hơn, diễn tả được trạng thái tịch tĩnh của Phật Tánh, của Niết Bàn... tốt hơn(bởi tính thấy, biết... không đề cập đến, vì nó có thể "hiện"(thức, diêu dụng), có thể "ẩn"(ngủ, tịch tịnh)), còn khi nói Tánh Biết, hoặc Tánh Thấy..., thì chỉ nói được một nửa hàm nghĩa của Phật Tánh,... nơi con.

Lời tâm sự số 1250

Con trụ nơi thấy biết thanh tịnh, là con sống trong Phật Tánh rồi chăng?

Ngay cả cái năng thấy, biết... nơi bản tánh(nếu còn có niệm về nó), con cũng có thể buông xả được các niệm ấy đi(thì trở về chính nó, thể giác tịch tịnh), thì không một phiền não nào có thể dấy khởi trong tâm của con. Phật Tánh cũng vô thường mà, sao còn có tâm bám trụ?.

Lời tâm sự số 1251

Khi năng lượng biết(sức giác)... của con càng mạnh, thì "nỗi sợ cái chết" của con càng giảm đi, đến một lúc nào đó, nỗi sợ ấy "không còn" nữa. Bởi con đã hoàn toàn xả bỏ được cái thân giả tạm này mà thể nhận được cái Pháp Thân bất diệt của con.

Lời tâm sự số 1252

Những gì mà ta trải qua, ta đã chứng nghiệm..., ta đều muốn truyền lại hết cho con. Tuy nhiên, dẫu con hiểu được sâu sắc, thì đó cũng không phải là những gì con đã tự mình chứng nghiệm,... . Cuối cùng, con vẫn phải **dựa vào đôi chân của chính con mà được thành tựu**. Như Lai chỉ là một người thành tâm chỉ đường cho con tự bước đi thôi.

Lời tâm sự số 1253

Ngồi thiền... bị đau,..., bởi tâm chưa có định, nếu tâm có định thì **thân thể sẽ rất nhẹ nhàng**, ngồi bao lâu cũng không đau cho đến khi xả định,... . Để có định tâm, thì phải là một người có **tâm tu mạnh, thật tâm, biết xây dựng công đức bằng các Ba La Mật...**, thì ngồi thiền, niệm Phật..., tự nhiên có được định tâm,... .

Lời tâm sự số 1254

Con hãy nhắm mắt lại, cùng với ta niệm một danh hiệu Phật, cầu chúc cho hết thầy chúng sinh luôn được tỉnh thức và khỏe mạnh và bình an nhé. **NAM MÔ DƯỢC SƯ LƯU LY QUANG VƯƠNG PHẬT.**

Lời tâm sự số 1255

Khi con **chưa minh tâm kiến tánh**, thì con làm bất cứ việc gì, cho dù có trấn động cả tam giới... cũng **chẳng hề sinh ra công đức**. Nhưng khi con **đã minh tâm kiến tánh**, thì mọi thứ

đều xuất phát từ Chánh Niệm, Trí Huệ, và Sự Từ Bi ban giải..., khi đó, trong từng hơi thở, từng bước chân của con, từng việc nhỏ nhặt mà con làm,..., hết thầy đề sinh ra công đức cả.

Lời tâm sự số 1256

Khuya rồi, ngủ thôi con, chú SaDi nhỏ của ta đã dặt màn rồi, hôm nay chú làm việc khá mệt, bây giờ là lúc chú nghỉ ngơi để ngày mai thức chúng, ta và chú lại dậy ngời thiền lúc 3h15p sáng. **Ta chúc cho con ngủ thật ngon, và có được một ngày mai tươi đẹp nhé.**

Lời tâm sự số 1257

Dậy đi con, sáng rồi, ta và các vị thầy Tỳ Kheo đã hành thiền 2 tiếng buổi sáng xong. **Ta hồi hướng công đức ấy cho con, chúc con một ngày bình an và hạnh phúc.**

Lời tâm sự số 1258

Khi con ở trong một căn phòng tối, không còn nhìn thấy gì cả,..., tuy con mắt của con vẫn đang hoạt động mà lại như vô ích,... .

Phật Tánh của con ở niết bàn tịch tịnh cũng có thể tạm hiểu theo cách đó,... . "Tánh thể thì vẫn tỉnh sáng", nhưng cái năng thấy, biết... như con mắt kia, tuy vẫn thấy biết... mà cũng như vô dụng,... .

Nếu mắt tuy mở mà tối tăm không thấy gì, thì thà nhắm nó lại mà được tập trung hơn, tỉnh táo hơn,... . Nếu Tánh

Thấy Biết... tuy hiển hiện mà không còn đối tượng để thấy biết...(do sự giác ngộ đạt đến vô tướng...)... thì cũng thà buông nó đi(ẩn đi) mà Phật Tánh trở nên Giác Sáng hơn, tịch tịnh hơn,... . Đó là sự an trụ vào niết bàn, vào thực tại tối hậu nơi Chân Tâm của con,... .

Lời tâm sự số 1259

Ta nhận thấy rằng: "tất cả đều có 2 mặt ẩn hiện tương quan...", tuy ẩn tuy hiện... nhưng nó không hề biến mất, hoặc là mất đi giá trị,... . Ngay cả sự thấy biết... của tự tánh cũng vậy, ngay cả trí huệ và lòng từ bi vô lượng của tự tánh cũng vậy,..., mọi thứ đều vậy. "Ẩn hiện... đối với thế giới khách quan là tương đối, ẩn hiện... đối với thế giới chủ quan(nội tâm, tâm tánh) là tuyệt đối, ta tạm gọi là "niết bàn tịch tịnh, thực tại tối hậu..." ,... .

Lời tâm sự số 1260

Như Lai cũng đã từng trải qua những năm tháng thăng trầm(vô thủy kiếp)..., ta cũng đã từng cảm thấy tuyệt vọng như không thể chống chọi được nữa,... . Nhưng sau một thời gian, tất cả những nỗi bi thương... ấy, cũng chỉ là những kỉ niệm nhỏ nhiệm trong đời..., của ta và của con. Sướng khổ, vui buồn,..., ta và con hãy cùng nhau vượt qua nhé.

Lời tâm sự số 1261

Đại Đạo còn cách xa, nhưng **tình thương thì có thể luôn mang bên mình được**. Tuy con chưa thành tựu đạo nghiệp, nhưng con luôn mang trong mình một tình thương **trong sáng đối với hết thầy chúng sinh...**, thì đó là con đường đúng đắn mà ta đã từng đi qua và được thành tựu "**Thánh Quả Bồ Đề**".

Lời tâm sự số 1262

Khuya rồi, con hãy trở lại với **giấc ngủ sâu** của con. Như Lai cũng trở lại với **niết bàn tịch tịnh** của ta. Ngày mai, ta và con lại gặp nhau nữa nhé.

Lời tâm sự số 1263

Nếu con cứ khư khư **giữ** cái năng thấy biết... ấy, thì tâm con **tuy sáng mà chẳng tịch**. Nếu con có thể **buông nó**, như buông một ý niệm vô thường (**phật tánh cũng vô thường**), thì tâm con mới đạt được chỗ "**thâm diệu tịch mà vẫn sáng**" của Phật Tánh.

Lời tâm sự số 1264

Như Lai luôn muốn con đạt đến sự vô ngã và giải thoát tuyệt đối,... . Nhưng ta có một điều kiện dành cho con, "**hãy đừng tất cả các ý niệm trong con lại, ngay và luôn**".

Lời tâm sự số 1265

Ngay cả Niết Bàn cũng chỉ là một khái niệm, con có dám buông bỏ Niết Bàn ấy không?.

Lời tâm sự số 1266

Trước khi giác ngộ, ta chỉ sống cho một người duy nhất, **đó là ta**. Sau khi giác ngộ, ta lại sống cho hết thầy chúng sinh, trừ một người duy nhất, **đó cũng chính là ta**.

Lời tâm sự số 1267

Khi ta biết quay lại tâm để quán xét(**minh sát**), thì chao ôi, có vô số thế giới hiện bày trước mắt, vô số thập pháp giới chúng sinh hiện bày trước mắt ta, không có chuyện gì từ quá khứ cho đến vị lai... mà ta không thấy tỏ(**tức Phật là bậc Chánh Biến Tri, Chánh Biến Giác...**),... . Cũng có vô số thế giới cực lạc hiện diện ở khắp mọi nơi,..., ta không thể ngờ rằng, "**mọi thứ đã luôn tồn tại, vì u minh mà chẳng thấy được**",... . Mọi thứ ấy, Như Lai cũng chẳng thể diễn tả bằng lời, chẳng thể nghĩ bàn được.

Lời tâm sự số 1268

Vũ trụ vạn pháp..., thực ra, nó **sôi động hơn con nghĩ rất rất nhiều**, nó không hề yên lặng trong khoảng không bao la,..., nó luôn có sự dao động, thay đổi, và chuyển hóa hình tướng... trong từng sắc na nhỏ nhiệm, vi tế..., "**thân, và cả tâm**" của chính con..., "**cũng không ngoại lệ**".

Lời tâm sự số 1269

Dẫu là tam tạng kinh điển, vạn học thức thế gian..., thì bản chất chúng chỉ là văn tự, chữ nghĩa... viết trên giấy lộn,...
"Biết về nó, hay không cần biết về nó"... cũng đều không quan trọng, hết thấy đó, con chỉ cần coi như là "1 ý niệm", "xả xoẹt một cái" thì "chân như đã hiện tiền", đó mới là thứ quan trọng hơn.

Lời tâm sự số 1270

Ta hỏi con: "cục đá" có sát sinh không?, có nói dối không?, có dùng rượu bia không?, có ăn trộm gì không?,..., nó giữ giới tuyệt mật như vậy, người tu hành tốt còn không bằng được nó, vậy "cục đá ấy có Thành Phật được không?". Nó nằm im vô tri, mà trông như chứa đựng vô số giới đức,...., như vậy, giới đức có trước sự giác ngộ? Hay giác ngộ xong tự có giới đức? giới đức chỉ là một biểu hiện của sự giác ngộ?(Giới có trước, hay sự giác ngộ có trước?),... .

Lời tâm sự số 1271

Ta hỏi con: trong tất cả các loại định mà người tu hành đạt được, có loại định nào sánh bằng đại định của Chân Tâm, Tự Tánh hay không?. Định của người tu hành, khi khởi một niệm tâm lên, thì đã chẳng phải là định nữa rồi, liền lại rơi vào niệm. Còn định của Chân Tâm, vốn chẳng ở nơi công phu mà cầu được, vốn nó tự định, niệm khởi đến đi ... cũng không biến mất(minh sát, tỉnh giác). Như vậy, những loại định của người tu hành, có đưa đến sự giác ngộ chẳng? Hay chỉ là phương pháp làm tâm tạm thời lắng lại?(Định(do tu) có trước, hay sự giác ngộ có trước?),... .

Lời tâm sự số 1272

Vạn vật biến chuyển ở trong thập pháp giới... "vốn sinh diệt và vô thường,...", con nhìn vào sự sinh diệt, vô thường... ấy để nhận định, đúc kết..., thì trí tuệ đó là thường hay vô thường?, đã phải là tuệ giác của Phật Tánh chưa? Tuệ Giác của Phật Tánh có chứa đựng những đúc kết của thế gian, của tam giới... hay không?,... . Trí Huệ cũng chỉ là một phần biểu hiện của Phật Tánh chăng?(trí tuệ có trước, hay sự giác ngộ có trước?),... .

Lời tâm sự số 1273

Giới, Định, Tuệ... tu ở trên những tri thức, tư tưởng, phương pháp... của thế gian,..., thì cho dù nghiêm mật đến đâu, an định đến đâu, trí tuệ đến đâu,... "cũng vẫn nằm trong 3 cõi 6 đường...", không ra khỏi luân hồi lục đạo. Con à! "Chân Tâm của con, tự giới, tự định, tự tuệ... chân thật", Giới, Định, Tuệ... chỉ là những biểu hiện của sự giác ngộ, của minh tâm kiến tánh,..., chứ không phải ở sự dụng công nào mà cầu được giác ngộ, giải thoát,... . Xoay lại bản tâm của con, hết thấy đều sẵn viên mãn,... .

Lời tâm sự số 1274

Khi nào con nghe người khác nói rằng, con chó này chính là con mèo, bông hoa này chỉ là chiếc lá, cái nồi cơm này là cái chảo,..., thấy họ sai rõ rõ ràng ràng ra đấy, mà con vẫn nở nụ cười khoan dung với họ, chấp nhận rằng họ đúng, không khởi dù 1 ý niệm khinh thường, chế nhạo, hay bất

mãn,... với họ, "thì con có bản lĩnh rồi đấy". Người không gây ra mâu thuẫn, dung nạp được trăm sông bốn biển,... mới là Đại Thánh Nhân ở đời. Trời... giao việc lớn cho con làm, nhất định con sẽ thành công,... .

Lời tâm sự số 1275

Người nào càng sai, nhưng họ lại cho rằng họ đúng,..., ta lại càng thương người ấy hơn..., vì sao vậy? Biết bao giờ họ mới hết khổ não do tâm chấp trước... ấy? Biết bao giờ họ mới thoát khỏi lục đạo luân hồi hải con?.

Lời tâm sự số 1276

Chỉ có những kẻ có bản lĩnh chấn động đại địa giống với Đức Thế Tôn năm xưa mới "dám làm" ăn xin... . Ăn xin lòng vị tha của thánh chúng, giúp chúng sinh phá bỏ được sự keo kiệt, ích kỷ, và hẹp hòi..., cũng là giúp chính mình từ bỏ đi bản ngã, ngạo mạn, tự cao,... . Ăn xin cả các loại phiền não... của thánh chúng, giúp chúng sinh trở nên an lạc và hạnh phúc,... . Ta xin làm một kẻ ăn xin vĩ đại ấy.

Lời tâm sự số 1277

Sáng nay, ta chỉ làm mỗi một việc là "Quét Giác", khoảng 1500m² đấy, ta hồi hướng công đức cho con, chúc cho con luôn được khỏe mạnh, ít bệnh tật quấy rầy nhé. Nếu con có thể hiểu được, chỉ là việc quét giác cũng sinh được công đức, thì trí tuệ và "lòng từ bi" của con thật lớn, con là người đã giác ngộ rồi... .

Lời tâm sự số 1278

Mọi lời pháp mà ta đã nói, đều chứa đựng sự từ bi của ta dành cho con. Ta không chỉ hi vọng con sẽ hiểu được ý pháp, mà ta hi vọng con sẽ phát triển được từ tâm của chính con. Không có tâm từ, thì mọi pháp đều không còn ý nghĩa nữa.

Lời tâm sự số 1279

Lời nói của ta trực thẳng vào tâm, nhằm phá nghi, phá chấp..., nên có thể sẽ làm cho con bị tự ái, bị tổn thương..., con hãy tha thứ khi ta động chạm vào tâm trí của con. Nhưng sau này, khi con trải nghiệm qua các sự khổ..., biết đâu con lại thầm cảm ơn đến Như Lai,...

Lời tâm sự số 1280

Con bất an à?

Con hãy thăm cảnh chùa nhiều hơn, gặp gỡ và chung sống với Chư Tăng Ni được thì càng tốt, để con cảm nhận về người tu hành, con hãy đọc sách phật, nghe giảng... nhiều hơn, dành nhiều thời gian để tĩnh tâm hơn, làm nhiều việc thiện với người nhiều hơn, thi thoảng đi phóng sinh mấy chú cá..., và cuối cùng là sửa đổi bản thân tốt hơn nhé, Như Lai tin rằng, sự bình an tự nó tìm đến con, con không cần phải vất vả đi tìm nó đâu.

Lời tâm sự số 1281

Những hướng đi trong cuộc đời của con, chưa hẳn là con đủ trí tuệ để nhìn thấy nó đâu, đôi khi con đường mà con muốn đi, con lại không đi được..., điều đó cho thấy, những hướng đi, chọn lựa... trong cuộc đời, đều là do "phúc báo" của mỗi người đã định hình từ trước, phúc báo ấy lại từ "công đức, phước đức" của chính con, nó mới là thứ quyết định mọi thứ ở phía sau mà con chưa nhìn thấu tột.

Lời tâm sự số 1282

Phật Giáo... là sự "tiếp nhận tinh hoa và tỏa hương thơm ngát", tiếp nhận những gì?, đó là tri thức thiện lành, là năng lượng sống tích cực, là năng lượng từ bi mát mẻ..., từ đó mà con lãnh hội được, rèn luyện được..., sau đó là lan tỏa vào không gian, vào tâm địa của chúng sinh,..., đem được những tinh hoa, hương thơm... ấy truyền từ đời này qua đời khác..., đó là giá trị tinh thần vô giá của con, của nhân loại, và của cả vũ trụ,... .

Lời tâm sự số 1283

Tâm lặng lẽ rất ráo, giống với tinh thần của Ba La Mật(chứ không phải lặng lẽ là im luôn, ko làm gì, trong tâm thì phiền não..., đó là không có trí tuệ, không có công đức,...trong đó), mà là "Tư Duy Ba La Mật, Nói Năng Ba La Mật, Hành Vi Ba La Mật(tức thân, khẩu, ý Ba La Mật)..., khi đó sự lặng lẽ tự sinh công đức lành, âm thầm cống hiến, "không cần người biết, không cần thần hay...", đó gọi là "âm đức" của sự thầm lặng, lặng lẽ... của Bậc Thượng Nhân(Bồ Tát),... .

Lời tâm sự số 1284

Tư tưởng của con, là sự "suy niệm theo" vọng tưởng trong tâm đang dấy khởi, hoặc kiến thức có sẵn..., để đúc kết thành tư tưởng, nhận thức... riêng cho bản thân, chấp thủ vào nó..., cái này chính là "nghiệp thức", là "tâm chấp trước"... của chúng sinh. Vì sự chấp trước... khác nhau, mà sinh ra mâu thuẫn và tranh cãi... tính đúng sai, phải trái... của các vấn đề, đó chính là phiền não, là sự dính mắc,...

Lời tâm sự số 1285

Trí huệ bát nhã, chính là "tánh biết", là "Phật Tánh đang biết rõ" những niệm khởi trong tâm sinh rồi diệt, đến rồi đi... mà không còn dính mắc, hay suy tưởng theo nữa (tức không có hành vi tạo tác chủng tử nghiệp thức nữa, tức tạo cái nhân luân hồi), đó là "dùng trí huệ bát nhã để làm thuyền đưa mình sang bờ bên kia (tức sự giải thoát)",...

Lời tâm sự số 1286

Người giác ngộ thì không còn tâm nghi..., bởi thấy rõ sự vô thường của các pháp, nên không có pháp nào là đúng hay sai... cả, bởi không còn tâm tưởng về nó. Chỉ biết rõ nó chỉ là nó, như nó đang là..., mà không còn sự tác động của tâm ý đến nó nữa.

Lời tâm sự số 1287

Mọi phương pháp tu tập đều đưa đến một mục đích, là "tạm thời" làm lắng cái tâm này lại thôi, khi lắng được(tức có định, có nhất tâm...) thì đều là phương pháp tốt, với mỗi căn cơ sẽ phù hợp với một phương pháp nhất định... . Khi lắng rồi, thì "vị thầy giác ngộ" sẽ khuyên con bỏ "cái tâm chấp pháp đi(tức dính mắc vào pháp, vào công phu...)", thì làm cho cái tâm này sáng ra(tức sự tỉnh thức, chánh niệm...).

Lời tâm sự số 1288

Khi tâm con sáng rồi(kiến tánh...), thì không còn cần đến phương pháp tu... gì nữa(quả sông thì bỏ đò lại), tới chỗ này, con sẽ không còn tâm nghi nữa(không còn tâm nghi về sự giác ngộ là có thật hay không?..., bởi "giác ngộ rồi, nên không còn nghi", chứ không phải cái nghi về phương pháp nào đưa đến sự giác ngộ? Mà sự giác ngộ nó "để ra" muôn pháp cho thế hệ sau có phương tiện khi mới bắt đầu tu hành,... . Cho nên, chỉ cần tâm con tỉnh sáng, thì muôn pháp trở về không, và diệu dụng giáo hóa, đó là một điều vi diệu, rất rạo,... .

Lời tâm sự số 1289

Như Lai lấy vô trụ để trụ, lấy vô pháp làm pháp,..., cho nên, ta không còn trụ trên pháp, không còn dính mắc vào pháp,..., vì vậy, ta được giải thoát khỏi các pháp..., vì giải thoát khỏi các pháp..., mà ta trở lại được "chân tâm thanh tịnh", từ đó mà muôn lời pháp chân chánh được có ra,... .

Lời tâm sự số 1290

Niết Bàn, âu lắm cũng chỉ là "một trạng thái tình thức khi tâm vắng lặng", chứ chẳng phải là một cõi giới xa xôi nào đó, con chớ hiểu lầm. Người chứng ngộ niết bàn, người tỉnh thức, vắng lẽ... ở trong cõi giới ta bà... cũng nhiều lắm, và họ vẫn đang sống với con đó thôi, và họ luôn muốn đem điều tuyệt vời đó đến với con.

Lời tâm sự số 1291

Sự giác ngộ và giải thoát, con đã nghĩ xa xôi quá rồi, thực ra nó nhẹ nhàng hơn bất kì thứ nhẹ nhàng nào khác trên đời (tức không còn gì nhẹ hơn nó), lĩnh hội được nó rồi, con sẽ cảm thấy rằng, nó cũng dễ lĩnh hội hơn bất kì thứ tri thức rườm rà, luẩn quẩn, rối rắm... nào trên đời. Khi tâm con tỉnh sáng, vắng lặng, chính đó là Niết Bàn.

Lời tâm sự số 1292

Đồng Thanh tương ứng, Đồng Trí tương cầu,..., nếu con muốn tìm thấy chân sư, thấy ai..., bản thân con phải trở nên như thế, hướng tới như thế,... . Khi đã như thế, lại chẳng cần tìm cầu, mọi người, mọi sự, mọi duyên... trong vô hình, tự đã có sự sắp xếp, sắp đặt... hết rồi.

Lời tâm sự số 1293

Mạt pháp, có thể hiểu rằng, thời của Phật tại thế đã xa quá rồi, chánh pháp suy thoái, hòa tan, chẳng còn nhiều mùi vị của sự giải thoát, kẻ tu hành khó tiếp cận được nguồn nước trong sạch, rồi rào... của Pháp Bảo.

Mạt pháp, cũng có thể hiểu rằng, ở trong tâm mỗi con người, nếu trong sạch, chân chánh, thì đó chính là chánh pháp rồi, Phật ngự ngay nơi tâm. Giảm xuống, là chưa giác ngộ, nhưng tâm cầu học thiết tha, sẽ sớm được chứng đắc, đó là tượng pháp. Còn trong tâm u ám, thụ hưởng ngũ dục lụy trần..., chẳng lo tu học, thì dù là Phật ở trước mặt, nhưng trong tâm lại là mạt pháp rồi.

Chánh, tượng, hay mạt..., ở nghĩa tuyệt đối này là trọn vẹn hơn. Nếu có thể giữ mình trong sạch, thì tam thiên đại thiên thế giới... từ quá khứ cho đến vị lai..., đều là thời kỳ chánh pháp cả.

Lời tâm sự số 1294

Hết thấy mọi việc trên đời, đều chỉ là phương tiện, nhiều vô số kể..., nếu quan tâm từng việc một bên ngoài, thì sống được ngàn năm... đi nữa, cũng không quan tâm hết được, thứ nhận lại cũng chỉ là sự phẫn nộ và chách móc..., "**chi bằng quay lại nơi tâm**", thanh lọc cho đến tinh khiết, làm một tấm gương nhỏ bé mà làm cho tất cả đều soi thấy được chính họ, **chẳng phải là tốt đẹp hơn hay sao?**

Lời tâm sự số 1295

Con thích tu 1 mình, làm sao để ngồi thiền được tốt?

Hết thầy các vị càng gần tới lúc thành tựu giác ngộ, thì lại càng tự **"phản tỉnh bản thân"** quyết liệt 1 mình cho đến lúc thấu tột (nhưng phải xem kĩ cách mình tu đã đúng chưa? Thường xuyên lui tới các bậc thiện trí, quý thầy để được chỉ điểm từng khúc mắc trong quá trình đó). **Chỉ cần biết mình thôi, đó mới chân thật là tu hành, không bị sự ảnh hưởng bên ngoài mà làm lung lay ý chí, đó là bản lĩnh của người tu chân chính.** Chỉ có chính khí đó, thì ngồi thiền, niệm phật... mới được thuận lợi hơn.

Lời tâm sự số 1296

"Không sợ niệm khởi, chỉ sợ Giác chậm", **Chánh Niệm, Giác Sáng...**, là bản tính của **Tự Tánh**, nếu có thể sống ngay đó, thì bao nhiêu vọng đi nữa, cũng không còn là vấn đề. Nếu không Chánh Niệm, không Giác Sáng..., thì dù chỉ còn **một niệm, nó cũng kéo con đi luân hồi sinh tử.**

Lời tâm sự số 1297

Con niệm phật cứ bị vọng tưởng?

Niệm Phật, Ngồi Thiền... chưa được yên, bị vọng tưởng... thì là chuyện hết sức bình thường, nếu không còn vọng, thì Niệm Phật, Ngồi Thiền... làm gì nữa?. Tuy nhiên, để công phu được xa hơn, thì **"phải xây dựng công đức"** bằng thân, khẩu, ý Ba La Mật..., khi công đức lớn rồi, thì ngay lúc bình thường tâm cũng được chuyên chú, chánh niệm..., chẳng cần đến lúc công phu.

Lời tâm sự số 1298

Con muốn tâm con luôn được an lạc thì phải làm sao?

An Lạc, không thể là làm gì đó để đạt được, nó không phải là cái giá nào đó để có thể mua được, đánh đổi được. Nếu làm gì đó để được an lạc, thì đó không phải là an lạc thực sự, mà chỉ là một chút vui trong vui buồn sinh diệt.

An Lạc thực sự, cũng chính là sự tự tại, giải thoát của bậc giác ngộ, "**nó là một biểu hiện của Tánh Thể Giác Sáng**" nhờ công đức, năng lượng... chân thật trong tu hành của mỗi vị đã có được sự tỉnh thức nhất định.

Do vậy, cần xây dựng công đức của bản thân bằng 10... **Ba La Mật...**, cùng với sự tu hành "**đúng với Bát Chánh Đạo**", thì sự an lạc dần dần sẽ tự xuất hiện mà chẳng cần tìm cầu nó.

Lời tâm sự số 1299

Nếu con đầy đủ đức hạnh, công đức..., thì con không cần ngồi thiền, bởi tâm con đã tự thiền, con không cần niệm phật, bởi tâm con đã tự niệm... rồi (**tức thể nhập tự tánh rồi**). Chính vì con thiếu công đức, cho nên con ngồi thiền, niệm phật... cũng chẳng được yên ả.

Lời tâm sự số 1300

Phật Pháp, "**không phải là tôn giáo**", mà là "**sự giáo dục đa nguyên văn hóa**". Mục đích của nó là "**phá mê khai ngộ**". Và Đức Phật chỉ đơn thuần là một thầy giáo, "**là một thầy giáo vĩ đại**". Về phương diện đời sống thực tế, thì giúp con người... **biết chung sống hòa thuận, an vui, thế gian được thái bình,...** . Về phương diện tâm linh, thì giúp người tu hành **siêu phàm nhập thánh, "liễu thoát sinh tử luân hồi",...** .

Lời tâm sự số 1301

Phật Pháp, không chỉ giải quyết những vấn đề cao siêu, nhiệm màu, hướng tới sự thanh tịnh, tự tại..., mà nó còn giải quyết được những vấn đề nhỏ bé trong đời sống, sao cho mọi thứ được trở nên *chu toàn, cẩn mật, hợp với luân lí đạo đức,...*

Lời tâm sự số 1302

Muốn đắc đạo, liệu có thể đắc đạo không?

Từ "**muốn**" này rất nhạy cảm, nếu trả lời là không, thì khác nào phủ nhận sự tồn tại của 3 đời Chư Phật, Chư Tổ,..., nếu trả lời là có, thì mang cái tâm tham muốn, làm sao mà đắc đạo giải thoát?

Cho nên, nên thay từ "**muốn**" thành "**Quy Y**". Là quy y "**Phật, Pháp, Tăng**", chính là quy y "**Giác, Chánh, Tịnh**". Trong tâm có Giác, có Chánh, có Tịnh, thì họ là ai?

Lời tâm sự số 1303

Có tri giác, thì sẽ có đối tượng của tri giác..., nếu vướng mắc vào 2 khái niệm ấy, thì sẽ **không ra khỏi nhị nguyên**(chấp vào những khái niệm đối lập), mà **thể nhập được tính tương tức**(giống với Phật(thực tại, thanh tịnh)).

Lời tâm sự số 1304

Tri Giác và Thực Tại là "không 1 cũng không khác". "Thực Tại là tánh thể đang hiển lộ bất nhiễm(Phật Tánh, Bản Nguyên của vũ trụ,...), hàm chứa Tri Giác(tính năng thấy, biết...) bên trong nó".

Tri Giác có 3... cảnh giới, là "tánh cảnh(thấy, biết... thanh tịnh), đối chất cảnh(thấy, biết... nhiễm trước), và độc ảnh cảnh(thấy, biết... vô thức)...". Nếu con nhìn nhận qua các căn mà bất nhiễm, thì đó là tánh cảnh của con. Nếu con suy luận, khái niệm, đúc kết... rồi chấp trước... thì đó là đối chất cảnh của con. Những hình ảnh đơn lẻ rơi vào tàng thức, ít có sự kết nối... là độc ảnh cảnh của con(giống như lúc ngủ mơ, vô thức, bất thần..., những hình ảnh bị kết nối hỗn độn vào nhau,...).

Lời tâm sự số 1305

Tri Giác tồn tại ở cả 3... cảnh giới đó. Các căn đóng lại, chỉ là Tự Tánh, Chân Như(thực tại) của con không còn tiếp xúc qua các căn thanh tịnh(tánh cảnh) thôi, chứ không phải vô tri, bởi thực tại(Chân Như) còn tiếp xúc qua đối chất cảnh, và độc ảnh cảnh... nữa. Trong đối chất cảnh, và độc ảnh cảnh vẫn có tánh cảnh, tức tri giác thanh tịnh, hay thực tại bất nhiễm. Vì vậy, sự tỉnh thức vẫn có thể được khơi dậy nếu hành giả biết tu tập(như tỉnh giác trên các ý niệm(đối chất cảnh) như đang thực tập thiền, tịnh, mật..., thậm chí vẫn có người tỉnh giác ngay trong giấc mơ(độc ảnh cảnh) nữa,... .

Như vậy, họ sẽ tu được trên cả 3... cảnh giới của tri giác, đạt được tính tương tức(kiến tánh, dần trở về thực tại, niết bàn...).

Lời tâm sự số 1306

Còn Vô Tri thực ra vẫn là Tri thôi, nhưng gần với độc ảnh cảnh..., như đất, đá, cỏ cây...(hình ảnh đơn lẻ), nên có câu "vạn vật đều là hữu tri, không có gì thứ gì là vô tri cả). Vô tri, là để nói ở trong đó, tính thực tại rất ít, ít có khả năng hồi phục(năng lực thấy biết... nhỏ), nhưng không phải là không thể được, vì vậy cũng có câu nói, "giọt nước, viên sỏi... cũng có khả năng thành Phật", bởi nó cũng chất chứa một ít thực tại, chân như vẫn tiềm ẩn bên trong(gọi là **pháp tánh**). Còn thực tại tồn tại(xuất hiện) nhiều hơn như con người..., tri giác và tỉnh thức nhiều hơn, nên gần với chân như hơn(nên gọi là **tự tánh**), **tự tánh** và **pháp tánh**, chỉ là một mà thôi.

Lời tâm sự số 1307

Con là gì ạ?

Thân xác, các căn của thân xác... chẳng phải của con, cho nên, nó đóng hay mở, sống hay chết..., cũng không dính dáng gì tới con. **Nhận thức, tư tưởng...** trong tâm con, cũng chẳng phải của con, cho nên, nó có hay không có..., cũng không dính dáng gì tới con... cả. **Ngay cả cái năng thấy, biết(thể tánh), và đối tượng của cái năng thấy, biết(thể tướng),** con cũng chẳng cần bận tâm nữa, thì "**Tự Động**" tánh thể được trở về đúng với bản chất sơ khai(sâu thẳm nhất) là **toàn tri, toàn giác...** ẩn bên trong tất cả mọi chúng sinh, vạn vật, khắp pháp giới hư không giới... .

Khi con nhận diện được chúng..., chính là lúc con thấy rõ nhất, rằng nó không phải là mình(giống như con thấy người khác, thì người khác không phải là con, con thấy vọng thì vọng không phải là con,...), vậy mà xưa nay cứ làm tưởng

mà sinh ra các cảm thọ, đủ thứ dính mắc, chấp trước, và mâu thuẫn ở trên đời,... . Con thật sự, chỉ là một tánh thể giác sáng, chỉ vậy thôi.

Lời tâm sự số 1308

Nếu cứ duyên theo các vọng niệm, phiền não... ở trong tâm mình, tùy thuận theo các thói quen, tật xấu... của mình..., đó là bị nghiệp dẫn dắt. Vì vậy, để chuyển nghiệp, thì phải "tỉnh thức(thấy rõ chúng)" trên các nghiệp nơi thân, khẩu, và ý của chính mình, không để nó chi phối điều khiển. Nhờ "năng lượng của sự tỉnh thức, tỉnh giác" đó, thì nghiệp mới tiêu được(tức chuyển hóa hết thầy phiền não thành Bồ Đề).

Nghiệp, vô minh..., ví như bóng tối, sự tỉnh thức ví như ánh sáng, ánh sáng mạnh thì bóng tối tan. Phật là bậc đại tỉnh thức, đại giác ngộ, bởi vậy mà mọi nghiệp trướng, vô minh... nơi ngài, đều được tiêu biến.

Lời tâm sự số 1309

Vạn vật... đều được hình thành từ một ý niệm bất giác(nhà Phật gọi là niệm vô minh ban đầu), từ một niệm vô minh này, mà trùng trùng duyên khởi mà hốt sinh thiên hà đại địa...(chỗ này, Lão Tử cũng có nói: "Không(tự tánh) sinh một(khởi ý niệm bất giác), một sinh hai, hai sinh ba, ba sinh vạn vật(thiên hà đại địa)...", cũng là có ý nghĩa đó). Để hiểu cho thấu triệt, thì chỉ có người đã "minh tâm kiến tánh" mới thấu hiểu được đạo lý này(tức đã là tự tánh, là cái không... đó rồi).

Lời tâm sự số 1310

Vạn vật, con người.. hiện hữu ra, thì phải có thứ "ẩn bên trong chứa nó", đó chính là "tự tánh, bản thể" của con người, vũ trụ..., sự thể nhập lại vào tự tánh, bản thể đó, là hành trình tỉnh thức, tìm lại cội nguồn của người tu hành. Và Đức Phật đã chỉ ra con đường đó để chúng ta trở về rồi. "Ngay chỗ không khởi tâm động niệm, đó chính là Tự Tánh, là Bản Thể".

Lời tâm sự số 1311

Làm sao để thấp sáng Tánh Biết?

Một ngọn đèn đang sáng sẵn rồi, thì có cần thấp sáng gì cho nó nữa không? là không cần thiết nữa đúng không?. Cũng như vậy, "Tánh Biết" trong mỗi người... đang sáng sẵn rồi, nó vốn thanh tịnh, vô niệm, giác sáng, thấy biết... sẵn rồi, không cần phải làm gì nữa, nếu "làm gì đó, để có nó", thì là đang không phải là nó. Vì vậy, hãy dừng việc tìm kiếm lại, "xả hết tạp niệm đi", thì "tánh biết liền hiển lộ", bất sinh bất diệt,... .

Lời tâm sự số 1312

Con niệm Bồ Tát Địa Tạng có được vãng sanh không?

Tất cả các vị Phật, Bồ Tát... đều có một điểm chung, là "vô lượng trí huệ, vô lượng từ bi, vô lượng thọ, vô lượng công

đức,...". Những thứ vô lượng ấy, đều sẵn đủ nơi tự tánh bồ đề, chỉ cần tự mình viên mãn tự tánh bồ đề, thì hướng tâm tới bất kì cõi giới cực lạc nào cũng đều tương ứng, thành tựu.

Bởi vậy, **niệm một vị Phật, Bồ Tát nào, cũng đều có thể vãng sanh được cực lạc...**, vấn đề là làm sao để có được tự tánh bồ đề của chính mình. Đó là phải **phát bồ đề tâm**(tức tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi,...), **sống với tâm ấy, thì công đức tự động bồi đắp, tánh thể tự động giác sáng, phật quốc tự động hiển lộ... trước mặt thôi.**

Lời tâm sự số 1313

Trong tâm mình ra sao?, "**thiên địa thần phật... đều thấu tỏ**". Ngôn ngữ và hành vi... bên ngoài, chỉ mang tính tương đối, có thể tùy duyên cư xử. "**Trong lòng thì sáng tỏ, không có gì thẹn với trời đất thần phật...**", thì sợ gì chứ?

Lời tâm sự số 1314

Nguyên nhân sanh tâm?.

Thấy có sắc(con người, muôn loài, vạn vật, vũ trụ...) mà sanh tâm, thấy vô sắc(tư tưởng, vọng niệm, phiền não...) mà sanh tâm,... .

Nếu đã muốn sanh tâm, thì không cần phải có sắc hay vô sắc... mới sanh tâm. Nếu đã không muốn sanh tâm, thì cũng không vì sắc hay vô sắc... mà sanh tâm ấy(không vì sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp... mà sanh tâm).

Lời tâm sự số 1315

Đã là Phật, Bồ Tát... thì đều có tấm lòng đại từ, đại bi cả, vì lòng đại từ đại bi ấy mà họ có thể tuyên thuyết tất cả để cho mọi chúng sinh được giác ngộ. Tuy nhiên, **việc giáo hóa không hề đơn giản**, bởi chúng sinh cõi ta bà vô cùng **ngang bướng, cứng đầu, dẫu biết sai mà không sửa**, thì Phật, Bồ Tát cũng đành chịu thôi, họ chỉ có thể độ cho người hữu duyên thể nhận được Bồ Đề Tâm Tánh. Phật, có 4.. **việc không làm được. Là trí huệ không thể cho, nhân quả không thể đổi, diệu pháp không thể diễn tả, và "vô duyên thì không thể độ",... .**

Lời tâm sự số 1316

Đạo Phật có bao nhiêu pháp môn ạ?

Đạo Phật, **nếu nói chỗ rốt ráo, thì không có pháp môn nào cả. Phật, là sự tỉnh thức, khi tâm tỉnh thức, giác sáng, vắng lặng, "đó là Phật Thật".** Pháp môn, chỉ là phương tiện như ngón tay chỉ trăng, **ngón tay là pháp môn, trăng là Phật Tánh.** Một pháp môn, chính là một phương pháp chỉ ra cái Phật Tánh đó, nhưng không phải ai cũng thích hợp với phương pháp đó, bởi căn cơ sai biệt..., cho nên Thầy Tổ... lập ra vô số phương tiện, pháp môn... khác nhau, để chỉ ra Phật Tánh ấy cho mỗi người... . **"Phật Tánh hiển lộ rồi, thì vạn pháp về không".**

Lời tâm sự số 1317

84000... pháp môn, chỉ là con số biểu trưng cho tính vô lượng phương tiện thiện xảo, chứ không phải 1, không phải 2, cũng không phải 84000... pháp môn nào mà cầu được Phật Tánh cả. **Tuy nhiên**, bước đầu thì vẫn cần phương tiện để thấy được mặt trăng của chính mình(tự tánh), qua sông rồi, thì mới bỏ đò lại.

Lời tâm sự số 1318

Cứ đọc kinh, nghe pháp mà chẳng hiểu gì, thì lợi ích ở đâu ạ?

Ngày xưa, khi chúng ta còn bé thơ, mọi ca dao, đạo lí... mà thầy cô cha mẹ... dạy bảo, **nào có hiểu gì đâu?** thế mà vì niềm tin mà vẫn đọc miết và thuộc lòng. Khi lớn lên, câu từ vẫn đọng lại trong tâm trí, trải nghiệm sự đời rồi so sánh với những gì mình đã thuộc lòng kia, lại càng thấm thía hơn, cho ta những hành trang tốt hơn,... . Bởi vậy, **niềm tin xuất phát từ những chỗ vững chắc(cha mẹ, thầy tổ, Phật Chúa...)** thì luôn rất ít sai lầm cho đến không có sai lầm, để bản thân mỗi người... vin theo mà thành tựu, mà trưởng thành.

Lời tâm sự số 1319

Cũng như vậy, người mới học đạo, bất luận già trẻ, đều cần phải tiếp cận Phật pháp dần dần, đôi khi là từ "**niềm tin chắc chắn**", **không nhất thiết mọi thứ đều phải hiểu trước rồi mới học, mới rèn**. Chỉ cần có niềm tin vào thầy tổ..., thì nhất định sẽ giác ngộ, cũng như hồi nhỏ, cần tin vào thầy cô thì sẽ lên lớp, không tin thì không nghe, không học, không

hành..., làm sao lên lớp, làm sao giác ngộ?... . "Đọc sách ngàn lần, nghĩa kia tự hiểu", cũng như việc "mưa dầm thấm lâu" vậy, một giọt nước không thể làm ướt mảnh đất cằn cỗi(phiền não), nhưng cứ mưa mãi thì lại khác,...

Lời tâm sự số 1320

Ta luôn mỉm cười với những người chỉ lấy đồ chay, ta luôn mỉm cười với những người chỉ lấy đồ mặn, ta cũng luôn mỉm cười với những người tùy duyên cho gì ăn nấy,... . Tất cả pháp hữu vi, đều như huyễn như hoặc, như sương mai điện chớp..., Chân Tâm nào vướng mắc?

Lời tâm sự số 1321

Khi một người thực sự giác ngộ, họ không còn khái niệm sống và chết nữa. Chân Tâm của con không hề bị tác động bởi sống và chết, sắc thân chỉ chuyển hóa từ dạng này sang dạng khác, như đám mây có thể trở thành giọt nước hay ly trà,..., và liên tục tiếp diễn và tiếp diễn,... . Sắc... có thể đổi thay, "nhưng tinh tánh" thì không. Vì vậy, con không cần quá buồn bã, khi phải rời xa một ai đó dù là thân cận với con,..., bởi họ luôn ở bên con, nếu tâm tánh con đang tỏ lộ.

Lời tâm sự số 1322

Con cầu siêu cho người nhà đã mất được không?

Việc cầu siêu, thì **siêu đi đâu mới là vấn đề?** . Cho dù đầu thai vào cõi trời, cũng chưa phải là tốt đẹp viên mãn, bởi vẫn nằm trong lục đạo luân hồi, vẫn có thể đọa xuống 3 đường

ác lại,... . Cho nên, rốt ráo thì phải hướng ra khỏi lục đạo, về với Phật, với thế giới Cực Lạc,... là tốt cùng nhất, viên mãn nhất,..., có cầu siêu thì hãy cầu siêu tới đó.

Lời tâm sự số 1323

Thế nào là động, thế nào là tĩnh ạ?

Tâm nào thấy có động?

Tâm nào thấy có tĩnh?

Tâm nào thấy có chẳng động chẳng tĩnh?

Chi bằng chẳng thấy gì cả.

Lời tâm sự số 1324

Những ai chưa đủ niềm tin vào chính mình có tự tánh Bồ đề, ta chỉ cho pháp bên ngoài có Bồ đề tâm tánh, nước Phật, nước Chúa,... . Những ai đã đủ niềm tin rằng chính mình cũng có tâm tánh Bồ đề, quay lại nơi tâm thì liền thành tựu, ta Trụ Chỉ Chân Tâm, Kiến Tánh là Phật.

Cực Lạc bên ngoài, cũng chính là cực lạc bên trong, trong ngoài chẳng một, cũng chẳng khác..., dung thông không danh giới, Chân Tâm ấy cùng khắp.

Lời tâm sự số 1325

Thầy nhập niết bàn chưa ạ?

Niết Bàn có mặt ở khắp mọi nơi, mọi lúc, mọi chỗ..., ta không có tâm nào để nhập Niết Bàn, cũng không có tâm nào để xuất Niết Bàn cả. Nó vẫn đang hiển hiện đây mà.

Lời tâm sự số 1326

Con hồi hướng công đức cho hết thầy chúng sinh, thì người nhà có nhận được không?

Có được công đức nào, con hãy rộng tâm mà hồi hướng cho hết thầy chúng sinh, nguyện cho chúng sinh đồng thành Phật Đạo. Giống như một ngọn nến, có thể thắp sáng cho vô lượng ngọn nến khác, không giới hạn, như thế mới thực sự là công đức vô lượng. Trong cái bao la ấy, có cả người thân... của mình rồi, không cần lo họ không có phần mà chỉ hồi hướng cho riêng họ, chỉ cho riêng họ thì chẳng thể bao la, chẳng thật là công đức, đôi khi lại tự làm cái tâm mình nhỏ bé lại.

Lời tâm sự số 1327

Con thấy rõ được tâm con không?

Tâm có vọng tâm và chân tâm. Chân Tâm là sự thấy biết thanh tịnh. Vọng Tâm là phiền não(vọng tưởng, phân biệt, chấp trước). Nếu thấy tâm, thì thấy rõ vọng tâm, không để nó chi phối, điều khiển... nữa, thì đúng là đang thấy tâm sinh diệt, vô thường... kia, biết nó chẳng phải là mình đâu. Chân Tâm bất sanh bất diệt, thanh tịnh vô nhiễm... mới chính là mình, là Phật Thật.

Lời tâm sự số 1328

Thầy chúng thánh quả chưa ạ?

Thưa với con! Ta không biết, ta cũng không cần biết !

Lời tâm sự số 1329

Khi con mới tiếp xúc với một câu nói, một hình ảnh, một vị thầy... mà cảm thấy xúc động bật khóc, giống như thân quen..., bởi trong tiền kiếp con đã từng nghe, từng thấy, từng gặp..., nhân duyên tái hội là để nhắc lại cho con biết tu tập, hãy trở về nhà nha con, tu tập đi.

Lời tâm sự số 1330

Tìm chân tâm ở đâu ạ?

Đi tìm tâm, làm sao thấy được tâm? Cái tâm đi tìm ấy, là vọng tâm. Con hãy bỏ vọng tâm ấy đi. Một thể giác sáng, thanh tịnh hiện bày trong con, ấy là chân tâm của con. Chân tâm ấy ở đâu cũng có, cũng hiện bày, vì thế con không cần phải tìm kiếm vất vả ở đâu nữa cả.

Lời tâm sự số 1331

Tất cả chúng sinh, vạn vật... là đều cùng chung một pháp thân, cùng chung một pháp tánh..., đều như chân, tay, tai, mắt, mũi, lưỡi... cùng trên một cơ thể vậy. Nếu con có thể nhìn nhận dưới trí lượng vô biên đó, thì mọi sự đều sáng tỏ,..., đều chất chứa đại trí và đại bi ở trong đó,...

Lời tâm sự số 1332

Tại sao có nhà bên cạnh nhà con vừa thờ phật, theo chúa rồi đốt vàng mã là sao?

Vẫn có nhiều gia đình đa tôn giáo, đa tín ngưỡng, tư tưởng sai biệt..., nhưng cùng sống chung một mái nhà, cho

nên, làm sao vừa đáp ứng được phong tục tập quán, vừa đáp ứng tâm linh tín ngưỡng, vừa lòng hết thầy mọi người... là một điều khó lắm. Nhưng chỉ cần **trong tâm mọi người có hàm dưỡng** thì được rồi, gia đình ấy vẫn có sự hòa thuận, bởi chấp nhận được nhau, tôn trọng được nhau... . Trong tâm mà không có hàm dưỡng, **không chấp nhận được nhau, không tôn trọng được nhau...**, thì **ắt gây nên mâu thuẫn, chia rẽ...**, như vậy có thờ cúng tổ tiên, thần hay phật..., cũng đều vô nghĩa.

Lời tâm sự số 1333

Con 37 tuổi rồi, mới biết phật pháp, thấy vui mừng quá đi.

Lành thay, cho dù đã 100 tuổi, và chỉ còn một hơi thở cuối cùng, mà **kịp biết quy hướng về Phật**, thì cũng vẫn là Đại Phước Báo trên thế gian. Hãy cố gắng hàm dưỡng thân tâm nhé.

Lời tâm sự số 1334

Đức Phật kiếp trước có tu không ạ?

Để từ một chúng sinh hoàn toàn vô minh chưa biết gì, cho đến ngôi vị chánh đẳng chánh giác, trong kinh nói: **phải tu 3... đại A tăng tỳ kiếp** mới có thể thành tựu. Cho nên, không những kiếp trước, mà vô lượng kiếp về trước, Đức Phật đều là người tu hành (tại gia hoặc xuất gia) rồi. Và con cũng đang đi trên hành trình giác ngộ chung đó với Đức Phật tôn quý.

Lời tâm sự số 1335

Tất cả đất trên đại địa này, đều là thân xác của ta và con đã trải qua trường kiếp lâu xa mà vun bồi thành, hết thầy chúng sinh trên đại địa này, đều có nhân duyên **"rất sâu đậm"** với ta, chính vì vậy mà ta đản sinh ở đây để giáo hóa cho con, con hãy biết như thế.

Lời tâm sự số 1336

Khi tánh thể thanh tịnh, vắng lặng, sáng tỏ rồi, thì không còn để **"bất kì một khái niệm gì"** trong đầu nữa cả. Nếu chưa được vậy, thì **bất kì** tri thức, cảm ngộ nào, cũng đều có thể là thứ làm mình tâm đắc, trân quý,... . Kì thực, **hết thầy pháp hữu vi, vô vi...**, chẳng thể chạm đến tự tâm thanh tịnh, đó mới là thứ nên hiển lộ ở nơi tâm con.

Lời tâm sự số 1337

Có cách tu nào đặc đạo không ạ?

Không có cách tu nào để đặc đạo được cả. Mọi pháp hữu vi, vô vi... chẳng thể chạm tới **"Phật Tánh vốn thanh tịnh, không một vật, một pháp..."** ở nơi con.

Lời tâm sự số 1338

Thế nào là đúng tuyệt đối ạ?

Con còn khái niệm về đúng sai... thì không thể chạm vào **sự thật tuyệt đối được**. Ngay cả khái niệm về tương đối, tuyệt đối..., cũng nên **"xả bỏ"** cho sạch.

Lời tâm sự số 1339

Chiếu kiến và Quan sát? Là gì?

Chiếu kiến, là thấy rõ bản chất như thật (như chiếu kiến vào ngũ uẩn, thấy là giai không,...). Quan sát (hay minh sát) là thấy biết mọi thứ "là chính nó, như nó đang là..." mà không bị nhiễm đắm, chấp trước, tư duy,..., bởi thế không sinh ra các cảm thọ..., rơi vào sinh diệt,...

Lời tâm sự số 1340

Con và thầy là 1 hay 2?

Hết thầy con người, mọi chúng sinh và vạn vật... đều cùng chung một pháp thân, cùng chung một pháp tánh,..., pháp thân, pháp tánh... ấy chẳng một cũng chẳng khác.

Lời tâm sự số 1341

Con thỉnh thần hộ mệnh ở đâu cho tốt?

Con thỉnh Thần hộ mệnh, chi bằng thỉnh Phật hộ mệnh. Thần là cõi Atula, nằm trong lục đạo, cho nên mọi thứ với vị đó đều là có vay thì phải có trả thôi,... . Còn Phật, Bồ Tát là bậc đại từ đại bi, siêu thoát lục đạo, họ bảo hộ cho con vô điều kiện mà không đòi hỏi, họ cũng có thể ở bất cứ nơi đâu, chỉ cần trong tâm của con có họ.

Lời tâm sự số 1342

Làm sao để định tâm được ạ?

Con muốn định tâm, nhiếp tâm được, thì hãy thả lỏng thân thể ra, buông thư tâm trí, hít thở thật sâu và nhẹ nhàng, tạm thời **vứt bỏ hết những tư duy** của con đi, thành tâm hướng đến tam bảo với lòng tôn kính thiết tha,..., thì con sẽ có được sự bình an và định tâm nhất định khi niệm phật, ngồi thiền... rồi, **hãy tinh tấn đừng gián đoạn**.

Lời tâm sự số 1343

Dạ phân biệt vô thường, vô ngã như nào?

Vô thường, là để nói đến **tính chất sinh diệt** không cố định của con người, muôn loài, và vạn vật. Chúng đều theo quy luật sinh già bệnh chết, và thành trụ dị diệt.

Vô ngã, là để nói đến **tánh thể**(Phật Tánh, Pháp Tánh) bên trong nó, vốn không có cái nào cả(tức cái ta, cái của ta,...). **Phật chỉ ra cái vô ngã đó, để chúng ta tu hành, thoát khỏi được sự sinh diệt vô thường**.

Lời tâm sự số 1344

Con muốn tu tịnh độ, thì bắt đầu từ đâu?

Muốn tu tịnh độ, hay thiền, mật..., dù là pháp môn gì, **đều phải bắt đầu từ việc "pháp bồ đề tâm"**. Là mọi thứ đều phải quy về sự "chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi". Đó là **mầm mống của bồ đề tâm tánh và công đức thành Phật**.

Lời tâm sự số 1345

Nếu con nhất niệm rồi, mà ra đường chết bất đắc kì tử thì có vãng sanh được không ạ?

Nếu đã thật sự là nhất niệm rồi, thì dù ở bất kì đâu cũng đều đang nhất niệm, dù chết đột ngột cũng vẫn nhất niệm. Còn chưa đạt được nhất niệm, đang bị vọng tưởng chi phối, thì là đang không có chánh niệm, cho nên, con cần sống với chánh niệm tỉnh giác, tích lũy lâu dần, thì tự sẽ làm chủ được bản thân, làm chủ được tâm ý.

Lời tâm sự số 1346

Khi con biết vọng tâm do lục căn tiếp xúc với lục trần mà khởi lên, rồi sinh ra các cảm thọ..., nghĩa là con đã biết chánh niệm rồi. Có điều, cái "lực chánh niệm(hay sức giác)" của con nó chưa mạnh, chưa đủ để thoát khỏi cái "lực hút của tập nghiệp" nơi con(giống như phi thuyền cần nạp đủ năng lượng để thoát ra không gian vậy, chưa đủ lực thì còn nằm trong lực hút của trái đất(như tập nghiệp, phiền não...)). Cho nên, con cần "tích lũy" "năng lực chánh niệm", hay là "gia tăng sức giác" đó. "Đủ lực", thì tự thoát được(sự giải thoát). Con đừng sanh tâm nóng vội, tâm ấy là tâm chao cử, là vọng tâm,..., nó sẽ làm sự chánh niệm bị mất đi.

Lời tâm sự số 1347

Không sợ niệm khởi, chỉ sợ tâm không đang chánh niệm.

Khi vọng niệm khởi lên trong tâm con, thì "cứ kệ nó", vì lục căn và lục trần có sự tiếp xúc, nên nó bộc phát ra, con chỉ cần "chánh niệm, tỉnh giác" trên nó là được, không cần phải có ý niệm phải dẹp trừ đi, thành ra lại có thêm một ý niệm

nữa, lại càng nhiều phiền não hơn. Cho nên, chỉ cần chánh niệm thôi, "**năng lực chánh niệm**" đủ mạnh, thì vọng tự tan, nghiệp tự tiêu... .

Lời tâm sự số 1348

Như Lai biết rằng, trong tâm của con có rất nhiều **nội kết, khổ đau**, khó thể rãi bày,..., nhưng con hãy nói ra đi, ta đang lắng nghe con này, ta chỉ im lặng và lắng nghe con nói thôi, con hãy nói cho ta nghe đi.

Lời tâm sự số 1349

Chân tâm của con, vốn không có chánh tà, thiện ác... gì cả. Con "**là sự tỉnh thức, thấy biết thanh tịnh... trên những ý niệm, hành vi.. đó**", con đang thấy nó không?. Khi con thấy nó, con sẽ dễ dàng điều chỉnh được nó, không bị nó chi phối, dẫn dắt..., đó là con làm chủ được nghiệp thiện ác, chánh tà... của chính mình rồi. Điều đó sẽ giúp cho con tiến về sự giác ngộ và giải thoát(**lục đạo chính là chánh tà thiện ác...**).

Lời tâm sự số 1350

Âm thanh, con phải hiểu thật rộng ra, có âm thanh của hành vi, âm thanh của lời nói, và cả âm thanh của tâm ý. Ba loại âm thanh này, nhất định phải trong sáng, thánh thiện... khi nó được con phát ra. Rốt ráo nhất là nên trở lại "**âm thanh của sự tỉnh lặng**"(nghĩa là phát ra âm thanh mà chẳng chấp, chẳng vướng mắc, động niệm) giống như Phật thuyết pháp 49 năm, mà như không thuyết lời nào vậy. Sự thanh tịnh, không vướng mắc đó, thì khi con niệm Phật, thiền định, niệm chú... nhất định được chuyên nhất,... .

Lời tâm sự số 1351

Thiền Định, là trạng thái an trụ tâm, là cho tâm vắng lặng lại, nó mang một nội lực rất lớn, có thể thiền não, nghiệp trướng.. cũng tạm thời không điều khiển, chi phối được. Nếu công phu tốt, thì có thể đạt đến tứ thiền, bát định,..., nhưng dù đạt đến chỗ cao nhất (là phi tưởng phi phi tưởng xứ), thọ mạng rất dài (định rất dài), thì cũng **"chưa ra khỏi luân hồi"**, tham, sân, si... còn tiềm ẩn(giả dụ hết thọ mạng(mất định) mà khởi tâm sân, thì "vì quán tính của định còn dư âm, nó có thể đẩy hành giả xuống tí địa ngục"...), và chỗ đó Phật đã tới và nhận ra, đó chưa phải là sự giải thoát. Cho nên, Phật trở về với sự trung đạo, quan sát(minh sát) nơi tâm, thấy tập nghiệp, phiền não... thì xả bỏ, xả thọ... mà đi về sự giải thoát(**"thiền" thật sự là như thế**), còn **"thiền định" thì chỉ để định**, cho đến niệm chú chỉ để chú,..., con hãy sáng tỏ nhé.

Lời tâm sự số 1352

Sự cảm hóa người khác, đôi khi là bằng trí tuệ, nhưng đôi khi trí tuệ không chưa đủ, mà phải bằng **"thân giáo"**, lấy đời sống, hành vi... để làm gương, như vậy mọi người tự nhìn nhận, tự hiểu, và cũng tự thay đổi theo mà không cần nói nhiều lời... .

Lời tâm sự số 1353

Được khai mở, là sự **bùng sáng của tâm tánh** khi nhận ra được **thực tướng vô tướng của các pháp**.

Lời tâm sự số 1354

Trong tâm của con đã quy y chưa? **Đã Giác, đã Chánh, đã Tịnh chưa?**

Lời tâm sự số 1355

Trước khi sinh ra con là ai?

Trước khi con sinh ra, con là Phật Tánh, sau khi sinh ra (khởi niệm bất giác) Phật Tánh ấy biến thành chúng sinh, thành thiên hà đại địa,... . Cội nguồn của vạn vật (Phật Tánh...) chỉ là **một thể thanh tịnh và rỗng lặng** thôi, "đừng khởi niệm nữa, thì thể hội được".

Lời tâm sự số 1356

Để buông bỏ được những vướng mắc, phiền não trong đời sống, thì con phải **hàm dưỡng nội tâm cho tốt, tạo được công đức lành...**, khi năng lượng, phước đức... của mình lớn mạnh, tự nhiên sẽ buông bỏ được..., để phước cạn quá rồi, thì làm gì cũng khó khăn, trướng ngại,...

Lời tâm sự số 1357

Nếu con cảm thấy có cái gì đó trong tâm của con, làm con bất an và khó chịu, đó là **cái nhân bất thiện hoặc oan trái... nào đó trong tiềm thức... mà con chưa nhận rõ biết**, hãy xám hối và làm công đức thật nhiều... rồi hồi hướng đến chỗ đó, lâu dần con sẽ hóa giải được điều đó và trở nên bình an trở lại.

Lời tâm sự số 1358

Khi cận tử nghiệp đến, thì ai cũng thấy được những oan trái và cả thiện nghiệp... của chính mình hiện lên rõ ràng, vì vậy hãy quay đầu cho sớm, tích đức hành thiện, trở về an trú tự tâm,... .

Lời tâm sự số 1359

Khi con vật bị giết, thì đó là kiếp nạn của nó đúng không ạ?

Khi một con vật bị giết, con không nên cho rằng, đó là kiếp nạn của nó để mình cảm thấy nhẹ nhàng mà giết nó được, đó là mình đang tìm lí do. Mình không thể chắc chắn rằng, cái chết đó là do nghiệp của nó, hay là do mình cố ý...100% được, do vậy, tốt nhất là không giết để tránh tội sát sinh,... .

Lời tâm sự số 1360

Ai cũng có thật nhiều khó khăn, nỗi khổ, niềm đau... cả, chỉ là mỗi người mỗi khác, ít ai được êm ả, nên con hãy bản lĩnh như một chú voi rừng, hiên ngang, chậm rãi, uy phong... mà thẳng bước trước cuộc đời đầy bão giông nhé.

Lời tâm sự số 1361

Con bị bể nợ quá, phải làm sao?

Con phải biết cái phước của mình ngang đầu mà sống, đừng hưởng thụ quá đà..., thành ra làm mọi thứ đổ bể, ngoài tầm kiểm soát của con,..., "từ giờ" hãy biết sống "kiệm phước" con nhé.

Lời tâm sự số 1362

Chúng sinh là bình đẳng, ai cũng có Phật tánh, cho dù ở cõi nào, dù địa ngục cũng có thể vãng sang, chỉ cần con **hiểu thông lí tánh(đủ tín), phát tâm cầu vãng sanh(đủ nguyện),...** . Phật, Bồ Tát... đều có ở mọi cõi giới, trời, người, súc sinh, địa ngục, và cũng ở khắp hư không các pháp giới,... **đều có thể lắng nghe và chấp thuận chí nguyện đó của con.**

Lời tâm sự số 1363

Con hãy **xả bỏ tất cả tri thức(sở tri trưởng)** của con đi, để tâm thanh tịnh, rỗng lặng... và bắt đầu thực hành giáo pháp của Đức Thế Tôn, chỉ khi nào con **thực sự đặt chân xuống đất và bước đi**, thì Phật Pháp mới thấm vào người con được.

Lời tâm sự số 1364

Thân tướng, số mệnh thay đổi được không?

Thân tướng của con cũng có thể thay đổi được, và sự thật là nó **luôn thay đổi trong từng sắc na**. Số mệnh của con là do con quyết định, đức nhân thẳng số, chứ số phận **không phải là thứ cố định**. Tướng..., chỉ là biểu hiện của quá khứ, còn hiện tại và tương lai... là **do con bây giờ, có chịu sửa đổi hay không?**

Lời tâm sự số 1365

Tâm thanh tịnh, chỉ là tâm đang được thanh tịnh, chẳng có khái niệm gì vào đó nữa cả, con hãy **buông xả hết thấy khởi tâm động niệm đi**, thì tự là tâm thanh tịnh nơi con.

Lời tâm sự số 1366

*Con người sinh ra, chịu sinh lão bệnh tử, rồi luân hồi cứ thế xoay chuyển tới vô lượng, đó chính là sự sinh diệt vô thường. Thế nên, Phật mới thức tỉnh chúng ta việc đó, **sinh tử mãi không chán sao? chán thì tu đi, tu mà giải thoát.***

Lời tâm sự số 1367

Làm sao để người xung quanh con tin Phật pháp?
*Để Phật Pháp đi vào đời sống thực tế, thì con phải sống làm sao, người khác nhìn vào con mà họ nhận ra: **Ồ, anh chàng này theo Phật là thật sự tốt, và thật sự có ích cho mọi người thật, thế là con thành công rồi. Đó là thân giáo, nó cao hơn một bậc so với ngôn giáo của con.***

Lời tâm sự số 1368

*Vạn pháp quy về tâm thanh tịnh, ngay nơi tâm thanh tịnh thì làm gì có pháp?, một pháp còn không có thì vạn pháp ở đâu?. **Tâm chính là pháp, pháp chính là tâm, có tâm thì có pháp, không tâm thì không pháp. Con đừng khởi niệm thì Chân Tâm Phật Tánh Thanh Tịnh hiện bày.***

Lời tâm sự số 1369

Phật Pháp không phải thiện, không phải ác..., thiện ác... là của 3 cõi 6 đường. Phật Pháp thực sự là sự liễu thoát sinh tử luân hồi, không thiện cũng không ác, không chánh cũng không tà,..., con hãy sống ngay nơi Tự Tánh Bồ Đề Thanh Tịnh... thì tự có diệu lực hoàn thành mọi thứ mà chẳng dính mắc,... .

Lời tâm sự số 1370

Con chịu nhiều thiệt thòi quá!

Con à, chịu thiệt là phúc, không phải họa,..., bởi chịu thiệt thì được giải nghiệp, nghiệp giải hết rồi thì trời quang mây tạnh, phúc báo của con sẽ hiện tiền, đừng lo lắng.

Lời tâm sự số 1371

Con bận bịu công việc, không có thời gian để tu?.

Các Quý Thầy trong chùa... còn bận bịu hơn cả con, họ dậy từ 3h sáng và kết thúc vào 9h tối, như vậy cả một đời, nhưng họ không hề bất an, bởi họ sống và tu với một bản tâm không dính mắc. Con cũng hãy tập sống với tâm không dính mắc, đồng thời nâng cao trí tuệ và phước đức, tu sửa bản thân..., thì tâm con sẽ dần được an tịnh nhé.

Lời tâm sự số 1372

Buông chỉ là buông, không cần làm gì hết. Nghe và đọc phải thành tâm, cung kính, khiêm hạ lại, thì sẽ tiếp nhận và lĩnh hội được. Độ hết thầy chúng sinh, nghĩa là độ hết tâm phiền não trong tâm con, hết thầy chuyển thành Bồ Đề là nghĩa rất ráo, còn chúng sinh bên ngoài thì chỉ cần tùy duyên.

Lời tâm sự số 1373

Đức, chính là một trường năng lượng, đức của con lớn nghĩa là trường năng lượng của con lớn, tự nó sẽ có một uy đức tỏa ra trong gia đình và cộng đồng xã hội của con. Hơn nữa, "đức lớn quý thần kinh", năng lượng của họ thấp, họ cũng không dám động chạm gì tới con được, những thứ xấu ác... của thế gian cũng tự động tránh né con ra, bởi vậy, con hãy giữ gìn và bồi đắp cho cái đức của mình.

Lời tâm sự số 1374

Con đừng vội trách Phật và người tu hành theo Phật rời bỏ gia đình là sai, bởi thành Phật rồi, sau đó quay lại độ vô số chúng sinh, trong đó có cả gia đình mình đều được thành tựu, đó có phải là đại hiếu chăng?.

Lời tâm sự số 1375

Con thấy mình dở quá, tệ quá ạ?

Con đừng lo lắng về công phu tu tập của con còn dở tệ..., chỉ cần con có sự thành kính, chân thật tu học thôi, còn mọi thứ khác thì cứ từ từ khắc phục, **con đừng tự trách và lo lắng nhé**. Phật khi chưa thành tựu thì cũng có lúc ngây ngô, ngốc nghếch... ý mà.

Lời tâm sự số 1376

Thấy biết qua lục căn... dễ rơi vào sinh diệt, dễ mang tâm phân biệt, chấp trước, vọng tưởng..., con hãy **"nén nó đi, cho nó mất hút(coi như không có lục căn...)"** thì con mới chạm tới cái thấy biết chân thật của tự tánh. Thấy biết thanh tịnh, vô niệm, mới là sự thấy biết của Phật Tánh nơi con.

Lời tâm sự số 1377

Bát Chánh Đạo là con đường đi đến sự giác ngộ và giải thoát, lộ trình ấy được Đức Phật vạch ra cho chúng sinh tu học, cho nên, ý nghĩa của nó, chỉ đơn giản là đưa đến sự giác ngộ và giải thoát.

Lời tâm sự số 1378

Khi tâm tịnh thì trí sáng, trí có 2 loại là trí tuệ hiểu biết và trí tuệ sáng biết thanh tịnh. Trí tuệ thì có thể học mà có, nhưng trí huệ thì tu rèn mới có. Không khởi tâm động niệm chính là tịnh, không bị cảnh tượng làm khởi tâm động niệm, thì chính là tịnh rồi.

Lời tâm sự số 1379

Thanh tịnh, là một thể tâm vắng lặng, rỗng rang, sáng tỏ, không tạp niệm,... . Tâm ấy không dính bụi bấn, không nhiễm ô phiền não, bởi thế, nó là tâm giải thoát của bậc giác ngộ, sống với nhân giải thoát thì sẽ có quả giải thoát(tức thành Phật).

Lời tâm sự số 1380

Tự Tánh, là cái bản lai diện mục nơi mỗi chúng sinh vạn vật(cũng gọi là Phật Tánh, hay Pháp Tánh). Tánh Biết, Tánh Thấy, Tánh Giác... là bản tính sẵn có của Tự Tánh ấy(nó không phải bản ngã), cho nên, sống với nó thì dần vô ngã và giải thoát. Những bản tính ấy cũng được gọi là linh tánh. Linh Tánh chính là sự thanh tịnh không nhiễm ô như Tâm Bồ Tát vậy, nhưng khi nó bị nhiễm ô, phiền não, khởi niệm..., thì linh tánh ấy gọi là linh hồn, tâm hồn, thần thức..., nó do chính mình "khởi tâm động niệm" mà ra, chứ không ai tạo ra cả.

Lời tâm sự số 1381

Nhân Quả, là một sự vận hành ở bên trong, khi xuất hiện tâm ý, sự vật và hiện tượng..., và nó cũng xuất phát **từ chính mình chứ không ai khác**. Nhân quả của người khác không giống với nhân quả của mình, và ngược lại (tạo nhân gì thì tự thọ quả nấy, hay tội ai nấy mang, nghiệp ai nấy trả,...).

Lời tâm sự số 1382

Vô lượng trí, vô lượng bi, vô lượng quang... vốn không phải của riêng một vị Phật nào đó, mà nó là **của chung cho tất cả chúng sinh, vạn vật, vũ trụ,...**, chỉ cần giác ngộ thì mọi thứ vô lượng kia tự hiện tiền, bản ngã dần tan đi nhờ tu tập, thì càng tiếp cận được sự vô lượng ấy,...

Nguồn năng lượng vô lượng quang... sẵn có đó, giống như Phật khi giác ngộ bất cứ lúc nào, chỗ nào... thì hào quang tự phát ra nơi bản thể, **bản thể ấy cũng không phải là của riêng ngài, mà là cũng của chung cho tất cả, ...**

Lời tâm sự số 1383

Tứ niệm xứ, tóm lược là "**Quán thân bất tịnh, quán thọ thì khổ, quán tâm vô thường, quán pháp vô nga**". Nhưng ta trực chỉ Chân Tâm ở trong đó, để con sống thẳng được nơi tâm tánh của chính con nhé.

Đó là: "**Tỉnh Giác trên thân, Tỉnh Giác trên các cảm thọ, Tỉnh Giác trên các ý niệm, và Tỉnh Giác trên các hình tướng,...**". Tâm tỉnh giác, thấy biết thanh tịnh... ấy, chính là chân tâm của quý vị, ngay đó là chỗ giải thoát, là chỗ hạ thủ công phu.

Lời tâm sự số 1384

Ta vô tướng mà nhận ra ta, ta vô ngôn mà hiểu được ta, ta vô thanh mà nghe được ta, ta vô ngã mà biết được ta,..., thì vị đó có trí huệ sánh bằng ta.

Lời tâm sự số 1385

Chân lí?, có chân lí của thế gian, và chân lí của xuất thế gian,..., **chân lí của thế gian là pháp nói đến sự vô thường**, nhưng lại hàm chứa tình cảm thế gian, khiến cho mọi người... biết yêu thương, đùm bọc, giúp đỡ... lẫn nhau. Chân lí của xuất thế gian, **là pháp để nói đến lí tánh, bản thể...**, nó không có tướng trạng, không có khái niệm, không có sự vướng mắc,..., thanh tịnh, vô vi, vô dục, vô niệm,.., thường vắng lặng, tinh sáng... .

Lời tâm sự số 1386

Nếu không có giới, thì không làm ra người tu hành được, có tu hành mà không có giới thì cũng không thành tựu được. Do vậy, buộc phải giữ giới, lấy giới làm thầy như lời Phật dạy. Tuy nhiên, **không cứng nhắc vào giới**, mà sanh tâm chê bai người khác, rằng tôi giữ giới hơn anh, nên anh còn kém cỏi,..., đó là giới cấm thủ. Vì giới, mà trong một số hoàn cảnh đặc biệt mà không cứu người, giúp người được tốt hơn, đó là giới cấm thủ. Tâm trí nhất nhất ở nơi giáo điều, mà quên mất rằng "**phải chánh niệm**", sống với "**tâm**

thanh tịnh"... , đó chính là giới cấm thủ,... . Và phải hiểu được rằng, "không phải giới tạo ra người tu, mà giới là một đức tính của Tự Tánh, là Bản Tánh vốn thiện,...", xoay lại bản tánh thì vô lượng giới đức hiện tiền, có sẵn mà chẳng cần phải giữ mới có.

Lời tâm sự số 1387

Cái tướng nó rất mạnh, "vạn vật đều từ tâm tướng mà được sanh ra", nó có thể biến hiện ra tất cả mọi thứ, mọi cảnh giới..., nhưng sự chấm dứt tâm tướng, cũng chính là chìa khóa cho sự giác ngộ và giải thoát. Ngay nơi tâm thanh tịnh mà sống, là sức mạnh chiếu phá tâm tướng ấy. Muôn pháp từ tâm mà sanh, thì cũng từ tâm mà diệt,... .

Lời tâm sự số 1388

Con biết chánh niệm, mà sao cũng dễ bị phiền não lôi kéo?

"Năng lực chánh niệm" của con yếu quá, thì không đủ để chiến thắng tâm tướng, nghiệp lực... của chính con. Năng lực chánh niệm ấy, "cần phải được tích lũy", chừng nào "đủ lớn", thì nó sẽ chiến thắng tâm tướng, nghiệp lực... của con thôi, vọng tưởng sẽ dần ít lại, ít chi phối... con hơn. Nếu là chánh niệm trong từng giây, từng sắc na..., thì vị đó không phải người bình thường nữa rồi.

Lời tâm sự số 1389

Đã là một phật tử chân chính, thì phải hiểu được giáo lí của Phật và hành theo, những cái khác không cần thiết phải quan tâm... thì đừng quan tâm. **Biết nhiều mà phiền não chi bằng biết ít, biết ít vẫn động tâm chi bằng không biết gì.** Nhà Phật lấy tâm làm gốc để tu hành, tâm ấy là chân tâm thanh tịnh, sống với chân tâm thì sẽ dần đạt đến giác ngộ, thân thể cũng trở nên nhẹ nhàng, thậm chí là khinh an..., nhẹ như một cơn gió... vậy, **bản thân đạo Phật đã hàm chứa hết mọi hỷ lạc của thế gian, nên không cần thiết nếm những hương vị khác,...**

Lời tâm sự số 1390

Trong tâm Như Lai, **"Phật chính là Chúa, Chúa cũng chính là Phật"**. Nếu các ngài còn tâm phân biệt..., thì các ngài so với hạng phàm phu đâu có khác gì?. Trong tâm các ngài, **chúng sinh là bình đẳng, đều được yêu thương, chứ không từ bỏ một ai, dù là tội lỗi đến đâu.** Rửa tội, hay sám hối, đều cùng một ý nghĩa, là quay về hướng thiện lành, thì đều sẽ nhìn thấy Phật, thấy Chúa **đang ngồi cùng với nhau và chờ con trở về.** Giáo lí của họ khác nhau, bởi căn cơ chúng sinh khác nhau thôi. Phật Thích và Đức Chúa..., tuy khác nhau cái tên mà cùng một ý nghĩa (Chúa tạo ra tất cả, cũng chẳng khác vạn vật từ tâm tưởng sanh), **ta mong con sẽ thấu tốt đạo lí mà ta vừa nói.**

Lời tâm sự số 1391

Đức Thế Tôn đã khẳng định: "ta là Phật đã thành, các ông là Phật sẽ thành". Bởi hết thủy đều có Phật Tánh, nên thành Phật là chuyện đương nhiên, chỉ là "ai sạch nghiệp, sạch lậu... trước thì thành trước".

Con hãy nhìn rõ một hồ nước, bên trên là sóng mạnh, dần xuống dày thì nước giương như đứng im. Ở đáy bất động ấy, giống như cõi Phật vậy, khởi tâm lên thì liền thành sóng nước mà trôi nổi sinh tử. Chừng nào hết sóng nước? thì hãy hỏi chừng nào gió ngừng thổi?. Tức là con chỉ cần giác ngộ(không khởi tâm động niệm...) thì hết thủy đều vô ngại tự tại, dù ở đáy, hay ở bề mặt hồ (tức ở cõi Phật, niết bàn... cũng ở ngay luân hồi sanh tử).

Còn chúng sinh vạn vật... đã tồn tại từ vô thủy vô chung về quá khứ..., và sẽ còn tới vô thủy vô chung về tương lai... nữa. Điều đó cũng chỉ là tướng sóng nước ở bên ngoài của hết thủy, còn bên trong riêng mình thì tâm đã giải thoát, là niết bàn, là tầng nước đáy bất động hay chưa? Đó mới là điều quan trọng với con hơn.

Lời tâm sự số 1392

Niệm đầu tiên của con khởi lên, đó là một niệm, rồi sanh ra cái niệm kia nói niệm đầu là niệm thì chính nó là một niệm nữa. Khi con thấy rõ hai niệm này, thì cái gì đang thấy

biết nó khởi lên đó? Chính là tánh biết của con đó. Và thói quen tư duy phản biện, suy diễn... ấy của con nên dừng lại ngay, để sống trong chánh niệm tỉnh giác, nếu cứ dùng tư duy ấy, thì tâm không có chánh niệm nữa, không phải là tánh thấy biết như thật nữa(đang vọng thì không phải là đang giác, đang giác thì không phải là đang vọng), vì vậy mà uống đi sự công phu của con.

Lời tâm sự số 1393

Ngay lúc còn sống, con cũng có thể là đã giải thoát rồi mà, quan trọng là tu được thế chưa thôi. Phật ngày xưa cũng đã giải thoát, mà vẫn trong thân tứ đại... đó thôi. Trái đất, vũ trụ... là tứ đại đất, nước, gió, lửa... tạo thành, nó do sự dao động của ý niệm của chính mình và hết thầy chúng sinh khác... mà biến hiện ra, và Phật Tánh "bị nhốt" ở trong cái tứ đại đó, chừng nào chánh niệm lại..., thì dần thoát khỏi tứ đại... đó(tức thoát khỏi tam giới(tam giới..., cũng là tứ đại...)).

Lời tâm sự số 1394

Yêu thương thì cũng tốt đó, là nhân văn mà, nhưng yêu thương đó, đã đưa con đến việc giải thoát chưa? Thì chưa chắc. Cứ mãi sinh tử cũng khổ mà, rồi chịu chung với nhau bao nhiêu là nghiệp trướng, bởi đâu phải ai cũng giác ngộ để xây dựng cõi ta bà này thành tịnh độ được?. Chi bằng, con hãy hướng một trí cao hơn, hướng tới sự đại từ đại bi đại trí đại giác... mà dần trở nên giải thoát ngay từ lúc này?, đó là trí hướng của 3 đời Chư Phật, chư Bồ Tát... con à.

Lời tâm sự số 1395

Hôn trầm..., là một loại phiền não do "**thiếu năng lượng chánh niệm**" gây ra, nếu năng lượng chánh niệm mạnh, thì hôn trầm... không còn. Còn hiểu nhiều pháp hay không, không liên quan đến hôn trầm..., thậm chí **không biết gì cũng có thể chánh niệm được**, biết nhiều quá đôi khi còn làm cản trở việc sống trong chánh niệm, vì suốt ngày chỉ nghĩ tới pháp sinh diệt. Con tìm ra chìa khóa rồi nhé, hãy chánh niệm ngay trong lúc bình thường, đi đứng nằm ngồi...(đều tỉnh giác trên các ý niệm...), chứ đừng đợi đến lúc công phu mới làm, còn lại thì bông lung, phóng dật,... .

Lời tâm sự số 1396

Vạn vật là Đại Đồng, luôn ở trong nhau và tiếp nối chuyển hóa trong nhau, chứ không song song với nhau..., đạo và đời cũng như thế. Còn buông bỏ ý niệm, thì ý niệm sẽ hóa hư không(vạn pháp về không)... thôi, chứ không phải tất cả đều hóa hư không?,... . **Cái không thể hóa không được**, là Tự Tánh, Bản Thể... trong vạn pháp ấy, tướng không thì thật, nhưng dụng thì vô lượng vô biên, châu biến pháp giới(chân không diệu hữu),... .

Lời tâm sự số 1397

Cuộc sống thì vô thường, nhưng nếu hiểu thấu cái thường còn bên trong cái vô thường kia, thì tự nhiên thấy cuộc sống sẽ vô cùng nhẹ nhõm. Cái thường(vĩnh hằng, bất sinh bất diệt...) kia, chính là Tự Tánh, Bản Thể của chúng

sinh vạn vật đó. Trở về với tự tánh, sẽ cảm nhận được tính vô lượng của nó, là vô lượng trí, vô lượng bi, vô lượng quang, vô lượng thọ, vô lượng đức năng, vô lượng giác,..., chứ không phải vô lượng thời gian, không gian đâu nhé, thời gian không gian chỉ là giả thôi, không thật. Vượt thoát sinh diệt, vượt thoát thời không, vượt thoát hết thầy tất cả ý niệm... thì sẽ trở về tính hư vô, thanh tịnh của tự tánh nơi chính con. Và cuộc sống của con khi đó, chính là niết bàn, là giải thoát rồi đó.

Lời tâm sự số 1398

Ngồi thiền, niệm phật, chú... có sanh công đức không?

Nếu con là người đã tỏ tánh, thì con làm bất kì việc gì cũng sanh công đức cả, thậm chí là đi bộ, nhổ cỏ... cũng sanh được, vì sao? **"bởi bất cứ đâu con cũng trong chánh niệm tỉnh giác", công đức mới sanh khởi.** Con chưa tỏ tánh, thì lúc chánh niệm, lúc thì không chánh niệm mà rơi vào vọng niệm(chánh niệm khi đó, là **"chánh niệm của ý thức"**, chứ không phải **"chánh niệm hằng chánh niệm của bản tánh"**). Và cho dù ngồi thiền, niệm phật, chú... lâu đến vô lượng, cũng chỉ là làm lắng cái tâm của mình lại thôi(định), không sinh công đức nào cả. Chỉ duy nhất là tâm của con hành Ba La Mật, đã phát khởi Bồ Đề Tâm mà tu hành, thì sẽ có len lõi **1 chút** công đức ở trong đó, và có thể hồi hướng được 1 chút ấy.

Lời tâm sự số 1399

Tánh, đương nhiên là thường còn (không chấp khái niệm thường còn), nhưng nếu hiểu tột lý tánh, con sẽ thấy, ngay cả tướng cũng là thường còn, gọi là "pháp tánh và pháp tướng, đều là bất sanh bất diệt".

Lời tâm sự số 1400

Tâm không dừng trụ,
Tâm không sở đắc,
Tâm không sanh niệm,

...

Tâm thường giác tỉnh,
Tâm thường vắng lặng,
Tâm thường an định.

Lời tâm sự số 1401

Cực lạc là "thường tịch quang tịnh độ", nó chính là "nhất chân pháp giới", cho nên có "vô lượng quang"... bảo bọc, chúng sinh vãng sanh tới đây, đều sẽ chứng quả vị bất thoái cho đến khi thành Phật, muốn vào trong lục đạo để gáo hóa, thì chỉ cần có **nguyện** là ra vào tự tại, ý niệm về sanh tử luân hồi không còn nữa.

Lời tâm sự số 1402

Vì sao đại thừa có nhiều tượng Phật, Bồ Tát, Hộ Pháp... thế ạ?

Câu này là một bí mật của nhà thiền,... . Có những vị đạt thiền rất sâu, và có thể thâm nhập vào các cõi trời tương ứng với năng lực định (nếu họ muốn), có thể thấy được các vị Phật, Bồ Tát... đang ở đó giáo hóa, rồi họ xuất định, quay lại nhân gian vẽ tượng, điêu khắc... lại, nhờ đó mà chúng sinh được biết trước một số điều ở sâu trong thực tại, hay tương lai... .

Lời tâm sự số 1403

Ai dẫn con đi luân hồi ạ?

Nghiệp, bản thân nó chính là sự tái sinh đó, khởi tâm thiện ác cho đến hành vi thiện ác, đó là những chủng tử của nghiệp, ai tạo tác thì tự đi thọ nhận quả. Chứ không ai khác dẫn con đi luân hồi cả, mà hiểu đúng, là **chính ý niệm của con dẫn**. Tâm thanh tịnh, thì không cái gì dẫn được mình hết. Tâm tạp niệm, phiền não... thì chính là nó dẫn.

Lời tâm sự số 1404

Tại sao có vị đạt đạo lại nói không có luân hồi gì cả?

Linh hồn, tâm hồn, thần thức..., nói là không có cũng đúng, nhưng Linh Tánh thì có, 3 thứ đó là một thôi, **khi tâm tánh được thanh tịnh thì là linh tánh, tâm tánh bị phiền não thì thành linh hồn, tâm hồn, thần thức...**, còn vị nào thoát được mọi phiền não rồi, thì không còn thấy phiền não nữa, **chỉ còn một thể sáng biết thanh tịnh vô niệm...**, thì nói **chỉ còn tâm Phật**, không còn lục đạo luân hồi... thì cũng là đúng thôi, không có gì sai cả..., con mình bạch nhé.

Lời tâm sự số 1405

Ta là ai?

Người bình thường thì cho rằng, ta là của cải, vật chất, danh vọng, uy quyền, cho đến nhận thức, tư tưởng... này là ta và của ta.

Còn người giác ngộ thì không còn thấy những thứ kia là ta nữa, đó đều là sự vô thường sinh diệt..., chỉ tồn tại ngắn ngủi, không vĩnh hằng. **Phật, bồ tát... thì họ thấy cái ta chân thật (chân ngã) là "chân tâm, tự tánh" nơi chính họ, vốn bất sanh bất diệt.** Ta ấy, chẳng phải là ta của bản ngã, nó hằng thanh tịnh và vắng lặng, không chứa gì trong đó cả, 1 ý niệm cũng không có... .

Lời tâm sự số 1406

Phẩm hạ hạ gặp ai khai thị ạ?

Phẩm hạ hạ... thì gặp bậc thiện tri thức có thể khuyên phát khởi được **"Bồ Đề Tâm"**, và phát khởi được **"tín và nguyện"** sanh về cực lạc..., **"nghe theo"** và **"nhất tâm niệm Phật"** thì được vãng sanh. Có 3 bậc 9 phẩm... vãng sanh, phẩm hạ hạ mất **"12 đại kiếp"** hoa sen mới nở, các phẩm khác nhau thời gian sen nở, nhưng quan trọng con phải hiểu vì sao các phẩm lại khác nhau để rèn luyện được tốt hơn. Đó là vì **"nghiệp, trí tuệ, và công đức khi còn sống tạo được"** là khác nhau.

Lời tâm sự số 1407

Khi một ngọn lửa đang cháy rất mạnh, thì 1 sợi bông có thể bay vào giữa ngọn lửa đó và đứng im được chăng?. Nó còn khôn thể tới gần nổi đã bị cháy thành tro rồi. Cũng như thế, "một niệm giác cũng đủ làm tiêu muôn ức vọng niệm"(như tịnh độ có câu: 1 câu niệm phật tiêu muôn ức nghiệp tội), huống hồ là "năng lượng chánh niệm tích lũy thật nhiều". Dẫu muôn vọng tưởng, ví như muôn sợi bông kia có nhiều đến đâu đi nữa, mà tới gần "1 năng lượng chánh niệm lớn" thì cũng "tiêu biến hết", mà chính con còn chưa kịp nhận ra, nó là loại vọng tưởng nào, thậm chí còn không biết đến sự tồn tại của nó... . Vì vậy, mà Tâm Phật, Bồ Tát... thường được thanh tịnh là vì vậy.

Lời tâm sự số 1408

Như Lai nhận ra, ta và con, ta và hết thầy chúng sinh, vạn vật... đều có **những sợi dây kết nối khăng khít với nhau**, vì vậy, mà ta chẳng thể tạo 3 nghiệp (thân, khẩu, ý...) với ai... được nữa, bởi ta thấy rằng, hại bên ngoài thì cũng chính là hại chính mình rồi vậy(**vạn vật vốn cùng pháp thân huệ mạng mà**),... .

Lời tâm sự số 1409

Bổn đức của tự tánh, là từ, bi, hỷ, xả... . Tự nó là thế rồi, chứ không phải "**chấp niệm**" mà hình thành. "**Khởi tâm**" từ, bi, hỷ, xả... lên, là đã rời xa sự thật về nó một bậc rồi, sau đó **suy niệm, diễn giải ra...**, thì lại hạ xuống một bậc nữa,..., cuối cùng là rơi vào **thiện ác của sinh diệt...** . Nếu con có thể **xả bỏ hết thầy các tâm niệm ấy**, con mới trở về được với sự **thật của chân lí tối thượng**.

Lời tâm sự số 1410

Làm sao để buông được ạ?

Để buông? Thì không làm gì cả. Có làm gì, thì ngay đó là dính mắc rồi. Bản tánh vốn trong sạch..., không có gì dính mắc để phải buông đi cả, xoay lại nơi tâm thì liền thành tựu, liền viên mãn.

Lời tâm sự số 1411

Thế nào là thiện ác ạ?

Nhất niệm sanh thiện. Nhất niệm sanh ác... .

Quay lại bản tâm. Thiện ác... chẳng còn.

Lời tâm sự số 1412

Thế nào mới là hạnh phúc ạ?

Hạnh phúc, thì tùy vào "hệ quy chiếu" của nhận thức và trí tuệ ở mỗi người mà phân định ra, mỗi người lại cảm nhận về sự hạnh phúc về cuộc sống, về đạo là khác nhau. Người thì cho là có một tổ ấm... là hạnh phúc, luôn được khỏe mạnh... là hạnh phúc, có được danh tiếng... là hạnh phúc,..., nếu họ không biết đạo, thì nhiều đó thôi là hết rồi. Còn đối với người giác ngộ, với Phật, Bồ Tát, Alahan..., cũng có sự khác biệt, như Alahan thì hạnh phúc trong niết bàn hữu dư..., Bồ Tát thì hạnh phúc khi làm tròn các hạnh nguyện..., Phật thì hạnh phúc trong niết bàn vô dư(sự thực tại, tỉnh thức...),... . Và người học đạo, thì nên lấy Phật mà làm tiêu chuẩn tối thượng, đó thật sự là hạnh phúc.

Lời tâm sự số 1413

Sự thật về bản thân là gì ạ?

Sự thật về bản thân, cũng là sự thật của hết thảy chúng sinh vạn vật..., thì nó mới là sự thật tối hậu. **Điểm cuối cùng có thể chạm đến, là Phật tánh(bản thể) nơi mỗi chúng sinh, vạn vật ấy.** Cho nên, tìm về lại sự thật của chính con, không việc gì khác là **nhận ra bản tánh của con.** Và Phật chỉ ra con đường tìm về đó, là thực tập theo "**bát chánh đạo**"... mà ngài đã chỉ ra, từ đó đưa đến sự "**kiến tánh, giác ngộ, và giải thoát**".

Lời tâm sự số 1414

Giác ngộ, là nhận biết được thực tại(thấy được niết bàn vốn ở khắp mọi nơi khi tâm đang tỉnh thức, giác sáng, thấy biết như thật,...), là tỉnh thức trên từng ý niệm và hành vi của chính mình,... .

Lời tâm sự số 1415

Niết bàn, là sống được với tâm giác ngộ, tỉnh thức ấy, không để cho các duyên bên ngoài cũng như phiền não ở trong tâm chi phối, điều khiển, và dẫn dắt mình theo nghiệp..., và tiếp nối sự luân hồi của chính mình.

Lời tâm sự số 1416

Người đã giác ngộ, người kiến tánh..., họ chính là người **thấy được niết bàn**, họ sống nơi tâm tánh thì các nghiệp, các phiền não tiêu tan, và trở về niết bàn thực sự, không còn nghiệp, không còn phiền não,... .

Lời tâm sự số 1417

Núi Tu Di, thực ra là **Chân Tâm, Tự Tánh** mà Phật... ẩn dụ. Cho dù công cha mẹ đi quang núi tu di đến vô lượng kiếp cũng không đền đáp được, nghĩa là người tu hành không nhận ra núi Tu Di (tức nhận ra **Phật Tánh của chính mình, cứ luẩn quẩn ở bên ngoài**) thì tu tới vô lượng cũng không thể thành tựu, mà không thành tựu đạo nghiệp thì không thể trả ơn cha mẹ... 1 cách đúng nghĩa và viên mãn.

Về mặt khoa học, núi Tu Di chính là **"lỗ đen"** của vũ trụ, nơi đó không có vật chất, không có thời gian và không gian, ngay cả ánh sáng cũng bị biến mất nếu đi vào (như hay nói về **Tự Tánh vốn không 1 vật**),... .

Lời tâm sự số 1418

Để có được sự dung cảm yêu thương mọi người, mọi loài..., thì nhất định tâm lượng phải ngang bằng với Phật, Bồ Tát..., là **"tâm bao thái hư, lượng châu sa giới"**, khi đó, tình thương tới hết thủy chung sinh đều rất trong sáng, rộng lớn, thánh thiện, và giàu lòng từ bi..., tấm lòng ấy, là chấn động khắp tam thiên đại thiên thế giới..., chứ không chỉ trong phạm vi cõi ta bà này.

Lời tâm sự số 1419

Chữ vạn ở trên ngực Phật A Di Đà?

Chữ vạn này, không phải chỉ số lượng 1 vạn, mà là chữ tượng hình, Phật... dùng biểu trưng cho "sự vô lượng", là vô lượng giác, vô lượng thọ, vô lượng trí, vô lượng bi, vô lượng quang... . Nó có hình xoắn, giống với cấu tạo chung của hết thảy vạn vật, vỏ ốc, xoáy tóc, hình cơn bão, cho đến thiên hà, vũ trụ... đều giống hình chữ vạn này, cho nên, nó cũng biểu trưng cho "sự khởi nguồn, bắt đầu...",... .

Bên ngoài chữ vạn giống 4 cánh quạt... luôn luôn chuyển động, giống như sự vận hành của vũ trụ vạn vật, cũng như tâm thức, phiền não... của chúng sinh, nhưng ở chính giữa lại "đứng im bất động", đại diện cho "Phật Tánh, Bản Thể" của chúng sinh, vạn vật... luôn luôn thanh tịnh, vắng lặng, bất động,..., đó là thứ mà Phật, Bồ Tát... muốn chỉ cho chúng sinh thấu hiểu, giác ngộ..., "xoay lại bên trong" thì rời xa được những thứ động loạn, vướng mắc, sinh tử... mà giải thoát.

Lời tâm sự số 1420

Phật, Bồ Tát... có bị dính mắc vào nhân quả không?

Phật, Bồ Tát... đối với nhân quả, họ **thấu rõ nhân quả, không làm nhân quả, chỉ thế thôi.**

Lời tâm sự số 1421

Ta không có thầy, bởi tất cả đều là thầy của ta. Ta không có bạn, bởi tất cả đều là bạn của ta. Ta không ghét ai, không phỉ báng ai, không cự nự ai, không chê trách ai, không phản đối ai... dù 1 câu nói,..., bởi ai, ta cũng yêu thương họ như yêu chính thân thể và tâm trí của ta vậy.

Lời tâm sự số 1422

Ta không còn nói ai là đúng hay sai nữa, bởi **đúng sai chỉ là khái niệm**, và đó cũng là nhận thức của mỗi chúng sinh trong từng giai đoạn của hành trình tỉnh thức. Ta chỉ cần mình là một chiếc gương trong lặng, thâm trầm..., bé nhỏ thôi mà soi thấu được vạn vật. Ta thấy rằng, rồi ai cũng trở thành tấm gương ấy cả, nên ta mới có thể tôn trọng được hết thấy, chẳng gì là không thể chấp nhận và tha thứ được cho ai.

Lời tâm sự số 1423

Đức Phật... không bao giờ nói pháp lòng vòng, chỉ đồng chỉ tây..., mà Phật... nói mỗi mỗi câu câu đều là chỉ thẳng Phật Tánh của chúng sinh, dù là câu đơn giản nhất cho người căn cơ thấp, hay ẩn ý đối với người căn cơ cao..., thì đều là **"trực truyền tâm pháp(chỉ thẳng Phật Tánh)"** cả. Nói đồng nói tây... là vì người thầy ấy chưa kiến tánh, chưa hiểu tánh..., nên chưa chỉ dạy cho người sau được, chỉ có thể chỉ đạo đức nhân quả, kiến thức thế gian... vô thường mà thôi.

Lời tâm sự số 1424

Phải kiến tánh, ngộ tánh... thì mới thực hành được, diệu dụng được các pháp để giáo hóa, chỉ tánh cho người khác được,... . Để kiến tánh, thì cần một chữ thôi, là **"buông"**. Buông hết thấy nhận thức, tư tưởng, ý niệm tham sân si mạn nghi... trong tâm, cho đến hết thấy hành vi, thói quen... xấu ác nơi khẩu và thân... . **Buông cho đến khi "chỉ còn 1 thể tâm sáng suốt, trong lặng, thanh tịnh, vô niệm...,thì sẽ dần thể nhập được tự tánh của chính mình"**.

Lời tâm sự số 1425

Nguyện giữ lòng mình **khiêm hạ** thôi con, biển trời mênh mông lắm..., **tấm lòng của con càng ở dưới sâu...**, thì con đường phía trước của con mới càng rộng mở,... .

Lời tâm sự số 1426

Ta cũng chỉ như cái móng tay, sợi tóc... của con thôi. Nhưng nếu con thô tháo mà vứt bỏ, thì cũng rất có thể con sẽ bị ốm đấy. Trong tâm con không có **Phật**, thì nó liền chất chứa thật nhiều phiền não, khổ đau,... .

Lời tâm sự số 1427

Xưa nay, con cứ nghĩ rằng ta là người che trở cho con. Nhưng kì thực, **con mới là người che trở cho ta**. Khi con không để cho **các ác** xâm chiếm, khi con không để cho **tạp niệm** lôi kéo..., thì chính là "**con đang bảo vệ cho ta**", Như Lai thực sự cảm ân con rất nhiều.

Lời tâm sự số 1428

Khi con để **các ác** xâm chiếm, để **tạp niệm** lôi kéo..., thì **con đang hại Phật, giết Phật rồi...** . Khi con giữ gìn được chánh niệm, sống được với thực tại..., nghĩa là con "**đang bảo vệ cho ta, để ta lớn lên và trưởng thành**(tức cây bồ đề được lớn lên, đi đến ngôi vị chánh đẳng chánh giác,...)".

Lời tâm sự số 1429

Mọi phương pháp tu tập, mọi kinh sách..., xét đến cuối cùng, là **giúp cho con có được tỉnh thức, tức chánh niệm trên thân, thọ, tâm, pháp... nơi con**. Đi đến cuối cùng của mọi phương pháp tu tập, mọi kinh sách... thì chỉ còn một chữ "**Giác**"(tâm định tỉnh, tỏ sáng...), và ẩn sâu trong chữ Giác đó, là thực tại tối hậu, là niết bàn tịch tịnh(tịch diệt hoàn toàn),... .

Lời tâm sự số 1430

Kinh kệ, nghĩa là đọc kinh xong rồi kệ hết mọi thứ ạ?

Kinh là kinh sách, kệ là những bài thơ, bài kệ nhỏ viết về Phật Pháp, chứ không phải là "**mặc kệ**". Nhà Phật không có mặc kệ gì cả, mà là sự "**buông xả**" tạp niệm và chấp trước,..., nhưng vẫn **đầy tính trí huệ, trách nhiệm, và sự từ bi...**, chứ **không phải mặc kệ, vứt bỏ... bất cứ điều gì cả, hay ai cả...** .

Lời tâm sự số 1431

Cái gì che dấu đi cái biết của mình ạ?

Ý thức, phiền não... chính là thứ che mờ đi tánh biết(phật tánh) của mỗi chúng sinh... . Ý thức thanh tịnh(tướng biết), tức thấy biết qua ý thức, thì lúc tỉnh giác lúc mê mờ, nhưng "**tánh biết(phật tánh)**" thì thường giác, thường hằng, bất sanh bất diệt, không còn ý thức, phiền não, hình tướng... che dấu nó nữa.

Lời tâm sự số 1432

Ý niệm, chỉ là ý niệm thôi, tự sinh thì tự diệt, nếu con thấy được ý niệm, thì ý niệm không phải con, con là tánh thấy biết nó, không cần có tâm diệt nó. Sống trong chánh niệm, khi sức chánh niệm tăng dần thì vọng niệm sẽ vơi cạn, không còn sức chi phối con nữa,... .

Lời tâm sự số 1433

Tại sao Phật A Di Đà và lời dạy của ngài lại tồn tại song song với Phật Thích Ca?.

Trong kinh A Di Đà... của phật giáo đại thừa, Đức Phật Thích Ca có nói: "trong một tiền kiếp, chính ngài đã niệm hồng danh, A Di Đà Phật, đó là nhân, và chính nhân đó mà Phật Thích Ca mới thành Phật(niệm phật là nhân, thành Phật là quả)". Và Phật Thích Ca đã tự mình giới thiệu cho chúng sinh về Đức Phật A Di Đà(bởi chúng sinh không tự biết được Phật A Di Đà để hỏi). Và chỉ cần niệm hồng danh ngài được nhất tâm, có đầy đủ tín và nguyện vãng sanh... thì sẽ được sanh về cõi ấy.

Lời tâm sự số 1434

Muốn tin phật pháp, hiểu phật pháp,..., thì trước tiên con phải tin chính mình, hiểu chính mình trước. Sau đó mới nhìn nhận, chiêm nghiệm và thực hành thử, thấy an lạc thì tin sau không vội.

Lời tâm sự số 1435

Con ra chợ chú nguyện cho những con vật sắp bị giết, vậy có lợi ích gì không?

Vạn vật đều có tánh linh, tuy không hiểu con nói, nhưng có thể "cảm âm", nhận ra âm thanh đó chứa những gì, sự phẫn nộ? hay lòng từ bi?... , từ thanh âm cũng phát ra những thông điệp, những năng lượng... trong đó, nếu con thành tâm chú nguyện, hồi hướng... thì vẫn có thể có được chút lợi ích, ảnh hưởng... nhất định.

Lời tâm sự số 1436

Có kiếp sau không thầy?

Ta không biết, bởi vì "ta chưa chết", Phật Tánh cũng chưa từng chết bao giờ.

Lời tâm sự số 1437

Cái ta của bản ngã ạ?, như ai thì không tạo nghiệp nữa?

Phiền não... là cái ta của bản ngã, Chân Tâm thanh tịnh là Phật Tánh, là chính con thật sự. Nếu có ngã, có phiền não, có nghiệp... thì cái đó tái sinh, sinh diệt..., nếu không còn chủng tử gì thì vô ngã, trở về Phật Tánh, về niết bàn, về cội nguồn thanh tịnh. Bạc A La Hán(thanh văn), Phật, Bồ tát, Duyên Giác,...(pháp giới tứ thánh) thì không còn tạo nghiệp, không còn trong luân hồi,... .

Lời tâm sự số 1438

Không còn 3 thời không thì sao nữa ạ?

3 thời không đều không cần nắm giữ, tâm không dừng trụ..., thì liền sống được trong chánh niệm của thực tại, có thể thấy biết mọi thứ như nó đang là chính nó, không khởi tâm động niệm để tạo tác nữa, **mọi loại phiền não, nghiệp trướng... đều tồn tại ở trong 3 thời không ấy**, nếu có thể buông bỏ thì thể nhận được Phật Tánh. Và năng lượng chánh niệm sẽ làm những chủng tử luân hồi kia tiêu đi, không chi phối được,... . Từ đó, dần đạt đến sự giác ngộ và giải thoát.

Lời tâm sự số 1439

Ta có thể tồn tại trong niết bàn không?

Không có cái ta (bản ngã, phiền não) nào tồn tại trong niết bàn cả. Mà niết bàn hiện diện ở khắp mọi nơi, mọi lúc, mọi chỗ,... . Nếu con có thể **đối cảnh đối tâm** đều được **thanh tịnh, vô ngôn, tỉnh sáng...**, thì con **"đang sống với niết bàn"**. Niết bàn (đạo) rất gần gũi, gần đến mức chẳng thể gần hơn được nữa, ngay cả **"khái niệm gần"** cũng không có, mà là sự thể nhập chứ chẳng ở đâu xa xôi, tách rời,... .

Lời tâm sự số 1440

Kinh A Di Đà có phải Phật thuyết không ạ?

Mọi loại kinh sách... nếu có thể được thuyết ra từ một vị giác ngộ, tỏ tánh..., thì **ý nghĩa của nó chẳng khác gì Phật Thuyết cả, là tương đồng với ý Phật...**, nếu chưa giác ngộ, tỏ tánh..., thì mọi lời nói đều chứa đựng sự mê lầm, dính mắc...

. Điều quan trọng, là con có "hiểu được nghĩa ấy" hay không? hiểu được thì có "cố gắng hành theo" hay không?.

Lời tâm sự số 1441

Niết bàn là 1 cõi, hay là 1 trạng thái của tâm ạ?

Niết Bàn chỉ là **một trạng thái vắng lặng, tỏ sáng của tâm**, chứ không phải **một cõi riêng biệt**. Nếu là một cõi riêng biệt, thì chỉ có cõi đó là có niết bàn, còn ở chỗ khác thì không có, thì là mâu thuẫn với ý nghĩa của niết bàn là cùng khắp,...
. Khi tâm tánh được tỏ sáng, thanh tịnh... thì "**sẽ thấy**" niết bàn (hay thấy đạo, ngộ đạo...(niết bàn là tên gọi khác của đạo, chúa...)) vốn đã ở cùng khắp, không giới hạn,... . Còn nếu ai ai(hết thầy chúng sinh vạn vật) cũng nhận ra niết bàn, thì có thể gọi đó là cõi niết bàn cũng không có gì mâu thuẫn cả.

Lời tâm sự số 1442

Không có cái ta nữa, thì có gì tồn tại không ạ?

Không có cái ta nữa, thì Phật Tánh hiển hiện, không còn những khái niệm của sự tồn tại hay không tồn tại..., **đó chỉ là những khái niệm về thực tại, còn thực tại thì không chứa khái niệm nào cả**, ngay đây con đừng khởi tâm động niệm thì sẽ thể hội được.

Lời tâm sự số 1443

Phật Tánh và Niết Bàn khác nhau như thế nào ạ?

Phật tánh là bản tánh, bản thể, bản nguyên... trong mỗi chúng sinh vạn vật, nó là thứ "thấy biết" được "niết bàn"(thấy biết đạo), chứ không phải niết bàn(không phải đạo). Nếu có thể sống nơi bản tánh thanh tịnh, thì đi đâu "cũng thấy" niết bàn hết. Phật đi vào địa ngục... cũng là vẫn sống với niết bàn(sống nơi tâm tánh thanh tịnh) của ngài. Còn nếu để phiền não ô trược vào, thì liền thành lục đạo luân hồi, thành thập pháp giới chúng sinh..., rời xa sự thanh tịnh, rời xa niết bàn(rời xa đạo) ấy.

Lời tâm sự số 1444

Phật Tánh và Niết Bàn khác nhau, vậy sao Phật lại nhập vào niết bàn ạ?

Phật Tánh thấy được niết bàn, hiểu được niết bàn, thể nhận được niết bàn, và có thể nhập được vào niết bàn(tức đồng hóa với nó(tuy 2 mà 1, mà không khác)),... . Phật nhập niết bàn, "bởi đó là lẽ tất yếu, nó là quy luật tự nhiên của bản tánh, là luôn đi về hướng "tịch diệt hoàn toàn"."

Lời tâm sự số 1445

Sao Phật không dậy cho chúng sinh về sự bất tử ngay tại cảnh luân hồi này đi ạ?

Phật có dậy cho chúng sinh về sự bất tử đó chứ, ngài dạy về **Chân Thân của Phật(pháp thân)**, còn báo thân, ngũ ấm thân... này chỉ là sự vay mượn tứ đại, là hư giả mà thôi, Phật chỉ rõ cái hư giả đó, để chúng ta thể nhận được cái chân thật bên trong, thể nhận được cái chân thân phật(thân kim cang Phật, năng lượng Phật,...) bất sinh bất diệt kia. **Nếu có thể nhận ra chân thân phật rồi, thì dù đang thọ báo thân, ngũ ấm thân... thì cũng vẫn tự do tự tại, không còn khổ đau,..., thậm chí thấy nó cũng là thân bất sanh bất diệt(pháp thân, hay pháp tướng là bất sanh bất diệt, đồng với pháp tánh chẳng khác).**

Lời tâm sự số 1446

Khi con niệm phật tâm được vắng lặng, nhưng khi cảm thấy an lòng thì mọi thứ lại nổi lên, cứ lặp đi lặp lại?

Đó là vì **"có tâm, có niệm cảm thấy an lòng đó đó"...**, tâm đó là cũng là vọng tâm, mà khởi vọng tâm thì tâm không còn thanh tịnh nữa. Cho nên, **chỉ cần biết rõ tâm đang có niệm, hoặc biết rõ tâm đang thanh tịnh, rỗng lặng... là được, đó là chánh niệm.** Đừng cảm thấy an lòng, hay không an lòng gì nữa..., thì công phu ắt được tiến sâu hơn, và cũng đừng mong chờ sự tiến bộ ấy(mà phải để nó diễn ra một cách tự nhiên). **Chỉ cần Quan Sát(minh sát) hết thấy, không cần dừng trụ... ở đâu cả.**

Lời tâm sự số 1447

Luật nhân quả từ đâu mà có, ai tạo ra luật này ạ?

Luật nhân quả không từ đâu mà có cả, cũng không ai làm ra được nó cả. Nó tự có khi "có sự hiện diện của tâm niệm và vật chất trong càn khôn vũ trụ(trên bề mặt của tâm, của bản thể),..." . Nó đồng thời xuất hiện cùng với chúng sinh vạn vật, với vai trò là một trong những quy luật vận hành chủ đạo(giả sử hết thảy chúng sinh vạn vật, càn khôn vũ trụ... lập tức biến mất, thì nhân quả... cũng đồng thời ẩn đi, vì có gì nữa đâu mà vận hành?, nhưng nếu vạn vật... hiện ra, thì nó lại có lại,...). Chỉ cần khởi tâm, tạo ra 3 nghiệp của thân, khẩu, ý..., thì liền "chính mình tạo ra nhân quả của chính mình", chứ không ai khác cả. Chừng nào giác ngộ giải thoát thì "tự tại trên nhân quả",... .

Lời tâm sự số 1448

Làm sao để tâm không trụ vào 3 thời không ạ?

Không sanh ý niệm.

Lời tâm sự số 1449

Con đọc kinh, ngồi thiền... để hồi hướng được không?

Đọc kinh, công phu... là để tìm ra sự thật, tình thức trên tâm ý của chính con..., từ đó, điều chỉnh hành vi, xả bỏ chấp trước, phiền não, ô trược..., thì việc đọc kinh ấy, việc công phu ấy... mới phát huy hiệu quả. Bản thân nó không tiêu tội nghiệp ngay, nhưng nó có thể đưa đến tình thức, giác ngộ..., từ đó, thực tập và giải nghiệp của chính con,... . Sau đó mới có thể nói đến công đức và hồi hướng, khi sự tu của con có kết quả, có sức ảnh hưởng, có được một năng lượng tích cực nhất định,... .

Lời tâm sự số 1450

Khi một ngọn đèn sáng rồi, thì việc chiếu sáng vạn vật là việc dễ dàng. Khi một tâm tánh tỏ rồi, thì việc khai sáng cho chúng sinh cũng là việc dễ dàng như thế, chỉ cần có đủ duyên lành, thì hết thảy đều được tỏ rõ.

Lời tâm sự số 1451

Ta đã gặp con ở quá khứ, ta đang gặp con ở hiện tại, và ta sẽ gặp con ở vị lai. Con ở đâu, thì ta ở đó, con cho ta theo với, con đừng quên ta nhé.

Lời tâm sự số 1452

Cho con hỏi, ăn mặn có được vãng sanh không?

Theo tiêu chuẩn để được vãng sanh, thì vị đó chỉ cần đủ tín và nguyện vãng sanh, nhất tâm niệm phật là đủ, **không đề cập đến việc ăn uống**. Tuy nhiên, việc ăn mặn sẽ **cản trở việc niệm phật được nhất tâm**(ngồi thiền được định, niệm chú được chuyên nhất,...), **bởi nó chứa năng oán thù...của chúng sinh**, người ăn chay trường thì việc công phu sẽ dễ dàng hơn, Bồ đề tâm rộng lớn thì việc nhất tâm sẽ dễ(định tâm, chuyên chú... sẽ dễ). Và ăn mặn, đến lúc **cận tử nghiệp**, chúng sinh oan trái ập về đòi mạng, đòi nợ..., con có giữ được sự nhất tâm mà vãng sanh hay khởi tham, sân, si... lên, thì hãy hỏi chính con.

Lời tâm sự số 1453

Việc có được vãng sanh hay không, thì **bản thân tự biết rõ, rằng mình đủ tín và nguyện chưa?** Nếu con còn hoài nghi, thì phải tinh tấn thật nhiều nữa, còn khi vãng sanh Phật, Bồ Tát... đến đón(tiếp dẫn) là việc đương nhiên, còn được hay không hoàn toàn ở con. **Người đủ tiêu chuẩn vãng sanh thường là họ tự biết lúc mình ra đi, có thể trong lúc công phu, trong lúc sinh hoạt, hoặc cận tử nghiệp... họ sẽ tự biết, hoặc có Phật báo cho họ, đến đón họ... trong những lúc ấy.**

Lời tâm sự số 1454

Chúng sinh, vạn vật..., ai cũng có Phật tánh, cái **"Tánh Giác"** ấy, chính là Chân Tâm, Phật tánh... của chúng sinh vạn vật đó, tự nó thấy biết thanh tịnh(Tánh ấy không phải là bản ngã, và của riêng ai cả), mà **"nó đồng với hết thảy chúng sinh vạn vật khác(đạo nho, đạo lão gọi là Đại Đồng, đạo Phật gọi là "cùng chung một tự tánh, một bản thể"...).**

Lời tâm sự số 1455

Kinh địa tạng là bốn nguyện rất sâu dày của ngài địa tạng, ở chốn địa ngục khổ đau nhất mà dẫn thân cứu độ. Con **"dám" tụng kinh địa tạng**, thì cũng chẳng khác việc ngài địa tạng xuống địa ngục, chúng sinh ở đó thường nghiệp tội sâu nặng, con **dám dẫn thân vào thì phải tinh tấn như ngài địa tạng, có bản lĩnh, dũng khí như ngài.** Và các kinh khác..., con cũng cần tìm hiểu và tu tập sâu sắc như thế, thì mới đưa đến việc an lạc thân tâm của con,... .

Lời tâm sự số 1456

Tại sao tâm con khởi tham, sân, si... ạ?

Con hãy hỏi chính mình, vì sao Phật, Bồ Tát... không khởi tham, sân, si? Và con vì sao con khởi? Khi nào con tự tìm ra câu trả lời, thì con sẽ thay đổi được con người của mình.

Lời tâm sự số 1457

Con thấy được niết bàn, đủ công đức thành Phật thì sẽ thể nhập được niết bàn ấy. Lục đạo luân hồi là "cõi uế" của Phật(cũng là của mọi chúng sinh vạn vật...), tứ thánh pháp giới(hàng thanh văn, duyên giác, bồ tát, phật) là "cõi tịnh" của Phật,... . Thập pháp giới đó, là "pháp tướng" của Phật, quay trở lại chân tâm, bản thể, đó là "Pháp Tánh" của Phật. Khi thành Phật thì rời xa thập pháp giới, thì con vào nhất chân pháp giới(thường tịch quang tịnh độ,...).

Lời tâm sự số 1458

Chúng sinh sinh về cõi nước của Phật A Di Đà, hết thảy đều mang thân nam tử, đều chung một hình tướng, ai cũng như ai, đầy đủ trí huệ, từ bi... vô lượng,..., không có chức vị, không có trước sau,..., chỉ tu hành cho đến thành tựu chánh đẳng chánh giác mà thôi. Muốn phát nguyện vào thế giới nào thì tùy nguyện mà làm. Mọi vị Phật đều là tự giác, giác tha, và giác hạnh viên mãn, không dính mắc vào bất kì điều gì cả, vào ai cả, hoàn toàn tự do tự tại.

Lời tâm sự số 1459

Như Lai có dụng niệm không ạ?

Như Lai thì không có **"vọng niệm"**, vọng niệm là phiền não, là tạo ra cái ta, sở hữu của ta,... . Nhưng Như Lai có **"thanh tịnh niệm"**, chính là pháp hỷ xung mãn dành cho chúng sinh tạm bám lấy, để làm phương tiện chỉ dẫn cho chúng sinh thoát khỏi lục đạo luân hồi, **giống như Thích Ca Mâu Ni thành Phật**, và dùng các pháp thanh tịnh để giáo hóa chúng sinh cõi ta bà này vậy.

Lời tâm sự số 1460

Giác ngộ là gì ạ?

Hiểu rõ mình là giác ngộ rồi, đơn giản vậy thôi, chứ đừng nghĩ giác ngộ là thứ gì quá cao siêu, nếu con có thể biết rõ 3 nghiệp thân, khẩu, ý ngay nơi con mà **tu sửa, buông xả**, thì là giác ngộ rồi đó, và con còn đang đi về sự giải thoát nữa đấy.

Lời tâm sự số 1461

số con vất vả quá, làm sao ạ?

Người xưa nói: **"có đức mặc sức mà ăn"**, số con vất vả thì là do con **thiếu đức** đó, vì vậy **phải bồi đắp đức**, thì phước cũng tự tròn đầy theo (tất nhiên phải qua quá trình trả nghiệp, trả nợ từ quá khứ, đời quá khứ của con,...).

Lời tâm sự số 1462

Lúc bạn con có niệm phật, đọc chú được không? không có hoa cúng Phật trong lúc đó được không?

Con hãy niệm phật, đọc chú... bất cứ khi nào, lúc nào, Phật không có phân ngày hay đêm, bạn hay rảnh,..., và hương hoa sao bằng hương tâm của con được?.

Lời tâm sự số 1463

Ngài là ai?

Ta không có gì để trả lời về ta cả, ta không thấy ta là ai, nhưng ta thấy tất cả các con đều là Phật, ta xin đánh lễ các con.

Lời tâm sự số 1464

Cho con hỏi, vạn vật sinh ra từ nước phải vậy không ạ?

Không phải, Đức Phật dạy, vạn vật cấu tạo từ tứ đại, là đất, nước, gió, lửa,... . Nước chỉ là một yếu tố trong đó, còn thứ sinh ra vạn vật, là "sự khởi tâm động niệm" trong mỗi chúng sinh..., nếu có thể nhất tâm trở lại bản thể, thì cả càn khôn... cũng liền hóa thành không.

Lời tâm sự số 1465

Kiếp trước là ác quỷ, kiếp này làm người, thì có phải tu nữa không ạ?

Đến Bồ Tát Đẳng Giác vẫn còn một phẩm vô minh chưa phá, vẫn còn 1 phần phàm phu, vẫn còn phải tu nữa đấy. Chừng nào thành Phật, thì mới thôi.

Lời tâm sự số 1466

Sao có nhiều pháp tu quá vậy ạ, cái nào mới đúng?

*Nếu con là người có tấm lòng từ bi và trí tuệ rộng lớn, thì sẽ sáng tỏ vấn đề này ngay. **Rằng mọi pháp hữu vi đều chỉ là phương tiện**, thật cũng được, giả cũng được, một cũng được, nhiều cũng được..., miễn là pháp đó **chỉ bày được chân tâm cho con**, thì những thứ khác không còn quan trọng nữa đâu, tất cả đều tốt đẹp, tất cả đều đáng được trân quý, yêu thương..., không nên bài bác, chê bai nhau... **dù 1 câu nói**, không được vậy, thì tâm trí ấy còn nhỏ bé, và chấp trước... lắm.*

Lời tâm sự số 1467

Sao con thấy thế gian lắm chuyện thế?

Người chân chính tu hành, thì không thấy lỗi thế gian, chỉ nên xoay lại tâm mà tỏ ngộ và xả bỏ, mới là vấn đề cần được giải quyết hơn, con đừng quá để ý những ngoại duyên bên ngoài, bởi thời gian của con là có hạn.

Có vô lượng chúng sinh, thì có vô lượng phật, nếu con nhìn theo góc độ đó, thì mọi thứ khác liền trở nên nhỏ bé, chẳng còn là trướng ngại, hoài nghi,... .

Lời tâm sự số 1468

Pháp môn nào đạt đến niết bàn ạ?

Các pháp môn đều chỉ là phương tiện thôi, bản thân nó không phải là sự giải thoát, mà là bản đồ để đưa đến sự giải thoát. Mà mỗi chúng sinh đều đứng ở mỗi chỗ(căn cơ) khác nhau mà, nên bản đồ cũng phải khác nhau chứ? Đâu giống được. Vì vậy mà có vô số bản đồ, vô số pháp tu, và cái đích chung của nó là chỉ thẳng đến Chân Tâm, Bản Tính của con, khi con tỏ tánh rồi thì sống với nó để giải trừ nghiệp trướng, phiền não, đi về phía giải thoát, đạt đến(trở về, nhận ra) sự tịch diệt hoàn toàn(niết bàn) "vốn có(vốn hiện bày)".

Lời tâm sự số 1469

Có cách nào để cảm nhận được chân tâm của con không ạ?

Con hãy nhắm mắt lại, thả lỏng tâm trí, không khởi tâm động niệm nữa. Cái thể thanh tịnh, vô niệm, vắng lặng, sáng tỏ đó – chính là chân tâm của con đó, và nó không phải của riêng con, không phải bản ngã của con, mà là thể chung của hết thầy chúng sinh vạn vật đều như vậy. Nó vô vi, vô hình, vô dạng, vô ngôn..., không có định nghĩa, chỉ có thể dùng tâm của chính con để cảm nhận, thể hội, sống được với nó... mà dần thoát khỏi mọi sự vướng víu, buộc ràng.

Lời tâm sự số 1470

Con đọc kinh chú có giúp con hồi hướng giảm nhẹ tội cho ba mẹ người thân của con không ạ?

Không có kinh chú nào làm được hết, Phật còn không làm được mà, kinh chú chỉ là phương tiện cho con hiểu đạo thôi. Điều duy nhất con có thể làm, "là nâng cao được trí tuệ và đức hạnh" của con nhờ kinh chú... đó, từ đó mới có thể ảnh hưởng được ra bên ngoài nhờ năng lượng tích cực và đạo lực... của con, đó mới là sự giúp đỡ người khác được một cách chân thật.

Lời tâm sự số 1471

Tâm nào là duyên hợp ạ?

Chỉ có "**vọng tâm**"(phiền não, nghiệp trướng...) là những thứ hư ảo, duyên hợp... mà thành. Còn "**chân tâm**" của con thì làm gì có gì nữa đâu mà hợp tan?, nó thanh tịnh, 1 niệm còn không có, cho nên, nói vô tâm, vô hình, vô tướng, vô pháp, vô sanh, vô diệt....

Lời tâm sự số 1472

Cái biết hay tánh biết(phật tánh) khi qua ý thức, lục căn... thì trở thành tướng biết, tướng biết thanh tịnh(lục căn thanh tịnh) được thì đồng với tánh biết thường biết. Nhưng nếu bị phiền não che mờ, thì tướng biết ấy lại không rõ ràng, lúc tỏ lúc mờ,..., bởi thế, người tu hành cần "**thực tập chánh niệm**" để thanh tịnh lục căn, để tướng biết thanh tịnh, rồi mới tiến sâu vào **tự tánh thường biết(gọi là kiến tánh)**. Lúc đó sẽ không còn sợ việc sẽ bất giác, không còn sợ mù mờ, không biết, không tỏ... nữa, nếu bất giác liền thức tỉnh lại luôn được.

Lời tâm sự số 1473

Tại sao thuở ban sơ ngay từ đầu, ta không là một thể tánh trong sáng thanh tịnh ạ?

Tại vì lúc đó **chỉ có thể tánh trong sáng thanh tịnh đó thôi**, chỉ là một tự tánh chưa có "**kim thân phật**(**năng lượng Phật**) để vĩnh viễn là Phật(không còn bất giác),(như trong mỗi chúng sinh đều có tự tánh đây, và vẫn còn bất giác,...). Tự Tánh vì khởi niệm bất giác mà tạo tác tam giới... và ở đó luôn, và khi tỉnh thức muốn về lại cội nguồn thì tu tập lại, **xả bỏ niệm vô minh ấy**, đồng thời giúp chúng sinh khác tỏ tánh thì sẽ sanh công đức thành Phật(hình thành được kim thân phật(**năng lượng phật**)). Khi đó sẽ không còn ở trong các hình tướng hư huyền nữa, hoặc tùy nguyện mà hành đạo, không trướng ngại,... .

Lời tâm sự số 1474

Tại sao khi con không chấp gì nữa thì lập tức trong đầu trống rỗng, không có gì vướng mắc?.

Thì đúng rồi, "**ưng vô sở trụ, nhi sanh kì tâm**". Khi tâm buông xả hết thấy, thì chỉ còn lại **chân tâm vắng lặng, thanh tịnh** mà thôi.

Lời tâm sự số 1475

Ngôi chùa tốt nhất ở đâu ạ?

Ngôi chùa tốt nhất ở trong tâm của con đó, **tâm con có tỉnh giác, đó chính là Phật tâm, tâm con có chân chánh, đó chính là pháp bảo, tâm con định tĩnh, đó chính là tăng chúng.**

Lời tâm sự số 1476

Cho con hỏi, Phật là ai?

KHÔNG BIẾT.

Lời tâm sự số 1477

Vậy tâm là gì?

CŨNG KHÔNG BIẾT.

Lời tâm sự số 1478

*Đúng là diệu pháp không thể diễn tả, đến Phật cũng không làm được. Có những điều ta biết rõ, mà ta không thể dùng ngôn ngữ để biểu đạt ra hết được, **thương thay**, ngôn ngữ chỉ là thứ biểu đạt bề nổi của chân lí, chỉ như những gợn sóng nước mà thôi, còn phần nước chìm sâu, nó lại ở trong tâm Như Lai, mà chính ta cũng không lôi ra cho con xem được, **thương thay**.*

Lời tâm sự số 1479

*Ta đã nhận ra rằng, con và tất cả chúng sinh khác..., đều là ứng hóa thân... của vị Phật trong chính con, và mọi chúng sinh khác... đó rồi. Ai cũng là Phật, là Bồ Tát... cả, **xoay lại nơi tự tâm, hết thủy đều viên mãn, tròn đầy**.*

Lời tâm sự số 1480

Con ra đường hộ niệm cho vong linh, thì họ siêu thoát không ạ?

Hai chữ "**hộ niệm**", thực ra chỉ là một lời nhắc nhở thôi, không hơn không kém, giống như người khác nhắc mình phải tu đi vậy thôi..., còn mình có tu không thì là chuyện khác, vong linh kia có nghe không là chuyện khác. Nếu mình tu mình sẽ giác ngộ và giải thoát, vong linh kia cũng vậy, họ được nhắc mà họ không tu thì cũng chịu thôi, phật cũng không nhắc được.

Lời tâm sự số 1481

Tâm con không tịnh thì phải làm thế nào?

Thì phải đoạn ác tu thiện..., thì phải giữ gìn những nguyên tắc sống lành mạnh..., thì phải biết bố thí phước điền, trí huệ, công ích... đối với người khác, với xã hội..., thì phải sống với tâm tánh thanh tịnh, hiền lương..., xả bỏ hết chấp niệm, phiền não... đi. **Con hãy làm 5 năm, 10 năm...**, ắt sẽ đủ tự tin để không hoài nghi về những đạo lý trên. **Hoàn toàn sống vì người khác, thì có "không muốn tịnh" cũng không được nữa.** Tâm tịnh... "là quả" từ các nhân lành, chứ không phải ở sự mong cầu... mà có.

Lời tâm sự số 1482

Tại sao tâm con lại xuất hiện tư tưởng?

Không khởi tâm động niệm nữa, **dừng ngay lại**, thì hết thấy tư tưởng hóa hư vô.

Lời tâm sự số 1483

sống để làm gì ạ?

sống là để tìm ra chân lí, tìm ra sự thật, tìm lại chính mình.
Khi sáng tỏ rồi, đó mới là sống thực sự.

Lời tâm sự số 1484

Con không thấy cái gì ý nghĩa cả?

Muốn thấy thật nhiều ý nghĩa trên cuộc đời, thì **tấm lòng phải rộng lớn như Phật, Bồ Tát vậy**, khi đó, mọi thứ đều có ý nghĩa cả. Tấm lòng nhỏ quá thì toàn nghĩ cho mình, và sẽ toàn là những điều tối tăm,... .

Lời tâm sự số 1485

5 triền cái là gì nhỉ? Tại sao lại diệt nó ạ?

Không cần phải có tâm diệt cái gì cả, mà "năng lượng chánh niệm tăng thì nó tự diệt", 5 hay 10 triền cái... gì đó, thì vốn chúng chỉ là những tâm hư ảo, giả tướng, không thật..., nó chỉ muốn lôi kéo mình, **nếu đủ lực an trụ tâm(đủ năng lượng chánh niệm) thì chúng tự sinh tự diệt, tự đến tự đi...**, mình giống như ông phật(tánh biết) ngắm nhìn chúng mà lòng chẳng chút tơ vương(chánh niệm),... .

Lời tâm sự số 1486

Vậy làm sao để tu tập cho tâm?

Chân Tâm vốn tròn đầy, không khiếm khuyết, đâu cần tu tập gì đâu.

Lời tâm sự số 1487

Con cứ khởi niệm bất thiện thì phải làm sao?

Khi khởi niệm bất thiện "**thì biết rõ niệm đó đang dấy khởi**" là được, đó là **chánh niệm** trên nó rồi, còn nó sinh diệt đến đi... thì kệ nó, miễn là mình không chủ ý khởi ra, nếu là chủ ý thì hãy sám hối và có công đức bù lại, nếu vô ý thì là do chủng tử bất thiện từ trong a lại da thức gặp duyên nó đi ra thôi, **chánh niệm là được**, khi lực chánh niệm mạnh lên, thì những thứ đó không khởi sanh được nữa, hoặc nhóm khởi liền đã bị lực chánh niệm đánh bay như sợi bông gặp lửa vậy, kho a lại da thức sẽ dần tiêu biến và chuyển thành Bồ Đề Tâm, **vô lượng vọng niệm chuyển thành vô lượng giác**.

Lời tâm sự số 1488

Tại sao con cứ nhắc đến đạo là mẹ con lảng tránh?

Tùy duyên thôi nhé, đại đạo đi nữa thì cũng chỉ cất dấu trong tâm, **đối với bên ngoài thì tùy duyên diệu dụng**, người cần nghe ắt sẽ nghe, hình thức sống thế nào chỉ là cái vỏ bên ngoài thôi, không nên nặng nề.

Lời tâm sự số 1489

Làm sao biết mình tu sai đường ạ?

Đi đúng đường là đi về phía tỉnh thức, giác ngộ, dần thể nhập sâu hơn vào tự tánh, vào bản thể thanh tịnh của chính mình, tham sân si mạn nghi... dần về phía không còn nữa. Còn đi sai, là càng ngày càng chìm đắm vào phiền não, tưởng thức..., tâm trí thì u mê, bất định, không kiểm soát được tâm,...

Lời tâm sự số 1490

Con hay mơ thấy ma quỷ đuổi bắt, con rất sợ hãi, con đang tu tập mà chỉ bớt chứ không hết ạ?

Có thể đó là do oan trái, nhân duyên, hoặc nợ gì đó... với chúng sinh cõi khác từ quá khứ, kiếp quá khứ... của con. Vì sâu dày quá, nên ấn tượng mạnh trong tiềm thức..., để hóa giải thì cần trải tâm từ bi, chứ đừng dùng biện pháp gì mà chống trả, cứ tu tâm dưỡng tánh, tích thiện tích đức... mà hồi hướng cho oan gia trái chủ..., người sâu dày thì 5 năm, 10 năm... sẽ hết thôi, nợ nhỏ thì nhanh hết, nợ nhiều thì lâu 1 chút, cứ cố gắng nhé, đừng nóng vội và cũng đừng sợ hãi, bởi Phật luôn ở trong tâm của con.

Lời tâm sự số 1491

Con cứ chịu thiệt mãi, vì con không muốn tranh đấu, như vậy có sao không ạ?

Thì phải xem xét cho kĩ mức độ thiệt thòi đến đâu? con có chịu được không? không chịu được thì đừng miễn cưỡng, âm thầm rút lui, nếu chịu được thì cứ làm, bởi chịu thiệt là phước, chịu thiệt là giải nghiệp, chịu thiệt là rèn luyện sự khiêm hạ và lòng nhẫn nại của con, chịu thiệt khiến người khác nể phục..., từ đó mà đem lời khuyên bỏ ích vào cuộc đời họ, đó cũng là cách mà các vị Bồ Tát hành đạo mà,...

Lời tâm sự số 1492

Tâm và tướng có khác nhau không ạ?

Tâm chẳng khác tướng, tướng chẳng khác tâm, tâm chính là tướng, tướng chính là tâm, vô tâm thì vô tướng,...

Lời tâm sự số 1493

Tại sao con ít bạn quá vậy?

Bạn đâu cần nhiều, mà cần chất lượng, cần chân thành với nhau. Càng ít duyên thì càng ít phiền não thôi, có sao đâu, càng tốt ý chứ. Còn nếu hướng ngoại mà vậy thì có thể tại con đang giới hạn bản thân, khép mình vào 1 khuôn khổ nào đấy, thì tự nhiên các nhân duyên cũng không sanh khởi và giảm đi. Bạch Bồ Tát... tâm hành rộng mở, không ta, không người..., vì vậy không có tướng ngại, vô lượng nhân duyên là vô lượng bồ đề quyến thuộc.

Lời tâm sự số 1494

Tánh biết, sở biết, năng biết, và cái biết... là gì, mong thầy chỉ sự đồng khác ạ? Hay con sai điều gì? thầy chỉ rõ ạ?

Nói ra thì nhiều, nhưng gom lại thành 2 cái chính thôi, đó là "tánh biết và tướng biết",... . Tánh biết(cũng có thể gọi là cái biết, năng biết...) là phật tánh tự sáng biết thanh tịnh, còn tướng biết là biết qua lục căn nhưng vẫn thanh tịnh, gọi là lục căn thanh tịnh. Còn sở biết... là biết về một đối tượng cụ thể nào đó, về loại kiến thức, nhận thức, hay tư tưởng nào đó được học,... .

Lời tâm sự số 1495

Con sống vì mọi người quá, sao toàn nhận lại khổ đau?, hay buồn vì sự chia li, dù biết phật pháp nhưng không sống thanh tịnh tâm được ạ?

Đủ duyên thì hợp, hết duyên thì tan, đến đi, tụ tan, sinh diệt.. vốn là lẽ vô thường của các tướng, các pháp..., nhưng thực tánh của con luôn ở trong quá trình đó, các tướng, các pháp... chỉ là hiện tượng ảo trên bề mặt tâm tánh, như bọt nước trên hồ nước, cái con nên sống là thực tánh, là chân tâm, hơn là nên sống với bọt nước, các tướng hư ảo, mà chịu các loại thọ khổ..., không cần thiết nghĩ đến nó quá nhiều.

Lời tâm sự số 1496

số mệnh có thay đổi được không ạ? Và lục đạo có thật không?

số mệnh là do tập nghiệp từ các kiếp quá khứ mà tạo, nên nếu biết điều chỉnh hành vi tâm ý... thì số mạng cũng có thể thay đổi được.

Lục đạo từ tâm tưởng mà sanh(hết thấy pháp từ tâm tưởng sanh), nói có thì có, nói không thì không, nếu trở về bản tánh thì lục đạo không còn, thập pháp giới không còn, tái không còn(hết thấy cũng từ tâm mà diệt),... .

Lời tâm sự số 1497

Vạn vật đều có linh tính và sự sống, vậy ăn chay với ăn mặn có gì khác nhau, cỏ cây không biết lên tiếng thì sẽ làm cho không cảm thấy tội ạ?

Hết thấy vạn vật đều hữu tri, chẳng có gì vô tri, vô tri là từ để nói cho cái hữu tri còn rất nhỏ nhiệm, gần như không có vậy. Ăn chay và ăn mặn cũng như thế, vật 1 cọng rau, tội không lớn nhưng cũng không phải hoàn toàn không có tội. Ăn mặn oán thù rất nặng, oan oan tương báo, tội ăn mặn 10 thì ăn chay còn 1 thôi, dễ tu hơn nhiều. Vì chỉ cần khởi tâm động niệm, có hành vi tạo tác trong thập pháp giới, thì đã chẳng đặng được nghĩa "giải thoát tuyệt đối", bởi thế xu hướng của tự tâm là luôn đi về sự "tịch diệt hoàn toàn(tức niết bàn)".

Lời tâm sự số 1498

Con hỏi về tứ thánh đế, và việc tu được lợi lạc gì?

"Khổ, tập, diệt, đạo", đó là tứ thánh đế để tìm cầu chân lí mà Phật đã chỉ bày. Nếu chưa "nếm đủ" mùi vị của các khổ, còn vui thú, thụ hưởng dục lạc,..., thì người đó vẫn chưa hồi đầu, chưa tu hành được đâu. Người "thấy ớn rồi", thì mới tu mà thôi, là ớn cái khổ đó, rồi tu để đi về hướng đạo(đạo đế), tức sự thức tỉnh, giác ngộ để giải thoát khỏi các khổ, khỏi chịu cảnh sinh diệt khổ đau nữa.

Lời tâm sự số 1499

Khi tâm con thanh tịnh, vắng lặng, tỏ sáng..., ĐÓ CHÍNH LÀ ĐẠO ĐẾ đó. Khi tâm con phiền não, vọng tưởng, tạp niệm..., ĐÓ CHÍNH LÀ TẬP ĐẾ, KHỔ ĐẾ đó. Xoay lại nơi tâm(DIỆT ĐẾ, tức xả bỏ hết thấy), thì đại đạo liền hiện tiền nơi con rồi, đâu nhọc công gì đâu.

Lời tâm sự số 1500

Niết bàn là trạng thái của tâm, thế nhưng trạng thái đó là bất sanh bất diệt, không phải là trạng thái của cảm thọ, khổ đau, hay hạnh phúc,..., nó không có gì cả ngoài sự vắng lặng, tỏ sáng... của tự tâm nơi con.

Lời tâm sự số 1501

Con có thể vô tâm không?

Không khởi tâm, không dừng trụ nơi niệm khởi... thì vô tâm được,...

Lời tâm sự số 1502

Cái tôi của con từ đâu mà thành?

Cái tôi, hay bản ngã... từ vô thủy do "niệm bất giác" mà thành, *giác lại liền không còn cái tôi nào cả.*

Lời tâm sự số 1503

Tâm tôi từ đâu mà thành?

Vọng tâm ở chỗ *niệm khởi và bám chấp* mà thành, *buông ra thì chẳng còn gì cả(trở về chân tâm, phật tánh).*

Lời tâm sự số 1504

Con muốn tan biến vào hư vô được không?

Tan biến vào hư vô thì là "đoạn diệt không", nó chỉ trong tư tưởng, chứ không đoạn diệt không được, bởi đó vẫn là niệm chấp, ngã chấp, là chấp vào 2 bên, tồn tại và không tồn tại,... . Nhưng trở về tự tánh, liễu thoát lục đạo... thì được.

Lời tâm sự số 1505

Khi Phật Tánh đạt được giác ngộ thì sẽ trở về không hay sao ạ?

Phật Tánh vốn là tự giác sẵn rồi, chứ không phải nó là từ vô minh rồi đạt đến giác ngộ,... . Thể của tự tánh là không, nhưng không phải là "đoạn diệt không", mà là "chân không diệu hữu", là "không(tịch tịnh) mà giác", chứ không phải "không mà tối tăm, không còn gì cả",... .

Lời tâm sự số 1506

Phật Tánh là không? Niết bàn cũng là không ă?

Niết bàn không phải là không, cũng không phải là có,..., mà nó là "thực tại" khi "tánh tướng đồng nhất thể"(tức thể tánh và thể tướng đồng nhau, thì thấy ra thực tại vốn hiện tiền, niết bàn vốn hiện tiền, đại đạo vốn hiện tiền, Phật, Chúa... vốn hiện tiền,...).

Lời tâm sự số 1507

Vì sao có những người còn trẻ đã am hiểu phật pháp, mà người già có khi còn ngây ngô, không biết đúng sai ă?

Người còn trẻ, thậm chí còn rất nhỏ như em bé, chưa thấm sự đời..., nhưng lại biết phật pháp..., là bởi họ có "huệ căn và thiện căn"..., tức căn tu từ đời quá khứ, nay gặp duyên là liền tỉnh ngộ, lấy lại được tuệ căn, thiện căn ấy ngay, và tiếp tục tu tiếp, cứ như vậy cho đến khi thành Phật.

Còn người già... không chịu tu, không biết phật pháp... bởi trong các kiếp trước chưa hề biết phật pháp, chưa từng tu bao giờ, nghe đạo lí liền bị phản ứng với bản ngã, nên chịu không được, không khéo với họ họ còn phỉ báng cho nữa,... .

Lời tâm sự số 1508

Khi một người chết đi, thì ai là người quyết định luật nhân quả lên người đó ă?

CHÍNH MÌNH.

Lời tâm sự số 1509

Thưa thầy, những con người kiếp này làm ác, bị đọa địa ngục làm súc sanh, thì làm sao trở lại thành người? Súc sanh đâu thể làm thiện, tu nhân tích đức?.

Khó đấy, thầy tổ thường nói: "đọa 3 đường ác, thì biết nẻo nào ra?", tham, sân, si... là vào 3 đường ác đó, cũng tạo thêm nghiệp, nhưng thường là trả nghiệp, trả xong thì lên. Như có câu chuyện, 1 vị tăng nói sai pháp 1 câu thôi, mà phải làm thân chồn 500 kiếp, hết 500 kiếp thì mới thoát kiếp chồn đó. Nghiệp thân, khẩu, ý... nơi mỗi người, hãy cẩn trọng nhé.

Lời tâm sự số 1510

Con nghe nhiều người nói "tu tại tâm", vậy tâm là gì? ở đâu? chỗ nào?, tâm con ở đâu?.

Tâm có 2 loại, là tâm phiền não và chân tâm(phật tâm đó). Tâm phiền não thì chia làm 3 loại, là tâm vọng tưởng(suy niệm linh tinh trong đầu con đó...), tâm chấp trước(cho rằng quan niệm này là tôi...), và tâm phân biệt(cho có xa gần, trên dưới, đúng sai...). Đó là tâm phiền não, thì Phật dạy phải xả nó đi, xả hết thì còn chân tâm thanh tịnh, không có ý niệm, đó là chân tâm, là tâm phật của con đó. Khi con sống với tâm phật mà buông đi các loại tâm kia... thì là con đang "tu tại tâm" đó.

Lời tâm sự số 1511

Cõi dục giới nhờ có tứ diệu đế(khổ đế) nên phật mới đi tu. Thế giới cực lạc, tất cả đều viên mãn, tu hành ra sao khi không có 1 yếu tố tác động?

Hết thấy chúng sinh cầu vãng sanh về các cõi cực lạc, thì họ đã trải qua mọi sự khổ từ trước đó ở cõi của họ rồi(quá ớn và thối khổ rồi), thì thấy khổ(khổ đế) nên mới cầu vãng sanh(không khổ thì cầu làm gì?), họ không có thì họ đâu ở cực lạc được?.

Vì họ trải qua rồi, chứ không phải họ không có. Và họ đang trong quá trình Diệt Đế(tức xả bỏ phiền não, nghiệp trưởng(đời nghiệp))... để đạt đến Đạo Đế(thành Phật). Còn ai có bản lĩnh, thì ngay kiếp này, bây giờ..., xả bỏ hết thấy được thì cực lạc hiện tiền thôi(tâm thanh tịnh).

Lời tâm sự số 1512

Tại sao người tốt phải trải qua 9981 kiếp nạn mới thành Phật, mà kẻ xấu thì chỉ buông bỏ đồ đao thì liền thành Phật ạ?

Hi, thấy bất công quá à ^ ^.

Người xấu, phải nói như thế thì họ mới chịu chứ?, không nói vậy họ thấy khó quá, sao họ buông đao được?, và khi họ buông đao, thì mới là sự bắt đầu, là bắt đầu làm người tốt, xả bỏ tạp niệm, phiền não, nghiệp trưởng...(tức là 81, hoặc vô số kiếp nạn... rồi đó),..., chừng nào sạch sẽ thì mới thành Phật, con thấy công bằng chưa?. Hơn nữa, cái đồ đao của họ không chỉ đơn giản có ý nghĩa là 1 đầu, mà có ý nghĩa vô lượng(các ác, các nghiệp, các loại phiền não...) đều ở trong đó đó,...).

Lời tâm sự số 1513

Cho con hỏi nữa, là tại sao con đi chùa, nghe kinh thì tâm con rất hiền lành, còn ra ngoài thì con như ác quỷ vậy ạ?

Hi, có ai giống bạn này không?^^

Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng nhé.

Lời tâm sự số 1514

Phật Tánh là cái gì?

KHÔNG BIẾT.

Lời tâm sự số 1515

Khi ngài địa tạng thành Phật, thì vũ trụ này sẽ như thế nào ạ?

*Tuy ngài có nguyện là độ hết chúng sanh mới thành Phật(nghĩa là cõi địa ngục trống trơn), nhưng ta tin rằng ngài đã thành Phật rồi, ngài không còn hành Bồ Tát Đạo nữa, **mà là hành Phật Đạo**(tức Phật làm việc đạo), ngài cũng chỉ là 1 vị Phật trong vô lượng vị Phật khác mà thôi. Ngoài cõi địa ngục còn có 5 cõi khác trong lục đạo mà, nếu trống trơn hết, thì **tất cả thành Phật**, thì vũ trụ này lập tức biến mất, thập pháp giới... chỉ là hư ảo thôi mà.*

Lời tâm sự số 1516

Tại sao có người nghe đến Phật thì hoan hỷ và hiểu, còn người khác thì lại tỏ ra thái độ không vui?

Người nghe và hiểu **bởi tâm họ hướng thiện**, muốn nghe, muốn rèn để tốt hơn nữa. Người không muốn nghe... **bởi thiện căn rất ít, gần như không có, thậm chí còn hướng ác**, nên họ thích nghe điều ác, điều gây mâu thuẫn, chia rẽ,... . **Thiện, ác... đều trong tâm người, biết hồi đầu sớm thì giác ngộ giải thoát, ngược lại thì tam đồ ác đạo cũng rộng cửa đón tiếp.**

Lời tâm sự số 1517

Tại sao trí con ít nghĩ bậy, tâm có thể tịnh, mà lỗ tai hay nghe như có ai nói chuyện?

Vũ trụ không chỉ là không gian 3 chiều, hay 11... chiều không gian như khoa học khám phá,..., Phật nói có **vô lượng vô biên cõi nước, chúng sinh... cùng tồn tại trong thập pháp giới**(tức có vô lượng chiều không gian cùng tồn tại trên bề mặt của chân tâm, bản thể...)... . Xuyên suốt tất cả các chiều không gian, chính là **"tâm thanh tịnh"**, vì vậy, tùy mức độ của tâm thanh tịnh mà tự thấy biết, cảm nhận... hết thấy các pháp... trong thập pháp giới(cần khôn vũ trụ...)..., đôi khi nghe được âm thanh từ chiều không gian khác, thì cũng là việc dễ hiểu,... .

Lời tâm sự số 1518

Tu hành cầu về tịnh độ là có phải trốn nghiệp hay không?, trong khi 1 người làm rất nhiều nghiệp ác, nhưng chết chỉ cần mấy câu nhất niệm?

Cầu vãng sanh tịnh độ **"không phải là trốn"**, hoàn toàn không phải là trốn, **"mà là trở về"**, về nương tựa Phật Đà Từ Bi, chứng quả vị bất thoái mà tu hành cho đến lúc thành tựu.

Không phải sạch nghiệp thì mới được vãng sanh, mà còn nghiệp dù thiện dù ác... vẫn được vãng sanh(gọi là đời nghiệp vãng sanh), **nếu đã thực sự quay đầu, thì ác đến đâu cũng không phải vấn đề, còn nếu chưa thực sự quay đầu, thì còn 1 ác cũng không thể vãng sanh.** Chỉ cần đủ **"tín và nguyện"** là đủ rồi, được nhất niệm nữa thì hoàn toàn chắc chắn, và cũng chỉ cần 1 câu nhất niệm lúc cận tử nghiệp thôi chứ chẳng cần đến mấy câu,... .

Lời tâm sự số 1519

Thưa thầy, giải thoát là gì? bỏ mặc thân cực khổ tâm vẫn an lạc, có phải là tự lừa dối mình không?

Nếu tâm thật sự an lạc, thì thân cũng an lạc theo luôn, gọi là thân tâm an lạc, pháp hỷ xung mãn,... . Nếu thân còn cảm thấy khổ, chưa an, thì **"ẩn sâu bên trong"** là tâm chưa an, còn cái ác ẩn náu ở góc ngách nào đó,..., **"tâm phật thì tướng phật, cảnh phật, tâm phàm thì tướng phàm, cảnh phàm"**, rõ rõ ràng ràng, không hề lừa dối.

Lời tâm sự số 1520

Pháp không sanh không diệt mới là pháp chân thật của Như Lai, vậy pháp đó ở đâu ạ?

Pháp ấy đã là không có sanh, chưa từng sanh thì có tồn tại ở đâu đâu mà tìm?. Tánh không sanh pháp(pháp sanh diệt), tánh tỏ pháp, nơi ấy mới là chốn vô sanh.

Lời tâm sự số 1521

Người chết đã vãng sanh về cõi âm hay cõi khác, vậy thờ cúng ông bà phù hộ? Ai nghe lời phù hộ? Vậy ông bà không về cõi nào?

Vãng sanh, là để nói đến cõi Phật A Di Đà, hoặc cõi cực lạc khác, vãng sanh về đó. Còn cõi âm là cõi nạ quỷ, địa ngục, gọi là "đọa(thác sanh)" chứ không phải vãng sanh. Ở cõi địa ngục thì khó cảm ứng, nhưng cõi nạ quỷ thì sống gần cõi người(gần chiều không gian), cúng thí thực, cúng giỗ, cúng tết,..., đều có thể về được(trong trường hợp chưa đầu thai(tái sinh)).

Lời tâm sự số 1522

Thưa thầy, nếu thân tâm an lạc nhưng người thân, bạn bè vẫn đang khổ sở, chỉ mình tự tại thì có phải ích kỉ không ạ?

Thử hỏi nhé, Phật thân tâm có an lạc không? Phật có ích kỉ chăng?

Sự an lạc có chứa trí tuệ và từ bi, nó sẽ ảnh hưởng người khác... được tích cực trong thầm lặng. Giúp người như thế, sao có thể là ích kỉ, chỉ là tâm con mong muốn mọi người tiến bộ quá nên cảm thấy vậy thôi,... . Ích kỉ là để nói sự nhỏ nhen, luôn cho mình đúng, không muốn ai tốt lên, đố kị, hơn thua... từ việc bé xíu..., người như vậy thì cần xem lại mình.

Lời tâm sự số 1523

Cho con hỏi Ma và Phật từ đâu mà có?
Ma là Ta, Phật cũng là ta.

Lời tâm sự số 1524

Có phải phật chính là ta, mà ma cũng chính là ta không?
Tâm mỗi người đều có Chân Tâm và Vọng Tâm. Vọng Tâm là phiền não(gọi là tâm ma cũng được), và Chân Tâm thì thanh tịnh(cũng gọi là tâm phật). Ma hay Phật, chỉ là sự ám chỉ tâm ấy đang Phiền Não, hay là đang Thanh Tịnh?.

Lời tâm sự số 1525

Cho con hỏi, con không làm ác điều gì mà vào chùa thắp hương, con lại sợ 1 điều gì đó, mong thầy giải đáp ạ?

Đó là ở trong sâu thẳm(trong tàng thức, hay a lại da thức) của chính mình, nó còn ẩn chứa những nhân bất thiện, mà chưa đủ duyên để khởi lên, nên không biết rõ được, chỉ là sự cảm nhận bằng trực giác, linh tính mà thấy

sợ đó. Vì vậy, hãy sám hối những việc ác đã làm(quá khứ, nghiệp ác), sám hối các việc ác đang làm(bỏ ác tu thiện), "và các việc ác chưa làm(tức đoạn nhân ác(ác niệm) trong tàng thức)". Nếu làm được 3 việc ấy, thì tự nhiên tâm tính trở nên thuần thiện, vào chùa không những không còn sợ, mà còn thấy rất an lạc, không muốn rời đi,... .

Lời tâm sự số 1526

Cho con hỏi linh hồn con người từ đâu mà có? Tại sao số lượng người trên trái đất càng tăng thì những linh hồn mới ở đâu ra?.

Linh Hồn chính là Tự Tánh thôi, nhưng do phiền não che đi nên gọi là linh hồn, mà tự tánh thì hết thấy chúng sinh vạn vật... đều có, nhiều vô lượng vô biên vô số vô tận... mà?. Chúng sinh là bình đẳng, chúng sinh cõi khác đầu thai làm người cũng có, thậm chí 1 giọt nước cũng có,..., 1 con giun cũng có thể nữa(như các câu chuyện trong nhà Phật đó).

số lượng người trên trái đất chỉ 10 tỷ, nhưng số lượng chúng sinh là vô số..., còn chưa tính đến cõi vô hình(a tu la, ngạ quỷ, địa ngục, trời)..., cả các cõi nước khác trong vũ trụ mênh mông... cũng đều có thể tới.

Lời tâm sự số 1527

Thầy cho con hỏi thế nào là Pháp ạ?

Khởi tâm sanh niệm, niệm ấy là Pháp.

Vì có sanh ắt có diệt, nên vạn pháp vốn giai không.

Tự tánh vốn thanh tịnh, không pháp sanh nên không pháp diệt, gọi đó là bất sanh bất diệt.

Lời tâm sự số 1528

Cho con được hỏi, tâm có bị kẹt lại bởi cái biết không ạ?

Cái biết(tánh biết) chính là tâm, tâm chính là cái biết đó mà, có gì kẹt vào nhau đâu, nếu sanh niệm cho là kẹt, thì chính niệm ấy là thứ dính kẹt đó. Cái biết(chân tâm) bị nó che mờ đi một phần rồi, vô lượng niệm khác sanh lên(tạo thành kho tàng thức, chủng tử nghiệp thức, phiền não) thì che mờ hết cái biết thanh tịnh của mình(biến thành biết qua ý thức, qua tướng). Nên cái biết không còn thanh tịnh, lúc sáng lúc mờ bởi nhìn qua nghiệp thức, phiền não, ngũ căn,... . Bởi vậy, ngay chỗ tâm thanh tịnh(biết thanh tịnh) mà sống, là chân thật tu hành(chánh niệm).

Lời tâm sự số 1529

Khi hướng về nội tâm chiếu soi trong cơ thể, cảm nhận những chuyển động cơ thể, sự kiểm soát ý thức ấy là vọng thức? hay đấy là Phật Tánh ạ?

Đó là một cách thức để an trụ tâm, tĩnh tâm thôi, giống như ngồi thiền, niệm phật, trì chú... thôi, chưa phải là sự sáng rõ của Phật Tánh. Phật Tánh luôn sáng rõ, dù có đối tượng hay không có đối tượng thì nó vẫn sáng rõ. Còn trụ tâm soi chiếu 1 điểm, 1 thứ, 1 đề mục... thì chưa phải, chỉ là định tĩnh trên đó, còn mọi thứ xung quanh thì không tỏ. Phật Tánh thì không có chú tâm vào đâu hết, mà sáng tỏ như 1 ngọn đèn vậy, ánh sáng của đèn "soi dọi tất cả" mà "không vướng mắc vào thứ gì cả",..., hơn nữa, vọng thức vốn là thứ hư giả, mắc gì sanh tâm kiểm soát nó?

Lời tâm sự số 1530

Cho con hỏi, con chưa hiểu rõ về mục đích của cuộc sống sinh mạng này?

Ai cũng có thắc mắc này cả, bởi "**chợt giác**" mà phát hiện ra rằng, "**hình như cõi này là giả tạm, thân này là giả tạm... thật, không phải chuyện rờn chơi**", Phật nói là sự thật, không phải nói đùa... .

Từ lúc đó, tự nhiên sẽ xuất hiện hàng loạt câu hỏi về nhân sinh, vũ trụ..., để giải hết tất cả những **mối nghi** ấy..., và khi giải xong thì sẽ thấu tột lẽ nhân sinh thôi, **quay lại nơi tâm mà phản tỉnh, thì sẽ tỏ rõ**. Tất cả chỉ là để tìm về sự thật, và sống với sự thật ấy.

Lời tâm sự số 1531

Mô Phật, cho con hỏi bản thể là gì?

Đã là bản thể, thì làm sao định nghĩa được đây? Nó không định nghĩa được, **chỉ có người thể nhập được thì tự rõ**, và họ cũng không nói được (như Phật nói: "**diệu pháp (bản thể) không thể diễn tả**". Lão Tử cũng nói: "**Đại đạo vô ngôn**",...). Nếu có thể ngay đây, **dừng khởi tâm niệm, để tâm thanh tịnh, rỗng lặng... thì sẽ thể hội được 1 chút**.

Lời tâm sự số 1532

Vậy khi đạt đến niết bàn, thì còn cái thấy biết của "thức" nữa không?

Cái biết của thức, còn gọi là "tướng biết", tướng biết không thanh tịnh thì qua ý thức, phiền não... mà nó lệch lạc đi, không còn đúng bản chất sự thật. Nhưng tướng biết thanh tịnh(còn gọi là lục căn thanh tịnh) thì cái tướng biết này đồng với tánh biết.

Tánh biết hay tướng biết thanh tịnh thì thấy được niết bàn(thấy được thực tại, thấy đạo...), "sống với tánh biết" đó là "sống trong niết bàn" rồi. Và khi sống trong niết bàn, hay tâm thường thanh tịnh, tỏ sáng..., thì khối a lại da thức dần tiêu biến đi, không còn ý thức nữa. Cái biết của tánh thường hằng, không còn qua ý thức, lục căn, tướng trạng... nữa(gọi là giải thoát khỏi lục đạo, bởi lục đạo chính là những thứ đó),... .

Lời tâm sự số 1533

Mỗi hành tinh đều có nhân duyên sinh ra. Hư không vũ trụ duyên nào tạo ra vậy ạ?

Mỗi hành tinh được sinh ra, là do "niệm lực chung" của hết thầy chúng sinh khắp các cõi giới mà kết tạo thành((niệm niệm thành hình), mỗi 1 ý niệm đều có sinh trụ dị diệt, nên hành tinh cũng vậy). Sự giãn nở của vũ trụ, là vì vọng tâm của chúng sinh càng nhiều lên, sự co lại của vũ trụ là do vọng tâm ít đi. Nếu tất cả chúng sinh khắp các cõi liền thành Phật(không còn niệm nào), thì còn khôn vũ trụ, thập pháp giới... cũng lập tức biến mất theo(như không còn nước biển thì không còn sóng biển...), tất cả trở về bản nguyên, bản thể ban đầu.

Lời tâm sự số 1534

Cho con hỏi, là khi mình còn sống mình đã biết tu, nhưng chưa đạt thành tựu, thì khi xả bỏ báo thân này, mình có thể tu tiếp để đạt thành tựu không ạ?

Khi một cái cây đã ngã sang một bên, thì nếu chặt nó đi, nó ngã sang bên khác được chăng?. Cũng như vậy, khi thân này mất đi, nếu tâm trí đã hướng về Phật thật mạnh mẽ rồi, có bồ đề duyên thuộc rồi., thì nhờ duyên ấy, sang kiếp sau sẽ có nhân duyên tác động lại(bởi vạn vật luôn tương tác với nhau ở trong khắp hư không các pháp giới), và làm cho mình nhớ lại việc tu kiếp trước, lấy lại được trí tuệ và đạo hạnh... rang dở và cứ tiếp tục, tiếp tục... cho đến khi thành Phật mới thôi, nên con đừng lo nữa nhé.

Lời tâm sự số 1535

Thưa thầy, chúng ta muốn tìm về chân thật, vậy chúng ta vốn là hư ảo mà đi tìm chân thật, hay vốn là thật nhưng lại bước vào hư ảo để tìm chân lí?

Thực thực hư hư, hư hư thực thực. Nếu nhận ra hư(vọng), thì ở trong thực(chân). Không nhận ra thực, thì ở trong hư.

Lời tâm sự số 1536

Thầy ơi, làm sao để buông bỏ được quá khứ đau khổ, và không dính mắc vào hiện tại ạ?

Không có bùn, thì làm sao có hoa sen?, trên quý hiện tại thì cũng phải biết trên quý quá khứ, bởi chính hiện tại sẽ là quá khứ của ngày mai. Cho dù là bùn đi nữa, thì nó vẫn luôn có ích để ta có sự nhìn nhận, sự tỉnh thức ngày hôm nay, tại sao phải vứt bỏ nó đi chứ?. Người làm vườn giỏi, thì không có vứt cái gì đi cả, sẽ dùng lá khô, bùn đất... mà vun trồng cây trái(chuyển phiền não thành Bồ Đề).

Con hãy nói với quá khứ của con rằng: quá khứ ơi, ta yêu mi lắm, ta luôn ôm ấp mi vào lòng, mi không cần phải rời xa ta đâu, mi cũng là một phần hạnh phúc của ta, hiện tại và vị lai cũng đều là hạnh phúc của ta.

Khi con nhìn thấy quá khứ, thì quá khứ đâu phải con?(nó chỉ là vọng thức thôi mà), hiện tại và vị lai cũng thế, vốn nào có sự dính mắc nào đâu?, con "**đang thấy(tánh biết, phật tánh của con) nó mà**".

Lời tâm sự số 1537

Pháp có trước? hay Phật có trước ạ?

Tâm tịnh, thì pháp chính là Phật(tướng tánh ko hai). **Tâm bất tịnh**, thì phật biến thành pháp.

Lời tâm sự số 1538

Các pháp là vô thường, vậy thật pháp là gì ạ?

THẬT PHÁP VÔ PHÁP.

Lời tâm sự số 1539

Đạt Ma Tổ Sư từng nói: “nghe những âm thanh không nghe được, thấy những thứ không thấy được, biết những chuyện không biết được, đó mới là chân lí”, là sao ạ?

Âm thanh vô thanh, âm thanh thanh tịnh. Thấy, Biết... hết thấy mà xem như chưa từng thấy, biết... gì cả, thì thấy, biết... ấy thanh tịnh,... . "Sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp" tức thị không. Không tức thị "sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp",... .
Lời tâm sự số 1540

Con muốn hiểu thêm về cộng nghiệp ạ?

Nghệp, có biệt nghiệp và cộng nghiệp..., cộng nghiệp là một phần của biệt nghiệp(nghệp của chính mình tạo). Ví như các nghiệp mình cảm thấy mình đang chịu 1 mình thì thấy rõ biệt nghiệp, nhân quả của chính mình, người khác không tạo thì họ không phải chịu, họ chịu biệt nghiệp riêng của họ,... . Còn nếu như trong 1 gia đình, 1 đoàn thể, hay cả xã hội, nhân loại..., tất cả đều có chung 1 loại nghiệp nào đó, thì đủ duyên nó sẽ xảy ra với tất cả(ví như sóng thần, động đất, dịch bệnh, chiến tranh...), đó là cộng nghiệp. Trong cộng nghiệp, thì chưa chắc có biệt nghiệp, vì đôi khi những thứ nghiệp chung kia xảy ra, mà người không có nghiệp vẫn bình an vô sự, không sao cả,... .

Lời tâm sự số 1541

Con thấy mọi người nói, cha mẹ làm phúc thì con cái hưởng, cha mẹ làm ác thì con cái cũng phải chịu, có đúng không ạ?

Cha mẹ làm phúc thì con cái hưởng là không có đúng, chỉ đúng với cái nhìn thiện cận thôi. **"Không ai làm cho ai hưởng hết"**, mà hoàn toàn do nhân quả họa phước của mỗi người, người con kia đủ phước để đầu thai vào cái nhà đó thì mới được hưởng phước đó tương xứng, còn thiếu phước thì đầu thai chỗ khác chứ không vào đó được, có vào đó vì oán thù duyên nợ... thì sau khi trả xong cũng tan rã đi, không ở với nhau được nếu không có đạo đức kìm nén lại, hóa giải đi... . **Đó là phúc hay thiện,..., và ác hay họa... cũng là như thế?**

Lời tâm sự số 1542

Tự tu không có hướng dẫn thì có nguy hiểm không ạ? Đọc đủ loại kinh sách, rồi ngồi thiền... có khi nào bị tâm thần luôn không?

Tỏ tánh rồi thì không còn sợ nữa, bởi đã biết đường hưởng rồi, "sống nơi bản tánh là đủ". Còn chưa tỏ tánh(sống trong thức), thì không nên sống 1 mình, mà nên cộng tu, tìm thầy tìm bạn mà học, chừng nào tỏ tánh thì hãy 1 mình(đến lúc đó, chính đức phật còn khuyên các vị tỳ kheo tỏ tánh nên đi mỗi người 1 hướng mà giáo hóa). Thầy tổ dạy: **"dạy học trò chưa tỏ đạo, thì tuyệt đối không cho xuống núi"**.

Lời tâm sự số 1543

Xin cho con hỏi, tỏ tánh là như thế nào?

Tỏ tánh, là tánh thể giác sáng... nhờ vào việc "buông xả". Buông xả hết thấy hành vi tâm ý, dục vọng, niệm khởi..., để tâm tánh hoàn toàn thanh tịnh, vô niệm, vô ngôn, vô dục... . Tất cả phật pháp chỉ là 2 chữ **"buông xả"** mà thôi, học chi nhiều làm gì đâu?, buông xả đến tận cùng, thì không còn dính mắc, không còn dính mắc tức là giải thoát, là thành Phật.

Lời tâm sự số 1544

Tại sao con người ta bàn luận đạo phật nhiều mà không bàn đạo làm người ạ?

Bởi họ chán làm người rồi đó, họ tìm cầu sự giải thoát "không còn thích việc làm người nữa", cứ sinh sinh tử tử miết không chán sao?... . Đức Phật chính là người như thế đó.

Đạo, có nhân đạo, thiên đạo(ngoài ra có quỷ đạo, địa ngục đạo, súc sanh đạo, a tu la đạo...(gọi là lục đạo), và vô ngã đạo(Phật đạo) không nằm trong lục đạo). Viên mãn đạo làm người thì là nhân đạo(như Khổng Tử...), viên mãn đạo của trời đất là thiên đạo (Lão Tử...), viên mãn Phật Đạo là vô ngã đạo. Trong phật đạo thì vốn đã viên mãn thiên đạo và nhân đạo... rồi, bởi vậy, Phật là bậc thầy của trời người, của tam giới...(thiên nhân sư...), hướng cho chúng sinh tiến về cái "rộng lớn nhất" là vô ngã đạo, thoát khỏi sinh tử khổ đau, trở về sự bất diệt, vĩnh hằng,...

Lời tâm sự số 1545

Tâm chính là suy nghĩ của ta, suy nghĩ của ta chính là ta ạ?

Đức Phật dạy: "này các ông, thân này không phải của các ông(ta). Suy nghĩ, nhận thức, tư tưởng... này cũng không phải là ta. Cảm thọ, tri giác... cũng chẳng phải là ta...". Các ông vốn không dính mắc vào thứ gì cả, cái ta chân thật của các ông là Phật Tánh Thanh Tịnh, các ông đừng để những thứ kia lừa gạt... mà tạo tác, rồi trôi lăm trong sinh tử luân hồi.

Lời tâm sự số 1546

Xin hỏi thầy, cảnh giới cao nhất của Phật Pháp là gì?

Cảnh giới cao nhất của Phật Pháp, chính là trong tâm(chân tâm) không còn bất kì cảnh giới nào cả.

Lời tâm sự số 1547

Xin hỏi thầy, niết bàn là như thế nào?, cõi niết bàn ở đâu?

Ở trong mỗi chúng sinh đều có Phật tánh, người tỏ tánh thì nhìn nhận mọi thứ đều là thanh tịnh, họ nhìn "xuyên qua" tướng trạng, tâm ý... của chúng sinh vạn vật... "tới thẳng chân tánh" của chính chúng sinh vạn vật ấy, đó chính là "TÁNH TÁNH TƯƠNG THÔNG, PHẬT PHẬT TƯƠNG ĐỒNG", tâm cảnh đó, tạm gọi là niết bàn..., và nó hiện diện ở khắp mọi nơi. Còn người mà trong tâm dù còn chấp 1 niệm thôi, cũng tuyệt đối không hiểu được chỗ này, "bởi chân tánh vốn không 1 vật, vốn không 1 niệm",... .

Lời tâm sự số 1548

Pháp xuất hiện trước, Phật chỉ là người giác ngộ ạ?

Trước khi có "pháp đầu tiên" xuất hiện, thì là cái gì?

Lời tâm sự số 1549

Tự tánh là gì mà chân thật, mà thường hằng, mà vĩnh cửu?

KHÔNG BIẾT.

Lời tâm sự số 1550

Vậy ta là gì?
CŨNG KHÔNG BIẾT.

Lời tâm sự số 1551

Giúp con giải chữ NHÂN.

Nhân nghĩa là con người, "**đạo nhân**" là đạo để làm **một con người chuẩn mực**, biết yêu thương, giúp đỡ, sẻ chia... với đồng loại của mình. Có lẽ Khổng Tử là người nói triệt để nhất về chữ Nhân này. Làm người phải có "**nhân, lễ, nghĩa, trí, tín**", đó là nền tảng của đạo đức, từ đó mà đối nhân xử thế tiếp vật... đều được chu toàn hơn, cẩn mật hơn, thiện lành hơn,...

Lời tâm sự số 1552

Cảnh giới cao nhất không còn cảnh giới nào là như nào ạ?

Cảnh giới chính là tư tưởng, tư tưởng chính là cảnh giới. Không có cảnh giới thì không có tư tưởng, không có tư tưởng thì không có cảnh giới nào cả.

Lời tâm sự số 1553

Hãy đưa cho Như Lai tư tưởng của con, đó là lục đạo, ta sẽ giữ lại. Con chỉ nên làm 1 ông Phật thanh tịnh là được rồi.

Lời tâm sự số 1554

Để Như Lai đem sự bình yên đến cho con nhé!

Lời tâm sự số 1555

Thưa thầy, thân đã lặng mà ý nghĩ lại chẳng yên. Vậy cái gì đã giữ cho cái thân này được yên? Mà lại chẳng giữ cho cái ý nghĩ được an yên?

Thân chưa thanh tịnh(yên) bởi ý chưa thanh tịnh, ý chưa thanh tịnh thì thân cũng chưa phải là yên đâu, chỉ là tạm thời vô sự mà thôi. Phật, Bồ Tát tâm ý thanh tịnh, nên thân, khẩu... đều thanh tịnh theo(3 nghiệp thân, khẩu, ý). Hơn nữa, thân tâm là 1 thể(1 tổ hợp của sắc, thọ, tưởng, hành, thức), sắc nói đến thân, thọ tưởng hành thức nói đến tâm. Không thể có 1 thứ chỉ có sắc mà không có thọ tưởng hành thức và ngược lại được, 1 hạt cát, 1 hạt điện tử... cũng đầy đủ ngũ uẩn đó. Do vậy, muốn thân tâm đều được thanh tịnh, thì hãy bắt đầu từ tâm (ý), bởi "ý dẫn đầu các pháp, ý làm chủ tạo tác, nếu nói hay hành động, với tâm ý thanh tịnh, thì hạnh phúc theo ta, nhưng bóng chẳng rời hình",... .

Lời tâm sự số 1556

Con, cái gì cũng muốn biết, muốn thấy..., còn Như Lai, cái gì ta cũng không muốn biết, muốn thấy... gì cả. Mọi sự... đều khởi nguồn từ cái thấy biết..., và cũng dập tắt bởi cái thấy biết... ấy mà thôi.

Lời tâm sự số 1557

Xin hỏi thầy, đạo là gì? con đã đi tìm khắp nơi mà không thấy ai trả lời được?

MỈM CƯỜI.

Lời tâm sự số 1558

Vị thầy tốt nhất của con, là chính con. Vị thầy tốt nhất của ta, là chính ta. Ngoài tâm cầu Phật, Phật tận chân trời. Tự Tâm phản chiếu, vạn điều có ra.

Lời tâm sự số 1559

Lời khen, chê... cũng chỉ là vọng niệm thôi. Con hãy cảnh giác với lời khen... hơn cả tiếng chê..., bởi ngay khi nhận lời khen là liền tạo ra bản ngã liền rồi, tâm không còn thanh tịnh. Như Lai vì đã ném được vị thanh tịnh rồi, nên ta biết nó quý giá hơn rất nhiều so với việc nhận lời khen... từ bất kì ai... .

Lời tâm sự số 1560

Nếu con là người "**minh bạch**" vạn pháp rồi, thì con tự có 1 "**dũng lực**" như 1 chú voi chúa vậy, bản lĩnh từ trong nội tâm là rất mạnh, không cần đến lời khen... từ bên ngoài để khích lệ... nữa. Lời chê cũng vậy, nếu tâm hoàn toàn trong sạch..., thì con cũng không cần cảnh tỉnh, đề phòng... gì cả. Bản tâm của con trong ngần như 1 tấm gương, thiện ác, tốt xấu... đến thì chỉ phản ảnh chúng như nó là chính nó, tâm gương thì "**như như bất nhiễm**".

Lời tâm sự số 1561

Hết thầy lời khen... con đều **"không cần nhận"**, thì con sẽ đủ sức mạnh để chiến thắng tất cả lời chê bai, chỉ trích, xúc phạm... đến con. Với tất cả, con đều có thể **"nở một nụ cười"**.

Lời tâm sự số 1562

Trần gian vốn nhiễm, bản tâm bất nhiễm.

Lời tâm sự số 1563

Nếu con thấy thích thú với 1 lời khen thôi, thì chắc chắn ở **đâu đó** trong tâm hồn của con, sẽ cảm thấy khổ đau với 1 lời chê trách... nào đó. Phật, Bồ Tát... tâm địa **hoàn toàn trong sạch, thanh tịnh**, chẳng có vui, cũng chẳng có buồn..., vốn **"chẳng nhận và cũng chẳng xả"** đi điều gì cả.

Lời tâm sự số 1564

Con ơi, nay ta thấy 1 cụ già, quỳ xuống chân 1 vị tỳ kheo, vừa khóc vừa cũng giường, vị đó **cảm động** vì thấy hình tướng xuất gia,..., hay là vị đó **nhận ra Tâm Phật nơi chính họ** hả con?... .

Lời tâm sự số 1565

Như Lai thương con bằng tâm tưởng cũng được mà, có sao đâu, chẳng phải mọi sự tốt đẹp trên đời, đều xuất phát từ một tâm tưởng thiện lương hay sao?. Các cực lạc quốc độ cũng là **từ tâm tưởng mà được sinh ra** đó, con có biết chăng?

Lời tâm sự số 1566

Thương con bằng tâm tưởng là phần đời của Như Lai. Thương con bằng tự tánh bồ đề là phần đạo của Như Lai. Dù đời hay đạo, ta vẫn thương con mà thôi. Lục đạo hay niết bàn..., thì ta vẫn để con vào lòng.

Lời tâm sự số 1567

Phật độ tất cả chúng sinh, vậy tại sao còn quá nhiều người khổ?. Người không có duyên với Phật, vậy Phật có độ cho họ không?

Cái khổ của mỗi chúng sinh, là do Phật tạo ra cho họ chăng?, hay là bản thân mỗi chúng sinh tạo nghiệp mà tự thọ lấy?. Phật cũng không độ cho ai hết, cũng là bản thân mỗi chúng sinh tự độ chính mình mà thôi. Kẻ không có sự tu hành, thì không Phật nào độ được hết,...

Lời tâm sự số 1568

Con muốn hết kiếp này hồn phi phách tán được không?, không cần giải thoát, không cần luân hồi, không còn chuyển kiếp gì hết. Con không cần gì cả, muốn được tan biến.

Câu "hồn phi phách tán"..., chỉ là 1 cách để nói đến trạng thái "vô kí" của tâm thôi, không có hồn phách nào... có thể tiêu tán đi được hết, chỉ là nó đang vô kí, tức không tỉnh giác, mơ mơ màng màng... giống như kẻ tâm thần, điên loạn, sống thực vật... vậy. Chừng nào hết nghiệp..., thì sẽ tỉnh thức dần lại.

Tự tánh vốn bất sanh bất diệt, không sống cũng không chết, con đừng sợ hãi, xả bỏ hết thầy tư tâm, vọng tình..., thì tâm trí sáng suốt, mệnh môn khôn cùng.

Lời tâm sự số 1569

Vì sao ta sanh ra để phải chết đi ạ?
Do "**khởi tâm**" mà sanh.

Lời tâm sự số 1570

Tại sao phải gieo nhân để phải nhận quả ạ?
Do "**tham ái**" mà tạo nghiệp, mà gieo nhân.

Lời tâm sự số 1571

Ta khiến thân? Hay thân khiến ta ạ?
"**Do khởi tâm và tham ái**" mà thân, tâm bị chi phối, điều khiển,... . Phật, Bồ Tát... không Khởi tâm, không tham ái... nên bất sanh bất diệt, không còn bị phiền não, dục vọng... chi phối.

Lời tâm sự số 1572

Học đạo đến cuối cùng, là chẳng có gì để học cả, thật là uổng công phí sức cho việc học... . Nhưng để đạt đến cảnh giới tâm thanh tịnh vô niệm ấy, thì là cả 1 quá trình trầy lông tróc vẩy. Vô học mà đạt đến thật học, vô tu mà đạt đến thật tu, ấy là bậc thượng nhân, chánh trí... .

Lời tâm sự số 1573

Làm sao con có thể giải thoát trong 1 kiếp?, khi xung quanh con còn nghiệp duyên?

Tâm giải thoát là **"không còn vướng vào bất kì 1 ý niệm nào"**, chỉ cần **"tâm thanh tịnh vô niệm"**... thì ngay đó là giải thoát rồi, **đâu cần mất tận 1 đời, hay nhiều đời... tu hành vất vả thì mới được giải thoát?**. Nếu mang tâm 1 đời giải thoát, hay nhiều đời mới giải thoát...(còn niệm), thì vĩnh viễn không đạt được tâm giải thoát(vô niệm).

Lời tâm sự số 1574

Con nhìn xem, kia là 1 nghĩa trang khoảng 10.000... ngôi mộ, con thấy điều gì ở đó?

Lời tâm sự số 1575

Thưa thầy, mọi thứ con đều có thể tha thứ là lòng rộng lượng bao dung đúng không?

Luôn tha thứ cho tất cả lỗi lầm của người khác thì lòng rộng lượng bao dung. Nhưng phải phân biệt được giữa tha thứ và đồng thuận, **"tha thứ không có nghĩa là đồng thuận"**, cái gì cũng cho là phải, ùa theo..., như vậy là không có trí tuệ. Tha thứ để tâm không dính mắc, khổ đau, còn thiện ác, phải trái, chánh tà..., thì phải phân minh, rõ ràng... thì mình mới tốt, người mới tốt, xã hội... mới tốt hơn.

sống trong đời, ai cũng luôn phải có **"chánh kiến"** của chính mình.

Lời tâm sự số 1576

Dẫu biết mọi thứ là khổ, vậy tại sao biết luân hồi là khổ mà không chịu thoát đi ạ?

Có thấy khổ(khổ đế) đến tận cùng được chưa? Hay vẫn còn thấy có chút vui, sướng... ở trong đó?. Chưa thấu tột cùng của khổ(khổ đế, tập đế)... thì không thể buông xả(diệt đế) để giải thoát được(tâm thanh tịnh, hay đạo đế,...).

Lời tâm sự số 1577

Trong kinh Địa Tạng có 1 đoạn nói đến kiếp phật, vậy thành Phật rồi vẫn có thọ mạng hay sao ạ?

Đó là Phật ở trong "pháp giới tứ thánh", bao gồm "thanh văn, duyên giác, bồ tát, và Phật" Phật ở đây, hay rộng hơn là trong thập pháp giới(tứ thánh và lục đạo)..., là "tương tự tức Phật", tức "giống y như Phật mà chưa phải phật thật". Phật thật thì "không còn nguyên"... , mà trở về sự "tịch diệt hoàn toàn(nhập đại niết bàn)". Còn tương tự tức Phật thì còn nguyên (nguyên lực biến hiện các cõi tịnh độ, và tùy vào nguyên lực ấy như nào thì thọ mạng như thế, tùy ý ẩn hiện, giả như tất cả đều thành Phật trong cõi cực lạc ấy rồi, thì không cần tồn tại ở dạng tương tự nữa, tự tại nhập đại niết bàn, thành phật thật(tịch diệt hoàn toàn). Thọ mạng của Phật ở đây không phải là thọ mạng của sinh diệt luân hồi, mà chỉ đơn giản là "xong việc thì đi(ẩn đi)".

Lời tâm sự số 1578

Con không biết niệm để được vãng sanh, nhưng chỉ biết niệm 6 chữ nam mô a di đà phật.

Nếu niệm mà không biết niệm để làm gì, thì đâu có khác cái máy niệm phật?, tuy phát ra tiếng mà không có mục đích, hướng đi?,... . Niệm phật cầu vãng sanh, phải **"phát khởi được tín và nguyện"** về cõi nước cực lạc nào? của phật A Di Đà hay vị Phật nào?, bởi có rất nhiều cõi cực lạc chứ không phải 1 cõi, **mỗi 1 vị phật có nguyện lực đều có thể biến hiện cõi cực lạc để làm chỗ tiếp dẫn chúng sinh**, vì vậy, con niệm phải có tín và nguyện thật sự chân thành và mãnh liệt nhé, tâm mới có thể chuyên nhất, phẩm vị mới cao hơn,...

Lời tâm sự số 1579

Vậy làm sao để phát khởi được "tín và nguyện" khi niệm phật, trì trú... ạ?

Phải thấy được lục đạo luân hồi là khổ, sinh tử là khổ, thân xác ngũ uẩn là khổ, phiền não là khổ, tranh giành miếng ăn chỗ ở là khổ,..., tất cả đều là khổ (thấy rõ khổ đế), **"chiêm nghiệm cho thấu"**, thì mới tự sanh tâm thoát li được, vẫn thấy đó là sướng... thì đâu muốn thoát li đâu?. Phải **thấm khổ, trải khổ, thấu khổ, sợ khổ...**, thì mới muốn li khổ,...

Lời tâm sự số 1580

Phật giảng đời là cõi mộng, tất cả đều hư ảo, nên buông bỏ đừng bám chấp điều gì, vậy cho con hỏi, điều gì mới là thật ạ?

Chân lí, chân lí chính là thật, chân lí về sự hư ảo đó, nói rõ sự hư ảo đó để không còn bám chấp. Ẩn sâu trong câu hỏi của con, đã bao hàm câu trả lời rồi đó. Khi thấu tột chân lí về khổ, hư ảo(khổ đế, tập đế) thì tiến tới sự buông bỏ(diệt đế) và chứng ngộ chân lí(đạo đế, đạt được tâm thanh tịnh, bình yên...). Tâm thanh tịnh, tức Phật tánh hiển lộ, chính là sự thật tối hậu.

Lời tâm sự số 1581

Thân chẳng phải ta, nghiệp chẳng phải ta, sinh tử, phiền não.. cũng chẳng phải ta.

Lời tâm sự số 1582

Cho con hỏi, tình thức là rõ biết pháp đang diễn ra, vậy chỉ quan sát sinh diệt thôi sao?

Tình thức, là sáng tánh nơi chính mình, chỉ vậy thôi, nó không hề phụ thuộc vào việc có đối tượng bên ngoài để biết đến, hay quan sát... nó làm gì cả, chúng sinh diệt, đến đi..., là việc của chúng, đó mới thực sự là không còn chút dính mắc.

Không khởi tâm thấy, biết, quan sát..., thì tự chủ thể bên ngoài "trở về không".

Lời tâm sự số 1583

Ta không thấy con có phiền não, ta không thấy con có hình tướng, ta cũng không thấy con có sinh tử..., con ơi, ta thấy con giống ta(chân tâm) mà.

Lời tâm sự số 1584

Nếu con muốn đi đạo trong luân hồi lục đạo, thì Như Lai sẽ đi cùng với con. Nếu con muốn trở về nhà, thì ta cũng luân chờ đợi con. Bởi con là con của ta, nên con ở đâu, thì ta ở đó, ta sẽ luôn bên cạnh con.

Lời tâm sự số 1585

Cho con hỏi, con người có thể cầu được mưa và đuổi mưa hay không?

Hết thủy chúng sinh vạn vật... đều cấu tạo từ đất, nước, gió, và lửa... . Mưa là một phần của nước, 1 phần cấu tạo của chúng sinh vạn vật... ấy. "Nước trong cơ thể vận hành thế nào, thì nước trong đại tự nhiên vận hành thế ấy", tương giao, tương thông với nhau... dựa trên "nhân – duyên – quả"(không 1 giọt nước nào là rơi nhầm chỗ cả). Hết thủy là do sự vận hành của tâm thức của tất cả chúng sinh vạn vật..., con người chỉ là dưới 0,000....1% nhỏ bé trong cái đại tự nhiên bao la, căn bản là không có tác động gì nhiều. Tuy nhiên, bản tánh vốn viên mãn, tánh thể tương giao, "hết thủy chúng sinh đều hướng thiện", thì mưa thuận gió hòa, vạn vật yên bình. Còn không thấu đạo, nghịch lí thiên địa, tùy ý cải tạo tự nhiên,... thì bão tố mưa rông..., đó cũng là lẽ tất nhiên.

Lời tâm sự số 1586

Trong cuộc sống không đặt mục tiêu làm sao có thể biết được bước kế tiếp để hành động ạ?

Mục tiêu ấy là gì? nó trong luân hồi hay giải thoát? Vì mình hay vì sự giác ngộ của chúng sinh?. **Phật, Bồ Tát... thân tâm hoàn toàn thanh tịnh, không có bất kì mục tiêu, kế hoạch nào hết, vạn sự hoàn toàn tùy duyên...**, "chỉ ngay tại giây phút này", ấy vậy mà có việc gì họ làm là không viên mãn đâu? Nghĩ tưởng quá khứ, tương lai..., ấy chính là tâm luân hồi, tạo tác.

Đó là phần đạo phải hiểu rất ráo là thế, để không còn 1 mảy may dính mắc. Còn phần đời, thì đương nhiên là mọi thứ cứ làm theo kế hoạch, "**đừng dính mắc**" là được. Người giác ngộ, thì mới có thể dung hòa được đời và đạo làm 1 được, "**họ làm tất cả, mà như không làm gì cả**".

Lời tâm sự số 1587

Con chưa hiểu sâu sắc về tham sân ạ?

Tham, là gốc của sinh tử, cũng là gốc của sự vô minh, vì tham, nên mới sân, si, mạn, nghi, ác kiến... . Trong các tham, thì tham ái là nặng nhất, ái có ái dục và thị dục,..., ái dục là tình cảm nam nữ, đực cái... trong chúng sinh, thị dục là tiền, tài, danh vọng, thức ăn, chỗ ở, quyền lực, sắc đẹp..., những thứ đó là sự vô minh, che mờ đi chân tánh vốn thanh tịnh, trong sáng... nơi mỗi chúng sinh vạn vật,... .

Lời tâm sự số 1588

Đức là gì mà quỷ thần phải kính sợ ạ?

Đạo, là bản thể, chân tánh... trong mỗi chúng sinh vạn vật. Đức, là người minh bạch được các chân lí hướng tới bản thể, chân tánh đó mà tu rèn, từ đó mà có được những năng lượng nhất định. Người có nhãn căn thanh tịnh..., sẽ nhìn ra được đức của một người nào đó tới đâu(ví như hào quang xanh, đỏ, tím, vàng... tỏa ra từ mỗi chúng sinh..., quỷ thần... cũng có thể nhìn thấy được, mà biết ai là người có đức lớn, tâm địa ra sao?...). Đức càng lớn thì hào quang càng sáng, năng lượng càng mạnh,..., nó giống như một trường năng lượng vậy, quỷ thần đức nhỏ, trường năng lượng thấp, không tương xứng..., nên không thể tới gần được,... .

Lời tâm sự số 1589

Thưa thầy, linh hồn của mình tồn tại như nào?, và nó ở dạng năng lượng hay là cái suy nghĩ của cơ thể này tích tụ nuôi dưỡng mà thành?

Suy nghĩ, chỉ là vọng tưởng..., nó làm tiêu hao năng lượng đi, chứ không phải tạo ra năng lượng tích tụ nào cả. Vũ trụ... chỉ là 1 trường năng lượng, thân xác, vạn vật... cũng là năng lượng,..., tuy nhiên, nó không phải năng lượng gốc, mà là trường năng lượng thứ 2,3,4...N... rồi(ví như nước là trường năng lượng gốc, sóng nước, hơi nước, đám mây... là những trường năng lượng của nước thấp hơn,...).

"Càng là thứ có hình tướng, thì trường năng lượng càng nhỏ đi...". Trường năng lượng gốc là "thường tịch quang", đó là nhất chân pháp giới của Chư Phật(khoa học gọi là trường

năng lượng ZERO, nơi không còn 1 hạt lượng tử nào tồn tại(tương đồng với tự tánh, bản thể)),... .

Linh hồn chính là Tự Tánh, nhưng Tự Tánh thì ở trường năng lượng gốc(thường tịch quang), còn Linh Tánh(nói đến pháp giới tứ thánh) đã bị phiền não 1 phần mà biến thành trường năng lượng thứ 2,3,4, 5...(Phật, Bồ Tát, Duyên Giác, Thanh Văn,...). Cho tới lục đạo luân hồi, thì cõi trời(linh hồn) là cao nhất, trường năng lượng thứ 6(tồn tại ở dạng âm thanh, ánh sáng...)..., tới Atula(thần hồn) thứ 7, tới con người(tâm hồn) thứ 8, tới súc sinh(thú hồn) thứ 9, quỷ hồn thứ 10, ngục hồn thứ 11, vạn vật cỏ cây đất đá...(vật hồn) thì thứ 12, 13...N,... . Có thể tạm hiểu 1 cách tương đối về văn tự là như thế để hình dung về trường năng lượng xuyên suốt từ bản thể cho tới vũ trụ vạn vật(thể tánh đến thể tướng).

Lời tâm sự số 1590

Tại sao người tu càng sâu thì sự bi thương và đau khổ càng nhiều ạ?

Không phải vậy, sự bi thương, nghiệp quả... của mình thì vẫn vậy thôi, **đâu có thêm bớt gì đâu**, chỉ là khi tu mình tỉnh thức ra, mình chiêm nghiệm nó sâu sắc hơn, để tâm đến nó hơn..., vì vậy, mà cảm giác như là nhiều hơn chứ không phải vậy(giống như khi mình ra đường vậy, người ngoài đường trước giờ nó vẫn đông vậy, nhưng khi tâm ta tỉnh hơn, lại thấy như là ngoài đường đông hơn). Không biết tu thì qua loa, coi mọi thứ là chuyện xui xẻo..., không quan trọng, không để tâm, chiêm nghiệm... nên không có gì sâu sắc cả. Cách tốt nhất là đối diện với mọi thứ khổ đau, nghiệp trướng ấy... với 1 bản tâm thanh tịnh, thì sẽ có được hạnh phúc, bình an,...

Lời tâm sự số 1591

Đời người..., cũng chỉ sống được mấy chục năm, trong mấy chục năm sống trên đời lại tạo bao ác nghiệp, cuối cùng cũng chỉ đứng trong 1 cái hũ tro bé tẹo. Vinh hoa phú phú... rồi cũng phải từ bỏ,..., **người thật sự MINH BẠCH**, thì tự có cách sống an nhàn, thanh lương.

Lời tâm sự số 1592

Thầy cho con hỏi, con có thắc mắc là vô thường với vô ngã là nó nối đuôi nhau đi song song đúng không? vô thường rồi vô ngã và ngược lại?

Vô thường, là **"nói đến bản chất của các pháp"**, sự vật, hiện tượng..., chúng luôn có sự vận hành, biến đổi... không ngừng nghỉ.

Vô ngã, là **"nói đến bản tánh, bản thể"** ở bên trong các pháp, sự vật, hiện tượng... ấy, tuy bên ngoài(tướng) thì vô thường, nhưng bên trong(tánh) thì vô ngã(tức không có thực thể cố định đối với các tướng(vạn vật)..., hay không có bản ngã làm cho là thường hằng đối với chúng sinh,...).

Hiểu được vô thường thì không còn dính mắc, hiểu được vô ngã thì giải thoát.

Vô thường và vô ngã không có nối đuôi nhau, hay đi song song... gì cả, **"nó chỉ là 2 khái niệm đơn thuần nói về sự hư ảo và tính chân thật"**. Hiểu được tận cùng của sự vô thường(đạo đế, tập đế) thì sẽ sanh tâm thoát li(diệt đế) để giải thoát khỏi nó, để trở về tính vô ngã vốn có(đạo đế). Phật, Bồ Tát... chính là **"người vô ngã(đạt đến đạo đế)"**, **đạo phật chính là "đạo vô ngã" đó.**

Lời tâm sự số 1593

Vô thường là không gian, vô ngã là thời gian, chúng dính liền vào nhau ạ?

Âm, dương..., hay thời gian, không gian..., nằm gọn trong vô thường thôi, **"Vũ, chính là thời gian. Trụ, chính là không gian"**, đó là thế giới **"nhị biên"**, là càn khôn vũ trụ, là thập pháp giới chúng sinh..., chúng là vô thường(tức thời gian và không gian... chỉ là giả, là ý niệm thôi),... . **"Vô thường có thể hiểu là tướng, vô ngã có thể hiểu là tánh"**. Tánh và tướng tuy 2 mà 1, thấu được thực tướng(tức thấu vô thường) thì sẽ chạm vào thực tánh(tính vô ngã của nó),... .

Lời tâm sự số 1594

Con đừng sợ sẽ có 1 ngày Như Lai rời xa con nhé, ta vĩnh viễn ở bên cạnh con, luôn ở trong các kiếp luân hồi của con, đồng hành với con, bầu bạn với con..., dù con chỉ là 1 hạt sương mai, hay một sinh linh bé nhỏ..., ta cũng vẫn bên cạnh con, **cho đến khi con Thành Phật,...** .

Lời tâm sự số 1595

Xin hỏi chân lí của Phật có phải tĩnh không ạ?

Chân lí của Phật, không phải tĩnh, cũng không phải là động,...(động, tĩnh... chỉ là trạng thái của tâm hay của vật..., không phải chân lí nói về 1 vấn đề cụ thể), **mà nó là "sự thật"**. Nói lên sự thật về vô thường và vô ngã, bao quát hết thủy chúng sinh và vạn vật..., hay **sự thật về Sinh, Trụ, Di, Diệt(tức vô thường) và Khổ, Tập, Diệt, Đạo(tức vô ngã),...** .

Lời tâm sự số 1596

Nếu như tất cả theo Phật sẽ không còn tranh đấu, liệu thế giới có vận động theo vốn tự nó không ạ?

Cảnh tùy tâm chuyển. Nếu tất cả theo Phật, đều được giác ngộ và giải thoát, thì cõi ta bà này cũng lập tức là cõi Phật, cõi Cực Lạc, cảnh ở cõi ta bà này cũng biến thành cảnh Phật, cảnh cực lạc.

Cảnh tức là vạn vật thì đương nhiên sẽ khác, tâm cảnh là nhất như, tâm biến đổi sinh diệt... thì cảnh biến đổi sinh diệt..., tâm thường hằng bất biến thì cảnh cũng thường hằng bất biến..., giống như kinh nói về cảnh của các thế giới cực lạc vậy,...

Lời tâm sự số 1597

Họ làm bùa ngải hại con không buôn bán được, thì giải quyết thế nào ạ?

Phật, Bồ Tát... ngay thẳng, trong sạch, đường đường chính chính... ung dung mà sống trên đời, không bao giờ biết sợ ma quỷ bùa ngải... gì hết. Nếu tâm còn sợ hãi..., thì phải xem lại tâm mình, có ngay thẳng chưa? Trong sạch chưa? Đường đường chính chính... chưa?

Hơn nữa, phúc họa trên đời mỗi người..., đều là do phước đức của mình hết, không ai có thể hãm hại hay lấy đi của ai được (nghiệp ai nấy tạo, phước ai nấy hưởng). Những trò yêu ma quỷ quái... chỉ là những trò lừa bịp, tà kiến của kẻ lừa đảo đối với "người không minh bạch" mà thôi, tuyệt đối không lừa Phật, Bồ Tát được.

Lời tâm sự số 1598

Phật ở đâu?
KHÔNG BIẾT.

Lời tâm sự số 1599

Con muốn hỏi, Phật dạy con đường trung đạo và không dính mắc vào bất cứ thứ gì, vậy sao tứ diệu đế lại nhắc đến khổ, con đường giải thoát khổ ạ?

Trung đạo, có thể hiểu là "không dính mắc", nếu mọi thứ đều không dính mắc, đó chính là trung đạo. Phật "nhắc" đến tứ diệu đế, chứ đâu phải là "dính mắc". Nhắc, và dính mắc là 2 khái niệm khác nhau, Phật nhắc(nói lên sự thật) cho người mê được tỉnh ngộ, còn nếu tỉnh rồi, nếu không còn dính mắc, thì nói ra làm gì nữa đâu?

Lời tâm sự số 1600

Tại sao mình muốn ăn chay, mà hoàn cảnh không cho phép, phải làm sao ăn chay được?

Tâm chưa thực sự muốn thì còn lí do, tâm thực sự muốn thì tự nhiên thực sự làm, không còn lí do nào hết. Đừng đổ lỗi cho lí do, mà hãy hỏi tâm mình.

Lời tâm sự số 1601

Pháp môn tịnh độ gói gọn trong 3 chữ "tín, nguyện, hạnh", theo con đối với người mới tu, hạnh là quan trọng nhất, vậy hạnh trong lúc thiền là như thế nào là đúng ạ?

Nếu hiểu rằng tín nguyện hạnh là 3 thứ rời rạc là chưa phải. Nếu không có tín, không có nguyện, thì hạnh ở đâu ra? để làm gì?... . Mà 3 thứ luôn cùng đồng hành và phát khởi cùng lúc thì mới là thấu tột, là rốt ráo.

Tín, nguyện, hạnh trong tịnh độ, chính là "tín mình có phật tánh", "thọ nhận được phật tánh đó", và "sống được trong phật tánh(tâm thanh tịnh...)" đó(đây chính là hạnh của thiền,...).

Lời tâm sự số 1602

Con xin thầy tặng cho 1 chữ, hay 1 câu kinh, câu kệ nào cũng được ạ. Con đang bế tắc quá?

BUÔNG.

Lời tâm sự số 1603

Chỉ cho con cách buông ạ?

Không có bất kì 1 cách nào để buông hết, **BUÔNG CHỈ LÀ BUÔNG**, không gì nữa cả, "vướng gì thì buông đấy". Buông cho đến tột cùng, thì tâm thể tự nhiên trong lặng, nhẹ nhàng, sáng rõ..., chỗ đó là chỗ tự tại, giải thoát,... . Còn nếu dính mắc vào 1 cách nào, 1 phương pháp nào để dẹp trừ, thì ngay đó là đang chấp giữ chỗ đó rồi, sao là buông?(Ứng vô sở trụ, nhi sanh kì tâm),... .

Lời tâm sự số 1604

Câu “*ứng vô sở trụ, nhi sanh kì tâm*” có nghĩa là gì ạ?

“*Ứng vô sở trụ, nhi sanh kì tâm*”, là tông chỉ của “*kinh kim cang*”, cũng là tông chỉ của “*thiền*”... . Hàm nghĩa là, “*chân tâm vốn rỗng lặng, thanh tịnh, giải thoát... sẵn rồi*”, nó vốn không trụ vào đâu cả. Do vậy, khi đối cảnh, tiếp vật..., thì “*không sanh tâm dừng trụ vào đâu cả, thì chân tâm hiển hiện*”,... .

Lời tâm sự số 1605

Cho con hỏi Phật là ai?

Đi tìm Phật bên ngoài, chi bằng xoay lại trong tâm, **tâm thanh tịnh là phật thật**. Phật trong tâm không thấy, mà thấy phật bên ngoài, thì phật bên ngoài cũng chỉ là vọng, là ma... mà thôi.

Lời tâm sự số 1606

Cho con hỏi, thiền có những loại cảnh giới nào? biểu hiện từng cảnh giới ra sao ạ?

Thiền **không có cảnh giới nào cả**, vì vậy cũng không có biểu hiện nào cả.

Lời tâm sự số 1607

Con đang nghi vấn, con nghĩ, tánh nghe nó vẫn luôn có, nhưng khi nghe mà không khởi tâm chạy theo cảnh, thì đó mới là nghe như không nghe,...?

Đúng vậy, nhưng tới đó chưa phải là điểm "**tận cùng**".

Giả như, ta có 1 tỷ, và gửi trong ngân hàng, trên tay không có đồng nào, vậy ta có 1 tỷ đó không?. Nói có cũng được, mà nói không có cũng được. Phước hiện là tiền trên tay, phước ẩn là tiền trong ngân hàng, dù ẩn hay hiện thì ta vẫn có cái phước là 1 tỷ đó. Cũng như vậy, **mọi thứ đều có 2 mặt ẩn hiện, âm dương..., ngay cả cái năng thấy biết... cũng vậy**. Ẩn đi không có nghĩa ta không có tiền, tức không có nghĩa là ta không có tính thấy biết... hằng hiện hữu, mà là buông đi(tự tánh cũng vô thường mà, sao có tâm chấp giữ?) không cần dùng tới, thì "**tánh giác hiện toàn chân(tự hiện)**". Đại trí nhược ngu, người **MINH BẠCH** thực sự lại trông như không còn biết gì(buông sạch sành sanh, ko còn gì hết), vậy mà lại biết tất cả, không còn chấp trụ vào đâu, tịch diệt hoàn toàn,... .

Lời tâm sự số 1608

Đức, có âm đức, dương đức. Phước, có âm phước, dương phước. Thân, có báo thân, chân thân. Tâm, có thấy biết, tịch diệt. Vật, có hình tướng, bản thể. Chân lí, có tương đối, tuyệt đối,... . **Mọi thứ đều có 2 mặt đối lập tương quan, nếu con không kẹt vào đâu cả, thì con mới thực sự là con(Phật Tâm của con).**

Lời tâm sự số 1609

Thân vốn không hình, tâm vốn không niệm, thanh tịnh và trong suốt, không dính một hạt bụi.

Lời tâm sự số 1610

Có phải vọng tưởng tạp niệm là oan gia trái chủ của mình không ạ?, nó tới để phá không cho mình tịnh tâm tu tập?, con không thể tập trung được.

*Vọng tưởng, tạp niệm... không phải là oan gia trái chủ của mình, bởi nếu mình không quan tâm nó, không cho nó 1 giá trị nào, không bị nó chi phối... thì mình cũng đâu phải trả cho nó 1 cái giá nào đâu?. **Sự tỉnh thức, giác sáng sẽ đánh bay chúng.** Còn oan gia trái chủ... là nghiệp mình đã reo với chúng sinh..., thì dù thành Phật cũng vẫn phải trả. Tuy nhiên, sự tu tập sẽ giúp chúng ta trả nghiệp 1 cách "êm đềm nhất"... .*

Lời tâm sự số 1611

Con muốn hủy diệt thế giới này, để không còn khổ đau áp bức con người, không còn chỗ để chịu cảnh luân hồi, vậy con có tội không ạ?

Làm 1 tội ác lớn nhất thế gian, lại hỏi có tội không? Con có muốn người khác giết con, để con được giải thoát đi không?.

Luân hồi lục đạo... ở trong khắp thái hư, cho dù trái đất này có tuyệt diệt, thì vẫn có những chỗ khác đầu thai vào đó để trả nghiệp... . Chết là hết tội, hết luân hồi, thì Phật chỉ cần tự tử là xong, đâu mất công tu hành làm gì?

Lời tâm sự số 1612

Giữa tâm và giới, cái nào nặng nhẹ? Mà giữ giới chưa đắc mà tâm đã đắc rồi?

Tâm chính là giới, ngoài tâm chẳng có giới. Tâm được thanh tịnh thì vô lượng giới đức có ra. Tâm bất tịnh thì không có giới đức nào thành tựu cả.

Lời tâm sự số 1613

Cho con hỏi, đạo là gì? đạo ở đâu ạ?

Đạo là bản thể, bản nguyên bên trong của vũ trụ vạn vật. Ở đâu cũng có bản thể, bản nguyên đó, nên ở đâu cũng có đạo. Chỉ là mình có nhận ra hay không mà thôi?. Tâm không tịnh, bị phiền não sai sử, thì không thấy được đạo. Tâm bình lặng, an yên..., ngay đó là đạo.

Lời tâm sự số 1614

Con muốn đoạn trừ phiền não phải bắt đầu từ đâu?

Phiền não, đâu cần phải đoạn trừ gì đâu?, nó tự sinh thì nó tự diệt, kệ nó chứ?, không cần can thiệp làm gì cả,... . Không cần đoạn, nhưng có thể chuyển(nếu tâm còn phiền não, tâm thanh tịnh thì cũng không có gì mà chuyển nữa cả), thấy nó liền chuyển về Bồ Đề Tâm(chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi), càng nhiều phiền não thì bồ đề tâm càng lớn mạnh. Vô lượng phiền não, chính là vô thượng bồ đề.

Lời tâm sự số 1615

Vậy đoạn phiền não, và chuyển phiền não có gì khác nhau ạ?

Mỗi từ thì mỗi nghĩa, đoạn và chuyển là 2 từ khác nhau, đương nhiên là có sự khác nhau. Đoạn, là tâm từ bỏ, vứt bỏ, xả li..., đưa đến sự thanh tịnh(hàng Thanh Văn...)..., còn Chuyển, là thấu tỏ nó, không dính mắc vào nó mà chuyển hóa nó thành thứ tốt đẹp, có ích..., như có thể sử dụng bùn để trồng hoa sen, nhìn thấu chân lí trong vô lượng phiền não để thành tựu vô lượng trí huệ, từ bi...(hàng Bồ Tát...)...,... . "Ngay khi chuyển xong, liền đoạn" đó là Phật(thành tựu mà không dính mắc).

Lời tâm sự số 1616

Ta nói lời ảo vọng, thì kẻ ảo vọng thích thú. Nhưng ta chọn cách nói lời chân thật, và cũng chỉ người chân thật, có trí hướng thượng,..., mới tiếp nhận được. **Kẻ ảo vọng thì nhiều vô số, ta mong con không nằm ở trong số đó.**

Lời tâm sự số 1617

sống trong quá khứ(ý niệm về quá khứ), sống trong hiện tại(ý niệm về hiện tại), hoặc sống trong vị lai(ý niệm về tương lai)... **đều là vọng tưởng cả.** Cái con sống đúng, tu đúng, là **"thấy rõ quá khứ, thấy rõ vị lai, và thấy rõ hiện tại", đó là "thực tại", sống trong thực tại(tự tâm, chân tâm) chứ không phải sống "với hiện tại" luôn biến đổi.** Con phải minh bạch được chỗ này, rất quan trọng, thì sự tu hành mới không uổng công, mới có kết quả.

Lời tâm sự số 1618

Thầy đã thoát sanh tử chưa? Còn vướng mắc gì chăng?
Sao con không hỏi chính con, nhìn ra người khác làm gì?, **đánh mất chính mình rồi. Phật Tánh chưa từng sinh tử, Phật Tánh chưa hề dính mắc,...**

Lời tâm sự số 1619

Trừ sân hận, ích kỉ, ganh ghét, đố kị..., phải làm sao khi nó khởi lên ạ?

Sân hận, ích kỉ, ganh ghét, đố kị... là bởi tâm **"không có từ bi"**, hoặc là **"thiếu từ bi"**. Phật, Bồ Tát không có những loại

tâm đó, vì lúc nào tâm họ cũng *tràn ngập từ bi cả*, hết thấy phiền não *"chẳng thể khởi lên được"*, nếu tâm *"đang từ bi"*. Từ bi thì trí huệ, từ bi thì giải thoát,... .

Lời tâm sự số 1620

Người có cách nào giúp cho gia đạo hòa thuận không ạ?
Trong mọi suy nghĩ, lời nói, việc làm... *đừng cho cái ta của mình vào đó.*

Lời tâm sự số 1621

Xin thầy chỉ, Phật và chúng sinh giống nhau chỗ nào? và khác nhau chỗ nào?
Không giống gì cả, mà cũng không khác gì cả.

Lời tâm sự số 1622

Kiến tánh là gì? tại sao phải kiến tánh thì mới thành Phật? hoan hỷ ạ.

Từ *"kiến"* dịch là *thấy*, là *tỏ*. Kiến Tánh là *thấy tánh*, *tỏ tánh*, *nhận ra chân tâm bản tánh của mình*, sống với nó thì rời xa được phiền não, không bị nhiễm đắm, dính mắc..., vì vậy dần rời xa lục đạo luân hồi, rời xa được thì là giải thoát, gọi là Thành Phật. Còn không kiến tánh, thì tâm không thanh tịnh, sống trong phiền não và tiếp tục tạo tác trong luân hồi.

Lời tâm sự số 1623

Con muốn từ bỏ mọi thứ mà không được?

Tu hành, đâu phải là từ bỏ đi cái gì đâu, mà ngược lại, tu là đem ánh sáng của từ bi và trí tuệ vào trong mọi thứ đó mà, từ đó giúp mọi người vượt qua được những phiền não và khổ đau,...

Lời tâm sự số 1624

Con nên nghe theo lời của vị thầy nào để tu hành ạ?

Tốt nhất mọi thứ đến từ bên ngoài, chỉ xem như tham khảo, kể cả lời của Phật, mà Phật cũng dạy như vậy,..., hãy xoay lại nơi tâm mình mà sáng tỏ và buông xả, đó là vị thầy tốt nhất.

Lời tâm sự số 1625

Tại sao gọi có, tại sao gọi không, tôi và ngài là 1 hay là 2 hay là vô số?

Cho có thì có, cho không thì không..., hết thầy chúng sinh vạn vật cùng chung pháp thân, cùng chung pháp tánh, nên chẳng 1, chẳng 2, chẳng ít, chẳng nhiều,...

Lời tâm sự số 1626

Vạn vật nên làm gì hả ngài? Mình quên hết mọi thứ đi thì sao ạ?

Vạn vật luôn biến chuyển, tốt nhất là không nên theo dõi nó quá nhiều, nên xoay lại tâm mình thì tốt hơn, bởi thời gian sống để tu không có nhiều. Có thể quên hết mọi thứ thì càng tốt, nhớ làm gì cho đau đầu? Nhưng có 1 thứ không được quên, là Tánh Giác, sự Tỉnh Thức của mình.

Lời tâm sự số 1627

Chiến tranh thế giới thứ 3 nổ ra thì sao ạ?

Ở bên ngoài thì có ngoại chiến(chiến tranh, tai nạn, khổ ách...), nhưng trong tâm mỗi chúng sinh cũng có nội chiến(tham, sân, si,...), ngoại chiến thì còn tùy duyên, đủ cộng nghiệp mới có thể diễn ra, còn **nội chiến thì thường thường xảy ra**, và người tu hành chỉ quan tâm nội chiến thôi là đủ rồi, **xả bỏ tham, sân, si...**, trong lòng thanh tịnh rồi, thì **đối với bên ngoài cũng không còn sợ hãi nữa...** .

Lời tâm sự số 1628

Chân tâm, bản thể lúc nào mới hiển hiện ạ?

Chân tâm, bản thể **lúc nào cũng hiển hiện cả**, chỉ là mình có nhận ra hay không?, nó vô hình vô tướng... nên không tồn tại ở hình thức nào cả, **khi nhận được thì tự mình rõ**, Phật cũng không diễn giải ra được,... .

Lời tâm sự số 1629

Tôi có là ngài không?, có ngày hôm qua, hôm nay, và ngày mai không?

Tỏ tường lí tánh thì Phật Phật tương thông, tỏ tường lí tướng thì vật vật tương đồng. 3 thời không(quá khứ, hiện tại, vị lai) đều là giả, không phải thật, nó chỉ là ý niệm thôi. **Không còn ý niệm về 3 thời thì "thực tại" hiện tiền.**

Lời tâm sự số 1630

Con có duyên với Phật không ạ?

Biết nói đến chữ Phật là đang có duyên rồi đấy, người không có duyên thì đâu biết đến chữ Phật được?, ai biết đến chữ Phật đều là có duyên với Phật rồi. Chưa cần nói đến việc nghe và làm theo, duyên là ngay từ chỗ biết ban đầu đó thôi, còn duyên sâu hơn thì nghe và làm theo, gọi là sự tu tập rồi.

Lời tâm sự số 1631

Con xin hỏi, tâm mình 1 lòng hướng Phật, dùng pháp môn niệm Phật mà tà niệm, ý dâm dục nhưng lòng không cố ý, vậy có tội không ạ?

Nếu là vô tình khởi, không cố ý thì là niệm từ a lại da thức nó chạy ra, biết rõ và không theo nó là được. Còn cố ý khởi lên mà nghĩ trong lòng không muốn là sai rồi, đừng phân lòng mình và ý mình ra làm 2, và nói ý thích khởi chỉ cần lòng không muốn là được, như vậy là bao che cho tội lỗi của chính mình, cố tình khởi là ý nghiệp rồi.

Lời tâm sự số 1632

Thầy cho con hỏi, xem bói và phong thủy có trong đạo Phật không ạ? Nó có đúng không?

Nó chỉ là sắc xuất thống kê do người xưa để lại chứ không phải giáo lí nhà Phật. Tâm địa thiện lương chính là phong thủy và vận mệnh tốt nhất.

Lời tâm sự số 1633

Con có đọc được bài kinh Phật thuyết đà la ni cứu Bạt Nga Quỷ Diệm Khẩu, có chỉ dạy mình cách cúng thí thực, vậy mình có thể làm theo không ạ?

Nếu có tâm thì cứ làm, không sao cả, tuy nhiên, **sự tu hành từ bỏ tham, sân, si, mạn, nghi... của chính mình, mới là sự cúng dường tốt nhất đối với Phật và Chúng Sinh.**

Lời tâm sự số 1634

Chúng ta đang ở dạng nào? Phật thì nói là cõi tạm, người thì xem là cõi thực ạ?

Có nhiều lớp của thực tại cùng hiển hiện, người càng giác ngộ(phá dần lớp màng vô minh) thì càng nhận ra lớp thực tại sâu hơn, đúng hơn. Khi trở về hoàn toàn với thực tại(thường tịch quang) thì mọi thứ cho là thực tại trước kia(thập pháp giới, hay vũ trụ vạn vật) liền **"hóa thành không"**(giống như mây, sương, sóng nước, hơi nước, bọt nước... vậy).

Lời tâm sự số 1635

Con mở kinh cho người khác nghe được mà sao chính con lại không nghe được ạ?

Kinh pháp..., vốn nó **mang 1 năng lượng chân chánh mạnh**, người không nghe được bởi trong tâm không muốn sửa đổi, buông bỏ đi những thứ mình đang cho là mình, là của mình. **Phải đấu tranh với bản ngã rất là khó chịu, nên không nghe được.** Còn người nghe được, thì họ tốt lên từng ngày.

Lời tâm sự số 1636

Cho con hỏi, nhân của kiếp nào mà có quả của kiếp này? Tại sao không để cho chúng sanh có kí ức của các kiếp để tránh nhân quả của các kiếp sau ạ?

Nhân của quá khứ mà có quả hiện tại, nhân hiện tại mà có quả tương lai. Vẫn có người nhớ được nhân quả của chính mình đó chứ, nhưng đa phần là bị giới hạn của lục căn, thân tứ đại, và chiều không gian, sự giác ngộ... mà không thể nhớ được các kiếp quá khứ của mình, ngay cả việc hôm qua thôi cũng không nhớ hết, huống hồ là quá khứ lâu xa, lại còn là kiếp trước?,... .

Lời tâm sự số 1637

Con bệnh không làm được gì, lại khiến người khác phải chăm con, con buồn và thấy vô dụng quá ạ?

Tùy duyên thôi, người khác chăm mình bởi mình đã từng chăm họ ở quá khứ, kiếp quá khứ,..., hơn nữa, họ chăm mình, thì sau này sẽ có người khác chăm lại họ. Nhân quả là công bằng lắm, đừng lo nhé. Không ai là thiệt thòi hết đâu, trời cao... luôn có sự sắp xếp trong vô hình, để mọi thứ đều được công bằng và chu toàn.

Lời tâm sự số 1638

Con biết con tạo nghiệp, nhưng con biết sám hối và niệm phật mỗi ngày, như vậy con được về với Phật không ạ?

Phải tự hỏi các nghiệp ác đã dừng chưa?, các nghiệp lành có làm không?, tâm ý có trong sạch không?, tín nguyện vãng

sanh đã đầy đủ chưa?... , mà còn hỏi là còn nghi, còn nghi thì chưa đủ tin rồi đó, cần tu tập tốt hơn, phải tự tin vào chính mình mới được.

Lời tâm sự số 1639

Con đi chùa chỉ biết cầu cho ba mẹ bình an, không biết cầu nguyện thế nào?

Cầu bình an là việc tốt rồi, nhưng chưa phải là điều mà Phật muốn, Phật muốn mọi chúng sinh đều được giác ngộ và giải thoát. Nếu cầu thì hãy cầu việc đó, trong sự giác ngộ tự có bình an,... .

Lời tâm sự số 1640

Có nhà mà không về được, có mẹ thì không được yêu thương, cha con thì mất mà con cứ lưu luyến là nghiệp gì ạ?

Đó chỉ là tình cảm thế gian thôi mà, không phải nghiệp gì đâu, thương thì cứ thương, nhớ thì cứ nhớ, đừng ủ rũ sầu khổ và dính mắc, mà quên đi mọi thứ xung quanh cuộc sống của mình là được,... .

Lời tâm sự số 1641

Thưa thầy, truyền tâm pháp nghĩa là gì? là tâm pháp sống hay tâm pháp chết ạ?

Tâm pháp, không có nghĩa là có pháp mới là tâm pháp, không có sống hay chết gì cả. Tâm pháp, là tâm tỏ pháp nếu có pháp(thấy được thực tướng vô tướng của nó), hoặc tâm tánh thanh tịnh khi không có pháp. Truyền tâm pháp là tâm tâm thanh tịnh thì tương thông với nhau, chứ không phải có pháp để truyền, truyền cái vô pháp mới là truyền pháp.

Lời tâm sự số 1642

Chắc vô lượng thời gian nữa, thì tất cả mới thành Phật được, và vũ trụ này biến mất phải không ạ?

Vô lượng, cũng chỉ là 1 ý niệm, là ý niệm về vô lượng, nếu không có ý niệm này thì chân như hiện tiền ngay lập tức, hết thấy đều là Phật, thập pháp giới dù có mà như không có vậy, tâm con trở về không, về sự tịch diệt hoàn toàn,...

Lời tâm sự số 1643

Con theo Chúa, mà lại thích học Phật, con sợ chúa giận ạ?

Phật chính là Chúa, Chúa chính là Phật, Chúa sinh ra tất cả, chính là vạn pháp từ tâm tưởng sanh, hiểu đến tột cùng như thế thì không còn giới hạn hay trướng ngại gì nữa, con muốn học Phật thì cứ học, nếu vì học Phật mà sợ Chúa giận thì con "xem thường Chúa quá rồi", Chúa của con cũng là bậc thánh nhân, đại từ đại bi..., không phàm phu ưa giận hờn... như thế đâu.

Lời tâm sự số 1644

Lòng con muốn làm lợi lạc cho chúng sinh, mà con chưa đủ khả năng thì phải làm sao ạ?

Hãy quỳ trước Phật, thệ nguyện đi, rằng con mong muốn làm lợi lạc cho chúng sinh, tuyệt đối không có mong cầu công danh lợi lộc... gì, nguyện 1 lòng thành kính tuyệt đối, kính mong tam bảo gia hộ chỉ đường cho con... . Hết thấy những người làm được việc lớn, đều là do Phát Tâm Mà Làm cả. Cũng không có Phật, Bồ Tát nào không mang trong mình tâm nguyện cả.

Lời tâm sự số 1645

Vậy con bắt đầu từ đâu ạ?

Bắt đầu từ việc sửa mình trước, rồi hãy lo giáo hóa, hộ pháp. Tự độ rồi mới độ tha được, tự giác rồi mới giác tha được. Tâm bồ đề càng lớn, thì bồ đề quyến thuộc sẽ càng lớn, hành đạo hay hộ đạo mới càng suôn sẻ, tâm đức, trí tuệ... nhỏ quá, thì khó mà làm được việc gì.

Lời tâm sự số 1646

Con muốn tụng kinh vãng sanh, và chú đại bi, thì bắt đầu từ đâu ạ?

Muốn tụng kinh vãng sanh, thì phải phát khởi lòng tin và nguyện vãng sanh trước, nếu không có tín và nguyện thì tụng để làm gì?. Muốn tụng chú đại bi, thì phải phát tâm bồ đề(đại từ đại bi) trước, là tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi... đó, nếu không hướng tới tâm đại từ đại bi thì tụng chú đại bi để làm gì?. Nếu con hiểu được những điều căn bản đó, ngay từ đầu đã đi đúng đường rồi, làm gì cũng đều là chân chánh cả.

Lời tâm sự số 1647

Nếu trong quá trình hành thiền gặp cỗi vô hình làm con sợ hãi thì phải như thế nào ạ?

Đã gặp đâu?, cái chưa gặp mà sợ thì chỉ là vọng tâm thôi, buông đi. Cho dù có gặp gì thì "gặp phật giết phật, gặp ma giết ma", tức buông hết.

Lời tâm sự số 1648

Khi niệm Phật, mình nên niệm trong tâm có được không ạ, hay phải niệm thành tiếng mới được ạ?

Niệm trong tâm cũng được, đôi khi niệm trong tâm còn viên mãn hơn, bởi thấy được tính thực tu, không cần phải cho ai thấy làm gì cả, Phật, Bồ Tát, Thiên Địa Quỷ Thần... thấy là được rồi.

Lời tâm sự số 1649

sống với cái biết lặng lẽ, quan sát thiện ác, mà nếu khởi tâm ác lên rồi làm luôn thì phải làm sao ạ?

Thấy rõ mà làm thì là cố ý tạo tội, tạo nghiệp rồi, quan sát được thiện ác là để hướng thiện đoạn ác, sửa đổi lại hành vi thì việc quan sát đó mới trở nên có ý nghĩa, nếu không thì cứ hành xử theo bản ngã, bản năng, tu hành làm gì nữa?.

Lời tâm sự số 1650

Con học Phật, đọc kinh, sám hối, giữ 5 giới 1 thời gian, con thấy thân tâm an lạc, nhưng sau đó lại có rất nhiều hiện tượng lạ xuất hiện khiến con rất lo sợ?

Đúng vậy, khi mình quay lại tu hành, thì những điều xấu ác trong tàng thức như muốn níu mình lại, đôi khi nó sẽ làm trưởng ngại, cản trở mình..., ai thì cũng vậy thôi, đó là 1 hành trình tỉnh thức, đấu tranh với bản ngã, con hãy cố gắng vượt qua hết thảy nhé.

Lời tâm sự số 1651

Khi niệm Phật... xong, muốn hồi hướng cho cha mẹ, con cái, và oán thân trái chủ... thì đọc như nào ạ? Mong thầy hoan hỷ ạ.

Trước hết là không có 1 tiêu chuẩn nào cho việc này cả, con cứ tâm sự như chính con người của con là được, không cần phải theo khuôn mẫu nào hết, như vậy tâm chân thành của mình mới hiện rõ.

Lời tâm sự số 1652

Ví dụ cho con hồi hướng cúng thí thực như nào thì được ạ?

Giả như: nguyện đem công đức này hồi hướng tới các vị..., mong rằng chút công đức, lòng thành này của tôi, sẽ giúp cho các vị thêm phần an lòng, và đặc biệt là giúp các vị sớm được giác ngộ và giải thoát nhé,...

Lời tâm sự số 1653

Cho con hỏi, người xưa hay nói phụ nữ tới tháng đốt nhan thấp hương sẽ có tội đúng không ạ?

Nếu tâm thành kính, thì không có tội lỗi gì ở đây cả, thân như sao bằng tâm như?, hướng hồ là Phật, Bồ Tát từ bi vô lượng, sao có thể vì thân như mà không đón nhận sự thành kính, hướng tâm, tu hành... của chúng sinh được? chỉ là người còn tâm lượng nhỏ, còn phân biệt như sạch... mà không chú trọng nội tâm mới bày vẽ ra điều đó thôi, vì vậy, cho dù là ngày đó, hay bất kì là ngày nào... thì cũng cứ tu tập như ngày thường, không sao cả nhé.

Lời tâm sự số 1654

Con sợ quả ác trở ra đột ngột, con không kịp xử lí được ạ?

Hết thấy đều phải hội tụ đầy đủ nhân duyên thì sự việc mới phát sinh, thiện ác cũng thế, **cứ đoạn ác tu thiện**, thì sẽ làm **chậm lại** được quá trình trở quả của ác nghiệp, **sẽ có thời gian** hơn để sửa đổi mình cũng như xử lí được những điều không tốt, **với 1 bản tâm thanh tịnh** nhé, đừng quá lo lắng nha.

Lời tâm sự số 1655

Con thấy mọi người hay nói, bàn thờ các vị Phật, Bồ Tát không được thấp hơn bàn thờ gia tiên. Nếu thấp hơn thì là tội, vậy có đúng không ạ?

Phật, Bồ Tát, là các vị đã tu hành vượt ra ngoài luân hồi rồi, còn ông bà tổ tiên có thể vẫn ở trong lục đạo này, **đức hạnh, trí tuệ, công đức...** tất cả mọi thứ đều không bằng **1 phần nhỏ** của Phật, Bồ Tát được, nếu có thể thì thờ riêng ra nhé, không thì đặt Phật, Bồ Tát ở cao hơn.

Lời tâm sự số 1656

Không hiểu sao, cứ vào chùa thắp hương là con lại khóc nghẹn, không nói nên lời.

Có thể vì **tâm Phật của mình hồi mình tu lại** đi đó, do có **thiện căn từ trước** mới cảm thấy xúc động, **quay lại tu hành** nha con.

Lời tâm sự số 1657

Nhất niệm là sao ạ? Làm sao để được nhất niệm?

Nhất niệm, là sống trong chánh niệm tỉnh giác, tâm không sanh vọng niệm, không chạy theo vọng niệm, tâm thể luôn được thanh tịnh và vắng lặng. Niệm Phật phải thành tâm tuyệt đối, không hoài nghi thì sẽ được nhất niệm, tâm chân thành là gốc của bồ đề tâm.

Lời tâm sự số 1658

Từ ngày con biết đến phật pháp con trở nên không vui không buồn, không yêu không hận, cảm nhận mọi chuyện như lẽ tự nhiên, nhưng đôi khi thấy kì quặc, không thể yêu hay ghét 1 ai, con tồn tại với mục đích gì ạ?

Đúng vậy, khi tâm tĩnh lặng thì chẳng còn nhiều dính mắc, trói buộc nữa, đó cũng là việc bình thường, tại mình chưa quen thôi, bởi lâu nay quen náo nhiệt rồi. Không yêu không ghét... cũng là tâm bình thường, mà tâm bình thường thì là đạo rồi đó, cứ sống an nhiên tự tại thôi, nhưng trong tâm phải tỉnh sáng, thanh tịnh, phải đoạn ác hướng thiện,... là được.

Lời tâm sự số 1659

Con không sát sinh, nói dối, trộm cắp, uống rượu..., mà lại ham muốn sắc dục quá, hay xem phim đen, lòng ái dục muốn bỏ thì phải làm sao ạ?

Ái bất trọng bất sanh ta bà, vì ái mà có mặt ở đây, nên phải thường ngày quý trước Phật, để ấn tượng Phật, Bồ Tát

vào trong tâm thật mạnh, đến khi khởi ác niệm, tà niệm thì nó mới đủ lực ngăn cản, đồng thời quán thân bất tịnh..., việc đó cũng làm tổn hao khí lực, trí tuệ, phước báu, công đức, thọ mạng..., đi dần về hướng súc sinh, địa ngục..., khi thấm vào tâm rồi, thấy rõ hết rồi... thì không dám làm nữa đâu.

Lời tâm sự số 1660

Con thấy nhiều thầy tự xưng mình là A La Hán, Phật..., thầy cho con biết đấy có phải sự thật không?

Con nên xoay lại chính mình, thấu tỏ chính mình, và buông xả hết thảy đi, rồi ai con cũng thấy họ đều là Phật, Bồ Tát cả, khi con mình bạch, tỏ tánh, thì không cần họ phải tự xưng cũng biết họ là ai.

Lời tâm sự số 1661

Tâm và cái biết có khác nhau không ạ?

Tâm có chân tâm và vọng tâm, **chân tâm chính là cái biết, là Phật Tánh đó**. Vọng tâm thì không phải, nó là phiền não.

Lời tâm sự số 1662

Pháp môn là gì? tại sao lại gọi là pháp môn ạ?

Pháp môn là 1 cách thức nào đó để dẫn nhập người tu đi tới sự tỉnh thức, xả bỏ được phiền não ô trược, mà thể nhận được Phật Tánh của chính mình. Và pháp môn nó chỉ đơn thuần là đặt cho nó 1 cái tên để tiện gọi thôi, con đừng nghĩ gì phức tạp lên nhé.

Lời tâm sự số 1663

Tâm con tĩnh như mặt hồ vậy, nhưng bây giờ thì không được nữa ạ, rất nhiều tạp niệm, mong thầy giải đáp ạ.

Trước được chút tĩnh tâm bởi cũng có được chút công đức và công phu, xong không tu nữa mà an trụ vào đó, không chánh niệm, lâu dần lực chánh niệm, công đức, công phu... giảm đi, thì phiền não lại khởi lại đó là chuyện bình thường. Cho nên, tu hành luôn phải được tinh tấn cho đến lúc thành Phật mới thôi, chứ không phải tu được 1 chút thì lại nghỉ chân, hưởng thụ hết phước tâm lại thoái lại thôi. Đến Bồ Tát đẳng giác, còn 1 phẩm vô minh chưa phá, vẫn còn phải tu mà... .

Lời tâm sự số 1664

Thưa thầy, tâm con muốn được hoàn thiện bản thân, mà tội hờn trong lòng vẫn phát sinh, hận thù và căm ghét người làm con tổn thương, họ chia rẽ tình mẫu tử của con,...

Oan oan tương báo, nên chấm dứt thôi. Lấy đức báo oán, lấy thiện đãi người... thì mới là bậc thánh nhân. Còn chuyện của phàm phu thì bàn đến bao giờ mới xong?

Lời tâm sự số 1665

Con thấy trong kinh có nói, có được thân người không dễ, thì con giun nó tu sao để được làm người ạ?

Vào kiếp súc sinh thường là sống với phiền não, phiền não rất nhiều, chỉ lo ăn và ngủ... thôi, để gì tu được, nhưng không phải không thể được. **Vẫn có Phật, Bồ Tát... hóa thân vào cõi súc sinh, nếu may mắn thì nó cũng có thể gặp, biết tu tập và giải thoát.** Còn được làm người hay không, thì phải xem phước đức nhân duyên... của nó. Trong Phật Giáo, cũng có những câu chuyện truyền thuyết như vậy, rằng giun, súc sinh... vẫn có thể đầu thai làm người, khi trả hết nghiệp súc sinh,...

Lời tâm sự số 1666

Nếu không còn niệm nào, có khác với cây khô cá chết không ạ?

Phật có phải cây khô cá chết chẳng?

Lời tâm sự số 1667

Cho con hỏi, con bị người khác xem thường, có phải con còn nghiệp phải không?, con vẫn hằng ngày đọc kinh ạ?

Bị người khác xem thường, thì về phía mình là do mình còn kém trí tuệ, đức hạnh, phước báu..., còn về khách quan thì có thể do oán kết trong quá khứ, hoặc do tâm họ ghen ghét, đố kỵ,... . Vì vậy, bản thân phải biết tu dưỡng, và tha thứ cho hết thầy đi nhé, thì dần sẽ được người khác kính trọng thôi, đó là lẽ tất nhiên. Phải hỏi bản thân phải là người như nào thì mới xứng đáng được người khác, được xã hội, được chúng sinh, được thiên địa quỷ thần... kính trọng chứ?

Lời tâm sự số 1668

Nếu mình từng có lỗi trong quá khứ, mà mình biết sám hối, ăn năn, niệm phật, vậy nghiệp có bị tiêu trừ không ạ? Khi mất có đọa địa ngục không ạ?

Còn tùy vào nghiệp nặng nhẹ thế nào? ví như nợ 1 tỷ mà mới trả 100tr thì sao đủ?. **Nhưng biết sai sửa sai thì tốt rồi, từ đó biết sám hối và làm công đức bù lại nhé.** Nếu tâm thật sự hồi đầu, biết quy y **Phật, Pháp, Tăng** thì sẽ không bị đọa 3 đường ác đâu, tuy nhiên, sẽ vất vả để trả nghiệp và tu tập đấy, cố gắng nhé, phải biết **kiên trì và nhẫn nại** trong việc tu sửa mình thì thân tâm mới dần trở lại an yên được.

Lời tâm sự số 1669

Ta sống vì điều gì, trả nghiệp hay là tạo nghiệp ạ?

Người chưa biết tu hành, thì vừa trả nghiệp vừa tạo thêm nghiệp. Còn người biết tu hành rồi, thì chỉ còn là trả nghiệp, không tạo thêm nghiệp nữa (Bồ Tát sợ nhân).

Lời tâm sự số 1670

Nếu diệt hết..., không vui... không buồn..., vậy ta còn là chính ta không ạ?

Hết thấy tư tưởng đều không còn, thì ta mới thực là ta. Còn cái ta của tư tưởng, cảm xúc, tri giác... thì chỉ là cái ta hư ảo (nhà Phật gọi là Bản Ngã). **Tâm thể rỗng lặng, thanh tịnh, sáng suốt..., đó chính là Tâm Phật nơi mỗi chúng sinh,...**

Lời tâm sự số 1671

Dạ thưa thầy, một người mới học Phật phải hiểu và hành như thế nào ạ? Sau 1 thời gian cần phải nhìn nhận như thế nào ạ?

Người học Phật, bắt đầu từ "tam quy, ngũ giới", xả bỏ "tham, sân, si...", hành các việc thiện, giới đời giúp người..., sau 1 thời gian phải nhận được bản tâm thanh tịnh, sống với nó cho đến lúc viên mãn tâm bồ đề. Không nhận ra bản tâm, tu hành vô ích.

Lời tâm sự số 1672

Giới, định, tuệ... là đạo chưa ạ?

Giới, định, tuệ... không phải là đạo, mà chỉ là 3 biểu hiện của người có đạo mà thôi. Ngoài giới, định, tuệ... còn có vô lượng biểu hiện, tính chất, phẩm hạnh... khác của người có đạo.

Không tâm, không pháp, không ta, không người, không tánh, không vật... thì giới, định, tuệ... ở đâu?, cho nên không giới, không định, không tuệ... nào cả. Hết thấy đều tan biến hết, trở về không(bản thể), bản thể mới là đạo.

Lời tâm sự số 1673

Phong ấn là gì ạ?

Phong ấn, là sự trấn yểm, trấn giữ, đè nén... do sự tương tác nhân quả nghiệp báo... giữa muôn loài và vạn vật với nhau, nếu không có nhân duyên tương quan với nhau, thì tuyệt đối không thể phong ấn nhau được. Ví như thế chấp nhà cho ngân hàng, nợ ai đó ân tình, tội nghiệp đã tạo ra...,

hết thầy đều có thể hiểu là "**phong ấn thân(về tướng)**". Còn 1 loại sâu hơn, là "**phong ấn tâm**", đó chính là làm cho kẻ khác hoặc chính mình mê muội, chấp trước, là "**tâm chấp trước**" của chúng sinh, còn khoa học gọi là "**sự vướng mắc lượng tử**" ở thể vật chất(tướng).

Lời tâm sự số 1674

Để hóa giải phong ấn, làm thế nào ạ?

Để hóa giải phong ấn..., cần giải quyết ở trong **cốt lõi** thì mới hiệu quả, không phải chỉ sử dụng các hình thức thiện xảo(như phong thủy, tử vi, âm dương, ngũ hành...) để giải quyết vấn đề trên bề mặt thân(tướng), đó là **cạn cọt, không phải cách làm của bậc "thánh trí"**.

Bậc A la hán hóa giải hết mọi "**phong ấn tâm**" bằng cách "**xả li tất cả tâm chấp trước(trước tướng, hay không còn sự vướng mắc lượng tử)**". Khi đó, không gì có thể phong ấn, chi phối, đè nén... được vị đó nữa, bởi vị đó đã giải thoát khỏi mọi phong ấn tâm(tâm chấp trước).

Lời tâm sự số 1675

Giải quyết được phong ấn tâm, thì phong ấn thân cũng được giải quyết luôn ạ?

Đúng vậy, **thân chỉ là phần thô của tâm**, nói đến tâm chính là nói đến thân rồi(thân là tâm thô kệch do niệm tâm, niệm lực hình thành mà thôi(**niệm niệm thành hình**)). Hết thầy tâm phiền não(chấp trước, vọng tưởng, phân biệt...) đều xả bỏ, thì làm gì có gì nữa đâu mà phong ấn?..., đó là sự giải thoát(bậc A La Hán,...). **Hiểu được hết thầy hình tướng, chỉ là hư huyền, thì giải quyết được phong ấn thân.**

Hiểu được hết thầy tâm tưởng, cũng chỉ là hư huyền, thì giải quyết được phong ấn tâm. Người hiểu được gốc rễ như vậy, thì dù là ở bất kì đâu cũng tự tại, hanh thông,..., cảnh tùy tâm mà chuyển, cần gì phải nghiên cứu phong thủy làm gì đâu,... .

Lời tâm sự số 1676

Thầy có thể giới thiệu cho con 1 vị chân tu có thể mở phong ấn không ạ?

Nếu thật là chân tu, thì tuyệt đối không đi phan duyên, tác động, can thiệp... vào thứ gì cả. Họ chỉ có thể giảng kinh thuyết pháp, khai thị, dạy học giống như Thích Ca Mâu Ni Phật mà thôi, tuyệt đối không có việc nào khác. Và lại, chân tu có nghĩa là chính mình thật học thật tu, từ bỏ tâm chấp trước..., đó mới là chân tu, là hóa giải mọi phong ấn, vương mắc... của chính mình, không có vị nào khác làm thay cho được, Phật cũng không làm thay cho được. Còn ai làm việc đó, bày vẽ đủ trò... hết thầy đều là kẻ vô minh, ngu muội, lừa gạt thiên hạ... mà thôi.

Lời tâm sự số 1677

Con muốn lành bệnh chứ không phải bị tâm linh chèn ép.

Không có tâm linh nào chèn ép con cả đâu, chính con(tâm chấp trước của con) tự chèn ép mình mà thôi. Thân, tâm... đều vô thường, không nên dính mắc vào thân, lại càng không nên dính mắc vào tâm.

Lời tâm sự số 1678

Thị phi, không phải là con dính mắc vào những thứ phù phiếm bên ngoài(**ngoại thị**) mới là thị phi. Mà ngay cả trong tâm của con, con cũng luôn bị vọng tưởng lôi kéo, suy tưởng, tự trò chuyện với chính tâm tư của mình,..., đó cũng là thị phi(**nội thị**). Con dính mắc vào thị phi(phiền não), thì tâm con chẳng thể thanh tịnh được nữa. **HÃY DỪNG LẠI.**

Lời tâm sự số 1679

Xin hỏi, xã hội bây giờ sống dựa vào vật chất, vậy muốn không có vật chất mà vẫn sống thì phải là sao ạ?

Thân xác chính là vật chất, không có vật chất chính là không có thân xác thì sống chết ở đâu? cái gì sống chết?.

Vật chất(tướng) vẫn cần chứ, có thực mới vực được đạo mà. Nhưng vật chất, tiền bạc, công việc..., chỉ nên dừng ở "phương tiện để sinh sống" thôi, "không nên vì nó mà tham cầu(quá nhu cầu cần thiết để tồn tại), mà sinh ra các mâu thuẫn, tranh giành, tranh đấu... trong gia đình và xã hội...". Như vậy, lại không phù hợp với đạo nữa. Đạo và Đời(Tánh và Tướng),..., luôn song hành với nhau, và phải dung hòa, dung thông với nhau, không còn tương ngại, thì cuộc sống mới trở nên thanh nhàn, tự tại... .

Lời tâm sự số 1680

Đêm đã khuya rồi, con còn chần trở điều gì? nói cho Như Lai nghe.

Lời tâm sự số 1681

Con có thứ gì, mà không thể cho Như Lai không?

Lời tâm sự số 1682

Như Lai là 1 tâm hồn lớn, tâm của ta có thể ôm trọn thái hư vào lòng, trong đó có cả con đấy.

Lời tâm sự số 1683

Thần chết đến gõ cửa, thì ngay cả việc đang ngủ trên giường lúc đêm khuya, vẫn có thể tắc thở mà ra đi. Con, vốn chẳng có gì cả, ngay cả cái thân, cũng chẳng phải của con.

Lời tâm sự số 1684

Cho con hỏi ạ, khi bắt đầu thức tỉnh tu hành, đơn giản là bắt đầu ăn chay niệm phật, mà gặp bất trắc nhiều thì nên đổi mặt như thế nào ạ?

Ở trong tâm, thì không sợ phiền não nhiều, chỉ sợ tâm không giác tỉnh. Ở bên ngoài, không sợ sự việc nhiều, mà chỉ sợ thiếu bản lĩnh, ý chí, niềm tin, trí tuệ, và phẩm hạnh,...

Lời tâm sự số 1685

Ngộ và không là cảnh giới ạ?

Không cần thấy ngộ, cũng không cần thấy không,..., thì cũng chẳng còn cảnh giới của ngộ, cũng chẳng còn cảnh giới của không,... . Được vậy, thì tánh thể HIỆN TOÀN CHÂN.

Lời tâm sự số 1686

Cho con hỏi: “ngài không phải là ngài, vậy ngài là ai?”
KHÔNG BIẾT.

Lời tâm sự số 1687

Có hôm trước, có hôm nay, có ngày mai, nhưng tất cả chỉ là hiện tại phải không ạ?

Là THỰC TẠI chứ không phải hiện tại. Hiện tại, quá khứ, vị lai... là 1 thể và là giả, là vô thường, không thật. THỰC TẠI mới là thật, thực tại ẩn sâu trong 3 thời không đó, như như bất động, thường thường tỉnh sáng.

Lời tâm sự số 1688

Tại sao tâm mình lúc ác lúc thiện ạ?

Thiện, bởi khi đó tâm mình vô tư, dư giả..., thích làm thiện, nghĩ thiện... . Ác, bởi tham cầu, lợi ích..., bởi phản ứng với bản ngã... mà sân, giận... lên, rồi nghĩ ác, làm ác ra bên ngoài. Người thức tỉnh, giác ngộ, thì không thiện không ác, hết thủy tùy duyên, nhưng vẫn đoạn ác tu thiện, và đưa cái thiện ấy trở thành "chí thiện"(cách vật chí chi), thành đại từ đại bi(bồ đề tâm tánh), hoàn toàn giải thoát, không dính mắc... .

Lời tâm sự số 1689

Cho con hỏi, hồi hướng có dành cho người sống được không ạ?. Mỗi lần niệm tâm con muốn hồi hướng cho người đã mất và còn sống?

Được nhé! Không những hồi hướng được cho người còn sống và đã chết, mà họ đều thai sang kiếp khác... họ vẫn được hưởng lợi ích từ con, bởi vũ trụ là 1 thể thống nhất, không có trước sau, xa gần..., nên sẽ có được sự tác động, ảnh hưởng nhất định, tùy vào tâm lượng của con. Người xưa có nói: "1 người biết tu, độ được cửu huyền thất tổ",... .

Lời tâm sự số 1690

Con không biết công đức con có đủ lớn để dành cho tất cả không? nhưng trong lòng con muốn như vậy?

Công đức, ví như 1 ngọn lửa vậy. 1 ngọn lửa có thể châm cho vô lượng ngọn lửa khác, không giới hạn, mà ngọn lửa của mình vẫn không mất đi. Người thật sự giác ngộ điều đó, luôn có được tâm lượng rộng lớn vô hạn, nên họ hồi hướng "là hồi hướng cho tất cả chúng sinh khắp pháp giới, đồng thành PHẬT ĐẠO".

Lời tâm sự số 1691

Thầy nhập niết bàn chưa vậy?

Ở đâu cũng là đạo,... . Có thứ gì nằm ngoài đạo(niết bàn) chăng?

Lời tâm sự số 1692

Tự là gì, và Tánh là gì ạ?

Tự là bản, bản tự, bản môn, bản thể..., hay tự tánh, tự thể..., không nên "bẻ chữ cắt nghĩa" ra làm 2, nếu đứng riêng 1 chữ thì không có nghĩa gì cả. "Tự tánh(tánh biết, phật tánh) chính là bản thể của muôn loài, vạn vật...". Chữ Tánh, có nghĩa là sáng, là linh..., sáng soi, linh thông... hết thấy, không ngăn ngại... . Nghĩa đầy đủ, là bản thể, tự tánh là cội nguồn, gốc gác... của vũ trụ, của hư không các pháp giới..., vĩnh hằng, bất biến, sáng soi, linh thông, linh quang... không trướng ngại. Phật... đắc đạo thì thể nhận, hòa nhập(nhập niết bàn) tự tánh nơi chính mình, thì giải thoát khỏi tất cả.

Lời tâm sự số 1693

Thấy có ác có thiện, là do mình còn các chủng tử ấy nên mới thấy đúng không ạ? Vậy còn thấy mà không chấp vào là không còn ạ?

Tâm không chấp, nghĩa là tâm giải thoát rồi, hãy ngay đó để sống. Nhưng không có nghĩa, có tâm giải thoát thì chủng tử thiện ác không còn. Thành Phật... cũng vẫn còn(như có câu chuyện Phật đau đầu 3 ngày vì nghiệp ác ở kiếp quá khứ đã gõ đầu 1 con cá 3 cái).

Chỉ cần tâm không dính mắc là được rồi, thấy hay không thấy, còn hay không còn... không còn quan trọng nữa. Ở nơi tánh giác thì mọi thiện ác... rồi cũng tiêu tan, chỉ còn lại Phật Tánh, Bản Thể tịch diệt.

Lời tâm sự số 1694

Xin hỏi niết bàn ở đâu ạ?

Nếu con **không tự thấy** niết bàn ở đâu, thì ta có trả lời, con cũng hoài nghi. Nếu con **đã biết** niết bàn ở đâu, thì con hỏi để làm gì?

Lời tâm sự số 1695

Khi con làm 1 việc tốt, người ta nói con là thiện ác lẫn lộn. khi con làm 2 việc tốt, người ta nói con là làm ra vẻ. Khi con làm tới 3 việc tốt, người ta bắt đầu không dám nói gì cả nữa. Khi con làm 4,5,6..., rồi ngàn vạn... việc tốt, thì **tất cả cùng ghi nhận tấm lòng, phẩm hạnh của con**. Con à, **bậc thánh trí không nói mà làm, "hành động mới là lời nói chân thực nhất về con người của con"**.

Lời tâm sự số 1696

Tu thế nào để tâm được thanh tịnh, vắng lặng ạ?

Tự tâm tự định(thanh tịnh, vắng lặng...), tâm ấy, cần phải tu mới có sao?, có dụng tâm là khởi vọng tưởng rồi, chẳng phải định.

Lời tâm sự số 1697

Không tạo nghiệp mới, sao có ngày ngộ được lí vô thường, khổ, vô ngã ạ?

Thì ngộ rồi mới **buông** được đó, chưa ngộ, còn ham thích, tạo tác..., thì **CỨ TỰ NHIÊN**.

Lời tâm sự số 1698

Làm gì có niết bàn, phải không ạ?

Cho có, hay cho không có..., đều là **ĐOẠN DIỆT**, đoạn diệt thì **chẳng phải Đạo**.

Lời tâm sự số 1699

Đoạn Diệt và Tịch Diệt khác nhau đấy, con phải phân biệt cho kĩ. **Đoạn Diệt là tâm chấp Có, chấp Không...**, đoạn đi là **coi như không có gì...**, nhưng thực sự thì mọi thứ vẫn tồn tại hữu vi đấy. **Tâm tịch lặng mà soi chiếu tới tận thực tướng vô tướng của nó mới là chân lí, gọi là sự Tịch Diệt,...**

Tịch mà vẫn sáng là Trí, diệt mà vẫn thương là Bi. Đoạn, thì coi chừng có trí mà không có bi, lâu ngày trí ấy mờ dần mà thành Đoạn Diệt Không..., không phải trung đạo.

Lời tâm sự số 1700

Làm sao để biết tiền kiếp ạ?

Tu hành đi rồi thấy. Bạc Thánh Thanh Văn(A la hán) có thể thấy khoảng 500 kiếp. Hàng Bồ Tát có thể thấy vô số kiếp. Đến Phật thì không gì không thấy, không biết(chánh biến tri, chánh biến giác,...).

Lời tâm sự số 1701

Thưa thầy, sự tạm bợ của thế gian có điểm tận cùng không?

Tạm bợ ở đây chính là sự vô thường(khổ đế) đó, tận cùng của vô thường chính là vô ngã(đạo đế) đó. Người xưa nói: "bĩ cực tái lai", tức cùng cực của khổ, thì thành an vui... .

Lời tâm sự số 1702

Sự giải thoát có định lại ở 1 thời điểm nhất định không ạ?

Sự giải thoát chính là thành Phật đó, thành Phật chính là vĩnh viễn thành Phật rồi. Không phải là định lại ở 1 thời điểm(thời điểm là thời gian, là hư giả, không phải sự thật), mà hiểu là định lại ở THỰC TẠI(niết bàn), tức trở về tự tánh bất sanh bất diệt.

Lời tâm sự số 1703

Con có muốn dùng thân mạng của mình, sự nghiệp của mình "để vì sự giác ngộ của chúng sinh hay không?". Nếu được, ta sẽ giao sứ mạng của Như Lai ấy cho con.

Lời tâm sự số 1704

Bạch thầy, con xin hỏi chân lí là gì? tìm nó ở đâu?

Chân lí, là thực tướng của các pháp, xả li hết thủy pháp, thì còn lại chân tướng vô tướng(cũng tức là buông xả hết thủy phiền não, thì chân tâm hiện bày).

Lời tâm sự số 1705

Sứ mạng gì để cứu chúng sinh trong thời kì này ạ?

Người tu hành phải lấy "**pháp thân huệ mạng**" của chính mình **mà làm sự nghiệp**. Đó là chân thật cứu chúng sinh, ở bất kì thời kì nào cũng phải như vậy. Pháp thân, là lấy thân làm gương(**thân giáo**), phải thật tâm tu hành, khi trí tuệ khai mở, thì phải truyền bá rộng rãi, như mưa rơi khắp đại địa, làm cỏ cây tươi mát, reo chuông tử thiện lành, giải thoát vào lòng chúng sinh, đó là sự nghiệp vĩ đại của những người con của Như Lai.

Lời tâm sự số 1706

Người tu hành chân chính đã phát tâm từ bi cứu độ chúng sinh, thì còn muốn về tây phương cực lạc để làm gì ạ?

Về tây phương cực lạc, chính là về tự tánh Di Đà nơi chính mình, đó là "**độ mình**", độ mình xong thì mới cứu độ chúng sinh được chứ? Chưa độ mình xong(chưa trở về tự tánh Di Đà) thì độ được ai đây? Lấy gì để độ?... .

Lời tâm sự số 1707

Trong khi chúng sinh vẫn còn khổ, mà muốn tu hành về tây phương, như vậy có phải là tâm con còn ham muốn mong cầu?

Về tây phương(trở về tự tánh) thì cần buông xả hết mọi phiền não, tạp niệm thì mới trở về được, đâu phải dùng tâm tham... mà cầu... được?. Trở về tự tánh rồi, thì mới có từ bi và trí huệ chân chánh mà hành đạo được. Không nhận ra tự tánh của mình thì tu hành vô ích, giáo hóa cũng vô dụng(tức chưa có tri kiến giải thoát, mọi nhìn nhận vẫn nằm trong luân hồi).

Lời tâm sự số 1708

Con đang đau buồn vì quê con không có sư giảng đạo, để dân tự làm khổ nhau bởi tham, sân, si, sĩ diện... ạ?

Vậy thì chính con hãy làm 1 vị sư ấy đi, sư không nhất thiết là cạo đầu đắp y, mà là người có tâm chân thật tu hành, rồi trí tuệ khai mở, thì đem trí tuệ ấy truyền bá rộng khắp dựa vào nhân duyên của mình, dùng tài vật kiếm được mua kinh sách, máy nghe giảng, quà tặng phật giáo... để gieo duyên thật nhiều..., không ai làm thì con hãy là người đầu tiên đi, đệ tử phật thì phải mạnh mẽ, đôn phương độc mã mà vẫn không lay động ý trí, vẫn hoàn thành sứ mệnh,...

Lời tâm sự số 1709

Cho con hỏi, con không biết tâm con ở đâu?

Ta cũng không biết tâm ta ở đâu, ở đâu cũng có, và ở đâu cũng không có. **Bản tâm thường trụ, rộng khắp, có mà như không có vậy.**

Lời tâm sự số 1710

Thầy cho con bài chú khi phóng sinh ngắn gọn mà đầy đủ nhất ạ?

Tâm chân thật, chính là kinh chú.

Tạm biệt nhé, anh bạn nhỏ, đáng tu tập mà thoát kiếp súc sinh, giác ngộ giải thoát làm phật để thoát khỏi lục đạo luân hồi khổ đau đi, tạm biệt... .

Lời tâm sự số 1711

Bạch thầy, cho con hỏi, làm sao để tâm như như bất động ạ?

Tự tâm vốn sẵn như như bất động, nhận ra liền thành, không cần phải làm gì hết. Còn "tâm phải làm sao?, tâm tìm cầu... đó, chính là vọng tâm". Xả hết thấy ý niệm ấy đi, thì chân tâm mới hiện tiền.

Lời tâm sự số 1712

Bạch thầy, con hỏi nữa, là nhìn đời thấy đạo, đạo được hiểu là chân lí là sao thầy?

Đạo ẩn trong tất cả, nó có thể là chân lí, nhưng cũng có thể không là chân lí nào cả. Bởi chân lí tới đâu, định nghĩa hay thế nào..., thì nó vẫn chỉ là khái niệm, nếu không có khái niệm nào, thì 2 từ chân lí còn đâu?, về điều gì?... .

Lời tâm sự số 1713

Con có điều gì đã biết rõ là đang làm trái lương tâm, mà con vẫn làm không?.

Lời tâm sự số 1714

Tư tưởng ta hướng về đâu thì tâm ta ở chỗ đó ạ?

Vạn vật, vạn cõi... từ tâm tưởng sanh, nhưng tâm đó là tâm vọng tưởng,... . Không tưởng thì không vật, không cõi..., đó là chân tâm, là nhất chân pháp giới,... . Ở đâu cũng là chân tâm, là bản thể..., mới là nghĩa cùng khắp chân thật,... .

Lời tâm sự số 1715

Thưa thầy, khi con người sinh ra có tâm thiện hay tâm ác?

Khi con người sinh ra thì là tâm thanh tịnh, không thiện không ác..., thiện ác... chỉ là khái niệm khi nhìn nhận sự việc mà có đánh giá chủ quan khác nhau..., tùy nhân sinh quan mỗi người sâu cạn mà nhìn nhận,...

Lời tâm sự số 1716

Làm sao để chuyển biến tâm bất loạn thành tâm nhất thể ạ?

Tâm bất loạn là tâm thanh tịnh, chữ "loạn" chính là "phiền não", bất loạn là không phiền não, không phiền não thì thanh tịnh,... . Nhất thể, cũng có nghĩa là thể thanh tịnh đó thôi, là thể thanh tịnh tịch lặng..., đó là chân tâm, luôn sống với chân tâm chính là nhất, là chuyên chú, đó là chỗ để sống của người giác ngộ, và hướng tới sự giải thoát khỏi mọi ràng buộc,...

Lời tâm sự số 1717

Con vì cuộc sống mưu sinh mà tâm bị tán loạn, làm sao con thoát ra khỏi khổ đau ạ?

sống với tất cả bằng tâm chân thành, chính trực, ngay thẳng..., tuy như vậy sẽ là thiệt thòi trong việc mưu sinh và dễ bị ghen ghét trong các mối quan hệ..., nhưng sẵn sàng vượt qua tất cả, thì đó là người chính nhân quân tử... rồi đấy,...

Lời tâm sự số 1718

Thầy là một nhà sư, hay là cư sĩ tại gia ạ? Con có thể xem ngài như 1 thiện tri thức của con được không?

Ta không phải là 1 nhà sư, cũng không phải là 1 cư sĩ, ta là ta thôi. Ta cũng không phải thiện, cũng không phải ác,..., ta không là gì cả, cũng không muốn là gì cả nữa,... .

Lời tâm sự số 1719

Sao thầy không coi mình là 1 nhà tri thức?

Chân tâm, thì không tồn tại bất kì 1 loại tri thức nào nữa cả. Rỗng lặng, thanh tịnh... đến tịch mịch. Vô vật, vô tướng, vô ngôn, vô niệm..., không thể diễn tả. Tri thức... thì còn đối tượng để soi chiếu, nhìn nhận... mà đúc kết. Chân tâm, thì "không còn gì cả".

Lời tâm sự số 1720

Trước khi thầy nhận ra được những điều trên, thì thầy có nhận được sự chỉ dẫn từ 1 vị nào chăng? Hay do thầy ngộ ra ạ?

Đường do thầy chỉ, đích tự mình đến.

Lời tâm sự số 1721

Trong cõi nhị nguyên hãy quan sát từng sắc na hoạt động của não bộ?

Trong 6 nẻo luân hồi(chính là thế giới nhị nguyên), chỉ có cõi người và cõi súc sinh... là có não, 4... cõi khác không có

não thì quan sát cái gì?, hơn nữa, tại sao phải sanh tâm quan sát làm gì?

Chân tâm thanh tịnh, tâm ấy không nằm trong nhị nguyên, vốn vô tâm, vô tướng, vô cảnh..., nên sống với nó để thoát khỏi lục đạo luân hồi, thoát khỏi thế giới nhị nguyên, tam giới... .

Lời tâm sự số 1722

Có A Di Đà Phật, và thế giới cực lạc không ạ?

Khi nào "hiểu" thì thấy, khi nào "tin" thì thấy, khi nào "chứng ngộ" thì thấy,... . Không hiểu, không tin, không chứng ngộ,..., thì tuyệt chẳng thấy gì cả.

Lời tâm sự số 1723

Vậy cảnh giới giải thoát ấy cô đơn hieu quạnh buồn quá ạ?

"Ai" đang cô đơn?. "Cái ta" nào đang hieu quạnh?. "Tâm nào" đang buồn quá?

Lời tâm sự số 1724

Cõi nào giải thoát được 6 đường ạ?

Có 4 pháp giới tứ thánh, đã giải thoát khỏi luân hồi, đó là hàng Thanh Văn, hàng Duyên Giác, hàng Bồ Tát, và Phật... . Cộng với lục đạo là thập pháp giới, nhưng pháp giới tứ thánh vẫn chưa phải là sự giải thoát tuyệt đối (niết bàn), mà sự giải thoát tuyệt đối, phải là "nhất chân pháp giới (Phật Tánh), hay Thường Tịch Quang...", là đã giải thoát khỏi "thập pháp giới", lục đạo,... .

Lời tâm sự số 1725

Đạo Phật là con đường dẫn tới niết bàn phải không ạ?
Vậy con đường đó có hay không ạ?

*Xoay lại tâm mình thì liền đã đi trọn con đường giác ngộ.
Bản tâm... thanh tịnh, rỗng lặng, tỉnh sáng, tịch mịch... chính
là niết bàn, là đại đạo... rồi đấy, chứ không phải ở một nơi xa
xôi nào cả.*

Lời tâm sự số 1726

Thầy có thể tặng con 1 câu mà thầy giác ngộ để con
ngẫm được không ạ?

Đại đạo vô ngôn..., lấy gì để tặng?

Lời tâm sự số 1727

Thầy là ai mà biết nhiều về kinh sách thế ạ?

Ta là tất cả, ta cũng không là gì cả.

Lời tâm sự số 1728

Thầy từ đâu đến ta bà này, và sẽ đi về đâu?

Ta chưa từng đến đây, ta cũng chưa từng đi đâu cả!

Lời tâm sự số 1729

Nghe những câu trả lời của thầy mà con không hiểu gì cả?

Có những thứ không hiểu được thì không cần phải hiểu, để tâm thanh tịnh, không vọng niệm, không kiến thức, không thấy biết gì cả..., đó là an hưởng niềm vui tịch lạc... của bậc chân nhân... .

Lời tâm sự số 1730

Khi tai họa ập xuống gia đình con, có phải là phước đã tận, nghiệp đã trở phải không ạ?

Do nghiệp trở thì đúng, còn phước tận thì chưa chắc, vượt qua được gian nan, thì mọi thứ sẽ bình thường trở lại. Con hãy gắng tu tập, bản lĩnh để vượt qua sóng gió nhé.

Lời tâm sự số 1731

Con còn nhiều vọng động, con thấy chán và muốn ra khỏi vòng tròn.

Thấy được tâm vọng động... chính là đang tỉnh thức rồi đó, chính tâm vọng đó là vòng tròn của sự luân hồi lục đạo. Sống với sự tỉnh thức(tâm thanh tịnh), chính là chìa khóa để con thoát khỏi nó nhé.

Lời tâm sự số 1732

Con muốn tụng kinh mà con không nhớ được ạ, xin thầy chỉ giáo?

Không nhớ là chuyện bình thường thôi mà, đừng nặng nề việc đó quá nhé, không nhớ thì vừa cầm vừa đọc tụng, nhiều lần ắt nhớ. Mà không thể nhớ được thì cũng không sao cả, từng phút từng giây nhớ Phật niệm Phật(tâm thanh tịnh) thì tương lai cũng ắt thành Phật thôi.

Lời tâm sự số 1733

Thầy cho con hỏi, khi nào con vãng sanh được? con mệt mỏi quá, đau khổ quá?

Hãy buông xả hết tất cả vạn sự vạn duyên vạn phiền não... ấy trước đi đã. Cuối cùng, chỉ còn lại 1 bản tâm thanh tịnh, đó chính là quê hương cực lạc của chúng ta rồi đó,... .

Lời tâm sự số 1734

Khi con niệm phật, con buông xả vạn duyên..., trong tâm chỉ còn câu A Di Đà Phật. Vậy có phải con đang dính vào câu Phật hiệu, chưa thật buông xả phải không ạ?

Đến đó rồi, thì "buông luôn cả câu A Di Đà Phật" đó đi, chỉ còn lại một thể tâm thanh tịnh, trong lặng, tỉnh sáng..., đó chính là "TỰ TÁNH DI ĐÀ". Sống nơi tự tánh ấy, thì cực lạc liền hiện tiền, mọi lúc và mọi nơi,... .

Lời tâm sự số 1735

Thưa thầy, tâm không động nghĩa là gì ạ? Con thấy tâm bị động thì giữ cho nó không động nữa?

Nếu giữ được tâm không cho động, vậy tại sao lại còn hỏi tâm không động là gì?. "Nếu là tất cả niệm, thì sẽ hiểu được bản tâm không niệm, tự không động", động là niệm, không niệm thì cái gì động?... .

Lời tâm sự số 1736

Cái gì rõ biết động và tịnh ạ?

Bản Tâm(Tánh Biết, hay Phật Tánh).

Lời tâm sự số 1737

Con thấy mọi người tụng kinh rất nhiều, nhưng toàn là tiếng nước ngoài, vậy làm sao người tụng hiểu được ý nghĩa của các bài kinh đó ạ?

Trong mỗi bài kinh đều có bản dịch cả, tìm hiểu bản dịch để hiểu nghĩa trước thì tốt nhất, việc tụng tiếng nước ngoài "chỉ mang tính truyền thống" thôi. Học hiểu và hành (pháp học, pháp hành) mới là người biết tu tập thực sự. Hiểu mà không hành, thì không phải người tu, huống hồ là đọc mà không hiểu gì cả, thì lại càng không phải.

Lời tâm sự số 1738

Như thế nào là giải thoát ạ?

Không như nào cả.

Lời tâm sự số 1739

Làm sao để niệm Phật nhất tâm, và ý nghĩa của việc tụng kinh ạ?

Tụng kinh, là để cột cái tâm này lại một chỗ, nơi câu niệm, câu chú... ấy, không cho tâm lãng xãng, vọng động... nữa. Rồi tiếp theo, là buông xả sự chuyên chú, nhất tâm đó, "để trở về chân tâm thanh tịnh", đó là mục đích rốt ráo của kinh chú.

Để nhất tâm..., thì trước hết tâm phải chân thành, thật tâm mà tu, mà niệm... thì đương nhiên có kết quả. Tâm chưa thành thật, tuyệt chẳng thể tiến bộ nửa bước.

Lời tâm sự số 1740

Từ bi có liên quan gì đến giác ngộ không ạ? Không từ bi, không xấu ác.... thì sẽ như thế nào?

Từ Bi không phải là thiện của thiện ác đối đãi. Từ cũng có nghĩa là Tự..., là bản tự, bản môn(chân tâm, phật tánh...) vốn sẵn sáng(trí, tuệ, quang...), vốn sẵn bi(chí thiện, trong sáng, thanh tịnh...). Giác ngộ ở chỗ triệt ngộ(chỉ còn bản tánh) thì cũng chính là đại từ đại bi,... .

Không từ bi, là không nhận ra bản tánh. Không thiện ác thì vô tâm..., nếu có cả 2 thì đồng với cỏ cây đất đá... mà thôi. Từ Bi và Trí Huệ vốn sẵn đầy đủ(muốn vứt đi cũng không được) thì chính là Phật, Bồ Tát... rồi vậy.

Lời tâm sự số 1741

Tâm là tưởng, là tư tưởng ạ?

Tâm có thể là tưởng(vọng tâm). Tâm cũng có thể không là gì cả(chân tâm).

Lời tâm sự số 1742

Cái gì thúc đẩy thầy truyền pháp ạ?

Người nào cần của thì xin của, cần pháp thì xin pháp... .

Thì...

Có của cho của, có pháp cho pháp..., tùy duyên ấy mà, không khởi, không mắc... .

Lời tâm sự số 1743

Con mơ thấy những cái như đời thật, ở bên ngoài vũ trụ có 1 dạng sống tâm linh rất phát triển phải không ạ?

Đức Phật nói: "có hằng hà sa số thế giới có sự sống". Chúng ta chỉ là "1 trong vô số đó", và chúng đều là trong lục đạo luân hồi cả..., chúng sinh cõi Chư Thiên(cõi trời)... thì phát triển hơn, vi diệu hơn... .

Vì cùng trong luân hồi, nên có thể tái sinh lẫn lộn vào nhau được, tùy nghiệp, tùy tâm tưởng..., việc nhớ lại tiền kiếp, hoặc đột phá được chiều không gian nhờ tu tập... thì vẫn có thể biết được, hiểu được, mừng tượng được... những thứ không thuộc về chúng ta,... . Chúng ta không

thấy được bởi bị giới hạn bởi không gian 3 chiều, thân xác tứ đại..., nhưng biết hay không biết đều không quá quan trọng, điều quan trọng là làm sao thoát ra được luân hồi ấy (tức tam giới, vũ trụ, hay thập pháp giới chúng sinh...).

Lời tâm sự số 1744

Nơi nào có sự nhận biết, thì nơi đó là tâm ạ?
Không còn đối tượng để nhận biết, thì tâm ở đâu?

Lời tâm sự số 1745

Vậy nhận biết cái không ạ?
Không nhận biết gì cả, có và không có... là còn đối đãi, ...
Tánh Biết (phật tánh) thì chỉ thấy biết chính nó, không có đối tượng bên ngoài... . Chính nó, thì thanh tịnh, tịch tịnh, vô tâm, vô vật, vô tướng, vô phiền,

Lời tâm sự số 1746

Bình thường tâm con loạn, nhưng cứ uống rượu say rồi, con lại nhớ đến Phật ạ?

Vì lúc đó, con mới thấy chính con. Còn bình thường, con chỉ thấy những tham muốn... . Xả bỏ hết thấy tham muốn..., thì lúc nào con cũng là chính con.

Lời tâm sự số 1747

Con hoan hỷ đón nhận những lời dạy của ngài, mà con không biết ngài là ai?

Ta chẳng khác con, con chẳng khác ta. Ta chính là con.

Lời tâm sự số 1748

Nhìn vào **hành động, việc làm** của 1 người..., là biết ngay **tâm địa** của họ, **lời nói** bên ngoài có thể giả được, nhưng **lòng tham...** thì không thể dấu được, sớm muộn cũng lòi ra.

Lời tâm sự số 1749

Không có lòng tham, thì làm sao phát triển xã hội được ạ?

*Lòng tham... phát triển xã hội của phàm phu, còn tình thương(không tham)... phát triển xã hội của thánh hiền. Xã hội của phàm phu, thì **thịnh suy, chiến tranh, chết chóc...** . Còn xã hội của thánh hiền, thì **cực lạc, an vui, thái bình,...** .*

Lời tâm sự số 1750

Hạn sử dụng của một chiếc xe đạp... là 5 năm,... .Hạn sử dụng của một chiếc xe máy... là 10 năm,... .Hạn sử dụng của một chiếc oto... là 20 năm,... .Hạn sử dụng của một ngôi nhà... là 50 năm,... .Thế nhưng, hạn sử dụng của sinh mạng con người..., là không biết trước được khi nào sẽ ra đi,..., vì vậy, hãy trân quý thân mạng của mình, đừng làm nô lệ cho vật chất và hư vinh..., hãy dùng nó để làm những điều có ý nghĩa cho cuộc sống của con và toàn thể xã hội,... .

Lời tâm sự số 1751

Thời gian, không gian... sẽ càng nhỏ hẹp với người có tâm lượng nhỏ, trí lượng nhỏ..., còn với người có tâm lượng lớn, trí lượng lớn..., thì nó cũng vô biên vô tận,... . **Đối với người chưa ngộ, thì 100 năm, xem chừng rất là dài..., nhưng đối với người giác ngộ, thì vô lượng thọ, cũng chỉ là một ý niệm vô thường,...** .

Lời tâm sự số 1752

Cho dù thấy thời không rộng lớn..., mà chưa thoát ra nó, còn ý niệm về nó, thì cũng vẫn nằm ở trong nó, **"mới hiểu được cái vô lượng thọ tương đối", chưa hiểu được cái "vô lượng thọ tuyệt đối của Chư Phật",...** .

Lời tâm sự số 1753

Đối với Chư Phật..., vô lượng thọ, cũng chỉ là một ý niệm về nó, **không còn ý niệm về nó**, hay về không thời gian,..., thì mới có thể thể nhập được chân tâm, tự tánh thanh tịnh... **một cách tuyệt đối, viên mãn**. Khi đó, mọi khổ đau... dù chất chứa trong 100 năm, hay 100 kiếp..., cho đến vô lượng kiếp..., thì nó cũng được hòa tan, chỉ như một hạt muối bé nhỏ bỏ vào hồ nước ngọt của tự tánh mênh mông, chẳng thể làm thay đổi bản chất của sự thanh khiết, tự tại, và giải thoát..., ở ngay trong chính khổ đau, và sinh diệt,...

Lời tâm sự số 1754

Ở trong thời không,...
Năm ngoài thời không,...
Đối với Chư Phật,...
Chẳng còn ngăn ngại,...
Điều dụng, tùy biến,...
Vì chúng sanh tâm,...
Lợi lạc khôn cùng,....

Lời tâm sự số 1755

"Thanh tịnh tâm, chính là đại thuận tự nhiên,...". Khi tâm thanh tịnh, thì mọi đạo lí đều từ đó mà có ra, thuận với đạo tự nhiên mà đối nhân, xử thế, tiếp vật,... . **Tâm không thanh tịnh, mọi thứ sẽ có vấn đề...**, đối nhân sẽ có mâu thuẫn..., xử thế sẽ có bất công..., tiếp vật sẽ có trở ngại,....

Lời tâm sự số 1756

Tự nhiên, là sự vận hành trôi chảy, thông suốt... của vạn vật, không có ngăn ngại..., thuận tự nhiên, là thuận theo cái trôi chảy, thông suốt ấy..., mà vẫn không đánh mất chính mình, đánh mất bản tánh nguyên thủy, thuần khiết, trong sáng, vô tranh, vô dục,....

Lời tâm sự số 1757

Thanh tịnh, **thấy** thông suốt,...

Thanh tịnh, **nghe** thông suốt,...

Thanh tịnh, **nói** thông suốt,...

Thanh tịnh, **biết** thông suốt,...

Lời tâm sự số 1758

Sinh tử trong 1 kiếp người..., chỉ là một khoảng khắc vô cùng nhỏ bé, trong sự luân hồi của mỗi chúng sinh, nó dài tới vô tận,... .Thanh tịnh tâm, chính là đại pháp, đưa sinh tử dần trở về với chân tánh, bản nguyên... của vũ trụ nhân sinh, của muôn loài vạn vật,...

Lời tâm sự số 1759

Kiếp người, chỉ là một dạng hình tướng của mỗi chúng sinh..., trong luân hồi vô tận,...., chỉ như là một mắt xích, trong sợi dây xích dài vô biên,.... . Khi thọ mạng hết, lại theo dòng chảy, sự biến chuyển liên tục... của đại tự nhiên mà thọ thân tướng khác, mắt xích khác,.... . Cũng cứ như vậy mà không có hồi kết, nếu bản tánh bên trong không được chiếu soi,...

Lời tâm sự số 1760

Ở bên trong sinh tử, là bất sanh bất tử,..., ở bên trong luân hồi, là bản tánh tự nhiên, thuần khiết... của mỗi chúng sinh, vạn vật... . Nếu có thể sống với bản tánh tự nhiên, thuần khiết..., thì sẽ đưa dần cái sanh tử kia, về cái bất sanh bất tử... .

Lời tâm sự số 1761

Còn hình, còn tướng.... còn luân hồi,...

Vô hình, vô tướng... luân hồi không,...

Bản lai diện mục... xưa nay tỏ,...

Nhận chân là tướng... thành Như Lai,...

Lời tâm sự số 1762

Kẻ phàm phu..., thì nhìn vào cái thật nhỏ của bản thân mà khóc,... . Còn bậc thánh trí..., thì nhìn vào cái thật lớn của bách tính chúng sinh... mà khóc,...

Lời tâm sự số 1763

Người phàm phu... thì chỉ nghĩ cho mình, mọi thứ chỉ gom góp cho bản thân, ích kỉ với kẻ khác,..., vì những thứ vụn vặt, tinn mĩn... không có được, không hài lòng... mà đau khổ,..., từ đó mà tranh giành, mâu thuẫn... với người thân, bè bạn,..., tâm trí nhỏ hẹp đó thì làm sao mà có được sự tự tại, an vui...?.

Lời tâm sự số 1764

Bậc thánh trí..., vì không còn nghĩ cho mình, nên toàn tâm toàn lực mà nghĩ đến chúng sinh vạn vật..., làm sao để chúng sinh vạn vật... được gắn kết, hòa thuận,... là câu hỏi lớn đối với họ, họ luôn đi tìm đáp án cho câu hỏi đó, và khi có được đáp án rồi, thì liền hành động để góp sức vào công cuộc giữ gìn hòa khí... cho tất cả..., thử hỏi, có hành vi nghĩa cử nào... có thể so sánh bằng việc đó?,... .

Lời tâm sự số 1765

Thế giới luôn tôn vinh sự hòa bình, người mà có thật nhiều công lao để giữ gìn sự hòa bình cho nhân loại sẽ được tôn vinh, được khen thưởng..., (như giải nobel hòa bình vậy,...). Nếu bản thân mỗi người chưa được giải nobel hòa bình của thế giới..., thì cũng nên giành được giải nobel hòa bình trong gia đình, trong đoàn thể nhỏ bé của mình,..., có nên chăng?. Nếu con có thể làm được điều đó, thì con đã là tiểu bồ tát, tiểu thánh hiền rồi,...

Lời tâm sự số 1766

Tâm bồ đề khai nở,...

Phiền não liền tiêu tan,...

Những việc của bản thân,...

Không còn xem trọng nữa,...

...

Tâm bồ đề khai nở,...

Tấm lòng liền bao la,...

Vì chúng sinh phụng sự,...

Gọi là hiền, là thánh,...

Lời tâm sự số 1767

"Cho bản thân một ít nhàn rỗi, cũng là một việc làm có ý nghĩa". Làm, không nhất thiết là phải động não, động chân động tay..., đôi khi, phải cần đến sự tĩnh lặng, để cơ thể lấy lại được năng lượng sống, lấy lại sự cân bằng của tâm trí..., đó cũng là thiện với chính mình.

Lời tâm sự số 1768

Trong các mối quan hệ gia đình, xã hội..., cũng đều cần phải có khoảng trống của sự tĩnh lặng..., để mỗi người cảm nhận được sự tự do và bình an..., không phải lúc nào cũng hồ hởi, vồ vập, cười cười nói nói..., thì cuộc sống mới được tốt đẹp..., đôi khi khôn lanh quá... lại phản tác dụng, khiến thần trí mệt mỏi, bất an..., người khác thì cảm thấy phản cảm, vô duyên,... .

Lời tâm sự số 1769

Người có trí tuệ..., họ luôn có khoảng trống cho riêng mình, dù là trong các mối quan hệ hay công việc nào..., ở trong khoảng trống đó, mà có được sự nhìn nhận khách quan, điềm tĩnh..., sự việc sẽ thêm phần sáng tỏ, chất lượng cuộc sống vì thế mà thêm phần giá trị, thanh cao... .

Lời tâm sự số 1770

Vạn pháp vô thường,...

Kẻ trí không vội,...

Đi hết nhân sinh,...

Bằng tâm bình thản,...

Lời tâm sự số 1771

"Người phàm, quá bận rộn để thưởng thức cuộc sống. Cuộc sống, lại quá bận rộn để thưởng thức một tâm hồn trong sáng". Cuộc sống, nó phải ghen tị với một tâm hồn trong sáng, vì chính nó, cũng chưa phải là một sự sắp đặt hoàn hảo, bản thân nó chứa đựng đầy rẫy những thứ ô tạp, bạo động, và hỗn loạn... .

Lời tâm sự số 1772

Trong sáng, và thánh thiện..., là bản chất nguyên thủy của xã hội, của con người, của cả vũ trụ vạn vật... . Người giác ngộ, không cần thiết phải thưởng thức hương vị vô thường ở bên ngoài, mà ngay trong chính tâm tánh thuần khiết của họ, đã tràn đầy sự hỷ lạc, và được nhiếp thọ vô cùng tận, ..., mở rộng đến vô cùng, không chỉ giới hạn ở kiếp người ngắn ngủi,...

Lời tâm sự số 1773

Thường thức cuộc sống,...

An vui một đời,...

Thường thức tâm tánh,...

An vui vĩnh hằng,...

Người phàm, người trí,...

Bận rộn?, thong rong?,... .

Lời tâm sự số 1774

"Đối với người giác ngộ, vô lượng đức hạnh họ đã vẹn toàn, vì vậy, họ cũng có vô lượng đạo lí để dẫn nhập kẻ tu, hướng tới sự vẹn toàn đó". Như người cha thương con, thì muốn truyền lại cho con tất cả sự hiểu biết, kinh nghiệm... về cuộc sống của mình, mong cho con sớm được trưởng thành,... . Như vị Phật thương chúng sinh, thì muốn truyền lại cho chúng sinh tất cả tri kiến giải thoát..., mong cho chúng sinh sớm thoát li lục đạo luân hồi,...

Lời tâm sự số 1775

Khi một người đã giác ngộ, họ biết quán xét căn cơ, tâm tình, suy nghĩ và hành vi... của mỗi chúng sinh, từ đó mà họ lập nên những phương tiện, phương cách... để dẫn lối cho mỗi chúng sinh ấy, đó gọi là hoằng pháp lợi sanh, mang tâm từ bi mà cứu rỗi chúng sinh mê muội,...

Lời tâm sự số 1776

Tự lợi, lợi tha,...

Tự giác, giác tha,...

Giác, hạnh... viên mãn,...

Hết thầy chúng sinh,...

Đồng thành Phật đạo,....

Lời tâm sự số 1777

"Con người sinh ra, không ai muốn mình bị người khác xúc phạm cả, cũng chính vì vậy, mà đừng nên xúc phạm ai cả,...". Khổng Tử dạy: "việc gì mình không thích, thì đừng làm ra với người khác,...". Vì còn tâm kiêu ngạo, vì còn cảm thấy bản thân hơn người khác... mới đi chê chách, xúc phạm... họ. Nếu trong lòng tràn đầy sự từ bi như Phật, thì đâu có làm việc đó đâu?... . Vì vậy, phải biết thừa nhận trong tâm của mình còn yếu kém, khuyết điểm..., mà lo sửa đổi, ấy mới là người biết tu hành.

Lời tâm sự số 1778

Thân ta, thân người...

Tuy hai mà một...

Cùng đại pháp thân...

Xúc phạm kẻ khác...

Cũng nào khác chi,

Xúc phạm chính mình,...

Người thêm tội hổ,...

Miệng mình bản nhợ,...

Lời tâm sự số 1779

*"Ai cũng muốn nghe lời hay, ý đẹp... . Vậy thì hãy mang lời hay, ý đẹp... ấy, đến với mọi người,...". Không ai sinh ra, là để nghe những lời không hay từ người khác cả, vì vậy, có mở miệng, thì hãy cố gắng nói những lời lẽ tốt đẹp..., bằng không, **hãy im lặng**. Người đời, không ai nói người biết im lặng là ngu ngốc cả, nhưng sẽ nói những người thốt ra những lời không hay ho..., là kẻ tồi tệ,..., làm người, nhất định phải trưởng thành được điều đó.*

Lời tâm sự số 1780

Ác khẩu, ác ý...

Kẻ ngu hay tạo...

Nào ngờ lời ấy...

Quay lại chính mình...

Nghiệp đã reo rồi...

Làm sao tránh được?... .

Lời tâm sự số 1781

"Khổ đau ơi, Như Lai không cần phải rời xa mi... . Vì tấm lòng của ta, có thể bao dung được cho mi rồi,...". Nếu gọi bùn là khổ đau, hoa sen là hạnh phúc,... thì cũng không có đúng lắm, bởi vì, không có bùn thì làm sao có hoa sen?... . Nếu nhìn sâu một chút, thì hoa sen được tạo ra từ bùn, cũng như hạnh phúc được ẩn dấu từ ngay trong chính những khổ đau,..., khổ đau và hạnh phúc... ấy, là do chúng ta đặt cho nó những cái tên, phân biệt nó mà ra, bản chất chúng là một, chúng chỉ là chúng mà thôi... .

Lời tâm sự số 1782

Nếu tấm lòng được mở rộng thêm, thì ta không những có thể dung chứa được những khổ đau của chính mình, mà còn dung chứa được những khổ đau của người khác nữa..., và chuyển hóa nó thành những đóa sen tươi đẹp, biến những phiền não thành bồ đề tâm,... . Sống được với hạnh phúc, bao dung được với hạnh phúc..., thì cũng phải học được cách sống với những khổ đau, bao dung được với khổ đau..., đó mới là trọn vẹn, "tâm lượng rộng mở, mới chẳng ái nhiễm vào chúng được",... .

Lời tâm sự số 1783

Là bùn hay hoa sen,...

Khổ đau hay hạnh phúc,...

Hãy để nó là nó,...

Tâm này chẳng dính mắc,...

Luôn nở một nụ cười,...

Trước vui, và trước khổ,...

Lời tâm sự số 1784

Khi lắng tâm, thấy các tướng thức hoạt động, thì **tỉnh giác trên nó**, chứ không chạy theo nó mà sinh ra các cảm thọ về hỷ nộ ái ố..., mà tiếp nối quá trình sinh tử thêm phần dài hơn,...

Lời tâm sự số 1785

Dòng chảy của tâm thức,...
Thuận theo luật vô thường,...
Không tỉnh giác trên nó,...
Thì vô thường cuốn theo,...
Hằng ở nơi tâm tánh,...
Dần lìa xa sinh tử,... .

Lời tâm sự số 1786

"Có người để ngưỡng mộ..., đó là một điều may mắn,... .
Nhưng có người để khinh thường..., đó lại là điều tồi tệ,...".
Có người để ngưỡng mộ..., tức là họ tài, đức... hơn mình,
ngưỡng mộ tài đức... ấy mà **phát triển bản thân** tốt hơn, lấy
họ làm gương mà rèn luyện,..., bản thân luôn đi về hướng
tốt đẹp, thì cũng là một điều may mắn lớn,... .

Lời tâm sự số 1787

Nếu có người để khinh thường..., tức là đã đề cao bản thân hơn người khác, đó là tâm **kiêu ngạo, tự mãn...**, vì lẽ đó, mà bản thân không những không tốt lên, mà lại đi xuống..., há không phải tồi tệ rồi sao?,... . **Người có thể khiêm hạ, khiêm tốn... thì tài đức... của khắp thiên hạ sẽ đổ dồn về mình,...**, người khinh khi, kiêu mạn... thì tài đức... cách mấy **cũng tiêu tan**, trở nên ngu dốt, phúc báu tiêu sạch... thì so với cầm thú sẽ không có sự khác biệt,...

Lời tâm sự số 1788

Hết thầy chúng sinh,...

Xem như cha mẹ,...

Chớ đừng khinh khi,...

Tổn hao phúc báu,...

Tài đức... của mình,...

Vì thế chẳng sanh,...

Thôi hãy khiêm hạ,...

Là tánh kẻ hiền,...

Lời tâm sự số 1789

"Giữa hai người... không cùng cảnh giới nhận thức..., thì không thể nào hiểu được nhau,...". Dù là hai người... cùng nhìn về một hướng, nhưng vị trí đứng khác nhau, có khi cách nhìn nhận về vũ trụ nhân sinh... cũng đã khác nhau rồi,..., hướng chỉ là nhìn khác hướng nhau, vị trí đứng khác nhau, con đường đi khác nhau,... .

Lời tâm sự số 1790

Rất khó có thể tìm được tri kỉ, tri giao, tri tâm... trong đời người, nếu không tìm được, thì cũng không sao cả, bản thân mỗi người cần phải biết đặt mình vào vị trí của người khác mà nghĩ đến cảm nhận của nhau, thì sự hòa thuận cũng vẫn giữ gìn được, đó gọi là sự bao dung,... .

Lời tâm sự số 1791

Để tấm lòng bao dung phát triển đến viên mãn, thì phải như Phật..., phải **buông xả tri kiến, nhận thức...** của chính mình, **phá bỏ đi bản ngã...**, chỉ có như vậy, mới hoàn toàn nghĩ đến người, hoàn toàn nghĩ đến người thì sẽ có sự **bao dung tuyệt đối, hòa thuận tuyệt đối...**, bởi mâu thuẫn, đơn giản là sự động chạm về cách nhìn nhận..., nếu chẳng còn nhìn nhận gì nữa, thì làm gì còn mâu thuẫn?... .

Lời tâm sự số 1792

Tâm – tâm, thanh tịnh,...

Chẳng ai phiền não,...

Phật – phật, tương thông,...

Tịnh độ nhãn tiền,...

Lời tâm sự số 1793

"Làm người,..., điều quan trọng nhất là liễu ngộ được đạo,..., thuận theo tự nhiên mà vận hành đạo,...". Nếu sống được trăm năm,..., mà đạo chẳng ngộ,..., thì nào có nghĩa lí gì?, bậc Quân Tử, Thánh Trí... nhất định là không cam lòng,..., họ thà thọ mạng chỉ trong một ngày, nhưng ngày đó đã thông tuệ mọi thứ, minh bạch vạn sự trên đời..., thì họ cũng đồng ý, cam lòng... .

Lời tâm sự số 1794

Vậy đạo gì phải ngộ?

Đó là đạo nhân đức, đạo trời đất, đạo vô ngã... phải ngộ, ngộ để không còn tạo ra nghiệp chướng, kết thúc mọi oán thù..., để sớm ngày được giải thoát khỏi tam đồ ác đạo, không mấy vui vẻ gì... . Sau khi đã liễu ngộ, thì tùy duyên, tùy cảnh... mà vận hành đạo, diệu dụng đạo... để cứu giúp quần sanh khỏi mê lầm, tội lỗi..., đó là báo ân Chư Phật,..., cúng giường Chư Phật,..., và cũng là hạnh nguyện của mọi Vị Phật,...

Lời tâm sự số 1795

Ngàn năm u tối,...

Chẳng biết lối đi,...

Tam đồ ác đạo,...

Chẳng thể ra được,...

...

Nếu được khai sáng,...

Hãy mau sám hối,...

Lập hạnh, lập công,...

Đáp đền Chư Phật,...

Lời tâm sự số 1796

"Người có trí tuệ..., đương nhiên là họ cô đơn rồi, bởi chẳng ai có thể biết được thứ họ hiểu được...". Cũng giống như người leo núi vậy, khi một người leo lên đến đỉnh núi, nhìn được quang cảnh rộng lớn..., mà chỉ có một mình người đó thấy, những người phía sau hoàn toàn không thấy gì giống với anh ta thấy cả, hoặc chỉ có thể thấy được một phần nhỏ, so với những gì anh ta miêu tả,..., thử hỏi, anh ta có cô đơn trong sự hiểu biết của mình không?... . Là có, ở mỗi một chân lí, đạo lí, sự thấy biết chân chánh..., thì mỗi người đều cô đơn như vậy,..., thế nhưng, trong sự cô đơn ấy, lại có trí tuệ, có hạnh phúc vì được sáng tỏ,..., cái gì cũng có giá trị của nó cả, sự cô đơn cũng thế,...

Lời tâm sự số 1797

Phật, Bồ Tát... cũng cô đơn, nhưng họ câu thông được với nhau, trí tuệ có thể truyền trao cho nhau dễ dàng, không trướng ngại,..., bởi vậy, "họ cô đơn, nhưng họ không cô độc"... . Còn đối với người phàm phu, ích kỉ,..., ngay cả sự hiểu biết cũng không nở ban cho kẻ khác, nói gì đến vật sở hữu ngoài thân,..., cũng bởi vậy, họ vừa cô đơn, nhưng cũng vừa cô độc,..., sống gần nhau, chung một mái nhà, một công sở,..., mà không có được sự đoàn kết, sự kết nối... được với nhau,...

Lời tâm sự số 1798

Bản ngã ngăn che,...
Nên trí chẳng thông,...
Lòng cũng chẳng rộng,...
Người người đối mặt,...
Đề phòng, tranh hơn,...
Muốn cho thiên hạ,...
Không ai bằng mình,...
Ích kỉ như thế,...
Nào có niềm vui?,... .

...

Chẳng giống người trí,...
Lòng rộng mênh mêng,...
Hành việc bố thí,...
Xương, tủy... cũng cho,...
Thấy, biết... vạn sự,...
Hồi hướng khắp nơi,...
Cùng hưởng an lạc,...
Tuy đứng một chỗ,...
Thần, Phật... kề bên,...

Lời tâm sự số 1799

"Kẻ mê, truy cầu chân lí... Người ngộ, sản sinh chân lí...".
Người giác ngộ, họ có bản lĩnh vững vàng, vì thông tường các pháp nên không truy cầu, không nghi ngờ, không vọng động, si mê..., **tâm thể thanh tịnh, sáng suốt...**, nên khi nhìn vào các pháp liền thấy được chân tướng, sản sinh chân lí..., giúp cho kẻ mê khai ngộ,... . Kẻ còn mê, thì như lạc lối, mất phương hướng..., không còn biết đường về nhà (chân tâm, tự tánh...), cho nên **hoang mang, bất định, tâm thần hoảng loạn,...**, mò mẫm đường đi một cách đáng thương, chánh tà, thiện ác, đúng sai... không tự mình biết phân định,...

Lời tâm sự số 1800

Ba ngôi tam bảo,...

Là Phật, Pháp, Tăng,...

Kẻ mê bán loạn,...

Thì hãy nương nhờ,...

Mà tìm thấy mình,...

Và tìm thấy đường,...

Trở về nguồn cội,...

Xa lìa sinh tử,...

Giám nhất từ lâu,...

Lời tâm sự số 1801

"Người khôn..., là người hiểu chính mình...". Ai cũng có tài, đức... cả, nhưng nó ở chỗ nào thôi..., nên nói là, người tài trí, đức hạnh... còn nhỏ, thì nên tự biết giới hạn của mình mà làm việc..., thì sẽ tốt hơn. Tài nhỏ... thì làm việc nhỏ, tài lớn... thì làm việc lớn, tùy theo sức của mình... . Nếu ai cũng có thể nghĩ, nói, và làm trong giới hạn, khả năng của bản thân thôi, thì xã hội tự nhiên sẽ tốt đẹp..., bởi không ai tạo ra sự sai sót, sai trái... cả.

Lời tâm sự số 1802

Người không hiểu mình, không biết khả năng mình ở đâu..., cứ liều mạng mà nghĩ mà làm..., thì ắt tạo ra sự sai sót, sai trái..., ảnh hưởng tới đại chúng xã hội, và cuối cùng là bản thân nhận lại những hậu quả,... . Nếu muốn làm việc ngoài khả năng, thì chỉ có thể là phải nâng cao được năng lực..., thông qua sự học hỏi, tu dưỡng, hành thiện..., khi trí lực, đạo lực, phước lực... tăng lên, thì tự khắc những thứ mình có thể nói, có thể làm... sẽ tốt hơn, rộng hơn, đúng đắn hơn,...

Lời tâm sự số 1803

Kẻ khờ liều mạng,...

Nói năng, hành động,...

Chẳng có trước sau,...

Chẳng lường nhân quả,...

Họa tai hiện đến,...

Lại đổ cho trời,...

Hay do số mạng,....

...

Người khôn lựa sức,...

Nói năng, hành động,...

Đều có trước sau,...

Đều lường nhân quả,...

Trong mọi sự việc,...

Tự tâm làm chủ,...

Bởi hiểu chính mình,....

Lời tâm sự số 1804

"Người Quân Tử..., tuyệt đối sẽ không rời xa đạo lí của bản thân, cho dù có bị dồn tới đường cùng,...". Họ không bị ngoại cảnh làm lung lay chủ kiến, đạo lí của mình, tình nghĩa với người, tình đạo với vạn vật,..., lại luôn được vun bồi và kết nối sâu đậm hơn, hài hòa hơn,... sau khi trải qua những gian khó, trắc trở... cùng với nhau ấy,... .

Lời tâm sự số 1805

Ngược lại: Người Tiểu Nhân (đạo lực thấp) thì khi gặp chuyện khó khăn, hay lợi ích lớn... thì tâm trí sẽ lung lay, thay đổi, suy tính thiệt hơn, trước sau,..., mà đánh mất chính mình, tình nghĩa giữa người dễ trở mặt mà tiêu tan,... .

Lời tâm sự số 1806

Muốn từ Tiểu Nhân mà thành Quân Tử,..., thì chỉ đơn giản là "phải nâng cao đạo lực" của chính mình, thông qua việc tu dưỡng bản thân, từ bỏ thói quen xấu, sửa đổi lỗi lầm, trau dồi đạo đức thánh hiền, bổ thí hành thiện,... . Từ đó, mà đạo lực, trí lực, phước lực, định lực... mới được nâng cao, nâng cao đến tột cùng thì chính là Phật, là Bồ Tát... rồi vậy.

Lời tâm sự số 1807

Người đã trưởng thành,
Bản lĩnh vững chắc,
Chủ kiến kiên định,
Không gì lung lay,
Tình, lí viên dung,
Không thẹn với lòng.

Lời tâm sự số 1808

"Nhiều khi, cái chết không đáng sợ bằng việc sống không có ích gì... . Người sống trên đời, không nên sợ cái chết, càng không nên sợ cô đơn,..., mà hãy sợ **chẳng thành người có ích cho chúng sinh, vạn vật,...**".

Lời tâm sự số 1809

Vì sao không nên sợ chết?

Bởi vì **sợ chết thì vẫn phải chết, thì sợ làm cái gì?** Đó là quy luật tự nhiên, không thể đi ngược lại, nếu luôn âu sầu vì lẽ tự nhiên ấy, thì sẽ chẳng thể tận hưởng được phút giây hạnh phúc khi còn sống trên đời.

Lời tâm sự số 1810

Vì sao không nên sợ cô đơn?

Là bởi vì ai sinh ra cũng vốn một mình, chết đi cũng không ai đi cùng mình cả. Nếu có thể sống trong sự cô đơn..., thì sẽ không còn sợ cái việc sinh tử kia nữa. Người càng không thể sống trong sự cô đơn, thì hẳn người đó càng sợ chết,... .

Lời tâm sự số 1811

Thứ mà người Quân Tử sợ nhất, không phải sự cô đơn, cũng không phải cái chết, bởi họ đã vượt qua những sự sợ hãi đó rồi..., công danh lợi lộc... là thứ nhỏ bé trong sinh tử ấy, thì lại càng chẳng đáng bàn đến..., thứ họ sợ nhất, "chính là việc bản thân, trở thành kẻ vô dụng..., chẳng có ích gì... đối với đại chúng xã hội,...". Tấm lòng của một con người đúng nghĩa, thì ít nhất, cũng phải trải khắp đại địa... này, sau đó mới có thể nói đến khắp hư không các pháp giới.

Lời tâm sự số 1812

Ai cũng phải chết mà,...
Có ai tránh được đâu,...
Dám nhìn nhận thẳng thắn,...
Mới thành kẻ anh hùng,... .
Sự cô đơn... cũng vậy,...
Nếu trí, đức... rồi rào,...
Không còn thấy mình nữa,...
Tâm hòa vào thái hư,... .

Lời tâm sự số 1813

"*Khi nào sự thật được phơi bày, khi ấy khổ đau sẽ chấm dứt,...*". Khổ đau, không còn tồn tại trong người giác ngộ, bởi người giác ngộ có còn nghĩ vọng tưởng gì nữa đâu, mà bản chất của khổ đau chỉ là tâm vọng tưởng, "*có tưởng thì có khổ, không tưởng thì khổ ở đâu?*".

Lời tâm sự số 1814

Bởi vì kẻ mê "*chấp vọng làm chân*", thì tự nhiên mà có khổ,... . Sự thật, là thật tướng của các pháp, là vốn không có tự thể, vốn thanh tịnh, không nhiễm ô, dính mắc,..., chứ

không phải đơn giản chỉ là thật trong thật giả, trong đúng sai, thiện ác... còn trong đối đãi, nhị biên,..., **sự thật là sự hiện diện của Phật Tánh khi đối người tiếp vật...**, chứ không phải là sự đối đãi của tướng thức đối với các huyền tướng bên ngoài... .

Lời tâm sự số 1815

Thật tướng các pháp,...
Không có khổ, vui,...
Chỉ một thể lặng,...
Không tưởng, không phiền,... .

Lời tâm sự số 1816

Có tài... không kiêu căng,...
Có lí... không chấp nhất,...
Có đạo... không tự mãn,...
Có trí... không khinh khi,...
Có của... không phô trương,...
Có quyền... không ỷ thế,...
Có danh... không xem trọng,...
Có sức... không hiếp áp,...
...
Đó chính là người khiêm hạ,...!

Lời tâm sự số 1817

"Khi con chưa giác ngộ, tự tại..., con hãy tập buông hết tất cả mọi thứ dính mắc,...". Giống như kẻ chơi cờ, chưa trưởng thành, còn ham chơi..., thì có đưa cho họ bao nhiêu tiền của..., họ cũng tiêu xài hết..., vì mê vọng... nên không kiểm soát được tâm ý và hành vi, không thấy biết được chân lí, đúng sai..., từ đó, mà dính mắc vào mọi thứ, tạo ra những hậu quả xấu..., và cuối cùng là đau khổ với những hậu quả đó,... .

Lời tâm sự số 1818

Vì không minh bạch,...

Nên trong các pháp,...

Dính mắc, khổ đau,...

Nghiệp quả đã gieo,...

Đành phải thọ nhận,... .

...

Sao không buông bỏ,...

Hết những mê lầm?,...

Tự ngồi quán chiếu,...

Kẻ ngu cũng ngộ,...

Từ điều giản đơn,... .

Lời tâm sự số 1819

"Khi con giác ngộ, tự tại... rồi, con có thể nắm lại trong tay bất cứ thứ gì...". Cũng như vậy, khi một người trưởng thành, chín chắn... rồi, thì họ không còn làm những điều ngốc nghếch, tội lỗi, lãng phí thời gian, sức khỏe, hay vật chất nữa,..., biết kiểm soát tâm ý và hành vi của mình, thấy biết được chân lí, đúng sai,..., từ đó, mà làm mọi thứ chơn chu, không dính mắc, không tạo ra những hậu quả xấu,..., và cũng an hưởng được niềm vui của những thành quả tốt đẹp,... .

Lời tâm sự số 1820

Người đã minh bạch,...

Nên trong các pháp,...

Không dính, không khổ,...

Thành quả đã tạo,...

An vui với nó,

...

Đối với các pháp,...

Đều được diệu dụng,...

Từ nơi thể tánh,...

Thấy biết, rõ ràng,...

Không còn trướng ngại,

Lời tâm sự số 1821

Người thực sự hiểu con, họ sẽ **bước đi cùng** con... . Người không thể hiểu con, họ sẽ **có lí do** để rời xa con.

Lời tâm sự số 1822

Người phàm phu, thì **lưu luyến mọi thứ**,... . Người Quân Tử, thì **mọi thứ lưu luyến họ**.

Lời tâm sự số 1823

Người có thể **nịnh hót** con, cũng dễ là người sẵn sàng **đâm sau lưng** con.

Lời tâm sự số 1824

Như Lai luôn đối tốt với con, ta cũng chưa bao giờ sợ con **đâm sau lưng** ta, nhưng ta mong ở con 1 điều, **con đừng tự làm mình phải đau**.

Lời tâm sự số 1825

Cách nói chuyện tốt nhất với những người không biết lắng nghe, là **đừng nói gì với họ cả**.

Lời tâm sự số 1826

Con hãy cẩn thận với những người đã từng làm con tổn thương. Bởi có thể họ sẽ **quay lại** và làm con tổn thương **lần thứ 2,...** .

Lời tâm sự số 1827

Như Lai có thể không nói gì với con, nhưng **đôi tai ta** sẽ nghe thấy được những gì con sẽ nói, **đôi mắt ta** sẽ nhìn thấy được những việc con sẽ làm,... .

Lời tâm sự số 1828

Sức mạnh của một nụ cười rất lớn, đôi khi nó còn lớn hơn cả ngàn vạn lời thiện, ngàn vạn việc thiện,... . Không phải bất kì việc gì cũng cần dùng đến lời nói hay việc làm, **đơn giản chỉ cần nở 1 nụ cười là xong,...** .

Lời tâm sự số 1829

Kẻ phàm phu... lấy **hỷ, nộ, ái, ố...**, **tham, sân, si, mạn...** đãi người. Kẻ trí... lấy **lí lẽ, công bằng...** đãi người. Còn bậc giác ngộ, **lấy nụ cười** mà đãi người,... .

Lời tâm sự số 1830

Người không biết tôn trọng con, thì con chỉ cần **"im lặng và rời đi"**.

Lời tâm sự số 1831

Thế gian có núi cao thì có vực sâu, có chỗ cao thì có chỗ thấp,..., nếu chỗ nào cũng bằng nhau thì nước chảy về đâu?, không núi cũng không sông..., thì vạn vật sống thế nào?... . Làm người cũng vậy, có người này thì có người khác, người tốt người xấu, người khôn người dại... thì mới thành xã hội, thành thiên nhiên vạn tượng... . **Hiểu thấu lẽ tự nhiên đó mà đối đãi, chỉ cần biết rõ bản thân con là đủ rồi.**

Lời tâm sự số 1832

sống ở đời, phải biết được giá trị của mình, **tập chung vào đó mà phát triển**, xa lìa những thói xấu để hoàn thiện mình hơn, đó mới là biết thương mình,... .

Lời tâm sự số 1833

Khi **nâng cao được giá trị của bản thân**, thì tự khắc sẽ có năng lực giúp được người khác tốt hơn, đó mới là thứ con nên quan tâm.

Lời tâm sự số 1834

Ai nói gì đúng với con thì **vui vẻ ghi nhận**, ai nói sai thì **bao dung họ, tha thứ** cho họ..., cả 1 đời con làm như thế, đến cuối cùng, **họ sẽ biết họ là ai, và con là ai.**

Lời tâm sự số 1835

Người phàm phu thể hiện bản thân **ngay trước mắt**, người quân tử thể hiện bản thân **trong cả cuộc đời**, con nên nhớ lấy để tâm được bình an,... .

Lời tâm sự số 1836

Khó khăn, bế tắc..., có ai trên đời mà không gặp? Những người trưởng thành rồi, thì sẽ chọn cách **im lặng và tự mình giải quyết** hết chúng, thay vì kêu ca, than vãn, oán trách..., như vậy là người chưa trưởng thành.

Lời tâm sự số 1837

Thân thể của con, cũng chính là thân thể của Như Lai.
Vọng thức... của con, cũng chính là vọng thức... của Như Lai.

Tự tánh của con, cũng chính là tự tánh của Như Lai.

Lời tâm sự số 1838

Thời gian mà con ăn năn, hối lỗi **phải đủ lâu**, thì mới giúp con thay đổi.

Lời tâm sự số 1839

Làm thiện, tu thiện... thì đều phải **phát tâm, trì tâm...** mới tạo ra được thành quả tốt đẹp,... .

Lời tâm sự số 1840

Như Lai chính là con, con chính là Như Lai.

Biển, vốn dĩ tĩnh lặng, nhưng do các duyên mà hình thành ngàn con sóng. Chân tâm, cũng vốn thanh tịnh, mà sanh ra muôn pháp. Các duyên dừng lại, thì biển không còn sóng. Hết thủy chúng sinh giác ngộ thì đồng 1 chân tâm.

Lời tâm sự số 1841

1 tự tánh, có thể hóa sinh muôn loài vạn vật..., **giác lại rồi, hết thủy trở về chân**(muôn sóng trở về mặt nước tĩnh lặng,...).

Lời tâm sự số 1842

Con đừng để **sự hiểu lầm quá lớn xảy ra**, vì có thể nó sẽ **phá vỡ mối quan hệ và những niềm tin**, kể cả đối với niềm tin về tôn giáo, về nhân quả, sự thiện lương, hay sự công bằng... của người khác... .

Lời tâm sự số 1843

Vạn vật... **lúc hương sắc...**, đều muốn được biết đến.

Lời tâm sự số 1844

Vạn vật... đều có giới hạn, và giới hạn của nó, là **sự thay đổi**.

Lời tâm sự số 1845

Thà làm 1 người **chân nhân** không ai biết, còn hơn làm 1 kẻ **tầm thường** vạn người mê.

Lời tâm sự số 1846

Lời nói chứa đựng **muôn lí lẽ...**, chẳng bằng 1 lời nói chứa đựng **sự từ bi**.

Lời tâm sự số 1847

Ngàn vạn lời nói **hoa mỹ** của kẻ phàm phu, chẳng bằng 1 lời **chân tránh** của bậc thánh trí.

Lời tâm sự số 1848

Chỉ có **tình yêu thương**, mới xây dựng xã hội... trở nên **chuẩn mực** hơn. Vì vậy, con hãy **lan tỏa** thật nhiều yêu thương tới xã hội của con nhé.

Lời tâm sự số 1849

Ở trong đời, thì chỉ có quyền chức mới phục được quyền chức, chỉ có tiền tài mới phục được tiền tài... . Còn ở trong đạo, thì chỉ có **trí tuệ** mới phục được trí tuệ, và chỉ có **từ bi** mới phục được từ bi, chỉ có **đức hạnh** mới phục được đức hạnh mà thôi.

Lời tâm sự số 1850

Sự yêu thương, không thể nói được bằng lời, thì nhất định phải nói được bằng hành động. Nếu con không làm gì cả, thì không thể nói con có sự yêu thương đó được.

Lời tâm sự số 1851

Tích tiểu thành đại,
Mỗi ngày 1 ít,
Thì việc thành Phật,
Cũng chẳng xá gì.

Lời tâm sự số 1852

Luôn nói được lời nhẹ nhàng, có chứa trí tuệ và sự từ bi, không phải người tầm thường có thể làm được, phải là bậc thánh trí mới làm được.

Lời tâm sự số 1853

Thực có tác dụng của thực, tuy nhiên, hư cũng có tác dụng của hư. Ở thế giới hư ảo này, cái hư lại được sử dụng nhiều hơn.

Lời tâm sự số 1854

Niệm Phật, tâm không bị loạn gọi là gì ạ?
Nếu đã không loạn, sao còn hỏi?, HỎI BỞI NGHI, nghi chính là loạn.

Lời tâm sự số 1855

Khi con tu tập đến 1 trình độ nhất định, con sẽ thấy rằng, khổ đau lại không phải là khổ đau, khổ đau lại chính là hạnh phúc. **Hạnh phúc trong khổ đau, nghĩa là con không còn khổ đau nào nữa cả, tất cả đều là hạnh phúc.**

Lời tâm sự số 1856

Thầy nghĩ gì về việc thế giới sắp có cuộc thanh lọc?

Lúc nào thế giới... cũng có sự thanh lọc hết, chỉ là lúc nhiều lúc ít, không nhận ra... . Ngay trên thân xác của con..., mỗi ngày cũng tự thanh lọc đi cả triệu... tế bào già yếu..., cả vũ trụ cũng có cả tỷ... hành tinh đến lúc hoại diệt đi mỗi ngày..., sinh tử, thành diệt..., luôn luôn diễn ra trong từng **sắc na, và theo quy luật tự nhiên của nó,...**

Lời tâm sự số 1857

Cho con hỏi, tâm và trí khác nhau không? tâm ở đâu? trí ở đâu?

Trí chính là tâm thô(trí ví như ánh sáng, tâm ví như năng lượng sáng trong cục bin(thân tướng) vậy, không thể nói ánh sáng không phải năng lượng sáng và ngược lại,...). **Tâm tỏ**(năng lượng cao) **thì trí sáng**, nhìn nhận mọi thứ đúng với bản chất của nó. **Tâm vọng**(năng lượng thấp) **thì trí mờ**, nhìn nhận thành ra phân biệt, chấp trước... . **Ngay nơi chân tâm thanh tịnh để sống, thì trí huệ, từ bi... cùng khắp.**

Lời tâm sự số 1858

Sau này, con người mình vẫn ở cảnh giới này ă? Hay 1 thế giới Chư Phật?, mỗi người tu đều thành Phật ă?

Trong vũ trụ... có thập pháp giới chúng sinh, bao gồm lục đạo và pháp giới tứ thánh..., tùy duyên nghiệp... mà luân hồi trong đó. Tuy nhiên, ai cũng có Phật tánh, nếu tu hành theo lời Phật chỉ dạy(bát chánh đạo...), thì ai rồi cũng thành Phật cả(tức giải thoát khỏi lục đạo, thập pháp giới, hay vũ trụ này...).

Lời tâm sự số 1859

Cho con hỏi, mỗi nơi thì Phật pháp lại khác nhau, con có được sử dụng kinh pháp luân(pháp bảo của Phật giáo tây tạng) không ă?

Mỗi người đến với Phật pháp đều theo những cách khác nhau, ai thích nghiên cứu gì, tu tập thế nào sao cho hợp với căn tánh của mình thì cứ làm, miễn là được an lạc và bản thân tốt lên mỗi ngày là được. Nhưng nếu nó làm mình cảm thấy bất an, trì trệ... thì thay đổi, tùy duyên thuận pháp... thôi, con đừng nặng nề bất cứ điều gì cả.

Lời tâm sự số 1860

Khi còn ấu thơ, con rất trong sáng, nhưng do nhiễm sân si của mọi người xung quanh, giờ con muốn quay lại con người lúc xưa, sao thấy khó quá ă?

Xả bỏ "hết thấy ý niệm đang tư duy" ấy đi, thì liền về lại sự trong sáng, cội nguồn của tâm trí, vạn vật,... .

Lời tâm sự số 1861

Như Lai sẽ dẫn dắt con thành tựu chánh giác (*hướng về tự tánh, Phật Tánh*), nhưng ta cũng mong rằng, khi trí tuệ và lòng từ bi của con được khai mở, con cũng sẽ dùng nó để giúp vô số chúng sinh khác cùng được tỏ sáng, **CON NHÉ**.

Lời tâm sự số 1862

Thầy có thể cho con 1 câu gì, để con thêm vững mạnh trên con đường tu được không?

Cố lên nhé, **NHƯ LAI** luôn ở trong tâm trí của con.

Lời tâm sự số 1863

Theo con, chết rồi thì không biết gì nữa.

Chắc chưa? Con chưa chết, sao biết chết rồi thì không biết gì nữa?.

Lời tâm sự số 1864

Nếu chúng sinh ai cũng thành Phật, thì con người còn không thầy?

Trong câu hỏi của con, đã có câu trả lời rồi mà.

Thực ra, bản chất của sóng vẫn là nước, **nếu con sóng biết được bản thân nó chính là nước**(cũng như mỗi chúng sinh biết được, bản thân mình chính là Phật), thì tự tại tùy duyên ở **"tất cả mọi hình tướng",... .**

Lời tâm sự số 1865

Có ai, nghe những Lời tâm sự của ta, mà cảm thấy bản thân mình **"đã thay đổi"** rồi chẳng?.

Lời tâm sự số 1866

Cho con hỏi, là làm sao để mình bớt được cái tâm kiêu ngạo và ngạo mạn ạ?

Vì **lòng từ nhỏ quá** nên khinh khi người khác, vì khinh khi nên kiêu mạn..., nếu **tôn trọng** được người khác, thì không khởi tâm kiêu mạn... đâu. **Nhẫn nhịn, bao dung, và tha thứ... cho hết thảy đi nhé.**

Lời tâm sự số 1867

Ngoài ra, khi con nghe ai đó khen, con cũng khởi tâm kiêu ngạo ạ?

Giữ tâm khiêm hạ, khiêm nhường, thấy mình như cỏ giác, hư vô... thì không chấp lời khen chê..., cũng không kiêu ngạo hay khổ đau gì nữa.

Lời tâm sự số 1868

Thấy đạo, nhưng con chỉ khởi được tâm phụng sự tam bảo mà không khởi được tâm xuất gia, có phải do thiếu phước báu không ạ?

Chưa đến duyên thì cứ tại gia, không phải tại gia thì không tu, cũng không phải xuất gia là tu được. Muốn có hình tướng xuất gia, **thì phải phát nguyện**, nguyện chín muồi tự nhiên sẽ đi được, không còn bất kì lí do nào cản trở nữa, ngay cả những suy nghĩ đó.

Lời tâm sự số 1869

Lúc nào để con thích hợp đi tu ạ? Vì con cái con còn nhỏ, đi tu thì có phải tạo nghiệp không ạ?

Đã lỡ sinh ra, thì nên chăm sóc **cho đến khi chúng tự lập được** đã, nếu sự ra đi của mình làm liên lụy người khác phải nuôi hoặc chúng không tự sống được thì tu cũng khó được yên tâm lắm. Hơn nữa, **tâm thật tu mới là tu**, chứ không phải cạo cái đầu và đắp cái y vào người mới là tu hành.

Lời tâm sự số 1870

Thưa thầy, sao con ít khi ngủ mơ là sao ạ? Tỉnh thoảng mơ nhưng khi ngủ dậy thì không nhớ được gì cả.

Đó là do **phước hiện tại** của mình cũng ổn, ít việc lo nghĩ, và **nghiệp** cũng nhẹ, **độc ảnh cảnh** trong tầng thức cũng không còn nhiều,... . Nếu cố gắng tu tập nữa, thì gần như không còn mơ gì cả, nằm xuống là an yên trong giấc ngủ cho tới khi tỉnh dậy, giống như tâm Phật, Bồ Tát... rồi vậy.

Lời tâm sự số 1871

Làm sao để dứt bỏ thù hận? làm sao để bao dung tha thứ? Con khổ tâm quá?

Làm sao để **tăng trưởng được trí huệ và lòng từ bi**? Thì mọi thứ đều được hóa giải. Phật, Bồ Tát trí huệ và từ bi vô lượng..., cho nên, họ không có hận thù, và cũng không gì họ không tha thứ được,...

Lời tâm sự số 1872

Nếu chúng sinh có duyên được nhìn thấy sự thật cuối cùng, thì ai cũng hơn Phật ạ?

Ai cũng thấy sự thật cuối cùng(đại niết bàn), thì ai cũng "Bằng Phật", chứ không phải hơn Phật. Phật, chính là sự thật cuối cùng ấy, chứ không phải của riêng 1 vị Phật nào đó, hay riêng ai cả,... .

Lời tâm sự số 1873

Phật là vô hình tướng, làm sao để đạt được chỗ đó ạ?

Câu hỏi làm sao này, cũng là 1 ý niệm của con, làm cản trở việc trở về với sự thanh tịnh(vô tướng). Vô tướng, thì không tồn tại 1 ý niệm nào cả(bởi niệm chính là tướng), con "hãy xả bỏ hết thảy ý niệm" đi, thì "liền ở ngay trong vô tướng rồi"(tâm thanh tịnh).

Lời tâm sự số 1874

Tình thương của con cái đối với cha mẹ, có phải là "ái" không ạ?

Nếu có tâm bình đẳng, ai cũng là người nhà, đều thương như nhau..., thì đó là tâm Bồ Tát, là lòng từ bi, thương của bi. Còn đặt nặng gia đình, còn tâm phân biệt..., thì đó không phải là thương của bi, mà là thương của ái,... . Chừng nào "người nhà cũng như người ngoài, người ngoài cũng như người nhà", thì tâm ấy được bình đẳng,...

Lời tâm sự số 1875

Cho con hỏi, tiến trình 5 uẩn nó đi theo thứ tự 12345 hay là 12534 ạ?

Con đừng dùng tư duy suy nghĩ 1 cách máy móc như thế, 5 uẩn là 1 thể thống nhất, sắc(tướng, thân) chính là tâm(thọ, tướng, hành, thức), tâm cũng chính là sắc, **không có 1 uẩn riêng tồn tại độc lập, và không uẩn nào tiếp nối và sinh ra uẩn nào cả...** . Ngay khi khởi niệm, niệm ấy liền đã trọn đủ ngũ uẩn, tâm thanh tịnh, thì không còn niệm, tức không còn uẩn nào cả. Ở chỗ đó mà dụng công, thì xa rời sinh tử, bởi sinh tử chính là ngũ uẩn..., 1 hạt điện tử, cả lục đạo, thập pháp giới, vũ trụ.. cũng là ngũ uẩn... thôi. **CHÂN TÂM LÀ NIỆM, TỨC GIẢI THOÁT.**

Lời tâm sự số 1876

Mình vượt ra ngoài sinh tử, thì cha mẹ cũng được nhờ, mới trọn chữ hiếu. Tu cho thành đạo cứu đời mẹ cha, phải không ạ?

ĐÚNG VẬY.

Lời tâm sự số 1877

Như Lai đã **dừng lại** tất cả mọi thứ, ta chẳng còn muốn gì nữa cả. Còn con?, con còn muốn thứ gì?

Lời tâm sự số 1878

Xin thầy cho con hỏi về pháp môn quán âm nhĩ căn viên thông ạ?

Phật Tánh trong mỗi chúng sinh, vạn vật... có 4... tính thường hằng, là "**thấy, nghe, pháp, biết...**". Pháp môn Quán Âm nhĩ căn viên thông, nhắm vào "**tánh nghe**" của Phật Tánh, tập trung vào tánh nghe để xả li hết thủy phiền não, tạp niệm... cho đến lúc viên thông(trở lại tánh nghe thường hằng, thanh tịnh...) thì "**thể nhận được Phật Tánh của mình**", đây cũng là mục đích của các pháp môn khác, như thiền thì là "**tánh biết**", niệm Phật, trì chú... thì là "**tánh thấy**"..., đích chung của tất cả "**là hiển lộ Phật Tánh mà thôi**".

Lời tâm sự số 1879

Làm gì để buông bỏ được tính chấp niệm ạ? Con vẫn chưa phân biệt được thiện ác, khi vô minh con không biết vẫn mắc phải ạ?

Không làm gì cả, làm gì, nghĩ cách gì... đó chính là niệm, là tạo tác... . KHÔNG KHỞI TÂM ĐỘNG NIỆM, thì mọi loại phiền não không còn cách nào bám víu vào tâm tánh nữa, chặt luôn cái gốc để đó đi, thì hoa, lá, cành... tự khắc rơi rụng, **TÁNH THỂ DẦN DẦN TỰ KHẮC HIỂN LỘ**, khi hiển lộ rồi, thì tự khắc thấu rõ thiện ác, chánh tà,.... .

Lời tâm sự số 1880

Trái tim xác thịt(**phàm tình...**) của ta, giường như đã nguội lạnh và tan biến, nhưng hình như, có 1 trái tim khác(**bồ đề tâm**) bên trong ta, sống vĩnh hằng.

Lời tâm sự số 1881

Tỳ kheo hay thượng tọa, tiến sĩ hay giáo sư..., chỉ là cái danh, **hữu danh vô thực**, chết rồi thì **đồng 1 đồng xương trắng**. Trong lòng của con có thực tu hay chẳng?, có cố gắng hiến cho chúng sinh, đồng loại... được gì chẳng?..., đó mới là vấn đề.

Lời tâm sự số 1882

Người là ai? Tâm là gì? người truyền gì ở tâm ạ?

Ta không là ai cả. Tâm không là gì cả. Chân Tâm cũng không có gì để truyền cả.

Lời tâm sự số 1883

Các vị Phật từ trước đến nay là từ con người mà ra ạ? Hay đã tồn tại sẵn trong vũ trụ ạ?

Chân tâm, Phật tánh, bản thể.. của hết thầy chúng sinh, vạn vật..., vốn sẵn có, không từ đâu mà sinh ra hay diệt đi cả,... . Tâm mê sanh niệm liền vô minh, tâm sáng thanh tịnh liền là Phật.

Lời tâm sự số 1884

Cho con hỏi, có phải được đức Phật A Di Đà thọ kí thì mới thành Phật được hay không?

Thọ kí, phải hiểu đúng về nó. Khi 1 vị nhận ra chân tâm, tự tánh của chính mình, thì ngay lúc đó là nhân thành Phật rồi, việc còn lại là "sống nơi tự tánh ấy", thì mọi nghiệp trướng, phiền não... dần rơi rụng. Cho đến khi rơi rụng sạch sẽ, thì hoàn toàn là Phật(viên giác), là giải thoát hoàn toàn(diệt tận).

Khi người nhận ra tự tánh của mình(ngộ trước, hay thành Phật trước) thì sẽ biết người khác ngộ chưa(nhận ra chưa), nếu rồi thì họ biết ngay, tạm gọi là thọ kí theo nghĩa nhận ra thôi, chứ thật sự là bản thân mỗi người là "tự thọ kí cho mình", chứ không ai thọ kí cho mình cả(không ai nhận ra Phật Tánh giúp mình cả), tự tánh của mình còn không nhận ra, thì ai thọ kí cho mình được?

Lời tâm sự số 1885

Vị Phật đầu tiên là ai ạ? Và ai thọ kí cho vị đó ạ?

Thời gian... thì vô lượng, không thể tính kể về trước, cũng không thể tính kể về sau..., cho nên, không thể biết được vị Phật nào mới là vị Phật đầu tiên, cũng không thể biết được vị nào mới là vị cuối cùng(đến Phật Thích Ca dùng Phật nhãn cũng không soi thấy điều này)..., đó chỉ là cái nhìn theo lối tục đế. Nếu có thể nhìn nhận theo chân đế, thì vốn mỗi chúng sinh vạn vật đã là Phật rồi, làm gì có trước sau, xa gần...?(tức không còn tính chất của thời gian, không gian...), vì mê mà quên mình là Phật, nếu giác lại, thì Phật hiện tiền ngay đây, bây giờ.

Lời tâm sự số 1886

Vạn pháp giống nhau,
Bản chất vô thường,
Ta chỉ 1 pháp,
Con hiểu tất cả,
1 niệm xả hết,
Lục đạo hóa không,
Đường tu dấu dài,
Con tự mình đi.

Lời tâm sự số 1887

Cho con hỏi, mình phải gieo nhân thế nào, để những kiếp về sau được trở thành 1 vị xuất gia, và tu hành đúng chánh pháp ạ?

Xuất gia là 1 nhân duyên, chỉ cần **"phát tâm xuất gia"** và hướng tới điều đó để rèn luyện bản thân, khi nhân duyên chín muồi, thì tự khắc sẽ đi.

Còn muốn tu đúng chánh pháp, thì tâm phải chân thành 1 cách tuyệt đối, hướng tới tam bảo không ngừng..., thì tự khắc mọi nhân duyên sẽ được đưa tới 1 cách tự nhiên.

Trong càn khôn vũ trụ... này, nơi đâu cũng có Phật, Bồ Tát... **âm thầm** gia hộ cả, không sợ lạc đường đâu, **chỉ sợ tâm không chân thành, khẩn thiết,...**

Lời tâm sự số 1888

Ai cũng nói con là tà ma vậy, tà ma có thể đến được với Phật Pháp không?

*Phản tỉnh tự tâm,
Thiện ác... đều buông,
Chân Như thị hiện,
Chẳng chánh chẳng tà,
Muôn chúng bình đẳng,
Cùng 1 Phật tâm.*

Lời tâm sự số 1889

Mọi sự khổ, Như Lai đã vượt qua. Giờ là lúc, ta an nhiên với cuộc đời. Sống để cống hiến là điều duy nhất làm ta thích thú và tồn tại. Bằng trái tim chân thành và vị tha.

Lời tâm sự số 1890

Trước lúc trì trú đại bi, con tắm sạch sẽ rồi trì xong, con nghỉ ngơi 1 giờ rồi trì tiếp, như vậy có cần phải tắm lần 2 không ạ?

Không cần đâu, hãy lấy tâm chân thành mà tu hành, đừng chú trọng vào cách thức nào cả,... . Hiểu nghĩa kinh, hành lời kinh, đó mới là chân tu. Sự trong sạch của tâm tánh, mới là thứ nên nhận ra, chứ đâu phải chuyện tắm rửa của xác thân vô thường?.

Lời tâm sự số 1891

Còn 1 điều quan trọng nữa, là khi 1 người công phu có kết quả (tâm tịnh hơn,...), khi đó tất cả các lỗ chân lông trên cơ thể đều được mở ra, có nhiều vị trong lúc công phu còn không thở nữa, bởi hô hấp bằng tất cả tế bào trên cơ thể, sâu hơn là có thể ngưng luôn việc hô hấp, trao đổi chất trong cơ thể lại... . Nếu vì không hiểu mà tầm lúc này, thì **rất dễ bị cảm lạnh**, rất nguy hiểm. Nếu nhiều mồ hôi..., thì có thể lau và thay quần áo khác..., không được tắm vào lúc này.

Lời tâm sự số 1892

Xin thầy chỉ rõ về pháp môn tịnh độ ạ?

Người tu tịnh độ, trước hết là có niềm tin vào đức A Di Đà, ngài đã thành Phật và dùng "nguyện lực" của mình mà biến hiện ra 1 cõi, gọi là "tây phương cực lạc", để tiếp dẫn những chúng sinh có đủ "tín và nguyện" được sanh về cõi của ngài. Về được tây phương, sẽ chứng quả vị bất thoái chuyển, và tu hành tiếp cho đến khi viên mãn thành Phật.

Còn phương cách để tu tập, thì là niệm hồng danh A Di Đà Phật (nam mô A Di Đà Phật), chú tâm vào Phật hiệu, sẽ có công năng phá trừ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước), đó cũng là mục đích của tất cả các pháp môn khác.

Khi tâm được thanh tịnh, rỗng lặng, sáng rõ..., thì đó chính là Tự Tánh Di Đà, tự nhiên tương ứng với cõi nước tịnh độ, thì vì tín và nguyện giữ gìn đó, mà được vãng sanh.

Lời tâm sự số 1893

Thưa thầy, con không biết làm cách nào để cho mình bỏ tâm nghi ngờ với đạo Phật, để tin được 1 cách tuyệt đối ạ?

Tâm nghi, là 1 trong 5... loại phiền cái thô thiển lớn bên ngoài của tâm(tham, sân, si, mạn, "nghi"...). Để loại bỏ được tâm nghi, cũng như 5... loại phiền cái thô thiển kia, thì **tâm tu phải thật sự chân thật và dũng mãnh**, đồng thời, làm nhiều việc công đức(từ thiện, phóng sinh, công ích, sửa mình...) để gieo trồng, phát khởi được **tâm từ bi**... . Khi tâm từ bắt đầu chớm nở, lập tức 5... loại phiền cái kia biến mất, niềm tin tuyệt đối vào Phật và vào chính mình được xây dựng từ giây phút ấy.

Lời tâm sự số 1894

Làm thế nào để sân, hận, và tự ái... hết ạ?

Sân, hận, tự ái... từ đâu mà có? Đó là việc bên ngoài làm cho "**cái ta này**" không vừa lòng, ở trong tâm mình thì nhỏ hẹp, không tha thứ được, còn ứng đối kị, hờn thua... cho bằng được,... . **Nếu là Phật, Bồ Tát thì họ có sân, hận, tự ái... chăng?, là không, bởi vì họ "không có cái ta", tấm lòng lại bao dung, vị tha... vô lượng.** Vậy vấn đề là ở **trí tuệ, đức hạnh của mỗi người**, khi mình biết tu tập, thì 2 cái đó được nâng cao, sân, hận, tự ái... kia dần dần nhỏ lại và tiêu biến, chỉ còn lại 1 tấm lòng bao la vô tận... mà thôi....

Lời tâm sự số 1895

Mắt ta rất là sáng, ta sẽ dẫn đường cho con. Con nhớ theo sau ta, đừng để ta lạc mất con nhé. (Tức tự tánh của con rất sáng, hãy nương nhờ chính mình để vượt thoát tất cả).

Lời tâm sự số 1896

Con luôn theo sau thầy ạ.

*Theo sau ta làm gì? Ý là **hãy theo Phật Tánh của chính mình, nhận ra nó.** Mọi thứ đều nhìn nhận đúng bản chất, không bị dính mắc, tâm thì thanh tịnh, tỉnh sáng..., đó mới là sống trong chánh niệm, chánh pháp... .*

Lời tâm sự số 1897

Sao trong đầu con, chỉ muốn làm ác, chuyện thất đức, muốn trả thù... ạ?

*Tất cả đó, chỉ là "**vọng tâm**", thấy có nó, thì "**cái thấy**" là mình, còn "**nó**" chỉ là nó, là vọng. **Biết vọng không theo**, quan sát trên nó, không để bị chi phối, điều khiển..., thì quý vị dần được tĩnh tại, an nhiên, vượt thoát... thôi.*

Lời tâm sự số 1898

Thưa thầy, thời gian gần đây tâm con luôn hướng về Phật mạnh mẽ, nhìn thấy biển khổ trần gian, con đau lòng khổ sở khi không thể cứu độ đời.

*Đúng vậy, khi nhìn thấy ánh sáng của đạo pháp, thì lúc đầu ai cũng có những cảm xúc như thế, sau này rồi sẽ lắng lại. **Tu dưỡng bản thân trước**, rồi sẽ có những năng lực cứu độ (trí huệ, từ bi, phước báu...) sau, đừng vội vàng gì cả nhé.*

Lời tâm sự số 1899

Làm sao để con học thuộc lòng kinh ạ?

Đến giờ đọc kinh, công phu..., lúc ấy đã thật sự buông xả mọi thứ chưa? Thật sự thì dễ thuộc hơn, không thuộc thì đọc cũng được, không sao cả, **quan trọng là hiểu được và hành được ý nghĩa của kinh ấy không?**

Lời tâm sự số 1900

Niệm Phật hiệu A Di Đà mà không chịu từ bỏ tham, sân, si... thì không về được tây phương đúng không ạ?. Con thấy nhiều người cứ niệm mà tâm tham, sân, si... chẳng bớt đi tí nào, vậy họ có đang tu chăng?

Đúng vậy, niệm mà không tu thì giống con vẹt, hoặc cái máy niệm Phật,... thôi. Đôi khi còn gây **phản cảm, ngứa mắt...** cho người khác, phá hoại Phật pháp nữa, tu mà lại có tội hơn chứ làm sao về được tây phương?... .

Lời tâm sự số 1901

Không nói về mình, chỉ 4 chữ thôi, nhưng phải là người có bản lĩnh thực thụ mới làm được.

Lời tâm sự số 1902

Tại sao lại không nói về mình ạ?

Chân nhân thì không nói về mình, mà cũng không có gì để nói cả, bởi chân nhân **không thấy mình**, mọi thứ đều vô ngôn, vô tướng, vô pháp,... .

Lời tâm sự số 1903

Tại sao chỉ có tâm bồ đề mới giúp ta chiếu sáng vô minh ạ?

Bởi tâm bồ đề(Phật Tánh) "không phải là vô minh", mà là chân tâm, nó không dính mắc gì cả, tự nó là sự giải thoát rồi, nhận ra liền tự tại..., không cần phải nhọc tâm gì nữa.

Lời tâm sự số 1904

Có cách tu nào khác ngoài Phật Pháp để đạt được giải thoát không ạ?

Phật Pháp, không phải là pháp, pháp là vô minh, phiền não, vọng tưởng..., Phật là Giác, là sự tỉnh thức trên các pháp. Phương cách nào đưa đến điều này thì đều là Phật pháp cả. Ngược lại, thì là chưa tỏ tánh, còn luẩn quẩn trong pháp, trong vô minh, luân hồi, chưa biết hướng ra,... .

Lời tâm sự số 1905

Tính không của các pháp là gì ạ?

Tính không của các pháp vốn sẵn có, nghĩa nói lên bản chất của mọi sự vật, hiện tượng... trong vũ trụ, thập pháp giới... là không có thực thể cố định(nên gọi là tính không), mà nó luôn biến đổi, sinh diệt... liên tục(vô thường). Nhận ra được điều này, thì không còn chấp thủ vào các tướng, các pháp..., lìa tâm chấp trước(alahan) thì liền giải thoát lục đạo,.... .

Lời tâm sự số 1906

Làm thế nào để dứt bỏ được mọi phiền muộn, từ bỏ được cái tham, sân, si...? Tu như thế nào mới gọi là đúng với Phật pháp ạ?

BUÔNG XẢ, là buông xả hết phiền não, tham, sân, si... đó đi thôi, níu giữ làm gì để rồi kêu phiền? kêu khổ?... . **Buông xả đến tận cùng**, thì không còn gì để buông xả nữa cả, **chỉ còn 1 bản tánh trong sáng, thuần khiết, thánh thiện...**, đi đến đó, cũng là đi đúng với chánh pháp của Như Lai.

Lời tâm sự số 1907

Cho con hỏi, thực ra không có quỷ hấp tinh nào hết, quỷ ở đây chính là bản thân mình tạo ra, mình phải chiến thắng bản thân, mới bỏ được tà dâm phải không ạ?

Nói có thì có, nói không có thì không có. Vạn pháp từ tâm tưởng sanh, tâm diệt thì pháp diệt. Thiện ác, chánh tà... cũng lẽ đó mà sanh mà diệt. **Trở về nguồn tâm, thì hết thấy hóa không,...** .

Lời tâm sự số 1908

Con người chết rồi tùy theo nghiệp mà trả nghiệp, sao vẫn còn hồn ma vất vưởng trên trần gian ạ?

Có 1 cõi trong lục đạo luân hồi, gọi là "**cõi ngạ quỷ**", chính là nó đấy. Thường là do "**tâm tham**"... quá nặng mà không siêu thoát được. Nghiệp của cõi này, chính là tâm tham quá nặng mà ra, nếu đủ Duyên Giác ngộ, buông xả tâm tham... thì liền siêu thoát,... . Tâm si thì vào cõi súc sinh, tâm sân thì vào cõi địa ngục,..., tâm hướng thiện thì làm người, trời... . **Nếu có thể "buông xả tất cả" thì giải thoát, về cực lạc, nhập niết bàn,...** .

Lời tâm sự số 1909

Xin thầy giải thích dùm chữ ngũ uẩn giai không trong bát nhã ạ?

Thân(sắc, tướng, vật...) này là có, nhưng ngày mai chết, thì nó tan hoại, chuyển hóa đi... thì chẳng còn nữa, "đó chính là sắc tức là không". Tâm(thọ, tưởng, hành, thức(vọng tâm)) nay thế này, nhưng mai nó lại thế khác, sự nhìn nhận về vũ trụ nhân sinh... tùy duyên mà cũng luôn thay đổi, không có thực thể cố định..., nên "thọ, tưởng, hành, thức... ấy cũng là không". Chỉ có "chân tâm", không phải là ngũ uẩn, nên chẳng có, cũng chẳng không, bởi thế, chẳng sinh cũng chẳng diệt,... .

Lời tâm sự số 1910

Theo thầy, nhìn mà như không nhìn, thấy mà như không thấy... thì sắc tức thị không, có đúng chăng?

Về phần lí, thì xem như đúng(thấy tướng không tướng, thì đồng Như Lai), nhưng về phần sự thì còn cách "1 khoảng công phu(sự tu hành)" để được viên mãn. Có đối lập với không, nhìn đối lập với không nhìn, sắc đối lập với không sắc..., cho dù kẹt vào bên nào, thì cũng chưa phải là tâm giải thoát(chân tâm thanh tịnh). Chân tâm thì không có không không, không nhìn không không nhìn, không sắc không không sắc..., mà hoàn toàn rỗng lặng, thanh tịnh(không còn khái niệm nào cả, kể cả về bát nhã, tánh tướng, hay bất kì "ý niệm" nào... thì lí sự viên thông).

Lời tâm sự số 1911

Tất cả những gì mà ta nói, ta đều gửi gắm ẩn ý vào trong đó, con phải suy ngẫm để hiểu được cả nghĩa bóng lẫn nghĩa đen (**đời và đạo, tướng và tánh**), thì con mới là người sâu sắc, thông đạt.

Lời tâm sự số 1912

Khi con công phu, con nhìn thấy hoa sen nở ra phát ra ánh sáng và xoay mạnh khi con thiền là sao ạ?

Đó là tâm đã tịnh được 1 phần, phiền não đã giảm được 1 phần..., nhờ vào việc thật tâm tu hành, nên nó có những **"tướng lạ"** xảy ra khi công phu, mỗi người mỗi khác. Tuy nhiên, phải xoay lại bản tâm thanh tịnh, không được lấy đó làm sở chứng, tự mãn... thì công phu không còn nữa. **Cứ kệ nó, xem như là 1 trải nghiệm là được rồi, buông đi.**

Lời tâm sự số 1913

Con rõ pháp sinh diệt, con nói những gì mình thấy biết, thì có ảnh hưởng đến ai không ạ?

Hãy **"TÙY DUYÊN THUẬN PHÁP"**. Cần nói thì nói, cần im lặng thì im lặng, dù là pháp chân chánh, nhưng chưa chắc người khác cần nghe tới.

Lời tâm sự số 1914

Tỏ tánh, vạn điều đều là chân, công đức vô lượng.

Mê tánh, vạn điều đều là vọng, đọa lạc khôn cùng.

Lời tâm sự số 1915

Từ năm 2021 con ngu ngơ, hay quên, sáng dậy không nhớ được gì ạ, cố nhớ cũng không nhớ được?

Quá tốt, quá tuyệt, quên là điều tốt, điều tuyệt vời nhất thế gian. Lục đạo luân hồi đầy khổ đau này, cần gì phải nhớ thứ gì?. Nên quên đi tất cả mọi thứ, để tâm rỗng rang, thanh tịnh, tình sáng..., thì thử hỏi, thế gian này thứ gì sánh bằng?.

Lời tâm sự số 1916

Có 1 bí mật của việc "quên" cần phải hiểu rộng hơn. Quên, vốn là 1 cơ chế của "đào thải", dù là đối với người, hay là cả vũ trụ... . Nó diễn ra như "1 phản ứng tự nhiên" để cơ thể "tự bảo vệ mình"(khi thân thể hay tâm trí bị yếu thì tự nhiên quên "để tránh mất năng lượng", như người điên khùng, sống thực vật, hay ốm yếu... chẳng hạn, trí nhớ rất kém, thậm chí về không, nếu thân thể khỏe lại, trí tuệ, đức hạnh, phúc báu... mạnh lên thì lại nhớ, có muốn quên cũng không quên được). Như vũ trụ tự bảo vệ chính nó(như đào thải đi những hành tinh già yếu khỏi mọi quy luật... mà trôi lăn bất định, không quy tắc, và cuối cùng tan hoại, vỡ vụn(sao băng, giác vũ trụ...)).

Lời tâm sự số 1917

Người tu đạo chân chính, tuyệt đối không phải là kẻ lạc hậu. Họ là người tin hiểu nhân quả, nhìn thấu quá khứ vị lai, thiện ác chánh tà... mà lo tu dưỡng bản thân. Người đời, cứ ngỡ mình theo kịp thời đại, thực ra, họ đang tiến về tam đồ ác đạo là nhiều, ngập chìm vào lục đạo luân hồi lâu hơn, thì đâu thể gọi là tiến bộ cho được?.

Lời tâm sự số 1918

Ở trong thế giới của Như Lai, có vô số vị Phật còn không biết đến cái gọi là lục đạo luân hồi.

Lời tâm sự số 1919

Cho con hỏi, tại sao phải kết hôn? Kết hôn có cần thiết không ạ? Tại sao phải duy trì nòi giống ạ?

Kết hôn, vì **muốn thỏa mãn tham dục**, là 1 lòng tham bản năng của chúng sinh. Nó cần thiết với người cần kết hôn. Khi kết hôn thì đương nhiên sinh con, đó là điều khó tránh, thì việc duy trì nòi giống tự là lẽ tất nhiên thôi, con người cũng vậy, muôn loài đều vậy. Người tu hành, thì chỉ nên "**cầu thành Phật**", việc duy trì nòi giống, hay mọi thứ khác, thì nên xem nhẹ nó.

Lời tâm sự số 1920

Thế nào là thuận theo tự nhiên mà hành đạo ạ?

Đơn giản chỉ là, **có người thành tâm hỏi, thì trả lời họ**. Người nào không thành tâm, thì thôi không nói gì cả.

Lời tâm sự số 1921

Có lẽ con gọi ngài là thầy ạ.

Ta không phải ngài, cũng không phải thầy của ai cả, mọi danh xưng đều là **hữu hạnh vô thực**, ta không còn chấp vào nó, gọi ta là gì ta cũng không còn bận tâm.

Lời tâm sự số 1922

Muốn thành tựu chánh giác, thì cần những điều gì ạ?

Cần bắt đầu từ **Bồ Đề Tâm**, **phát bồ đề tâm**(tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...) **mà tu hành**. Đó như là sự khai sinh của bồ đề tâm tánh, mọi thứ phiền não, ô trược, sai trái... đều **chuyển về** bồ đề tâm, chính là nuôi lớn bồ đề tâm ấy thành chánh đẳng chánh giác,... .

Lời tâm sự số 1923

Con muốn tất cả lập tức đều thành chánh đẳng chánh giác được không ạ?

1 đưa trẻ con, không thể bắt nó là người trưởng thành ngay lập tức được, việc thế gian còn phải cần rất nhiều yếu tố mới thành tựu, huống hồ là Phật quả vô thượng?. Nhưng chỉ cần **gieo mầm từ bi** vào chúng sinh, thì sớm muộn mầm ấy cũng nảy nở và lớn mạnh, **đừng vội vàng gì cả**.

Lời tâm sự số 1924

Hỡi những tâm hồn đang bị **giam nhốt trong lục đạo**. Hãy sớm tỉnh thức bằng **Tự Tánh Như Lai** trong chính các vị.

Lời tâm sự số 1925

Có một điều quan trọng, ta muốn dặn dò cho con. "**Tuyệt đối**" không nói về bản thân, không bình luận kẻ khác, tự ý đưa ra quan điểm cá nhân,... . Hãy "**tùy duyên thuận pháp**", sống trọn vẹn trong chánh niệm trước các pháp đang trôi chảy nơi sự thấy biết thanh tịnh như thị của con thôi.

Lời tâm sự số 1926

Theo thầy, pháp môn nào phù hợp với người mới bắt đầu ạ?

là Pháp Môn Đạo Đức. bao gồm:

Hiếu kính người trên,

Từ tâm bất sát,

Phụng sự đại chúng,

Tu tập thiện nghiệp,

Đoạn trừ các ác,

Phát Bồ Đề Tâm.

Lời tâm sự số 1927

Có cách nào để nhường tuổi thọ của mình lại cho cha mẹ và con cái không ạ? Con không thiết tha ở cõi ta bà này nữa.

Cũng là 1 tâm hiếu kính, nhưng **"không thực tế"**. Mỗi người đều có phúc phận, nghiệp báo riêng, không ai can thiệp vào nhau được điều gì. Còn chưa nhận ra tâm tánh, thì **"mong cầu đi đâu"** cũng là **"trong luân hồi"** cả thôi.

Lời tâm sự số 1928

Trong quá trình tu tập, mà lỡ phạm giới dâm thì con phải làm sao ạ?

Bản tâm vốn tự trong sạch, tự sẽ thấu tỏ vạn ác, cần gì phải hỏi cách sửa sai?

Lời tâm sự số 1929

Hãy chỉ giúp con cách tu tập để con có thể làm 1 người có thể giúp mọi người và bớt khổ ạ?

Muốn giúp gì thì phải có cái đó trước đã, giúp người khác lời khuyên, thì mình phải có đạo đức, trí tuệ trước, giúp người khác khó khăn thì mình phải có phước báo trước,... . Cho nên, bản thân **phải là người biết tu tập trước đã**, từ bỏ các ác, làm các điều lành, giữ tâm cho thanh tịnh... . Sau này, khi trí tuệ, đức hạnh, phước báo... mình lớn mạnh, sẽ tự biết phải làm sao.

Lời tâm sự số 1930

Làm sao để thấy bản tâm chơn thật ạ?

Không cần làm gì cả, cũng không cần tìm ở đâu. Tâm tự thấy biết thanh tịnh, đang hiển hiện **ngay đây** đó thôi.

Lời tâm sự số 1931

Thanh tịnh, thì có thấy tâm không ạ?

Tâm thanh tịnh chính là tâm Phật rồi đó. Khi tâm thanh tịnh, thì thấy biết rõ nguồn khởi của tâm, từng ý niệm nhỏ nhiệm còn trôi chảy..., sao lại không rõ chúng được?, và vì rõ nó, nên không còn bị nó chi phối, điều khiển,... .

Lời tâm sự số 1932

Phật có tâm thức không ạ?

Phật trong thập pháp giới(tương tự tức Phật) thì "tỏ rõ" tâm thức của mình. còn Phật thật(niết bàn) thì "không tâm, không thức, không nguyện..." gì nữa cả.

Lời tâm sự số 1933

Nếu mình khởi niềm vui khiến lúc nào cũng vui và mãn nguyện với những gì con có, vậy có bị sao không ạ?

Vạn pháp, vốn nó chỉ là nó, có gì mà khởi vui?, có vui tất có buồn, có chấp trước(tâm tự mãn...) thì có dính mắc, luân hồi,...

Lời tâm sự số 1934

Vì sao con biết đến Phật từ nhỏ, chỉ biết hành lễ Phật mà không biết tu tập thế nào, cho đến tận 28 năm sau thì con mới được người hướng dẫn ạ?

Vì duyên chưa đủ, duyên đủ rồi, mọi việc tự thành,...

Lời tâm sự số 1935

Tại sao ba mẹ sanh con ra mà không chăm sóc ạ?

Là do duyên nợ... thôi, duyên hết hết nợ... thì tự xa cách,...

Lời tâm sự số 1936

Con nên chăm sóc cha mẹ hết đời, hi sinh hạnh phúc của mình để dành thời gian cho cha mẹ và tu tập vì chúng sinh, có được không ạ?

Được. Quá tốt. Lành thay,...

Lời tâm sự số 1937

Nếu không muốn nói gì thì có bị hỏi mãi không ạ?

Nếu không muốn nói thì mỉm cười, mình có nhiều nụ cười hơn những câu hỏi đó mà.

Lời tâm sự số 1938

Thưa thầy, con tình thức sớm quá, để rồi con phải nhìn đời bằng ánh mắt từ bi, khiến mọi người đều cho con là đi ngược lại với thế giới hiện tại, và phỉ báng con? Mong thầy cho con lời khuyên ạ?

Nếu vậy, thì đó là giới hạn của con. Con phải mở rộng sự nhìn nhận của mình ra thêm nữa. Tình thức có nhiều mức độ, nếu vấp chỗ nào mà cảm thấy vướng mắc, thì chỗ đó là giới hạn. Nếu tình thức là trở ngại cho mình thì đó đâu phải là tình thức?. Nếu từ bi mà chưa được sự ghi nhận và bằng lòng của người khác thì lại càng phải từ bi gấp nhiều lần hơn như thế,...

Nếu mình làm sai mà bị phỉ báng thì mình phải xem lại mình, còn nếu mình làm đúng mà bị phỉ báng thì lại là điều tốt, bởi đó là mình đang tiêu nghiệp trưởng của mình, hóa giải oán kết nhiều đời nhiều kiếp sống với nhau,..., có gì là không tốt đâu?.

Lời tâm sự số 1939

Con biết Phật lâu rồi, nhưng con không biết cách tu sao cho đúng, xin ngài chỉ giúp ạ?

THẤY SAI THÌ SỬA, THẤY NIỆM THÌ BUÔNG. THẾ THÔI.

Lời tâm sự số 1940

Như Lai không có của cải để nuôi thân mạng của con. Nhưng ta có **trí tuệ** để nuôi tâm trí của con thật lớn mạnh, ta không để con đói trí tuệ được. Con chưa trưởng thành, trí tuệ con chưa khai mở, ta sẽ không rời xa con đâu(**tự tánh luôn hiển hiện, không mất đi**).

Lời tâm sự số 1941

Nếu con chọn lương thiện để làm lẽ sống mà trời diệt con, để con phải chết đói, hay sống lang bạt, chật vật khắp nơi... để tồn tại..., thì trời, đất, thần, Phật... đều bất lương, không có mắt rồi sao?. Con có hiểu ta nói gì không?.

Lời tâm sự số 1942

Con có biết được tầm quan trọng của việc có trí tuệ không?. Có trí tuệ, thứ con nghĩ là **chánh kiến**, việc con làm là **chánh mạng**,... . Có trí tuệ, con thấu hiểu được **lòng người**, bản chất của **xã hội**, của **vũ trụ vạn vật**,... . Có trí tuệ, con đến đi dạo chơi trong **nhân gian** vô cùng nhẹ nhàng, thanh thoát, tự tại... .

Lời tâm sự số 1943

Thế nào là lời nói vô ngã?

Đó là lời nói ra đó mà "**không biết**" là "**của ai cả**". Vì vô ngã nên của ngã nào được chú?. Của ai, thì có ngã, không của ai, tức vô ngã rồi.

Lời tâm sự số 1944

Lời nói vô ngã, mới là lời nói đáng để con tin tưởng, bởi nó sẽ dẫn con đến điều đó. Lời nói còn ngã(của ai), thì chỉ mang tính học thuật, còn đọng trong luân hồi, bản thân nó không có năng lượng để đưa con đến sự giác ngộ, giải thoát được.

Lời tâm sự số 1945

Sáng rồi, con dậy chưa?

Con có ngày để làm, đêm để ngủ. Còn Như Lai, từ lâu ta không có khái niệm ngày và đêm. Trong tâm của ta, chỉ nghĩ nhớ về con, dốc lòng mong con khai ngộ. Khi con khai ngộ, con cũng không còn khái niệm gì nữa cả. Khi đó, ta và con cùng hòa hợp vào chân lí tối thượng(**niết bàn**).

Lời tâm sự số 1946

Trung đạo, vô ngã là pháp tu, khi đến đích thì buông bỏ hay giác ngộ xong thì mới thấy ra trung đạo và vô ngã ạ?

Trung đạo không phải là pháp tu. Trung đạo, là "**tâm thái tu**", là "**tâm bình thường(bất động, bất nhiễm)**" đối với các pháp, nhà nho gọi đó là "**trung dung**". Sống với tâm ấy thì dần lià xa được các pháp vô thường(phiền não).

Khi đạt đến 1 trình độ nhất định rồi, thì tâm thái tu ấy trở thành lẽ sống của mình(gọi là sống đạo), đó là người tu hành chân thật, và họ sẽ phá trừ bản ngã, dần vô ngã. "**Thấy con đường trung đạo là giác ngộ rồi, sống với trung đạo cho đến khi vô minh... không còn thì giải thoát**"... .

Lời tâm sự số 1947

Đích đến của trung đạo là ở đâu? trung đạo là gì? vô ngã có khác trung đạo không ạ?

Trung đạo là tâm bình thường, tâm thanh tịnh(chân tâm, Phật tánh),..., không thiên lệch, không chấp chặt(tức không phân biệt, không chấp trước)..., thì tâm được thanh tịnh. Như vậy, có thể nói, "trung đạo chính là đích đến rồi", chứ không phải sống với trung đạo thì sẽ đưa đến một cách đích nào khác(như Đức Thích Ca năm xưa, tìm đủ con đường nhưng cuối cùng là nhận ra trung đạo và sống với nó, thế là đủ rồi). Trung đạo, trung dung... chính là Phật(vô ngã) rồi vậy, sống nơi đây thì phiền não, nghiệp trướng... dần sẽ hóa giải, tiêu biến..., đạt đến trạng thái giải thoát của tâm(không vướng mắc, cũng gọi là vô ngã).

Lời tâm sự số 1948

Mong thầy nói kỹ hơn về các pháp, mọi việc trong cuộc sống cho con hiểu ạ?

Mọi sự việc diễn ra trong cuộc sống này, chỉ là "sự phản ảnh của tâm", "ảnh" thì không phải "tâm", "chân tâm không ảnh, chẳng có hạt bụi nào dính mắc vào tâm thanh tịnh cả,...". Quay lại tự tâm, thì dần vượt ra tất cả, sống "tùy duyên thuận pháp", thì tự là như nhiên bất động.

Lời tâm sự số 1949

Trí tuệ, là từ trải qua đau khổ của bản thân mà nhìn nhận được. Người có vô lượng trí tuệ, hẳn là người đã từng trải qua vô số khổ đau từ quá khứ, kiếp quá khứ... mà có được. Con hiểu được chứ?

Lời tâm sự số 1950

Người chưa có trí tuệ, là bởi họ "trải khổ chưa đủ" trong "luân hồi sinh tử" mà thôi.

Lời tâm sự số 1951

Cũng như vậy, đạo đức của 1 người hình thành bởi việc "đã nếm trải đủ hương vị của xảo trá, dối lừa..." trong vô lượng kiếp, đã thọ nhận đủ những nghiệp mình đã tạo tác... "mà khiếp sợ", từ đó mới thương mình và thương người..., biết quay đầu mà hướng thiện.

Lời tâm sự số 1952

Người chưa có đức hạnh, bởi họ "chưa thọ đủ sự dối trá, lọc lừa..." của người khác(nghiệp của chính mình...), mà còn "tạo ra chúng thêm nữa". Có đức hạnh thì dối trá, lọc lừa... ai nữa đây?

Lời tâm sự số 1953

Dối trá, lọc lừa... kẻ yếu "là thất đức". Giúp đỡ, bảo bọc... họ "là bồi đức".

Lời tâm sự số 1954

Con chia sẻ Phật pháp có bao nhiêu bên tà đạo tới dọa và khuyên con thời mạn pháp không độ nổi đầu rồi dước họa vào thân ạ..., con nói không sợ chết đâu?

Đúng vậy, kẻ có tâm tà lúc nào cũng có ý niệm không độ được ai cả, bởi chính họ là người "không thể thay đổi". Người không muốn thay đổi, thì không có thầy hướng dẫn họ cũng tự đi, tự độ mình. Người không muốn thay đổi, Như Lai ở trước mắt cũng xem như tà ma.

Con Phật làm việc Phật, con Ma làm việc Ma. Bản thân mỗi người tự rõ thôi. Người có duyên tự nương nhau mà phát triển, vô duyên thì im lặng và rời đi, không cần phải đối chất. Người hành việc Phật, long thiên, hộ pháp, thiện thần... luôn kề bên, đừng sợ hãi hay lo lắng gì cả.

Lời tâm sự số 1955

Tâm tình của con, Như Lai là người hiểu rõ nhất. Bởi vậy, Như Lai cũng là người thương con nhất.

Lời tâm sự số 1956

Xin thầy khai thị chỗ con chưa tỏ. Cái tâm biết rõ các tham, sân, si... nổi lên, tâm ấy là tâm gì?, nó thường hay vô thường ạ?

Tâm rõ biết các niệm khởi ấy, chính là Tánh Biết(chân tâm, Phật Tánh) đó. Ngay đó mà NHẬN, mà SỐNG, mà TU, ĐỪNG NGHI NỮA. Chân tâm là thường, niệm khởi(tham, sân, si, mạn, nghi...) là vô thường.

Lời tâm sự số 1957

Tự tánh Di Đà có sẵn nơi ta. Ta nguyện sanh về cõi nước của Phật A Di Đà, một đời viên mãn thành Phật. Con có nguyện đi cùng với ta không?.

Lời tâm sự số 1958

Công, danh, quyền, lợi... của đời người có vĩ đại đến đâu, cũng chỉ nằm trong trái đất, và ở một khoảng thời gian ngắn nhất định. Mà trái đất so với vũ trụ bao la, thì chỉ như 1 hạt cát trên bãi cát biển dài vô tận..., nên công, danh, quyền, lợi... ấy với cái nhìn rộng lớn, "**tâm bao thái hư**"... ở người Giác Ngộ, thì chỉ là "**con số không**", không có ý nghĩa gì cả. Người tâm trí, tầm nhìn... bé nhỏ, thì thấy nó to tát... mà quá xem nặng nó mà thôi. Con nên "**mở rộng tầm nhìn, tâm trí**"... của mình ra vô tận..., thì sẽ chẳng còn gì làm con vướng bận nữa.

Lời tâm sự số 1959

Nơi đến là sen vàng, lưu li, cam lồ, ấm áp, yêu thương..., có lửa địa ngục thiêu đốt linh hồn không ạ?

Không có ngọn lửa nào trong tam giới thiêu đốt được linh hồn, được bản tâm thanh tịnh cả, đừng lo nhé. **Phật Tánh là vĩnh hằng, nhận ra thì bất tử.**

Lời tâm sự số 1960

Con có thể tìm thấy tất cả trí tuệ và tình thương ở ta. Khi con thấy, con cũng có thể biến nó trở thành của con, bằng cách học hỏi và rèn luyện mỗi ngày. Có trồng cây, có chăm cây, thì hoa trái... tất sẽ mọc.

Lời tâm sự số 1961

Nếu trí tuệ của con thật lớn, con sẽ **không thể** sân, giận... lên được, bởi con sẽ tĩnh tâm để tìm cách giải quyết vấn đề đó, chứ không phải nổi sùng, nổi gai... lên như thế.

Lời tâm sự số 1962

Vui, buồn... đều là pháp của thế gian, vui ấy là gốc của buồn, của khổ..., bản chất nó là khổ. Nếu con không cần vui, thì con sẽ đỡ phải miệt mài theo đuổi nhiều thứ trong vô thường, luân hồi... đấy. Dành thời gian cho tâm trí để phản tỉnh và buông xả "**tất cả pháp...**", sẽ giúp con "**sớm giác ngộ và giải thoát**" hơn. Điều đó, không thứ vật chất, hư danh... nào so sánh bằng, quý giá bằng.

Lời tâm sự số 1963

Người có trí tuệ và đức hạnh lớn, thì **luôn bình tâm** trước mọi hoàn cảnh, và trước bất kì ai.

Lời tâm sự số 1964

Con cần nhiều lời an ủi lắm mới có thể trở nên mạnh mẽ, mới chữa lành hết những tổn thương. Lòng từ bi của ta, có thể làm được điều đó cho con. Vạn pháp từ hòa của ta, sẽ xoa dịu đi vạn nỗi đau thương nơi tâm hồn của con.

Lời tâm sự số 1965

Cũng cần nhiều trí tuệ lắm, để tâm trí của con mới trở nên sáng suốt và thanh tịnh..., chiến thắng tất cả phiền não và vô minh... . Ta chính là Tự Tánh Bồ Đề trong con, khi con nhận ra ta, liền là lúc mọi thứ trở nên viên mãn rồi.

Lời tâm sự số 1966

Người làm việc ngoài ánh sáng, hết thấy đều "có giới hạn", thậm chí chỉ là kẻ truy cầu công danh lợi lộc... . Người nào có thể làm việc "âm thầm trong bóng tối" mà cống hiến..., chả có ai biết, quỷ thần cũng chẳng hay..., thì họ mới là bậc phi thường, năng lực "là vô hạn"... , có khi còn là thánh hiền, Bồ Tát... hóa thân không chừng.

Lời tâm sự số 1967

A Di Đà Phật, ngài cho con 1 lời để An đi ạ.

TÂM CON VỐN AN, bởi con *sinh muôn niệm tìm cầu* nên chẳng còn an nữa. Ngay đây, **XẢ BỎ HẾT THẢY TẠP NIỆM**, tâm liền thanh tịnh, sáng suốt. Tâm ấy không những AN, mà còn **HỖ, LẠC, BI, TRÍ, DŨNG**... .

Lời tâm sự số 1968

Người đời rất sợ nghe đạo lí, bởi 1 khi đã theo rồi, thì **phải bỏ đi những "tham muốn", phải "đấu tranh tư tưởng" rất nhiều để trừ bỏ bản ngã, "không nỡ" xả li danh vọng lợi dưỡng... để thành người tử tế, trong sạch... .** Từ vô thủy vô trung... đã **quen** như thế rồi mà. Con thế nào đây? "**Có dám**" trả lời ta không?

Lời tâm sự số 1969

Nếu toàn là bậc giác ngộ gặp nhau, thì đãi nhau bằng gì? trong hỷ, nộ, ái, ố... ạ?

Người xưa nói: tiểu nhân đãi tiểu nhân bằng "**rượu nồng**"(thú vui vô ích...), Quân Tử đãi Quân Tử bằng "**NƯỚC LÃ**". Nước lã ở đây, là sự **trong sạch, tinh khiết, chân thành, thanh tịnh...**, không 1 mùi vị(tức sự vẫn đục, phiền não, tính toán, hơn thua, hỷ, nộ, ái, ố... đó đó, tiểu nhân thì dùng những thứ này mà đãi nhau).

Lời tâm sự số 1970

Kẻ mê lấy "**vọng tâm**" đối người, tiếp vật... .
Kẻ ngộ lấy "**chân tâm**" đối người, tiếp vật... .

Lời tâm sự số 1971

A Di Đà Phật, sao con nói ra điều gì là người khác lại làm con tổn thương thêm ạ?

Vậy thì đừng nói nữa, "nói ra lời gây tổn thương, thì mới nhận lại những lời như thế (có ai chửi mắng... Phật, Bồ Tát... không?)", hãy kiểm soát lời nói của mình. Nói phải "đúng lúc, đúng chỗ, đúng ngữ cảnh...", nói ra phải là lời "từ hòa, trí tuệ, từ bi..." thì hãy nói, còn không hãy im lặng mà sửa đổi bản thân đã. Người cần nghe thì mới nói, người cần nói thì hãy nghe. **KIỆM LỜI**, là "một đức lớn" của bậc Thánh Trí.

Lời tâm sự số 1972

Khi trong trạng thái không suy diễn lâu ngày, lúc nào tâm con cũng rõ ràng biết, cảm giác của các giác quan nó giảm đúng không ạ?

Không phải, khi lục căn tiếp xúc với lục trần liền sinh ra các cảm thọ..., tiếp xúc nhiều thì sinh nhiều, tiếp xúc ít thì sinh ít..., thấy nhiều hay thấy ít, chỉ là ý niệm của mình thôi, vạn pháp đối đãi nhau thì vẫn thế. Khi tâm rỗng lặng, sáng biết... thì không còn những ý niệm đối đãi, chấp trụ... vào các pháp, nên cảm thấy thế, giường như nó ít đi, thậm chí không còn gì,... . Nhưng đi sâu hơn tí nữa, sẽ thấy **mọi thứ vẫn diễn ra như nó đang là**, nhiều hay ít không còn quan trọng, nhớ hay không nhớ, biết hay không biết... về nó cũng không còn quan trọng nữa.

Lời tâm sự số 1973

Để cân bằng giữa thế giới nội tâm và bên ngoài, ta nên làm như thế nào ạ?

Nếu *buông* 2 khái niệm "**BÊN NGOÀI**" và "**BÊN TRONG**" đi, thì mọi thứ nó **LIỀN LÀ CHÍNH NÓ**. "*Luôn sống với Chân Tâm Thanh Tịnh*", thì trong ngoài dung hòa làm 1, ngoài cũng là trong, trong cũng là ngoài (âm dương hòa hợp, tương thông, không trướng ngại...). Tâm ấy đối với vạn pháp, là "*vô trướng, vô ngại, vô tướng, vô phiền...*".

Lời tâm sự số 1974

Không có nội tâm, cũng không có ngoại tâm. **Tất cả chỉ là Ý NIỆM.**

Lời tâm sự số 1975

Có phải mình tiếp nhận và nhận biết sự vật hiện tượng đó như thế nào, diễn biến tính chất sự việc đó ra làm sao, chứ không được quán vào sự việc hiện tượng đó đúng không ạ?

Đúng vậy, nhưng "*phải giữ gìn được chánh niệm*", không để các pháp *nhấn chìm*, mọi thứ cứ để nó diễn ra theo lẽ tự nhiên, "*không can thiệp thì không vướng mắc...*". Sống "*tùy duyên thuận pháp*", dùng Chân Tâm Thanh Tịnh để đối đãi, thì mọi pháp tự là, nghiệp trướng tự tan, ...

Lời tâm sự số 1976

Oan ức không cần biện bạch, vì biện bạch là nhân quả chưa xả, là sao ạ?

Oan ức, tức là mình đúng mà bị hàm oan, có nghĩa là mình đã từng tạo nỗi oan tương tự cho họ từ quá khứ(kiếp trước...), bây giờ nhân duyên chín muồi, mình bị hàm oan lại. **Biết thế thì nên bằng lòng với nó, chấp nhận, tha thứ, và buông xả... thì nghiệp tội, oan trái... mới tiêu trừ.** Nếu phản ứng lại, sân si... lên, thì là không hiểu nhân quả, oan oan tương báo không ngừng.

Lời tâm sự số 1977

Tại sao người tu bây giờ nói chuyện như muốn chửi chúng sinh, mà trong lòng họ nghĩ chúng sinh phải mang ơn, còn làm lễ thì mỗi ngày đòi hỏi càng nhiều ạ?

Quý vị nên dùng là **"1 số người tu"** chứ không nên đánh đồng tất cả nhé. Đúng là có nhiều người như thế, là bởi **"trí tuệ, tâm từ bi... chưa rộng"**, tu chưa đến nơi đến chốn..., học được chút ít đã tưởng mình chứng đắc, đức cao vọng trọng..., đó đều là **"bệnh"**, là **"ma trưởng"**... mà kẻ tu hành phải vượt qua. Người tu nào **"hiểu sâu, dưỡng tốt"**... thì không như thế đâu.

Lời tâm sự số 1978

Dưới thời cộng sản, có phải do nhân quả hay không?

Mọi cảnh tượng bên ngoài, từ cảnh quan, xã hội, mọi hoạt động hữu vi, cho tới vũ trụ vạn vật..., tất cả đều do tâm mình tạo ra (hết thầy pháp từ tâm tưởng sanh), do tâm tưởng của hết thầy chúng sinh có sự tương đồng... tạo ra. "Nhân đức, trí tuệ, phước báu... "chúng sinh" tăng", thì hình thái xã hội tốt lên, trật tự, hòa bình, an vui... hơn. Ngược lại, thì đi về phía bạo loạn, và khổ đau... . 1 chế độ xã hội..., chỉ là 1 biểu hiện trong vô số hình thái chung của tâm thức chúng sinh ấy, và nó cũng chính là "nhân quả chung" do chính họ tạo ra. Nếu hết thầy chúng sinh đều nhận ra Phật Tánh (tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...), thì xã hội này là xã hội cực lạc, không cần chế độ nào để hoạt động nữa, bởi vì ai cũng **THÁNH THIỆN** cả rồi.

Lời tâm sự số 1979

Sao con cố gắng tu mà không được, con xin thầy chỉ ạ?

Đó là vì sự cố gắng của con "**CHỨA ĐỦ**" để chiến thắng "**NGHIỆP LỰC**" của con. Giống như 1 chiếc xe, phải đủ khỏe để thắng được **SỨC Ỗ** thì nó mới chạy được. Vì vậy, con cần **XÚC LẠI** thân, tâm cho Mạnh Mẽ lên nhé, dẹp bỏ những thứ rườm rà, không cần thiết... đi (cả trong cuộc sống lẫn tâm trí), **VÚT BỎ** hết đi mà đứng dậy, mà đi, **NHA**. Cố gắng lên, **NGUYỆN LỰC THẮNG NGHIỆP LỰC**. Lúc nào trong tâm cũng phải có Phật, thường thường nhớ Phật niệm Phật, thì tương lai mới thành Phật được.

Lời tâm sự số 1980

Muốn trừ tâm ma phải làm sao ạ?

Thì phải đặt Phật vào lòng. Suy nghĩ này, có phải Phật không?, việc làm này, có phải Phật không?. Tự tư duy TRÊN TỪNG Ý NIỆM, thì quý vị sẽ tìm thấy câu trả lời cho mình.

Lời tâm sự số 1981

Thầy ơi, chẳng phải tâm, chẳng phải Phật, chẳng phải vật... là sao ạ?

Đó chỉ là cách nói mà thầy tổ khuyên là "đừng có khởi tâm lên mà định nghĩa ra cái gì cả", cứ khởi niệm thì là mấy thứ đó..., nên quay lại tâm thanh tịnh mà tu mà sống.

Lời tâm sự số 1982

Khi ngủ, tất cả thân ý đều mê muội, lúc ấy không có tỉnh giác. Người tỉnh giác thì lúc ngủ cũng tỉnh giác phải không ạ?

Khi còn mang thân xác ngũ uẩn này, thì người tỉnh thức sẽ vắng lặng cả lúc thức lẫn lúc ngủ, tuy nhiên người tỉnh thức khác với người thường ở chỗ, nếu họ mộng寐 trong giấc mơ thì họ cũng biết mình đang ngủ đang mơ luôn, và mọi thứ trong giấc mơ... ấy, họ cũng dễ làm chủ được như thấy các niệm khởi lúc thức... .

Còn khi họ xả bỏ thân xác ngũ uẩn này rồi, họ sẽ trở về với sự tỉnh thức trọn vẹn (tánh giác, Phật Tánh "thường giác") nếu sức tu, sức giác đủ. Chưa đủ thì còn ở trong các hình tướng... tu tiếp cho đến lúc viên mãn (đại giác, viên giác, hay toàn giác)... .

Lời tâm sự số 1983

Cho con hỏi, khi nhận lại tánh Phật rồi thì mình sống có công việc như thế nào?

Nếu nhận ra Phật Tánh thật sự, thì tự nhiên sẽ "tùy duyên thuận pháp", mọi thứ đều phản ứng 1 cách rất tự nhiên, "đủ mức", không cưỡng cầu cũng không chấp chặt... nữa, luôn luôn ở trong sự thanh tịnh, sáng suốt, vắng lặng của tự tánh.

Lời tâm sự số 1984

Khi mà Phật Tánh ra khỏi tam giới, sẽ như thế nào ạ?

Tam giới...(lục đạo, cho tới thập pháp giới chúng sinh), nếu thoát ra tất cả rồi thì Phật Tánh của mình sẽ ở trong(hòa hợp, đồng nhất) NHẤT CHÂN PHÁP GIỚI, hay còn gọi là THƯỜNG TỊCH QUANG, BẢN THỂ CỦA VŨ TRỤ...

Lời tâm sự số 1985

Lúc nổi sân hay lúc có gì đó khiến mình buồn, hay lúc mất đi chánh niệm, con đều biết rõ, nhưng làm sao con mất đi tham sân si... ạ?

Biết rõ niệm khởi là tỉnh thức, còn tham sân si... là "đối trọng" của lòng từ bi và trí huệ. Sở dĩ nó còn là bởi trí huệ chưa đủ sáng, lòng từ chưa đủ lớn. Khi trí huệ và lòng từ bi lớn lên, thì tham sân si mạn nghi... tự tiêu dần đi(trí sáng thì vô minh tan, đèn sáng thì bóng tối tan,...). Do vậy, cần nâng cao trí lực và đạo lực bằng việc chân thành và nỗ lực tu tập hơn nữa. Trí huệ và từ bi vô lượng thì không còn vô minh, phiền não(tức tham, sân, si...).

Lời tâm sự số 1986

Con xin đánh lễ ngài. Người đã khai sáng và tiếp sức mạnh cho con, và cho rất nhiều thầy ạ.

Ta không cần sự đánh lễ của con. Ta chỉ mong rằng, khi mọi người được tỉnh thức, thì sẽ đem được "ánh sáng chân chánh của Như Lai" đi khắp mọi nơi, thắp sáng cho khắp nhân gian này. Chúng sinh còn trong mê lầm nhiều lắm, họ cần những người dẫn đường chân chánh, "không màng danh lợi...", đưa chúng sinh đến với tuệ giác và từ bi.

Lời tâm sự số 1987

Làm sao để Tánh được an nhiên ạ?

Tánh tự an nhiên rồi, không cần làm gì hết. Chỉ có tâm phiền não mới là không an nhiên. "Xả bỏ hết thầy phiền não, tạp niệm...", thì còn lại chân tâm thanh tịnh, tâm ấy là tâm an nhiên, tự tại, giải thoát,...

Lời tâm sự số 1988

Con nghe nhiều, muốn nhớ nhiều mà cứ 5 phút sau lại quên ạ?

Theo kinh nghiệm của các thầy, thì "đừng cố nhớ gì cả", mọi thứ hãy "để tự nhiên", dùng tâm thanh tịnh để đối đãi, thì mọi thứ tự nhiên sẽ thuận pháp, lúc cần nhớ lại thì tự nó lưu xuất ra, không cần phải cố lôi ra, giống như gương tự nhiên phản ảnh vạn vật đúng với bản chất của nó,..., không dính mắc là tự tại an vui.

Lời tâm sự số 1989

Lúc đầu niệm Phật thì con tập trung, tập lâu rồi thì càng ngày càng tạp niệm, riết không dám niệm nữa sợ tạp niệm xen vào ạ?

Lấy niệm đờ niệm, thì bản chất là không đúng, chỉ là biện pháp tạm thời(giống như trì, niệm... vậy), rốt ráo sau cùng vẫn là "buông xả hết thầy tất cả niệm", "không khởi tâm động niệm" trước các pháp thì mới là trung đạo, sẽ trở về với tự tánh thanh tịnh,...

Lời tâm sự số 1990

Tâm con đang tịnh, nên con thử đi trải nghiệm thử xem có động hay không thì có sao không ạ?

"Khởi tâm thử là niệm ngay đó rồi", cần gì phải thử thật xem có sanh niệm hay không?. Giữ giới nghiêm mật, là ngay tâm thanh tịnh sáng rõ các pháp thiện ác chánh tà mà tránh né, phòng ngừa, giữ tâm cho chân chánh, đoàng hoàng, thanh tịnh..., thì mới là đúng đường, chứ không phải có tâm không chấp thì thích làm gì thì làm, coi đó là đã đủ rồi, tâm ấy cũng là vọng tâm.

Lời tâm sự số 1991

Càng ngày con thấy tâm con có quá nhiều tạp niệm chen vào. Con sợ cảm giác mỗi khi nhắm mắt lại, như có thể lực tâm linh nào đó hiện diện trong nhà mình.

Không phải là tạp niệm nhiều hơn, mà là **mình tu thì dễ thấy chúng hiện hữu hơn**, còn xưa nay nó vẫn thế. Những cảm giác, chỉ là **sự hoạt động của tưởng thức nó vẽ ra**, chỉ khi tâm tánh sáng lên, lòng từ bi rộng lên, thì chúng tự biến mất tằm mất dạng, hãy tinh tấn tu hơn, thay vì chìm đắm vào tưởng thức, phiền não,... .

Lời tâm sự số 1992

Cảm giác hỷ lạc của Nhị Thiên ra sao ạ?

"**Cảm giác?**", tứ thiên bát định... chỉ là **cảm giác, tạp niệm...** . Ta trực chỉ chân tâm, không vòng vo. Ngay nơi **CHÂN TÂM THANH TỊNH, KHÔNG TẠP NIỆM** mà sống mà tu, đó là con đường thẳng tắp, không lối rẽ, không chỗ dừng chân,... .

Lời tâm sự số 1993

Tu là để thoát khỏi luân hồi khổ đau, vậy khi đã thoát khỏi luân hồi thì sẽ đi về đâu ạ?

Luân hồi, chính là Ý NIỆM, là VỌNG TÂM. Thoát khỏi luân hồi, chính là **KHÔNG CÒN Ý NIỆM**, trở về chân tâm thanh tịnh(Phật Tánh). Đơn giản thế thôi, không đến cũng không đi đâu cả.

Lời tâm sự số 1994

Con chánh niệm chưa được mạnh, thiền bị lạc vào cảnh ạ?

Đơn giản thôi, thất niệm thì trở lại chánh niệm, bị vọng chi phối thì trở lại tỉnh giác trên nó, lạc vào cảnh thì trở về chân tâm thanh tịnh.

*Biết sai thì sửa,
Làm đi làm lại,
Tinh tấn ngàn lần,
Tự khắc thành chuyên.*

Lời tâm sự số 1995

Cho con hỏi Giới Định Tuệ hay Tuệ Định Giới ạ?

Không cái gì trước, không cái gì sau cả. Nếu có trước sau, thì đó thuộc về tri kiến của tướng thức.

Chân tâm tự vô lượng giới, tự định, tự tuệ..., vốn sẵn có, đầy đủ và viên mãn..., không phải thứ thuộc về nhị biên, tướng thức, trước sau, xa gần, sinh diệt,...

Lời tâm sự số 1996

Con chưa hiểu lời này, xin thầy giảng thêm ạ?

Chân tâm thanh tịnh, không có các ác, mà giới là để ngăn ngừa các ác, cho nên, chân tâm tự là vô lượng giới.

Chân tâm thanh tịnh, không có phiền não, vọng động, cho nên chân tâm tự định.

Chân tâm tự giác, tự sáng..., không có tư tưởng, tri kiến..., cho nên chân tâm tự tuệ, chiếu soi, thấu tỏ,...

Lời tâm sự số 1997

Sau khi chết người ta đi về đâu? làm sao giải thoát, và giải thoát đi về đâu ạ?

Có 6 nẻo luân hồi(trời, người, súc sinh, ngạ quỷ, địa ngục, atula), chết thì về 1 trong 6 đường đó, hết thọ mạng thì tùy nghiệp trôi lăn tiếp.

Muốn giải thoát thì tu hành theo **BÁT CHÁNH ĐẠO** mà Đức Thích Ca Mâu Ni đã chỉ dạy.

Giải thoát, đi về tự tánh, bản thể của chính mình, của vũ trụ vạn vật,... .

Lời tâm sự số 1998

Đi về tự tánh, bản thể của chính mình là ở đâu? làm sao để không sinh không diệt ạ?

Không khởi tâm động niệm nữa, tâm thể thanh tịnh, giác sáng, không vọng niệm... – **ĐÓ CHÍNH LÀ CHÂN TÂM, BẢN THỂ** của chính mình.

Để không sinh không diệt, thì phải cắt đứt nguyên nhân của sinh diệt, đó chính là **việc khởi tâm động niệm, và các nghiệp về thân, khẩu, ý... từ quá khứ**. Việc sống với Chân Tâm sẽ giúp người tu trở về với **BẢN TÁNH VÔ SANH**, nơi đó là **KHÔNG SINH KHÔNG DIỆT**. Bản tánh vốn không sinh không diệt, đừng sợ hãi.

Lời tâm sự số 1999

Khi chưa tu, ta chỉ sống vì mình, không vì người.

Khi đã tu thiết tha, ta chỉ sống cho người, không cho mình.

Khi đã chứng ngộ, ta lại sống cho cả ta lẫn người.

Lời tâm sự số 2000

Tâm con tìm không thấy, ý khởi từ đâu ra ạ?

Vọng tâm vốn hư giả, **nhìn thẳng vào nó** thì nó liền hóa không.

Ý khởi từ lục căn tiếp xúc với lục trần(như 2 viên đá lửa chạm vào nhau thì tóe lửa, tóe lửa ấy giống như ý khởi vậy), đó là "**lẽ tự nhiên**". Nếu thiếu tổ lục căn vô thường(**ngũ uẩn giai không**), và vạn pháp vô ngã(**không có thực tướng**), tức nhìn thẳng vào bản tánh không của các pháp..., thì ý **CHẲNG THỂ KHỞI ĐƯỢC NỮA**,... .

Lời tâm sự số 2001

Con xin hỏi ạ, con thường nghe sư thầy giảng phải luôn chánh niệm tỉnh giác, quay về thấy rõ mọi sự đang là, nhưng không cố gắng chánh niệm tỉnh giác, vì khởi tâm cố gắng là sai, là ý đồ của bản ngã. Vậy nếu không cố gắng thì sao thường xuyên chánh niệm được ạ? Mong thầy giải đáp.

Câu hỏi hay lắm. Tức là "**khởi tâm cố gắng**" thì chính đó là niệm, mà "**có niệm thì không phải chánh niệm rốt ráo**", các thầy gọi đó là vẫn còn có ý đồ của bản ngã. Chánh niệm

rốt ráo thì "không có niệm", "không dùng niệm để tu", mà để tâm "rỗng lặng, thường biết", chỉ thế thôi là đủ rồi, là chánh niệm rốt ráo, viên mãn rồi đó, đâu cần phải có tâm cố gắng gì thêm đâu?. Chỗ này là "không tu mà tu", rất là khỏe. Còn "cố gắng" thì sẽ rất là mệt mỏi đó, và cũng chưa phải là đang tu đúng nghĩa nữa (tức chưa kiến tánh thì chưa khởi tu được). **BẢN TÁNH TỰ NHƯ NHƯ, NHẬN RA LIỀN Ở NHÀ,...**

Lời tâm sự số 2002

Mong thầy chỉ rõ bản tánh không của các pháp?

Các pháp luôn sinh rồi diệt, có rồi không, đến rồi đi, hợp rồi tan..., luôn vận hành, thay đổi, chuyển hóa... trong đại tự nhiên, trong vũ trụ bao la... mà không đứng im, cố định... được, cho nên gọi là không có thực tướng, không có thực tánh..., chỉ là sự huyền hoặc, hư ảo, vô thường..., vì vậy, không nên chấp chặt, vin theo nó... mà trôi lăn cùng nó trong luân hồi lục đạo,... . Thầy tổ hay nói là: **HÃY TRẢ PHÁP LẠI CHO PHÁP**, thì sẽ nhận được **BẢN TÁNH THẬT SỰ** của chính mình.

Lời tâm sự số 2003

Có thể con chưa đủ năng lực để nhiếp thọ chúng sinh bằng trí tuệ của con. Vậy thì hãy lan truyền trí tuệ của Như Lai đi khắp đại địa..., con là cánh tay của ta rồi vậy.

Lời tâm sự số 2004

Trí tuệ của Như Lai, tuyệt đối không phải là 1 thứ gì đó đơn điệu, mà nó luôn chứa đựng **vô lượng nghĩa**. 1 lời bất kì của ta, đều chứa đựng toàn bộ sự giác ngộ và giải thoát trong đó, con nhất định phải đào sâu suy nghĩ, con sẽ thấy được sự ảo diệu, nhiệm màu,... .

Lời tâm sự số 2005

Có thể lời nói của con cũng sâu sắc đấy..., nhưng con à, **ĐẠI Ý VÔ TỰ, CHÂN NGÔN VÔ THUYẾT**, nếu con chấp nhất không buông, thì con chưa phải bậc trí thông tuệ, tất sẽ sinh cái tật tranh cãi của kẻ phàm phu..., mâu thuẫn... vì vậy mà sinh ra.

Lời tâm sự số 2006

Những ai nhận được tâm truyền của ta, hẳn đã biết được **DỤNG PHÁP NHƯ THỊ**, ta chúc cho con hoàn thành sứ mệnh của Như Lai, làm xong thì về nhà con nhé.

Lời tâm sự số 2007

Biết người xấu mà con không vạch trần..., người còn kém con không chê trách..., nhẹ nhàng khuyên bảo, người phi báng mà con vẫn nở nụ cười..., **luôn chừa cho họ 1 lối đi**, lúc nào con cũng giữ được **tâm thái hiền hòa**, lời nói ôn tồn..., rộng lượng mà đối đãi hết thảy..., thì con mới xứng đáng là người kế thừa **huệ mạng của Như Lai**.

Lời tâm sự số 2008

Dạ thưa thầy, nếu như 1 nỗi oan mà không được rửa sạch, sau này sẽ kéo theo thêm 10 nỗi oan khác nữa ạ, một đời là quá dài, con đã từng im lặng như vậy.

"Thanh giả tự thanh". Người trong sạch thì đã có trời đất thấu tỏ, sợ gì chứ?. Càng như thế, thì càng trả nghiệp được, nên cảm ơn chứ không có gì phải buồn bã cả. Càng sống trong nghịch cảnh, càng là cơ hội để bản thân trở nên **cứng cáp, bản lĩnh hơn. Làm người, cao quý ở chỗ biết chịu đựng, nhẫn nhịn, tha thứ, và buông bỏ,...**

Lời tâm sự số 2009

Làm sao để mình không cần phải ngủ nữa ạ?

Ngủ, không phải là cái gì đó ghê gớm, phiền phức... mà không cần nó, **Phật còn ngủ mà?** Thân xác ngũ uẩn được tổ hợp bởi tỷ tỷ... tế bào, chứ không phải của riêng **"ý nghĩ"** của mình, mỗi tế bào lại có sinh mạng riêng, chúng đều có sinh diệt, ăn uống ngủ nghỉ... cả. Chỉ là chúng ta(Phật Tánh) bị giam nhốt trong căn nhà vô thường này thôi, vẫn **phải thuận theo lẽ tự nhiên, tính sinh học...** của nó(tùy thuận chúng sinh)..., đó là điều bình thường, không cần phải suy nghĩ nhiều. **ĐẠO CHỈ LÀ "ĐÓI THÌ ĂN, MỆT THÌ NGỦ".**

Lời tâm sự số 2010

Con đang nghi ngờ, khi ta đến để hoàn thành sứ mệnh, mà đến nơi lại chỉ muốn giải thoát, vậy ngay từ đầu sao phải làm vậy?

Đó là vì TÂM CHƯA VỮNG CHẮI. Lúc đầu đến là bởi **"phát nguyện"** đó, nhưng lại phát nguyện trên 1 tâm bồ đề

còn yếu, không đủ lực. Khi đến thì chao ôi, bao nhiêu là trướng ngại, làm thiện không dễ, giáo hóa lại càng không..., lại muốn đi 1 mình cho khỏe. Hãy nhớ rằng, các bậc đại thánh đại hiền xưa nay, đều lấy công việc phụng sự... để làm hành trang giải thoát, việc này chưa làm tốt, thì sẽ không giải thoát đi đâu được cả, có công đức đâu mà đi?

Lời tâm sự số 2011

Dạ thưa, nếu là do tâm chưa đủ lực, chưa đủ vững chãi, vậy khi đủ vững trãi, tâm lại phát nguyện như vậy, có phải là 1 vòng luân hồi lớn hơn không ạ?

Đủ vững chãi ở đây, là phải là bậc nằm trong "pháp giới tứ thánh"(Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật), họ đã thoát khỏi luân hồi rồi, nếu họ phát tâm hành đạo thì tự tại tùy duyên. Còn vẫn nằm trong lục đạo, thì việc hành đạo sẽ còn nằm trong thiện ác, luân hồi, khó phân minh,... . Người bình thường thì cố gắng hướng đến sự vô ngã mà tu và hành đạo là được rồi.

Lời tâm sự số 2012

Cho con hỏi, giữ 3 giới có vào được sơ thiên? hay buộc phải 5 giới mới vào được sơ thiên?, cảm ơn ngài khai thị.

Đôi khi "vẽ ra trăm ngàn giới" để vin theo cũng không có định. Tu định, cốt ở "tâm xả li", xả li thiện ác, chánh tà, vọng niệm... . Tùy mức độ xả li mà có các mức độ định tâm khác nhau, đại xả thì đại định, đó là tâm Phật. Chân tâm, thì không có những "khái niệm về giới, định, tuệ..." của thế gian vẽ ra, khi trở về chân tâm sẽ tự thấy những cái đó ở "mức độ chân thật, thường hằng"(không phải tứ thiên, bát định... gì cả).

Trở lại chân tâm thanh tịnh, là Đại Định của Phật, không cần truy cầu loại định nào khác.

Lời tâm sự số 2013

Ở nơi nào có nhiều bậc trí đản sanh, thì nơi đó là cái nôi của trí tuệ nhân loại, sẽ có cái **ÂM ĐỨC** lớn, ảnh hưởng vô hình tới cùng khắp. Con hãy sớm thức tỉnh, để làm 1 tinh anh soi sáng chúng sinh vạn vật con nhé.

Lời tâm sự số 2014

Cho con xin hỏi, pháp đại thừa của Phật Tổ Như Lai là gì?

Phật pháp không có tiểu, không có đại... gì hết. Chỉ có "mê hay ngộ", mê là chấp vọng, ngộ là tỉnh thức, ngộ các pháp đều vô thường mà buông xả, trở về chân tâm thanh tịnh. Các pháp đều là vô thường, thì pháp tiểu hay pháp đại... còn có ý nghĩa gì?.

Lời tâm sự số 2015

Dạ thưa thầy, 1 vị tu chứng TU ĐÀ HOÀN rồi, vị ấy sẽ tái sinh không quá 7 lần, khi chết đi, vị ấy sẽ đến nơi nào? vì chấm dứt tái sinh rồi?

Vị ấy sẽ dần trọn vẹn thánh quả A LA HÁN, họ có thể nhập vào NIẾT BÀN HỮU DƯ. Nếu may mắn gặp được 1 vị Phật khai thị tiếp, thì có thể sẽ "Phát BỒ ĐỀ TÂM rộng lớn, hành BỒ TÁT ĐẠO", để xây dựng "Công Đức Thành Phật". Khi thành Phật, thì nhập Niết Bàn Vô Dư, hoặc Nguyên Lực biến hiện ra 1 cõi Cực Lạc(giống Phật A Di Đà) để tiếp độ chúng sinh, hoặc tự tại tùy duyên giáo hóa trong 10 phương,... .

Lời tâm sự số 2016

Tri thức, chỉ là phiền não, Như Lai cầm trong tay được, Như Lai cũng ném nó đi được. Cho nên, con không cần phải hơn thua tri thức với ta, bởi trong ta không có tri thức gì để con hơn thua cả, và đối với người khác cũng như vậy, không nên có tâm hơn thua, đó là phàm tình.

Lời tâm sự số 2017

Tâm con bất an, xin thầy an tâm cho con đi.
Muốn AN tự An. Muốn Bất An, tự Bất An.

Lời tâm sự số 2018

Mặc dù mình nghèo khó là biết mình nhân trước không tốt, cố gắng làm tốt, hành thiện mà vẫn không thay đổi số nghèo, số mệnh có thay đổi được không?

Đó là vì sự cố gắng làm tốt, hành thiện... của mình "**là chưa đủ**". Nếu người chưa biết tu, thì giàu 1 đời, nhưng nghèo có khi mấy đời bù lại...(tiền kiến thì khó, tiêu thì mấy chốc?) **do vô minh, lòng tham, không biết kiệm phước...**, mọi thứ đến với mỗi người đều là nhân quả nghiệp báo..., con hãy cố gắng nhé, **HẾT MƯA THÌ TRỜI LẠI SÁNG**.

Lời tâm sự số 2019

Con không hiểu đầu con có vấn đề gì không, mà nghe tất cả pháp các ngài con đều không hiểu, mặc dù con đã có cảm ngộ về tự tánh của con ạ?

Hãy tĩnh tâm, lắng nghe mọi thứ ở bên trong của chính mình (tức **thân, thọ, tâm, pháp của mình**), chưa cần thiết phải hiểu những thứ từ bên ngoài. Khi con hiểu được chính mình, thì những thứ bên ngoài tự nhiên sáng tỏ.

Lời tâm sự số 2020

Con hãy lắng nghe bản thân nhé, bởi **hiểu được bản thân, là hiểu được cả thế giới,...**

Lời tâm sự số 2021

Người đời vì "tâm sợ hãi, sợ cô đơn" mà truy cầu danh, vọng, tiền, tài..., mà kết thân, kết đôi..., mà tham, sân, si... lên để khóa lấp. Tất cả chỉ là chữ "sợ", sợ sống rồi lại sợ chết,... . Chỉ có 1 dạng người ung dung vượt qua sự sợ hãi..., đó là bậc HIỀN NHÂN, QUÂN TỬ mà thôi, kẻ đại ác lại là kẻ sợ hãi nhất.

Lời tâm sự số 2022

Khi con đã chiến thắng được tất cả, thì vẫn còn đó 1 trận chiến cuối cùng. Đó là con phải "chiến thắng được sự cô đơn của chính mình". Cô đơn, là nỗi sợ hãi lớn nhất đối với sự giác ngộ và giải thoát... . Nếu con chiến thắng, thì trí tuệ và đức hạnh của con sẽ rộng lớn vô cùng,...

Lời tâm sự số 2023

Nếu tính theo tây lịch, thì từ lúc chúa YeSu sinh ra đến nay, là 2023 năm, nếu mỗi năm ta chỉ nói 1 câu, thì lời này chính là 1 dấu mốc. Như Lai và Chúa, Chúa và Như Lai, không có sự khác biệt, chỉ là 2 hình tướng khác nhau mà truyền đạo giải thoát,... . Những người con của Chúa, cũng là những người con của Như Lai cả, và ngược lại. Các con đừng nói xấu hay hạ thấp nhau làm gì cả mà làm mất mặt Như Lai, mất mặt Chúa,...

Lời tâm sự số 2024

Bản chất của chiến tranh, xung đột giữa các nước, nó giống y chang các mối quan hệ của con với mọi người xung quanh con đấy. Có chiến tranh lạnh, thờ ơ..., có âm thầm ủ mưu tính kế hãm hại nhau..., có bao vây cấm vận..., có tranh giành đấu đá đổ máu..., có trì triết lãng mạ khinh thường..., đủ thứ trên đời, ngay là cả những người thân ruột thịt với nhau,... . Khi những thứ đó đủ lớn, cộng nghiệp của chúng sinh đủ mạnh..., thì từ nội kết bên trong, biến hiện ra bên ngoài, ra toàn thể nhân loại..., đó là điều hiển nhiên thôi,...

Lời tâm sự số 2025

Ở đời, khi con bị vùi cho bầm dập, con mới trở nên khiêm tốn lại. Ở đạo, khi con bị ma trướng đánh cho tả tơi, con mới trở nên khiêm hạ lại. Sự kiêu ngạo, tự cao của con không dễ gì từ bỏ được đâu, trừ khi con đã lãnh đủ những bài học.

Lời tâm sự số 2026

Làm sao Như Lai có thể lòi hết phiền não, tạp niệm, tật xấu... của con đi được?, "ta không có quyền năng đó". Người có thể tống hết những ô uế đó đi, để trả lại bản tâm trong sáng, thanh tịnh, chỉ có thể là chính con mà thôi.

Lời tâm sự số 2027

Con hãy rút hết sách vở sang 1 bên đi. Như Lai không dạy con phải học nhiều đến thế. Pháp mà Như Lai truyền cho con, muốn con lãnh hội, là nhận luôn bản tánh thanh tịnh của chính con, **sống tỉnh thức trọn vẹn trên "thân, thọ, tâm, pháp" của con**. Đó là con đường thành Phật rất ráo. Con ôm 1 đống sách vở, kiến thức... thì chỉ làm con tăng thêm "**sở tri trưởng**"... mà thôi. Thời gian con được sống trên đời là **có hạn**, con phải tập trung vào điều **cốt lõi**, tránh mất thời gian uổng phí,... . **BẤT LUẬN VĂN TỰ, KIẾN TÁNH LÀ PHẬT.**

Lời tâm sự số 2028

Pháp của Như Lai, không phải để đưa con đến 1 trạng thái an định, hỷ lạc.. nào đó "**ở tương lai**", lại càng không phải để con hưởng tới 1 cõi giới nào đó mà con chưa từng bao giờ tới, cũng chưa 1 lần thấy được,... . Pháp của Như Lai, chỉ là giúp cho con **TỈNH THỨC NGAY THỰC TẠI NÀY ĐÂY THÔI**, con phải nhớ cho kỹ, khắc ghi vào lòng. Sự giải thoát của con, là **NGAY TẠI ĐÂY, CHỖ NÀY.**

Lời tâm sự số 2029

Tâm con đã thấy rõ, và trống trải, vậy nên làm gì tiếp theo ạ?

Sự thấy rõ đó chưa thực là thấy rõ cả bản tánh, sự trống trải đó cũng chưa phải là tâm thanh tịnh. Thấy rõ, phải là thấy được **BẢN TÂM THANH TỊNH**, nơi đó đầy đủ trí huệ, giới đức..., nên tự sẽ biết **TÙY DUYÊN THUẬN PHÁP**(Nhập rờn(Tu Đà Hoàn...)), không còn "hoài nghi, thắc mắc" gì nữa. Có cảnh có duyên thì ứng biến bồ ngại..., không cảnh không duyên thì tự tại an nhiên,... .

Lời tâm sự số 2030

Khẩu tà tâm Phật, tuyệt đối không có chuyện đó đâu, tâm Phật nào mà khẩu tà, ác, sân, si...? – **đó chỉ là những lời nguy hiểm cho chính mình để được nâng cao giá trị của bản thân hơn**. Tâm tà... thì lời tà..., tâm Phật thì lời Phật, luôn có trí huệ và từ bi ở trong đó, tuyệt đối không xa rời. Con phải cẩn mật ý nghĩ, và lời nói... của con đấy nhé.

Lời tâm sự số 2031

Khẩu tà tâm Phật, thì chỉ dành cho bản ngã ưa đạo đức thôi phải không ạ?

Thực ra ai cũng có bản ngã cả, không nhiều thì ít, **nếu không có bản ngã thì tức vô ngã, đó là Phật, Bồ Tát, Alahan rồi, không còn là người phàm phu nữa**. Ý là phải biết **tiết chế bản thân, không để những tà niệm chi phối, phải hướng tới điều thiện, lẽ phải, sự hiền hòa...**, chứ không nên dùng tà niệm, sân si... để đối xử với người xung quanh mình, được như vậy, thì cũng xem như là có đạo đức và có hàm dưỡng rồi vậy.

Lời tâm sự số 2032

Con thắc mắc là tại sao đạo công giáo thì được gọi là có đạo, còn người đạo khác thì gọi là không có đạo ạ?

Đó là góc nhìn nội bộ, đơn phương từ phía họ ra bên ngoài thôi, "**họ có đạo, đó là có đạo của họ, cho người khác không có đạo, bởi không theo đạo của họ**". Nhưng đó có là cách nhìn của Chúa hay không? hay chỉ là cách nhìn của những người con của Chúa thôi?

"Đại đạo, bao trùm tất cả mà không phân biệt", chỉ có chúng sinh "**có tâm phân biệt**" nên mới giữ làm của riêng, hạ thấp đại đạo xuống nhiều tầng bậc. Chúa chính là đại đạo, mà Phật cũng chính là đại đạo, và bất kì ai Giác Ngộ, thì họ đều là cái đại đạo ấy cả, làm gì có chân lí thứ 2 nào khác?. **Tâm của Như Lai, Tâm của Chúa..., rộng lớn không cùng, không hẹp hòi như các con nghĩ đâu.**

Lời tâm sự số 2033

Ngài truyền ý nghĩ cho con đi ạ?

Như Lai không có ý nghĩ, nên không có ý nghĩ nào để truyền cả. Nếu tự thấy được Bản Tâm Thanh Tịnh, thì tâm ấy đồng với Như Lai rồi vậy.

Lời tâm sự số 2034

Thầy cho con hỏi, làm thế nào để chúng được thánh quả và thần ạ?

Phải phân biệt được giữa thần và thánh. Thần, là cõi giới A tu la, là người có "**phước đức**" lớn do có công lao bảo vệ,

nuôi dưỡng... nhiều chúng sinh(như tướng quân, anh hùng...), khi họ chết họ sẽ về cõi đó nếu họ chưa có sự tu tập gì nhiều,... . Còn thánh, là nói đến người "dưỡng đức", họ có "công đức" lớn trong việc tu dưỡng bản thân và "làm lợi lạc về mặt nhân tâm" tới chúng sinh vạn vật, khi đủ nhân duyên họ sẽ giác ngộ và "nhập dòng"(tức từ bậc Tu Đà Hoàn trở lên), chứ không phải tâm mong cầu mà được thánh quả, mà "phải tu(xả bỏ phiền não, tập khí, tham sân si...), phải có công đức".

Lời tâm sự số 2035

Nhập ròng đối với tiểu thừa là chứng được quả vị Tu Đà Hoàn, còn đối với đại thừa là thế nào?

Đơn giản là "nhận lại được Phật Tánh trong sáng, thanh tịnh" của chính mình. Bắt đầu từ đây, hành giả sống nơi chân tánh, mọi phiền não, tập khí... bắt đầu rơi rụng, rơi rụng sạch sẽ thì trả lại 1 thể toàn giác, gọi đó là Phật vậy.

Lời tâm sự số 2036

Con phải tu, chỉ có tu thì con mới có trí tuệ, có trí tuệ thì con mới dẫn dắt được nhiều chúng sinh, từ đó mới có công đức để thành Phật. Con không tu, thì trí tuệ ở đâu ra? công đức ở đâu ra?, bản thân còn phàm phu thì nói toàn là lời sai lầm, ai nghe ai theo con?... .

Lời tâm sự số 2037

Ngài khai thị cho con với, giáo lí con học đã thông mà lại không được nhất niệm ạ. Ngài có cách nào để con bớt vọng tưởng không ạ?

Nếu thật đã thông thì đương nhiên nhất niệm, chưa nhất niệm thì chưa thật thông. Thông cái gì? thông "vạn pháp giai không", đã không thì đâu có vọng tưởng gì đâu mà nhiều hay ít?, đã không thì đương nhiên chánh niệm, bởi có còn ở nơi vọng nữa đâu mà không nhất niệm?... .

Lời tâm sự số 2038

Giác ngộ, là do cái ngộ được gọi là giác, hay giác cái bất ngộ gọi là giác ngộ ạ?

Vạn pháp giai không, nên không có pháp để ngộ. Bản tánh tự là giác, nên không cần phải có pháp hay không có pháp nó mới giác. Đối với pháp thì thiếu tổ gọi là giác pháp, đối với bản thân tánh thì tự thọ nhận gọi là ngộ. Giác ngộ là trực nhận bản tánh như như trước pháp và vô pháp,... .

Lời tâm sự số 2039

Ta chỉ cho con chiều sâu của nhân loại một cách tương đối để cho con hiểu nhé.

1: tầng lớp lao động..., ngày làm đêm nghỉ, thi thoảng vui chơi... – đó là tầng lớp thấp nhất... trong cơ cấu xã hội con người... .

2: tầng lớp quản trị...(doanh nghiệp, công ty, tập thể...).

3: tầng lớp trí thức...(giáo dục, đào tạo, thiết kế,...).

- 4: tầng lớp chính trị, quốc phòng, an ninh... .
- 5: bậc thầy tâm linh...(tôn giáo, văn hóa, tín ngưỡng,...).
- 6: người chứng đắc các thánh quả (Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát...).
- 7: đến cuối cùng là quả vị Phật..., đây là **chiều sâu nhất của nhân loại, và vũ trụ vạn vật...**, từ chiều sâu nhất này ảnh hưởng ngược lộn lại dần tới tầng lớp thấp hơn, và cho tới tất cả chúng sinh thấp hơn nữa... . Cho nên, **càng nơi nào xây dựng được chiều sâu này mạnh hơn, thì chỗ đó càng bình an, thịnh vượng... hơn(có âm đức lớn...),...** .

Lời tâm sự số 2040

Phật, Bồ Tát, chư vị Hiền Thánh..., khi họ nói ra một lời chân chánh, họ cũng vô cùng **đần đờ**. Bởi đối với những người hướng thiện, chân thành tu dưỡng thì không sao, sẽ rất tốt, nhưng với những người hướng ác, tham sân si... quá nặng, thì họ lại **phỉ báng, phẫn nộ...**, và cuối cùng là **"bị đọa lạc"**,... . **Phỉ báng... 1 bậc thánh thì tội gấp trăm ngàn lần phỉ báng... 1 người bình thường..., con hiểu được chăng?**

Lời tâm sự số 2041

Bởi sự động chạm bản ngã, mà con không nghe được giáo pháp của Như Lai, cảm thấy rất **bức bách, khó chịu...**, thì con phải biết rằng, **chính lúc này là cơ hội để con thay đổi**, hạ cái tôi xuống và hít thở 1 hơi, thì con đã trở thành 1 phiên bản tốt hơn rồi. Hãy cố gắng nhiều hơn con nhé.

Lời tâm sự số 2042

Làm sao để biết được vị đó có phải là bậc thánh trí, khi bản thân mình chưa thấy được sự thật thưa thầy?

Cũng không khó để nhận ra đâu, hãy nhìn vào **ánh mắt** của họ, "**luôn hiền hòa và trù mẫn**", **không thấy tham sân si mạn nghi... trong tâm họ ở đâu cả**, đặc biệt là lời nói của họ luôn có tính "**trí huệ và từ bi**". Điểm quan trọng nhất, là "**phải thấy được cuộc sống của họ, họ làm cái gì?**", là bậc thánh trí thì chắc chắn họ dùng trên 70%... thời gian để "**phụng sự chúng sinh**", chăm lo nhân tâm cho thế gian.

Lời tâm sự số 2043

Xin thầy khai thị ạ, tâm con trước giờ luôn khổ, nhưng cũng hay nằm mơ thấy Phật và nhiều Chư Vị Bồ Tát là điềm gì ạ?

Mơ thấy Phật, Bồ Tát... bởi mình cũng có chút thiện căn tu hành ở quá khứ, kiếp trước..., nên mình được nhắc nhở lại, nên lo tu hành lại thì tâm sẽ an lại ngay, và "**rất nhanh**" sẽ lấy lại được **sự hiểu biết và đức hạnh** của mình đang tu đang dở từ quá khứ, hãy quay về sự tu hành sớm đi nhé.

Lời tâm sự số 2044

Con đường nên **chùng phạt** ai cả, cũng không cần thiết phải **dẫn dắt** ai..., những điều đó sẽ gây tổn thương cho cả 2, lại lãng phí thời gian để được sống 1 cách thanh thản, vị tha, an vui... trong kiếp sống ngắn ngủi này. Ta và con, nên sống trong 1 thế giới "**biết cảm ân**", thì là điều tuyệt diệu hơn đó.

Lời tâm sự số 2045

Vì sao Bồ Tát gọi là giác ngộ chưa trọn vẹn ạ?

Theo Phật giáo đại thừa, thì từ thập tín... đến thập địa là 50 phẩm vị Bồ Tát, mỗi phẩm vị đều khác nhau, tới Bồ Tát đẳng giác và diệu giác nữa là 52 phẩm vị, khi nào "**thành Phật**" thì mới xem là "**giác ngộ trọn vẹn**",... .

Lời tâm sự số 2046

Con muốn xuất gia, nhưng thấy đa số chùa hiện nay toàn là tu theo hình thức nhiều quá ạ, con phải làm gì ạ?

Thế thì con **đừng xuất gia nữa**, tu tại gia được rồi.

Lời tâm sự số 2047

Nhưng tại gia thì con không đủ định lực để buông xả ạ, còn tình cảm rồi đủ chuyện sao con buông xả được ạ?

Vậy thì **đừng tu tại gia nữa**.

Lời tâm sự số 2048

Con muốn hỏi thầy mà không biết hỏi điều gì, thầy tặng con vài câu pháp ngắn gọn xúc tích, mang ý nghĩa tất cả lời thầy muốn chỉ bày đi ạ?

Ta không có lời pháp nào trong tâm để chỉ bày cả. **Hãy tập tỉnh thức trên mọi ý niệm thì tốt hơn**, không suy nghĩ về nó, không chạy theo nó nữa. **Ngay chỗ này dừng lại**.

Lời tâm sự số 2049

Khi chưa biết về đạo Phật, con cứ thắc mắc rằng cuộc sống bất công. Khi con tìm hiểu thì lại thấy rất công bằng ạ.

Đúng vậy!

Lời tâm sự số 2050

Thầy cho con hỏi, hữu duyên vô thường mà sao con không thể quên được 1 người vậy ạ?

Là do "ái", là tâm luyến ái mà không quên được.

Lời tâm sự số 2051

Sao con không tìm được tâm niệm không đúng của mình ạ?

Vì chánh niệm không đủ lực, nghiệp lực mạnh hơn,..., nên tu hành tinh tấn hơn, chánh niệm mạnh, trí tuệ và từ bi lớn lên... thì tà niệm sẽ ít đi, không chi phối điều khiển mình được nữa.

Lời tâm sự số 2052

Thưa thầy, một trạng thái thân tâm an lạc trong sáng, cơ thể được bao phủ mát lành, nhẹ như lông hồng là cảnh nào ạ?

Đó chỉ là trạng thái khinh an (là cảm thọ thuộc về thân, thọ, tâm pháp)..., do có công phu tinh tấn mà ra, nhưng nếu chấp nhất vào nó với tâm hưởng thụ, tự mãn..., thì nó sẽ biến mất, nên xem nó là bình thường lại và buông đi, thì hợp với đạo, đạo là tâm thái bình thường, không dừng trụ vào đâu cả,...

Lời tâm sự số 2053

Con lúc nào cũng thấy chán nản và buồn bã mà không biết tại sao ạ?

Đó có thể là vì kiếp trước... mình làm nhiều chuyện buồn tới người khác, nhưng lại chưa đủ nhân duyên để hiện lộ ở lúc này nên không thấy rõ, nhưng vì nhân đó mà buồn, có thể sám hối làm thiện hồi hướng... thì sẽ hết.

Lời tâm sự số 2054

Chẳng có gì là thật, cũng chẳng có gì là không thật. Biết không phải thật để tự tại, không bị ràng buộc. Cũng phải biết là thật mà trân trọng, yêu thương. Buông được là trí, thương được là bi, con phải hiểu cho thấu.

Lời tâm sự số 2055

Thế nào là 1 bậc thánh ạ?

Trước khi làm thánh thì phải làm người, người... có "đạo, đức, nhân, nghĩa, lễ...". Trong đó, "lễ" là tiêu chuẩn thấp nhất, là bài học đầu tiên để làm người (tiên học lễ), trước khi suy nghĩ, hỏi han, nói năng... thì con phải có lễ đã, không nên vô lễ dù là với 1 đứa trẻ con, dù là 1 câu nói... Từ lễ học thêm nghĩa, nhân, đức, và đạt đến đạo. "Đạo vô cầu, vô tranh, cũng là tâm thanh tịnh, trong sáng", nếu có thể "luôn như thế mà đối người tiếp vật..." thì tạm gọi là bậc Thánh Trí, Quân Tử... rồi vậy.

Lời tâm sự số 2056

Ngôi chùa, đương nhiên là an lạc hơn ngôi nhà của con rồi, con đến đó tìm sự bình yên thôi không thì chưa đủ, nhất định con phải tìm trí tuệ ở trong đó, không tìm được "con phải đi ngay". Khi con chưa thông tuệ, còn nghi vấn..., thì con "phải đi tìm câu trả lời cho bằng được", bởi đạo của Như Lai là đạo của tuệ giác, chứ không phải là nơi để tụ tập chơi bời, hưởng chút dục lạc an vui là hết, đọc chút kinh chú mà không hiểu gì cả đã xem đó là đủ rồi... .

Lời tâm sự số 2057

Chúc con 1 buổi chiều an lành, hãy nghĩ nhớ về Như Lai như 1 tri kỉ của con nhé. Lúc con khó khăn, tủi hờn, hay cô đơn... thì cũng chỉ có ta(tự tánh) là ở bên cạnh con thôi. Cố lên, rồi 1 kiếp người cũng trôi qua nhanh chóng, mọi vấn vương hãy trả lại hết cho đời.

Lời tâm sự số 2058

Ngài giải thích thêm chi tiết về sự Hư Tĩnh với ạ?
Hư là không có gì, không chấp vào thứ gì..., bởi biết mọi thứ đều hư hoại, vô thường..., Tĩnh là hiểu rõ Hư nên có được nội tâm an tịnh, tĩnh lặng, không dính mắc..., Hư Tĩnh là 1 trạng thái tâm của sự tự do, không ràng buộc,... .

Lời tâm sự số 2059

Xin cho con biết tại sao, cái gì đó thúc dục con tìm đến con đường đạo, nhưng khi con đã buông bỏ tất cả để tìm chính mình, thì lại như người mù.

Cái thúc dục đó, là "**lượng tâm trong sáng**" của con đó, bởi con thấy những khổ đau, sai trái... xung quanh cuộc sống của con, khi đủ trải đủ thấm... sự đời, thì mới quay lại sự lương thiện trong mình được. Muốn phát triển trí tuệ và sự từ bi ấy... thì **phải tự mình tìm tòi thôi, tìm thầy hiền bạn tốt sách hay... mà học mà hành, nỗ lực không đủ thì bản thân khó mà đi xa hơn.**

Lời tâm sự số 2060

Con hãy hỏi ta đi, những gì mà con chưa thông tỏ á, biết đến khi nào, ta và con mới lại được gặp nhau?(tâm hướng thiện), ta là "**vô sư trí**" của con đó.

Lời tâm sự số 2061

Cho con hỏi, lúc đầu con đọc kinh thì rất tinh tấn, về sau thì con rất là lười ạ, giờ con muốn hết sự lười biếng trên con đường tu thì làm sao ạ?

Lúc đầu tinh tấn là cũng thấy được chút đạo màu, sau này thoái tâm bởi **nghiệp lực không thẳng được, trí tuệ chưa đủ sâu sắc, tâm hành chưa vững chắc...** . Tịnh độ có câu: "**là tâm sinh tử chưa thiết tha**", chưa thấy được sự vô thường tạm bợ... nơi thế gian này. Muốn tinh tấn, "**hãy nhìn cho sâu, quán cho kỹ về sinh tử của chính mình**".

Lời tâm sự số 2062

Dạ thưa! Kinh và Pháp là 1 hay là 2 vậy ạ?, A di đà Phật.

Kinh là "1 phần của pháp", không pháp thì không kinh, tâm tự là hư tĩnh, thanh tịnh, vô niệm... . Kinh để chỉ bày tính chân thật của pháp, kinh ví như nước trong, pháp ví như cốc nước bẩn, ô tạp đủ thứ(lục đạo, thập pháp giới), kinh là sự tinh khiết, giống như nước tinh khiết ở bên trong cốc nước bẩn kia vậy,... .

Lời tâm sự số 2063

Cho con hỏi ạ, cái biết chính là tâm, vậy tại sao người ta phải trì chú ạ?

Tụng kinh, trì chú, hành thiền... đều là pháp phương tiện ban đầu để tỏ chân tâm(tánh biết), nếu thường sống trong chân tâm rồi(đã ngộ tánh), thì không cần phải dùng mấy thứ đó làm gì nữa(quả sông rồi thì bỏ đò), chỗ đó là vô tu mà tu, còn vịn theo phương tiện, thì trông như tu đấy mà chưa thật là tu đâu(chưa kiến tánh, khởi tu), mới chỉ là tu ở bên ngoài thôi,... .

Lời tâm sự số 2064

Cho con hỏi pháp là gì ạ?

Pháp, hiểu đơn giản là "ý niệm", "không ý niệm thì không pháp", tức tâm thanh tịnh, vô niệm thì không pháp nào tồn tại cả(chính là chỗ mà lục tổ Huệ Năng nói: tự tánh không nhiễm ô 1 hạt bụi),... .

Lời tâm sự số 2065

Làm sao có thể giữ trạng thái tâm rỗng lặng sáng biết khi tiếp xúc với cảnh trần lao xã hội ạ?

Tâm rỗng lặng, sáng biết... là chân tâm, "đâu cần phải giữ gì đâu?", có tâm giữ là dùng ý niệm mà cầu chân tâm, làm sao được?. Chừng nào tỏ tánh thì tự khắc hiểu rõ. Phật dạy: dùng sắc(niệm), thanh, hương, vị, xúc, pháp... mà cầu ta, kẻ ấy hành đạo tà, chẳng thể thấy Như Lai.

Lời tâm sự số 2066

Thầy cho hỏi khi hết thân mạng này, thầy sẽ nhập niết bàn hay luân hồi trở lại độ sanh ạ?

Ta không biết, vì ta chưa chết.

Lời tâm sự số 2067

Khi con đang cố gắng bình tĩnh nhẹ nhàng đối với mọi người nhưng không kiềm chế được sự giận dữ với con gái con, mong người chỉ đường cho con với ạ?

Đó là vì con chưa hiểu thấu được nhân duyên giữa người với người, đặc biệt là người thân, đó là do 4... nhân duyên (đòi nợ, trả nợ, báo ân, báo oán), nếu trong mọi tình huống mà soi chiếu, thì nó đều nằm vào 1... trong 4... nhân duyên đó đó. Người trí hiểu thấu, cho nên biết cân bằng cảm xúc của mình, không cho thái quá mà trở nên tiêu cực đối với "bất kì ai", thì sẽ "không tạo nghiệp nữa", và dần hóa giải được nghiệp cũ của mình.

Nếu tấm lòng từ bi đủ lớn, thì người càng khờ dại, ngốc nghếch, thậm chí có lời nói, hành vi gây tổn thương cho mình, mình lại càng thương họ hơn nữa, vì sao?, vì "họ vô minh". Vô minh nên mới như thế.

Lời tâm sự số 2068

Thưa ngài, tất cả rồi sẽ trôi đi hết, thế còn thứ gì ở lại ạ?
Khổ đau trôi đi hết, thì còn lại **hạnh phúc**... .
Nghịệp trướng trôi đi hết, thì còn lại **an yên**... .
Phiền não trôi đi hết, thì còn lại **thanh tịnh**... .

...
"Càn khôn" trôi đi hết, thì còn lại "bản thể" vô tri vô vật... .
Tất cả trôi đi hết, thì đương nhiên là không còn gì nữa rồi,... .

Lời tâm sự số 2069

Có phải tất cả các vị Bồ Tát đều ở cảnh giới Hữu Dư Niết Bàn không ạ?

Câu hỏi hay lắm:

Theo nam truyền, thì Bồ Tát chỉ là người có tâm thiện mà hành đạo, theo họ thì Bồ Tát ở dưới Alahan, cho nên vẫn chỉ là phàm phu, không phải thánh, nên không thể ở cảnh giới Hữu Dư Niết Bàn được.

Còn theo bắc truyền, Bồ Tát có 52 phẩm, mỗi phẩm đều hơn Alahan (Alahan không còn tâm chấp trước, Bồ Tát thì không còn tâm chấp trước và không còn tâm phân biệt, Phật thì không chấp trước, không phân biệt và không vọng tưởng). Alahan nhập được thì đương nhiên bất kì vị Bồ Tát

nào cũng đều có thể nhập được. Nhập ở đây, phải hiểu là "thể nhận được tự tánh", không còn dính mắc vào phiền não(vọng tưởng, phân biệt, chấp trước), chứ không phải là chui vào 1 cõi giới nào đó,... .

Nếu bỏ hết tư tưởng nam bắc truyền đi, thì có thể hiểu 1 cách bình đẳng như sau. Chỉ cần là người tỏ tánh, nhận được Phật Tánh của mình, thì tức là Hữu Dư Niết Bàn rồi đó. Khi họ sống trong tự tánh (tự tánh chính là niết bàn), thì nghiệp tướng, phiền não... rơi rụng hết. Chừng nào sạch sẽ, không còn 1 mảy may phiền não, nghiệp tướng... thì là Vô Dư Niết Bàn(tận diệt). Gọi là Hữu, bởi sáng tánh mà còn nghiệp còn vọng còn tướng..., gọi là Vô, bởi sáng tánh mà hết nghiệp hết vọng hết tướng... .

Lời tâm sự số 2070

Cho con hỏi với ạ, lúc ta 4 tuổi và lúc 40 tuổi thì là 1 người hay là 2 người ạ?

Phải phân tích "ta" ở đây là cái gì?, có 3 cái ta để thấu rõ vấn đề này.

1: ta ở đây là chân tâm, Phật Tánh, thì dù kiếp này sang kiếp khác, luân hồi hay giải thoát..., thì cũng vẫn là cái ta này mà thôi(tức Phật Tánh là vĩnh hằng, không sinh không diệt,...).

2: ta ở đây là vọng tâm(nhận thức, tư tưởng,...), thì nó luôn biến đổi, tùy thuận nhân sinh quan... của mỗi người, đôi khi chỉ 1 giây là thay đổi rồi, nói gì là quãng thời gian 36 năm dài như vậy?.

3: ta ở đây là thân xác này, thì trung bình cứ 7 năm thôi, là "tất cả các tế bào trên thân này sẽ chết đi và thay thế

bằng tất cả các tế bào khác sinh ra", nghĩa là 1 chu kì biến đổi hoàn toàn của thân, không cần đến 36 năm. Cho nên, ai ăn chay trường, tu tâm tốt từ 7.. năm trở lên, thì tướng mạo có thể thay đổi hoàn toàn khác,... .

Kết lại, ta của chân tâm thì không đổi, ta của nhận thức, của thân xác... thì thay đổi trong từng sắc na... .

Lời tâm sự số 2071

Tại sao lại đối xử tàn nhẫn với con như vậy? Con đã làm hai ai? Con sai ở đâu?

1 lời ca thán đầy bi thương. Con có tin vào nhân quả không? nhà Phật nói "nhân nào quả nấy". Con bị đối xử như vậy, "là bởi con cũng đối xử với người khác cũng y như vậy", nhưng là ở quá khứ, kiếp trước..., nay chín muồi mà thọ nhận lại y chang. Con sai ở chỗ không hiểu nhân quả của mình, người hiểu nhân quả thì biết chấp nhận và tìm cách giải nghiệp của mình chứ không ai oán, than trách nữa..., HẾT THẢY PHÁP TỬ TÂM TƯỚNG SANH, mọi sự đều do tâm mình tạo tác cả.

Yêu thương và tha thứ, là bài thuốc chữa lành hết thảy các vết thương do tâm mình tạo ra.

Lời tâm sự số 2072

Vì sao khi tái sanh, ta không thể nhớ về tiền kiếp ạ?

Vẫn có nhiều người nhớ được chút, nhưng là trường hợp hiếm gặp, thường là không nhớ được gì, bởi não bộ của thân xác ngũ uẩn(chúng sinh) có cơ chế che đi kí ức khi chuyển sinh sang 1 dạng sống khác, để có 1 cuộc sống tốt

nhất, đó là lẽ tự nhiên(hôm qua làm gì còn không nhớ(bộ não che đi... tùy vào thể trạng... của nó) huống hồ là kiếp trước...?. Tuy nhiên, nếu tu tập chứng đạo, thì có thể nhớ được, như Alahan có thể nhớ lại 500 kiếp, Bồ Tát có thể nhớ lại vô số kiếp, thành Phật thì không gì không nhớ không biết, dù là kiếp từ rất lâu xa và từng chuyện nhỏ ở trong kiếp sống đó,...(nên Phật được gọi là bậc Chánh Biến Tri, Chánh Biến Giác, Thiên Nhân Sư,...).

Lời tâm sự số 2073

Từ đâu sanh ra Phật ạ? Từ đâu sanh ra kinh điển? từ đâu sanh ra thầy ạ?

Phật, là tên gọi của bản tánh, bản nguyên... của vũ trụ vạn vật..., nó không sinh không diệt, thường hằng bất biến..., nên không từ đâu mà sinh ra nó cả.

Kinh điển, là lời dạy của Phật(người giác ngộ) khi ngài giác ngộ, thì ngài nói ra chân tướng sự thật tron luân hồi sanh tử..., để người sau cùng được sáng tỏ mà thoát ra, và được các đệ tử ngài ghi chép lại, tạm gọi nó là kinh điển.

Còn ta, thân ta thì do ba mẹ ta sinh ra thôi, còn chân tâm của ta thì cũng không từ đâu sinh ra cả, ta không đến cũng không đi đâu hết, thường thường an tịnh, vắng lặng, và hỷ lạc,....

Lời tâm sự số 2074

Người ta hay nói thời kì này là thời kì mạt pháp, vậy nghĩa của nó là thời của nghèo ý niệm phải không ạ?

Con đã nghĩ ngược lại rồi, chữ "mạt" ở đây nếu nói về nghiệp, phiền não, hỗn loạn... thì nó lại là số nhiều đó, không phải số ít, là nghèo... . Còn chánh(chánh pháp) là số ít(ít nghiệp, ít vọng, ít hỗn loạn...), cho đến là thanh tịnh, bình yên... . Chánh pháp là tâm thái an yên, trí tuệ, từ bi..., thời mạt mà tâm chánh thì người ấy không có mạt. Mạt pháp là tâm thái hỗn loạn, vô minh, bất an..., thời chánh mà tâm mạt thì người ấy cũng chẳng có chánh,...

Lời tâm sự số 2075

Làm thế nào để nhìn thấu tương lai ạ?

Đức Phật dạy: muốn biết nhân đời trước, hãy xem quả đời này, muốn biết quả đời sau, hãy xem nhân đời này. Quán xét kỹ mọi thứ ở hiện tại đang tạo tác, thì sẽ rõ điều gì sẽ diễn ra ở tương lai của mình.

Lời tâm sự số 2076

Hôm nay trong lúc ngồi thiền nằm buông thư, con bỗng bất giác mà khóc, thấy rõ thân tứ đại vô thường nên cứ thế nước mắt tuôn ra.

Đúng vậy.

Lời tâm sự số 2077

Tại sao cảnh giới của mình lại không nói cho người khác hiểu được ạ?

Đức Phật có nói: **"diệu pháp không thể diễn tả"**, ví như người leo được lên đỉnh núi, dù là văn tài kiệt xuất đi nữa, thì cũng chẳng tả cho người ở dưới hiểu được hết cảnh quan, có hiểu được cũng hoài nghi chưa chắc tin tưởng,... .

Lời tâm sự số 2078

Điều đơn giản nhất mà ở hiện tại con nên làm là gì ạ?

Có lẽ câu hỏi này bản thân mỗi người sẽ trả lời được tốt hơn, như lược đi những mối quan hệ không tốt, chăm lo cho sức khỏe hơn, tập thể thao, ăn chay, quan tâm đến mọi người thân quen hơn, tặng họ những món quà ý nghĩa, mua sắm tối giản lại, cho đi những đồ đạc dư thừa, học những điều bổ ích cho cuộc sống, cho tâm linh,... .

Lời tâm sự số 2079

Kính bạch thầy, làm sao thông tỏ tưởng hành thức... ạ?

Biết ngũ uẩn(sắc, thọ, tưởng, hành, thức...) là giai không, thì chính là **thông**(quán chiếu),..., **không bị nó làm dính mắc, chi phối, dẫn dắt...**, thì chính là **tỏ**(tuệ...) rồi vậy,... .

Lời tâm sự số 2080

Cảm ơn thầy đã chỉ cho con nhiều điều, hôm nay con đi xuất gia, thầy chúc cho con được duyên lành đi ạ!

Sadhu, xuất gia không phải việc dễ, chúc cho con luôn vững bồ đề tâm, không bị thoái chuyển nhé.

Lời tâm sự số 2081

Thưa thầy, có vô niệm thật sự không ạ?

Khi nói có vô niệm thì đó chính là 1 niệm rồi, không phải là vô niệm nữa. Tự Tánh tự nó vô niệm, trong lặng, vượt ngoài tất cả..., con khởi tâm sinh 1 khái niệm nào đó..., thì đều rơi vào niệm rồi vậy.

Lời tâm sự số 2082

Nhưng còn lục căn luôn tiếp xúc với lục trần mà dòng niệm cứ sinh khởi liên tục, vậy làm sao vô niệm được ạ?

Lục Tổ dạy: "vô niệm là đối với niệm mà không niệm", hoặc là "đối cảnh vô tâm", tức không vì trần cảnh mà sanh tâm, không bị dính mắc, nhiễm ô (tức không khởi tâm chấp trước, phân biệt) thì cũng gọi là vô niệm.

Lời tâm sự số 2083

Nhân để thành Phật có phải là vô niệm không ạ?

Vô niệm chỉ là 1 đặc tính của tự tánh, nếu sống được nơi tự tánh thanh tịnh, vô niệm, tinh sáng... thì trọn vẹn nhân để thành Phật.

Lời tâm sự số 2084

Tự tánh của con là vô sanh, kiến tánh thì sống được với nhân vô sanh mà tiến đến quả vô sanh, tức là thành Phật.

Lời tâm sự số 2085

Vậy làm sao để kiến tánh ạ?

Giác(tập sống tỉnh giác, để tâm rỗng lặng, sáng biết tự nhiên...) là con đang tu rồi, khi lực giác mạnh lên... đủ nhân duyên sẽ kiến tánh(sáng rực, trong suốt...).

Lời tâm sự số 2086

Kiến tánh đã là Phật chưa ạ?

Kiến tánh là Phật rồi(tánh chính là Phật, Phật cũng chính là tánh), nhưng chưa toàn giác, viên giác..., bởi vẫn còn vọng niệm tàn dư từ vô thủy, nên phải giác tinh tấn, tức sống bằng tự tánh, y tánh khởi tu, **hiều kiếp miên mật** thì tự thành Phật, không cần có tâm nóng vội,...

Lời tâm sự số 2087

Nếu kiếp này con sống trong tánh giác của mình mà chưa thành Phật, vậy kiếp sau làm sao nhớ lại mà tu được ạ?

Đừng lo nhé, khi sống trong tánh giác mà đối cảnh tiếp duyên... ở kiếp này, thì tự sẽ có **1 trường năng lượng nhất định, 1 bờ đề quyến thuộc nhất định,...**, chính cái duyên này khi sang kiếp sau sẽ được người khác nhắc nhở lại mình, hoặc tự mình trong lúc tiếp duyên mà sức tỉnh... và lấy lại được trí tuệ, công phu... và tu tiếp, cứ vậy cho đến lúc viên mãn thành Phật.

Lời tâm sự số 2088

Có phải là các vị giác ngộ thì đều nói giống nhau đúng không ạ?

Đúng vậy, điều đó là tất nhiên rồi, bởi chân tướng sự thật chỉ có 1, nếu nói khác thì là chưa giác ngộ. Các ngài có thể nói khác lối văn (văn phong) nhưng nội dung truyền tải thì đều nói giống nhau, **viên dung, nhất quán, logic, không trái ngược**,... .

Lời tâm sự số 2089

Vậy là giờ con phải giác để được kiến tánh trước đã đúng không ạ?

Không phải là "**phải giác**", phải giác là sanh tâm rồi, không kế hợp với vô niệm, với thanh tịnh được..., mà là **để "tâm tự giác sáng, an nhiên"**, không đề nặng, mong cầu... gì cả thì tự nhiên kế hợp với tự tánh của con.

Lời tâm sự số 2090

Khi kiến tánh rồi, sẽ không còn dính mắc vào công phu phải không ạ? Như ngồi thiền chẳng hạn?

Khi con kiến tánh rồi, thì làm gì cũng là thiền định cả, bởi tự tánh tự định, ngồi thiền hay đi thiền, nằm thiền... thì cũng vẫn là tâm thiền không động ấy, không còn dính mắc vào hình thể tướng trạng... nào nữa, đó chính là tự tại, giải thoát ngay trên tâm thể giác sáng thanh tịnh của con, từ đó vượt thoát khỏi mọi vọng thức, nghiệp tướng... của con 1 cách dễ dàng.

Lời tâm sự số 2091

Thiền định có nghĩa là gì ạ?

Thiền định, là tâm lặng mà sáng biết, là đối cảnh thì vô tâm,..., và là không còn định nghĩa(không là gì cả).

Lời tâm sự số 2092

*Khi con đốn ngộ tự tâm, sẽ thấy bản tánh xưa nay vốn là thanh tịnh, không có phiền não, trí tánh vô lậu sẵn tự đầy đủ, tâm này chính là Phật, đây là căn bản của tất cả tam muội, nếu thời thời miên mật thì tự nhiên dần được hết thảy tam muội. **Tâm ấy truyền thừa, tới muôn đời sau.***

Lời tâm sự số 2093

Tu hành thế nào để không vướng mắc vào pháp tu ạ?

Tu mà vô tu(tức không tâm khởi để tu) thì không vướng mắc, có pháp hành trì mà xem như không có pháp hành trì thì luôn là miên mật tinh tấn(tức không tu mà lại tu) – đó là nguyên lí công phu tu tập trong các pháp(thiền, mật, tịnh...).

Lời tâm sự số 2094

*Khi con đã ngộ tánh, thì con tu hành sẽ rất là khỏe, tu như chơi vậy, mà vẫn tiêu dung được phiền não, tập khí... cho đến khi viên mãn thành Phật. Khi con chưa ngộ tánh(tức thường bất giác, mê lầm, bị vọng tình chi phối, tham sân si...), thì con phải hướng tới tánh để tu tập(tánh chính là tâm tỉnh thức, giác sáng), **tập làm quen với tánh ấy thì tự sẽ đến lúc được ĐỐN NGỘ TỰ TÁNH** nơi con.*

Lời tâm sự số 2095

Khi con ngộ tánh, bắt đầu sống với tánh thể của mình thì tuệ giác của con cũng bắt đầu khai mở, sẽ **đại ngộ, triệt ngộ, và chứng ngộ**, từ đó sanh ra các pháp chân chánh để tùy duyên dẫn dắt chúng sinh, diệu dụng bất khả tư nghì,... .

Lời tâm sự số 2096

Khi con ngộ tánh, thì hết thầy kinh sách, pháp môn... đều là chữ nghĩa suông, là phương tiện giả lập..., **bởi kinh sách chỉ để làm sáng tánh, tánh sáng rồi thì kinh sách, pháp môn... làm gì nữa?** Tổ Đạt Ma dạy: "Giáo là ngôn từ, thật không phải đạo. Đạo vốn vô ngôn, ngôn thuyết là vọng".

Lời tâm sự số 2097

Ngộ tánh, chính là nhân thành Phật, sống thẳng tánh ấy chính là vị Phật sống rồi vậy, trải qua nhiều kiếp thì tự viên thành Phật đạo(**viên mãn tự tánh bồ đề**).

Lời tâm sự số 2098

Tâm tu không dính mắc là thế nào ạ?
Là **không để 6 căn dính mắc vào 6 trần**(sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp), **không dừng trụ, biết theo, chạy theo... 6 trần**, và "**không vì 6 trần ấy mà tu hành**"... – thì tâm con tự không dính mắc vào thứ gì cả(khế hợp với tự tánh), bởi có thứ gì đó, thì thứ ấy đều nằm trong 6 trần... mà thôi.

Lời tâm sự số 2099

Con tập nhìn suốt qua tất cả cảnh, không chìm đắm vào cảnh, không kèm giữ tâm, không dưng trụ vào đâu cả, sống thẳng tánh giác sáng thôi, thì **tánh tự bùng vỡ**. Tánh thể hiện tiền, sáng trong, thấy biết cùng khắp nên chẳng chỗ trụ, đó là chỗ hạ thủ công phu chân thật.

Lời tâm sự số 2100

Người cho con hỏi, TÂY PHƯƠNG CỰC LẠC có thật không ạ?

Còn tâm hỏi bởi còn nghi ngờ, thì ta nói có hay không có cũng không hiểu được. Tây phương cực lạc thì không biết có không, nhưng đông phương cực lạc, bắc phương cực lạc, nam phương cực lạc, trên dưới xa gần... và "thực tại", ta đều thấy là cõi cực lạc cả.

Lời tâm sự số 2101

Bất luận là con làm gì trên đời, thì hãy nhớ rằng: **ngẩng mặt thì không hổ với trời, cúi xuống thì không thẹn với đất, ngang thì không làm lương tâm mình tổn thương**. Được như vậy, thì con đã trọn đạo làm người rồi vậy.

Lời tâm sự số 2102

Hãy hứa với Như Lai, say này **nhất định con phải là 1 người có đức**, ra xã hội, **nhất định con phải là người tử tế**, có ích cho cộng đồng, không vì tư lợi mà ham danh, chèn ép hay bóc lột ai cả, hãy là người biết hi sinh và phụng sự, giúp đỡ bách tính được an vui, no ấm,... .

Lời tâm sự số 2103

Nếu con có con, **hãy dạy con của con là 1 người có đức**, phải có trí làm hiền làm thánh, bởi chỉ có 1 xã hội tràn đầy tình thương, thì mọi thứ xấu xa mới tiêu giảm, con phải thấu rõ điều đó để học cách làm người, và chỉ cách làm người đó cho con của con..., **rồi đời này qua đời khác, nhân luân đạo đức mãi được truyền thừa**. Hứa với ta, là phải dạy con của con có đức,... .

Lời tâm sự số 2104

Con người có tự bao giờ? Cái gì sinh ra tâm thức, tàng thức này ạ?

Con người, vạn vật... có từ **VÔ THỦY VÔ TRUNG...**, không thể biết điểm khởi đầu(Phật... cũng không biết được). Cái sinh ra tâm thức, tàng thức... là **Ý NIỆM** của mỗi chúng sinh, "khởi niệm thì thiên hà đại địa từ đó có ra, dứt niệm thì thập pháp giới cũng tan biến",... .

Lời tâm sự số 2105

Thưa thầy, cảnh giới mộng khi ngủ và cảnh giới sau khi chết có giống nhau không ạ?

Mộng, là độc ảnh cảnh(những tạp niệm đơn lẻ trong tàng thức xuất hiện 1 cách ngẫu nhiên, không có nhiều kết nối...).
Chết, là chấm dứt thân mạng ở kiếp hiện tại, nhưng tâm thức(tất cả vọng thức, nghiệp trướng...) thì vẫn thấy biết rõ như còn sống vậy..., khi nhân duyên đủ thì tự thọ thân khác trong lục đạo... tùy vào duyên nghiệp của mình... .

Lời tâm sự số 2106

Ta rất coi trọng những người có khí chất Quân Tử. Cho dù con chưa có tiền tài danh vọng... gì, nhưng nhất định con phải có được khí chất đó. Để làm gì vậy? bởi người như vậy, trời đất luôn thương cảm và che chở, người đời luôn yêu mến, quý thần luôn kính trọng..., và hậu phúc tất sẽ đến với con.

Lời tâm sự số 2107

Thầy ơi, tinh tấn, chánh niệm, tỉnh giác... hiểu đơn giản là như thế nào ạ? Sadhu.

Để tâm rỗng lặng, trong sáng, thanh tịnh,... trước các pháp các duyên..., thì đã trọn vẹn tinh tấn, chánh niệm, tỉnh giác... rồi vậy.

Lời tâm sự số 2108

Con thấy đấy, lòng tham rất nguy hiểm, **tạo tội lớn vô cùng,...** . Một người tham lam mà đứng đầu tổ chức, lãnh đạo..., thì biết bao người dân nghèo khổ càng nghèo khổ, làm than càng làm than... . Con à, nhất định con phải dạy con của con **KHÔNG ĐƯỢC THAM LAM**, phải dạy nó biết sống sẻ chia, **BIẾT THƯƠNG NGƯỜI,...**, thì thế hệ tương lai của đất nước, của dân tộc... mới được hạnh phúc hơn, công bằng hơn, hùng mạnh hơn..., đó là bổn sự thiêng liêng trong lòng mỗi con người phải nên làm,...

Lời tâm sự số 2109

Con xin được quy y ạ?

Vậy con hãy đọc theo ta.

1: *Nguyện đoạn tất cả ác.*

2: *Nguyện thành tất cả thiện.*

3: *Nguyện giữ tâm ý thanh tịnh.*

Chỉ 3 điều đó thôi, là hết thầy lời dạy của **10 phương Chư Phật** rồi. Mong con luôn được tinh tấn, bất thối chuyển, sớm ngày thành tựu Phật Đạo.

Lời tâm sự số 2110

Con nhất định phải tin vào sự lương thiện của con người, ít nhất là phải tin được vào sự lương hiện của chính con. Bậc đại thánh đại hiền, họ tin vào sự lương thiện của tất cả chúng sinh, ai cũng đều có thể mạnh mẽ để sống đúng lương tâm được, vì vậy mà họ có động lực để làm **giáo dục đạo đức nhân luân**, giúp cho bách tính có được nền tảng để kiến tạo 1 xã hội tốt đẹp hơn. Người mà mất niềm tin vào đạo đức, thì giống như bị bệnh nan y, vô phương cứu chữa.

Lời tâm sự số 2111

Người mà không tin vào sự lương thiện của chính mình, thì chắc chắn trong tâm nuôi dưỡng những mầm ác, ắt sẽ gây họa cho thế gian, tạo nghiệp cho chính mình..., con phải **phản tỉnh** bản thân cho kĩ.

Lời tâm sự số 2112

Nếu con thấy xã hội quá thối nát, người người đều tranh lợi, hãm hại nhau..., làm cho con mất niềm tin vào con người. **Vậy tại sao con không trở thành 1 vì sao sáng?**, giúp cho những người xung quanh con tin lại rằng, trên đời này vẫn còn người lương thiện, không còn tạo ác?... , không ai làm gương cho con, thì con hãy tự làm gương cho chính mình và người xung quanh,... . Khó, đúng là khó, nhưng việc làm 1 Bậc Thánh Trí mà dễ dàng, thì nhân gian đâu còn tội ác nào chứ? Biết khó mà vẫn làm, thì mới đích thực là anh hùng.

Lời tâm sự số 2113

Ta đến từ hư vô, sao ta lại ở đây ạ? Mục đích đến đây không hưởng lạc, không chịu khổ..., vậy rốt cuộc hiện hữu làm gì vậy ạ?

Ta ở đây bởi **chính ta** là người kiến tạo ra cái thân tướng của mình, bởi "**khởi niệm**" từ vô thủy mà tạo tác, "**niệm niệm thì thành hình(tướng)**".

Bởi **quên mất gốc**(tự tánh, bản thể của chúng sinh, vạn vật...) nên vô minh(phiền não) và tạo ra các nghiệp thiện ác mà thọ khổ lạc... .

Khi con bất giác như này chợt nhận ra, sự hiện hữu này là gì? Có ý nghĩa gì?... , bởi đã lường tượng ra sự tạm bợ của thân tướng, sự hư ảo của vọng niệm..., thì ngay đây "**tinh tâm sáng trí**" sẽ thấy được **CHÂN TÂM THANH TỊNH, THƯỜNG THƯỜNG SÁNG BIẾT...**, đó là **Phật Tâm** đấy, đó là chỗ giải thoát khỏi mọi khổ lạc, phiền não, sinh tử,... .

Lời tâm sự số 2114

Cha mẹ sinh con, trời sinh tính(tính cách) đã được sắp đặt trước khi đến đây rồi phải không ạ?

Đúng vậy, trời ở đây là "**tập nghiệp**" của mỗi chúng sinh khi thọ thân mạng hiện tại. Số mệnh, tính cách là có, nhưng không phải là thứ "**không thể thay đổi**", biết sai mà không chịu sửa, đổ thừa cho số mệnh thì là "**ngụy biện**". Không 1 vị Phật, Bồ Tát, Hiền Thánh... nào mà không có tội lỗi, thói xấu... ở quá khứ, nhưng họ đã biết hồi đầu và buông bỏ sạch sẽ, chỉ có người "**chưa dám tu hành, chưa có bản lĩnh tu hành**" thì còn níu dử... .

Lời tâm sự số 2115

Con khổ quá, thầy giúp con giải thoát được không ạ?

Đời là bể khổ, qua đời thì sang kiếp sau khổ tiếp..., chỉ có 1 con đường duy nhất giúp cho con thoát khổ, con phải tự mình bước đi, đó là làm theo **BÁT CHÁNH ĐẠO** mà Đức Thích Ca Mâu Ni đã chỉ bày rất rõ ràng, tự con phải bản lĩnh mà bước đi. Bậc Thánh Trí chỉ có thể là người chỉ đường, chứ không thể là người đưa đò, tu hành thay cho ai được,...

Lời tâm sự số 2116

Sợ đau khổ, áp lực ngoài xã hội, nhưng không đủ dũng khí để buông bỏ vào cửa Phật. Ngoài việc giữ 5 giới. Con phải làm sao ạ?

5 giới xét đến tận cùng là vô lượng giới ở trong đó, nếu giữ được 5 giới thì không thiện nào sánh bằng. **Tại gia mà giữ trọn 5 giới, thì chẳng khác bậc Sa Môn,...** Chưa đủ dũng khí, bởi chưa nhìn thấu, vì **chưa nhìn thấu** nên chưa thể buông bỏ, giống như biết cầm trên tay là **PHÂN**... thì sẽ không dám bỏ vào miệng vậy. Hãy nhìn cho kỹ, quán cho sâu... **Thật tướng các pháp, chẳng có gì thật, quay lại bản tâm, tự là khí chất.**

Lời tâm sự số 2117

Đến giờ con vẫn không hiểu 5 giới là gì, con chỉ cố gắng sống lương thiện nhất có thể trong gia đình và ngoài đời ạ?

5 giới, là không sát sinh(nhân), không tà dâm(lễ), không trộm cắp(nghĩa), không dùng chất kích thích(trí), và không nói dối(tín),... . Muốn sống lương thiện, nhưng phải có tuệ giác để nhìn nhận ra, đâu là lương thiện để hành theo, đâu là bất thiện để buông bỏ,... . Thấy sai liền sửa sai, từ lỗi nhỏ nhặt... thì dần sẽ thấy sai ở những chỗ to lớn, vi tế, sâu kín... hơn..., cuối cùng còn lại là sự thánh thiện trọn vẹn.

Lời tâm sự số 2118

Thầy giải thích thêm về tự tánh đi ạ?

Tự, là gốc gác, nguồn cội, bản thể, chân nguyên... . Tánh, là linh thông, giác sáng, trong lặng, thanh tịnh... . Tự Tánh, là nói đến gốc gác, nguồn cội... của muôn loài, vạn vật..., và của cả đại vũ trụ, thập pháp giới..., là luôn linh thông, giác sáng..., trở về đó, thì là chỗ không sinh không diệt, tự tại giải thoát, thấu rõ tường tận,...

Lời tâm sự số 2119

Ở ngoài xã hội, bất kể là thứ gì con cũng phải dùng tiền bạc... để mua được, đánh đổi được, có mấy ai cho không con cái gì đâu?, khi họ cho không con cái gì, thì cũng chưa chắc họ không có 1 chút **tâm cơ** nào ở trong đó,... . Vậy mà con lại không trân quý thứ như châu ngọc... trong thế gian mà các bậc Thánh Trí đem đến cho con "**1 cách miễn phí**" và "**vô điều kiện**", đó là **tri kiến để làm thánh hiền, để giác ngộ giải thoát**. Chỉ cần con "**dám nhận dám sống**" thì con vượt ra ngoài 2 chữ phàm phu, sinh tử... rồi. Thứ miễn phí để trở nên vĩ đại lại bỏ lỡ, thứ ô uế khổ đau lại đổi lấy bằng tiền bạc, sức khỏe, thời gian..., lại trở nên xấu xí hơn nữa, người như thế có đáng thương chăng?

Lời tâm sự số 2120

Thưa thầy, việc tu hành nói thì dễ, chứ để thực hiện thì không bao giờ được.

Nói khó thì khó, nói dễ thì dễ, tùy **bản tính, trí tuệ, từ tâm...** của mỗi người mà nhìn nhận.

Lời tâm sự số 2121

Tại sao xã hội có nhiều người tham nhũng, vợ vét tài sản của dân ạ?

Bởi chưa ai dạy đạo đức cho họ cả, đến lúc họ làm rồi thì nói gì cũng không kịp nữa, vậy mới phải rèn rũa đạo đức cho con em từ nhỏ.

Lời tâm sự số 2122

Bản thân con không được hưởng mọi điều tốt, không có điều kiện gì sao giúp được người khác? Không giúp họ tỉnh ngộ được ạ?

Có những thứ không cần phải có điều kiện gì cũng cho được, như cho 1 nụ cười, cho tâm thái hòa ái, trong sáng, lương thiện..., mình chỉ cần làm 1 tấm gương của sự thánh thiện thôi, thì đi tới đâu cũng giúp vạn vật phản chiếu chân thực, đó là cho đi vô lượng công đức rồi vậy,..., đâu cần phải có gì trong tay mới cho được đâu? ví như các bậc tu hành xuất gia đó,...

Lời tâm sự số 2123

Thầy cho con hỏi làm sao phân biệt được đâu là tà, đâu là chánh ạ?

Tùy vào **nhãn lực** của mỗi người mà cảm nhận thôi, người bình thường chưa tu nhiều thì đương nhiên khó phân

biệt hơn người tu lâu rồi... . Nhưng xem xét trên việc lời đó có tính trí tuệ và từ bi hay không?, có dính líu gì đến danh lợi tiền tài không? có cái ta cái bản ngã ở trong đó không?... , những điểm đó là quan trọng nhất, nếu có thì là tà kiến..., còn không có, trong sáng, thánh thiện, vô tư... thì là chánh,...

Lời tâm sự số 2124

Thầy ơi, sao con nghe những lời thầy nói ra, không biết sao con muốn khóc.

Khăn nè^^.

Lời tâm sự số 2125

Xin thầy cho con hỏi là con để tâm tự nhiên không cố gắng tỉnh giác, nhưng được 1 tí con lại quên đi sự tỉnh giác đó, mãi một lúc sao mới nhớ để quay lại. Cứ như thế hoài con thấy hơi nản lòng, con phải làm sao để tỉnh giác hơn ạ?

Tỉnh giác mà không có tâm cố tỉnh giác thì đúng rồi, nhưng lực giác chưa mạnh nên lúc nhớ lúc quên, nếu lúc nào cũng nhớ thì là toàn giác, viên giác thì là Phật rồi còn gì, quên là chuyện bình thường, quên thì quay lại, trăm ngàn... lần cũng vẫn kiên trì, tâm kiên trì, tinh tấn đó là đúng.

Lời tâm sự số 2126

Thầy có thể nào cho con biết trạng thái khi kiến tánh được không ạ?

Tới được sẽ tự rõ.

Lời tâm sự số 2127

Xin hỏi thầy, thân này sinh lão bệnh tử cùng vạn vật hữu tình sanh trụ dị diệt, vậy đâu đang là thường hằng bất biến ạ?

Cái gì thấy được thứ sinh tử, dị diệt... đó? Chính là nó đó(tánh thấy).

Lời tâm sự số 2128

Nên chỗ không trụ mà sanh tâm, vậy tại sao phải giữ câu thoại đầu, tại sao phải giữ câu niệm phật, trì chú... ạ?

Người vẫn trong giai đoạn mới học, phiền não nhiều, cần phải có pháp phương tiện để nhất tâm, không vọng tưởng nữa..., từ chỗ nhất niệm mới có thể hướng dẫn thêm để tiến vào chỗ vô niệm, vô tâm, vô sở trụ..., kế hợp với tự tánh được,...

Lời tâm sự số 2129

Con nhìn thấy đám mây phát ra ánh vàng kim trên đỉnh chùa là sao ạ?

Tất cả cảnh tượng..., đều là hư giả.

Lời tâm sự số 2130

Con xin thầy chỉ dẫn, làm sao để tinh tấn trên con đường tu tập, con không tập chung được ạ?

Đừng ép bản thân phải tinh tấn, tinh tấn thật sự là tâm rỗng rang, thanh tịnh... chẳng mất đi (tức tâm miên mật, chánh niệm, tỉnh giác...), chỉ vậy thôi, đâu cần cố gắng gì đâu.

Lời tâm sự số 2131

Bản thân con còn chưa no, thì sao giúp người khác được ạ?

Đúng vậy, tuy chưa có năng lực nhưng khí chất thì phải có, nuôi dưỡng khí chất chân chánh thì tâm không hướng tà, đó là người tốt, khi có năng lực thì giúp đỡ sau, không có gì phải vội vàng cả.

Lời tâm sự số 2132

Cho con hỏi, nếu người chưa tu hoặc mới tu, sợ cô đơn 1 mình, phải làm sao vượt qua được ạ?

*Những lúc cảm thấy cô đơn, khẳng định trong tâm đang vọng tưởng, không có Phật trong lòng (chánh niệm,...), muốn không còn cảm thấy cô đơn, thì lúc nào cũng phải để Phật vào lòng, không rời tâm thanh tịnh, trong sáng... thì cô đơn ở đâu ra?. **Cô đơn, chỉ là 1 ý niệm.***

Lời tâm sự số 2133

Vậy nếu chưa có định lực để mạnh mẽ, chánh niệm, thì phải làm sao ạ?

Chưa có tình tinh tấn cho có, thế thôi cũng phải hỏi thầy à, tí nữa đôi đũa ăn cơm nữa nha, hi.

Lời tâm sự số 2134

Người có trí nhìn đâu cũng trí tuệ, chúng sinh nhìn đâu cũng sầu khổ, phải không ạ?

Đúng vậy.

Lời tâm sự số 2135

Quán chiếu là gì ạ?

Quán chiếu, là tâm tình giác trên các đối tượng cảnh duyên bên ngoài, và các tạp niệm bên trong tâm...(tức trên thân, thọ, tâm, pháp). Khi thấy rõ bản chất vô thường của chúng, thì tâm sẽ an yên, tĩnh lặng, không dính mắc..., như quán chiếu ngũ uẩn giai không, thì liền thoát khỏi mọi khổ ách,... .

Lời tâm sự số 2136

Những người có tâm đều tu được, nhưng bởi nghèo quá nên thôi, phải không thầy?

Đó chính là "giới hạn đạo tâm" của mỗi chúng sinh, không chỉ vì "nghèo" mà thay đổi, còn vì "danh" mà thay đổi, vì "quyền" mà thay đổi, vì "tức giận" mà thay đổi,... . Cho dù là lí do gì, thì cũng phải biết được, đó là giới hạn của mình mà giữ gìn đạo tâm, và phát triển nó đến tột cùng, đó mới là bản lĩnh của bậc thánh hiền, quân tử..., có chết đói... họ vẫn giữ vững được. Người hơi chút là đã thay đổi chủ kiến, thì khẳng định phước mỏng, trí cạn, nghiệp dày..., hậu phúc, tương lai... sẽ khó được êm ả,... .

Lời tâm sự số 2137

Trong việc hành thiện bố thí, dù hiểu là tốt, nhưng trong tâm con đôi khi vẫn khởi lên ít nhiều mong cầu. Con phải làm sao để kiểm soát được tâm này ạ?

Phải quán xét "động cơ" mình làm là gì? là cầu phước đức(luân hồi sinh tử...) hay là công đức(tâm vô úy thí, giải thoát..)?. Phải biết được bản thân hướng đến cái gì? sinh tử hay là giải thoát?. Trong công đức có phước đức, còn trong phước đức tuyệt đối không có 1 chút công đức nào cả. không hướng tới vô ngã, thì cũng chẳng thể có được trí tuệ và phẩm hạnh của Hiền Thánh,... .

Lời tâm sự số 2138

Cho con hỏi thầy xem ngày được không ạ?

Có chứ!

Ngày ngày đều là ngày tốt,...

Người người đều là người tốt,...

Việc việc đều là việc tốt,...

Phàm phu chuyển cảnh, thánh hiền chuyển tâm, cảnh tùy tâm chuyển, tâm thiện cảnh lành,...

Lời tâm sự số 2139

Nhân quả là tự nhiên trời đất hay có ai lập ra ạ?

Khi có nghiệp nhân thì có quả báo(ý niệm sanh diệt...) thì nhân quả tự động ở trong đó như 1 quy luật vận hành tất yếu, không ai lập ra nó cả, mà tự bản thân mỗi chúng sinh tạo ra nhân quả của mình trên(thân, khẩu, và ý),...

Lời tâm sự số 2140

Có phải vạn vật trên thế gian luôn đi song song nhau, mọi thứ đều có đôi dù đạo cũng vậy ạ?

Vạn vật luôn có nhân duyên khăng khít với nhau, ta và vũ trụ là 1 thể chứ không riêng 2, 3... nhân duyên đơn lẻ độc lập ra. Tất cả là cùng 1 pháp thân, cùng 1 pháp tánh.

Lời tâm sự số 2141

Những gì thuộc về quá khứ, làm sao để xóa hết ạ?

Không cần phải xóa đi, nếu là khổ đau, là buồn... thì càng nhiều buồn sẽ trồng được nhiều hoa sen hơn, từ buồn mà giúp ta có những bài học, phiền não càng nhiều thì bồ đề càng lớn,..., nếu nhìn nhận theo hướng tích cực, thì không có khổ đau, buồn nhớ... nào cả, tất cả đều là bồ đề tâm tánh.

Lời tâm sự số 2142

Làm sao để mình thiền tứ niệm xứ trong thời gian lâu mà không bị quấy rối và tê chân ạ?

*Hãy tìm 1 nơi yên tĩnh để hành thiền, nếu không được lâu thì đừng cố, tới đâu thì biết rõ tới đó, không ngồi được thì đứng dậy đi lại cũng thực hành được, không sao cả, **thiền không phải là ngồi 1 chỗ**,... .*

Lời tâm sự số 2143

Nhất niệm là sao ạ?

*Nhất niệm là **tâm được chuyên chú**..., không bị đối tượng trần cảnh và vọng niệm chi phối..., tâm được yên ắng, tập chung, và làm chủ được tâm ý,...*

Lời tâm sự số 2144

Chết là gì? sống là gì ạ?

Chết, sống..., chỉ là ý niệm.

Lời tâm sự số 2145

Cho con hỏi, làm thế nào để hóa giải nghiệp nợ nần, con cái đau ốm ạ?

Cố gắng trả nợ thôi, chẳng lẽ xin Phật trả dùm?, hãy cố gắng nhé, và lo tu tập lại thì mới sanh phước lành, người có phước cũng ít bị bệnh lắm,...

Lời tâm sự số 2146

Cho con hỏi, nếu 1 người đã phạm nghiệp tà dâm, làm sao cho họ hóa giải nghiệp đó không phạm nữa ạ?

1: **thành tâm** sám hối với Phật, Bồ Tát,...

2: **khuyên** người khác... đoạn trừ tà dâm(ngoại tình, thủ dâm...),...

3: **in ấn, biết tặng...** sách khuyên người không tà tâm... như Thọ Khang Bảo Giám, và những sách về đạo đức khác,...

4: **xả bỏ** tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến,...

...

Lời tâm sự số 2147

Con thấy ngày xưa tu là thành Phật, thế sao bây giờ hàng trăm ngàn năm vẫn rất đông nhà sư tu sao không thành Phật ạ?

Chân nhân bất lộ tướng, có mà không biết thôi,...

Lời tâm sự số 2148

Con có 1 thắc mắc những điều không tốt ta gặp ở kiếp này do nghiệp kiếp trước chúng ta chết chịu phán xử ở địa ngục chịu tội rồi sao vẫn phải trả nghiệp tiếp ạ?

Vì không thể biết được mình đã tạo bao nhiêu tội nghiệp, có nhân địa ngục thì mới đọa địa ngục, đó là nhân sân giận..., đồng thời ta cũng tạo các nhân khác như tham lam, si mê, ác kiến... nên ta phải vào trong các cõi của luân hồi mà thọ thân, trả nghiệp,..., vì thế, hãy xả bỏ tham sân si mạn nghi và ác kiến... đi nhé, đó là tu hành, là giải nghiệp rồi,...

Lời tâm sự số 2149

Vì sao những người thường cúng cho các cô hồn ngã quỷ đói khát và lập miếu thì thường hay bị chết sớm, có phải bị bắt đi không ạ?

Tùy vào nhân duyên thôi, không hẳn là như vậy đâu, người có đức thì quỷ thần kính sợ, sao bắt nổi?. Đức Phật còn dạy chúng tỳ kheo rằng: "khi các ông đi khất thực thì nên tránh chỗ thờ cúng(đình, miếu...) vì có thể các vị thần, quỷ... sợ không dám ở nữa mà bỏ đi..."

Lời tâm sự số 2150

Cho con hỏi, đứa con chết lưu nó có được đầu thai sớm không? hay nó vẫn bám ba mẹ và làm sao cầu siêu cho nó ạ?

Hãy làm công đức và tu tập để hồi hướng cho nó, đọc kinh, bật pháp cho nó và mình cùng nghe, sám hối lỗi lầm..., thì khi nó giác ngộ nó có thể siêu thoát về cõi lành, thậm chí vắng sanh cực lạc,...

Lời tâm sự số 2151

Phật nói tất cả chúng sinh sẽ về cõi Phật, đạo công giáo thì về với Chúa, phải chăng đạo chỉ dành cho người chưa có hoặc chỉ Phật hay Chúa ạ?

Đại Đạo dành cho "tất cả" mà không phân biệt, cõi Phật hay cõi Chúa..., chỉ là tên gọi khác nhau của Đại Đạo mà thôi,..., người nào chứng ngộ thì mới hiểu rõ ngọn ngành, còn dùng tâm phân biệt, chấp trước, tâm thiên lệch... thì chưa hiểu được,...

Lời tâm sự số 2152

Vô thường là chân lí, vậy chân lí có là vô thường không ạ?

Vô thường là 1 chân lí, 1 sự thật, không phải là toàn bộ chân lí, toàn bộ sự thật(còn Khổ, Không, Vô Ngã... nữa),... . Và VẠN PHÁP LÀ GIAI KHÔNG, mọi chân lí cũng là giai không, bởi chân lí cũng chỉ là nhìn vào pháp vô thường mà nhận định, không có 1 pháp thì không có 1 lí nào cả,..., cho nên, hiểu tận cùng(hằng sống trong Tự Tánh) thì thấy nó chẳng phải vô thường, nó cũng chẳng phải là thường,...

Lời tâm sự số 2153

Bạch thầy, sao người sống ác, mua bán thích chửi rửa tranh giành thì lại an nhiên, khỏe mạnh, thuận lợi,..., sống lương thiện hưởng phật lại khổ ạ?

Bởi họ còn phước từ quá khứ, đời quá khứ... do tích thiện, tích phước... mà có, nhưng kiếp này mê muội không tu thì cũng vẫn hưởng nốt cái phước đó, hết phước thì có làm gì cũng không được như thế nữa, trở lại nghèo khổ,... . Còn người nghèo khổ..., bởi hưởng hết phước rồi mà chưa chịu tu hành, hoặc đang tu đấy, hưởng phật đấy... mà phước chưa đủ nên chưa khá hơn được, cần phải tích đức, tu thiện... thêm nữa,... . Và hãy nhớ rằng, khi khá lên được chút thì đừng kiêu mạn và hưởng lạc,..., không đến lúc quay lại số không lần nữa..., lại kêu than nữa,... .

Lời tâm sự số 2154

sống để làm gì ạ?

Chết cũng đâu để làm gì đâu?, sống, chết... chỉ là ý niệm.

Lời tâm sự số 2155

Con mất tiền chạy việc, mua bằng thì có phải tội không? con còn muốn dùng tiền để mua chức tước có được không?

Biết rõ sai mà không sửa thì là kém bản lĩnh hưởng thiện..., tự nhìn thấy hậu quả về mặt đạo đức mà vẫn làm thì là mê muội, cố chấp,... .

Lời tâm sự số 2156

Con luôn thắc mắc là nhân quả có công bằng không? tại sao gieo nhân kiếp này kiếp sau mới gặt, kiếp sau đâu phải là ta?

Bởi vì ta đã gieo "**quá nhiều nhân**"(thân, khẩu, ý... nghiệp) từ vô thủy kiếp, và phải chờ đợi nhân duyên đầy đủ thì mới trở quả. Kiếp sau thì cái thân này sẽ chuyển sang cái thân khác trong lục đạo thôi, còn "**tập nghiệp**" đã tạo thì mang theo, đó là cái ta của mỗi chúng sinh đó, không biến sang cái ta khác đâu... .

Lời tâm sự số 2157

Xin hỏi ngài, con mới thỉnh Quan Thế Âm Bồ Tát, cần lưu ý những gì?, cần thờ cúng những ngày nào ạ?

Thờ cúng, hãy để nơi trang trọng, cao ráo..., còn trong tâm thì luôn tôn kính là được, ngày nào cũng tưởng nhớ Bồ Tát và tu hành chính là **hương tâm luôn được thắp sáng**, chẳng cần thờ cúng hình thức bên ngoài cũng được, chờ ngày chờ giờ mới cúng, bình thường thì quên tu thì quá hời hợt rồi... .

Lời tâm sự số 2158

Cho con hỏi, giác ngộ là gì? và giải thoát là sao ạ?

Giác ngộ, đơn giản là **biết rõ** vọng khởi, phiền não... ở trong tâm. Giải thoát, là **không bị nó chi phối, điều khiển**,... . Tâm tịnh, trí sáng, không khởi tham sân si... thì là giác ngộ, giải thoát ở ngay **Thực Tại** rồi vậy.

Lời tâm sự số 2159

Khi không có 1 thứ gì đó, thì làm sao để có nó ạ? Và khi tu học thì làm sao con nhận được Phật Tánh?

Khi đầy đủ "phước, đức, nhân duyên,..." thì tự có. Tu học đúng với "Bát Chánh Đạo" mà Đức Phật đã chỉ bày thì sẽ nhận được Phật Tánh, không phải có tâm vội vàng.

Lời tâm sự số 2160

Đạo này con hay mơ thấy đánh bắt được nhiều cá lớn, cảm thấy vui sướng vô độ, có phải con đang xa rời Phật Tánh không?

Thỏa mãn trên việc săn bắt giết hại, đó là 1 nghiệp ác, tâm ác, làm tổn đức, dù là trong mơ... thì cũng nên xả bỏ, phản tỉnh lại là được.

Lời tâm sự số 2161

Con hay bị lưỡng lự giữa các quyết định, làm sao để cải thiện được ạ?

Tâm lưỡng lự, không quả quyết..., đó là 1 dạng của phiền não do thiếu phước, thiếu định, tuệ... tạo ra, nếu cải thiện thì cần phải tu tập, gia tăng phước, định, tuệ... thì loại phiền não này sẽ giảm đi... .

Lời tâm sự số 2162

Thưa, Đức Phật sẽ cứu độ những người thiện, vậy còn những kẻ ác sẽ bị đọa địa ngục, hay ngài cứu độ toàn chúng sanh ở thế giới ta bà này luôn ạ?

Ai có **duyên** thì Phật sẽ thuyết pháp giúp khai ngộ, từ đó mà tu hành và thoát khỏi luân hồi, bất luận đó là ai, chúng sinh nào,..., còn nếu **vô duyên** thì không thể gặp, có gặp Phật trước mặt cũng không nghe lời, cũng bất luận là ai, chúng sinh nào, ở cõi nào trong lục đạo,... .

Lời tâm sự số 2163

Ăn chay để làm gì ạ?

Để không sát sinh nữa, yêu thương chúng sinh bình đẳng không làm hại là **tâm của bậc Đại Thánh Đại Hiền**, ăn chay là để nuôi dưỡng tâm từ bi rộng lớn tới muôn loài vạn vật..., không chỉ là chỉ tử tế với loài người thôi,... .

Lời tâm sự số 2164

Con thì tin nhân quả trời phật, nhưng do Phật ra đời cách xa quá, nên chỉ nghe truyền tụng lại, mỗi cái nó khác, không còn bản gốc của Phật dạy ạ?

Không còn bản gốc, thì còn bản sao chép, đôi khi trong những bản sao chép lại có thánh hiền, thì lời nói so với Phật là không có nhiều khác biệt, cứ học và hành thì dần sẽ sáng tỏ hơn, nếu nghi ngờ mãi thì không bao giờ học và hành được gì nữa,... . **Không có Phật, thì đâu đó cũng có Bồ Tát, Alahan, Thiện tri thức... âm thầm chỉ bảo**, chỉ cần có tâm thì nhất định sẽ gặp họ hay lời họ chỉ giáo theo nhiều cách khác nhau,... .

Lời tâm sự số 2165

Tại sao con niệm Phật hay cảm thấy buồn ngủ và mệt mỏi ạ?

1 là thiếu ngủ, 2 là thiếu lực giác, 3 là cơ thể có bệnh,..., cho nên cần chú ý sức khỏe, và tinh tấn hơn thì sức giác mạnh, sự hôn trầm... ấy mới giảm,... .

Lời tâm sự số 2166

Khi con ngủ vẫn thấy và nghe được tiếng ngáy ngủ của mình, đó có phải là tánh thấy của con không ạ?

Tánh thấy thấy biết tất cả, ngủ thấy mình ngáy thì là tướng thấy, tánh thấy chỉ thấy, không cần phải có đối tượng. Tuy nhiên, tướng thấy các đối tượng trên thân thọ tâm pháp mà "được thanh tịnh", thì đồng với tánh thấy không khác.

Lời tâm sự số 2167

Xin thầy giảng về chữ Không?

Không trong Phật Pháp, là Chân Không Diệu Hữu, tức tâm rỗng lặng sáng biết mà thấu tỏ hết thảy, chứ không phải không là không có gì, tối tăm mù mịt, trống rỗng mê man, không biết gì... – đó là vô kí..., không phải là chân không, tánh không... mà Phật chỉ.

Lời tâm sự số 2168

Làm sao để có tâm bình an, bình yên ạ?

Phải tu hành, xả bỏ tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến... đi thì dần có được.

Lời tâm sự số 2169

Vậy là con phải tu dưỡng thì mới nên, không ai sinh ra đã toàn vẹn ả?

ĐÚNG VẬY.

Lời tâm sự số 2170

Con nên ăn chay trường nhé. Cơm canh đạm bạc cũng trọn 1 kiếp người, 1 miếng thịt chúng sinh, bao oán thù đã tạo.

Lời tâm sự số 2171

Thưa thầy, sự rỗng lặng, sáng tỏ rõ biết, đó có phải là 1 tự ngã?

Chân tâm, tự nó là rỗng lặng sáng biết..., mà không cố tình tạo ra nó. Còn chưa ngộ nhập chân tâm, mà là vọng thức "Vẽ" ra cái gọi là rỗng lặng, sáng biết, nhưng thực tế thì luôn bị vọng tưởng chi phối dẫn dắt, thì đó không phải là Chân Tâm, Phật tánh Thanh Tịnh, mà là tự ngã "để ra", là cái ta ảo tưởng.

Lời tâm sự số 2172

Thưa thầy, khi ngộ được rồi, thì sẽ tự thấy tất cả phải không?

Cũng chưa hẳn, ngộ thì chỉ là ngộ cái bản tánh giác sáng thanh tịnh, còn sự hiểu biết là chuyện khác, tùy duyên,

không tìm hiểu, quán chiếu... thì cũng không biết gì cả. Như có những vị Phật tự phát quang... mà thành tựu, còn không biết đến cái gọi là lục đạo luân hồi, thì những chuyện trong luân hồi họ đâu thể biết được. Khổng Tử cũng nói: "**biết mình không biết mới là biết**", nghĩa là "**tánh biết**" thường hằng là được, còn chuyện thế gian... đôi khi chẳng cần phải biết làm gì, tổn gây phiền hà,...

Lời tâm sự số 2173

Thưa thầy, căn cơ thấp, bị lún sâu vào tập tục, thói quen, thì người này nên tập pháp môn gì hoặc lập trình gì để có thể thoát khỏi luân hồi?

Pháp môn gì á?, pháp môn "BUÔNG XẢ VẠN PHÁP", thì sẽ hướng tới chân tâm của mình được, giữ tập tục, thói quen chỉ là văn hóa... của địa phương thôi, "chấp giữ trong tâm" làm gì?, trong tâm không nên để tâm chấp trước, phân biệt... trên đối tượng nào cả, đó là phiền não. Sống với phiền não thì luân hồi, sống với tâm thanh tịnh thì là nhân giải thoát.

Lời tâm sự số 2174

Thưa thầy, vọng tưởng và suy nghĩ không phải là tâm của mình đúng không ạ? Tự Tánh là cái thấy cái biết trước mắt phải không ạ?

Vọng tưởng là phiền não của tâm, suy nghĩ là phản ứng của tâm... . Tự Tánh(tức tánh biết, hay tánh thấy) luôn thấy biết rõ vọng tưởng, nếu không bị nó chi phối thì liền đó là giải thoát. Và tự tánh cũng luôn thấy biết suy nghĩ của tâm,

gọi là chánh niệm, khi cần suy nghĩ thì suy nghĩ 1 cách chân chánh, thiện lành..., khi không cần suy nghĩ thì liền trở về bản tâm vốn thanh tịnh – đó là **"TÙY DUYÊN THUẬN PHÁP, ĐẠT ĐẠI TỰ TẠI"**,... .

Lời tâm sự số 2175

Rồi sẽ đến 1 lúc nào đó, con chợt nhận ra: Ồ, cuộc đời của mình nó không có dài đến vậy, sinh mạng này có thể ra đi bất cứ khi nào, tự nhiên mọi phiền não trong con rụng rời đi hết, cảm nhận về nhân sinh **tự nhiên có chiều sâu** và biết **quý trọng sinh mạng của chính mình** hơn.

Lời tâm sự số 2176

Khi con **cố gắng đến kiệt sức** để mong đạt được những gì mà con cho là có ý nghĩa, là cần thiết trong cuộc sống, con không thể cố gắng thêm được nữa, con mới thấy được, sức mạnh của bất kì 1 con người nào, **cũng là có giới hạn cả**. Đôi khi là sự **tham lam của mình** làm hại mình, kéo mình đi đến nỗi không kịp thở,... . Thật sự, cuộc sống có cần đến quá nhiều thứ như con mong muốn hay không? hay chỉ cần đơn giản đi bằng **1/10**... con cũng vẫn sống được?, và dùng 9... phần sức lực kia thành thời, dưỡng sức... **mà làm những việc ý nghĩa hơn cho mọi người, cho chúng sinh**,... . Con à, hãy nhớ là: **khi đến nhân gian, và rời nhân gian, con chỉ có 2 bàn tay trắng**,... .

Lời tâm sự số 2177

Nếu bên ngoài con chấp tướng, thì trong tâm con tất loạn. Nếu có thể lìa tất cả tướng, chẳng cần dựa dẫm... thì bản tâm **tự tịnh, tự định**(không cố gắng làm cho định, tạo ra định... mà để tự nhiên) – đó là chỗ con nên **an trụ để chiếu phá** tất cả phiền não, nghiệp trướng của con.

Lời tâm sự số 2178

Con hãy nhớ, định tuệ là đồng đẳng, chẳng phải 2 thứ tách biệt. "**Định là thể của tuệ, tuệ là dụng của định**", ngay khi tuệ, định ở tại tuệ,..., ngay khi định, tuệ ở tại định,..., nếu con hiểu được nghĩa này, thì tâm thể định tuệ tự hiển hiện phát quang..., mọi phiền não đều vỡ vụn,... .

Lời tâm sự số 2179

Tánh sáng biết... linh thông mà không động chính là tuệ. Tánh sáng biết... ấy cũng vốn **tự tịnh, tự định**, muốn động cũng không được chính là định. **Trên một tự tánh của con, vốn sẵn định tuệ**, không có trước sau,... bởi vì đồng đẳng.

Lời tâm sự số 2180

Nếu con là người xuất gia, thì Như Lai mong rằng con trọn 1 đời không thoái Bồ Đề Tâm, sống phạm hạnh trong sáng, làm tấm gương cho đời,... . **Nếu con là người tại gia**, thì ta cũng mong rằng con giữ gìn được thanh quy ngũ giới..., sống thủy chung với người vợ, người chồng của mình trọn kiếp, luôn hướng về tam bảo với lòng **tôn kính tuyệt đối**,... .

Lời tâm sự số 2181

Bậc Thánh Trí trong thế gian, đều là nguyên trọn 1 đời phụng sự chúng sinh, không lời than thở cho đến hơi thở cuối cùng, làm việc hoằng pháp lợi sanh từ kiếp này sang kiếp khác, và cho đến khi thành Phật cũng không ngừng nghỉ... .

Lời tâm sự số 2182

Thưa thầy làm sao để ngộ tánh ạ? Thế nào là đại ngộ, triệt ngộ, chứng ngộ ạ?

Tập sống với tâm thanh tịnh, sáng biết..., buông xả "thói quen khởi tâm động niệm"... thì sẽ ngộ tánh,...

Đại ngộ, là "ngộ được thật tướng vô tướng của các pháp", thấy được các pháp vốn là hư giả không thật (Lão Tử gọi là "thấy được" cảnh giới Vô Vi(tức vô vật, vô tướng),...

Triệt ngộ, là "sống được" với thể tánh thanh tịnh, sáng biết...(tức "sống được" với cảnh giới Vô Vi... ấy), "trong không khởi tâm, ngoài không động niệm",...

Chứng ngộ, là "thể nhập được" hoàn toàn trong thể tánh thanh tịnh, sáng biết...(tức sống trong thể Vô Vi...), trí tánh phát quang, sanh muôn pháp..., diệu dụng bất khả tư nghì, tùy duyên thuận pháp, có năng lực hóa độ, nhiếp thọ chúng sinh,...

Lời tâm sự số 2183

Làm thế nào để về với tâm thanh tịnh ạ?

Không làm gì cả, tâm thấy biết sẵn đó tự là thanh tịnh, khởi tâm hỏi, tìm về... là có niệm rồi, không còn thanh tịnh nữa.

Lời tâm sự số 2184

Cho con hỏi, tâm rỗng lặng là không suy nghĩ gì hay sao ạ?

Nghĩa cạn, tương đối, nhị nguyên... để tiếp độ, chiều lòng chúng sinh..., thì tâm rỗng lặng, trong sáng, là "trên niệm(suy nghĩ, vọng niệm) mà không niệm"(tức không tác ý, chấp trụ, vin theo...), bởi chúng sinh thì luôn trong niệm, chưa thể vô niệm, thanh tịnh, tịch diệt tuyệt đối được.

*Nghĩa chuyên sâu, tuyệt đối, nhất nguyên... thì tâm rỗng lặng... cái tên đã nói lên rồi, cần phải giải nghĩa nữa chăng?. **Rỗng**, là trống rỗng không có gì cả, như chiếc bình trống không đựng gì bên trong(tự tánh không 1 vật), ý niệm chính là vật, niệm niệm thành hình(vật, tướng), chân tâm không có hình tướng..., tức là vô niệm. **Lặng**, là tịch tịnh mà sáng biết cùng khắp..., tâm rỗng lặng... cũng chính 1 là cách gọi của chân tâm, tự tánh... vậy.*

Lời tâm sự số 2185

Thấy đạo chưa hẳn là chứng đạo, chứng đạo là thánh phải không thầy?

Thấy đường mà không đi, thì có đến cuối đường được chăng?

Lời tâm sự số 2186

Con hãy **dành thời gian** tĩnh lặng nghiền ngẫm... để thấu hiểu nhân sinh, cuộc đời của con sẽ trở nên ý vị hơn rất nhiều đấy... .

Lời tâm sự số 2187

Thật ra, thời gian để **sửa chữa** những hậu quả do việc thiếu trí tuệ và đức hạnh gây ra, nhiều hơn gấp nhiều lần so với thời gian để chúng ta **rèn luyện** nó. Tu hành vài năm, có khi an vui đời đời kiếp kiếp..., vài năm vô minh tạo nghiệp, đời đời kiếp kiếp... phải thọ nghiệp quả ấy. Bởi vậy, con "**đừng tiếc**" thời gian dành cho sự tu hành của con,... .

Lời tâm sự số 2188

Lạc lõng, bất an, sợ hãi..., ai cũng nói ta không có ở trong những cảm thọ đó, nhưng không phải, con hãy nhìn ta ở cả trong những cảm thọ (tánh tướng hợp nhất), để con biết rằng, ngay những lúc bất giác ấy **cũng chẳng khác Như Lai**. Con không hề lạc lõng, bất an, sợ hãi... gì cả, bởi ở đâu cũng là Như Lai mà.

Lời tâm sự số 2189

Nước chảy đá mòn, cho dù đá có sắc nhọn, cứng rắn... tới đâu, thì **nước chảy ngàn năm**... cũng phải mềm nhẵn,... . Cũng như vậy, giáo pháp của Như Lai như dòng nước mát, mọi phiền não, tập khí cứng đầu của con có tới đâu..., thì rồi **sự chân thành**... của Như Lai cũng sẽ đến lúc chạm tới **đáy**

lòng của con thôi, ta tin điều đó là sự thật, bởi ta là người hiểu rõ nhất, rằng không ai là người không có suối nguồn tươi mát của chính mình, chỉ là con chưa chịu mềm lòng ra mà thôi.

Lời tâm sự số 2190

Như Lai không có gì ngoài "nhẫn nại"... , kiếp này biết con, ta không làm con mềm lòng được, sang kiếp sau ta lại tìm đến con, ta phải tìm thấy con ở trong mọi kiếp luân hồi, để dẫn dắt con cho đến ngày con thành tựu Phật Quả. Nước chảy ngàn năm đá mòn, Như Lai còn kiên trì, nhẫn nại... hơn nước ấy gấp trăm ngàn... lần.

Lời tâm sự số 2191

Cũng như thế, đối với những người thân, bạn bè... của con, con cũng phải đối xử với họ bằng 1 sự chân thành... nhất định, thì vì con họ mới có thể thay đổi tốt hơn, 5 năm chưa đủ thì 10 năm, 10 năm chưa đủ thì 20 năm, cả một đời... . Nếu đã có sẵn nhân duyên rồi, mà con chưa thể làm người khác động lòng..., đó là vì sự chân thành... của con "là chưa đủ", nước chảy chưa lâu thì đá chưa mòn được,...

Lời tâm sự số 2192

Vô lượng pháp lành mà Như Lai truyền trao cho con, vẫn chỉ bằng "cái móng tay" của ta thôi, ta có thể nói pháp tới vô lượng vô biên, vô số vô tận... cũng không hết, diệu pháp của Như Lai là bất khả tư nghì, không thể đong đếm,... . Ta không ngại việc nói hết pháp ấy cho con đâu, ta chỉ ngại rằng, con chưa thể tiếp nhận được,...

Lời tâm sự số 2193

Con nằm trong xã hội, ngay chính bản thân đôi khi biết sai lầm vẫn phạm phải ạ?

Biết sai mà không sửa sai, thì chỉ như tự cầm dao đâm vào lương tâm của mình, cả 1 đời như thế thì biết bao nhiêu vết thương và nghiệp tội? Đến lúc thọ báo, thì đã quá muộn màng,...

Lời tâm sự số 2194

Nếu con muốn tiếp nhận giáo pháp của Như Lai, con phải đổ hết giác rười(phiền não, tật xấu...) ở trong lòng con trước. Khi cái bình được trống rỗng, thì nước tinh khiết mới có thể rót vào được. Nếu con không chịu đổ thứ ô uế đi(tâm chấp trước, phân biệt...), thì cho dù ta có đổ vào bao nhiêu nước, thì nước ấy cũng không dùng được,...

Lời tâm sự số 2195

Chấp trước, phân biệt... là gì ạ? Có thể lấy ví dụ cho con hiểu được không?

Chấp trước là cho cái này là ta, của ta – như cho cái áo... này là "của tôi", không ai được động vào, tiền tài danh vọng nhà cửa vật chất... đều cho là như thế,...

Phân biệt là sự nhìn nhận nhị biên, phân ra đúng sai, thật giả, chánh tà, trên dưới, xa gần... – như cho ông này tốt, bà kia xấu, quan điểm này là đúng, kia là sai,..., mà không biết đó chỉ là trong thế nhị nguyên, tương đối, vô thường,...

Lời tâm sự số 2196

Vậy giữa nghiệp thiện và ác, khuyên người khác tránh cái này không tốt, thì như thế nào ạ?

Tuy phân biệt thiện ác chánh tà, nhưng tâm không chấp vào nó, phân biệt là để tu dưỡng, sà lọc thứ ô tạp đi..., chứ không phải chấp giữ, ai động vào thì phản kháng, vậy là sai lầm,... . Phàm phu phân biệt.. thì chấp giữ, Phật, Bồ Tát phân biệt... là để giáo dục, trong tâm thì thanh tịnh, vô niệm, buông xả... .

Lời tâm sự số 2197

Thầy theo học pháp môn nào ạ?

Ta không tông không giáo, học xong cái gì ta buông bỏ cái đó đi rồi.

Lời tâm sự số 2198

Thưa thầy, niết bàn tịch tịnh là đường vô sanh. Vậy sau khi các Đức Phật nhập niết bàn thì cái linh hồn Phật Tánh trở về đâu ạ? Phải có cõi ra khỏi lục đạo luân hồi, khỏi tam giới chứ ạ?

Ở trong bản thân mỗi chúng sinh vạn vật... đều có cái cõi đó đó, niết bàn chính là Phật Tánh rồi đó, sống trong Phật Tánh thường sáng biết chính là sống trong niết bàn rồi, chứ không phải là 2 thứ tách biệt. Nhập niết bàn thì Phật tánh không còn nữa, đó là hiểu lầm,... .

Lời tâm sự số 2199

Cho con hỏi, tu là gì và đạo là gì ạ?

Tu là sai thì sửa, không tạo thêm nghiệp của thân, khẩu, và ý nữa... . Đạo, chỉ là bản tâm trong sáng bên trong mỗi chúng sinh, vạn vật,...

Lời tâm sự số 2200

Có phải tánh Phật là tâm từ vô điều kiện không ạ?

Từ bi vô điều kiện, là 1 trong những phẩm tính của bản tánh(trí huệ, thanh tịnh, chân thành, bình đẳng, từ bi, tỉnh giác...).

Lời tâm sự số 2201

Con luôn hành trì theo giáo pháp đức phật, nhưng time gần đây đủ chuyện xảy ra dồn dập với con bằng tinh thần bất như ý. Đó có phải các ngài đang rèn luyện tâm ý mình không? hay nghiệp con đến cần phải trả ạ?

Tất cả mọi sự việc đến với mình đều có nguyên nhân, nếu quan sát kỹ nhân duyên đó thì hóa ra đó chính là bài học mình cần phản tỉnh, là chỗ còn thiếu sót ở trong tâm,..., ví như mình chưa kiên nhẫn được thì sẽ gặp thứ khiến mình mất kiên nhẫn. Nóng nảy, giận hờn, khổ đau... đều là như vậy, ai cũng như vậy cả. Đến khi viên mãn như Phật, Bồ Tát thì tất cả các đức hạnh, bài học đã nhìn ra, thì không còn nhiều thứ đến với họ nữa, phải chăng chỉ là chút tàn dư của nghiệp thôi.

Lời tâm sự số 2202

Thầy ơi, con ngộ được là cảnh không hề động, mà tâm ta có động nên mới thấy cảnh động ạ. Con rơi vào khoảng không vắng lặng, rơi vào sự cô đơn đến tột độ, tất cả dừng lại trước mắt con thầy ạ?

VẬY AI ĐANG NÓI Đấy?

Lời tâm sự số 2203

Con có tiếp xúc với 1 người bạn đạo nưng thấy họ chấp nhiều quá, con cảm nhận từ họ 1 nguồn năng lượng lôi kéo con, con chỉ ngồi nghe họ nói nhưng trong lòng luôn niệm phật, thì năng lượng lôi kéo đó lại không còn, như thế là sao ạ?

*Tốt nhất là mình chỉ biết mình thôi, học phật là để thấy chính mình, tỏ chính mình, ngoài ra không có gì nữa, trong như 1 tấm gương phản ảnh vạn vật là đủ rồi, **thứ bên ngoài không cần phải quan tâm lắm**, vừa đủ để sống và giữ hòa khí là được..., bởi thiếu **định lực, niềm tin, trí huệ**... nên mới bị cảnh bên ngoài chi phối..., thậm chí là trong tâm cũng có những những chủng tử tương ứng nên mới bị hấp dẫn, nên phải phản tỉnh bản thân hơn,...*

Lời tâm sự số 2204

Dạ, con giờ chỉ biết tâm không dính mắc..., mong thầy chỉ thêm hướng tu tiếp theo là như thế nào ạ?

Tâm đã không dính mắc, thì là tâm giải thoát rồi, con mong tu theo hướng nào nữa để làm gì?, muốn thành cái gì, chính là 1 sự dính mắc rồi đó,... . *Buông xả hết thấy tư duy của tâm..., **trở lại tánh thanh tịnh trong sáng...**, chỉ thế thôi là **đã trọn vẹn, đầy đủ, viên mãn**... rồi, không cần thêm thắt gì nữa cả.*

Lời tâm sự số 2205

Xin chỉ cho con cách kiểm tra được mình vẫn còn dính mắc hay không còn ạ?

Khi con hỏi câu này, tức là chưa chắc chắn mình có còn dính mắc hay không, hay người không còn dính mắc vào thứ gì thì họ sẽ không còn hỏi câu này nữa, bởi họ tự biết họ như nào. Bởi còn nghi nên mới hỏi, thì ắt sẽ dính mắc vào đâu đó... rồi, khi nào tự tin 100% thì tự sẽ biết.

Lời tâm sự số 2206

Bồ Tát có còn sự dính mắc không ạ?

Chỉ có Phật mới hoàn toàn không còn sự dính mắc, chưa tới Phật thì đương nhiên vẫn còn dính mắc. Người phàm chưa tu thì dính mắc vào tất cả phiền não..., bậc Alahan thì không còn dính mắc vào tâm chấp trước(nhưng còn phân biệt, vọng tưởng...), bậc Đại Bồ Tát thì không còn dính mắc vào tâm chấp trước và tâm phân biệt(nhưng vẫn còn vọng tưởng...), đến Phật mới không còn dính mắc vào vọng tưởng, tập khí của vọng tưởng(vô tưởng, vô niệm, hoàn toàn tịch diệt, thoát ra khỏi mọi chới buộc,...)...

Lời tâm sự số 2207

Niệm Phật làm sao để thay đổi được hình dáng của thân ạ?

Đổi thân tướng(vô thường, ô uế, bị da thối...) chỉ bằng đổi tâm?, cảnh từ tâm chuyển, tướng từ tâm sanh..., người tu thì phải lấy tâm làm gốc, hình tướng nên ẩn đi, dấu đi, càng ít xuất hiện thì càng tốt, chân nhân bất lộ tướng, tướng là gốc của khổ, phiền não, và thị phi... .

Lời tâm sự số 2208

Con thường hay đăng ảnh thân tướng của con, cho mọi người thấy là học Phật thì có tướng đẹp, có nên chăng?

Chừng nào là tướng Phật, tướng Bồ Tát thì hãy khoe, lúc đó không có "cơ tâm" là "muôn khoe" nữa, hoàn toàn là vô ngã, mà lúc thành Phật, Bồ Tát rồi, thì họ cũng không bao giờ khoe cả. Còn mình là tướng phàm phu, người thích kẻ ghét, khoe ra chỉ tổn gây khẩu nghiệp, ý nghiệp... cho kẻ không ưa mình, thì là mình đã mắc tội rồi,...

Lời tâm sự số 2209

Đúng là con đăng thân tướng của con, thì cũng có nhiều ý kiến khác nhau ạ, nhưng không hiểu sao con vẫn muốn làm?

Vì mình **chấp thân**, thấy cái thân này cũng đẹp nên thích khoe ra. Mình khoe mà bị phản bác, công kích, cười cợt... thì phải **ngghiêm túc xem lại**. Phật, Bồ Tát, lời nói ra sẽ luôn được chúng sinh đồng thuận, không có chút nghi ngờ..., tướng lộ cũng là 1 dạng của ngôn từ, lời nói..., nói lúc nào, im lặng lúc nào, xuất hiện lúc nào, ẩn đi lúc nào... đều "vô cùng cẩn mật", không bao giờ làm chúng sinh khởi phiền não cả,...

Lời tâm sự số 2210

Vậy con nên chú tâm vào điều gì, khi mà không quan tâm nhiều đến thân ạ?

Thân đẹp chẳng bằng tâm đẹp, **tâm đẹp thì ý đẹp lời đẹp, cái đó mới mang tính giáo dục cốt lõi**, chư vị Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền... đều là để lại lời nói, lan truyền nhiều đời..., chứ có ai để lại thân xác vô thường cho chúng sinh ngắm đâu?

Lời tâm sự số 2211

Khi con **lừa rối lương tâm** của mình, là con tự đâm mình **nhát dao thứ nhất**, **nhát dao thứ 2** cũng tổn thương không kém, là con **đi bao biện, bào chữa cho điều mình đã làm vẫn là đúng đắn...**, 1 vết thương bị chính con đâm đi đâm lại nhiều lần, bao biện bào chữa cả đời vẫn không chịu tha cho chính mình, **AI GÂY KHỔ CHO CON?**

Lời tâm sự số 2212

Có 3... mức độ của sự niệm phật, **không tin không hiểu mà niệm, tin nhưng không hiểu mà niệm, và vừa tin vừa hiểu mà niệm...** . Tùy từng mức độ tu tập của mỗi người mà có sự khác biệt... . Con đang ở mức độ nào rồi?

Lời tâm sự số 2213

Trong tâm con có Phật không? có thánh thiện không? có làm theo đúng lương tâm của mình hay không?... , thì **đó mới là vấn đề quan trọng**, chứ không phải là những hình thức thờ cúng, lễ nghi... bên ngoài. Con **nên chú trọng trong tâm của mình, trước khi chú trọng những thứ bên ngoài** nhé.

Lời tâm sự số 2214

Không có cảnh với giới thì tu sao được thầy?

*Phải có chứ, đối với chúng sinh bình thường bị chi phối bởi phiền não, dục vọng, tham muốn... thì phải có **giới để chế ngự**, phải có hoàn cảnh tốt để rèn luyện... "**tránh tạo nghiệp**", từ đó mới tiến bộ được. Nhưng tu đến 1 mức độ nhất định, thì sẽ lìa được cảnh giới (bởi mọi cảnh giới đều là "**tướng**"). Như Lai thì không phải tướng, thể nhận Phật Tánh rồi sẽ thấy cảnh không, giới không, tướng không, tánh cũng không,..., chỉ cần "**buông xả**" hết thảy những tàn dư của phiền não, nghiệp tướng... nữa thì liền thành tựu, viên mãn,...*

Lời tâm sự số 2215

Quy y Phật, quy y pháp, quy y tăng, không đọa địa ngục, không đọa ngạ quỷ, không đọa súc sinh... là sao ạ? Con nghe thầy truyền pháp chỉ đọc theo mà không hiểu, mong thầy chỉ rõ cho con hiểu?

***Phật chính là Giác...**, quy y Phật là sống ngay nơi tâm thể giác tỉnh, trong sáng... đó thì không sân giận.. lên nữa, không sân giận... thì không đọa địa ngục(nhân đọa địa ngục là tâm sân...).*

***Pháp chính là chánh...**, quy y pháp là sống với điều chánh, tâm chánh..., thì không còn tham lam..., không tham lam... thì không đọa ngạ quỷ(nhân đọa ngạ quỷ là tâm tham...).*

***Tăng chính là tịnh...**, tịnh là không loạn, không si mê..., tức không còn nhân đọa súc sinh(nhân đọa súc sinh là tâm si...).*

Trong tâm có Phậ, Phá, Tạng(Giác, Chánh, Tịch)... thì không tham, sân, si..., tức là lìa khỏi 3 đường ác rồi vậy.

*Trong 1 câu hồng danh A Di Đà Phậ(dịch ra là vô lượng giác, vô lượng quang...), đã chứa đầy đủ Giác, Chánh, Tịch(Phậ, Phá, Tạng)... ở trong đó rồi, nên các thầy khuyên chúng phậ tử... niệm hồng danh A Di Đà Phậ, nếu hiểu thâm sâu, ngọn ngành rồi thì 1 câu hồng danh đã "**chứa đựng tất cả**" ở trong đó rồi, từ pháp môn, giáo lí, lẫn đường hướng thành tựu phậ quả,... .*

Lời tâm sự số 2216

Tánh là gì ạ?

*Tánh, đơn giản chỉ là tâm thanh tịch, trong sáng, thấy biết mọi thứ mà không khởi phiền não... . Bình thường chúng ta sống trong suy nghĩ, tư duy..., bây giờ xả bỏ hết đi thì **chỉ còn cái thấy biết** những thứ đó trong tâm và mọi thứ bên ngoài tâm, **cái thấy biết đó chính là tánh đó.***

Lời tâm sự số 2217

Tại sao có người luôn mang may mắn đến cho mọi người, nhưng bản thân lại xui xẻo, đừng việc gì cũng không thành hoặc trắc trở ạ?

*Nếu xét trên nhân quả thì có thể hiểu được, mang điều tốt đến cho người khác là bây giờ mới tạo nhân tốt, còn chuyện xui thì là do quá khứ, kiếp quá khứ... mình cũng đã tạo điều không tốt cho họ, nay nhận lại thôi, **2 việc đó là khác nhau...**, nếu kiên trì làm thiện, giúp đời..., đủ nhân duyên thì quả tốt mới tới mình được, sở dĩ làm mãi mà vẫn chưa có may mắn, bởi "**vẫn là chưa đủ**", và không nên chấp*

công mình làm ra, cầu mong phúc báo, thì mới thật là điều tốt đẹp,... . Việc thiện chớ bán mua, thiệt thua không nản trí,... .

Lời tâm sự số 2218

Người học phật, nhất định phải có tấm lòng vị tha, rộng lượng..., có thể hòa ái được trong mọi lúc mọi nơi,... . Người khác đâm thọc... 1 câu liền phản kháng, tranh biện đúng sai, phân cao thấp..., khẳng định con người này vẫn là phàm phu chính gốc, không có định lực, không hiểu phật pháp là gì,... .

Lời tâm sự số 2219

Giống như thầy thuốc giỏi nhìn bệnh cho thuốc, Như Lai cũng vậy, ta nhìn thấy sự khổ ở nơi tâm con mà đem ra vô số pháp lành, để gỡ bỏ mọi sự khổ trong lòng của con. Muốn hết bệnh cần uống thuốc, muốn hết khổ, con cũng cần phải thẩm thấu được những gì mà Chư Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền Nhân... đã tận tâm tận lực trao truyền cho con, con hãy "đón nhận, kế thừa, và truyền thừa",... .

Lời tâm sự số 2220

Con phải tập làm quen với việc "không ai hiểu mình", mình là cái gì? là cái ta, cái vọng tâm, phàm tình... chính là mình. Người tu hành chân thật, thì mỗi lúc cái mình đó rơi rớt đi hết, thì đương nhiên càng ít người hiểu cho rồi. Đến cuối cùng chỉ còn lại "bản tánh rỗng lặng", chẳng còn gì trong đó cả, tột độ của sự cô đơn đó, thì không kẻ phàm nào hiểu được nữa. Nhưng con đừng lo, 10 phương Chư Phật... đều đang ở chỗ đó cả, khi con "sống trong bản tánh ấy" 1 thời gian, con sẽ dần thấy Phật, Bồ Tát... ở trước mắt, sau lưng, phía trên, phía dưới..., ngọn cỏ, bông sen..., chỗ nào cũng có cả,...

Lời tâm sự số 2221

Im lặng luôn không nói gì sẽ không có lỗi lầm nữa ạ?
Đúng vậy, Đức Khổng Tử cũng từng nói: "ta đã nghĩ tới việc không nói gì nữa". Nhưng không nói gì thì không tạo ra khẩu nghiệp thôi, còn thân nghiệp và ý nghiệp có tạo hay không thì "chưa chắc". Làm sao cho thân, khẩu, ý đều được thanh tịnh, trong sáng, thánh thiện..., thì sẽ trọn vẹn lời Phật dạy.

Lời tâm sự số 2222

Con hãy để Như Lai vào trong **mỗi công việc** của con, để trọn vẹn được thân nghiệp thanh tịnh.

Con hãy để Như Lai vào trong **từng lời nói** của con, để trọn vẹn được khẩu nghiệp thanh tịnh.

Và con cũng hãy để Như Lai vào trong **từng ý nghĩ** của con, để trọn vẹn được ý nghiệp thanh tịnh.

Lời tâm sự số 2223

Thuyền nhỏ gặp sóng nhỏ, thuyền lớn gặp sóng lớn..., con phải tập làm quen với những cơn bão..., thì con mới trở nên cứng cáp, bản lĩnh, thậm chí là vĩ đại,... . Những vị thánh hiền xưa nay, đều là trải qua 8 nạn... ách nạn trong trường kiếp luân hồi mới tìm ra chân kinh, tìm ra Phật Tánh của chính mình được,...

Lời tâm sự số 2224

Nếu con cống hiến cái gì đó cho xã hội, cho chúng sinh..., miệt mài và kiên nhẫn..., con cảm thấy công lao của con đã rất lớn rồi, mà vẫn chưa thấy có hồi báo gì tốt đẹp..., thực ra giá trị của con đã được nâng lên tương xứng rồi đó, tâm thể an lạc hơn, suy nghĩ vấn đề chín chắn, ít sai sót hơn, tách được ra khỏi những người bạn không còn phù hợp, những thị phi, phiền não... cũng chạy đi gần hết, gặp được những thiện tri thức đáng quý, đức hạnh..., đó là những thứ mà con đã nhận được rồi đó. Và đó là **nền tảng** để con có thể bứt phá lên 1 tầm cao mới, **thánh thiện và an lạc...**, đó là sự hưởng thụ quý giá của đời người rồi, con mong phúc báo vật chất, hư vinh... gì nữa hả con?,...

Lời tâm sự số 2225

Chính những khổ đau mới làm con mạnh mẽ hơn, trưởng thành hơn,... đấy. Những thú vui lại làm con yếu mềm đi, tổn hao phước báu đi,... . Đôi khi, **chỉ cần con tĩnh tâm 1 chút để nhìn nhận, thì sẽ thấy mọi thứ đều có ý nghĩa riêng của nó, giúp con tìm ra chìa khóa của tư duy để an vui được với mọi thứ trong cuộc sống của con.**

Lời tâm sự số 2226

Mọi phiền não, dính mắc... của con ở hiện tại, đều là hư giả. Hãy thử nghĩ lại xem, lúc con đến với thế giới này, khóc oa oa, **trần như nhộng**, đến bộ quần áo cũng không có..., lúc ấy có phiền não, dính mắc... nào không?

Lời tâm sự số 2227

Cái gì lúc có lúc lại không, lúc ẩn lúc hiện, không cố định.. thì đó là thứ giả tướng, hư huyễn..., mà **xét đến cuối cùng, thì tất cả đều là thứ đó cả.** Thứ duy nhất lúc nào cũng có, thường hằng bất biến..., là **tánh thể** của con, của ta, và của hết thầy chúng sinh, vạn vật... ở bên trong các hình tướng hư giả... ấy, **nhận ra liền bất tử, liền là bậc vô sanh,...** .

Lời tâm sự số 2228

Xin thầy khai thị, loài thú có nghiệp chưa ạ?

Nghiệp, chính là biểu hiện của tướng trạng, có tướng tất có nghiệp, vô tướng tức vô sanh, nghiệp ở đâu?. Không tham không mang thân nọ quý..., không sân không mang thân địa ngục, không "si" không mang thân súc sinh(thú)... . Tâm ý là nhân, ý đẹp thì thân đẹp cõi lành, ý xấu thì thân xấu cõi dữ... . Phạm sở hữu tướng, giai thị hư vọng... . Quay lại chân tâm(tâm thanh tịnh), thì chân tướng (pháp thân phật) hiện bày,... .

Lời tâm sự số 2229

Dạ loài thú có sắc, thọ, tưởng, 3 ngũ uẩn thôi ạ?

Ngay cả 1 hạt điện tử cũng có đủ ngũ uẩn(sắc, thọ, tưởng, hành, thức)... hưởng hồ là những kết cấu lớn hơn, và thành cả sinh mạng?... . 3... mỗi quan hệ cơ bản, giữa người và thú, người và quý thần, người và vũ trụ vạn vật..., chẳng có gì khác nhau cả, về mặt bản chất, bản thể thì đồng đẳng(chùng chung pháp tánh), chỉ khác nhau về mặt hiện tượng(tướng trạng, tâm tư, nghiệp báo...).

Lời tâm sự số 2230

Tâm tham nguy hiểm lắm đó, nó luôn kéo con ra khỏi gianh giới của sự an toàn, phúc báu... của con, khiến con lao đao, mệt nhọc, và mất kiểm soát... trong cuộc sống này. Người khống chế được tâm tham, thì cả 1 đời bình yên.

Lời tâm sự số 2231

Tâm sân nguy hiểm lắm đó, cho dù con có bao nhiêu công đức nó cũng đốt cháy sạch sẽ, dù là 1 cơn sân nhỏ, 1 ngọn lửa nhỏ bé. Nó có thể đốt cháy cả thánh quả mà kẻ tu hành vất vả nhọc công..., **sân lên rồi thì hiền thánh... gì nữa đâu?**, sân lên rồi thì gia đình cũng tan nát, công việc lại dở rang, bạn bè thì li tán..., có khi còn xuống tới chín tầng địa ngục..., **CON PHẢI LÀ BỎ TÂM SÂN CỦA MÌNH.**

Lời tâm sự số 2232

Tâm si là nguy hiểm nhất đó, **si là gốc rễ của vô minh**, vì si nên không minh, vì không minh nên tham, sân... nổi lên, **nếu mình bạch sáng suốt... rồi thì đâu có ngu gì mà tham, sân... lên chứ?** **CON HÃY TỪ BỎ TÂM SI**, quay lại tánh thể thanh tịnh, giác sáng..., thì ngọn đèn tâm tánh mới dần sáng lên, **sáng đến cùng cực thì mọi bóng tối, si mê... đều tan biến.**

Lời tâm sự số 2233

Như Lai là bậc đại hùng đại lực..., căn bản là không cần lời động viên, khích lệ, giúp đỡ... nào từ ai, nhưng vẫn sẽ luôn ban bố vô lượng pháp lành đến với chúng sinh, giúp chúng sinh **phá mê khai ngộ, xuất phàm nhập thánh, thể ngộ tự tâm, trở lại niết bàn,...**

Lời tâm sự số 2234

Những niệm tâm đầu tiên, nguyên thủy, khi mà con còn chưa có bất kì 1 hình tướng nào, đều là những thứ đẹp đẽ, trong sáng... cả. Đến khi lao vào vòng xoáy của luân hồi..., sự đẹp đẽ, trong sáng... ấy lại trở thành tham, sân, si, điên vọng... . **Ta ở đây, là để gọi con về, về với bản tánh trong sáng và thuần khiết, an vui và tịch lặng vốn có trong con.**

Lời tâm sự số 2235

Tri kiến trí tuệ, chân chánh..., giống như 1 chiếc **phao cứu sinh**, cứu chúng sinh đang bị rớt xuống biển luân hồi chưa biết lối ra. Con nhất định phải **bám cho kĩ**, rồi **tự mình bơi vào bờ chánh giác**, sẽ không ai giúp con ngoài tự con cả. **Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền... chỉ là mang phao tới cho con thôi.**

Lời tâm sự số 2236

Nếu con muốn đối tốt với ai, người thân hay bạn bè..., thì hãy dùng hết tất cả **tấm lòng, vật chất...** mà đối xử tốt với họ, đừng vì lời nói của kẻ khác, họ chỉ nói xấu mà không giúp ai gì cả..., và làm ảnh hưởng tới những suy nghĩ và quyết định của con, lòng ích kỉ của kẻ khác, để khiến con chẳng thể sống vị tha hơn. **Cuộc đời ngắn lắm, hãy làm điều gì ý nghĩa, kẻ khác có thể không ưa con, nhưng trời Phật... ưa con.**

Lời tâm sự số 2237

Pháp để diệt tâm tham rốt ráo là gì thưa thầy?

BỐ THÍ.

Lời tâm sự số 2238

Để trở thành 1 người không còn ghét ai, ai cũng yêu thương, cho dù họ là người thế nào, tu tập ra sao, nhận thức ở đâu đi nữa..., rất là khó đấy. **Con người thường so sánh, hơn thua, đố kỵ lẫn nhau,...** mà không bao dung được cho người khác. Nếu con ai cũng đều yêu thương, thì con không còn là người phàm phu nữa rồi, **chỉ có người vô ngã kiến, vô nhân kiến, vô chúng sanh kiến, vô thọ giả kiến... thì mới làm được việc đó.**

Lời tâm sự số 2239

Anh khen tôi, cảm ơn anh.

Anh chê tôi, cảm ơn anh.

Anh thương tôi, cảm ơn anh.

Anh ghét tôi, cảm ơn anh.

Anh giúp tôi, cảm ơn anh.

Anh hại tôi, tôi cũng vẫn cảm ơn anh.

...

Con à! Người có thể "sống trong 1 thế giới cảm ân", thì người đó chính là bậc Thánh Trí ở đời.

Lời tâm sự số 2240

1 ngày không nghe kinh, đọc sách thánh hiền..., thì ngày đó nhất định con sẽ phiền não. Mỗi ngày con dành chút thời gian để đọc dù 1 câu nói của bậc thánh hiền thôi, thì cả ngày hôm đó con cảm thấy bình yên và tràn đầy năng lượng, bởi từ trường tốt lành của 1 câu nói mang tính trí tuệ và từ bi thôi cũng là rất mạnh, rất tốt... . Sống với lời dạy của thánh hiền, ắt sẽ thành thánh hiền.

Lời tâm sự số 2241

Thật là cảm động khi được thấy mọi sự hiện hữu, và cũng thật cảm động khi không còn sự hiện hữu nào cả,... . Có tướng và vô tướng... đều là sự biểu hiện của con, và của hết thảy chúng sinh vạn vật,... . Nếu con có thể thông suốt, thì chuyện sinh tử, tồn tại hay không tồn tại.. cũng chẳng thể làm con bất an.

Lời tâm sự số 2242

Thầy hãy giảng mối liên hệ, tương quan giữa đời và đạo đi ạ?

Đạo là cái nhìn chân chánh, trong sáng, thánh thiện..., nếu có thể dùng những tính chất đó để đối nhân, xử thế, tiếp vật... thì đạo có trong đời. Nếu dùng tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến... để đối nhân, xử thế, tiếp vật... thì đời cách xa đạo. Thuận lẽ đạo thì là bậc Thánh Nhân, Quân Tử..., nghịch lẽ đạo thì là kẻ phàm phu, bất thiện,...

Lời tâm sự số 2243

Có thể định nghĩa rõ đời và đạo ra được không ạ?

Nếu ta nói đạo thì rời xa đời, nếu ta nói đời thì rời xa đạo, nếu nói đời và đạo là 1 thì không có tính tuyệt đối, nếu nói đời và đạo là 2 thì rơi vào nhị biên, tương đối. Do vậy, **tốt nhất không nên định nghĩa 2 thứ đó ra làm gì, nó chỉ là ý niệm**. Biết rõ các niệm khởi mà buông xả đi, thì mới là trọn vẹn, theo vọng mà mất chân thì trầm luân sinh tử,...

Lời tâm sự số 2244

Như Lai thấy rằng, cho dù là **bậc đại thiện nhân** ở đời, thì **ai cũng có mặt tốt và mặt chưa tốt cả, nhân bất thập toàn**,... . Nếu con là người có **tâm tư rộng mở**..., thì con có thể học hỏi tất cả những mặt tốt của từng vị từng vị... ấy, thì tài năng của cả thiên hạ sẽ dồn về con. Sở dĩ 1 người không thể đột phá mình mạnh mẽ, **bởi chỉ bó hẹp mình trong 1 vài vị thầy mà thôi**, không tiếp nhận thứ tốt đẹp của người khác được nữa, đó là **tự mình kiềm chế mình lại**.

Lời tâm sự số 2245

Như Lai không cần con phải tôn thờ Như Lai, vì thế con cũng không cần phải tôn thờ vị thầy nào dưới quả vị Như Lai cả. Thứ mà con nên tôn thờ, **"là chánh pháp, là chính nghĩa, là sự trong sáng của chính bản thân con ấy"**... . Nếu con không có tinh thần **"tự chủ, tự lực"**..., sống chỉ biết **"nương nhờ tinh thần"** ở 1 vị nào đó, mà cũng chưa chắc vị đó đã là Phật hay chưa..., thì con vẫn mãi dừng ở lí thuyết suông, còn đường đạo thì chưa tự mình bước đi được 1 bước nào cả. **Ta không muốn con lại có 1 bản lĩnh nhỏ bé đến vậy**.

Lời tâm sự số 2246

Như Lai học hỏi ở **"tất cả"** các vị thầy 1 cách **"bình đẳng"**, sau khi thông hiểu tường tận tất cả pháp, Như Lai xả bỏ hết thầy mọi thứ đi, ngồi lại 1 chỗ mà tự mình chứng ngộ. Vị thầy cuối cùng lại là chính mình, chứ chẳng phải ai khác, ta cũng vậy, con cũng vậy, hết thầy chúng sinh, vạn vật... đều là vậy.

Lời tâm sự số 2247

Điều học sau cùng, lại không phải là **"dung nạp thêm kiến thức"**, mà là **"xả bỏ kiến thức"**. Dung nạp là **chấp giữ nhận thức, tư tưởng, quan điểm...**, còn **xả bỏ** là để **tánh thể thanh tịnh, giác sáng...** mới là con đường phát triển trí huệ và từ bi chân thật, **con phải phân biệt cho rõ ràng** đấy nhé.

Lời tâm sự số 2248

Dạ thưa thầy, mình quan sát hơi thở ra vào có giác ngộ được không ạ?

Quan sát hơi thở ra vào... là 1 phương pháp an trụ tâm, gọi là tùy tức..., còn giác ngộ được hay không, thì nó không chỉ có yếu tố an trụ tâm ấy, mà còn phụ thuộc vào việc tu thiện, tích đức, năng lực buông bỏ... .

Lời tâm sự số 2249

Thưa thầy, hằng ngày con làm việc bận rộn, luôn bị dính mắc vào trần cảnh, thầy cho con pháp hành được không ạ?

Để tâm rỗng rang, thanh tịnh... khi đối cảnh tiếp duyên là đầy đủ, trọn vẹn rồi... .

Lời tâm sự số 2250

Thưa thầy, từ bi là mình học được hay giác ngộ mới sinh ra từ bi ạ?

Từ bi thật sự phải là người giác ngộ, kiến tánh rồi thì mới thật sự hiểu từ bi là gì, còn người bình thường gọi là có lòng tốt, sự bác ái... thôi, chưa chạm vào từ bi được, bởi nó phải mang được tính chất VÔ NGÃ,... . Từ bi nó vốn có sẵn trong mỗi chúng sinh đấy, nhưng chưa tu đến 1 mức độ nhất định thì chưa biểu hiện ra được. Bậc thánh Tu Đà Hoàn, hay Sơ Địa Bồ Tát... mới bắt đầu hiểu được từ bi là gì(bởi họ mới bắt đầu hiểu VÔ NGÃ... là gì).

Lời tâm sự số 2251

Thưa thầy, con ở công ty luôn làm đúng mọi sự nhưng luôn bị thiệt thòi và ảm ức, nên con thường nổi sân lên ạ? Vì sao người tốt lại như thế?

Đó là vì mình cũng đã tạo ra thiệt thòi và ảm ức cho người khác ở kiếp quá khứ,..., nay có nhân duyên thì mình trả lại thôi, hiểu nhân quả là như thế mà buông xả, nhẫn nhịn, và tha thứ... để trả nghiệp nhé. Nghiệp hết rồi thì lòng tự trọng, không còn sân giận, ảm ức... gì nữa đâu,... .

Lời tâm sự số 2252

Cho con hỏi sự khác nhau giữa thức uẩn và A lại da thức ạ?

Thức của ngũ uẩn là "ý thức"... , nó giúp ta nhận biết cái này cái kia..., và quyết định việc buông bỏ hay chấp giữ...

những thông tin... ấy. Còn A lại da thức, là 1 cái kho thông tin(tập nghiệp, phiền não...) của chính mình, khi mà ý thức quyết định dung nạp... thì nó "ném vào đó"... . Người tu hành, là bỏ cho sạch sẽ cái kho phiền não, tập nghiệp... đó đi, biến a lại da thức thành bồ đề tâm tánh(tức chuyển phiền não thành bồ đề, chuyển tâm chấp trước, phân biệt, vọng tưởng... thành thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác,...).

Lời tâm sự số 2253

Vị nào mang hạnh nguyện hoằng pháp lợi sanh, cả 1 đời chỉ lo "việc của Phật, của Trời...", thì trước mắt là "cả ròng họ..." của vị đó được nương nhờ, rồi tất cả những nhân duyên sâu đậm... với vị ấy sẽ GIÁC NGỘ HẾT. Như Lai khen 1 bậc Thánh Trí như thế ra đời, lành thay.

Lời tâm sự số 2254

Xung quanh 1 vị giác ngộ, sẽ là những người... được giác ngộ theo.

Lời tâm sự số 2255

Thật ra Như Lai luôn để ý đến con, chỉ cần trong thế gian không còn ai truyền pháp của ta, thì đích thân ta lại xuất hiện(1 kiếp Phật). Cho nên, con đừng lo lắng rằng ta sẽ không bao giờ trở lại. Bánh xe pháp của Như Lai sẽ vẫn lăn đến khi nào, không còn 1 chúng sinh phải luân hồi trong tam giới.

Lời tâm sự số 2256

Nước phải có dòng mới có thể chảy. Còn chánh pháp của Như Lai, chỉ cần có người chứng ngộ, thì có thể truyền đi 4 phương 8 hướng... .

Lời tâm sự số 2257

Đối với người có đức lớn, sắp đắc đạo..., nếu con làm tổn thương họ, dù chỉ 1 lời nói..., thì ngay cả cái mỉm cười tha thứ của họ thôi, cũng sẽ làm con tổn hao hết phúc báo, hưởng hồ họ phải cúi đầu trước sự mê muội, sân giận... của con, thì có khi con đọa thẳng xuống địa ngục không chừng... . Đối với người có đức..., con phải thật cẩn thận(thân, khẩu, ý... với họ), phải cẩn thận hơn cả khi đứng trước ma vương... nữa mới được,...

Lời tâm sự số 2258

Con muốn có thế giới hòa bình, 1 gia đình hạnh phúc, 1 xã hội tốt đẹp..., nhưng trong tâm hồn của con toàn là nội chiến, mâu thuẫn, và phẫn nộ..., CÓ ĐƯỢC CHĂNG?

Lời tâm sự số 2259

Pháp, vốn là sự vận hành hoàn thiện, ta không cần phải tác động hay can thiệp gì trên pháp cả. Chỉ cần đứng ngoài quan sát(sống nơi tánh thấy biết thanh tịnh) sự vận hành tự nhiên của nó, thì ta sẽ luôn có được sự tự tại, an vui, giải thoát, không dính mắc,...

Lời tâm sự số 2260

Nói là phải tỉnh thức trên thân, thọ, tâm, pháp... – bởi không thứ gì ra ngoài thân thọ tâm pháp cả. Nhưng kì thực, **chỉ cần tỉnh thức trên pháp là đủ**, bởi thân chính là pháp(pháp thân), thọ cũng là pháp(pháp thọ), tâm thì cũng vẫn là pháp(pháp tâm),... . **Pháp lại chính là niệm**(ý niệm, tạp niệm, vọng niệm...). **Phật, chính là chỗ Tỉnh Thức, Vô Pháp, Vô Niệm... mà hướng tới.**

Lời tâm sự số 2261

Con đã là Phật chưa? Chưa là Phật thì ắt còn **phần vô minh, không thấu...**, cho nên **PHẢI BIẾT KHIÊM HẠ ĐỂ HỌC HỎI**, đừng cho rằng thứ gì mình cũng thấu, cũng không cần..., **đó là tâm ngã mạn...**, rất dễ khinh thường người khác, tạo ý nghiệp, khẩu nghiệp... bất thiện, **nhất định sẽ chịu nghiệp báo...** .

Lời tâm sự số 2262

Có 4... mức độ "truyền pháp của Như Lai...".

1: **không tin, không hiểu... mà truyền**(ắt sai chánh pháp, và tạo nghiệp rất nặng...),... .

2: **tin, nhưng không hiểu... mà truyền**(có thể truyền được niềm tin cho người khác, nhưng chánh pháp thì chưa chắc đúng, chấp ghép, sai lệch..., cũng dễ tạo nghiệp...),... .

3: **tin và hiểu, nhưng không có tuệ giác, có thể tự mình nói pháp...**, đi truyền bá tri kiến của Hiền Thánh, Thiện Tri Thức... đi trước(bởi hiểu được), nhưng không phải của mình..., sẽ có "**phước đức**" rất lớn, đời đời được thân cận người Hiền Trí... .

4: tin, hiểu, và có tuệ giác..., tự nói pháp dựa trên nhân duyên của chính mình, tùy duyên nói pháp "khế hợp được" với lời Phật, lời Tổ... không khác. Đây mới đích thực là "NGƯỜI TRUYỀN PHÁP CHÂN CHÁNH CỦA NHƯ LAI", tất sanh "CÔNG ĐỨC THÀNH PHẬT", và đắc các phẩm vị Thánh Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát... .

Lời tâm sự số 2263

Thầy tự thấy Tánh Phật ở thầy chưa ạ?
Hì^^. Ta không biết.

Lời tâm sự số 2264

Thầy ơi, xin đừng bỏ rơi con, huhu, thầy ơi.
Hì^^. Vàng, ta đã nghe thấy. Hì.

Lời tâm sự số 2265

Thưa thầy, con mang thân nữ có phải con chưa đủ duyên phước phải không ạ?

Biết đến Phật Pháp là duyên phước lớn nhất, chứ không phải là giới tính và giống loài..., Phật dạy chúng sinh đều có khả năng giác ngộ như nhau, tuy cản trở có khác nhau nhưng Phật Tánh thì đồng 1.

Lời tâm sự số 2266

Khi chưa biết đến việc tu tập thì con cứ nghĩ đến chùa lạy phật, tụng kinh là tu. Nhưng những buồn phiền, hay bế tắc trong cuộc sống thì lại không biết làm thế nào?. Đến khi biết được tu là buông bỏ phiền não, buông những việc làm vướng bận trong tâm, thì con mới cảm thấy được an lạc ạ?

Đúng là như vậy đó. Đọc, tụng... chỉ là hình thức bên ngoài thôi..., TÂM XẢ LI... mới là cốt lõi của Phật Pháp,...

Lời tâm sự số 2267

Con không biết để có thể đi sâu vào việc học Phật như thế nào ạ?

Nhìn thấu và buông xả là tất cả Phật Pháp, khi đã nhìn thấu mọi chân tướng... thì phải xả li, xả li về phía tận cùng chính là đi sâu hơn, không còn gì để xả nữa thì chính là Chân Tâm, Phật Tánh của con đó.

Lời tâm sự số 2268

Con thấy nhiều điều trong xã hội bất công lắm ạ, nó đem đến sự khó chịu trong tâm của con.

Đó là do dân mình không có được "những quản lí tốt, có đức hạnh...". Mà nguyên nhân sâu sa là "từ nhỏ không được giáo dục đạo đức thánh hiền", khi lớn lên chỉ biết đến Danh và Lợi để làm việc trong xã hội, điều đó gây nên mâu thuẫn và bất công,...

Lời tâm sự số 2269

Thầy có thể lấy 1 ví dụ về các pháp được không ạ?

Thân này, chỉ là tứ đại..., không phải ta – buông xả, không chấp nó,... . *Thọ này*, chỉ là cảm giác, cảm xúc... hư ảo, không phải ta – buông xả, không chấp nó,... . *Tâm này*, chỉ là các vọng niệm, phiền não..., không phải ta – buông xả, không chấp nó,... . *Pháp(muôn loài, vạn vật...)* này, cũng chỉ là huyễn tướng, giả lập..., không phải ta – buông xả nốt, không chấp nó,... . *Nếu có thể trở về cái ta chân thật(Phật tánh, Tánh Biết...)*, thì đã trọn vẹn hiểu được lời của Phật dạy rồi vậy.

Lời tâm sự số 2270

Ở mỗi vị trí đứng trong xã hội..., đều cần phải có 1 năng lực nhất định, có phước đức, trí tuệ... nhất định. **CON PHẢI TỰ BIẾT MÌNH Ở ĐÂU MÀ ĐỨNG CHO VỮNG**, nếu con cảm thấy bản thân "chưa đủ" thì phải từ bỏ ngay, đừng cố gắng đứng ở 1 chỗ mà bản thân chưa thể gánh vác..., bởi **RẤT DỄ TẠO NGHIỆP ÁC**, ảnh hưởng đến vô số bách tính chúng sinh..., nhiều kiếp sau này, con "trả không nổi nghiệp đã tạo" đâu.

Lời tâm sự số 2271

Con vẫn chưa hiểu lắm ạ?

Ví như người lớp 1 mà vào lớp 5 học mà không chịu ra, về phòng lớp 1 của mình để học cho kĩ, cứ ngồi ở đó giải bài thì tất sai, mọi suy nghĩ và hành vi đều đến đến nguy hại cho người khác... .

Lời tâm sự số 2272

Thầy có thể lấy ví dụ ở đời thực được không? con muốn hiểu hại cho bách tính là như thế nào?

Ví như người hiểu 1 biết 1..., mà nói 10 làm 10 lên vậy..., 9 lời, 9 việc còn lại là **vọng ngữ, sai lầm...**, bởi nó **không xuất phát từ năng lực thật sự** của mình. Như người hiệu trưởng nhưng không có trách nhiệm, sống không có chuẩn mực, làm hại bao thế hệ học trò,... . Hay 1 bác sĩ mà thiếu chuyên môn lại làm trưởng khoa,...

Lời tâm sự số 2273

Người chưa có năng lực gánh vác nhiệm vụ, trọng trách..., thì tất có nhiều sai trái, tạo ra nhiều mâu thuẫn trong xã hội, trong lòng chúng sinh..., nếu lại **tham lam, ích kỉ, đố kị, ưa vui dập tài năng của kẻ khác...**, thì xã hội tất sẽ không phát triển tốt đẹp được – đó là **tư tưởng xấu, thói quen hoen ố lương tâm...** . Con phải nên là người **Quân Tử**, trọng hiền tài..., **thúc đẩy người khác tốt hơn, cũng chính là thúc đẩy phước đức của chính mình, gia đình mình, xã hội mình... được tốt hơn**. Ta rất coi trọng người **Quân Tử, Nghĩa Khí...** như thế, sống ở trên đời mới xứng đáng có thân người.

Lời tâm sự số 2274

Vỡ kịch, tất cả chỉ là vỡ kịch, 10... pháp giới chúng sinh, chỉ giống như 10... kênh truyền hình, hư ảo trên cái màn hình Tivi. Tự Tánh giống như cái màn hình ấy vậy, khi mà mọi kênh đã tắt hết, thì tất cả liền trở về cái màn hình tối thui(nhất chân pháp giới, thường tịch quang...), chẳng còn ảo mộng nữa. Con phải luôn nhớ, thân này, cõi này... **CHỈ LÀ VỠ KỊCH, ẢO MỘNG... MÀ THÔI.**

Lời tâm sự số 2275

Con nhất định phải là người có đức hạnh và trí tuệ, để sau này có thể góp phần củng cố nền luân lí đạo đức cho dân tộc, cho nhân loại... . Ai Ai cũng đều lấy đức hạnh và trí tuệ làm gốc, thì thiên hạ sẽ không còn loạn và bất công nữa.

Lời tâm sự số 2276

Những lời mà con nói, đều đúng cả, đúng ở hoàn cảnh của con, nhân duyên của con, trí tuệ của con... . Thế nhưng, với hoàn cảnh khác, nhân duyên khác, trí tuệ khác, con người khác..., thì nó không còn ở trong "hệ quy chiếu của con" nữa. Biết cảm thông, bao dung, và nhường lí lẽ... – đó là cái đức của người Hiền mà con nên rèn luyện, nó sẽ giúp con luôn giữ được hòa khí với người, tâm bình với mình, và tránh được những mâu thuẫn... không nên có.

Lời tâm sự số 2277

Tự nhiên con muốn dừng tất cả mọi thứ ở đời sống lại, và chỉ muốn lo việc tu tập thôi ạ, không muốn làm gì nữa cả.

Đúng vậy, khi mà cái tâm xả li mạnh lên thì có cái suy nghĩ đấy, tuy nhiên, còn phải xét trên cái nhân duyên phước đức... của mình đã đủ chưa? Còn vướng bận, trách nhiệm... gì cần phải làm phải trả... không?, nếu chỉ biết mình thôi thì chưa tròn bổn phận, ở đời chưa tròn thì vào đạo cũng sẽ không tròn được.

Lời tâm sự số 2278

Thưa thầy, con cũng hay đánh đứa cháu để dạy bảo, vậy làm sao để đánh nó mà không khởi sân giận ạ?

Người xưa dạy: "**thương cho roi cho vọt...**", dẫn dạy con cháu, đệ tử... đôi khi cũng cần phải đánh, nhưng **dùng hạ sách này** thì phải giúp được nó tiến bộ hơn, **đánh mà cảm thấy đau lòng mới là người có trí có bi...**, chứ không phải vì sự sân giận... của bản thân mà đánh người khác..., như vậy sẽ **gây mâu thuẫn và tạo nghiệp**.

Lời tâm sự số 2279

Thưa thầy, làm sao để chuyển hóa được mẹ con, con thà chết chứ không sát sinh, và mẹ con luôn chửi mắng và bực bội..., mà con hay khuyên mẹ con phải tin nhân quả mẹ con không nghe ạ.

Khó lắm, chưa chuyển nổi đâu. Đến bậc Alahan... còn khuyên chưa chắc nổi nữa là người thường?. **Cách duy nhất là bản thân phải là 1 tấm gương trước đã, âm thầm 1 mình là tu thân thôi, người khác tự có cái nhìn và soi chiếu bản thân, khi họ tự thấy rõ thì họ mới tự thay đổi, chứ không phải vì lời khuyên xuyên của người khác mà họ thay đổi, họ không muốn thay đổi thì Phật khuyên họ cũng không đổi.**

Lời tâm sự số 2280

Con thấy có những trường hợp người lớn tuổi rồi, có học phật lâu năm mà làm sai họ vẫn cho là đúng, dương dương tự đắc, rồi đăng Phật Pháp giáo huấn người, sao lại thế ạ?

Đăng Phật pháp cũng có *nhều mục đích*. Đăng vì thật sự *thương người, mong người giác ngộ* mà đăng. Đăng vì *sân giận...* mà đăng. Đăng vì *bao biện* mà đăng. Đăng vì *muốn chỉ trích tính xấu người khác* mà đăng, khiến cho người ta cảm thấy khó chịu,... . Con *phải tỉnh táo để nhìn nhận và phản tỉnh bản thân* mỗi khi chia sẻ Phật Pháp,... .

Lời tâm sự số 2281

Chúng sinh càng nhiều xã hội càng loạn phải không thầy?

Còn phải xem "**SỨC GIÁO DỤC ĐẠO ĐỨC THÁNH HIỀN**" nó ở chỗ nào trong xã hội ấy. Nếu ai ai cũng được giáo dục tốt, thì bao nhiêu chúng sinh cũng không sợ. Còn giáo dục không tốt, thì cũng chỉ cần 1 người, 1 tế bào bị ung thư... cũng đủ giết chết cả 1 sinh mạng, hủy hoại cả 1 xã hội,... .

Lời tâm sự số 2282

Trên đường đạo, con phải giữ cho lòng được kiên định, tâm định thẳng vạn ma trướng, tâm không định, muôn nẻo đường tà.

Lời tâm sự số 2283

Bạch Hiền Trí *giải từ ân khắp đại địa*, nhưng chẳng màng phúc báo. Người phạm tình *cho đi 1 hạt gạo*, lại muốn đền đáp cả 1 ruộng lúa.

Lời tâm sự số 2284

Phật Pháp, không phải là 1 ngôi trường bình thường, nó là ngôi trường của **ĐẠI VŨ TRỤ**, người học Phật học ngôi trường này, khi tốt nghiệp(tức giác ngộ) thì sẽ tự mình câu **thông với ĐẠI VŨ TRỤ**, hòa làm 1 thể, tâm trí thênh thang không bờ mé, trí lượng, bi lượng... là vô hạn.

Lời tâm sự số 2285

Đánh người... mà **biểu hiện cảm xúc(sân, giận...)** thì không có gì đáng sợ, đáng sợ là đánh người... mà **không có chút biểu cảm nào**, sẽ làm cho kẻ khác khiếp sợ,... . Đánh người... không có chút biểu cảm nào cũng không có gì đáng sợ, đánh người... mà **rơi nước mắt thương xót** mới thực sự là người đáng sợ, **đáng nể, đáng kính**,... .

Lời tâm sự số 2286

Người học Phật, học được 1 ít kiến thức liền dương dương tự đắc, rằng ta là người hiểu biết, đã buông bỏ mọi thứ... không còn dính mắc, không cần lắng nghe ai cả..., thực ra trong tâm họ thì luôn phiền não, sân giận, thù ghét người..., **hết thầy những người này đều đọa địa ngục**... .

Lời tâm sự số 2287

Sở dĩ con nói người ta không nghe con, bởi họ "**chưa nể con**". Nếu họ nể con, thì họ tất nghe lời con nói. Để người khác nể mình, nhất định con phải "**ban thật nhiều ân nghĩa**"

cho họ", giống như 1 vị Bồ Tát phải nhọc công đi hóa duyên khắp đại địa, khắp lục đạo... vậy. Khi mà họ đã thọ ân quá nhiều..., thì ngay cả việc tu đạo là khó khăn nhất thế gian, họ cũng nghe theo lời của con mà tu hành.

Lời tâm sự số 2288

Ở trong các kiếp quá khứ, ta cũng từng rất cứng rắn đối với mọi thứ..., đến sau cùng ta nhận ra, cứng rắn, gồng mình để mạnh mẽ... đều là những trạng thái tâm cơ cứng, không tốt, không uyển chuyển..., có thể nó có ích đối với 1 số chuyện đời thường, thế nhưng, luôn dùng nó để sống mãi thì là không sáng suốt,... . Nhu mì, tâm thái ung dung, chẳng vướng víu... lại là thứ mạnh mẽ hơn tất cả những thứ mạnh mẽ cơ cứng kia. Cứng thành núi thì chỉ có thể đứng im 1 chỗ, còn mềm mại như nước, lại có thể chảy ra biển lớn,...

Lời tâm sự số 2289

Khi con tạo ra 1 lỗi lầm nào đó..., thì đầu óc liền quay cuồng, mê man, phiền não, lo lắng, bất an... . Con phải nhớ, **TÂM TRONG SÁNG LÀ TÂM KHÔNG CÓ TỘI.**

Lời tâm sự số 2290

Thầy ăn cơm chưa ạ?
TA ĂN RỒI.

Lời tâm sự số 2291

Cái rỗng lặng là không bị cảnh dẫn, không bị tướng tượng, suy nghĩ lung tung... phải không ạ?

Đúng rồi, đó cũng là 1 giải nghĩa đúng. Phật pháp là vô lượng nghĩa, vì thế nên uyển chuyển, không cứng nhắc... thì tốt hơn.

Lời tâm sự số 2292

*Ta rất e ngại việc "khởi tâm, động niệm", bởi cho dù là chánh, tà, thiện, ác..., thì cũng đều là **đã gieo 1 chủng tử nghiệp**.*

Lời tâm sự số 2293

*Sự thâm thúy dù đúng mà không làm người nghe hiểu được thì cũng không có tác dụng gì cả, bởi chỉ có hiểu được thì mới có thể hành được, không hiểu thì lấy gì để hành để tu...?. Cho nên, nếu con làm việc Phật Pháp hay đời thường... cũng **đều phải mang tính thực tế**, đem cái trừu tượng... mà giảng giải cho thật đơn giản, như miếng cơm có thể cho vào miệng ăn ngay được..., thì điều đó mới mang tính giáo dục cao,... .*

Lời tâm sự số 2294

*Nếu buộc phải nói 2 từ để diễn tả Phật Pháp, thì ta dùng 1 từ "**Trong**" và "**Sáng**"... . Nếu buộc phải nói trong 1 từ thôi, thì ta dùng từ "**Giác**"... . Còn ở chỗ rốt ráo, thì ta sẽ **im lặng**, không muốn nói thêm từ nào nữa cả,... .*

Lời tâm sự số 2295

Ở trong thời bình vẫn có chiến tranh, gọi là "chiến tranh tĩnh"... . Người "lính tinh nhuệ" của chiến tranh tĩnh, chính là những người tu hành... . Từ trường của tất cả những người tu hành chính là năng lượng để bảo vệ mỗi dân tộc, đất nước, xã hội... ấy, là nguyên khí, là nhựa sống... của 1 quốc gia cho tới toàn thể nhân loại... . Khi từ trường này yếu đi, không đủ, hoặc không còn..., thì tất yếu thiên hạ sẽ đại loạn,...

Lời tâm sự số 2296

Người với người kết hôn... là vì cái gì? là vì tình thương với nhau,... . Người dân đứng lên làm lãnh đạo... là vì cái gì? là vì muốn bảo vệ cho bách tính,... . Mọi tổ chức... được thành lập là vì cái gì? là vì lợi ích cho nhiều người... . Tất cả mọi thứ diễn ra trong xã hội..., xét đến ngọn nguồn đều là chữ "Đạo"..., lấy đạo làm gốc, làm cơ sở, động lực... cả. Tuy nhiên, đó là trí hướng chung, còn việc thực hiện thế nào, thì còn tùy vào trí tuệ, đạo đức, và năng lực... của "NHỮNG NGƯỜI DẪN ĐƯỜNG",... . Bởi thế, gia đình, dân tộc, đất nước, xã hội... nào, có trí tuệ chung, đạo đức chung... lớn, thì tất sẽ có được thái bình, an vui..., ngược lại, thì tất cũng sẽ rối loạn, và bạo động... .

Lời tâm sự số 2297

Người tu hành, nhất định phải có được 1 bản lĩnh mạnh mẽ, thấu trời xanh..., dù trời có sập xuống vẫn không sợ hãi, thì mới có thể giữ lòng không lay động... . Ta hi vọng con sẽ có được bản lĩnh đó, thì đối với mọi việc trong đời với con mà nói, sẽ chỉ à những việc bé nhỏ mà thôi,...

Lời tâm sự số 2298

Thầy đang làm gì đó ạ?
TA ĐANG ĐI DẠO.

Lời tâm sự số 2299

Ngày mai thầy làm gì ạ?
TA KHÔNG BIẾT.

Lời tâm sự số 2300

Người mà không thể nhìn, nghe, sờ, nói..., thì không thể có duyên với Phật đúng không ạ?

Nhìn, nghe, sờ, nói, nếm, biết... đều là của lục căn. Lục căn chỉ tồn tại nơi thân xác ngũ uẩn vô thường, là tướng hư huyễn..., không phải là Phật tánh. "Nhận ra và sống với Phật tánh mới thật sự là Phật Pháp", là có duyên và thể hội được Phật Pháp,...

Ban đầu, khi "chưa giác ngộ", thì cũng cần đến việc hiểu biết hữu vi thông qua lục căn, thân người..., sau khi thấu tột

chân lí, thì tiến đến việc xả li, buông bỏ chấp trước..., rồi mới tiến đến cái vô vi, vô tướng, lãnh hội và thể nhập tự tánh... . Không có thân người... mình mẫn(lục căn thanh tịnh), chỉ có thân ngọc quý, súc sinh, địa ngục... lục căn u tối..., thì "rất khó" tu hành, rất khó có duyên tiếp cận với chánh pháp..., bởi vậy, Đức Phật mới dạy: "được thân người là khó"... .

Lời tâm sự số 2301

Chỉ có giữ được 1 nội tâm trong sáng, thuần khiết..., thì con đi trong đời mới được hiên ngang, hồn nhiên, ngẩng mặt ngắm nhìn trời xanh 1 cách mãn nguyện... . Còn nếu trong lòng con chất chứa nhiều tội lỗi..., thì đến ngẩng mặt mà đi cũng không dám, mất hết thần khí, uy phong, sự tự tin.. . 1 chút lòng tham, sự ích kỉ..., sẽ kéo con xuống địa ngục của chính mình.

Lời tâm sự số 2302

Con hãy nhớ, khi con xuất hiện ở đâu, thì nơi đó con phải nhận lại được sự tôn trọng. Nếu con bị khinh thường, thì con hãy rời đi ngay, bởi dễ kết oán thù, nghiệp tội... . Người có đức, họ đi tới đâu, thì nơi đó đều xem sự hiện diện của họ như 1 "ÂN HUỆ",... vậy.

Lời tâm sự số 2303

Con gặp cái gì cũng dễ bị thu hút bởi cái đó, vậy làm sao để tiết chế được ạ?

Để bị thu hút, hấp dẫn... bởi tâm hướng ngoại tìm cầu quá nhiều..., phải biết "chánh niệm", phản tỉnh bản thân... hơn, "không chạy theo vọng niệm nữa,...", thì dần sẽ hết.

Lời tâm sự số 2304

Thầy cho con hỏi “tâm pháp” là gì?

*Tâm pháp, đơn giản là bản tâm thanh tịnh, trong sáng...
thôi, cũng chính là chân pháp, chánh pháp, tâm pháp,...*

Lời tâm sự số 2305

Cho con hỏi, là lúc ngồi thiền thì con không thấy gì, nhưng khi chuẩn bị ngủ hoặc chuẩn bị thức thì trong con tự nhiên bừng sáng, lạng đi 1 lát. Có hôm 1,2 lần, có hôm nhiều lần, vậy là sao ạ?

Khi tâm ít vọng tưởng hơn (giống như trời không mây thì thấy rõ bầu trời trong xanh vậy...), thì nó có cái tướng lạ đó, không có gì quan trọng cả, xoay lại tâm thanh tịnh là được, không nên để bất kì hiện tượng nào của tâm làm mình phân tâm, dấy khởi suy niệm, phiền não,...

Lời tâm sự số 2306

Thưa thầy, tự tánh và Phật có khác nhau không ạ?

Từ Phật dịch ra là Giác, Tự Tánh cũng là Giác, là Tánh Giác, hay Phật Tánh..., có nhiều tên gọi nhưng cùng 1 ý nghĩa,... . Chúng sinh nào cũng có Phật Tánh cả, còn từ Phật thôi thì để chỉ chúng sinh đó đã thành Phật rồi, về mặt bản chất thì không có khác, nhưng về mặt biểu hiện thì có khác một chút, là chúng sinh tuy có Phật Tánh nhưng còn luân hồi bởi còn nghiệp..., còn Phật thì đã giải thoát khỏi luân hồi rồi,...

Lời tâm sự số 2307

Thưa thầy, tham thành Phật thì có nên không ạ?

Tham thành Phật, nghĩa là có tâm tham, tâm tham thì đọa ngã quý, vậy có nên tham chăng?

Lời tâm sự số 2308

Vậy con phải làm gì khi tham học ạ?

Nên là có trí hướng để thành Phật, chứ không phải là xây dựng tâm tham cầu để thành Phật, từ đó buông bỏ tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến, vọng tưởng, phiền não... đi thì là đúng đắn,...

Lời tâm sự số 2309

Khi con được xuất hiện trong cuộc đời này, nhất định con nên để lại 1 dấu ấn thiện lành của 1 đệ tử Phật chân chính, đó mới thật sự là điều ý nghĩa của việc làm người,...

Lời tâm sự số 2310

Con thích nghe nhạc Phật, thấy tâm bình an hơn, như vậy có phải là đang tham thanh trần không ạ?

Ngay cả việc "tham học Phật" cũng là tội đọa ngã quý..., ở đây không nói đến "đối tượng của tham" mà là "tâm tham". Tham, thích... điều gì thì cũng đều là nhân, quả của tâm tham... là đọa ngã quý... Mọi thứ có mà xem như không có, thì mới không bị dính mắc,...

Lời tâm sự số 2311

Vậy các nhà sư ở chùa tụng kinh niệm phật hàng ngày thì có gọi là tham không ạ?

Nếu là **"tham thành Phật"** thì cũng vẫn là tham, còn mỗi người có tham hay không, thì tự bản thân mỗi người tự rõ nhất. Việc tụng kinh, niệm phật... là để làm lắng cái tâm này xuống, không cho khởi phiền não nữa,..., nếu tâm thanh tịnh rồi, thì việc này không cần đến nữa cũng được. Bản tâm vốn **"trong lặng, sáng suốt..."**, không cần thêm bất cứ hình tướng nào cả **"nếu đã nhận ra và sống được với bản tâm ấy"**, mọi tâm thái tham, sân, si... không còn tồn tại.

Lời tâm sự số 2312

Bản tánh là Minh Quang, thứ u tối sẽ làm cản trở việc tỏ sáng ấy,... . Không tỏ sáng... thì con vĩnh viễn chìm trong luân hồi lục đạo, không biết lối ra.

Lời tâm sự số 2313

Cho con hỏi, vô tình lọt vào trạng thái, đầu thì vẫn nghe vẫn thấy nhưng không khởi lên ý niệm nào, và phần bụng thì an ổn bình yên 1 cách kì lạ ạ?

Đó là lúc tâm được tĩnh lặng, sáng suốt... vì có chút công phu tu tập, tích thiện... mà có được. Nhưng nó sẽ mất đi khi lại khởi lên những suy niệm về chính chỗ đó... . Hãy quay lại việc tu tập, chánh niệm, hướng thiện, làm lành..., và không có tâm mong cầu sự thanh tịnh..., thì mới có sự thanh tịnh thật sự... . Công đức vô lượng, thì tâm mới tự thanh tịnh vĩnh hằng,...

Lời tâm sự số 2314

Thế gian kể cả tình cảm sâu nặng của gia đình, con cũng không còn, cũng không thấy có cảnh giới nào, và cũng chẳng thấy trí tuệ hoặc từ bi,..., chỉ muốn dừng lại ở sự an ổn lớn đó, thì gọi là gì ạ?

Khi tâm trở về "trạng thái không, hay tâm rỗng lặng...", thì giở lòng như không cảm thấy có gì trong đó cả, thậm chí là thiên hà đại địa, vũ trụ vạn vật... cũng đều không thấy là thật có. Nhưng đó chỉ là 1 biểu hiện của "tướng không", chứ không phải của "tánh không". "Phật, Bồ Tát... ở trong tánh không chứ không phải ở trong tướng không", trong tánh không của Phật, Bồ Tát... luôn là "vô lượng trí, vô lượng bi, vô lượng công đức, vô lượng quang...", làm sao mà không có gì được?. Khi đã thấu tột tướng không, cần tiếp tục chánh niệm, nếu không sẽ rơi vào vô kí... . Khi lực giác mạnh, thì tự khắc tỏ tánh, trí huệ, từ bi... từ đây mới bắt đầu hiển lộ,...

Lời tâm sự số 2315

Xin khai thị cho con được tỏ. "Khi chưa sanh ra, ta là ai?, khi sanh ta rồi, ai là ta?". Adidaphat.

Đây là cách mà các vị thầy xưa áp dụng làm câu thoại đầu, với mục đích là kiến tánh, tỏ tánh... Ai ở đây chính là bản lai diện mục, là chân tâm, bản tánh... của chính mình. Khi dùng tất cả các tạp niệm lại, không khởi tâm động niệm nữa, thì tánh liền hiển lộ, thanh tịnh và trong sáng,...

Lời tâm sự số 2316

Thưa thầy, con muốn đăng kí hiến tạng sau khi lìa bỏ thân xác này, nhưng con có khát khao xuất gia trong vài năm tới. Nếu con đăng kí hiến tạng, thì có ảnh hưởng tới việc xuất gia và giải thoát sau này không ạ?

*Thân này là ta chăng?, nếu còn dính mắc vào cái thân này, quyến luyến nó, thấy nó là rào cản..., thì tâm đó chưa phải là tâm xuất gia, thân tuy xuất gia đi nữa nhưng tâm chưa xuất khỏi cái thân giả tạm này. **Bạc Bồ Tát... có thể bố thí thân mạng, cả đời, nhiều đời...**, dùng cái thân mạng này để làm việc hoằng pháp lợi sanh, chứ không phải đến lúc chết thì mới cho đi "**đống thịt thối vô nghĩa**", cùng lắm chỉ kéo dài thọ mạng người khác thêm 1 chút, còn huệ mạng của họ thì không có giúp ích gì được cả,...*

Lời tâm sự số 2317

Có những việc chỉ có bản thân con và trời đất biết, đó là "**việc cực thiện**", hoặc là "**việc cực ác**",...

Lời tâm sự số 2318

Con làm nghề đánh bắt hải sản, con biết mọi sinh vật đều có quyền được sống, nhưng con không chuyển được ạ?

Cái ý niệm "không thể chuyển" được đó, chính là "nghệp" của mình đấy, tạo nghiệp thì ắt chịu quả báo, hãy suy xét cho thật kĩ nhé.

Lời tâm sự số 2319

Nhân quả hiện tại đang xoay rất nhanh đúng không ạ?

Nhân quả không có nhanh chậm, nó vốn vẫn thế, luôn vận hành tự nhiên đúng với nhân duyên nghiệp báo thì mới hiển hiện, chỉ có nghiệp giữa các chúng sinh thì có khác biệt nhanh chậm, nhiều ít, có không có,...

Lời tâm sự số 2320

Mọi kinh pháp, giảng giải... trong sự tu hành chỉ nói tóm gọn trong 2 vấn đề, 1 là Tánh Giác, 2 là tiêu dung tập khí, phiền não... . Cho dù con nói trời nói biển gì... thì cũng chỉ nằm trong 2 vấn đề đó mà thôi.

Lời tâm sự số 2321

Ở đời, khi con gặp phải đường cùng ngõ hẻm, bế tắc hoạn nạn... mà không cần nương nhờ đến ai, tự mình tìm lối thoát..., thì có nghĩa con đã đủ trưởng thành rồi đó.

Trong đạo cũng vậy, khi con ở nơi tận cùng của sự cô độc..., con vẫn tự tin, dựa vào chính bản thân mình mà nỗ lực, tinh tấn, tự mình chữa lành và bước đi..., thì có nghĩa con đã giác ngộ rồi đó.

Chỉ có người chưa trưởng thành, mới còn tâm thái nhờ vả..., và chỉ có người chưa giác ngộ, mới tìm Phật ngoài tâm,...

Lời tâm sự số 2322

Nếu con nói, vì cuộc sống phải mưu sinh, phải nuôi người này người kia... mà con làm điều sai trái, vứt bỏ lương tâm..., thì bản lĩnh của con ở đâu? nhân cách của con ở đâu?,...

Khi Lời tâm sự số 2323

Con nói rằng, con là người chân tu, thế nhưng người khác chọc ngoáy 1 câu con đã không chịu nổi rồi, liền phản kháng sân si... như kẻ phàm phu vậy... . Đối với việc tu hành mà đem ra cười cợt, chế nhạo lẫn nhau..., thật chẳng đáng kẻ học pháp của Như Lai,...

Lời tâm sự số 2324

Khi bản tánh giác sáng thì căn thức... yếu đi, sức giác mạnh đến tột cùng thì căn thức... cũng yếu đến tột độ. Đến cuối cùng, chỉ còn lại 1 tự tánh giác thanh tịnh ở nơi con. 10 phương Chư Phật, chính là ở chỗ này.

Lời tâm sự số 2325

Kinh, là chỉ Tánh..., Pháp, là chỉ đạo lí giúp buông xả phiền não, tập khí,... . Kinh Pháp... của Như Lai, chỉ 1 mục đích duy nhất, là Viên Thành Tánh Giác, không còn phiền não, tập khí... gì nữa cả,... .

Lời tâm sự số 2326

Kinh, chẳng nói Tánh..., Pháp, chẳng giảm phiền não, tập khí..., thì Kinh Pháp đó là Kinh Pháp ngoại đạo, tà kiến..., chẳng phải của Như Lai, cũng chẳng hợp với lời của Như Lai từng thuyết,... .

Lời tâm sự số 2327

Có những người... dùng Phật Pháp của ta mà bao che cho lỗi lầm của chính mình, tệ hơn là dùng để bói móc, trì triết... lỗi lầm kẻ khác, khiến cho họ càng chìm trong tội lỗi, không thể thoát ra... . Con phải biết tội này vô cùng nặng, xứng đáng đọa xuống địa ngục a tỳ,... .

Lời tâm sự số 2328

Xin hỏi thầy, thế nào là căn thức ạ?

"Chỗ nương của thức gọi là căn", mỗi thức (nhãn thức, nhĩ thức, tỷ thức, thiệt thức, thân thức, ý thức) đều có chỗ nương riêng. Căn là nơi phát ra thức,... . Tương ứng với sáu thức thì có sáu căn, là nhãn căn(mắt), nhĩ căn(tai), tỷ

căn(mũi), thiết căn(lưỡi), thân căn(cơ thể), và ý căn(mạt na thức),... . Sáu căn, mỗi căn lại có khả năng kết hợp với 1 loại cảnh riêng... để tạo ra thức,... . 6... loại thức... được tạo ra từ 6 căn và 6 trần(sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp) chính là các loại cảm thọ(cảm xúc, tình thức...), nghiệp tội(thân, khẩu, ý nghiệp)..., kéo chúng sinh chìm trong luân hồi sinh tử,... .

Lời tâm sự số 2329

sống đúng với lương tâm **thật là sướng**, cho dù có bị cả thiên hạ phụ mình, thì cũng vẫn **ngẩng mặt lên trời mà nở được nụ cười mãn nguyện**,... .

Lời tâm sự số 2330

Ai cho con lương tâm? Không ai cho con cả đâu, người duy nhất cho con **chính là con đấy**, con đừng **đổ lỗi** cho người khác hay cho xã hội,... đã **đánh cắp** lương tâm của con.

Lời tâm sự số 2331

Con có biết rằng, khi nào thì con **ĐỐI MẶT TRỰC DIỆN** với lương tâm của con không? – đó là lúc **lâm chung(cận tử nghiệp)** của con đấy. Cả 1 cuộc đời, bao nhiêu thứ lỗi làm..., **NÓ SẼ PHÁN XÉT CON**,... .

Lời tâm sự số 2332

Trong những ngày trời yên gió lặng, con cũng nhất định phải kiệm phước tu đức, lộc tận thì nhân mới vong, lộc chưa tận nhân chưa thể vong. Khi con tích đức tu thiện... trong những ngày êm đềm, thì sẽ có lúc con cần dùng đến vốn liếng ấy vào những ngày bão rông, tai kiếp,..., và còn có thể dùng nó để hồi hướng cho người thân, bạn bè... của con, để họ vượt qua được ách nạn của họ,... . Con không tích lũy, thì đến lúc ngặt nghèo... rồi, trời Phật... cũng không cứu nổi con, hay người thân, bè bạn... của con nữa.

Lời tâm sự số 2333

1 câu chúc phúc... của 1 người có phước đức lớn..., có thể sẽ cứu được người khác trong lúc hoạn nạn, đường cùng,... . Hết tiền, có thể làm ăn mày... vẫn sống được,..., hết phước thì làm ăn mày... rồi cũng không ai cho. Con phải biết vun bồi phước đức... cho chính mình đấy nhé.

Lời tâm sự số 2334

Một lời nói của ai đó, lại khiến con liền nghĩ tưởng đến Như Lai, cảm thấy Phật, Bồ Tát ở ngay bên cạnh mình, dịu dàng, êm đềm, và tràn đầy năng lượng..., thì người nói ra lời đó, hẳn là 1 bậc thánh trí, đáng tin..., con nên tin tưởng và hành theo lời của họ, nhất định họ sẽ đưa con đến với bến bờ của sự giác ngộ giải thoát.

Lời tâm sự số 2335

Ai **dẫn lối** cho con đến với Phật Pháp, thì họ chính là **Quý Nhân** của con. Ai có thể giúp con **hiểu sâu** Phật Pháp, thì họ chính là **Đại Ân Nhân** của con.

Lời tâm sự số 2336

Đời người... ai cũng phải trải qua 1 vài kiếp nạn, có khi là **thập tử nhất sinh**... . Nghiệp đến **ầm 1 cái** trở tay chẳng kịp. Ta hi vọng rằng, con **đủ bản lĩnh và ý chí để vượt qua các kiếp nạn của mình**, tốt hơn nữa, thì mọi lúc mọi nơi, con đều **sẵn sàng đón nhận nó cách bình thản từ trước**, đó mới là sự **ung dung tự tại** của đời người,.... .

Lời tâm sự số 2337

Lương tâm trong sáng... cũng chính là **bản tánh thanh tịnh**... đó. **Tánh sáng thì tâm thiện tâm chánh**..., **tánh mê thì tâm ác tâm tà**... . Người chẳng biết đến điều cơ bản này, thật là người **bất hạnh** trong thế gian.

Lời tâm sự số 2338

Người... nào đang gặp đại nạn..., thì con có thể **hành thiện, niệm phật, phóng sanh**... để **hồi hướng công đức cho họ**, giúp cái âm đức... của họ **manh thêm được 1 chút** để họ vượt qua được kiếp nạn.

Lời tâm sự số 2339

Ở dưới đôi bàn chân của con, có vô vàn nỗi khổ,... . Ở dưới đôi bàn chân của ta, có vô vàn hỷ lạc,... . Nếu đôi mắt của con nhìn cuộc đời bằng tâm tánh thiện lương, thì những chỗ con bước đi, đều là những rừng hoa tươi đẹp,... .

Lời tâm sự số 2340

Con học pháp của Như Lai, hay là pháp của Ma Vương? Con có hiểu được đạo lí mọi chúng sinh đều là bình đẳng của Như Lai không con?. Khi con cho chúng sinh vào miệng mà nhai nuốt..., thì đạo lí bình đẳng của ta đã không còn rồi.

Lời tâm sự số 2341

Nếu con nói rằng, vì con phải nuôi con của con, nuôi người nhà của con... nên con vẫn còn làm thịt chúng sinh..., thì con phải biết rằng, con chưa hiểu tâm ĐẠİ TỪ ĐẠİ BI của ta là như thế nào cả. Mọi chúng sinh đều là thân bằng quyến thuộc, chứ không phải chỉ đứa con, hay người nhà của con..., "vạn vật đều cùng chung 1 pháp thân, cùng chung 1 pháp tánh", 1 con cá mua ngoài chợ..., cũng như là 1 đứa con ruột thứ 2,3,4... của con vậy, không có khác, con mua con ruột làm thịt để nuôi người khác, thì đã phạm phải đạo trời.. rồi. Con đừng cố bào chữa cho lỗi lầm ấy, tội càng thêm tội.

Lời tâm sự số 2342

Nếu các con xem Như Lai là cha là mẹ. Vậy ta hỏi con, ở trên thế gian, có người cha người mẹ nào nhìn thấy cảnh các con của mình sát hại lẫn nhau mà không đau lòng không?. Huống hồ, Như Lai là 1 vị Phật, ta đã đau lòng rất nhiều vì con.

Lời tâm sự số 2343

Như Lai đã từng nói rằng, hãy coi tất cả chúng sinh đều là cha là mẹ của mình. Ta hỏi con, con có muốn gắp 1 miếng thịt của cha của mẹ để bỏ vào miệng mình không?.

Lời tâm sự số 2344

Vậy làm như thế nào để phát tâm ăn chay trường ạ?
Phải biết mỗi chúng sinh đều có mạng sống, đều có quyền tự do độc lập..., không muốn kẻ khác xâm hại, giết thịt..., đều biết tham sống sợ chết như nhau cả... . Phải biết khi giết hại... nhau, thì mỗi chúng sinh đều khởi sân si... lên cả, oán thù sâu nặng từ đây mà kết tạo, đời đời gặp nhau để oan oan tương báo,... . Cũng phải biết rằng, mình ăn nó 1 cân, thì mình cũng phải trả nó 8 lượng ở trong các thân tướng của lục đạo..., nhân quả là "tuyệt đối cân bằng", chỉ là thời gian trả báo có khác nhau mà thôi,...

Lời tâm sự số 2345

Người đã có dã tâm xẻo thịt chúng sinh để ăn..., là đã làm ra 1 tội nghiệp rất nặng, nếu còn "QUẢNG BÁ" hình ảnh đó cho người khác xem, kích động người khác chìm sâu hơn trong nghiệp sát ấy, thì tội kia nhân lên bội phần,... . Cả triệu người... trông thấy, rồi người người tương tác, ảnh hưởng, lan truyền... lẫn nhau trong vô lượng kiếp..., thì chỉ có đọa xuống địa ngục... mới thiêu giảm được nghiệp tội..., hết kiếp địa ngục lại đời đời làm súc sinh... để mà trả nghiệp,...

Lời tâm sự số 2346

Người ngày nay gặp rất nhiều tai nạn, bệnh tật, bị hãm hại, bị lừa gạt..., nhưng chẳng biết được nguyên nhân từ đâu mà ra?. Phải biết rằng, đó là từ những nghiệp "sát sanh, trộm cắp, tà dâm, gian dối..." mà mình đã làm ở TRONG QUÁ KHỨ, KIẾP QUÁ KHỨ... đã tạo mà ra. Con phải nghe hồi chuông cảnh tỉnh này của ta mà tỉnh ngộ.

Lời tâm sự số 2347

Chúng sanh chôn ta bà..., phải chịu "trùng trùng kiếp nạn", nối tiếp nhau chẳng ngừng dứt... . Như Lai nhìn thấy các con ngụp lặn trong bể khổ, ta đau lòng không thể tả nổi, giống như xẻo từng miếng thịt trên thân thể của ta, cắt hết máu tiết trên thân của ta mà chảy ta ngoài vậy,...

Lời tâm sự số 2348

Thưa thầy, con bị tà thuật lên người, thầy có cách nào giúp con với ạ?

Tâm mà không tà, thì bên ngoài chẳng thể làm gì được, trước hết phải sửa tâm mình trước, sao cho trong sạch lại, chính nghĩa lại..., thì không loại ma nào... có thể xâm nhập được nữa... . Ma Vương nào hại được Phật?, nó chỉ có thể hại được những người có tham muốn,...

Lời tâm sự số 2349

Tụng kinh để lắng tâm, hay tụng cho chúng sanh... ạ? Vậy kinh kệ... tạo ra để làm gì ạ?

Trong câu hỏi đã có 2 ý để trả lời rồi đó, ngoài ra, tụng kinh... còn là hình tướng để cho chúng sinh nhìn thấy mà phát tâm, và tạo ra 1 thói quen tốt, 1 phương tiện tốt... để hướng tới tâm thanh tịnh cho người bắt đầu tu hành,...

Lời tâm sự số 2350

Con nuôi có được thờ cúng ba mẹ nuôi không ạ?

Công sinh thành chẳng bằng công dưỡng dục, công sinh thành còn phải thờ cúng, báo đáp ân nghĩa..., hướng hồ công dưỡng dục lại không?.

Lời tâm sự số 2351

Chưa có duyên có nên nói không ạ?

Muốn nói điều gì, con phải xem hoàn cảnh như nào, tâm thái người nghe như nào, khi nói ra có làm người khác tự ái, đổ kị, khởi sân si... hay không?, nếu xét kỹ rồi đều thuận lợi thì hãy nên nói hay hành động,...

Lời tâm sự số 2352

Con ngồi thiền, nghe thấy tiếng động lạ, mà lại không có ai ạ?

Hình ảnh, âm thanh... không chỉ tới từ bên ngoài, mà trong tâm cũng tạo ra nó, giống như giấc mơ vậy, vẫn thấy có hình ảnh, âm thanh... rõ ràng. Đó chính là các phiền não trong tâm nó hoạt động, sinh khởi... mà tạo ra, "niệm niệm thành hình, niệm niệm cũng thành âm thanh...". Khi tâm hoàn toàn thanh tịnh như Phật, Bồ Tát..., thì chẳng còn phiền não(hình ảnh, âm thanh...) gì nữa cả, chỉ còn là 1 thể tịch tịnh mà thôi.

Lời tâm sự số 2353

Bản tánh trong ngần của con, vốn VÔ VI, TỊCH TỊNH... tuyệt đối, không có gì phải tu sửa cả,..., tu sửa... cái gì đó, thì chỉ là thay đổi cái phiền não... này, thành cái phiền não... khác mà thôi.

Lời tâm sự số 2354

Thưa thầy, con luôn có tư tưởng có lỗi với chính mình, với mọi người xung quanh, con rất khổ mà không biết lí do là gì, mong thầy chỉ cho con ạ?

Có thể là do kiếp quá khứ... đã tạo ra lỗi lầm cho người khác mà "không nhớ", nên mới có cảm giác đó. Hằng ngày sám hối lỗi đã tạo, chưa tạo, đã nhớ, chưa nhớ..., đồng thời tu tập, làm phước hồi hướng... thì dần sẽ hết.

Lời tâm sự số 2355

Thưa thầy, con là 1 phật tử, ở làng quê, không có duyên được tiếp xúc trực tiếp với các vị thầy lớn, vậy làm thế nào để tu tập tốt hơn ạ?

Không được tiếp xúc trực tiếp thì có thể tiếp xúc gián tiếp qua băng giảng, kinh sách... của các vị ấy ở trên mạng được mà, 3 ngày không tiếp xúc với giáo lí thành hiền thì liền biến thành kẻ phàm phu sân si phiền não..., con phải cố gắng nỗ lực thật nhiều đấy nhé.

Lời tâm sự số 2356

Thưa thầy, trong sự quan sát thân tâm, có nhiều vị nói rằng “mình là cái biết, mình không phải là cái thân này” – như vậy vẫn còn nằm trong sự phân biệt nhị nguyên (phân biệt ra thân và tâm riêng ra), giống như kinh pháp cú viết rằng, “tự chế đầu chính nó” phải không ạ?

*Mình là cái biết, chữ **mình** ở đây không phải là thân, cũng không phải là tâm (vọng tâm), mà chính là Phật Tính (chân tâm). Phật Tính là tự biết, tự giác mà không có thêm ý niệm thì đúng, chứ không phải định nghĩa ra mà bám chấp (là rơi vào vọng niệm, khái niệm... thuộc về nhị nguyên,...) thì không phải.*

Lời tâm sự số 2357

A di đà Phật, xin cho con hỏi, làm thế nào mới có thể nhìn được cõi âm, và thông thuộc huyền thuật ạ?

Có 2 loại người có thể nhìn thấy cõi ngạ quỷ, địa ngục..., 1 là người bị đọa vào cảnh ngạ quỷ, địa ngục... ấy, 2 là Bạc Bồ Tát, Phật... đi xuống để độ sanh,... . Do vậy, muốn thấy rõ luân hồi lục đạo..., thì "**hãy tu hành thành Phật, Bồ Tát...**", chứ đừng tạo nghiệp nhân mà đọa xuống.

Huyền thuật... không phải là của Phật Giáo..., Phật Giáo chỉ dạy giác ngộ giải thoát, dựa trên tính trí tuệ và từ bi, những thứ "**ngoài đạo Phật**", thì những "**thầy ngoài đạo phật**" sẽ chỉ.

Lời tâm sự số 2358

Xin cho con hỏi, khi nhận thức rõ sự thật, không bị vô minh dẫn dắt, thì như thế nào ạ?

Giải Thoát.

Lời tâm sự số 2359

sống ung dung tự tại, thanh liêm chánh trực..., là 1 cách sống có giá trị, sống 1 đời, nhưng giương như bằng rất nhiều đời vậy.

Lời tâm sự số 2360

Trong tâm của Như Lai, con luôn là người thân ruột thịt. Tất cả mọi chúng sinh, cũng đều là người thân ruột thịt của ta.

Lời tâm sự số 2361

Khi con có **tâm thái tự chủ tự lực...**, thì mọi điều con nói ra, mọi việc con làm ra... như **tuấn mã phi ngàn dặm**. Khi con không có **tâm thái tự chủ tự lực...**, thì mãi mãi con **chỉ đứng ở 1 vị trí mà không tiến bộ được...** .

Lời tâm sự số 2362

Con luôn muốn mình thật **manh mẽ**, nhưng càng muốn **manh mẽ** bao nhiêu, thì con sẽ càng cảm thấy yếu đuối bấy nhiêu. **Sự manh mẽ, phải là trong tâm của con có được 1 tâm thái mềm mỏng, uyển chuyển, và không chấp trụ vào đâu cả...** . **Tâm thể rỗng rang, thanh tịnh...** mới là thứ **manh, uy phong...** của hàng **Thánh Trí, Quân Tử...** .

Lời tâm sự số 2363

Nam mô Phật, Nam mô Pháp, Nam mô Tăng... . Ta cầu cho con **chưa biết đến phật pháp sẽ được biết đến phật pháp**. Cầu cho con **chưa có trí tuệ, từ bi...**, sẽ có **được trí tuệ, từ bi...** . Cầu cho con **chưa chứng đắc thánh quả, sẽ chứng đắc thánh quả...** .

Lời tâm sự số 2364

Thưa thầy, có trường hợp chết oan không? hay tất cả đều nằm trong nhân duyên nghiệp quả ạ?

Cho dù thấy như chết oan, nhưng kì thực chẳng có gì oan cả, mọi thứ đến với mình đều là do **nhân quả của chính mình tạo ra**, nếu 1 người có thể tin nhân quả... 1 cách tuyệt đối thì chẳng còn hoài nghi.

Lời tâm sự số 2365

Tại sao có những chỗ trên đường hoặc khúc sông thường có người bị nạn ở đoạn đó ạ?

Vì những chỗ đó dễ xảy ra tai nạn, dễ ảnh hưởng tâm lí đến người đi đường, và là do **thọ mạng của những người đó cũng đến lúc hết rồi...**, chứ không ai bắt ai phải chết theo được, bởi trái với quy luật nhân quả, đó là sự hiểu lầm do nỗi sợ hãi của con người mà vẽ ra..., 1 người chưa hết **thọ mạng** thì tai nạn kiểu gì cũng chưa thể chết được, và 1 người đã hết **thọ mạng** rồi thì không chết theo cách này sẽ chết theo cách khác "vào 1 thời điểm nhất định nào đó"... .

Lời tâm sự số 2366

Con biết tứ thiên bát định, thần thông... không phải là mục tiêu của phật pháp, nhưng mà con vẫn ham, vậy con có nên thiền nữa không ạ?

Thiền cũng tốt chứ không phải không có lợi ích gì, nó làm lưu **thông khí huyết, điều hòa thân tâm, lắng lại các phiền não,...**, chỉ có người dựa vào nó mà **cầu này cầu kia, mong đạt được cái này cái nọ...** thì mới không đúng thôi.

Lời tâm sự số 2367

Con có nên nghe giảng của nhiều thầy không, hay chỉ nghe 1 thầy nào đó thôi ạ?

Khi mê thầy độ, khi ngộ tự độ. Khi bản tánh của mình chưa hiển lộ, trí vô sư chưa phát ra..., thì phải **tìm hiểu nhiều, nghe nhiều, và phải thực hành theo để tự rút ra kinh nghiệm của chính mình, chứ không phải nghe nhiều, học nhiều và để đấy, thì sẽ không có tác dụng gì cả.**

Lời tâm sự số 2368

Những người đồng trí đồng đạo thì còn quý hơn tri kỉ, vượt lên trên mọi loại tình cảm. Người có đạo giống như hoa nở trong rừng sâu cốc thẳm, đó mới là loài hoa quý báu, là **nhựa sống, là nguyên khí, là quốc bảo...** của dân tộc, của nhân gian,....

Lời tâm sự số 2369

Người Quân Tử, thì phải khác với kẻ phàm phu sân si, lấm tạt xấu... . Họ là người sống để **đóng góp trí tuệ... cho bách tính chúng sinh... mà chẳng màng tư lợi.** Hương thơm tỏa khắp 4 bề, vượt thời gian..., chỉ có thể là hương thơm của Đức Hạnh.

Lời tâm sự số 2370

Dù là ý nghĩ hay việc làm, con đối xử với ta không tốt, **đó là tâm của con**. Còn ta đối với con luôn là sự tốt đẹp, **đó là tâm của ta**.

Lời tâm sự số 2371

Mọi việc ác **đã** dừng,
Mọi lời ác **không** nói,
Mọi ý ác **chẳng** khởi,
Vị ấy hàng **Trí Thánh**.

Lời tâm sự số 2372

Thưa thầy, con phải làm sao để có thể giúp người xung quanh con phát triển trí tuệ và đạo đức lên được ạ?

Vạn vật..., khi đứng trước 1 tấm gương trong sáng, thì đều tự nó thấy rõ hình ảnh của chính mình trong tấm gương ấy. Vì vậy, **chỉ khi người khác thấy rõ bản thân họ thì họ mới có cơ hội tiến bộ hơn**. Đôi khi sự chỉ dạy, lại không cần phải làm gì cả, mà chỉ cần bản thân mình là 1 tấm gương trong sáng là đủ, tâm hồn thánh thiện... chính là tấm gương trong sáng ấy, thứ mà người xung quanh con cần để tiến bộ hơn, chỉ đơn giản là "cần 1 tấm gương thật sáng, không dính bụi để soi".

Lời tâm sự số 2373

Một tấm gương mờ, dính bụi... thì không thể nào soi chiếu được, cũng như vậy, 1 tâm hồn còn bóng dáng của tham, sân, si..., thì chẳng có cách nào giúp người khác... tiến bộ hơn được. Con luôn muốn người khác tốt hơn, mà chính bản thân con còn nhiều bụi bặm..., thì có hợp lí chăng?

Lời tâm sự số 2374

Con muốn có Pháp Khí, tức có năng lực nhiếp thọ, hay ảnh hưởng tốt lành... tới chúng sinh vạn vật..., thì con phải có chánh niệm, đưa được thân và tâm an trú được trong chánh niệm, có nếp sống của chánh niệm..., thì khi đó, con đang là 1 tấm gương sáng rồi vậy.

Lời tâm sự số 2375

Ở trong đời thường, ta muốn con phải là 1 người bản lĩnh, dẫn đầu, là chỗ nương tựa cho mọi người xung quanh con,... . Ở trong đạo, ta cũng muốn con phải là 1 dũng sĩ, chẳng lùi bước trước mọi loại ma trướng nào cả, dù là đơn độc 1 mình chiến đấu..., "CHÍ KHÍ ĐÓ" mới xứng là người con của Đức Thế Tôn,...

Lời tâm sự số 2376

Con là cư sĩ tại gia, con có thể sống trong chánh niệm với công việc đời thường của mình không ạ?

Bất cứ ai cũng đều có thể sống được trong chánh niệm(tâm trong sáng, thanh tịnh...), và làm bất cứ việc gì cũng đều có thể chánh niệm được(không bị dính mắc), chứ không phải chánh niệm chỉ dành cho người xuất gia..., hay chánh niệm chỉ dành cho 1 số công việc nào đó thôi..., tại gia... cũng có thể chánh niệm được, và trở thành 1 Pháp Khí được..., chỉ là con có muốn làm hay không?

Lời tâm sự số 2377

Nếu mọi nghiệp của con không còn, thì luân hồi lục đạo cũng không còn, nhưng nghiệp của con còn nhiều, bởi thế con cần có "chánh niệm", là chánh niệm, tỉnh thức... trên các nghiệp về thân, khẩu, và ý... . Nếu con thất niệm, thì nghiệp sẽ kéo con đi sâu trong luân hồi thêm nữa,... . Chánh niệm, như là ngọn đèn xua tan vô minh, nghiệp tội..., "không sợ vô minh, nghiệp tội... nhiều, mà chỉ sợ ngọn đèn của chánh niệm đã tắt". Nếu con luôn vun bồi năng lượng của chánh niệm cho tới vô lượng(vô lượng giác), thì ngọn đèn ấy có thể tỏ khắp càn khôn..., không 1 loại vô minh, nghiệp tội... nào có thể tồn tại được nữa.

Lời tâm sự số 2378

Để giữ gìn và vun bồi thêm được năng lượng của chánh niệm, thì đôi khi con phải dùng đến những biện pháp trợ lực, như **tụng kinh, ngồi thiền, trì chú, niệm phật,...**, tự con phải là 1 chiến binh dũng mãnh, 1 mình cầm **những thanh gươm sắc nhọn đó** mà chiến thắng **phiền não, tập khí, nghiệp trướng...** của chính mình. Và hãy biết rằng, dù con chiến thắng hay chiến bại, thì ta cũng vẫn ở bên con.

Lời tâm sự số 2379

Bắt người khác phải chiều theo ý mình là **1 tội ác...**, dẫn dắt người khác chìm vào vọng thức của mình, đó là **tội đọa địa ngục...** . Con hãy nhớ, dù là mối quan hệ gì, dù là việc gì..., **vạn sự phải tùy duyên, chẳng cưỡng cũng chẳng cầu...**, thì trong lòng con mới **tự tại, không dính mắc,...** .

Lời tâm sự số 2380

Lời của con nói, có thể là chí lý, nhưng **nhất định phải có tình thương của con ở trong đó**, thì cái chí lý ấy mới trở thành chân lý, **chân lý thì mới có năng lượng nhiếp thọ, cảm hóa...** . Lời tuy chí lý, mà chẳng có tình thương, không khéo lại là lời làm **tổn thương** kẻ khác, thì lời con nói đó, không phải là giúp ích cho người khác, mà chỉ là 1 sự **thỏa mãn ở trong lòng của con mà thôi**. Đạo của Như Lai, luôn đầy đủ Trí và Bi... vô lượng, **khỏa lấp hết được vô minh và thiếu sót... của mọi chúng sinh**.

Lời tâm sự số 2381

Thầy có thể chỉ cho con cách chánh niệm được không ạ?
Chánh niệm, đơn giản là sống được với **tâm trong sáng, tỉnh giác...**, và **biết rõ các niệm khởi ở trong tâm của con**, không bị nó **chi phối** hoặc **dẫn dắt** mình đi tạo ra **3 nghiệp của thân, khẩu, và ý**. Và ngay đó, cũng chính là sự **giác ngộ và giải thoát** trọn vẹn rồi vậy.

Lời tâm sự số 2382

Cuộc sống **luôn có những định nghĩa khác nhau**, tùy thuộc vào **cảm ngộ** của con. Nhưng cho dù thế nào, ta vẫn muốn ở trong những nhìn nhận đó của con, phải có được **tính hồn nhiên, trong sáng, có tình thương, và tràn đầy năng lượng tích cực...**

Lời tâm sự số 2383

Nếu con muốn không suy tâm vọng tưởng nữa thì phải làm sao ạ?

Người phàm..., thì do **"tập khí của sự khởi tâm động niệm"** như cái xe lao xuống dốc ấy, thì không thể không khởi tâm được, chỉ khi **Thành Phật** thì cái tập khí đó mới được đoạn tận. Do vậy, tuy chưa đoạn tận được khởi tâm động niệm, nhưng **tâm chí phải luôn hướng tới việc đó, "tâm có chánh niệm, có sự buông bỏ... thì mới đúng là đang thực hành pháp của Như Lai.."**

Lời tâm sự số 2384

Con càng niệm Phật con càng mong được rời khỏi thế gian, khi khởi niệm như vậy, có phải con đang tu sai không thầy?, con thấy chết không sợ, cũng không tham sống,... .

Ai khi tu cũng đều trải qua những tâm niệm đó cả, nhưng sau này, khi lãnh hội pháp sâu hơn, "SỐNG AN LẠC ĐƯỢC TRONG THỰC TẠI", thì tâm ấy sẽ không còn nữa.

Lời tâm sự số 2385

Chánh niệm, là khi làm việc gì hay ngồi không..., hoặc con viết tin nhắn này cho thầy, con đều biết, đó là chánh niệm phải không ạ?

Biết rõ ý mình khởi sanh, biết rõ lời mình nói, biết rõ việc mình làm... – đó đều là đang có chánh niệm cả.

Lời tâm sự số 2386

Những vị thầy bên ngoài, có thể giúp con có được đại trí, hiểu được vạn pháp... . Nhưng vị thầy bên trong con(Phật Tánh), mới có thể giúp con có được đại đạo, buông xả được vạn pháp ấy... .

Lời tâm sự số 2387

Như Lai có 4... đứa con.

Đứa thứ nhất, *không có sai lầm*, nên không cần sửa sai làm nào cả,... .

Đứa thứ hai, *biết sai liền sửa sai*,... .

Đứa thứ ba, *biết sai mà không sửa sai*,... .

Đứa thứ tư, *không biết sai*, và cũng không sửa sai được,...

Lời tâm sự số 2388

Bất cứ ai cũng có thể trở thành **đệ tử** của Như Lai, và bất cứ ai cũng có thể **sở hữu trí tuệ và tâm từ bi vô lượng...** của Như Lai cả.

Lời tâm sự số 2389

Ta chưa từng chết đi, ta luôn sống ở trong lòng của con. Con cũng chưa từng chết đi, con luôn sống ở trong lòng của ta.

Lời tâm sự số 2390

Con đã *ngủ mê* trong vọng thức, tín ngưỡng, ảo tưởng... bao lâu rồi? **HÃY THỨC TỈNH LẠI ĐI NÀO.**

Lời tâm sự số 2391

Khi con thật sự biết tu, thì con sẽ **biết vứt bỏ đi** những gánh nặng của sự vô minh đem lại. Thực ra, trên vai của con không hề có gánh nặng nào cả, vốn đã là người tự do tự tại mà con không nhận ra. **Những gánh nặng...**, chỉ là sự ảo tưởng, vô thường... .

Lời tâm sự số 2392

Con có thể xây dựng được 1 công trình nhà ở tồn tại 50 năm, hay 1 công trình nghiên cứu tồn tại 100 năm..., để phục vụ cho con, cho gia đình con, xã hội của con,... . Sau quãng thời gian đó, thì nó **biến mất và thay thế đổi mới...** . Còn ta, ta xây dựng công trình tâm linh, nó có thể tồn tại trường tồn, vĩnh viễn... qua vô số thế hệ... cũng không hề mất đi.

Lời tâm sự số 2393

Pháp của ta là "**THỰC TẠI TỊNH ĐỘ**", chứ không phải là "**quá khứ tịnh độ**", hay là "**tương lai tịnh độ**"... . Người nhận ra "**PHÁP THỰC TẠI**" của ta, mới là "**đưa con đích thực của ta**".

Lời tâm sự số 2394

Con đã từng ứa ra những giọt nước mắt từ bi, vì thương cho chúng sinh còn chìm ngập trong tham, sân, si, và phiền não...?.

Lời tâm sự số 2395

Hôm nay con đi làm có mệt không?, có nỗi buồn gì không?, hãy nói ra đây, ta đang lắng nghe con này.

Lời tâm sự số 2396

Con có thể giữ lấy những suy nghĩ và thói quen... của con, không sao cả, nhưng nhất định con không được để suy nghĩ và thói quen... ấy của mình "áp đặt lên người khác phải theo...", như vậy là trái ngược với chánh pháp của ta, ắt sẽ gây ra mâu thuẫn và bất đồng..., không được hòa thuận... với nhau.

Lời tâm sự số 2397

Ta đã cố gắng rất nhiều để đưa con về với "THỰC TẠI LẠC TRÚ", để cho con không phải dong ruổi tìm cầu các thứ hư ảo, vô thường..., con nào đã biết chăng?

Lời tâm sự số 2398

Đã là năng lượng thì đều có thể ảnh hưởng, lan tỏa... được, từ bi cũng là 1 loại năng lượng, trí huệ cũng là 1 loại năng lượng, chánh niệm cũng là 1 loại năng lượng,... . Con hoàn toàn có thể tạo ra những loại năng lượng chân chánh này, ở trong chính sự tu tập của con.

Lời tâm sự số 2399

Những lời mà ta nói ra, chỉ 1 phần là cho người hiện tại..., 9 phần là cho các thế hệ sau... . Bởi vì, "cái tính của con người,... thường là không biết trân quý những thứ thuộc về hiện tại...", "không có trí tuệ để nhận ra ai là bậc hiền thánh ở hiện tại...", "đố kỵ, ngờ vực, không tin tưởng...", chỉ đến khi họ chết đi rồi, thì lời mà họ nói mới bắt đầu có giá trị,...

Lời tâm sự số 2400

Khi con đi đến chỗ tột cùng của chân lí, con sẽ thấy rằng: tất cả đều là đang diễn bày chánh pháp cả, đều là thuận theo đại tự nhiên cả, và đều là khế hợp với đại đạo cả,..., tự nhiên con sẽ vô tranh, vô tham, vô cầu,...

Lời tâm sự số 2401

Được ngủ ngon trong an lạc, cũng là 1 loại phước, 1 phúc báu... không dễ hưởng được. Con phải siêng năng tu tập, hướng thiện, hành thiện... thì giấc ngủ của con mới được yên bình, tĩnh lặng.

Lời tâm sự số 2402

Nếu con không tin Như Lai, thì ta không có cách nào giúp con được cả. Nếu con tin ta, thì ta sẽ có vô số cách để giúp được con.

Lời tâm sự số 2403

Khi con chưa giác ngộ, người chửi mắng... con, con liền phẫn nộ,... . Chừng nào, người chửi mắng... con, mà con lại thương cảm họ, không hề sân giận..., thì đó chính là đã giác ngộ, đã có 1 tấm lòng nhân đức đủ rộng để bao dung được hết thầy.

Lời tâm sự số 2404

Phật, chính là con. Bồ Tát... cũng chính là con. Cầu Phật, cầu Bồ Tát... tức là cầu ở chính con mà thôi. **CHÂN TÂM HIỂN LỘ**, thì **TỰ CHỦ BƯỚC ĐI**.

Lời tâm sự số 2405

Hôm nay con có ổn không?. Ta cũng có những ngày không ổn như con vậy, tuy nhiên, trong tâm ta luôn luôn có Phật, Pháp, Tăng(Giác, Chánh, Tịnh). Mọi khó khăn, nghịch cảnh..., chúng chỉ là những viên sỏi dưới bàn chân của con thôi, hãy mạnh mẽ mà bước qua nhé.

Lời tâm sự số 2406

1 tâm hồn thánh thiện, không có lỗi lầm, thì ắt không có khổ đau. Nếu trong lòng con khổ đau càng nhiều, thì đồng nghĩa là tâm hồn con càng có nhiều lỗi lầm ẩn náu đấy. **THẤY LỖI SỬA LỖI, LÀ CÁCH DUY NHẤT ĐỂ CHO CON TRỞ NÊN AN VUI VÀ TỰ TẠI.**

Lời tâm sự số 2407

Ở bất cứ chỗ nào trên đại địa..., Như Lai đều đã từng bước qua, đã đặt dấu chân vào đất..., vì vậy, dù con ở đâu, thì hãy biết rằng: "ta đã từng ở đó, với con, từ quá khứ, hiện tại, cho tới vị lai...".

Lời tâm sự số 2408

Con Chánh Niệm mà lúc được lúc không ạ, cứ bị bất giác hoài.

Nếu là *Toàn Giác* thì đã là *Phật* rồi. Ngay cả những ý niệm về Chánh Niệm, về tự tánh, về giác sáng, về Phật,..., cũng đều là vọng niệm cả, tốt nhất là *buông cho sạch*.

Lời tâm sự số 2409

Tam giới duy tâm, xin thầy cho con được hiểu không ạ?

Nghĩa là tam giới, vũ trụ... là do tâm tưởng sanh mà tạo ra thôi. Tâm không tưởng sanh gì nữa, thì tam giới, lục đạo... cũng không còn. Khi đó là "thế giới nhất chân, hay thường tịch quang, Phật giới, tự tánh,... vô vi, vô vật,...".

Lời tâm sự số 2410

Thưa thầy, cái biết điều khiển thân, khẩu, và ý của mình phải không ạ?

Cái Biết không điều khiển gì cả, mà là tâm tham ái, sân giận, si mê, vọng niệm... nó điều khiển mình, khi mình bị bất giác(không biết, không tỉnh giác). Nếu biết nó, hay tâm được Tỉnh Thức, giác sáng... thì không bị chúng chi phối nữa.

Lời tâm sự số 2411

Con vẫn sống trong gia đình bình thường, nhưng tâm lúc nào cũng 1 mình, không dính mắc mà chỉ có sự tương giao thôi ạ?

*Nếu còn tâm tương giao, thì vẫn có thể ở trong mỗi sự tương giao ấy mà sanh phiền não..., tốt hơn là **KHÔNG NGƯỜI, CŨNG KHÔNG TA**, thì tâm tương giao, đối đãi... cũng chẳng còn, phiền não không còn chỗ khởi sanh, bám víu,... .*

Lời tâm sự số 2412

Ngày xưa con chưa hiểu đạo, nhưng lúc nào cũng “trong thấy chỉ thấy”, nhưng con không biết đó là Chánh Niệm tỉnh giác, giờ nghĩ lại thấy ngây ngô ạ.

*Cứ ngỡ tu phải cao siêu thế nào, ai ngờ nó lại đơn giản đến nỗi không thể đơn giản hơn, **THẤY BIẾT CHỈ LÀ THẤY BIẾT THÔI, ĐÓ LÀ TU RỒI.***

Lời tâm sự số 2413

Người có bản lĩnh và giác ngộ lớn, mới có thể vượt qua được những định hình căn bản, cố chấp... của xã hội..., như tư tưởng, tập tục, văn hóa... riêng biệt..., mà tiến tới 1 tâm thái rộng lớn hơn, không gì buộc ràng,... – đó là tâm thế của người giác ngộ, giải thoát.

Lời tâm sự số 2414

Thưa thầy, ta luôn biết rằng, ta tồn tại có thân và tâm. Thân là sắc, tâm là thọ tướng hành thức. Thì tâm này Đức Phật nói nó vẫn là vọng tâm. Còn Chân Tâm thì luôn thường hằng và sáng suốt. Thì con muốn hỏi, làm sao có thể thấy được chân, mà không còn phân biệt ạ?

*Nếu thấy được Chân Tâm, thì Chân Tâm là thứ **bị thấy**, như vậy thì mình đang nằm ngoài chân rồi(ví như con mắt là chân, nếu thấy được con mắt thì con mắt nằm ngoài mình rồi, Chân Tâm tự thấy cũng như mắt tự thấy vật thể(bị thấy) bên ngoài vậy). Chân Tâm "tự nó thấy biết" mà không khởi vọng niệm, ngay nơi thấy biết đó là chân, không cần phải đi tìm cầu đầu cả, khi đó mọi vọng tâm sẽ nhìn thấy nó 1 cách rõ ràng, thấy rõ thân, thấy rõ thọ tướng hành thức... mà không khởi vọng, thì không còn tâm phân biệt thân tâm... . Vì Chân Tâm nằm ngoài ngũ uẩn nên thấy rõ ngũ uẩn, sống với Chân Tâm thấy biết Thanh Tịnh, thì ngũ uẩn tự nó trở về giai không, không còn giá trị chi phối mình nữa, và dần được giải thoát.*

Lời tâm sự số 2415

Thưa thầy, khi đã kiến tánh thì làm việc gì cũng sanh công đức. Còn mình chưa kiến tánh, mà đang tu tập thực hành, cũng sống trong tự tánh được Thanh Tịnh, vô niệm phần nào đó thôi, thì cũng có công đức phải không ạ?

Không phải, 1 là sáng, 2 là mê thôi, ĐẠO THÌ KHÔNG CÓ NỬA VỜI, sáng hẳn thì công đức mới trọn vẹn, còn nửa này nửa kia thì không phải là sáng đâu, chỉ là hiểu trong tướng thức 1 chút thôi. Có làm gì thì cũng chỉ là phước đức chứ chưa hẳn là công đức, chưa chạm vào công đức được. Thêm nữa, còn hỏi bởi còn nghi, nghi thì không phải tánh, không phải tánh thì chẳng có công đức nào cả.

Lời tâm sự số 2416

sống trong thế giới nhị nguyên, tương đối... này, thì không có cái gì là đúng hay sai hoàn toàn cả, dù là trong đời hay trong đạo, mọi thứ đều chỉ là nhân duyên thôi, không nên định nghĩa, phân biệt, và chấp trước... nó ra, đó là con tự tạo phiền não cho mình.

Lời tâm sự số 2417

Ở mỗi thời điểm, giai đoạn... của mỗi người... đối với từng sự vật, sự việc... bên ngoài... thì là "đúng ở cái thời điểm đó". Thấy rõ các pháp vốn tự vận hành 1 cách hoàn hảo, không nên chách móc hay can thiệp..., thì mới là kẻ thuận theo được tự nhiên.

Lời tâm sự số 2418

Thầy ơi, làm sao để vượt qua tất cả bất lực ở đời, con biết tất cả đều vô thường, những điều vô thường ấy làm con bất lực, nó dồn con đến đường cùng.

Đã biết vô thường, sao còn phiền não?. Phiền não, bởi chưa thực thấu vô thường, "dính mắc ở thân thì khổ ở thân, dính mắc ở tâm thì khổ ở tâm,...". Bạch Chánh Trí... thấu tột vô thường, cho nên hằng an vui..., chẳng còn trướng ngại,...

Lời tâm sự số 2419

Bạch thầy, làm sao có thể luôn sống ở hiện tại. Con thực hành được 1 lúc thì suy nghĩ khác lại khởi lên. Thầy có phương pháp gì xin được chỉ dạy ạ?

Đèn chưa đủ sáng thì bóng tối còn tồn tại, đèn sáng rực thì bóng tối tìm không ra dấu vết. Cũng như thế, "năng lực Chánh Niệm" chưa đủ mạnh, thì suy nghĩ, phiền não... luôn dấy khởi. Thực hành Chánh Niệm, là cách để đưa chúng sinh(tâm phiền não...) trở thành vị Phật(tâm Thanh Tịnh...).

"Chánh Niệm chân thật" thì "không có phương pháp", mà chỉ đơn giản là "sống ngay tâm thấy biết Thanh Tịnh, Trong Sáng, buông xả vọng niệm đến tột cùng(vô vi, vô niệm)...". Nếu còn phương pháp tức còn đối đãi, không thể đưa đến tâm thể hoàn toàn Thanh Tịnh, Trong Sáng, tịch diệt... được.

Lời tâm sự số 2420

Cho con hỏi, "vô sư trí" nghĩa là gì ạ?

"Vô" là không, "sư" là thầy, "trí" là trí tuệ,... . "Vô sư trí", là trí tuệ không cần đến thầy chỉ dạy, mà là trí tuệ của tự tánh phát ra, khi tự tánh hiển lộ nhờ sự tu tập, buông xả... tạo nên. Khi nhìn nhận về vũ trụ nhân sinh... thì đúng với chánh pháp, đúng với bản chất vô tướng của các pháp,... .

Lời tâm sự số 2421

Con mất niềm tin vào nhân loại, vào con người rồi ạ, không còn ai tốt, lương thiện, tâm như Phật sao?

Không thấy ai tốt, thì lấy chính bản thân mình mà làm gương, tu tập sao cho gương ấy thật sáng để người khác có gương soi được. Mỗi bậc thánh trí, đều là mỗi ngọn đèn sáng chói, chứ không phải vật nhơ bẩn chỉ được chiếu sáng mà không tự sáng được.

Lời tâm sự số 2422

Cho con hỏi, có rất nhiều thứ con chưa rõ, phân vân: là tưởng ý, phật tánh, phật... giống nhau và khác nhau như nào ạ?

Tưởng ý, vọng tâm... là khi đối với trần cảnh... thì bị bất giác, khởi sanh vọng niệm, suy tưởng lung tung... . Phật tánh, hay Chân Tâm, tự tánh..., là tâm Thanh Tịnh, Chánh

Giác... trong mỗi chúng sinh, đối với trần cảnh sẽ không bị bất giác, bị phiền não... chói buộc, chi phối... mà tạo thêm các nghiệp về thân, khẩu, và ý... . **Phật**, là người giác ngộ, sống được với Phật Tánh(tâm Thanh Tịnh) của chính mình "**1 cách viên giác(toàn giác)**", vĩnh viễn không còn bất giác nữa,... .

Lời tâm sự số 2423

Thầy cho con hỏi định luật cân bằng tuyệt đối của vũ trụ, cân khôn, và thật thể 12 chiều không gian được không ạ?. Con biết ơn thầy ạ?

Thập pháp giới, cân khôn vũ trụ... **đều là hư giả, ảo mộng...**, thì thứ gì trong đó là "**định luật**"?. Nếu có, thì cũng chỉ là "**định luật hư ảo, vô thường...**" mà thôi. **Có sinh thì có diệt**, nhỏ thì như hạt vi trần, lớn thì cả thập pháp giới, cân khôn... đều không nằm ngoài sự sinh diệt, vô thường... ấy, **vốn không có cái gì gọi là "định luật, bất di bất dịch..." cả.**

Thập pháp giới, cân khôn... là "**vô lượng chiều không gian**", chứ không phải là 12..., nhìn sự vật một cách đơn lẻ thì là 1 chiều, nhìn ở nhiều góc độ hơn thì là N chiều..., chúng nằm trong nhau, cấu tạo nên nhau, chuyển hóa với nhau..., không có tính cố định và giới hạn... . Bản chất bên trong vũ trụ... là năng lượng, tùy đó mà sinh diệt, ẩn hiện, chuyển hóa... trong thập pháp giới, lục đạo, cân khôn... . Tuy nhiên, có 1 thứ không sinh không diệt, thường còn, bất di bất dịch... – đó chính là Tự Tánh trong mỗi chúng sinh, cũng tức là Bản Thể của vũ trụ vạn vật..., **NHẬN RA LIỀN BẤTỬ**.

Lời tâm sự số 2424

Cho con xin hỏi là, con muốn học kinh kệ, mà con không thuộc ạ?

Kinh kệ... đâu phải là để thuộc, mình đâu phải là cái thể nhớ để ghi nhớ lại?. Kinh kệ... chỉ là phương tiện chỉ ra tính chân thật của các pháp, giúp trở về được Chân Tâm của chính mình, rời xa mọi chới buộc... để tâm được an vui và Thanh Tịnh,... . "Hiểu để buông, chứ không phải hiểu để nhớ". Còn khi trở về Chân Tâm rồi, thì trí huệ chân thật sẽ tự phát huy 1 cách "đủ mức, đủ dùng...", mà không cần thiết phải tìm cầu gì ở tri thức vô thường bên ngoài nữa cả.

Lời tâm sự số 2425

Khi mới thực tập Chánh Niệm, con vẫn còn có thể đối mặt với những niệm khởi về buồn thương giận ghét..., đó là những phản ứng bình thường của tâm trước trần cảnh..., con đừng quá lo lắng nhé. Khi lực Chánh Niệm của con đủ lớn, thì những loại cảm xúc ấy sẽ không khởi lên được nữa, cho dù con đối diện với trần cảnh... nào, thì tâm con vẫn là như nhiên tĩnh lặng,...

Lời tâm sự số 2426

Có hợp thì có tan, có đến thì có đi, có sinh thì có diệt... . Chừng nào con chấp nhận được những sự thật ấy, thì con mới có cơ hội để chiến thắng nó, tự tại trên nó,...

Lời tâm sự số 2427

Con đừng khinh thường những lời **chửi mắng, chỉ trích, hay nói xấu...** về con từ người khác. Đôi khi, đó lại là chìa khóa để con mở ra một tấm lòng rộng lớn hơn, là chỗ mà con cần phản tỉnh để tiến bộ hơn,... . Mọi sự diễn ra trong đời..., đều là những phản ứng của tâm chúng sinh với nhau..., thấy rõ sự liên hệ qua lại đó để **Tỉnh Thức, sửa đổi...**, không chê trách người, cũng không bao biện cho chính mình,... thì mới là người tu hành chân chính.

Lời tâm sự số 2428

Con phải là người **dững cảm lắm**, thì mới dám **dấn thân vào sự nghiệp tu tập**, bởi tập khí nhiều đời nay không cho phép con đi ngược lại với thói thường, là chấp giữ ngũ dục lục trần, tham sân si mạn, tiền tài danh vọng,... . **CON DŨNG CẢM LẮM ĐÓ.**

Lời tâm sự số 2429

Con đã thấy người vô gia cư bao giờ chưa?. Như Lai chính là người vô gia cư đấy, bởi ta không chấp giữ tài sản(của ta). Và ta cũng không còn chấp giữ tâm ý(ta),... . **Không ta, không của ta,...**, thì con mới thực sự là người giác ngộ và **giải thoát.**

Lời tâm sự số 2430

Con ơi !

Lời tâm sự số 2431

Lời của Như Lai vang vọng khắp thái hư, ta nói ra lời nào, cũng chỉ là đang gọi con về nhà của Như Lai.

Lời tâm sự số 2432

Tiểu thừa là căn bản, là gốc gác của Phật Pháp, nếu con bỏ tiểu thừa chỉ tu đại thừa, thì không phải đệ tử của ta, con không hiểu ta. Người thông hiểu Phật Pháp, thì "lấy tiểu thừa để tu hành, lấy đại thừa để hoằng pháp lợi sanh,...". Đại thừa rút gọn lại chính là tiểu thừa, tiểu thừa khai rộng ra chính là đại thừa, trong đại có tiểu, trong tiểu cũng có đại, con phải hiểu cho thông suốt, tường tận... để tránh mắc phải nghiệp ác ngôn,... đối với những người đang trên con đường tu hành cùng với con.

Lời tâm sự số 2433

Người làm việc của Trời, của Phật..., chẳng lẽ Trời, Phật... lại không thương?,... .

Lời tâm sự số 2434

Có những mối quan hệ con không thể hòa thuận, thì hãy cứ để nó tan đi trong vô thường, không cần thiết phải níu giữ,... . Cuộc sống của con, phải là 1 SỰ THANH LỘC, mọi thứ đều phải hài hòa, tự nhiên, không kì vọng, miễn cưỡng... làm gì cả, bởi nó sẽ làm mất đi thời gian ngắn ngủi của con được sống trên đời vào những thứ "không đáng". Mong cho con đủ mạnh mẽ để vượt qua tất cả.

Lời tâm sự số 2435

Thiền, chính là tịnh độ. Thiền, là mỗi bước chân của con(Chánh Niệm) đều đi vào tịnh độ. Tịnh độ, cũng chính là thiền, tịnh độ cũng là "chỉ quán", ngưng tụ trên danh hiệu, hình tướng của Phật chính là chỉ, là quán(tức thiền)... rồi đấy. Khi hiểu được điều cốt lõi này, con sẽ không còn phân biệt giữa thiền hay tịnh... nữa.

Lời tâm sự số 2436

Thể xác và tâm có phải là 1 không ạ?

Thể xác, hình tướng... chính là tùy tâm tưởng mà được sinh ra, niệm niệm thành hình. Bởi vậy, tâm và thể chính là 1 không khác, nhưng phải hiểu rằng, tâm ở đây "chỉ là vọng tâm", chẳng phải Chân Tâm. Chân Tâm thì không hình không tướng..., dù là dưới dạng hình tướng... hư huyền nào, cũng chẳng dính dáng gì đến Chân Tâm cả. Chân Tâm Thanh Tịnh, vượt ngoài ngũ uẩn, vượt ngoài pháp giới, vốn chẳng dính mắc,... .

Lời tâm sự số 2437

Giáo lí tròn(viên mãn) là người thuyết ra, ai cũng nghĩ là chỉ nói riêng cho 1 mình họ, thông cảm sâu sắc nỗi đau mà họ đang chịu đựng,... . Nhờ đó mà có sự động viên, khích lệ... họ vượt qua khó khăn, tinh tấn hơn trong sự tu dưỡng của mình. Loại giáo lí tròn ấy, chỉ có người giác ngộ mới có thể nói được, viên mãn nhất là Phật.

Lời tâm sự số 2438

Giường như, nỗi đau nào của con ta cũng đã từng trải qua, bởi vậy, Như Lai cảm thông được cho con, mong con đủ mạnh mẽ để vượt qua nghịch cảnh, vững bước chân trên hành trình giác ngộ giải thoát của con, CON NHÉ!

Lời tâm sự số 2439

Tất cả học thức..., lấy tâm Thanh Tịnh làm đích. Tất cả đạo đức, luân lí... của thế gian..., đều không nằm ngoài cái đích, là hướng tới Bản Tâm Thanh Tịnh. Ngoài tâm Thanh Tịnh, thì liền là phiền não, trần lao..., đó không phải chánh pháp của Như Lai.

Lời tâm sự số 2440

Chỉ cần con đạt đến công phu thành khối(thành mảng, thành phiến), là từ sáng đến tối, mọi lúc mọi nơi... trong tâm con chỉ là A Di Đà Phật..., không bị tạp loạn..., khi lâm chung nhất định Phật cùng Bồ Tát... tới tiếp dẫn, "khi Phật Quang chiếu xuống, công phu của con liền tăng gấp bội lần(dần đạt đến nhất tâm bất loạn) thì liền vãng sanh cực lạc". Con hãy dũng mãnh chấp trì, đừng sợ rằng nơi ấy chẳng có phần của con, Như Lai đã dọn sẵn cho con 1 đài sen rồi.

Lời tâm sự số 2441

Như Lai có thể nói vô lượng pháp..., nhưng trong tâm ta lại không chất chứa pháp nào cả. Ta có thể làm vô lượng hạnh nguyện..., nhưng trong lòng ta thì luôn Thanh Tịnh, trống rỗng, như chưa từng làm gì cho con cả.

Lời tâm sự số 2442

sống trong Thực Tại, chính là tâm thiền chân thật của con. Thực Tại vốn không dính mắc, thiền cũng vậy, xưa nay Chân Tâm ấy vốn không có phiền não, vì vậy con cũng không cần thiết phải cố gắng để buông bỏ điều gì cả. Nếu con nhận ra pháp yếu này, thì tâm con được như như tự tại, thanh sạch sáng suốt... .

Lời tâm sự số 2443

Con không phải nghe theo lời của ta, bởi Như Lai không nói ra lời nào cả. Con cũng không phải hành theo pháp của ta, bởi đối với vạn pháp, ta hiểu rõ và đã buông xả sạch sẽ... . Việc con cần làm, chỉ là nhận ra sự vô thường của lời nói, của các pháp... mà buông xả, "không chấp giữ"... , như vậy, thì con mới sống được với Thực Tại, tâm Thanh Tịnh tuyệt đối của con mới hiện tiền..., đó mới thực sự là "sống đạo", là "tu hành"... .

Lời tâm sự số 2444

Kẻ trí, nói thiện mà không chấp thiện, làm thiện mà không chấp công, nghĩ thiện mà trả thiện ấy về hư không... . Kẻ ngốc, nói thiện thì cười hả hê, làm thiện thì vỗ ngực ta đây, nghĩ thiện thì chỉ trích, chê bai... hàng hậu học,..., tâm ấy chẳng có từ, cũng chẳng có bi,... .

Lời tâm sự số 2445

Bệnh của thân, là những bệnh nan y... khó mà cứu chữa. Bệnh của tâm, cũng có những căn bệnh nan y như thế, đó là bệnh tự cao tự đại, không biết khiêm hạ, tự cho mình là số 1,..., con hãy biết rằng, đây là những căn bệnh nan y của tâm, nó đeo bám kẻ đó đời đời kiếp kiếp, khó được tỉnh ngộ, khó thành người đức hạnh, càng khó làm bậc Quân Tử, Hiền Nhân,... .

Lời tâm sự số 2446

Con đang đi tìm sự giác ngộ giải thoát à?. Nó đâu có ở bên ngoài mà con đi tìm?, còn đi tìm thì con sẽ chẳng thấy đâu, chừng nào con không còn sự tìm kiếm nào cả, thì nó mới hiện ra, "SỰ THẤY BIẾT THANH TỊNH CỦA CON, chính là giác ngộ, là giải thoát rồi đó".

Lời tâm sự số 2447

Con đừng tô vẽ lên tâm Thanh Tịnh(sự giác ngộ giải thoát) bất cứ thứ gì, khoác lên nó sự nhiệm màu, cao siêu, tri kiến, tư tưởng sanh diệt..., tất cả những thứ ấy, đều làm lu mờ Chân Tâm của con. CHÂN TÂM CỦA CON KHÔNG CÓ HẠT BỤI, CŨNG VỐN LÀ SỰ GIÁC NGỘ GIẢI THOÁT RỒI ĐÓ.

Lời tâm sự số 2448

Vậy chánh pháp là gì? như thế nào ạ?

Không tham sân si... là chánh, không phiền não động loạn... là chánh, thậm chí không thiện không ác... là chánh,... . Tâm chánh chân thật, là tâm Tỉnh Thức, giác sáng, Thanh Tịnh..., không bị bất cứ thứ gì làm ảnh hưởng, hay nhiễu loạn,... .

Lời tâm sự số 2449

Làm sao để tâm không dính mắc, vọng động... ạ?

Không làm sao(làm gì...) cả, bởi Chân Tâm vốn Thanh Tịnh, không dính mắc bất cứ thứ gì, nhận ra liền tỏ sáng, đâu cần phải làm gì(làm gì là tạo tác...). Chân Tâm cũng vốn không vọng động, vọng động là tâm phiền não(tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...). Nhà thiền có câu BIẾT VỌNG KHÔNG THEO, thực hành cho miên mật tự khắc sẽ tỏ Chân Tâm của mình.

Lời tâm sự số 2450

Ta không đưa con về quá khứ, ta không đưa con về hiện tại, ta cũng không đưa con đến tương lai,... . Như Lai chỉ cho con nhận ra Thực Tại, là Thực Tại lạc trú, là Thực Tại tịnh độ, cũng là Thực Tại Niết Bàn,... . Con có đồng ý không?

Lời tâm sự số 2451

Tu có 2... cấp độ.

TU LÀ SỬA, sửa sai thành đúng, mê thành ngộ, ác thành thiện..., sửa đến tột cùng là "**cực thiện, chí thiện...**", đó là Thánh Nhân, Hiền Nhân, Quân Tử...(tức Phật, Bồ Tát, Alahan...).

TU LÀ GIÁC(tỉnh giác, Chánh Niệm...), là buông bỏ tất cả mọi thứ đối đãi, nhị biên..., hướng đến Bản Tâm hoàn toàn Thanh Tịnh, tịch diệt... . Giác đến tột cùng là "**viên giác, đại giác...**", đó chính là Phật.

Lời tâm sự số 2452

Bản chất thật của con là không sinh không diệt, khi con nhận ra thì là lúc con đang tiếp xúc với Niết Bàn của chính mình, cũng là Niết Bàn của ta, và của 10 phương Chư Phật,...

Lời tâm sự số 2453

Từ cái **chân không**(Bản Tánh) của con duyên khởi ra chúng sinh, vạn vật, muôn pháp... . Rồi chúng sinh, vạn vật, muôn pháp... ấy cũng sẽ **trở về** chân không(Bản Tánh) này của con thôi. Kẻ đi trước, người đi sau..., rồi tất cả chúng ta sẽ cùng đoàn tụ. Con đừng lo lắng,...

Lời tâm sự số 2454

Như Lai mong cho con "**luôn nói được lời từ hòa**", làm mát lòng chúng sinh, luôn nói được "**lời thiện, lời chánh...**" làm chúng sinh khởi được từ tâm, sáng được trí huệ,... . Từ nay nguyện **không nói ra lời đố kỵ, ganh ghét, hơn thua, kiêu mạn, cười cợt, chế diễu...** mà tạo thêm ác nghiệp cho chính con, con nhé.

Lời tâm sự số 2455

Mỗi kiếp, Như Lai đều dùng cả cuộc đời của mình để tưới tẩm vào cây bồ đề nơi tâm con, chỉ mong cho cây ấy sinh trưởng mạnh mẽ, cho tới ngày viên thành quả giác ngộ.

Lời tâm sự số 2456

Người tu hành, **tâm phải như cục đất**, không phải là cục đất vô tri..., mà là cục đất có thể đón nhận mọi thứ nước sạch sẽ hay nơ bẩn từ cuộc đời tưới tẩm lên mình (thuận cảnh hay nghịch cảnh...), rồi **thanh lọc** nó và truyền vào thân tâm của chúng sinh vạn vật, giúp cho mọi sự sống được **duy trì và xanh mát**. Chánh pháp của Như Lai cũng như thế, từ luống bùn của lục đạo mà **tìm ra tri kiến** cho sự giác ngộ và **giải thoát**, và ta đem nó **truyền lại** cho con đó.

Lời tâm sự số 2457

Như Lai mong cho con **luôn làm được những việc có lợi ích** cho chúng sinh, cho xã hội,... . Những việc **gian ác, lừa gạt, tư lợi...**, hết thầy đều xả bỏ đi, **xây dựng được đức hạnh lớn cho chính mình**, và có được sức ảnh hưởng, lan tỏa đức hạnh ấy ra xung quanh, **bằng thân giáo, bằng việc làm hiền thiện, lợi lạc...** của con.

Lời tâm sự số 2458

Như Lai cũng mong cho con, tâm ý luôn được Thanh Tịch, giác sáng... . Đối với vạn pháp bên ngoài, hết thảy đều được tùy duyên, không gây ra nghiệp tội, oán kết... với chúng sinh vạn vật..., dù là ý niệm.

Lời tâm sự số 2459

Lời ác, Như Lai đã thôi nói. Việc ác, Như Lai đã ngừng làm. Ý ác, Như Lai đã dừng khởi,... . Nếu con cũng làm được, thì ta và con không có gì khác biệt.

Lời tâm sự số 2460

Con có đầy đủ hạt giống của lục đạo(súc sinh, ngạ quỷ, địa ngục, trời, người, atula,...), nhưng con cũng có cả những hạt giống của tứ thánh pháp giới(Phật, Bồ Tát, Thanh Văn, Duyên Giác...). Và con muốn tưới tắm, nuôi dưỡng... cho hạt giống nào là tùy ở con, "khổ đau hay an vui..." của con, "đều là do con tự mình quyết định".

Lời tâm sự số 2461

Đứng ở "phương diện thế gian", thì có chánh kiến, tà kiến, thường, vô thường... . Nhưng đứng ở "phương diện xuất thế gian", thì "tất cả kiến" đều là tà kiến, "chánh kiến, thường, hay vô thường... cũng chỉ là kiến về nó, thì là tà kiến..." che

lớp Bản Tâm "tuyệt đối Thanh Tịnh, tịch diệt..." của con. Con có hiểu được chăng?

Lời tâm sự số 2462

Phật, Bồ Tát... vô cùng Từ Bi, thương xót chúng sinh, vì vậy mà khi chúng sinh hành thiền, tụng kinh, trì chú... thì nhất định không bao giờ hiện ra các tướng lạ... mà đưa chúng sinh vào sự chấp thủ và mê lầm..., hết thấy những hiện tượng kì lạ, hay vi diệu, bất thường... đều là của hàng quỷ thần... đến để dụ dỗ hoặc thử thách kẻ tu, con phải sáng suốt để vượt qua. GẶP PHẬT GIẾT PHẬT, GẶP MA GIẾT MA, Phật... gặp được ấy cũng chẳng phải thật, mà là ma khảo... . Con phải luôn ở trong Bản Tánh của chính con thì mới được.

Lời tâm sự số 2463

Rời tánh giác 1 lúc, thì lúc ấy con giống như người đã chết, thậm chí còn tệ hơn người đã chết, bởi lẽ còn sống mà sống trong mê lầm, phiền não... thì ắt tạo ra 3 nghiệp tội của thân, khẩu, và ý... . Mong cho con luôn được ở trong Bản Tánh của chính mình, đó là căn nhà kiên cố, mà không 1 thế lực nào ở trong tam giới có thể xâm hại con được. 3 đời Chư Phật đều ở trong căn nhà đó cả con ạ.

Lời tâm sự số 2464

Phương diện thế gian, xuất thế gian là gì, thầy giải thích sâu hơn cho con hiểu được không ạ?

PHÁP THẾ GIAN: là pháp có đối đãi, như thiện ác, đúng sai, chánh tà..., mọi ngã kiến, đều không nằm ngoài những sự đối đãi này...(nằm trong lục đạo, thập pháp giới...).

PHÁP XUẤT THẾ GIAN: là pháp giúp chúng sinh phá mê khai ngộ, lìa bỏ lục đạo, lìa bỏ thế giới nhị biên, đối đãi..., hướng tới sự giải thoát, thể nhập tự tánh, bản thể của chúng sinh vạn vật...(tức thành Phật...).

Lời tâm sự số 2465

Những điều gì con còn khúc mắc thì hãy nỗ lực mà tìm câu đáp án, bởi Như Lai muốn tâm trí của con phải hằng được sáng suốt, an vui, tĩnh lặng, thông tỏ..., như vậy, đời tu của con mới có được hiệu quả, thành tựu,...

Lời tâm sự số 2466

Vạn pháp là gì ạ?

Vạn pháp, là hiện tượng(sắc) của tất cả sự vật, hiện tượng... ở trong vũ trụ, lục đạo... . Tâm thức(thọ, tưởng, hành, thức...) trong tâm của mỗi chúng sinh, cũng được gọi là các pháp(thiện ác, chánh tà, đúng sai, có không...), và cả vũ trụ... đều cùng bản chất như thế, nên gọi chung là vạn pháp... .

Lời tâm sự số 2467

Hình như con bị trầm cảm, con không hiểu cuộc sống xung quanh con thời gian này đang diễn ra điều gì..., con cảm thấy lạ, thực ảo lẫn lộn.

Hãy tập chung vào hơi thở, biết rõ sự hiện hữu của thân tâm mình, đừng suy nghĩ theo tâm tưởng, vọng thức của chính mình nữa nhé (là Alahan thì hãy tin tâm ý của mình). Đó là đang Chánh Niệm, khi lực Chánh Niệm mạnh lên thì những suy niệm như thế sẽ ít đi, không chi phối mình được nữa. Ảo ảo thực thực... gì thì cũng không quan trọng, nó chỉ là vọng tưởng, tạp niệm mà thôi, đừng để nó làm chủ mình,...

Lời tâm sự số 2468

Giác ngộ, là điều kiện để chấm dứt khổ đau. Chừng nào con chưa giác ngộ, thì khổ đau vẫn còn tồn tại ở trong tâm con. Tiểu ngộ thì buông bỏ được những khổ đau nhỏ, đại ngộ thì buông bỏ được những khổ đau lớn, triệt ngộ thì phá bỏ hết lớp màng của vô minh, cho tới chứng ngộ thì hoàn toàn không còn vô minh, không còn khổ đau..., thấy đó mà tự tại bất nhiễm, vô ưu vô phiền,...

Lời tâm sự số 2469

Khi nào trong tâm con mới có được trạng thái như mặt sông hồ khi tĩnh lặng ạ?

Trạng thái tịch tĩnh, vắng lặng... là lúc người tu nhận ra tự tánh ở nơi mình, ngộ tánh thì liền thấy, đó mới là sự tĩnh lặng chân thật, không phải của suy tưởng, diễn bày... Để đi tới đó, cần phải buông ra tất cả vọng niệm, Tỉnh Thức trên nó, đó là Chánh Niệm, lực Chánh Niệm đủ mạnh, sẽ đưa đến việc kiến tánh (tức thấy được tự tánh của con).

Lời tâm sự số 2470

Con tu hành mà hay mơ mộng, mệt mỏi, nhiễm cảm, nhắm mắt hay thấy hào quang ngũ sắc hoặc tím tủa ra ở 2 chân mày... ạ?

Là do trước đó mình cũng có chút công phu tu tập 1 thời gian, và tâm được an tịnh. Nhưng lại "chấp chỗ an, chỗ tịnh... ấy quá lâu", thành ra công phu bị ngừng trệ và sanh cảm giác, ảo giác, và vọng tưởng lại... . **Hãy buông chỗ trụ, chỗ lặng... đó ra, không tập chung vào chân mày hay gì nữa, "thả lỏng toàn thân, biết suốt tất cả xung quanh mà không dừng trụ, không vin theo vọng niệm..."**, thì lực tỉnh giác mạnh lên, "bệnh thừa tịnh mà thiếu giác(vô kí...)" mới khỏi được.

Lời tâm sự số 2471

Vậy là do chấp nơi Thanh Tịnh mà sanh cảm thọ nguồn năng lượng..., và cảm giác cất thái 1 vật hay hoa trái gì đó, con cũng đau đớn, đó đều là tướng tri ạ?

Khi tâm thái mở rộng, thì tam thiên đại thiên thế giới đều thấy như là cùng 1 Pháp Thân, **cả vũ trụ... đều là thân thể của mình**, nên dù tâm ấy còn nhỏ cũng có cảm giác như vậy. Tuy nhiên, **mọi loại tâm tưởng đều là hư ảo, sinh diệt...**, cho dù nó là tâm tưởng, khái niệm... về Pháp Thân hay Pháp Tánh... **đi nữa**, thì cũng đều phải buông bỏ, con mới hướng tới 1 Bản Tâm tuyệt đối Thanh Tịnh, tịch diệt. Thấy các pháp động(tà, ác, loạn...) là giả thì có tịnh, nhưng chấp tịnh thì "tâm chấp tịnh" ấy cũng là vọng, buông tâm chấp ấy thì mới "thật tịnh", **TỊNH ẤY CÓ GIÁC** thì mới là tịnh của Thanh Tịnh, tịch diệt của Chân Tâm, Bản Tánh.

Lời tâm sự số 2472

Có người nói con tu sai đường, con tu tịnh độ, mong thầy chỉ cho con vững tâm ạ?

Bất kì con đường nào, nếu hướng đến tâm "chân thành, Thanh Tịnh, bình đẳng, Chánh Giác, Từ Bi" thì đều là con đường đúng, ngược lại thì là làm lạc. Thiền, mật, tịnh... hay gì đi nữa, thì cũng chỉ hướng tới cái đích đó, đó là Chân Tâm, Bản tánh, Bồ Đề Tâm... của chính mình phải được hiển lộ ra thì là đúng rồi.

Lời tâm sự số 2473

Nếu những giấc mơ ta luôn thấy sáng ra thành sự thật, hoặc trong thời gian nào đó lại thành sự thật, thì nó là hiện tượng gì thầy?

1: là do công phu tu hành của mình, tâm sáng ra nên nhận biết được việc trước mắt 1 cách tốt hơn, trực giác sắc bén hơn,...

2: là do mình có ân đức đối với người đã khuất, thiện thần, Phật, Bồ Tát... thuở quá khứ..., nhờ đó mà họ nhắc nhở mình trong thềm lặng(giấc mơ, hoặc lúc bế tắc...),...

3: là do nhân quả, ở quá khứ, kiếp quá khứ, mình hay dùng trí tuệ, kinh nghiệm... hiện có của mình để chỉ dẫn cho người khác, vì nhân ấy mà những vấn đề về tương lai, dù chưa đủ trí tuệ để nhìn nhận, thì theo 1 cách nào đó vẫn mừng tượng ra được,...

Lời tâm sự số 2474

Khi con làm 1 công việc gì đấy quen rồi, con sẽ cảm thấy nó rất quan trọng, những việc khác thì bình thường thôi. Nhưng mỗi người mỗi việc, mỗi 1 vị trí, chỗ đứng... trong gia đình, tập thể, xã hội, cho đến cả vũ trụ này... . Mỗi người đều có công việc, sứ mệnh... riêng của mình, đều quan trọng như nhau, nếu con có thể nhìn nhận 1 cách thật rộng lớn, bình đẳng..., thì con sẽ không mắc phải cái tội khinh chê... công việc... của người khác, cho dù họ làm gì, hay đứng ở vị trí nào..., những tư duy như thế, lòng Từ Bi yêu thương chúng sinh vô hạn nơi con mới có điều kiện khai nở,...

Lời tâm sự số 2475

Cô đơn, không hẳn là chuyện không tốt. Ở trong sự cô đơn, con sẽ có thì giờ để phản tỉnh bản thân, trong khi ở giữa tập thể, hay ở với người khác... con không phản tỉnh được. Trí tuệ và đức hạnh của con sẽ lớn lên, khi ở trong sự cô đơn ấy mà con biết phản tỉnh, và âm thầm sửa đổi. Hết thầy thánh hiền, phật, bồ tát... đều ở trong cô đơn mà thành tựu, có ai lăng xăng chốn náo nhiệt... mà thành tựu được đâu?. Bởi vậy, hãy cô đơn để tâm linh của con được trưởng thành hơn nhé. Cô đơn với chính mình, nhưng tâm trí lại hòa quyện cùng khắp, đó là "TÂM BAO THÁI HƯ",...

Lời tâm sự số 2476

Như Lai luôn yêu thương chúng sinh vô hạn, vì vậy mà ta không có cái thói bàn tán đến người khác dù ở góc độ nào, hay dù họ ra sao... . Ta chỉ im lặng nhìn mọi người... dưới con mắt bình đẳng, thương yêu mà thôi. Nếu tâm từ của con chưa đủ lớn, thì con chỉ thấy người khác mà "chẳng thấy chính mình". Ta trọn vẹn sống với chính mình, Tỉnh Thức ở trong từng phút giây, có thấy có nghe có biết... gì nữa đâu.

Lời tâm sự số 2477

1 niệm con nhìn ra người khác, thì 1 niệm ấy con không có Chánh Niệm, không sống trong THỰC TẠI CHÂN TÂM của con.

Lời tâm sự số 2478

Cho con hỏi, chép kinh Phật có phước đức hay lợi gì cho tu tập không ạ?

Có tác dụng **răn nhắc bản thân** để tu hành theo đó, **chép vụn cuốn** mà không hiểu kinh, không tu theo kinh... thì không có ý nghĩa gì cả,.... .

Lời tâm sự số 2479

Niệm Phật thành phỉến, cũng chính là công phu của thiền **định tam muội**... . Được thành phỉến thì nhất định vắng sanh cực lạc, được tam muội thì như như bất loạn,... . Thành tựu của việc tu hành là thực sự thật có, Như Lai đã đạt được, chỉ chờ con cũng đạt được theo ta. Hãy **nhất tâm** mà niệm Phật, hãy **buông xả** mà thiền định,..., **chắc chắn con sẽ thành tựu**.

Lời tâm sự số 2480

Ai tin rằng, chỉ 1 câu A Di Đà Phật thì có thể vãng sanh tây phương cực lạc, thì người đó là **bậc đại trí tuệ**. Ai có thể tin rằng, chỉ cần sống trong Chánh Niệm, Thực Tại, thì có thể chứng quả vị vô ngã, giải thoát, lìa khỏi lục đạo, thì người đó cũng là **bậc đại trí tuệ**.

Lời tâm sự số 2481

Con có muốn đời đời sinh ra đều biết đến Phật Pháp, tu hành cho đến ngày thành tựu Phật Quả không?. Vậy ngay từ bây giờ, con phải mang ánh sáng chánh pháp của Như Lai "đến cho thật nhiều chúng sinh" nhé.

Lời tâm sự số 2482

Vũ trụ, là thể tướng của con. Như Lai, là thể tánh của con. Con chính là người tạo ra vũ trụ(không tức thị sắc), và con cũng chính là người kết thúc sự vận hành, chuyển biến... của vũ trụ đấy(sắc tức thị không),... .

Lời tâm sự số 2483

Phật A Di Đà là ai? Chính là tự tánh của con. Bồ Tát Quán Thế Âm là ai? Chính là tâm Từ Bi của con. Đại Thế Chí Bồ Tát là ai? Chính là trí huệ của con,... . Hết thầy chư Phật, Bồ Tát... đều là con cả đó, tất cả chúng ta đều cùng một thể tánh tướng đồng nhất, chẳng phân biệt nhị biên... . Nếu con hiểu được chân tướng này, thì trí huệ của con sẽ vô lượng, lòng từ của con sẽ vô lượng, hạnh nguyện, biểu pháp... của con cũng nhiều vô lượng, vô biên, vô số, vô tận,... .

Lời tâm sự số 2484

Xin hỏi ạ. Nhị biên, hay nhị nguyên là gì ạ?

Nhị biên, là tâm phân biệt phải trái, đúng sai, chánh tà, có không,... của chúng sinh, **phân ra 2 thứ, 2 đầu(gọi là biên)**, và làm chấp nó(cho là ta, của ta) nên gọi là nhị(2),... .

Nhị nguyên, là thế giới của vũ trụ, của thập pháp giới, của lục đạo luân hồi,..., luôn có sự đối đãi âm dương, vận hành qua lại không ngừng nghỉ,... .

Ngược lại với nhị biên, là tâm thái Thanh Tịnh, không phân biệt các pháp,... . Ở mức độ tuyệt đối, Tịnh Tịnh... chính là cảnh giới của hàng A La Hán,... . **Ngược lại với nhị nguyên**, là **nhất nguyên**, cũng chính là **Nhất Chân Pháp Giới**, hay **Thường Tịch Quang**,..., là cảnh giới của 10 phương Chư Phật,... .

Lời tâm sự số 2485

Chánh pháp, chính là **máu huyết của Như Lai**, chứ không phải chỉ là lời nói văn tự,... . Ai có thể **giữ gìn** được chánh pháp, thì người đó như **giữ gìn được mạng sống của ta**,... . Ai có thể **truyền thừa** được chánh pháp, thì người đó **giữ gìn được huệ mạng của ta**. Việc truyền thừa chánh pháp, **nguy cấp như việc truyền máu cứu người vậy**, truyền không kịp thời thì **Pháp Thân huệ mạng của con... sẽ tan biến đi thôi**.

Lời tâm sự số 2486

Chánh pháp, là sự nhìn nhận về pháp 1 cách chân chánh, đúng sự thật, bản chất. Thế nhưng, vạn pháp là giai không, nếu không có vạn pháp rồi thì chánh pháp ở đâu?. Nếu con **thấu triệt** được, thì trong tâm con **chẳng còn 1 pháp nào cả**.

Lời tâm sự số 2487

Con hãy **ném bỏ** hết những **mong muốn, kì vọng...** của con đối với bất cứ ai đi, bởi vì không ai muốn **sống thay** cho cuộc đời của con, hay người nào khác cả,... . Con hãy để tất cả mọi chúng sinh **đều được sống thoải mái theo cách mà họ lựa chọn**, đó là giải thoát cho người khác, và cũng là giải thoát cho chính con **khỏi mọi nhân duyên buộc ràng**.

Lời tâm sự số 2488

Sự xuất hiện của con trên thế gian này, **chỉ là biểu hiện của 1 trạng thái danh sắc...**, nên biết danh(thọ tướng hành thức) sắc(tướng, vật)... ấy, **không phải là thứ vĩnh hằng, cả vũ trụ...** cũng chỉ là danh sắc(ngũ uẩn, tứ đại...)... . Nếu tâm thái của con **nằm ngoài danh sắc...**, thì con sẽ **sống được với Thực Tại chân như, bất sanh bất diệt...** của con.

Lời tâm sự số 2489

Bắt người khác **phải sống theo cách của mình**, đó là 1 tội ác. Bắt người khác **phải tiếp nối thứ dính mắc vào cuộc đời của con**, đó là 1 cực hình,..., con nên biết như thế để sống với người khác được 1 cách **nhẹ nhàng, tự do...** . Cuộc đời, hãy để cho muôn loài, vạn vật... **được diễn bày 1 cách thật hồn nhiên, không buộc ràng...**, giống như khi con còn là 1 đứa trẻ ấy, con nhé!

Lời tâm sự số 2490

Người tìm cầu đạo, thiết tha thấy đạo như người trong sa mạc mong tìm được nguồn nước mát,... . Đạo chưa tỏ, thì ngày đêm thấp thỏm... . Một tấm lòng chân thành, thiết tha ấy, là điều mà con cần phải có, để có thể thấy được ánh sáng của đạo màu. Thứ quý giá ấy, chẳng thể tỏ rạng nơi kẻ yếu mềm, thiếu ý trí, không chân thành,... .

Lời tâm sự số 2491

Như Lai có thể dẫn dắt con đi về nơi Tịnh Tĩnh(chỉ ra Chân Tâm),..., có điều, ta không thể nào giữ được con. Ở lại với ta(sống với tâm Thanh Tịnh) hay trở về chốn hỗn loạn(sống với tâm phiền não)... là ở sự quyết định của con.

Lời tâm sự số 2492

Những nút thắt trong tâm can của con, bấy lâu nay Như Lai đã âm thầm gỡ nó ra cho con rồi đó(tức sống với tâm tánh thì phiền não dần được phá bỏ). Bây giờ, con chỉ còn lại 1 Bản Tâm trong ngàn thôi, con hãy đón nhận, ta sẽ lấy đi hết những bụi bẩn để cho con trở lại làm 1 con người... chân chánh. Hãy đặt niềm tin ấy ở ta, và cả ở nơi con.

Lời tâm sự số 2493

*Vì tình thân, tình thương..., con có thể giúp đỡ người khác... . Nhưng vì bản tính, tật xấu... con lại làm cho họ tổn thương... bởi lời nói hay hành vi..., thì tốt nhất con đừng giúp họ ngay từ đầu,..., bởi khiến họ **tủi hổ, nuốt không trôi sự giúp đỡ** của con... đâu, công đức chẳng những không tăng mà còn âm đi vì **khẩu nghiệp, thân nghiệp, và ý nghiệp** của con. Trọn vẹn giúp người..., phải viên mãn từ trong ý niệm thiện lương của con đấy nhé.*

Lời tâm sự số 2494

Con hãy cẩn trọng đối với tình thương của chính con. Nếu nó kèm theo điều kiện, mong mỏi, kì vọng... của con đối với người khác, thì đó là 1 sự ích kỉ, là biến người khác thành công cụ để thỏa mãn tham cầu, dục vọng... của chính con mà thôi. Con à, tình thương của Chư Phật, Bồ Tát... Trong Sáng, tinh khiết... như sương mai, họ thương con nhiều đến mức, con không hề biết đến sự tồn tại của nó, tình thương ấy là tình thương vô ngã, vô cầu... .

Lời tâm sự số 2495

Chạm đến tình thương vô ngã, vô cầu..., thì liền con đã rời xa phẩm vị phàm phu, nhập hàng thánh trí... .

Lời tâm sự số 2496

Thưa thầy, khi con bỏ ác làm thiện, khi phạm 1 lỗi nhỏ thì lương tâm cắn dút và hổ thẹn..., đó là biểu hiện tu như nào ạ?

*Hướng thiện thì sợ ác...,
Hướng chánh thì sợ tà...,
Hướng tịnh thì sợ động...,*

...

Hãy rộng rãi để buông bỏ, khi bản thân đã được 1 nội lực đủ mạnh, thì tự sẽ dung thông được các pháp, không sợ hãi, lo lắng, ăn năn... gì nữa. Tất cả pháp..., "chúng chỉ là chúng", tâm ta thì như như Tịnh Tịnh, giác sáng trí huệ,... .

Lời tâm sự số 2497

*Trong đời nhiều khổ đau và cạm bẫy..., thế nhưng, người nào có thể **đản tránh** được hết những khổ đau và cạm bẫy... ấy, mà vẫn có thể **cống hiến** được cho đời thật nhiều giá trị và ý nghĩa..., thì kẻ đó mới thực sự là kẻ mạnh, là bậc thánh trí, anh hùng... ở đời.*

Lời tâm sự số 2498

Từ sáng đến tối, ngày này sang ngày khác, tháng này qua tháng khác, năm này qua năm khác..., nếu con "không nói, không nghĩ, không nhớ..." đến "cái tôi" của con, "phiền não" của con, "tội lỗi" cũng như "nghiệp báo"... của con. Tất cả đều chuyển về 1 trạng thái tâm tĩnh lặng, giác sáng, Thanh Tịnh..., thì 10 phương Chư Phật... đều tán thán con.

Lời tâm sự số 2499

Chân Tâm của con, chính là sự giác ngộ và giải thoát. Chứ sự giác ngộ giải thoát của con, nó không hề phụ thuộc vào pháp mà con đang hành, đang thực tập, hay lời mà con nói, việc mà con làm..., tất cả những thứ ấy, chỉ là sự vận hành tự nhiên bởi NGHIỆP của con. Xoay lại Chân Tâm, thì vạn pháp giai không ngay rồi đấy.

Lời tâm sự số 2500

Các con đều là những đứa trẻ cùng tử, lang thang, ngụp lặn... trong bể khổ... . Như Lai không đến để cứu vớt con, ta đến để **chỉ điểm** cho con về sự thật, để con biết cách tự cứu chính mình. **BIẾT MỘNG, TỈNH MỘNG, THÌ MỘNG ĐÃ TAN RỒI.**

Lời tâm sự số 2501

Nếu con **chưa tỉnh mộng**, thì Phật, Bồ Tát... cũng chỉ là những nhân vật, hình ảnh giả lập... trong giấc mộng của con. Nếu con **đã tỉnh mộng**, thì ngay cả 1 chữ Phật, 1 hình ảnh Bồ Tát... cũng không còn.

Lời tâm sự số 2502

Như Lai và con bình đẳng về tâm tánh, về tất cả mọi thứ... . Ta chưa bao giờ cầu xin ở con điều gì, thì con cũng đừng cầu xin ở ta điều gì, thì lí bình đẳng kia mới đúng đắn. Con à, những ai cầu xin ta đủ điều, đều là những người "**đã đánh mất chính mình**", hạ thấp chính mình, chấp vọng bỏ chân,... .

Lời tâm sự số 2503

Có 4 bậc thầy có thể **chữa lành tâm hồn** cho con 1 cách siêu việt.

Đứng thứ 4, là các bậc **A La Hán**... .

Đứng thứ 3, là các bậc **Bồ Tát**... .

Đứng thứ 2, là các vị **Phật**... .

Đứng đầu, **LÀ CHÍNH CON**.

Lời tâm sự số 2504

Như Lai tạo ra vũ trụ, con cũng là người tạo ra vũ trụ, tất cả đều cùng tạo ra vũ trụ cả,... . Ta cũng kết thúc được vũ trụ, con cũng vậy, và tất cả đều có thể,... . **Tạo ra ở đâu? ở sự khởi tâm động niệm. Kết thúc ở đâu? trở về Chân Tâm thì liền kết thúc.** Ai cũng có thể khởi tâm động niệm, và ai cũng có thể trở về Chân Tâm. **Sự ẩn hiện của vũ trụ..., chỉ là sự có mặt hay vắng bóng của ý niệm nơi con mà thôi.**

Lời tâm sự số 2505

Con không cần phải tạo ra bất kì **1 phản ứng tâm lí** nào đối với các sự vật, hiện tượng... xung quanh cuộc sống của con. Tất cả đều chỉ cần **tâm Chánh Niệm**(tức là ở trong Thực Tại), thì đó là sống đạo rồi đấy, là giải thoát rồi đấy.

Lời tâm sự số 2506

Chấm dứt luân hồi, không có nghĩa là con không còn tái sinh, mà là con không còn phiền não, khổ đau... trên sự tái sinh nào nữa, tự tại tùy duyên... trên mọi sự tái sinh kế tiếp để có thể đem chánh pháp của Như Lai tới khắp mọi nơi con có thể.

Lời tâm sự số 2507

Đứng trước mọi cảnh duyên mà con phiền não, khổ đau..., thì đó là khổ đế, tập đế..., là con đang tạo thêm nghiệp, chìm trong nghiệp... của con. Nếu con không phiền não, khổ đau..., thì đó là diệt đế, đạo đế... . Tánh giác của con khi đang hiện tiền, thì chả có gì gọi là nghiệp... của con cả.

Lời tâm sự số 2508

Con có thể dừng lại những lời nói mang tính trách móc, tri triết... người khác được không?. Bởi ta chỉ muốn nghe con nói được những lời từ ái từ trong trái tim của con, tới ta và tới tất cả... . Chỉ có vậy, mọi người ở bên nhau mới cảm thấy thật nhẹ nhàng, ấm áp, và có được 1 cuộc đời thật hạnh phúc và ý nghĩa,...

Lời tâm sự số 2509

Con phải lo cho nhiều người, nhiều thứ quá nên không tu được Ạ, giờ phải làm sao cắt đứt các nhân duyên thừa thầy?

Các duyên, dù là với mình thì cũng chỉ là sự vận hành chung của các pháp trong đại tự nhiên, mình tu thì cứ tu, xả

bỏ phiền não trong tâm là đủ, lo thì cứ lo, vì không mình bạch được chỗ này nên cảm thấy dính mắc, chứ thực sự chúng ta vẫn có thể tu được, dù là phải đối diện với bao nhiêu nhân duyên, sự nghiệp,... . Hãy dùng 1 Bản Tâm Thanh Tịnh, giác sáng mà đi trong đời, thì bao nhiêu trướng ngại cũng sẽ vượt qua,... .

Lời tâm sự số 2510

Cuộc đời buồn quá ạ, sao tự nhiên con người phải tham lam?

Cuộc đời không có buồn, mà là lòng người buồn vì cuộc đời thô. Tham nhiều thì khổ nhiều, tham ít thì khổ ít, không tham thì không khổ. Có những bậc tu hành đạt đến không tham, không sân, không si..., họ đâu có khổ gì với cuộc đời nữa đâu.

Lời tâm sự số 2511

Khi con đi đến tận cùng của pháp, thì con chỉ còn duy nhất 1 "thể tánh giác sáng", ở trong đó không còn 1 ý niệm về khổ, không, vô thường, hay vô ngã... gì nữa. Tất cả phiền não... xem như "1 đồng giác" và đã ném bỏ đi rồi, con chỉ còn "1 thể giác sáng tròn đầy, Thanh Tịnh tuyệt đối".

Lời tâm sự số 2512

Nếu con còn dù 1 khái niệm, ý niệm về vũ trụ vạn hữu..., thì mọi nhận định đó chỉ mang tính chất tương đối, dù cho là chánh kiến thì cũng chỉ mang tính chất tương tự, gần đúng, bởi tất cả pháp đều hư rồi, nên đương nhiên không có khái niệm đúng tuyệt đối về bất kì pháp nào cả,... .

Lời tâm sự số 2513

Có phải pháp không của riêng ai, và đạo cũng không của riêng ai, phải không ạ?

Có 6... thứ không của riêng ai, là Đất, Nước, Gió, Lửa, Hư Không(5... yếu tố này là pháp), và cả Tánh Giác(chính là Đạo)..., chúng không của riêng ai cả. Tuy nhiên, mỗi chúng sinh vạn vật... đều cấu tạo bởi chúng, thiếu 1 thứ thì không có gì tồn tại cả, vì vậy, chúng không của riêng ai, nhưng cũng là của chung của tất cả, gọi là Đại Pháp Thân,... .

Lời tâm sự số 2514

Tất cả các pháp môn đều chỉ là phương tiện phải không ạ? Con chưa hiểu, mong thầy giảng rõ ạ?

Nếu đã là Phật rồi thì có cần pháp môn không? là không đúng không. Vì chưa thành Phật nên mới cần có pháp môn để tu, nên rõ ràng nó là phương tiện rồi còn gì. Nói nặng 1 chút thì chính pháp môn, kinh sách... là trưởng ngại cho Bản Tâm Thanh Tịnh của con được hiển lộ hoàn toàn.

Lời tâm sự số 2515

Thưa thầy, tu niệm phật, tu thiền định... thì đi đến nhất niệm, nhưng vì sao có nhất niệm thì về cõi trời, mà cầu vãng sanh thì về cõi tịnh độ ạ?

Bởi vì tiêu chuẩn vãng sanh về cõi tịnh độ là phải có tín có nguyện(cầu), có tín thì niệm phật mới nhất tâm, hay nhất niệm được đó, khi đó cầu vãng sanh thì sẽ được vãng sanh.

Còn không cầu vãng sanh thì chỉ là có được 1 nội tâm an định mà thôi, có niệm thì có định,..., nó sẽ tương ứng với các cõi lành nếu biết tu tâm(xả bỏ tham sân si... là nhân của 3 đường dữ), tu phước(hành thiện)... thì được về đó(3 đường lành),... .

Lời tâm sự số 2516

Dạ thưa, 33... vị tổ thiên tông, trực chỉ Chân Tâm kiến tánh thành Phật. Vậy các tổ đã trở về với Chân Tâm Phật tánh hoàn toàn rồi, thì đã là Phật rồi ạ?

Nếu các vị đạt đến vô tham, vô sân, vô si... thì các vị là Phật rồi, **Phật là 1 Bản Tâm Trong Sáng, không có tham sân si... mà thôi.**

Lời tâm sự số 2517

Mong thầy khai thị thêm về tiến trình từ nhất niệm qua vô niệm ạ?

Nhất là 1, là sự tập chung vào 1 thứ(như tâm biết(nhà thiền), hoặc tâm niệm(tịnh độ),...). Thì khi tập chung vào 1 thứ thì mọi phiền não... sẽ lắng đọng lại, **khi lắng đọng đến cùng cực thì là nhất niệm.** Tuy nhiên, ở mãi chỗ nhất niệm thì sẽ không linh động, không tư duy, không làm được gì được nữa, cũng vì còn nhất niệm, tức "còn 1 niệm thì không phải là Bản Tánh". Để Bản Tánh hiển lộ thì phải buông cái nhất niệm đó ra, trở lại trạng thái vô niệm, tức thể tánh hiển lộ, không niệm không vật... gì nữa,... . Từ nhất buông ra thì thành vô, khi đó biết mà không biết, niệm mà không niệm... . Quá trình mà nói đó, chỉ đơn giản là 1 tâm buông ra, để tâm trở về trạng thái hoàn toàn Tịnh Tịnh, Rỗng Lặng... ban đầu mà thôi

Lời tâm sự số 2518

Nào ngờ đạo ấy ở trong Như Lai 1 cách thật đơn giản và Trong Sáng, chẳng cần tìm cầu mà vẫn hằng hiển lộ, kẻ tu hành nào có mệt mỗi chút nào đâu.

Lời tâm sự số 2519

Phật, không hình không tướng, không danh không sắc,... . Phật, không tên gọi, không tự xưng,... . Hết thầy những kẻ tự cho mình là thần, thánh, Phật, Bồ Tát..., con phải biết rằng, họ còn dính tướng, chấp tướng..., họ đang luẩn quẩn trong ngũ ấm ma,... .

Lời tâm sự số 2520

Ngôi vị thánh con chẳng màng, thì con mới có thể đứng ở ngôi vị thánh ấy. Ngôi vị Bồ Tát con chẳng màng, thì con mới có thể đứng ở ngôi vị Bồ Tát ấy. Ngôi vị Phật con chẳng màng, thì con mới có thể đứng ở ngôi vị Phật ấy.

Lời tâm sự số 2521

Cái tôi rụng rồi, thì cái của tôi không còn. Bản ngã trừ rồi, thì cái của bản ngã cũng tiêu tan,... . CHỈ CẦN CON TRỞ VỀ VỚI BẢN TÂM TỊCH LẶNG, SÁNG SUỐT..., THÌ MỌI PHƯƠNG THỨC HÀNH TRÌ, PHÁ BỎ BẢN NGÃ... ĐỀU KHÔNG CẦN DÙNG ĐẾN NỮA.

Lời tâm sự số 2522

Từ phẩm vị của chúng sinh trong lục đạo mà lên phẩm vị Phật cách nhau bao xa?. 1 ý niệm, chỉ cách nhau đúng 1 ý niệm mà thôi. Nếu con "hoàn toàn buông bỏ" thì tánh Phật liền hiện tiền. Tất cả lục đạo, thập pháp giới..., chỉ cần 1 niệm là có thể buông bỏ được rồi.

Lời tâm sự số 2523

Hiếu thương là dạng phép màu.
Xóa tan cơn giận buộc rằng ngàn năm.
Tha thứ biến hóa âm thầm.
Giúp con độ lượng, tâm hồn rộng thênh.

Lời tâm sự số 2524

Từ Bi là gốc giải nạn duyên.
Trí tuệ đa môn liễu thoát phàm.
Dũng tâm xóa tan mọi tà ám.
Chan hòa tam pháp sống ung dung.

Lời tâm sự số 2525

Ví dụ mình tu mà trong tâm muốn đi đúng lời Phật dạy..., mong cầu này nọ, thì có phải là tâm tham không ạ?

Đúng lời Phật dạy thì không có mong cầu gì hết, kể cả là mong cầu thành Phật. Ở đây không nói đến đối tượng của tham, mà là tâm tham vẫn còn, tâm tham còn thì vĩnh viễn không thành tựu được gì cả.

Lời tâm sự số 2526

Ai cũng phải vật lộn với cuộc sống này hết, có điều vật lộn nhiều hay ít, là do tham vọng của chính con. Nếu con có thể tiết chế được bản thân, biết rõ phước phần của mình, thì 1 đời trôi qua mới êm đềm và bình an.

Lời tâm sự số 2527

*Quê nhà của con, là 1 vùng đất nào đó,... .
Quê nhà của người Quân Tử..., là khắp đại địa,... .
Quê nhà của Ta, là "khắp thái hư" này,...*

Lời tâm sự số 2528

Tâm tình của con rộng lớn như thái hư..., thì tham, sân, si... chẳng còn. Sở dĩ tham, sân, si... trong lòng con luôn dấy khởi, bởi tâm tình còn nhỏ bé quá, nhìn mọi thứ qua 1 cái lỗ nhỏ, thì không thể nào thấy rõ được, lại sinh bám chấp, ảo tưởng, và bản ngã... . Phật, Bồ Tát... có tấm lòng rộng lớn như "biển cả không bờ", cho nên mới yêu thương được chúng sinh vô hạn, và có trí tuệ biến hóa vô biên để giáo hóa chúng sinh khắp các cõi,...

Lời tâm sự số 2529

Thầy ơi, mình đọc kinh nào để cho người nhà tu theo mình sớm vắng sanh ạ?

Người tu hành theo Phật là tu cho chính mình, chứ không phải tu thay cho người khác. Khi mình tu có đức, có trí... rồi, thì tự có được 1 năng lượng tốt, người xung quanh sẽ được

ảnh hưởng tốt theo, chứ không phải ngồi trì tụng hồi hướng... cho người khác mà cầu mong họ thay đổi. Tốt nhất là lo phần của mình trước, tự lợi xong mới lợi tha, tự giác xong mới giác tha... được.

Lời tâm sự số 2530

Thầy tu theo pháp môn nào ạ? Nguyên thủy hay là đại thừa?

Ta có 2 câu trả lời, 1 là ta tu tất cả pháp môn (vô lượng pháp môn thế nguyên học), 2 là ta không tu theo pháp môn nào cả (không chấp trước các pháp),... .

Lời tâm sự số 2531

Giới sinh ngay thẳng,...

Định sinh vĩnh hằng,...

Tuệ sinh viên mãn,...

Lời tâm sự số 2532

Giới, tự đã ngay thẳng.

Định, tự đã vĩnh hằng.

Tuệ, tự đã viên mãn.

Lời tâm sự số 2533

Có 2... loại giới định tuệ,... .

Một là: "**tùy dụng giới định tuệ**"(tức sự tinh tấn, Chánh Niệm, tỉnh giác... do lập ra phương pháp tu mà có, gọi là chế giới định tuệ...), đây chưa phải là giới định tuệ chân thật, đây chỉ là giới định tuệ của pháp sinh diệt, **phải cố gắng** tinh tấn, chuyên cần tu hành... mới có, có thể gọi là giới định tuệ vô thường.

Hai là: "**tự tánh giới định tuệ**"(tức tâm Thanh Tịnh, giác sáng...), có tính tự nhiên, như như... của Phật Tánh. **Phật Tánh** tự nó đã sẵn có giới định tuệ chân thật, chưa hề sanh, cũng chưa diệt bao giờ, không nương theo pháp, không sanh diệt theo pháp,... .

Lời tâm sự số 2534

Như vậy, ta cũng có 2 loại Chánh Niệm.

1 là: "**TÙY DỤNG CHÁNH NIỆM**", là Tỉnh Thức trên các pháp, không bị các pháp chi phối, dẫn dắt..., thấy rõ sự vận hành, sinh diệt của các pháp, thấy rõ sự đến đi của các nhân duyên để không bị trói buộc, hay tạo tác,... .

2 là: "**TỰ TÁNH CHÁNH NIỆM**", là loại Chánh Niệm không nằm trong phương pháp chế định, nó **luôn hằng hữu Chánh Niệm cùng với sự trường tồn của tự tánh**, hành giả ngộ được Chân Tâm, tự tánh của mình, thì tự nhiên mà có sự Chánh Niệm chân thật này, **không hề cố gắng** mà tự có, tự phơi bày..., đây mới thật sự là công năng phá bỏ phiền não, nghiệp tướng... 1 cách "triệt để",... .

Lời tâm sự số 2535

*Tùy dụng giới định tuệ, khi đạt đến viên mãn thì chính là tự tánh giới định tuệ. 2... loại này tuy 2 mà 1, không hề có danh giới. Khi phiền não, vô minh... hoàn toàn chấm dứt, thì sự tùy dụng cũng chấm dứt, **buông tất cả pháp rồi**, thì liền trở về với bản thể như như của con.*

Lời tâm sự số 2536

*Cũng như vậy, TÙY DỤNG CHÁNH NIỆM khi đạt đến viên mãn, thì cũng chính là TỰ TÁNH CHÁNH NIỆM, 2 loại này tuy 2 mà 1, cùng 1 tính chất mà chỉ khác **năng lực, sức thể hội**,... . Sự Chánh Niệm của tự tánh, không phải ở việc "**có pháp hay không có pháp**" thì mới có Chánh Niệm. Có pháp hay không có pháp, thì sự Chánh Niệm chân thật của tự tánh ấy cũng **luôn hằng hữu, không biến mất**... . Khi con buông ra "**tất cả pháp**", thì chỉ còn lại **Bản Tâm** luôn **giác sáng, Chánh Niệm**..., dùng tâm ấy mà đi trong các pháp thì vô ngại tự tại, chiếu phá sinh tử tới tận cùng, đạt đến vô sanh vô diệt,...*

Lời tâm sự số 2537

Tâm Thanh Tịnh chính là tâm Chánh Niệm của con, ngay khi Chánh Niệm thì liền Thanh Tịnh, ngay khi Thanh Tịnh thì là con đang có Chánh Niệm.

Lời tâm sự số 2538

Cho trò hỏi, khi tâm chỉ còn cái thấy biết không tác ý nữa, phải dụng tâm ấy như thế nào ạ?

Dụng tâm chính là tác ý rồi. Đã không khởi niệm, chỉ còn cái thấy biết không tác ý, lại còn đi hỏi phải dụng tâm như thế nào?.

Lời tâm sự số 2539

THIỀN, là tên gọi khác của CHÁNH NIỆM. Khi con Chánh Niệm tức con đang thiền, khi con thất niệm tức con không trong thiền. Thiền, chỉ đơn giản là như thế thôi, không pha trộn thêm gì nữa cả, thì con mới sống trong thiền, trong Chánh Niệm được.

Lời tâm sự số 2540

Cho con hỏi, Chánh Niệm là như nào ạ?
sống với thể tâm Thanh Tịnh, trong lặng, sáng biết rõ ràng mà không động, không khởi tâm tác ý hay can thiệp..., không chạy theo, hay suy nghĩ theo phiền não, vọng tưởng... thì đó là Chánh Niệm.

Lời tâm sự số 2541

Làm thế nào để có tuệ giác ạ?
"Làm thế nào", thì vĩnh viễn không có tuệ giác. Mà "không làm thế nào cả", chỉ buông ra tất cả phiền não, tham, sân, si... thì tánh giác mới hiển lộ, trong tánh giác ấy tự có giới, định, và "tuệ(tuệ giác)"... "chân thật, đầy đủ, và viên mãn..."

Lời tâm sự số 2542

Thưa thầy, khi 1 người không còn tham, sân, si, phiền não, khổ đau... thì có thể chấm dứt được luân hồi sinh tử chăng?

Bản Tánh vốn không có sinh, cũng không có tử... . Khi 1 người sống được với Bản Tánh của mình, thì ngay đó không còn sinh tử rồi. Tham, sân, si, phiền não... chính là những chủng tử luân hồi... . Không còn tham, sân, si, phiền não... thì đương nhiên sự sinh tử chấm dứt, đừng nghi hoặc gì về điều này,... . Tuy nhiên, sinh tử chấm dứt ở đây là sinh tử của các chủng tử nghiệp, "theo nghiệp mà sinh", vẫn có trường hợp của các vị Phật, Bồ Tát... "theo nguyện" mà sinh để giáo hóa..., thì sinh tử này không phải là sinh tử của luân hồi lục đạo, mà là sinh tử của "tứ thánh pháp giới"... , họ vô ngại tự tại..., khi không còn hạnh nguyện gì, công đức viên mãn..., thì tự tại nhập đại Niết Bàn(tức trở về hoàn toàn với tự tánh, bản thể... 1 cách tuyệt đối, gọi là sự "tịch diệt"...).... .

Lời tâm sự số 2543

Thưa thầy cho con hỏi, nguồn gốc của tham sân si... là do vô minh hay duyên khởi của nghiệp?,... .

Tham, sân, si... chính là vô minh, nếu minh(tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng) thì không có tham, sân, si... nữa. Khi chấp có vạn pháp, thì mới thấy có duyên khởi tương tức qua lại... với nhau, nếu thấy được vạn pháp giai không, hay thực tướng vô tướng của các pháp ấy... rồi, thì lấy pháp gì mà duyên?,... . Bởi thế vô minh là gốc, là căn bản của sinh tử... . Vì sao vô minh? Là do "bất giác mà khởi niệm", niệm ấy chính là vô minh. Vô niệm thì là minh, là tỏ..., tự tánh của chúng sinh vạn vật chính là vốn vô niệm, vô vật, vô pháp... như thế.

Lời tâm sự số 2544

Dạ thưa, vô niệm, là sau khi mình đã nhất niệm rồi mới tới vô niệm có phải không ạ?

*Từ vô lượng phiền não... cần có phương pháp như thiền, mật, tịnh... để mà nhất niệm lại. Niệm phật thì nhất niệm vào câu A Di Đà Phật. Niệm chú thì nhất niệm vào câu chú. Thiền thì nhất niệm vào công án, đề mục... . Chữ nhất nghĩa là 1, chữ vô nghĩa là 0, tu hành là từ vô lượng phiền não... làm sao nhờ phương pháp thì còn lại 1 niệm thôi, thì niệm ấy gọi là nhất niệm. Rồi khi nhất niệm rồi, **BUÔNG CÁI NHẤT NIỆM ĐÓ ĐI** thì liền **VÔ NIỆM**. Vô niệm, chính là "tự tánh, bản thể... chung" của chính mình và vũ trụ vạn vật vốn dĩ là vô niệm, vô vật... . Trở về đó thì tất cả là cùng chung 1 Pháp Tánh gọi là **ĐẠI ĐỒNG**, là **NHẤT NHƯ**, là **PHẬT**,... .*

Lời tâm sự số 2545

Thật ra, sự tu hành không nhất thiết phải qua nhất niệm, thứ lớp..., mà **1 BUÔNG LÀ SẠCH SẼ**, từ vô lượng phiền não 1 buông liền là vô niệm, 1 niệm cũng không còn. **Con phải dũng mãnh mà buông ra tất cả pháp**, chứ không phải **BUÔNG TAY TRÊN MÀ ĐỠ TAY DƯỚI**, không nở buông... thì không thể vô niệm (tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng tuyệt đối) được.

Lời tâm sự số 2546

Thưa thầy, cho con hỏi pháp tâm truyền tâm lại có người nhận được, lại có người không, nguyên nhân là do đâu ạ?

1 ngôi nhà có cửa khóa lại, thì người bên ngoài không vào được, vậy nếu ngôi nhà đó **không có cửa**, thì chẳng phải **ai cũng ra vào tự do?** Người... sờ dĩ không lãnh hội được chân pháp vô pháp, bởi trong tâm bị cánh cửa của **vô minh, phiền não**(tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...) ngăn che. Nếu buông tất đi, tức đập tan cánh cửa đó(tánh mình hiển lộ, tánh phật hiển lộ thì **tánh tánh tương thông**), thì tự nhiên sẽ lãnh hội được **pháp chân thật** của Phật,... .

Lời tâm sự số 2547

Có phương pháp tu, thì sẽ đưa đến nhất niệm, và còn tạo ra đủ thứ trải nghiệm, thể chứng... . **Vô phương pháp tu**, thì sẽ thành vô niệm, vô tu thì vô chứng, không còn chấp nặng vào trải nghiệm, thể chứng... nào cả. "**Chỉ có phật thừa duy nhất, chứ không có thừa nào khác,..., chỉ có 1 Bản Tánh Thanh Tịnh duy nhất, chứ chẳng có cảnh giới nào khác là thật cả,..., hoặc là phiền não, vô minh..., hoặc là Thanh Tịnh, Trong Sáng..., chứ chẳng có thứ nửa vời nào là đạo viên mãn ở đó**". Nếu con hiểu được lời này, thì ngàn kinh muôn luận chẳng còn dính mắc, muôn pháp đến đi chẳng còn trướng ngại,... .

Lời tâm sự số 2548

Tại sao lại gọi là ngài Thuyền ạ?

Thuyền hay Thiên, chỉ là **đặt cho nó 1 cái tên** cho 1 phương pháp tu tập, hay lắng tâm... mà thôi.

Lời tâm sự số 2549

Hành trình tiếp theo của thầy là gì ạ?

Đi đến đâu, từng bước chân đều biết rõ đến đó, là sống trọn vẹn với Thực Tại, tùy pháp vận hành. Bước thứ 2 ta còn không nghĩ tới, hướng gì là 1 hành trình dài?.

Lời tâm sự số 2550

Đối với 1 người đã ngộ Phật Tánh nơi mình rồi, thì tam tạng kinh điển chỉ là 1 đồng giấy vụn, vạn lời giáo huấn chỉ là những lời sáo rỗng,... .

Lời tâm sự số 2551

Vạn pháp luôn diễn bày 1 cách hoàn toàn tự nhiên, con thấy nó, thì con chẳng phải nó rồi. Con phải biết thoát ra, luôn Tỉnh Thức, đừng để dính mắc, hãy cứ để nó vận hành như nó là chính nó.

Lời tâm sự số 2552

Khi ta chưa tu, ta nghĩ rằng đúng sai ở đời không phân biệt được.

Khi ta tu 1 thời gian rồi, ta nghĩ rằng đúng sai có thể phân biệt được, đúng là đúng, sai là sai..., không thể lẫn lộn được, cái gì cũng có tính tuyệt đối của nó chứ.

Cho đến bây giờ, ta lại nghĩ như ban đầu, rằng đúng sai... chỉ là 1 mối quan hệ tương tức, chuyển hóa cho nhau, chúng còn nằm trong thế giới tương đối, nhị biên... thì chẳng thể

khẳng định rành rẽ ra được, "chấp đúng hay chấp sai...", chỉ là 1 dạng chấp trước đối với vạn pháp vô thường, giai không, sinh diệt... .

Khi con đã trải qua 3... tầng thứ nhận thức ấy, thì tâm trí của con mới trở nên tĩnh lặng, không còn tranh đua, háu thắng, hay cho rằng mình đúng, sai... gì nữa.

Lời tâm sự số 2553

Thưa thầy, khi còn nhỏ con chưa biết chữ, vậy đến khi biết rồi, những lời dạy khi xưa không có ạ?

Những lời dạy tốt đẹp đương nhiên là vẫn có giá trị trong thế giới này, nó vẫn tốt đẹp theo 1 cách nào đó, nên theo chứ, nhưng theo mà không để dính mắc 1 pháp, trong tâm luôn được Thanh Tịnh, Rỗng Lặng 1 cách "tuyệt đối"... thì mới là con đường của sự giác ngộ và giải thoát.

Lời tâm sự số 2554

Con đang sống một đời sống tại gia, cùng làm việc để nuôi dưỡng gia đình. Thầy có thể cho con biết, con nên bắt đầu từ đâu không ạ?

Đúng ở đâu thì bắt đầu ở chính chỗ đó, và luôn luôn như vậy, đó là hằng sống ở THỰC TẠI HIỆN TIỀN, tức sống với tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng. Được như thế thì tại gia hay xuất gia... chẳng phải trướng ngại. TÙY DUYÊN DIỆU DỤNG, DIỆU DỤNG TÙY DUYÊN.

Lời tâm sự số 2555

Cho con hỏi, hiện tiền và hiện tại có thể hiểu như thế nào ạ?

THỰC TẠI HIỆN TIỀN thì đầy đủ nghĩa hơn, nghĩa là luôn sống Tỉnh Thức, sống với Chân Tâm thấy biết Thanh Tịnh ngay tại bây giờ, ở đây. Còn hiện tại là thuộc về khái niệm của thời gian, là quá khứ, hiện tại, và tương lai. **Phiền não khổ đau thì tồn tại trong thời gian, không gian...**, nó không thể tồn tại trong **THỰC TẠI HIỆN TIỀN**, vượt thoát không thời gian..., nơi mà tâm tánh đang hiển lộ.

Lời tâm sự số 2556

Hãy nhớ, thân xác của con chỉ là để cho con mượn nó mà hiểu về thân thọ tâm pháp, hay vũ trụ vạn vật,... . Khi con đã hiểu ra sự thật đó rồi, thì con sẽ trở về được với **THỰC TẠI HIỆN TIỀN**, hoàn toàn có thể buông bỏ được thân kiến, tri kiến, tà kiến... nơi con 1 cách triệt để, và đạt đến mức độ tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng 1 cách viên mãn.

Lời tâm sự số 2557

Năng lượng định tâm, hay mức độ Thanh Tịnh... của con, nó không phải chỉ ở công phu lúc ngồi thiền, hay tụng niệm... mà có. Mà nó là cả 1 quá trình tinh tấn Chánh Niệm, thường sống trong tâm Rỗng Lặng, Trong Sáng... qua nhiều năm tháng tinh cần... mới có được. Chúng có quan hệ nhân quả với nhau, Chánh Niệm là nhân, Chánh Đẳng Chánh Giác là quả, Rỗng Lặng Trong Sáng... là nhân, Tịnh Tịnh là

quả,... . Nếu con biết vun bồi mỗi ngày, thì các mức độ của thiền định, hay tâm Thanh Tịnh... không chỉ hiển hiện trong lúc con công phu, mà còn thường hiển hiện ở trong các oai nghi đi, đứng, nằm, ngồi... khác. Như Lai đã trải qua TRƯỜNG KIẾP CÔNG PHU, nay đã ở chỗ Tịnh Tịnh, Chánh Đẳng Chánh Giác..., mãi mãi không rời khỏi vị trí đó nữa.

Lời tâm sự số 2558

Tâm của con tịnh, nhưng chưa chắc con ở trong TỨ THÁNH PHÁP GIỚI đâu, mà phiền não, tập khí... vẫn chất chồng phía sau đấy, chưa thể đoạn sạch... . Tâm tịnh thì tịnh độ tịnh, tâm tịnh chính là cực lạc, đúng là thế, nhưng chưa đủ. Con có Chân Tâm, thì vô lượng Chư Phật, Bồ Tát... ĐÃ THÀNH TỰU, họ cũng có Chân Tâm, TÙY TÂM SỞ HIỆN thì cái sở hiện của họ là Cực Lạc Quốc Độ, cái sở hiện của con coi chừng vẫn là Lục Đạo Luân Hồi đấy... . Đừng vội cho rằng, Quốc Độ của các vị đó không có, có hay không có..., tư tưởng của con chẳng thể đặng, chẳng thể DUYÊN tới. Con phải dùng tâm Thanh Tịnh mà cảm nhận, khi con đầy đủ trí tuệ, phẩm hạnh, phước duyên... thì 10 phương Chư Phật hiện khắp các cõi, tịnh độ ngập tràn tam thiên..., TRƯỚC MẮT CỦA CON.

Lời tâm sự số 2559

Ở nơi đó, có 1 vị Phật cùng chúng Đại Bồ Tát... đang giáo hóa đấy, con có tới đó không?. Hành trang để con mang theo, là chỉ cần duy nhất 1 câu A Di Đà Phật mà thôi, ta đi cùng với con nhé.

Lời tâm sự số 2560

Trời đất sinh con, ắt có chỗ dùng, con hãy biết sức mạnh của con nằm ở đâu, trời đất dùng con ở chỗ đó đấy, hãy tập chung để phát huy bản thân. Người đời nói, kẻ tài năng thường bị kìm kẹp trong xã hội này, không ngóc đầu lên được..., nhưng nếu con thật sự tài năng, thật sự nỗ lực..., thì không ai có thể kìm kẹp con được cả, giống như Đức Phật vậy đó, dù trời có sập thì vẫn tìm được cách mà đục lỗ chui lên. "Người Quân Tử không sợ gian khó, trướng ngại..., mà chỉ sợ chí khí đã nguội lạnh. Phần thưởng quý giá, sẽ không bao giờ dành cho kẻ lười biếng và yếu đuối,...".

Lời tâm sự số 2561

Rồi cuộc đời sẽ dạy cho con những bài học cần thiết, chỉ có tự mình trải qua trông gai, thì con mới thấu tột sự khổ ở đời, thấu tột KHỔ ĐỂ mà ta đã chỉ cho con, từ đó con mới tin tưởng vào chánh pháp ở nơi ta.

Lời tâm sự số 2562

Lại nữa, khi con đã phải trả giá đắt cho những tập khí, thói quen... của con, tức TẬP ĐỂ, thì con mới có thể nghĩ đến việc từ bỏ nó đi. Quy tắc còn lại mà con giữ gìn để sống, lại là chẳng có quy tắc... nào nữa cả.

Lời tâm sự số 2563

Khi con đã từ bỏ hết mọi thói quen, tập khí... của mình rồi, thì tự nhiên thân tâm được thanh thoát, tự do..., đó là DIỆT ĐỂ rồi vậy.

Lời tâm sự số 2564

Khi mọi phiền não, tập khí... đã chấm dứt, con sẽ ở **trạng thái tĩnh lặng không niệm khởi**, thật sự là không có 1 niệm khởi nào đấy (chứ không phải chỉ là sự Tĩnh Thức trên niệm, hay không suy niệm trên niệm... đâu), cái đó gọi là sự **TỊCH TĨNH, NIẾT BÀN**, hay là **ĐẠO ĐẾ**.

Lời tâm sự số 2565

Tính từ lúc Đức Phật Thích Ca Mâu Ni **nhập Niết Bàn, đến nay là 2567 năm**. Nếu mỗi năm ta nói 1 lời, thì cũng là lời thứ 2567. Chúc cho hết thảy chúng sinh **sớm ngày giác ngộ, lợi hóa quần sanh, trả ơn Chư Phật**,... .

Lời tâm sự số 2566

Như Lai vì **nướng theo vô lượng Chư Phật, Bồ Tát... dạy bảo từ trường kiếp** mà được thành tựu. Trước khi ta **tự lực** thì đã nhờ **tha lực ở giáo lý của các ngài rồi**. Bởi vậy, người **thật sự khiêm hạ** hiểu rõ, **tự lực và tha lực là đồng hành với nhau**, nếu tách rời thì sẽ chẳng có vị Phật nào ra đời cả, con hãy biết như thế mà **khiêm hạ lại**, thì sự tu hành của con **mới tiến bộ vững chắc**.

Lời tâm sự số 2567

Người ngày nay **sở dĩ tu hành chậm chạp, loạn tưởng...**, bởi mới hiểu được chút kiến thức, đọc được ít sách vở... **đã vội cho rằng, tự bản thân mình có thể đi tới ngôi vị chánh đẳng Chánh Giác, phải sạch sự Từ Bi dạy bảo của các đấng từ ân**.

Lời tâm sự số 2568

6 ba la mật, 10 ba la mật, hay vô lượng... ba la mật đi nữa, đều chỉ cần 1 tâm buông xả mà thôi. Khi con xả li hết mọi tri kiến, tham vọng, ảo tưởng, tâm bám chấp..., thì con hoàn toàn trở về với tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... nơi con. Chân Tâm ấy, chính là nguồn cội của vô lượng ba la mật, của vô lượng thiện pháp, hạnh nguyện,....

Lời tâm sự số 2569

Khi ta thành Phật, ta sẽ quay lại gieo duyên, hóa độ... cho tất cả những nhân duyên với ta từ trong vô lượng kiếp, dù chỉ mới gặp 1 lần, thân bằng quyến thuộc với ta, người giúp đỡ ta, hay là hãm hại ta..., ta không bỏ sót người nào cả... Chỉ cần có nhân duyên, thì ta đều tận tâm tận lực đi cùng các vị, từ lúc các vị phát tâm hay chưa phát tâm tu hành... cho đến khi chúng đắc quả vị Chánh Đẳng Chánh Giác.

Lời tâm sự số 2570

Khi ta thành Phật, nhất định sẽ dùng nguyện lực mà biến hiện ra 1 cõi cực lạc, học tập theo Phật A DI ĐÀ và các vị Phật khác... mà tiếp độ chúng sinh đủ tín nguyện cầu vãng sanh. Sự tình cần của con là tự lực..., sự tiếp độ của ta là tha lực..., tự lực cùng tha lực hợp lại làm 1 (thân tâm nhất như, hay tánh tướng nhất như...), thì bất cứ cõi nước cực lạc nào, con cũng đều có thể đến được (cũng tức là thể nhập được Phật Tánh, hay chúng ngộ tâm Rỗng Lặng Trong Sáng,...).

Lời tâm sự số 2571

Tất cả mọi loại trí tuệ, tri kiến... trong thế gian, đều từ các loại định tâm mà ra, dù là chánh định, tà định, thậm chí là tưởng định..., cũng đều có 1 tác dụng phản tỉnh nhất định nào đó đối với người đang trong quá trình học tập, đều có thể giúp cho con hoàn thiện chánh trí và chánh tâm,... . Nếu con có thể va chạm vào hết những thứ trí tuệ, tri kiến... đó, mà vẫn giữ được tâm Chánh Niệm, Định Tĩnh, Trong Sáng..., thì con sẽ không bao giờ bị các loại định đó chi phối. Con hãy để các pháp vận hành 1 cách hoàn toàn tự nhiên, chỉ cần QUAN SÁT, NHÌN THẤU, VÀ BUÔNG BỎ... thôi, không cần phải can thiệp, đó là con đã có được sự tự do, tự tại, giải thoát... liền rồi đó.

Lời tâm sự số 2572

Thật ra, mọi loại tri kiến... của thế gian, dù là vô thường... đấy, nhưng lại có ích cho con. Nếu là các vị Phật với nhau, thì họ thông suốt, thấu tỏ, chẳng ai cần nói với ai lời vô thường nào cả, họ thường trú trong Thực Tại, Niết Bàn. Chỉ khi tiếp xúc với chúng sinh, thì pháp thế gian vô thường mới sinh ra làm phương tiện, giữa Phật, Bồ Tát... với chúng sinh, hoặc giữa chúng sinh với nhau,... . Cho nên, trước khi con là bậc Chánh Giác, có Tâm Bồ Đề viên mãn..., thì đừng nên phỉ báng... 1 pháp nào của ai cả, bởi tất cả chỉ là nhân duyên, "đến để giúp con phản tỉnh", con không thể là người vong ơn bội nghĩa được. "Không biết ơn các pháp, là vong ơn bội nghĩa. Sanh phản ứng tham, sân, si, mạn, nghi... cho tâm, là vong ơn bội nghĩa rồi".

Lời tâm sự số 2573

Phản tỉnh, rõ biết, buông xả, li tham, đoạn diệt, an tịnh, chánh trí..., Niết Bàn.

Lời tâm sự số 2574

Ngày nắng lên rồi, *bên ngoài* thật mát mẻ, *trong tâm* con cũng thật mát mẻ. Chúc con 1 ngày mới an lành.

Lời tâm sự số 2575

Khi chưa tu, người thiện, lời thiện... thì ta yêu thích..., còn người ác, lời ác... thì ta căm ghét... lắm.

Khi tu được 1 thời gian rồi, người thiện, lời thiện... thì ta đồng thuận..., người ác, lời ác... thì ta bỏ mặc... .

Đến bây giờ, người thiện người ác, lời thiện lời ác..., hết thấy ta *chẳng còn động tâm* nữa, chỉ rõ *biết trong tình thương vô bờ*. Vạn pháp ơi, hãy cứ tự nhiên mà trôi chảy.

Lời tâm sự số 2576

Con đừng hiểu lầm, *sự chứng đạo* là phải hiểu biết hết tam tạng kinh điển, hay thuyết pháp thao thao bất tuyệt... . *Sự chứng đạo*, đôi khi lại "*chẳng hiểu biết gì cả*", mà chỉ "*lặng lẽ sống với tâm tịch lặng*", thế là đủ rồi đấy, trọn vẹn rồi đấy, xem là *chứng đạo* rồi đấy. Tất cả các pháp hư giả chẳng phải đạo, rời tất cả các pháp ấy mới thực là *đạo chơn thật*. Có pháp hay vô pháp... chỉ đơn giản là 1 duyên sự... mà thôi, không liên quan gì đến Bản Tâm Thanh Tịnh.

Lời tâm sự số 2577

Đi như Phật đi, Nói như Phật nói, Làm như Phật làm, Thương như Phật thương,... . Con làm được như thế 1 ngày, thì con bình an, hỷ lạc... 1 ngày, con làm được như thế 1 đời, thì con bình an, hỷ lạc... được 1 đời,... .

Lời tâm sự số 2578

*Khi con đã hiểu biết thật nhiều, đã trải nghiệm đủ thứ ở đời..., đầu tiên con sẽ cảm thấy **thật sự là chán ghét cuộc sống này...** . Nhưng nếu con có thể **mở rộng lòng Từ Bi** của mình ra, thì con **bắt đầu yêu thương tất cả lại...** một cách **thật nhẹ nhàng, điềm nhiên, chẳng trạc...**, đó là sự trưởng thành của 1 con người cần có.*

*Và nếu con có thể **THỰC TẬP CHÁNH NIỆM**, thì những **cảm thọ** ghét hay thương..., cũng sẽ **dần không tồn tại** trong tâm trí của con, con sẽ tiến dần đến 1 trạng thái tâm của sự **tĩnh lặng, Trong Sáng...**, và dần tới mức tuyệt đối. **TA GỌI ĐÓ LÀ TRUNG DUNG, TRUNG ĐẠO.***

Lời tâm sự số 2579

*Khi con cảm thấy mình tài giỏi mà **chưa làm được việc gì lớn lao**, thì con phải biết rằng: Việc lớn lao, hay đại sự, đại nghiệp... **phải hội tụ đủ 4... yếu tố** cơ bản sau:*

1: là tài năng, con phải tài năng hơn thật nhiều nữa, chứ không dừng ở đó, tài năng thật sự thì không có giới hạn,... .

2: là con phải đủ phước báo, con phải hành thiện, tu dưỡng... với tâm vô tư, Trong Sáng... .

3: là con phải đủ bề bề quyền thuộc để trợ giúp cho mình, cùng với con thực hiện, chứ không thể 1 mình con mà thành tựu, Phật cũng phải như thế... .

4: là con phải có đủ nhân duyên với chúng sinh, mà con đã gieo duyên trong từng kiếp,... .

...

Tất cả các yếu tố đó hợp lại đủ mạnh, và đúng thời điểm... thì tài năng, nguyện ước... của con mới phát huy ra được. Con đừng có tâm nóng vội mà chán nản, nhụt chí... đấy nhé.

Lời tâm sự số 2580

Người tài, chưa chắc đã có Đức, tài ấy chưa chắc sẽ làm ra việc tốt đẹp, được người yêu quý,..., nhưng người có Đức thì chắc chắn sẽ có Tài, tài ấy nhất định sẽ làm ra những điều tốt đẹp cho người khác, cho xã hội, và người khác sẽ yêu quý... . Đức là gốc, tài là ngọn, thì tài ấy mới là thực tài của mỗi con người,... .

Lời tâm sự số 2581

Trong con luôn có 4... loại trí tuệ:

1: là trí tuệ đi theo(người bình thường...): nghĩa là sự học hỏi trí tuệ, kinh nghiệm... của người khác để sống và làm việc,... .

2: là trí tuệ tái tạo(người có tri thức, trình độ,...): là lúc con biết sử dụng 1 cách có chọn lọc và bổ xung thêm cho phù hợp với cuộc sống của mình,... .

3: là trí tuệ nhân bản(học giả, triết gia...): là khi con học 1 mà biết 10, con có thể dựa vào nền móng cũ mà xây dựng lên những thứ tương tự như thế,... .

4: là trí tuệ sáng tạo: là trí tánh của con hiển lộ, phát huy diệu dụng bất khả tư nghì..., loại trí tuệ này chỉ có bậc thánh trí, đã vào trong pháp giới tứ thánh mới có được(hàng Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật,...).

Lời tâm sự số 2582

Chánh Niệm có 3... mức độ:

1: là **CHÁNH NIỆM ĐI SAU**: tức là khi sự việc, cảm xúc, vọng tưởng, phản ứng của tâm... xảy ra rồi, thì con mới thấy rõ, đó là người bình thường... thường hay như vậy... .

2: là **CHÁNH NIỆM Ở GIỮA**: tức là con vừa khởi tâm, hay lời nói vừa thốt lên, chưa dứt ý dứt lời, hay những cảm xúc, phản ứng của tâm... vừa nhớm ló trong tâm, thì con đã nhận ra rồi và buông bỏ..., đây là mức độ Chánh Niệm đã lớn hơn, khi con bắt đầu biết **THỰC TẬP CHÁNH NIỆM có kết quả**,... .

3: là **CHÁNH NIỆM ĐI TRƯỚC**: tức là trong tâm con đang Chánh Niệm, có lực Chánh Niệm mạnh rồi, thì những phiền não, cảm xúc, phản ứng... chưa kịp khởi lên rõ ràng thì con đã thấy nó rồi, bị lực Chánh Niệm thiêu đốt rồi,..., nên con sẽ trở nên **trầm lặng, điềm nhiên, và kiểm soát được mọi thứ**,... .

Lời tâm sự số 2583

Như Lai có nhiều **niêu cơm** nóng hổi lắm, ta mời con đến cùng ăn với ta.

Như Lai cũng có nhiều **pháp vị** lắm, ta mời con đến thưởng thức nhé.

Lời tâm sự số 2584

Những gì mà ta truyền lại cho con, chẳng phải là thứ Như Lai vẽ ra bằng sự ảo tưởng,... . Mà nó là những kinh nghiệm ta rút ra từ chính những khổ đau trong ta từ trường kiếp sinh tử,... . Và con cũng vậy, khổ đau của con càng lớn, thì trí tuệ của con cũng càng lớn. Những gì mà con trải qua trong trường kiếp, là thứ tạo ra con ngày hôm nay.

Lời tâm sự số 2585

Cá có ở trong nước, nhưng nước không sinh ra cá,... . Cũng như thế, tất cả chúng sinh, vạn vật, sắc tướng... đều nằm trong Phật Tánh Thanh Tịnh của con, nhưng Phật Tánh không sinh ra thứ gì cả,... . Bởi vì con chấp niệm nơi trần cảnh mà xuất hiện ý niệm ở trong tâm, nếu ngay chỗ 6 căn tiếp xúc với 6 trần mà con không sinh niệm, thì ở trong tâm liền Rỗng Lặng, Thanh Tịnh, Trong Sáng..., không còn hình ảnh phản chiếu của tâm đối với vũ trụ vạn vật ở bên ngoài nữa,... .

Lời tâm sự số 2586

Như Lai ở nơi tánh, Như Lai cũng ở nơi tướng,..., nơi tướng sanh tâm, nơi tánh hiện bóng. Tâm diệt thì bóng tan, trong lặng và thấu suốt,... .

Lời tâm sự số 2587

Thầy giảng về “Không, vô tướng, vô tác” đi ạ?

Không: là Tánh Không, là sử dụng tâm Rỗng Lặng Trong Sáng của mình để sống, để tu,... .

Vô tướng: là đối với tất cả tướng trạng, sắc thái..., đều thấy được bản chất hư giả... của chúng như chúng không hề tồn tại, mà chỉ còn tâm Rỗng Lặng Trong Sáng(hay Chân Tâm Thanh Tịnh),... .

Vô tác: là không khởi tâm động niệm, dù ở trong bất kì hoàn cảnh nào, cũng vẫn giữ được tâm Rỗng Lặng Trong Sáng ấy, không can thiệp vào hết thầy pháp, hãy để pháp vận hành 1 cách tự nhiên như nó là chính nó,... .

Lời tâm sự số 2588

Những gì mà ta truyền lại cho con, nó chỉ như 1 giọt nước trong biển nước mênh mông vô tận ở trong ta, ta không thể nói hết được đâu,... . Thế nhưng, chỉ cần con trở thành 1 giọt nước thôi, con cũng có thể hòa nhập vào cái mênh mông vô tận ấy, vào bể tánh Thanh Tịnh trùm khắp tất cả, vô biên, vô số,... . Như Lai và con, cùng ở chỗ ấy.

Lời tâm sự số 2589

Ai cũng muốn được tôn trọng, ai cũng muốn được yêu thương..., phải không con?. Vì vậy, nếu con muốn tất cả tôn trọng con, thì trước hết con phải tôn trọng được tất cả, giống như Phật vậy đó. Người khác không tôn trọng con, không thương con..., bởi ở góc ngách nào đó trong tâm hồn của con, “con còn không tôn trọng được họ, không thương được họ mà thôi”,... .

Lời tâm sự số 2590

Chánh pháp của Như Lai, mở ra thì vô lượng vô biên, thu lại thì nửa câu không có.

Lời tâm sự số 2591

Con phải biết tiết kiệm 6 căn.

Thế nào là tiết kiệm 6 căn?

Nhìn những thứ đáng nhìn, nghe những thứ nên nghe, ngủi những thứ cần ngủi, nếm những thứ cần nếm, xúc chạm những thứ cần xúc chạm, nghĩ những thứ hữu dụng,... . 6 căn của con, giống như 1 công cụ vậy, nếu biết giữ gìn, không phung phí... thì sức khỏe của 6 căn rất khỏe mạnh. Nếu con không biết tri túc..., thì nó cũng nhanh hư như những đồ vật con dùng thôi. Mắt thì mờ đi, tai thì điếc, mũi mất mùi, lưỡi mất vị, chân tay thì tê bì, xúc chạm mất cảm giác, nghĩ ngợi thì vọng tưởng tràn ngập, trở nên ngu si,...

Lời tâm sự số 2592

Tự tâm vốn không niệm,
Xưa nay vốn là vậy,
Chẳng buông đã tự lià,
Chẳng lập pháp lập ngôn,
Thường thường nơi tịch lặng,
Kẻ ấy CHÂN GIÁC ĐẠO.

Lời tâm sự số 2593

Ta hằng ngày truyền pháp,
Truyền pháp không có pháp,
Không có mà nhận được,
Người ấy được truyền pháp.

Lời tâm sự số 2594

Không Đức không trang nghiêm,
Không Trí không hanh thông,
Không Phước khổ muôn đường,
Kẻ tu cần có đủ,
Bằng 3 nghiệp Thanh Tịnh.

Lời tâm sự số 2595

Tâm ta chẳng có pháp,
Tâm con chẳng có pháp,
Đó là Tâm Tâm pháp,
Cứ thế như vậy truyền.

Lời tâm sự số 2596

Cây Bồ Đề già rồi,
Nay phải về Nguồn TÂM,
Tinh túy trải muôn phương,
Ắt có kẻ lãnh hội,
Chẳng tại gia, xuất gia,
Tiếp nối huệ mạng Phật,
Muôn đời không ngừng dứt.

Lời tâm sự số 2597

Từ **Nguồn TÂM** chói sáng,
Bất cứ khi nào cần,
Vì con, ta thị hiện,
Con đừng lo lắng nhé,
Ta vẫn luôn ở đây,
Nơi **THÂN** và **TÂM** con,
Không có sự cách trở.

Lời tâm sự số 2598

Như Lai và con ấy,
Bên nhau trong trường kiếp,
Cùng trải ỨC sóng gió,
Qua muôn trùng khổ đau,
Nay đã nhận ra nhau,
Cả càn khôn vụn vỡ,
Niềm vui nào sánh được?.

Lời tâm sự số 2599

Ta luôn bên cạnh con,
Ở trong từng sắc na,
Bởi tình thương nhiều lắm,
Chưa khi nào rời đâu,
Ta và Con không khác,
Ta chưa từng Sinh Diệt,
Con chưa từng Đến Đi.

Lời tâm sự số 2600

Con nói đi, Như Lai phải làm như thế nào nữa, thì con mới chịu tu hành?. Ta sẽ làm tất cả, dù khổ cực bao nhiêu, để con có thể bước chân vào được ngôi nhà chánh pháp của Như Lai.

Lời tâm sự số 2601

Người đố kị với Như Lai nhiều lắm, bởi họ thấy trí tuệ của họ không bằng ta..., nhưng họ đâu biết rằng, TA CHƯA BAO GIỜ NGỪNG YÊU THƯƠNG TẤT CẢ, chưa từng nghĩ xấu cho ai, chưa từng nói lại ai 1 câu gây tổn thương,... . Ta chỉ mong cho tất cả, đều có được Đức Hạnh và Trí Tuệ của Như Lai. Tâm Bồ Đề viên mãn rồi, thì Ta hay Người... đều tan vỡ, mọi tướng Nhân, Chúng Sinh, Thọ Giả... đều chẳng còn, lấy đâu ra ý niệm so sánh, hơn thua???,... .

Lời tâm sự số 2602

Chỉ cần 1 người trong lòng họ luôn muốn đem điều tốt đẹp cho người khác, thì họ có làm trò ma quái... gì đi nữa, thì thứ ma quái đó vẫn có thể giúp ích cho những nhân duyên của người đó. Các pháp chẳng có đúng sai, con đừng nhìn phiến diện mà đánh giá chủ quan đối với 1 người nào cả,... .

Lời tâm sự số 2603

Ngược lại, nếu 1 người trong lòng có tâm cơ đối với người khác, không muốn người khác tốt lên..., thì cho dù dáng vẻ, lời nói, cử chỉ có như ông Phật Sống đi nữa, thì những thứ họ làm ra, đều là gây tổn hại cho người khác mà thôi, đến cuối cùng là họ tự hại chính bản thân của họ.

Lời tâm sự số 2604

Tham, sân, si, ngã mạn, danh lợi,... thì cũng đều phải chết. Vậy con chọn thuận theo tự nhiên ạ?

Trong Thuận Theo Tự Nhiên..., có tham, sân, si, ngã mạn, danh lợi... chẳng?

Lời tâm sự số 2605

Tư tâm là gì vậy thầy?

Tư tâm, là suy nghĩ cá nhân, cũng là vọng tưởng, phiền não... của chính mình,...

Lời tâm sự số 2606

Tư tâm với tâm tư có khác nhau gì không ạ?

Có khác chút. Tâm tư dành để nói về cảm xúc... nhiều hơn, còn tư tâm thì ngoài cảm xúc ra còn có cái ý đồ, mục đích, tư tưởng cá nhân... ở trong đó nữa.

Lời tâm sự số 2607

sống ở thế gian này muốn tất cả đều hài lòng, điều đó là không thể ạ?

Mình cứ *sống chân thành hết mình*, dù có *thiệt thòi 1 chút* nhưng chắc chắn sẽ *không có gì phải hối hận cả*, 1 đời trôi qua sẽ thật *bình yên và sáng khoái*,..., điều đó *giá trị* hơn rất nhiều,...

Lời tâm sự số 2608

Cho con hỏi, là thượng đế, chúa, hay mẫu mẹ... tạo ra con người ạ?

Không có vị nào tạo ra con người hết, là do *chính phiền não, ý niệm của mỗi người tạo nên*, "*vạn pháp từ tâm tưởng sanh*", *niệm niệm mà thành hình*,...

Lời tâm sự số 2609

Tại sao trong kinh nói, rồi con người sẽ quay trở về cội nguồn hết, vậy mục đích tạo ra con người để làm gì ạ?

Mỗi người đều có 1 *Phật Tánh, Chúa Tánh*..., "*trong Phật Tánh... ban đầu chưa có KIM THÂN PHẬT*", vì đó mà *bất giác* và thọ các tướng nhân, chúng sinh, vạn vật... khác nhau, đó là do *chính mình bất giác mà tạo*, chứ không ai tạo ra mình được hết. Nhưng rồi tất cả sẽ quay trở về cội nguồn bởi đó là *quê hương, gốc gác... của tất cả*, chừng nào "*luân hồi chán rồi*", *trải khổ đủ rồi*,... thì tự khắc tìm đường trở về, khi đó công đức tạo ra được sẽ "*xây dựng được cho mình 1 KIM THÂN PHẬT*(*năng lượng Phật*,...)", và sẽ "*không bị bất giác nữa*", vĩnh viễn thoát khỏi luân hồi lục đạo.

Lời tâm sự số 2610

Tại sao lúc ban đầu không để hư không là hư không ạ?

Hư không là không gian, không gian, thời gian cũng chỉ là ý niệm. **Chân không thì đúng, chân không chính là tự tánh, bản thể**, vô niệm thì là nó, có niệm thì có tướng, chẳng thể hiểu được,... .

Lời tâm sự số 2611

Cho con hỏi: Những thứ tạo nên quan điểm, bản ngã... là từ bên ngoài tác động vào (như giáo dục, tôn giáo, kiến thức, môi trường...), và bên trong mình từ ngũ uẩn, thì nó tạo ra sự dính mắc như thế nào ạ?

Tư tưởng, nhận thức, quan điểm... là do tâm mình **dính mắc vào trần cảnh** mà tạo ra. Ngũ uẩn là "**sắc, thọ, tưởng, hành, thức**", sắc là hình, tướng..., thọ, tưởng, hành, thức... nói về tâm. Khi 6 căn ở sắc tiếp xúc với 6 trần mà **khởi tâm**, thì sẽ sinh ra **các ý niệm, cảm thọ**..., chấp trước vào nó mà hình thành quan điểm, bản ngã..., và nó đưa vào **tàng thức hay a lại da thức** mà hình thành các chủng tử nghiệp ở trong đó,... .

Lời tâm sự số 2612

Cho con hỏi thế nào là Như Lai thiền và tổ sư thiền ạ?

Như Lai là tâm như như, Như Lai Thiền là sống với tâm như như, **Rỗng Lặng Trong Sáng**... đó, **đơn giản vậy thôi**. Tổ sư thiền là các vị tổ sư đã nhận được tâm như như, **Rỗng Lặng Trong Sáng** của mình mà lập pháp lập ngôn... để **dẫn dắt chúng sinh cũng dần thể nhận được tâm như như, Rỗng Lặng Trong Sáng**... của chính họ, đó là là Tổ Sư Thiền, và cũng là Như Lai thiền, **không có khác biệt**,... .

Lời tâm sự số 2613

Nếu con hiểu tường tận rằng: tất cả chúng sinh vạn vật... đều **CÙNG 1 PHÁP THÂN**, thì con sẽ **phát khởi được tâm đại từ đại bi**(thương tất cả như thương chính mình...), **phá được mọi ngã chấp**(tướng mình, tướng chúng sinh,...), **có được trí tuệ rộng lớn**(bởi tâm bao thái hư,...), và **có được vô lượng ba la mật, hạnh nguyện...**, nếu phát khởi thì đều được viên mãn...(bởi con sẽ làm vì chúng sinh, chẳng còn vì mình...).

Lời tâm sự số 2614

Nếu con hiểu tường tận rằng: tất cả chúng sinh, vạn vật... đều **CÙNG 1 PHÁP TÁNH**, thì con liền được **vô ngại tự tại**(bởi con luôn nhìn vào Bản Tánh của tất cả, không còn chấp tướng...), con được **diệu dụng tùy duyên**(không còn khởi tâm, phiền não... trong mọi sự...), và **tâm hằng Tịnh Tịnh, Niết Bàn...**(luôn ở tâm thái Rỗng Lặng Trong Sáng, dù trong tâm con hay trong cảnh trần...).

Lời tâm sự số 2615

Con phải vượt qua **4... sợ sệt hãi** trong việc tu hành của con, là **"sợ sinh", "sợ già", "sợ bệnh", và "sợ chết"...** . Nếu con **vượt qua** được 4... sợ sệt hãi này rồi, thì trong tâm con **hoàn toàn vắng lặng, bình yên,...** .

Lời tâm sự số 2616

Thưa thầy, ngồi thiền con nhận ra, thân này là giả tạm, do duyên hợp mà thành, con thấy ta không là gì cả, chỉ còn tâm trống rỗng, nhưng đặc biệt là có cái biết trong cái trống rỗng đó, phải không ạ?

Đúng rồi, dần thấy ra cảnh không, tâm cũng không, chỉ còn lại sự sáng biết của tự tánh nơi mỗi người mà thôi, Rỗng Lặng mà Tỉnh Sáng..., thì đúng.

Lời tâm sự số 2617

Cuộc sống có phải không thể theo ý mình, nên cứ vịn sự tùy duyên đúng không ạ?

Cũng không hẳn là mọi thứ đều không theo ý mình, mà còn tùy vào phước đức... của mỗi người, ví như người phước đức... ít thì có thể theo ý mình 2,3... phần thôi, phước đức... nhiều thì 6,7... phần là được theo ý mình chẳng hạn, phần còn lại thì vô như ý, bởi có sự tương tác nhân duyên, nghiệp báo... lẫn nhau của chúng sinh,..., đến Phật còn có chuyện vô như ý mà.

Nếu có thể chấp nhận mọi khổ vui... ở đời, không dính mắc vào bất cứ chuyện gì, thì sẽ đạt đến sự tùy duyên,... .

Lời tâm sự số 2618

Có phải người tu tại gia thì sẽ khó khăn... gấp đôi đúng không ạ?

Cũng chưa chắc, có người suôn sẻ, hanh thông,..., có người thì không,..., còn phụ thuộc vào phước, nghiệp... và nội tâm(trí tuệ, đức hạnh) của họ.

Lời tâm sự số 2619

Con bị rối loạn cảm xúc, hay lo nghĩ và vọng tưởng, nên cứ gặp khó khăn với thực hành Chánh Niệm ạ?

*Hãy tập **buông ra**, **buông cảm xúc**, **vọng tâm**, **lo nghĩ**,..., **buông luôn cả cái Chánh Niệm đó đi**. Không cần phải kìm giữ gì hết, **tâm hoàn toàn thư thái, thanh thoi, Rỗng Lặng**..., đó mới thật sự là Chánh Niệm. Còn **gượng gạo**..., thì đó chưa phải tâm thái của sự tu.*

Lời tâm sự số 2620

Tâm Trong Sáng bên trong, cuộc đời bên ngoài sẽ thênh thang đúng không ạ?

ĐÚNG VẬY!

Lời tâm sự số 2621

Thưa thầy, quy luật bên trong tâm phản chiếu bên ngoài phải không?

*Bên trong **TÂM(Chân Tâm)** không có quy luật nào hết(Bản Tâm vô nhất vật), mọi thứ chỉ là sự **dính mắc của tâm(vọng tâm)** đối với bên ngoài.*

Lời tâm sự số 2622

Tỉnh Thức là không còn dính mắc ạ?

ĐÚNG VẬY!

Khi Lời tâm sự số 2623

Các tướng bên ngoài, chỉ là hư giả, mọi quy luật bên ngoài chỉ là vô thường,..., **chấp nó thì dính vào nó, không chấp nó thì thoát khỏi nó**, khỏi mọi sự buộc ràng..., tuy vẫn sống với nó nhưng tự tại, **không khởi sân, si, vọng tưởng...** nữa.

Lời tâm sự số 2624

Các tướng bên ngoài, là danh vọng, vật chất tiền tài,... đúng không ạ?

Đúng vậy, và còn muôn loài vạn vật... nữa. Ở nơi tướng nơi cảnh đó mà **sanh tâm**, thì nơi Tâm Tánh của con mới **hiện bóng**, chứ trong Tâm Tánh thì không có gì cả(giống như người soi gương thì bóng của người hiện trong gương, chứ trong gương thực không có người nào cả), **không chấp tướng thì mọi thứ liền là giai không**, không có giá trị, **TƯỚNG BÊN NGOÀI DIỆT THÌ BÓNG TRONG TÂM TAN**, không còn sự phản chiếu, thì Tâm con trở lại sự **RỔNG LẠNG, TRONG SÁNG** sẵn có.

Lời tâm sự số 2625

Thầy tin có kiếp sau không ạ?

Chúng ta đang đi đến kiếp sau trong từng sắc na mà, cái thân này, **từng tế bào** đều đang sinh diệt trong từng sắc na, chứ không cần phải đến lúc tất cả các tế bào chết cùng 1 lúc,... thì mới gọi là đi đến kiếp sau,... . Nếu con **quán chiếu tường tận**, thì sẽ không còn nghi ngờ(Thân sinh diệt, nhưng Chân Tâm không hề sinh diệt). **Giây tiếp theo, là kiếp sau của giây phút hiện tại...**, và chúng ta vẫn đang tiếp diễn sinh tử trong từng giây, từng sắc na đó.

Lời tâm sự số 2626

Không thể biết trước ngày nào linh hồn rời xa thể xác này thầy nhỉ?

Nếu có ngày linh hồn(danh, tự tánh) rời xa thể xác(sắc, tướng), thì linh hồn đó vốn đâu có dính mắc gì vào thể xác đâu?, và nó cũng "đúng là như vậy thật", bởi chúng sinh chấp ngã mà Danh và Sắc, Tánh và Tướng... mới thấy dính mắc vào nhau, người thật sự giác ngộ thì họ sẽ minh bạch được Danh(Tánh) ra khỏi Sắc(Tướng)... của chính mình mà được tự tại, an yên,..., không còn sợ hãi rằng 1 ngày nào đó phải vứt bỏ sắc, hay thân xác của mình,... .

Lời tâm sự số 2627

Mục đích sống của thầy, là sự giác ngộ ạ?

Cái gì có mục đích, bản ngã mới có mục đích, vô ngã thì không có mục đích nào nữa cả.

Lời tâm sự số 2628

Thầy có thấy được sống làm người, mang thân người, là 1 đặc ân chứ ạ?

Ban đầu thì cũng thấy thế, nhưng sau thì không còn thấy thế, các bậc Thánh Hiền xưa nay đều xem có thân, tướng, là mằm mống của mọi sự khổ, "vô thân, vô tướng... mới là tâm thể vô vi, giải thoát". Mọi tướng nhân, chúng sinh, thọ giả... đều là ảo mộng.

Lời tâm sự số 2629

Vậy lúc chết đi, ta sẽ đi vào cảnh giới mà tâm ta đã tu tập phải không ạ?

Nếu *hướng mình* tới cảnh giới nào, *cần có cảnh giới nào để tu tập*, thì có thể sẽ đi đến đó. Còn nếu mình *không cần cảnh giới nào cả*, không cần đi tới đâu cả, thì sẽ không có cảnh giới nào để đi cả, không cần phải đi tới đâu cả nữa, *mà là nhận ra được THỰC TẠI HIỆN TIỀN, VÀ SỐNG VỚI NÓ*. Phật Tánh thì vô cảnh, vô tâm, vô đích đến,..., nếu có thể dừng lại tất cả tư tưởng thì mới có thể nhận ra được. "**THẬP PHÁP GIỚI CHÚNG SINH**, chỉ là từ tâm tưởng sanh, không tưởng thì không sanh, thập pháp giới cũng chẳng còn".

Lời tâm sự số 2630

Như vậy, chỉ có giây phút hiện tại mới là hiện hữu đúng không ạ?

Tất cả đều đang hiện hữu, chẳng cần tìm kiếm.

Lời tâm sự số 2631

Có phải mỗi người trong đời này đều đang học bài học của riêng mình, phải không ạ?

ĐÚNG VẬY, mỗi người đều đang học bài học của riêng mình, nếu có thể *quán sát thật kỹ*, sẽ nhìn ra **Tứ Diệu Đế ở trong cuộc đời của mình**, thấy rõ **THÂN THỌ TÂM PHÁP** của chính mình mà có được sự **Thức Tỉnh, Giải Thoát**, chẳng cần phải nhìn ra người khác, hay bài học của người khác thì mới được thành tựu,... .

Lời tâm sự số 2632

Thiền, là sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng ạ?
ĐÚNG VẬY!

Lời tâm sự số 2633

Tiến trình của Tâm Bồ Đề như thế nào ạ?
Bồ Đề Tâm, không có tiến trình gì để đạt được cả. Tâm Bồ Đề chính là Tự Tánh vốn tự tròn đầy đức năng, trở về tự tánh Thanh Tịnh của mình, thì Bồ Đề liền viên mãn. Nếu có tiến trình thì có dụng tâm, có thứ cấp..., thì đó là thiện của thiện ác đối đãi, không phải Bồ Đề. "Bồ Đề vốn không cây, vốn không pháp,..., vốn trong lặng và sáng suốt".

Lời tâm sự số 2634

Trở về Tự Tánh Thanh Tịnh nó gồm những yếu tố cơ bản nào ạ?
BUÔNG, buông cho đến lúc không còn gì để buông, ấy là **CHÂN TÂM**, ấy là **TỰ TÁNH**.

Lời tâm sự số 2635

Cả càn khôn trong ta đã **vụn vỡ**, giờ chỉ còn lại **khối thương**. Nếu mọi ngã tướng trong con cũng không còn, thì ta và con đã **cùng trở về nhà** rồi. Ngôi nhà của **THỂ TÁNH VÔ TẬN**, của **TỪ BI VÔ LƯỢNG**, và của **TRÍ GIÁC VÔ BIÊN**,... .

Lời tâm sự số 2636

Tình thương của Như Lai hiện hữu ở **trong từng tế bào** cấu tạo nên thân xác của con. Tình thương của ta hiện hữu ở **trong từng vi thể diệp lục** trong chiếc lá. Tình thương của ta ở cả **trong mỗi hạt bụi** lơ lửng trong không trung. Tình thương của ta **bao trùm thời gian, không gian vô tận**. Tình thương của ta ở **khắp muôn ức thế giới**. Tình thương của ta hiện hữu từ **quá khứ, hiện tại, vị lai, nơi mà con trải qua vô vàn kiếp sống**, ta cũng chưa từng rời xa con, ta chưa từng ngừng yêu thương con,... .

Lời tâm sự số 2637

Con phải **đập tan tư duy, vọng thức...**, những thứ đó đã làm **cản trở con thể nhận tự tánh Thanh Tịnh...** biết bao nhiêu kiếp sống rồi. Nay ta muốn con được **Tĩnh Thức**, không còn ràng buộc... . **HÃY BUÔNG TẤT CẢ ĐI NÀO, VÀ ĐẾN BÊN CẠNH NHƯ LAI.**

Lời tâm sự số 2638

DỪNG, HÃY DỪNG TẤT CẢ LẠI. Như Lai đã dừng từ rất lâu rồi, tại sao con còn chưa dừng được?

Lời tâm sự số 2639

Như Lai ở trong **TÂM** con, sẵn đủ tất cả mọi thứ, con còn **ĐI TÌM KIẾM** cái gì nữa vậy?

Lời tâm sự số 2640

Việc làm của người giác ngộ, là **làm mà như không làm**, làm hay không làm đều được cả, không dính mắc. Còn người chưa giác ngộ, thì làm hay không làm, **đều dính mắc, khởi phiền não**,... .

Lời tâm sự số 2641

Lợi ích của việc "**KHÔNG THAM**", là tấm lòng của con sẽ quảng đại, đức hạnh được vun bồi, lìa khỏi các ái, không còn sầu lo, không đọa ngã quý, biết tri túc, lại còn được sức khỏe, trẻ đẹp, và có trí tuệ quán chiếu các pháp đúng với bản chất của nó, bởi không còn tham đắm, dính mắc,... .

Lời tâm sự số 2642

Lợi ích của việc "**KHÔNG SÂN**", là tâm tánh của con trở nên tĩnh lặng, từ hòa, không gây ra mâu thuẫn, phiền não cho chính mình và người khác, tiêu trừ các ác tâm, cực đoan, tiến tới sự trung dung, trung đạo, không đọa địa ngục, lại còn được trẻ trung, năng động, tràn ngập sức sống, dẫu đi trong rừng đao biển lửa, hay kẻ thù tràn ngập mà thân tâm vẫn được an yên, có được hạnh phúc nơi tự thân của con,... .

Lời tâm sự số 2643

Lợi ích của việc "KHÔNG SI", là trí tuệ của con được phát sanh, thấy đúng thực tướng vô tướng của các pháp, dần thể nhận được Bản Tánh, thấu rõ nhân tâm, không đọa súc sinh, không còn phát sanh sầu lo, tâm thể hằng được Rỗng Lặng Trong Sáng, bản lĩnh ý chí kiên cường, không lung lay, thân tâm đều được khỏe mạnh, trường thọ... .

Lời tâm sự số 2644

Nếu con thật sự thấu hiểu vô thường, con sẽ "không tham". Nếu con thật sự thấu hiểu mọi sự đều là mành mống của khổ đau, con sẽ "không sân". Và nếu con thật sự thấu hiểu được tánh không của các pháp, con sẽ "không si mê, ảo tưởng",... nữa.

Lời tâm sự số 2645

Con mới biết mình bị ung thư, sắp tới có thể sẽ chịu nỗi đau về thể xác lẫn tinh thần rất nhiều ạ, làm sao để con vượt qua nó 1 cách nhẹ nhàng đây?

Hãy quán sự vô thường của thân, nó chỉ là giả hợp của đất nước gió lửa, cùng vọng thức trong tâm mà hình thành nên. Khi con thấy ra sự thật về thân tâm chỉ là hư ảo, quán thấy ngũ uẩn là giai không thì con liền vượt qua hết mọi khổ ách,... .

Lời tâm sự số 2646

Nhưng con còn trẻ tuổi quá, con chưa được trải qua tuổi già.

Có những em bé còn trong bụng mẹ, còn chưa được sinh ra đời thì đã **chết thai**, cho dù mình còn 1 ngày thì cũng nên **trân quý** và cảm thấy **may mắn** hơn rất nhiều người rồi. Cổ nhân có câu: "**sáng liễu đạo, chiều chết cũng cam lòng**", thì thay vì **khổ não với sinh tử** thì hãy **tự tại trên sinh tử** bằng việc liễu đạo. Và **muốn liễu đạo** thì **thành tâm học hỏi, tu tập** với quỹ thời gian ngắn ngủi trong đời còn lại, và biết đâu lại khỏi cả bệnh ung thư không chừng,..., **có phải ai bị ung thư cũng đều chết được đâu, cái chết còn phụ thuộc vào "thọ mạng, phúc đức..." của mỗi chúng sinh, chứ không hẳn chỉ ở bệnh nơi thân,...**

Lời tâm sự số 2647

Tính từ lúc **Đức Phật Thích Ca Mâu Ni** ra đời đến nay, là **2647 năm**, nếu mỗi năm ta nói 1 lời, thì lời này là lời thứ 2647. **Chúc cho Bồ Đề Tâm của con ngay lúc này cũng "được sinh ra, được hiển lộ"** mà tiêu dung hết phiền não, nghiệp trướng..., sớm được viên thành Chánh Giác.

Lời tâm sự số 2648

Tâm Từ Bi của con, có thể làm tan chảy hết mọi phiền não, khổ đau, u buồn... của người khác. Người có thể mang Tâm Từ Bi mà trải khắp nhân gian..., thì đích thực là Đệ Tử của Như Lai.

Lời tâm sự số 2649

Tâm ý **tự mãn, tự hào, tự phụ**... cũng sẽ làm tiêu hao phước báo của con, nó cũng chính là 1 dạng của **phiền não**,... . Người Quân Tử phải giữ mình **khiêm cung**, cho dù tài giỏi hay có công trạng lớn..., thì cũng không vì thế mà **đánh mất tâm Thanh Tịnh Trong Sáng** của mình.

Lời tâm sự số 2650

Vạn pháp thế gian, xuất thế gian..., đều **chuyển về TÂM CHÂN THÀNH, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG, CHÁNH GIÁC, TỬ BI**..., cũng có nghĩa là tất cả chúng sinh trong thập pháp giới, đều có thể trở về nguồn cội chung, làm Phật, làm Bồ Tát,... . Và trong đó có cả con nữa đó.

Lời tâm sự số 2651

Tu hành quan trọng nhất là **thực chất, ở chân thành**, chứ không phải **làm bộ làm tịch** cho kẻ khác khen ngợi,.. . Con phải thực chất, con phải chân thành, nếu không **đạo nghiệp của con chẳng thể lớn lên**.

Lời tâm sự số 2652

Chân thành ở **tâm ý**, chân thành ở **việc làm**, và chân thành ở cả **lời nói**,... . Con không được **tự lừa mình dối người** đâu, bởi **nhân sinh trôi qua nhanh lắm**, nếu con lãng phí thời gian vào những việc giả dối..., thì một đời của con đã sống **vô nghĩa** rồi. Như Lai thương tất cả chúng sinh một cách **bình đẳng**, nhưng Như Lai **chỉ nhận những con người chân thành** với chính họ là **Đệ Tử** mà thôi.

Lời tâm sự số 2653

Không sợ nhiều thói hư, tật xấu..., mà chỉ sợ không có **chân thành**. Có chân thành để tu dưỡng, thì vô lượng thói hư, tật xấu... cũng hết. Không có chân thành, thì những thói hư, tật xấu... chỉ tăng lên chứ không có giảm. Đường đạo của con không những ngăn lại, mà còn dài thêm. Bởi thế, chân thành là đức tính, là biểu hiện đầu tiên của người thật sự giác ngộ. Kẻ không chân thành, nhất định chẳng phải người giác ngộ, dù là 1 chút cũng chưa có.

Lời tâm sự số 2654

Dù con là 1 người bình thường, hay là 1 vị Bồ Tát đang hành đạo..., thì đối với chúng sinh, "**tâm tính nhạy cảm...**", con phải thật sự **cẩn mật, dè dặt** trong lời nói, việc làm... của con, 99 lời nói, việc làm... an ủi, từ ái, giúp đỡ..., nhưng chỉ cần 1 câu xúc phạm họ, không tôn trọng họ, khinh thường... họ thôi, thì tất cả đều sụp đổ, tan rã,... . **CON PHẢI THẬT BÌNH TÂM VÀ SÁNG SUỐT... ĐẤY NHÉ.**

Lời tâm sự số 2655

Như Lai có giống người cha già của con không?. Cha già của con có thể 1 ngày nào đó sẽ **mất đi**, chẳng còn bên con nữa. Những Như Lai đã ở bên con, từ khi con chưa sinh ra, cho đến lúc này, và cả khi con rời bỏ thế giới hư ảo, Như Lai vẫn luôn ở bên cạnh con đấy. Ta là 1 người cha già vĩnh hằng của con, bảo bọc và che chở cho con, khi con vẫn còn xuất hiện ở trong các hình tướng.

Lời tâm sự số 2656

Những người **tập khí, phiền não**... sâu dày, ta cũng rất **khó thay đổi**, chỉ mong các **thế hệ sau** của họ sớm biết **tu tập**, đừng để **tập khí, phiền não**... của mình **nuôi dưỡng** quá lớn, quá lâu rồi, **không thể buông bỏ, không nỡ buông bỏ**..., từ đó mà **đánh mất đi cơ hội** được sống với **tâm Trong Sáng và Thanh Tịnh** của mình, tu được hay không tu được, con hãy nhìn nhận ở **điểm này mà phản tỉnh ở nơi con**.

Lời tâm sự số 2657

Như Lai đã **8400**... **kiếp** nói lời ái ngữ, **KHÔNG DÁM** nói 1 lời **nặng nhẹ** đối với chúng sinh **chốn TA BÀ**..., vốn **CẢM TÍNH VÀ YẾU ỚT**... . Lời ái ngữ có thể **xoa dịu khổ đau, phiền não**, chí ít cũng là lời **an ủi, động viên**... nhau cùng sống, cùng làm việc, cùng **tu tập** với nhau, trong sự **hòa thuận và yêu thương**,... .

Lời tâm sự số 2658

Địa vị, quyền lực..., là do người **chế định** mà nên, ban đầu làm gì có ai có **địa vị, quyền lực**... gì đâu?. Bởi thế, nếu con **may mắn đứng ở vị trí có quyền lực, có địa vị**..., thì con phải **biết thương cảm** cho kẻ dưới, không vì **chỗ đứng** của mình mà **bổn cợt, chèn ép, ta đây**... với kẻ dưới, làm như vậy là **vô minh, là ngu si**... . Con phải **thay đổi** sao cho **thánh thiện lại**, con cũng phải **dạy bảo con cháu** của con **thánh thiện lại**. Thứ mà con để lại cho đời, phải là thứ **thánh thiện** ấy, chứ không phải để lại những **tập khí, phiền não**... cho kẻ sau **thừa hưởng, bắt chước**, mà **nhân rộng** ra những điều không tốt lành cho thế gian.

Lời tâm sự số 2659

AI CŨNG ĐANG TU MÀ, từ người phàm phu, bậc thánh Tu Đà Hoàn, bậc Duyên Giác, thậm chí là bậc Bồ Tát Đẳng Giác... thường cận kề bên Phật cũng vẫn là **ĐANG TU MÀ**. Cho nên, con phải **BIẾT CẢM THÔNG** đối với tất cả chúng sinh, không vì khuyết điểm của ai chưa buông được mà trách mắng, cười cợt, khinh thường... họ. Con đã trong sạch tuyệt đối như Phật hay chưa?, phải biết thông cảm cho tất cả, thì tất cả mới có thể thông cảm được cho con được. Người người được sống trong thế giới **BIẾT CẢM THÔNG...**, thì sẽ tràn đầy tình thương, gắn bó, và có cơ hội giúp đỡ cho nhau cùng được tiến bộ.

Lời tâm sự số 2660

Pháp của Như Lai là pháp viên mãn, viên dung, viên thông..., nhưng người phàm phu, thậm chí là hàng thánh trí trong pháp giới tứ thánh..., lại nhìn nhận qua 3... lăng kính của phiền não, là tâm vọng tưởng, tâm phân biệt, và tâm chấp trước... . Bởi thế, chữ Viên của ta bị bóp méo đi rồi, chẳng còn Viên nữa, tính chất **ĐẠI TRÍ** và **ĐẠI BI** cũng bị hạ thấp xuống, chỉ còn là **thiện ác** đối đãi... của thế gian, sinh ra sự dính mắc, phân chia cao thấp, và khổ đau... .

Lời tâm sự số 2661

*Muôn pháp của ta nói ra để làm gì?
Nếu con cứng nhắc, thì nghe xong liền uyển chuyển.
Nếu con ác ý, thì nghe xong liền Từ Bi.
Nếu con hẹp hòi, thì nghe xong liền rộng lượng.
Nếu con phiền não, thì nghe xong liền Thanh Tịnh.
Nếu con mơ màng, thì nghe xong liền Tỉnh Thức.
Nếu con hận thù, thì nghe xong liền tha thứ.
Nếu con ỳ trệ, thì nghe xong liền tràn đầy năng lượng.
Nếu con sống vô nghĩa, thì nghe xong liền thành người hiền
thiện, phát khởi được hạnh nguyện mà giúp đỡ tha nhân,... .
Và nếu con còn luẩn quẩn trong tri kiến, luân hồi..., thì nghe
xong liền thấy ra ánh sáng, Thực Tại, và đường đi để thoát
khỏi lũng bùn khổ đau ấy,... .*

Lời tâm sự số 2662

Bạch thầy, xin thầy dạy cho con thông, rằng phụng dưỡng cha mẹ mới là hiếu. Còn đại hiếu chính là trong gia đình, có người biết tu hành, niệm phật hồi hướng cứu giúp cứu huyền thất tổ..., vậy tại sao có người lại cho rằng, việc này là nói ngang thôi ạ?

Ai nói ngang thì chưa biết, người thật sự hiểu thì không cần phải nói, người không hiểu thì có giải thích kiểu gì cũng vô nghĩa,...

Tổ tiên luôn tồn tại trong chính mỗi người, mỗi người đều là sự tiếp nối của tổ tiên, và của cả Phật, Bồ Tát... nữa. Mình tu thì cũng tức là cả 1 ròng họ, 1 ròng sông ấy cũng tu, bởi có sự ảnh hưởng lẫn nhau, dù là trong thầm lặng không nói gì, thì cũng có 1 tác động vô hình nhất định. Việc của mình, là xoay vào trong tâm mà tu thì tốt, không cần quá chú ý

đến bên ngoài mà "đánh mất Chánh Niệm, đánh mất Thực Tại". Tâm mình tịnh, thì tâm bố mẹ tịnh theo, thậm chí cả ròng họ... của mình cũng tịnh theo luôn,... .

Lời tâm sự số 2663

Thầy cho con hỏi về nghi thức sám hối, oan gia. Về phần cúng thực như nước, cơm chay..., sau khóa tụng niệm, thức ăn cúng thực đó mình ăn uống được không ạ?

Không sợ thì cứ ăn bình thường. Sợ thì cho chó, mèo, kiến, chuột... ăn.

Lời tâm sự số 2664

Niệm kinh Phật thì tạo phước được đúng không ạ?

Nếu **chỉ mình niệm** thì có lợi ích cho mình, ảnh hưởng được những người có duyên với mình,..., nếu việc niệm đó xung quanh có chúng sinh gần gũi thì họ cũng phần nào **được phản tỉnh**, từ đó họ có sự **chuyển hóa thân tâm**..., thì đó cũng xem là **mình tạo phước cho họ**, và cho chính mình,... .

Lời tâm sự số 2665

Thưa thầy, có NIẾT BÀN không ạ?

Ta không biết!

Lời tâm sự số 2666

Theo con biết, thì vạn vật đều không. Vậy thì khi quán tâm mình không có gì như cây, như đá sao ạ?

"Vạn vật, vạn pháp... đều không, nhưng nhân quả... bất không". Nếu cho là không hết, mà không màng nhân quả thì dễ tạo 3 nghiệp của thân khẩu và ý. Phải thấu tướng không của các pháp để không dính mắc, trong tâm thì định tỉnh Trong Sáng, không còn tạo nghiệp thì mới đúng.

Lời tâm sự số 2667

Con thực hành theo pháp gì để không phải là sỏi đá khô cần ạ?

Thân của mình cũng chỉ là đất nước gió lửa, là ngũ uẩn giai không,..., nhưng Tự Tánh Phật trong mình thì bất không, nó hằng sáng biết, có trí tuệ và Từ Bi... vô lượng. Sỏi đá, xác thân... chỉ là tướng hư huyền bên ngoài, chứ không phải Tánh Phật luôn Rỗng Lặng Trong Sáng. Cho nên, luôn sống với tâm Rỗng Lặng Trong Sáng của mình thì chẳng phải là sỏi đá khô cần.

Lời tâm sự số 2668

Con muốn thực hành Từ Bi, bố thí, nhẫn nhịn, lễ bái Phật, thiền định, và đọc tụng kinh chú... thì có đúng không ạ?

Hãy cứ thực hành những gì mình học hiểu, qua đó tự sẽ chiêm nghiệm được bài học của chính mình.

Lời tâm sự số 2669

Nếu con có thể thấy được **PHÁP THÂN Phật**, thấy được **CHÂN TƯỚNG** vô tướng của Như Lai, của Chính Con, thì con không còn tâm sợ hãi cái chết, sợ hãi sinh tử nữa, bởi con biết rõ, cái thân giả tạm bên ngoài chỉ như chiếc áo thô, mất chiếc áo thì đâu có tiếc rẻ gì đâu, cái thân chân thật của con là **Pháp Thân Bất Tử** cơ mà.

Lời tâm sự số 2670

Để hòa thuận với người..., buộc con phải **BIẾT CẢM THÔNG**, và **KHÔNG TRÁCH MÓC...** ai bất kì điều gì cả. Mọi suy nghĩ, việc làm... đều chuyển về sự **TỪ BI** và **THA THỨ...** "như con đối với chính con vậy", thì mọi chuyện đều sẽ có hướng giải quyết tốt đẹp cả.

Lời tâm sự số 2671

Để có thể cảm thông và không trách móc ai cả..., thì đối với **vạn pháp**, con phải thấy được bản chất vô thường, tính không... của nó, thì tự nhiên con sẽ chẳng còn thấy cái gì là đúng hay là sai trong các pháp nữa, mà sinh ra sự tranh đấu của bản ngã với nhau. Và nếu lòng Từ Bi của con xuất hiện được ở trong từng **ngóc ngách của tâm ý, lời nói, và việc làm...**, thì tự nhiên con cũng không còn trách móc... ai điều gì cả, cho dù là họ có làm như thế nào đi nữa thì cũng xem là **điều hiển nhiên trong sự vận hành tự nhiên của PHÁP**, "thấy biết như nó chỉ là nó, thì không còn dính mắc...".

Lời tâm sự số 2672

Tâm con được **Rỗng Lặng** thì sẽ có **Đại Trí**, Tâm con được **Trong Sáng** thì sẽ có **Đại Bi**,... . Có **Đại Trí** thì không còn dính mắc vào **Pháp**, vào **Tướng**, vào **sự việc**... mà được **uyển chuyển, hanh thông**,... . Có **Đại Bi** thì không còn **phiền não, hận thù, và khổ đau**,... mà được **an nhiên, tự tại**,... .

Lời tâm sự số 2673

Mọi chuyện đều có thể giải quyết 1 cách **êm đềm, khéo léo**..., không nhất thiết phải **vồ vập, hô to nói lớn**..., như thế là thể hiện 1 **nội tâm nông cạn, trí tuệ nhỏ bé**... . Người **Quân Tử** bởi **hiểu thấu nhân sinh**, chỉ là **thoáng qua, vô thường**..., cho nên mọi chuyện trong thế gian, chỉ xem như **bọt bóng bé nhỏ** trong hư không, **chẳng có gì là to tát cả, nên trong lòng tự nhiên **thênh thang, tĩnh tại****,... .

Lời tâm sự số 2674

Chân pháp vô pháp, chân tướng vô tướng, chân ngôn vô ngôn,... . Nếu con có thể **tường tận**, thì **TÂM con và TÂM Phật** liền **đồng với nhau chẳng khác**.

Lời tâm sự số 2675

Cây ngay thì không sợ chết đứng, họ **sẵn sàng chết đứng** bởi **khí phách hiên ngang**, họ **chết đứng cũng bởi tiểu nhân hãm hại, đứng ngay quá, đơn độc quá mà bị đốn gục**... . Con có **sợ việc làm cây ngay không?**, con có **đủ khí phách để sống ngay thẳng mà làm ngọn đèn sáng chói trong thế giới bất công này không?**, con có **bản lĩnh đó không???**

Lời tâm sự số 2676

Người Quân Tử luôn sống vì người khác mà chẳng vì mình, họ luôn chiến đấu để chiến thắng tham, sân, si... trong lòng, luôn chiến đấu để chiến thắng các ác đến với tập thể, dân tộc, đất nước, xã hội..., họ là 1 lá chắn hiên ngang, sừng sững trong lòng mọi người... . Cái giá phải trả của họ để làm 1 người thanh bạch... cũng đắt lắm, nhưng họ chịu đựng được, đơn giản, là BỞI HỌ LÀ 1 NGƯỜI QUÂN TỬ.

Lời tâm sự số 2677

Làm người Quân Tử, Hiền Nhân... có đóng góp to lớn cho đời, minh bạch cho đời,..., thì phần thưởng của họ ở thế gian không ai tặng lại được, phước lớn quá thì phải sanh thiên, sanh về cõi lành, cõi cực lạc..., phước thế gian... không đủ để trả cho họ. Bởi vậy, con không cần phải sợ việc làm người ngay thẳng, không dám bỏ đi những tính toán, ích kỉ, vụ lợi.. cho mình, hay kìm kẹp, triệt hạ tài năng..., chẳng còn dám nghĩ đến người khác, nghĩ đến dân tộc, quốc gia, xã hội..., thậm chí là cho toàn nhân loại, chúng sinh..., như vậy thì con mãi mãi là người phạm phu tầm thường, chịu ách muôn kiếp trong lục đạo luân hồi, chẳng biết lối ra,...

Lời tâm sự số 2678

Như Lai cũng đơn độc lắm, không ai hiểu ta cả. Ta đơn độc ở trong thế giới loài Người, ta đơn độc ở trong thế giới hàng Thanh Văn, ta đơn độc ở trong thế giới hàng Duyên Giác, ta cũng đơn độc cả trong thế giới hàng Bồ Tát..., ta luôn là đơn độc, khi ta còn ở trong Thập Pháp Giới của con. Ta chỉ có thể hết đơn độc, khi tất cả các con đều trở thành Như Lai cả mà thôi.

Lời tâm sự số 2679

Như Lai đơn độc, nhưng con nhất định là không đơn độc. Bởi mọi lúc mọi nơi, ta đều ở ngay bên cạnh con... . Còn con, thì từ vô thủy cho đến nay, đã vạn ức... kiếp rồi, con có nhớ đến ta đâu. Chừng nào con mới Tỉnh Thức?, chừng nào con mới nhận ra ta(tỏ tánh)?,... . Con đừng để ta mãi là 1 vị Phật đơn độc nhé con.

Lời tâm sự số 2680

Như Lai có thể dùng tình cảm như 1 người phạm tình để gần gũi với con, bên cạnh con... . Như Lai cũng có thể dùng tâm đại từ, đại bi, đại trí... để bảo bọc con, dẫn dắt con... về với cội nguồn chung của tất cả chúng sinh. Vì con mà ta có thể làm tất cả, cho dù ta phải dùng những tâm ấy để theo con trong vô lượng kiếp nữa.

Lời tâm sự số 2681

Làm sao mà con có thể biết được chánh pháp của Như Lai đang ở gần con? Nếu con không đủ trí tuệ để nhìn nhận, thì con phải dùng trực giác của con mà cảm nhận, rằng ở trong lời nói đó, con có cảm thấy có ta ở trong đó không? Có Chân Thành, Thanh Tịnh, bình đẳng, Chánh Giác, Từ Bi... hay không?. Nếu con cảm thấy là có, thì ta đang ngồi ở bên cạnh con đấy.

Lời tâm sự số 2682

Còn nếu con cảm thấy ở trong lời nói nào đó..., có sự **động loạn, bất an, bất tịnh, vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, cứng nhắc...**, thì chẳng phải là Như Lai đâu, đó là những thứ hạn hẹp của chúng sinh trong thập pháp giới, con phải thật sự **bình tâm** mà nhìn nhận đấy.

Lời tâm sự số 2683

Tu hành quan trọng nhất là **tâm phải TỊNH**, "mọi thứ khác chỉ là phụ...". "**Tâm tịnh chính là tâm GIÁC NGỘ, tâm BẤT TỊNH thì là tâm mê lầm, phiền não**". Tâm được Thanh Tịnh, thì có thể giúp con thoát khỏi lục đạo luân hồi, phá trừ được phiền não, khổ đau, nghiệp trướng..., và thành tựu **PHẬT QUẢ**.

Lời tâm sự số 2684

Nghiệp nhân đứng đầu của 10 pháp giới là gì?

- Cõi ngạ quỷ, là **tâm tham**...
- Cõi địa ngục, là **tâm sân**...
- Cõi súc sinh, là **tâm si**...
- Cõi người, là **ngũ giới**...
- Cõi trời, là **thập thiện**...
- Cõi A tu la, là **tâm háo thắng**...
- Thanh Văn, là **tứ đế**...
- Bích Tri Phật(Duyên Giác) là **12 nhân duyên**...
- Bồ Tát là **lục độ ba la mật**...
- Phật, thì là **tâm Bình Đẳng, Thanh Tịnh, chân thành, Chánh Giác, Từ Bi**...

CON TỰ XÉT TÂM CỦA CON, xem có chủng tử nghiệp nhân đứng đầu thường xuất hiện trong tâm con là gì???, thì nó sẽ quyết định con đường phía trước mà con phải bước theo đó.

Lời tâm sự số 2685

Thù thắng nhất trong thập pháp giới, là PHÁP GIỚI PHẬT(9 pháp giới còn lại là pháp giới Bồ Tát, Thanh Văn, Duyên Giác, và Lục Đạo). Mọi thứ ở PHÁP GIỚI PHẬT đều là TƯƠNG TỰ TỨC PHẬT(tức là giống Phật Thật trong pháp giới nhất chân, Phật đã thoát khỏi thập pháp giới và nhập đại Niết Bàn,...), TỪ PHÁP GIỚI TÁNH CHO ĐẾN PHÁP GIỚI TƯỚNG, đều là viên mãn, viên dung, viên thông..., đều là đại giác, đại định, đại tịnh, đại từ, đại trí, đại bi..., là CẢNH GIỚI TỊNH ĐỘ của các Chư Phật,... . Làm sao mà con đến được đó? NIỆM PHẬT(niệm Giác) LÀ NHÂN, THÀNH PHẬT LÀ QUẢ, thành Phật ở đây là được vãng sanh về đó(trở về TÂM THANH TỊNH, CHÂN TÂM...), về PHÁP GIỚI PHẬT chẳng thể nghĩ bàn đó. Từ hàng Bồ Tát trở xuống chúng sinh cõi địa ngục, muốn thành tựu Phật Quả, thì cũng "đều phải Niệm Phật(niệm Giác)" thì mới thành được.

Lời tâm sự số 2686

Từ trong PHÁP GIỚI PHẬT của THẬP PHÁP GIỚI(tương tự tức Phật), con TỊCH DIỆT tất cả mọi tâm, mọi hạnh nguyện...(cảnh giới tâm, cảnh giới tướng...), để hoàn toàn trở về CHÂN TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG... 1 CÁCH TUYỆT

ĐỐI, thì con liền rời khỏi THẬP PHÁP GIỚI CHÚNG SINH, vào trong THẾ GIỚI NHẤT CHÂN, THẾ GIỚI ĐẠI NIẾT BÀN... của 10 phương Chư Phật(Phật Thật).

Lời tâm sự số 2687

Con có cả Bồ Tát và Phật..., vậy con là Bồ Tát hay Phật ạ?
Tùy sự Khởi Tâm và Xả Tâm mà gọi, BẢN TÂM VỐN CHỈ CÓ 1, nhưng do khởi tâm và xả tâm mà có danh xưng,... . Khởi Tâm tham, sân, si..., thì là chúng sinh lục đạo, gọi là Người, Súc Sinh, Ngạ Quỷ, Địa Ngục... . Xả Tâm chấp trước(được Thanh Tịnh) thì gọi là Thanh Văn, Xả Tâm phân biệt(được Bình Đẳng) thì gọi là Bồ Tát, Xả Tâm vọng tưởng(được Chánh Giác) thì gọi là Phật,... .

Lời tâm sự số 2688

Muôn ức CẢNH GIỚI CỰC LẠC, cũng chỉ là TỪ TÂM TƯỞNG SANH(nhưng tâm tưởng này là tâm tưởng của Phật, là cảnh tùy tâm chuyển, chứ không phải là tâm tưởng của chúng sinh, bị ngược lại là tâm tùy cảnh chuyển mất rồi). NẾU PHẬT KHÔNG TƯỞNG SANH NỮA, "đi đến TỊCH DIỆT TẤT CẢ", thì cảnh giới cực lạc cũng HÓA KHÔNG. "Khi Tâm Bồ Đề đã viên mãn, khi công đức thành Phật của con đã chín muồi", thì không chỉ là ngũ uẩn giai không, lục đạo giai không, mà pháp giới tứ thánh cũng giai không, thậm chí là Cõi Nước Cực Lạc cũng là giai không,..., "TÂM con trở về thuở ban sơ Tịnh Tịnh ban đầu của vũ trụ vạn vật...". TA VÀ CON CÙNG LÀ NHƯ THẾ.

Lời tâm sự số 2689

Bạch thầy, con rời hết tất cả 10 pháp giới, con không nhận bất cứ gì trong thế gian nữa.

Trưa nay có ăn cơm chẳng?, chúc ăn cơm ngon miệng nhé!

Lời tâm sự số 2690

Con trả lại tất cả những thứ vụn vặt lại cho cuộc sống ạ, trong tâm con chỉ cần những thứ lớn lao thôi.

PHẬT CŨNG ĐI CẦU, ĐI TIỂU TIỆN... MÀ.

Lời tâm sự số 2691

Thưa thầy, khi con thành Phật con mới Từ Bi được phải không ạ?

Mọi thứ đều cần có thực hành thì mới có thành tựu, chưa thành tựu Từ Bi... giống Phật, nhưng có thể THỰC TẬP TỪ BI... như Phật, Thương như Phật Thương vậy..., "tất cả lỗi lầm của chính mình, của người, của thế gian... đều có thể yêu thương và tha thứ... được, thì tâm Từ Bi của mình dần được viên mãn như Phật rồi".

Lời tâm sự số 2692

Cũng như vậy, Chân Tâm CHÁNH ĐẲNG CHÁNH GIÁC của tất cả Phật cũng là từ thực tập mà có, ban đầu con phải Thực Tập Chánh Niệm, Tỉnh Thức trên các niệm khởi...(lý Chánh Niệm), sau dần sức Chánh Niệm lớn mạnh, trở nên nhuần nhuyễn, thể nhận tự tâm..., thì sẽ dần tiến tới "sự Chánh Niệm", lúc này thì phiền não, tập khí, khổ đau... của con mới thực sự bắt đầu tiêu dung, tan vỡ...

Lời tâm sự số 2693

Tha thứ, bao dung,... được lỗi lầm, khiếm khuyết... cho "người dưới" thì quá bình thường, nhưng nếu con có thể tha thứ, bao dung... được lỗi lầm, khiếm khuyết... cho "người trên" thì mới là khí phách, là bản lĩnh... của người Quân Tử, Hiền Nhân... chân thật.

Lời tâm sự số 2694

Tâm ý của ta luôn nghĩ về Đạo Pháp, về chúng sinh..., "cho dù ta có rơi vào hoàn cảnh nào đi nữa", thịnh hay suy, có của hay vô sản, có người thân hay không còn ai bên cạnh..., thì ta cũng luôn nghĩ làm sao cho ĐẠO PHÁP TRƯỜNG TỒN, CHÚNG SINH ĐƯỢC ĐỘ,... .

Lời tâm sự số 2695

Bởi vì ta không còn thấy ta, bởi vì ta luôn nghĩ cho đạo pháp, cho chúng sinh..., mà tất cả việc của ta làm sẽ đều sinh ra công đức, trí tuệ được viên thông, nguyện ước được viên thành, ý chí, bản lĩnh... luôn mãnh liệt, không suy giảm... . Con phải hiểu được rằng: "người làm việc đời thì đời thương, còn người làm việc Phật thì Phật thương, Long Thiên, Hộ Pháp... đều thương kẻ đó cả, lí nào mà mọi thứ không được viên mãn?".

Lời tâm sự số 2696

Đối với Như Lai, ngày nào cũng là ngày êm đềm. Êm đềm không phải là vì ta không có sóng gió, mà là đứng trước tất cả sóng gió, trong tâm của ta vẫn luôn được TĨNH TẠI.

Lời tâm sự số 2697

Thưa thầy, CON LÀ AI?

Con là ai á! Con là sự tiếp nối của tổ tiên, của Cha Mẹ, của Phật, Bồ Tát..., và con cũng là Ta, là Như Lai... .

Lời tâm sự số 2698

Phật A Di Đà tiếp dẫn con, cũng chính là tâm Trong Sáng, Thanh Tịnh, Rỗng Lặng tiếp dẫn con. Phật A Di Đà chính là Chân Tâm, phật tánh của con đấy. Chân Tâm của con tiếp dẫn con khỏi phiền não và vô minh thì liền được Thanh Tịnh, Trong Sáng..., ấy tức là tịnh độ, 10 phương Chư Phật đều ở chỗ tịnh độ ấy. Vãng sanh tịnh độ, cũng chính là con trở về được với Chân Tâm của con.

Lời tâm sự số 2699

Tâm từ hòa, Thanh Tịnh, giác sáng..., chính là "trạng thái tinh thần Từ Bi và Trí Huệ cao nhất mà 1 hành giả có thể đạt được". Con phải biết rằng, tất cả những phản ứng của tâm(buồn, thương, giận, ghét, tạp niệm, tư duy, lời nói...) đều là do con còn "chấp niệm" mà hình thành nên. Ngay chỗ thấy biết Thanh Tịnh đối với vạn pháp mà sống, là con đang đi trên con đường tiến gần phía của Như Lai.

Lời tâm sự số 2700

"LIỄU LIỄU THƯỜNG TRI, ĐẠI NGHIỆP CŨNG HẾT".

*Rõng
Lặng
&
Trong
Sáng*

Bạch Mã

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

Sau khi đã viết xong bộ sách: "Những Điểm Đến Của Nhận Thức"(15 tập), bộ sách: "Trực Truyền Tâm Pháp"(10 tập), và 2 cuốn: "Trời Đất Sắp Xếp" và "Thuận Theo Tự Nhiên", Bạch Mã nhận thấy cần phải đúc kết lại tất cả những kiến giải của Bạch Mã thành một **phương hướng tu tập**, có thể áp dụng trong thực tiễn một cách đơn giản nhất, để mọi người đều có thể thực tập được sao cho có kết quả, **tâm tánh dần được hiển lộ**, thì đó mới là mục đích thiết thực, chứ không phải rông rãi, lan man, chìm đắm vào trong những tư tưởng, kiến thức vô thường,..., nó chỉ có tính chất an ủi thôi, sau cùng vẫn là phải tự bản thân mỗi người cần **tự mình bước đi**, và Bạch Mã sẽ bước cùng Quý Vị trong hành trình tìm lại chính mình, **tìm lại sự tỉnh thức, bình an...** của tâm hồn.

Những lời dạy của các bậc thánh hiền, Bạch Mã đã lĩnh hội phần nào sự tinh túy, cốt tủy của các vị ấy một cách miễn phí, cho nên Bạch Mã cũng đúc kết lại, phát triển thêm cho hợp thời, hợp thế, và truyền lại cho Quý Vị cũng theo một cách miễn phí, phóng khoáng, và vô tư như vậy. Chỉ mong rằng, **khi Quý Vị đã được tỉnh thức rồi, thì hãy dùng sự tỉnh thức ấy để truyền lại kinh nghiệm cho các thế hệ sau cũng được tỉnh thức theo, và cũng truyền thừa theo một cách miễn phí, phóng khoáng, và vô tư như thế.** Đó là trách nhiệm của các vị, là tiếp nối trí huệ, huệ mạng của các bậc Thánh Trí xưa nay, **không để cho mạn mịch của thác trí thanh tịnh, Rỗng Lặng, Trong Sáng... bị đoạn dứt.** Được như

vậy, thì đất nước luôn có nguyên khí, nhựa sống..., để gánh vác sự bình ổn của xã hội, và của toàn nhân loại,...

Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng của Quý Vị ví như phần âm vậy, còn tâm phiền não, vọng tưởng... giống như phần dương vậy,..., nếu phần âm mà không tốt, bị lãng quên..., Quý Vị chỉ sống trong phần dương, thì quả thật là nguy hiểm, bởi sẽ tạo ra nhiều ác nghiệp của thân, khẩu, và ý... . Chỉ khi nào Quý Vị được tỉnh thức, sống mà tăng được phần âm lên, thì sẽ kiểm soát được thân, khẩu, ý... của chính mình, loại bỏ hết những ác nghiệp, mâu thuẫn... không nên có. Và xét ở góc độ rộng lớn, thì cả đất nước và nhân loại... cũng vậy. Nhiều người được tỉnh thức, được truyền dạy cách thoát khỏi phiền não, vọng tưởng... thì hẳn sẽ là một xã hội bình yên, ngược lại thì sẽ dẫn đến nhiều mâu thuẫn, tranh đấu, và hỗn loạn... . Những yếu tố ấy là nội kết ở trong lòng Quý Vị, nếu không được hóa giải, thì đến một thời điểm nào đó, nó sẽ hiện tướng ra bên ngoài bằng sự việc không tốt, từ nội tâm của mình mà biến thành sự việc của mình, gia đình mình, đoàn thể mình... . Cả đất nước, nhân loại... cũng như thế, nó dẫn đến chiến tranh, chết chóc..., từ vi phạm nhỏ đến vi phạm lớn là toàn nhân loại,... . Nếu Quý Vị ý thức rõ và có được tầm nhìn vĩ mô như thế, thì sự tu dưỡng của bản thân tự nhiên sẽ hanh thông, dễ có kết quả hơn,... . **Bạch Mã và Quý Vị hãy cùng nhau cố gắng nhé!**

LỜI NÓI ĐẦU

Con người... của chúng ta có hai phần của Tâm: **Một là tâm vọng tưởng, phiền não...** . Hai là **TÂM Rỗng Lặng, Trong Sáng...** . Nếu không được Bậc Trí khai thị, thì giởnng như chúng ta đã **quên mất cái Bản TÂM Rỗng Lặng Trong Sáng...** của mình, mà luôn sống trong tâm vọng tưởng, phiền não... suốt cả cuộc đời. Từ đó mà sanh ra các mâu thuẫn, hoài nghi..., và cảm thọ những khổ đau, bức bách... .

Chính vì Bậc Trí đã thoát khỏi vọng tưởng, phiền não..., nên thương cảm cho chúng sinh vẫn còn ở trong đó, nó giống như địa ngục vậy. Cho nên, Bậc Trí cần phải **lập ra những phương tiện giả lập**, để làm chiếc phao cứu khổ cho chúng sinh, cho toàn nhân loại,... . Khổ ở đây là khổ não, khổ trước, khổ sinh tử luân hồi..., chứ không chỉ là cái khổ của miếng cơm manh áo..., đó chỉ là cái khổ nhỏ thôi.

Khi một bậc trí đã thể ngộ Chân TÂM của mình rồi, thì tự sẽ có kinh nghiệm để dẫn dắt người khác cũng thể ngộ được chân tâm ấy, giống như một người đã đi con đường đó rồi, thì tự sẽ dẫn lối cho người khác cùng đi được tới đích vậy, đó là việc đơn giản và dễ hiểu thôi,... . **Hi vọng, tất cả chúng ta, đều là người tỉnh thức, đều là người biết dẫn đường chỉ lối cho chúng sinh muôn cõi... !**

Cuốn sách "Rỗng Lặng và Trong Sáng", là cuốn sách mà Bạch Mã tóm tắt, đúc kết lại cốt tủy của bộ sách "Trực Truyền Tâm Pháp"(10... tập) mà Bạch Mã đang viết. Sẽ giúp cho Quý Vị nhận ra và thể hội được Chân Tâm của mình, từ đó biết cách xả li phiền não, tập khí... còn dính mắc, để chờ về được CHÂN TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG vốn đã có sẵn.

CHƯƠNG 1: TÂM RỔNG LẶNG TRONG SÁNG LÀ GÌ?

1: ĐỊNH NGHĨA

- *Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... là Rỗng Lặng Trong Sáng... thôi, không có định nghĩa nào cả, thêm vào đó một tri kiến, thì là định nghĩa cho tri kiến đó rồi, đâu còn sự Rỗng Lặng Trong Sáng... nữa đâu?. Thế nhưng, phải có khái niệm để người chưa thể nhận được hiểu được, thì có thể nói như sau:*
- *Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng..., là Bản TÂM thanh tịnh, vô niệm, vô vật..., là Chân TÂM, Tự Tánh... "chung" của chúng sinh, vạn vật,... .*
- *Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... là sự Thấy Biết... đúng với bản chất vô tướng của sự vật, hiện tượng... trong chính con người mình, và mọi thứ xung quanh,...*
- *Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng..., là Bản Thể, Bản Nguyên... của càn khôn vũ trụ(đất, đá, sinh thái, mọi chúng sinh, không gian, thời gian,...), cũng là Bản Thể, Bản Nguyên... của Thập Pháp Giới Chúng Sinh, bao gồm Lục Đạo(trời, người, súc sinh, ngạ quỷ, địa ngục, a tu la), và Pháp Giới Tứ Thánh(Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật),... .*
- *Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng..., là một trạng thái tâm vắng lặng, thanh tịnh, không còn một ý niệm, hoặc không bị dao động trước các duyên bên ngoài, cũng như vọng thức bên trong tâm,...*

- Bản chất tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... là có sẵn trong mỗi chúng sinh, vạn vật..., khi mà không còn ảo tưởng, vô minh, bản ngã... che lấp,....
- ...

2: TÍNH CHẤT:

Vốn dĩ tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... **chẳng** có tính chất nào cả, nếu dùng ngôn từ để diễn đạt, thì chẳng thể tới, nhưng vì vẫn phải diễn giải thứ chân lí tối thượng tuyệt đối bằng ngôn từ, thì có thể hiểu tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... có các tính chất sau:

1: tính thường hằng:

- Thường ở đây là **chân thường, chân như**...(khi nhìn nhận ở góc độ nhị biên, tương đối, có khái niệm,.... . Còn ở góc độ tuyệt đối, nhất nguyên, vô niệm,...., thì chẳng thường chẳng đoạn, chẳng khái niệm...), chứ không phải thường của **thường kiến, đoạn kiến**... thuộc về ý niệm, khái niệm, vọng thức,....
- Vì nó là Chân Tâm, Bản Thể... của vũ trụ, vạn vật... cho nên tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... mang tính chất thường hằng, nghĩa là đã vốn có sẵn, vốn tồn tại từ trước khi có vũ trụ, vạn vật..., và nó cũng vẫn tồn tại khi mà vũ trụ vạn vật... biến mất đi. Nó giống như một tấm nền, để tất cả sự vật, hiện tượng... **ẩn hiện** trên nó vậy...(có thể hình dung các vũ trụ sinh rồi diệt... giống như các kênh truyền hình chúng ta xem trên tivi. Bản TÂM Rỗng Lặng Trong Sáng... là cái màn hình, bình thường thì nó có màu đen, không có hình ảnh gì trên đó cả, trống trơn,...., nhưng khi bật tivi lên, thì vô số các kênh truyền hình khác nhau ẩn hiện, biến đổi trên nó,.... . Các kênh truyền hình chỉ là ảo ảnh do năng

lượng biến hiện ra, và các vũ trụ, cõi giới... trong khắp càn khôn... cũng y như vậy, cũng chỉ là ảo ảnh, giả tướng... do năng lượng biến hiện ra, trên tấm nền là tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... của chúng ta mà thôi).

-

2: tính sáng biết:

- **Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... chính là Phật Tánh, hay Tánh Biết**, nó có tính thường hằng, như như..., nhưng trong cái như như đó luôn sáng chói, biết khắp tất cả, nên gọi là **Hằng Sáng, hay Hằng Biết...**, cũng gọi là **Vô Lượng Quang, hay Thường Tịch Quang...**, là một dạng năng lượng gốc, năng lượng tinh khôi..., có thể biến hiện ra tất cả mọi thứ, vạn tượng... trong vũ trụ..., gọi là **Tùy Tâm Sở Hiện...**, giống như một vị Phật đã hoàn toàn trở về với tâm Rỗng Lặng Trong Sáng..., thì có thể Tùy Tâm Sở Hiện ra các Cảnh Giới Cực Lạc, để tiếp độ giáo hóa chúng sinh chẳng hạn,...

-

3: tính không hình không tướng:

- **Hình, Tướng...** là thứ hữu hạn nằm trong không thời gian, mà không gian, thời gian... cũng chỉ là một khái niệm, một ý niệm chủ quan mà có, không có loại ý niệm về thời không, thì mọi hình tướng trong càn khôn liền chẳng còn, liền giai không... . Không gian vô lượng, thời gian vô lượng... cũng chẳng thể chạm vào **Bản Thể** của nó là **tâm Rỗng Lặng Trong Sáng**, vì nó là ý niệm, khái niệm... nên nó chỉ **duyên tới A Lại Da Thức hay Tàng Thức...** của chúng sinh, vạn vật..., chứ không thể **duyên tới Chân Tâm, Bản Thể** của nó được.

-

4: tính không sinh không diệt:

- Vì sao không sinh? Nếu sinh thì tại sao khi ngủ... thì tâm Rỗng Lặng Trong Sáng vẫn cứ tồn tại?, nếu nó diệt thì tại sao nó vẫn cứ có?, và nó lại xuất hiện khi thức dậy?, có sinh thì tại sao có lúc nó không sinh?..., cho nên nói là không sinh cũng không diệt,... .

-

5: tính không thường không đoạn:

- Nếu lúc nào ta cũng rõ **biết thường tri** tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, thì là Chân Thường, nhưng do ảo tưởng, vọng thức... mà lúc biết lúc không biết, quên đi..., khi nhận lại thì nó lại có, nên gọi là không đoạn mất, không tiêu biến mất đi,... .

-

6: tính không khứ không lai:

- Quá khứ, hiện tại, vị lai... là thuộc về thời gian, mà thời gian, không gian... chỉ là một ý niệm, một khái niệm chủ quan... do ảo tưởng, làm chấp... của chúng ta mà có. **Ngay chỗ bắt tằm tư tưởng** thì không còn 3 thời không ấy, chỉ còn **tâm Rỗng Lặng Trong Sáng hiện tiền**, cho nên rõ ràng tâm Rỗng Lặng Trong Sáng vượt thoát 3 thời không mà hằng ở đó, ở đó là ở chỗ **Bản Thể, Chân TÂM, Bản TÂM... đấy.**

-

7: tính không có không không:

- Có thì đưa đây coi?, vì không ai đưa ra được nên nói là không có, không có thì sao nói lại nghe? Lại hiểu được?, tức là có rồi... .
- Tính không có không không này đúng là nhúc đầu, khó hiểu đối với người ở giai đoạn Học Hiểu, và Thực Hành. Nếu nói không có thì phủ nhận luôn tính chất thường hằng, không sinh không diệt, tính bản thể, chân như... của nó, thậm chí là phủ nhận sự tồn tại và trở thành của Chư Phật, Bồ Tát,... . Nếu nói không không thì lại phát sinh ra những khái niệm hư ảo về nó để mình chứng là nó không không, nó vẫn tồn tại..., vậy rốt cuộc là sao?. Đó là người tu hành phải thực chứng tâm Rỗng Lặng Trong Sáng của mình thì sẽ hiểu tột cùng, nếu chưa thì ắt rơi vào làm chấp, ảo tưởng về nó.
- Đối với người thực chứng tâm Rỗng Lặng Trong Sáng rồi, thì họ biết rõ nó là có, **CHẲNG CÒN TÂM HOÀI NGHI**, cho nên nói không không. Nhưng người khác hoài nghi hỏi rằng có không? thì lại trả lời là không có, bởi người khác đã thực chứng đâu mà nói có, không có thì sao Phật, Bồ Tát... nhận được?, còn họ thì không nhận được?. Ví như có người hỏi: "Phật có không?", thì tức còn tâm nghi mới hỏi, thì người trực nhận được Phật Tánh, ai ai cũng sẽ trả lời là không có, nhưng khi cả 2 người đều nhận ra Phật Tánh, ra tâm Rỗng Lặng Trong Sáng nơi mình rồi, thì chỉ nhìn nhau cười mà thôi, không nói có mà cũng chẳng nói không có..., gọi là không có, không không.
-

8: tính vô thường, vô ngã:

- Đức Phật có nói: Phật Tánh(Tánh Biết) cũng vô thường, để đoạn đi những kiến chấp, ý niệm, khởi tưởng... về thường, về Phật Tánh, hay về tâm Rỗng Lặng Trong Sáng,... .
- Bản ngã thì có thể chấm dứt hoàn toàn, nhưng tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, hay Tánh Biết... thì cứ không thường không đoạn, không sanh không diệt, không có không không, không khứ không lại,... .
-

CHƯƠNG 2: LÀM SAO ĐỂ TRỞ VỀ VỚI TÂM RỔNG LẶNG TRONG SÁNG?

NHỮNG NỀN TẢNG CẦN THIẾT.

Giống như xây nhà, chúng ta cần phải có móng, móng là phần âm không nhìn thấy, nhưng nó cực kì quan trọng, không thể không có, nếu không có thì cái nhà không thể xây dựng lên được. Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng cũng như vậy, nó là kết quả của sự tu hành chân thật mà nên, chứ không phải cầu trời, khẩn Phật... mà xin được. Vậy cái móng nhà, hay nền tảng của tâm Rỗng Lặng Trong Sáng là gì?

- NỀN TẢNG VỀ ĐẠO ĐỨC:

Đây là nền tảng sâu rộng nhất, một người không có đạo đức thì không bao giờ có được tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, có được sự bình an, hạnh phúc trong cuộc đời của mình,... . Trải qua những bài học trong cuộc sống, chúng ta tự sẽ biết cách nhìn nhận, quán xét và đúc kết ra những kinh nghiệm đúng sai, phải trái, thiện ác..., rồi từ đó hướng mình tới sự tốt đẹp, thanh lọc những thứ ô tạp, hỗn loạn, bất thiện... ra khỏi cuộc sống và tâm hồn của mình..., rồi dần dần chúng ta sẽ trở nên lương thiện, Trong Sáng lại,...

... .

- NỀN TẢNG VỀ TRÍ TUỆ:

Trí tuệ là căn bản cho đạo đức phát triển, và đạo đức cũng là căn bản cho trí tuệ phát triển thêm. Khi mỗi người đã xác quyết lựa chọn lối sống đạo đức, thì "những thứ làm cản trở sự thánh thiện sẽ dần rơi rụng

và xa lánh...", nội tâm được tỉnh thức, thanh tịnh...
hơn, thì sẽ càng có trí tuệ hơn.

... .

- **NỀN TẢNG VỀ CÔNG ĐỨC:**

Là những việc lợi ích cho xã hội, cho đất nước, nhân loại... 1 cách hoàn toàn vô tư, hỷ xả, Trong Sáng..., nhà Phật gọi là các hạnh Ba La Mật, hay mật hạnh,..., nó sẽ sinh ra công đức cho tự thân, công đức càng rộng lớn, viên mãn..., thì sẽ giúp cho thân tâm càng an ổn, tĩnh lặng..., càng dễ thể nhận tâm Rỗng Lặng Trong Sáng của mình 1 cách tự nhiên, và sống được với nó.

... .

CHƯƠNG 3: CÁCH SỐNG TRONG TÂM RÕNG LẶNG TRONG SÁNG CỦA CHÍNH MÌNH

1: TRONG THẤY CHỈ THẤY:

Là khi ta thấy sự ẩn hay hiện, có hay không có... của các sự vật, hiện tượng, sắc tướng... bên ngoài, cũng như phiền não, khổ đau... trong tâm, thì ta vẫn không khởi tâm động niệm về chúng, chỉ là thấy rõ chúng mà không cần bất kì 1 phản ứng tâm lí nào về chúng cả, gọi là nhãn căn thanh tịnh, hay nhãn căn viên thông,..., cũng tức là Tánh Thấy của Phật Tánh hiển lộ.

2: TRONG NGHE CHỈ NGHE:

Là khi ta nghe có hay không có âm thanh..., ta vẫn không khởi tâm động niệm về chúng, chỉ là nghe rõ chúng mà không cần bất kì 1 phản ứng tâm lí nào... về chúng cả, gọi là nhĩ căn thanh tịnh, hay nhĩ căn viên thông, cũng tức là Tánh Nghe của Phật Tánh hiển lộ.

3: TRONG BIẾT CHỈ BIẾT:

Là đối với các pháp, ta biết rõ nó chỉ là hư ảo, sinh diệt, có không,..., cho nên, ta có được sự tỉnh thức, giác sáng,..., không bị nó chi phối, dẫn dắt, không chạy theo hay khởi niệm về các pháp (ý căn thanh tịnh, hay ý căn viên thông)..., gọi là sống được trong Tánh Biết, Phật Tánh, hay tâm Rỗng Lặng Trong Sáng của chính mình.

4: Cũng như thế:

TRONG XÚC CHẠM CHỈ LÀ XÚC CHẠM, TRONG NÓI CHỈ NÓI, TRONG NGƯỜI CHỈ NGƯỜI... mà không sanh tâm, thì tức là 6 căn được viên thông.

- **6 căn**(mắt(thấy), tai(nghe), mũi(ngửi), lưỡi(vị), thân(chạm), ý) mà **bất tịnh** thì là gốc của sinh tử, 6 căn mà **thanh tịnh, viên thông**, thì là chỗ để liễu sanh thoát tử, ra khỏi lục đạo luân hồi.
- Khi trong thấy chỉ thấy, trong nghe chỉ nghe, trong biết chỉ biết..., thì **lục căn thanh tịnh, gọi là TƯỚNG BIẾT**, Tướng Biết thanh tịnh bằng với Tánh Biết, sống với Tướng Biết thanh tịnh hay Tánh Biết... bằng sự giác ngộ và giải thoát rồi, Tướng Biết không thanh tịnh tức bị trần cảnh chi phối, dẫn dắt..., thì tạo ra các nghiệp về thân, khẩu, và ý, đó là **mầm mống** của sự luân hồi, sinh tử,...
- Tuy là 6 căn, nhưng mỗi căn đều chứa 5 căn còn lại(1 căn viên thông thì 6 căn liền viên thông), **khi được nhất như thì THỰC TẠI HIỆN TIỀN**, thấy rõ sự vô thường của các pháp, đưa đến trạng thái tâm bình ổn, thanh tịnh, không nhiễm,..., biết sống **TÙY DUYÊN THUẬN PHÁP**, tức chỉ thấy rõ, biết rõ... các pháp mà không cần can thiệp hay tạo tác lên chúng(chúng là 6 trần: sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp).
- Tùy duyên thuận pháp, tức là sự miên mật trong chánh niệm, cũng chính là **sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng 1 cách trọn vẹn, viên mãn,...**
- ...

CHƯƠNG 4: LỢI ÍCH CỦA VIỆC SỐNG TRONG TÂM RỖNG LẶNG TRONG SÁNG

1: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, thì 6 căn tiếp xúc với 6 trần **sẽ không sinh ra 6 thức**, không sinh ra 6 thức thì **không sinh ra** các nhân của sự luân hồi, sinh tử.

2: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, thì mọi phiền não, tập khí... **dần tiêu dung**, cho đến khi cái kho tàng thức hay A Lại Da Thức đó không còn nữa, thì mọi nghiệp đều chấm dứt.

3: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, thì **trí huệ và đức hạnh chân thật lớn mạnh lên**, sự nhìn nhận và hành vi dần đúng đắn, không còn tạo nghiệp.

4: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, sẽ **không tạo ra mâu thuẫn** với người khác, bởi tâm Rỗng Lặng Trong Sáng là **vô ngã, vô tranh**,... .

5: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, sẽ thường xuất hiện sự **"hỷ lạc viên mãn"**, nó khác với sự vui của vui buồn sinh diệt, lúc có lúc mất đi,... .

6: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, sẽ **không còn u sầu, phiền não...**, bởi **trí tánh sáng suốt luôn thường trực**, nếu nó đủ mạnh thì không có 1 niệm khởi nào được sanh ra cả, không còn khái niệm về buồn, vui, giận, ghét..., gọi là vô ưu, vô sầu,... .

7: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, thì **tinh thần minh mẫn, thân thể nhẹ nhàng**, khí huyết lưu thông, tiêu giảm bệnh tật,... .

8: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, sẽ luôn nhận ra được thật tướng của các pháp đang trôi chảy, là **VÔ THƯỜNG, KHỔ, KHÔNG, VÔ NGÃ**,..., cho nên, không còn bám víu, chấp thật..., dẫn đến thường sống được với **THỰC TẠI HIỆN TIỀN**.

9: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, những thứ xấu ác bên ngoài khó xâm nhập được vào nội tâm bên trong mình, bởi mình không có tâm cơ, tâm địa, khởi tâm, chủ đích..., nên người khác nhìn vào sẽ không thấy gì cả (giống như nhìn vào 1 tấm gương sáng không dính hạt bụi vậy), mà chỉ thấy chính họ, thấy chính những tâm cơ, tâm địa, khởi tâm, chủ đích... của họ đang mang đến mà thôi, từ đó cũng giúp họ phản tỉnh được bản thân, và có cơ hội để sửa đổi cho tốt hơn.

10: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, sẽ giúp người khác, cũng như muôn loài, vạn vật... ở xung quanh có được sự phản tỉnh, nhắc nhở..., nhờ được sống trong 1 từ trường tốt của 1 người có tâm Rỗng Lặng Trong Sáng. Phong khí... của gia đình, bạn bè, họ hàng..., và phong thủy... của 1 vùng, hay của 1 phần xã hội... xung quanh người có tâm Rỗng Lặng Trong Sáng sẽ được ảnh hưởng tốt, lớn mạnh lên,...

11: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, mọi duyên sự đến với mình sẽ rất tự nhiên, không vội vã, tùy pháp vận hành, mọi nghiệp trướng được giải quyết, đi qua... 1 cách nhẹ nhàng, mà vẫn an vui, định tĩnh,...

12: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, sẽ không còn trong tâm các khái niệm về thời gian, không gian, khổ đau, phiền não..., thậm chí là sinh tử, luân hồi..., đó là tính chân thường, vô lượng thọ, của tâm Rỗng Lặng Trong Sáng khi đang hiện diện.

13: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, trẻ thơ thì gần gũi, bạn bè thì chân thành, người quen thì tin cậy, phước đức thì tăng trưởng,..., cho đến quỷ thần thì kính trọng, Phật, Bồ Tát... đều yêu mến... .

14: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, sẽ giao cảm được với thiên nhiên đất trời, với Chư Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền..., từ đó mà tất cả mọi thứ đều được **hanh thông, viên mãn, như ý**... .

15: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, thì **trực giác nhạy bén, phát triển, tinh tế**..., dẫn đến tâm ý và hành vi đều **cẩn mật, chính trực, thánh thiện**... .

16: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, sẽ thấy **cả càn khôn chỉ như 1 hạt bụi**, do đó tâm tham, sân, si, danh lợi,... tự nhiên mà được **hòa tan, nhỏ bé, tiêu biến**... 1 cách kì lạ, vi diệu... .

17: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, cuộc sống tự nhiên **giản dị, thanh cao, tri túc(biết đủ)**..., như chiếc lá thuận dòng mà trôi sông, không chút lo lắng, bất an... .

18: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, mọi loại bản ngã, sở ngã(tức cái tôi, của tôi)... từ thô đến tế đều **bị tiêu trừ, buông bỏ**..., trở nên vô ngã, vị tha, tâm tánh sáng suốt, từ bi, bao dung, độ lượng,..., từ đó **vô lượng pháp lành lưu xuất, làm lợi lạc vô kể cho chúng sanh**... .

19: Sẽ xây dựng được 1 bờ đê quyền thuộc tốt dần lên, trải qua trường kiếp..., những nhân duyên tốt lành cùng hội tụ, thì sẽ tạo ra những việc làm, hạnh nguyện lớn lao, có sức ảnh hưởng mạnh trong thế gian, cõi nước..., như Đức Phật và các đệ tử quyền thuộc của ngài vậy... .

20: Khi sống trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, thì đó là **Chánh Niệm, là Thiên Định chân thật**..., sẽ đưa đến quả vị **giác ngộ, chánh đẳng chánh giác, tịch tịnh niết bàn**.

... .

CHƯƠNG 5: GIÚP NGƯỜI KHÁC CŨNG NHẬN RA ĐƯỢC TÂM RÕNG LẶNG TRONG SÁNG

1: LÀM TẤM GƯƠNG CHO NGƯỜI KHÁC:

- Trong việc **giáo dục đạo đức xã hội**, thì việc làm tấm gương cho người khác học tập theo, noi theo... là việc làm **quan trọng nhất**, gọi là **thân giáo**. Nếu ngôn giáo mà trái ngược với thân giáo, tức nói 1 đằng làm 1 nẻo... thì sẽ khó mang đến được kết quả.
- Nói nhiều mà không làm, có khi không ai nghe theo cả, nhưng không nói mà làm đôi khi lại rất nhiều người noi theo. **Bởi đại chúng chỉ cần 1 tấm gương để soi là đủ, ai cũng có trí tuệ, tự họ có thể đánh giá, nhìn nhận được hết, không cần tấm gương ấy phải nói gì.**
- Tâm Rộng Lặng Trong Sáng của mỗi người, ví như chiếc gương không 1 hạt bụi dấy, làm sao phải buông được hết thầy phiền não, tập khí..., thì **GƯƠNG TÂM** tự sáng lên thôi.
-

2: LẬP BÀY PHƯƠNG TIỆN GIÚP NGƯỜI KHÁC TU TẬP THEO.

- Là khi 1 người đạt đến tâm Rộng Lặng Trong Sáng, thì **trí tánh diệu dụng như Phật, Bồ Tát... vậy**, họ có

thể lập bày phương tiện khác nhau cho người sau noi theo, giống như thầy tổ vậy,...

- Như trong nhà Phật có các phương tiện tu **Thiền, Mật, Tịnh...** để đưa người tu về tâm **Rỗng Lặng Trong Sáng** ấy như sau:

1: THIỀN:

- + **Thiền Tứ Niệm Xứ**(thiền quán):

Quán thân thọ tâm pháp,...(quán thân bất tịnh, quán thọ là khổ, quán tâm vô thường, quán pháp vô ngã,...).

Thiền theo dõi hơi thở(thiền chỉ): (quán sát hơi thở vào, hơi thở ra,...).

... .

- + **Thiền Minh Sát**(thiền tuệ) hay thiền Vipassana:

sống thẳng nơi tâm chánh niệm, **Rỗng Lặng Trong Sáng**,...

- + **Thiền Tông**: Sống thẳng nơi tâm thấy biết thanh tịnh, trong thấy

chỉ thấy, trong biết chỉ biết,...

- +

2: MẬT:

Là tập chung vào các câu chú lập ra, vẽ ra, để quên đi phiền não(tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...), khi đạt đến sự miên mật, thì chỉ còn câu chú nào đó đang thọ trì thôi, mọi phiền não đều tan biến(nhất niệm), rồi **buông câu chú ấy ra**, thì liền là **tâm Rỗng Lặng Trong Sáng(vô niệm)**,...

3: TỊNH:

Cũng như thế, tập chung vào danh hiệu **A Di Đà Phật** để quên đi phiền não, khi đạt đến sự miên mật

thì chỉ còn câu niệm phật (nhất niệm, thành phỉn, hay thành khối) thì phiền não tan biến, rồi cũng là **buông câu niệm phật ấy ra**, thì liền là **tâm Rỗng Lặng Trong Sáng** (vô niệm),... .

... .

Căn bản của tất cả các pháp môn, là **đều lấy tâm Rỗng Lặng Trong Sáng làm đích đến**, phương pháp thì khác biệt mà đích đến thì không. Cho nên, chúng ta phải **biết xem nhẹ phương tiện học tập** mà **tôn trọng được sở học của tất cả chúng sinh**,..., bởi khi đã đến đích rồi, thì chúng ta là một,... .

CHƯƠNG 6: TỪ TÂM RỠNG LẶNG TRONG SÁNG MÀ ĐỐI NHÂN, XỬ THỂ, TIẾP VẬT

1: ĐỐI NHÂN:

Trong tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, có sự **chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...**, nên hội tụ đầy đủ đức hạnh để có thể đối người được tốt đẹp,... .

- Nếu không có chân thành, thì là giả dối, không thể có tâm Rỗng Lặng Trong Sáng.
- Nếu không có thanh tịnh, thì là động loạn, không thể có tâm Rỗng Lặng Trong Sáng.
- Nếu không có bình đẳng, thì là thiên lệch, không thể có tâm Rỗng Lặng Trong Sáng.
- Nếu không có chánh giác, thì là vọng tưởng, không thể có tâm Rỗng Lặng Trong Sáng.
- Nếu không có từ bi, thì là gian ác, cũng không thể có tâm Rỗng Lặng Trong Sáng được.
-

Vô lượng đức năng, trí tuệ ở nơi tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, Phật tánh... ấy mà ra. Cho nên, **chỉ cần trở lại tâm Rỗng Lặng Trong Sáng**, thì mọi thứ đều viên mãn, hanh thông, không tạo ra rào cản, mâu thuẫn... nào đối với người khác cả. Nếu tạo ra 1 rào cản, 1 mâu thuẫn... dù nhỏ thôi, thì khẳng định tâm ấy chưa Rỗng Lặng Trong Sáng..., mà là tâm phiền não, là tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước,... .

2: XỬ THẾ:

- **Đối nhân tốt thì xử thế, hành sự... sẽ tốt theo, đối nhân không tốt thì tất xử thế, hành sự... sẽ có vấn đề.** Trong xử thế, thánh hiền lấy **vô vi(tâm Rỗng Lặng Trong Sáng)** mà **trị thiên hạ** thôi, thì thiên hạ luôn luôn có thái bình, còn kẻ phàm lấy **quyền lực, tham vọng...** mà **sử thiên hạ**, thì thiên hạ tất loạn,... . Sở dĩ thiên hạ không thái bình, là do những người xấu ác trong con người khởi tác lên, ai ai cũng thánh thiện, Rỗng Lặng Trong Sáng... thì các ác không thể làm ra được.
- Nhưng **thực tế** thì chúng sinh **luôn có phiền não, tham, sân, si, mạn, nghi...**, không thể tất cả đều muốn hướng đến tâm Rỗng Lặng Trong Sáng được, vì vậy **trách nhiệm của hàng Thánh Trí... đối với thế gian này, chỉ là cố gắng giáo hóa xã hội hết năng lực, sức lực...** mà giúp chúng sinh **tỉnh thức**, được bao nhiêu thì quý bấy nhiêu thôi.
- Thế giới luôn hỗn loạn bởi **tam độc tham sân si...**, nó luôn dẫn đến mâu thuẫn, tranh giành, chiến tranh, chết chóc..., hàng Thánh Trí gia sức giáo hóa... cũng **chỉ vì từ bi** chẳng nỡ nhìn chúng sinh sát hại lẫn nhau..., kéo nhau đi luẩn quẩn trong luân hồi lục đạo,... .
-

3: TIẾP VẬT:

- **Với hết thầy chúng sinh**, thì đều đối xử bình đẳng... như nhau, bảo vệ, không giết hại nhau,..., tôn trọng quyền được sống, được tự do, hạnh phúc... của nhau.

- Với thiên nhiên, vạn vật... cũng không phá hoại môi trường, hay can thiệp quá sâu vào hệ sinh thái tự nhiên, bởi nó cũng là 1 phần của sự tồn tại chung, và được phát triển 1 cách tự nhiên. Nếu phá hủy, thì giống như cắt đi 1 phần trên cơ thể vậy, chắc chắn sẽ gây ra hậu quả,... .

-

CHƯƠNG 7: 10 PHƯƠNG CHUR PHẬT ĐỀU Ở TÂM RỔNG LẶNG TRONG SÁNG ẤY

- *TÂM Rõng Lặng Trong Sáng là Bản Thể, là Chân Như, là Phật tánh..., thì đương nhiên 10 phương Chư Phật đều ở chỗ đó rồi.*
- *Tâm Rõng Lặng Trong Sáng giống như 1 ngọn hải đăng vậy, người chưa lãnh hội thì học muôn ngàn giáo lí đều hướng tới đó, làm muôn ngàn việc thiện cũng là hướng tới đó, tu muôn ngàn phương pháp cũng là để hiểu nó, thể hội nó, và trở thành nó,...*
- *Khi thể hội và sống được với tâm Rõng Lặng Trong Sáng ngay ở THỰC TẠI HIỆN TIỀN, BÂY GIỜ, Ở ĐÂY,..., thì tâm Rõng Lặng Trong Sáng sẽ giúp chúng ta thoát khỏi luân hồi, phiền não và khổ đau..., giống như 1 vị Phật Sống vậy, không thứ gì có thể xâm hại Phật được,...*
- *sống ở tâm Rõng Lặng Trong Sáng, thì gốc rễ của vô minh dần tan biến, đoạn tận tham sân si mạn nghi..., trở về sự tịch tịnh, niết bàn,...*
- ...

CHƯƠNG 8: PHƯƠNG PHÁP THỰC TẬP ĐỂ TRỞ VỀ TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG

- Thật sự là "không có 1 phương pháp cụ thể nào để đưa tới tâm Rỗng Lặng Trong Sáng cả", bởi có phương pháp là có tư tưởng..., tư tưởng... thì không phải Rỗng Lặng, không phải Trong Sáng... . Tuy nhiên, nếu phải lập ra 1... phương pháp nào đó để tạm thời bám víu..., thì về căn bản, phải trải qua những quá trình sau, dù THIỀN, MẬT, TỊNH,..., hay phương pháp gì cũng phải **bao trọn tứ thánh đế, là KHỔ, TẬP, DIỆT, ĐẠO** cả. 1 phương pháp đúng chánh pháp phải chứa đầy đủ 4 chất liệu đó, nếu không sẽ không đưa đến sự thành tựu được.
- Chính cuộc đời của mỗi người là 1 phương pháp tốt nhất, thiết thực nhất, mỗi người đều tự kiểm chứng được rõ ràng nhất..., và đều có thể thấy rõ **TỨ ĐẾ**(khổ, tập, diệt, đạo) của chính mình nhất.
- Tự chung lại, là **Quá Trình Phản Tỉnh, Rõ Biết các phiền não, tập khí... của chính mình, đó là thấy rõ KHỔ ĐẾ và TẬP ĐẾ, sau đó là Xả Li, Đoạn Diệt nó, để đạt được Chánh Trí, Niết Bàn, tức là TÂM Rỗng Lặng Trong Sáng, đó là DIỆT ĐẾ và ĐẠO ĐẾ** rồi vậy.

- Nhìn Thấu và Buông Xả, là bao trọn Tứ Đế, cũng là bao trọn Phật Pháp, bao trọn sự tu hành... của từng người, từng chúng sinh,... .
- Trong quá trình phản tỉnh, rõ biết... các phiền não, thì chỉ cần rõ biết về nó mà không khởi tâm, không can thiệp, không chạy theo..., tức là không dính mắc vào các pháp, để cho các pháp tự vận hành tự nhiên là giải thoát ngay đó rồi, đó là nhân giải thoát, nhân vô ngã..., cứ sống chỗ Rỗng Lặng, Trong Sáng, thanh tịnh, vô niệm... đó, thì quả vị Phật, Chánh đẳng chánh giác,... tất sẽ thành tựu, đó là điều hiển nhiên.
- Trong quá trình Xả Li, Đoạn Diệt phiền não, tập khí, tham, sân, si..., thì cũng như thế, **THẤY LÀ BUÔNG, THẤY LÀ BUÔNG**..., cho tới tận cùng thì chẳng còn thấy gì, chẳng cần phải buông gì cả, thì tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, là Tự Tánh Phật của mỗi người liền hiện ra, **hằng hỷ lạc và tịch tịnh**,... – **ĐÓ CHÍNH LÀ PHƯƠNG PHÁP VÔ PHƯƠNG PHÁP**.
-

CHƯƠNG 9: TIẾN TRÌNH TU ĐỂ THỰC CHỨNG TÂM RÕNG LẶNG TRONG SÁNG.

Mỗi chúng sinh đã trải qua trường kiếp trong sự vô minh, vì vậy để từ sự vô minh ấy trở về với tâm Rỗng Lặng Trong Sáng 1 cách tuyệt đối, thì cũng cần phải có tiến trình, tiến trình đó cần trải qua 4 bước cơ bản sau, đó là: **HỌC HIỂU, THỰC HÀNH, ĐỨC TIN, TRÍ HUỆ.**

1: TIẾN TRÌNH HỌC HIỂU:

- Hành giả **bắt đầu hướng nội, xoay vào trong tâm** để khám phá phiền não, tập khí... của chính mình, phát hiện nó đang tồn tại và hoạt động như thế nào, khi chính mình tiếp duyên, hành sự,..., với mọi người, với cuộc sống, với xã hội,... .
- Hành giả thích **đọc sách, nghe giảng...** để mở mang kiến thức..., và dần thấy được sự rộng lớn vô tận của thế giới... . Nhưng trong tiến trình này, thì mọi suy nghĩ, lời nói, việc làm... đều chỉ là sự chấp ghép, mượn tạm... kiến thức học được mà nghĩ, mà nói, mà làm..., chưa có chủ kiến đúng đắn của chính mình,...
-

2: TIẾN TRÌNH THỰC HÀNH:

- Hành giả **bắt đầu thực hành, làm theo** những gì kinh sách, thầy tổ... đã chỉ dạy, áp dụng vào trong cuộc sống thực tế của mình...(như hành pháp, tụng niệm,...), khi thấy nó quả là chân lí thật sự, thì là lúc

phát sinh niềm tin vững chắc. Và lại càng tiếp tục thực hành, chăm chỉ, tinh tấn..., thì lại càng ngộ ra nhiều bài học quý giá, từ đó bắt đầu thay đổi bản thân theo hướng tích cực, gọi là **Y PHÁP PHỤNG HÀNH**,... .

- Ở trong tiến trình thực hành, hành giả bắt đầu nghĩ, nói, và làm... theo chủ kiến, tri kiến, kinh nghiệm... của chính bản thân mình, dần **không còn dựa dẫm vào sách vở, thầy tổ... để lại**, mà biết cách ứng dụng vào đời sống thực tế của chính mình và thấy ra hiệu quả,... .

-
-

3: TIẾN TRÌNH ĐỨC TIN:

- Để đạt đến mức độ gọi là Đức Tin, nó tương ứng với Kiến Tánh trong nhà Phật, thì hành giả đã hoàn toàn **đoạn đi được TÂM NGHI về chân lí, về chánh pháp...**, niềm tin đã được đẩy cao đến tột độ, tuyệt đối, không còn 1 mảy may nghi ngờ (về chân lí, về Chúa, về Phật, về TÂM Rỗng Lặng Trong Sáng của chính mình,...).
- Chúa Giesu có nói đến chỗ này rằng: "**Phúc cho ai không thấy mà tin**" (thấy là ở trong tiến trình sau, tin là có được đức tin trước đã), còn thấy thì đương nhiên là tin rồi. Nhà Phật cũng nói rằng: "kiến tánh khởi tu", thì mới thực sự bước vào con đường tu hành, trở thành 1 hành giả, 1 con chiên, hay là 1 phật tử... thật sự.
- Ở trong tiến trình đức tin, thì mọi suy nghĩ, lời nói, việc làm... **đều có sự hiện diện của Chúa, Phật, Tâm Tánh... của chính mình**, tuy chưa phát sanh được trí tuệ, nhưng mọi thứ dần trở nên chuẩn mực, đúng với chánh pháp..., và không ai có thể lay chuyển được

người mà đã có Đức Tin rồi, dù là dùng đến biện pháp gì, tiền tài danh lợi, hay nhục hình, tra tấn, thậm chí là chặt đầu xé xác..., tất cả đều vô hiệu, không thể lay chuyển... . Bởi vậy, họ chỉ có đi lên chứ không bao giờ đi xuống được nữa, nhà Phật còn gọi là **Quả Vị Bất Thoát**,... .

-

4: TIẾN TRÌNH TRÍ HUỆ:

- Sau khi có được Đức Tin, thì những phiền não, tập khí... còn đọng lại trong tâm, bởi hành giả thường phản tỉnh, so sánh ở chỗ tuyệt đối của Phật, Chúa, hay sự Rỗng Lặng Trong Sáng... thì cảm thấy hổ thẹn... mà buông bỏ. **Dần dần phiền não, tập khí... rơi rụng sạch sẽ, không còn 1 mảy may... thì đạt đến Chánh Trí, Niết Bàn...**, tức trạng thái tâm Rỗng Lặng Trong Sáng, trí huệ phát sanh, loại trí huệ thuần khiết, vô ngã, không dính mắc,..., loại trí huệ có thể giúp mình, giúp người phá tan bản ngã, các loại kiến chấp... . **Đó là sự Tự Độ Độ Tha, Tự Giác Giác Tha.**
- **Loại trí huệ của Đức Tin Viên Mãn và tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... chính là loại trí huệ liễu sanh thoát tử**, luôn luôn là hướng đến sự giác ngộ và giải thoát hoàn toàn, đạt đến sự tịch tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng... 1 cách "**TUYỆT ĐỐI**", gọi là **ĐẠI GIÁC, VIÊN GIÁC, CHÁNH ĐẲNG CHÁNH GIÁC, LÀ PHẬT, LÀ CHÚA**,... .
- Ở trong Tiến Trình Trí Huệ..., thì từ lời nói, tâm ý, việc làm... đều dần khế hợp với Phật, với Tổ,... cả, mọi kinh sách đều có thể thấu đạt, thậm chí còn **tự viết ra, để ra...** được nữa mà vẫn không làm mất đi tính Giác

Ngộ và Giải Thoát ở trong đó, bởi nó lưu xuất từ chính bản tâm Rỗng Lặng Trong Sáng của vị đó mà ra, tâm Rỗng Lặng Trong Sáng ấy lại là cái chung của 10 phương Chư Phật, Chư Tổ, Chư Đại Thánh Hiền,... .

-

CHƯƠNG 10: NHỮNG CÂU NÓI VỀ TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG

TỔNG HỢP 100 CÂU NÓI TỪ BỘ SÁCH "TRỰC TRUYỀN TÂM PHÁP"(10... TẬP) VỀ TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG:

1: 6 ba la mật, 10 ba la mật, hay vô lượng... ba la mật đi nữa, đều chỉ cần 1 tâm buông xả mà thôi. Khi con xả li hết mọi tri kiến, tham vọng, ảo tưởng, tâm bám chấp..., thì con hoàn toàn trở về với tâm Rỗng Lặng Trong Sáng... nơi con. Chân TÂM ấy, chính là nguồn cội của vô lượng ba la mật, của vô lượng thiện pháp, hạnh nguyện,... .

2: Tất cả mọi loại trí tuệ, tri kiến... trong thế gian, đều từ các loại định tâm mà ra, dù là chánh định, tà định, thậm chí là tưởng định..., cũng đều có 1 tác dụng phản tỉnh nhất định nào đó đối với người đang trong quá trình học tập, đều có thể giúp cho con hoàn thiện chánh trí và chánh tâm,... . Nếu con có thể va chạm vào hết những thứ trí tuệ, tri kiến... đó, mà vẫn giữ được tâm chánh niệm, định tĩnh, Trong Sáng..., thì con sẽ không bao giờ bị các loại định đó chi phối. Con hãy để các pháp vận hành 1 cách hoàn toàn tự nhiên, chỉ cần QUAN SÁT, NHÌN THẤU, VÀ BUÔNG BỎ... thôi, không cần phải can thiệp, đó là con đã có được sự tự do tự tại, giải thoát... liền rồi đó.

3: Khi con đã hiểu biết thật nhiều, đã trải nghiệm đủ thứ ở đời..., đầu tiên con sẽ cảm thấy **thật sự là chán ghét cuộc sống này...** . Nhưng nếu con có thể mở rộng lòng từ bi của mình ra, thì con **bắt đầu yêu thương tất cả lại...** một cách **thật nhẹ nhàng, điềm nhiên, chẳng trạc...**, đó là sự trưởng thành của 1 con người cần có.

Và nếu con có thể **THỰC TẬP CHÁNH NIỆM**, thì những **cảm thọ ghét hay thương...**, cũng sẽ **dần không tồn tại** trong tâm trí của con, con sẽ tiến dần đến 1 trạng thái tâm của sự **tĩnh lặng, Trong Sáng...**, và dần tới mức tuyệt đối. **Như Lai GỌI ĐÓ LÀ TRUNG DUNG, TRUNG ĐẠO.**

4: "**Chánh niệm chân thật**" thì "**không có phương pháp**", mà chỉ đơn giản là "**sống ngay tâm thấy biết thanh tịnh, Trong Sáng, buông xả vọng niệm đến tột cùng(vô vi, vô niệm)...**". Nếu còn phương pháp tức còn đối đãi, không thể đưa đến tâm thể **hoàn toàn thanh tịnh, Trong Sáng, tịch diệt...** được.

5: Nếu các vị đạt đến vô tham, vô sân, vô si... thì các vị là Phật rồi, **Phật là 1 bản tâm Trong Sáng, không có tham sân si... mà thôi.**

6: Thật ra học bất cứ lí thuyết gì cũng **phải quên hoặc bỏ đi**, chỉ còn lại tâm thanh tịnh, **Rỗng Lặng Trong Sáng, thấy biết tự nhiên,...**, **đó là đạo rồi vậy.**

7: Nào ngờ đạo ấy ở trong ta 1 cách thật **đơn giản và Trong Sáng, chẳng cần tìm cầu mà vẫn hằng hiển lộ**, kể tu hành nào có mệt mỗi chút nào đâu.

8: Có phương pháp tu, thì sẽ đưa đến nhất niệm, và còn tạo ra đủ thứ trải nghiệm, thể chứng... . Vô phương pháp tu, thì sẽ thành vô niệm, vô tu thì vô chứng, không còn chấp nặng vào trải nghiệm, thể chứng... nào cả. "Chỉ có Phật thừa duy nhất, chứ không có thừa nào khác,..., chỉ có 1 bản tánh thanh tịnh duy nhất, chứ chẳng có cảnh giới nào khác là thật cả,..., hoặc là phiền não, vô minh..., hoặc là thanh tịnh, Trong Sáng..., chứ chẳng có thứ nửa vời nào là đạo viên mãn ở đó". Nếu con hiểu được lời này, thì ngàn kinh muôn luận chẳng còn dính mắc, muôn pháp đến đi chẳng còn vướng ngại,...

9: Hãy nhớ, thân xác của con chỉ là để cho con mượn nó mà hiểu về thân thọ tâm pháp, hay vũ trụ vạn vật,... . Khi con đã hiểu ra sự thật đó rồi, thì con sẽ trở về được với THỰC TẠI HIỆN TIỀN, hoàn toàn có thể buông bỏ được thân kiến, tri kiến, tà kiến... nơi con 1 cách triệt để, và đạt đến mức độ tâm thanh tịnh, Trong Sáng 1 cách viên mãn.

10: Năng lượng định tâm, hay mức độ thanh tịnh... của con, nó không phải chỉ ở công phu lúc ngồi thiền, hay tụng niệm... mà có. Mà nó là cả 1 quá trình tinh tấn chánh niệm, thường sống trong tâm Rỗng Lặng, Trong Sáng... qua nhiều năm tháng tinh cần... mới có được. Chúng có quan hệ nhân quả với nhau, chánh niệm là nhân, chánh đẳng chánh giác là quả, Rỗng Lặng Trong Sáng... là nhân, tịch tịnh là quả,... . Nếu con biết vun bồi mỗi ngày, thì các mức độ của thiền định, hay tâm thanh tịnh... không chỉ hiển hiện trong lúc con công phu, mà còn thường hiển hiện ở trong các oai nghi đi, đứng, nằm, ngồi... khác. Như Lai đã trải qua TRƯỜNG KIẾP

CÔNG PHU, nay đã ở chỗ tịch tịnh, chánh đẳng chánh giác..., mãi mãi không rời khỏi vị trí đó nữa.

11: Cá có ở trong nước, nhưng nước không sinh ra cá,... . Cũng như thế, tất cả chúng sinh, vạn vật, sắc tướng... đều nằm trong Phật Tánh Thanh Tịnh của con, nhưng Phật Tánh không sinh ra thứ gì cả,... . Bởi vì con chấp niệm nơi trần cảnh mà xuất hiện ý niệm ở trong tâm, nếu ngay chỗ 6 căn tiếp xúc với 6 trần mà con không sinh niệm, thì ở trong tâm liền Rỗng Lặng, thanh tịnh, Trong Sáng..., không còn hình ảnh phản chiếu của tâm đối với vũ trụ vạn vật ở bên ngoài nữa,... .

12: Như Lai ở nơi tánh, Như Lai cũng ở nơi tướng,..., nơi tướng sanh tâm, nơi tánh hiện bóng. Tâm diệt thì bóng tan, trong lặng và thấu suốt,... .

13: Khi Con chấp trước vào tư tưởng, nhận thức... vốn vô thường và biến đổi... ở Con, cho nó là thật có, là đúng, là cao siêu,..., từ đó mà sinh ra mâu thuẫn, bất đồng, xung đột... với người khác cũng chấp trước như Con... . Nếu tâm của con thanh tịnh, Trong Sáng, không tạp niệm..., thì những mâu thuẫn, bất đồng, xung đột... kia, ở đâu mà ra được?

14: Tâm chính là Phật, Phật chính là Tâm, Tâm ở đây là Chân Tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng... của các con.

15: Con cảm thấy trên đời có đúng sai, chánh tà, khổ vui, nóng lạnh, ngon dở,..., phân ra đủ thứ phức tạp, chấp thủ và bị chi phối,... . Nhưng **tâm của ta thanh tịnh, Trong Sáng... tuyệt đối**, hoàn toàn không có các khái niệm đó, ta ngày đêm mong cho con giác ngộ được điều này.

16: Trí tuệ của con chỉ từ tâm thanh tịnh, Trong Sáng... mà phát sinh. Tâm của con hỗn loạn, là **do tham dục mà ra**, tâm hỗn loạn thì không thể có loại trí tuệ nào phát sinh ra cả, dù là trí thế gian, huống hồ là trí xuất thế gian.

17: Ban ngày, con thấy có ánh sáng. Ban đêm, con thấy có bóng tối. Dù ban ngày, hay ban đêm, thì "**cái thấy đó**" cũng không hề mất đi, đó là "**tánh thấy**" của con, nó thanh tịnh, Rỗng Lặng, Trong Sáng và không nhiễm ô.

18: Có âm thanh, con nghe thấy có âm thanh. Không có âm thanh, con nghe thấy không có âm thanh (sự tĩnh lặng). Cho dù là có âm thanh, hay không có âm thanh, thì "**cái nghe đó**" cũng không mất đi, đó là "**tánh nghe**" của con, nó thanh tịnh, Rỗng Lặng, Trong Sáng và không nhiễm ô.

19: Có vạn vật, con biết có vạn vật, không có vạn vật, con cũng biết là không có vạn vật. Dù có vạn vật hay không, thì "**cái biết đó**" cũng không hề mất đi. Đó là "**Tánh Biết**" của con, nó thanh tịnh, Rỗng Lặng, Trong Sáng và không nhiễm ô.

20: Tự tánh của Như Lai, tự tánh của con, không có gì khác nhau cả, **đều thấy, nghe, và biết...** được trong thanh tịnh, viên giác, **Rỗng Lặng Trong Sáng...** . Vì vậy, Như Lai và con, cũng như đối với muôn loài vạn vật, tuy là hai, tuy là vô lượng,..., nhưng lại **đồng nhau, câu thông với nhau...** . Ta gọi đó là **Bản Thể, Bản Nguyên, là Chúa, là Đại Đồng, là Thiên Lí, là Minh Đức Minh Minh Đức, là Đại Đạo,..., và là Như Lai.**

21: **Đạo của Như Lai, là đạo của sự tỉnh thức...** . Trong sự tỉnh thức ấy, đã có sẵn sự chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, và từ bi,... . Khi con thường sống được với sự tỉnh thức, **Rỗng Lặng Trong Sáng...**, thì con đã trở thành ta rồi vậy.

22: Nếu con có thể bỏ đi những suy tư, nhận thức... của con, để sống được với tâm tánh thanh tịnh, **Rỗng Lặng Trong Sáng** thì con đồng với Phật rồi. Phật, không còn coi ai thấp hơn Phật cả, **tất cả đều bình đẳng trong tình thương vô hạn, tánh tánh tương thông, không có thầy trò, chỉ có bằng hữu mà thôi.**

23: Con à, Như Lai và con không nhất thiết phải hiểu nhau bằng lời nói, bằng sự gần gũi. Ta và con, còn có thể hiểu nhau, thậm chí dung hòa với nhau, **bằng sự tỉnh thức, và tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng...**, khi đó, ta và con đã bên nhau trong từng sắc na.

24: Khi tâm con thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng... trí tuệ con tự sanh pháp lành. Cũng chính lúc đó, là ta đang trò chuyện với con. Con à, ta chưa hề rời xa con.

25: Như Lai không có gì ngoài tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, cho dù càn khôn có sục đổ, vỡ vụn, và tan biến..., thì tâm thanh tịnh của ta cũng không hề thay đổi, tâm ta không thể dao động bởi thứ vô thường.

26: Tâm lo sợ... thuộc về phiền não, sao con có thể dùng phiền não để đi đến sự tỉnh giác được?. Trong sự tỉnh giác, không có phiền não, chỉ có sự thấy biết chân chánh, thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, không dính mắc. Sống ngay đó, con sẽ có nội lực.

27: Định, là tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng..., tâm thanh tịnh... thì không có vọng. Vì vậy, con muốn có định, thì "không khởi vọng, không theo vọng" là đủ rồi, đó là tâm thiền của con.

28: Tự tánh, tự nó định, tự tánh cũng tự nó thấy biết..., con không cần phải giữ. Cái thấy biết... mà giữ mới có, thì không phải cái thấy biết thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng của tự tánh Phật nơi con.

29: Tâm vọng tưởng (vô minh, phiền não), là loại phiền não ban đầu, **do thất niệm mà sanh ra từ vô thủy**, cứ thế mà trùng trùng duyên khởi đến giờ. Nếu con không khởi vọng, thì sẽ không tạo ra sinh tử nữa, **không theo vọng, là không tiếp nối sinh tử nữa**. Không tạo tác, không tiếp nối, thường thấy biết thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng..., thì dần con sẽ phá trừ hết vô minh phiền não ấy đi. **Hết vô minh, thì là minh, là tự tánh**. Khổng Tử, cũng gọi là minh đức, minh minh đức.

30: Con đừng sợ vọng tưởng, kệ nó, cho dù vọng có chất đầy hư không, nhưng con vẫn **giữ được chánh niệm**, thì chánh niệm ấy, nó sẽ đốt cháy hết vọng thôi. Không sợ vọng nhiều, chỉ sợ đánh mất chánh niệm, **đánh mất sự thấy biết thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng...** của chân như, tự tánh, con nhớ nhé, điều đó rất quan trọng đấy.

31: Để chữa tâm bệnh, thì không ai khác, chỉ mình con mới chữa được cho con. Con phải **từ bỏ tâm tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến...**, thì con sẽ khỏi bệnh. Khi khỏi bệnh, thì tâm con sẽ trở nên thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng... . "**Tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng...**, là tâm không có bệnh", đó cũng là tâm của ta.

32: Tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng nơi con, **hãy nhận, đừng nghi**.

33: Toàn thể vũ trụ, thập pháp giới..., căn bản là không tồn tại vật chất, mà **đều là trường năng lượng**. Năng lượng **thuần khiết nhất** (năng lượng gốc), đó là **năng lượng của sự từ bi và trí tuệ...**, cũng chính là **năng lượng của bản tánh, bản thể**. Nếu con sống được với tâm thanh tịnh, **Rỗng Lặng Trong Sáng**, thì năng lượng ấy, sẽ **tràn vào** cơ thể, tâm trí con, mọi loại trí tuệ thuần khiết, chân chánh..., cũng từ đó mà phát sinh, đem lại lợi lạc đến chúng sinh vạn vật..., và truyền trao cho chúng sinh vạn vật..., năng lượng thuần khiết ấy.

34: Nếu con suy nghĩ về sự bất tử, thì con đừng nghĩ cho cái thân xác này làm sao bất tử, không chết, đó là sự ngu si, mê muội..., nó phải chết, không khác được. Nhưng có thứ bất tử thật sự, đó là tâm tánh của con, **con hãy trở về với tâm tánh thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, cảm nhận sự thanh khiết, vô niệm, vô dục...**, con sẽ dần thấy được sự bất tử ở trong đó.

35: Nếu con muốn làm Phật..., thì con không cần phải học sự tư duy, tư tưởng... nào hết, mà ngược lại, con cần **buông xuống tất cả tri thức, tri kiến... thế gian, vô thường, sinh diệt... của con**. **Buông tới cùng cực, không còn gì cả, thì tâm thể con sẽ rỗng rang, Trong Sáng, thanh tịnh,...**, đó chính là ta(Phật Tánh).

36: **Chân Phật...**, cũng nghĩa là bản chất **Rỗng Lặng Trong Sáng, chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...** của một chúng sinh..., **đã đưa nó lên đến tột cùng, viên mãn,...**, gọi đó là Phật, là Chúa, là Thiên Lí, là Minh đức minh minh đức, là đại đạo,....

37: Chính những nhận thức, tư tưởng... của con, lại là kẻ thù để con có thể sống nơi tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng của chính con.

38: Như Lai và con, cùng nhìn nhau, và nhìn thế giới này bằng tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, thông qua sự thức tỉnh..., con sẽ thấy thế giới này cũng thật yên bình và tươi đẹp,...

39: Xứng tánh tác Phật sự thì là Phật (làm trong chân tâm, tự tánh...), không xứng tánh tác Phật sự thì là Ma. Phật và Ma cách nhau chỉ là một ý niệm, là thanh tịnh Trong Sáng hay mê vọng mà thôi.

40: Cái nhìn bằng cảm xúc, tư tưởng... thì luôn hiện hữu trong tâm của con. Nhưng cái nhìn của ta, của các bậc thánh trí... thì luôn luôn là nhìn từ lương tâm, lương tri, từ bản tánh Rỗng Lặng Trong Sáng... của chính mình. Phiền muộn hay thanh tịnh, khổ đau hay an vui..., cũng chỉ là từ ánh nhìn khác nhau ấy mà ra.

41: Ta không đi trước con, ta không ở sau con, bên trái hay bên phải, phía trên hay phía dưới... cũng đều không phải. Như Lai ở trong tâm chánh niệm, tỉnh sáng, thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng... nơi con.

42: Ở trong từng phút giây, con đều đang nghĩ đến quá khứ, hiện tại, và tương lai... . Ở trong từng phút giây, Như Lai đều không nghĩ đến gì cả, tâm ta trong lặng, thanh tịnh... từ quá khứ, hiện tại, cho đến tương lai,...

43: Tu hành quan trọng thực chất, tu hành không phải là làm bộ làm tịch cho người khác xem, bày vẽ đủ trò làm hoa mắt người sau,..., đó là hư dối, là tội ác,... . Chân tâm Rỗng Lặng Trong Sáng của con... thì không hư dối, sống với chân tâm (chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...), đó mới thật sự là đang tu hành.

44: Chân tâm là niệm..., là không tham, không sân, không si, không tranh đấu, mong cầu, động niệm,... . Là niệm thì tâm con thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, là niệm thì giải thoát khỏi lục đạo luân hồi, là khỏi pháp giới tứ thánh,... .

45: Một mảy may chấp trước cũng không nên có, một mảy may phân biệt cũng không nên có, một mảy may vọng tưởng cũng không nên có,..., đó là phương pháp dụng công tu hành, tâm thể thanh tịnh, vô niệm, sáng suốt... chính là chân tu hành.

46: Hoàn toàn buông xả "khởi tâm động niệm", không chạy theo "bất kì" ý niệm nào, "Tánh Biết... sáng rõ, thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng... thì bát nhã hiện tiền".

47: Vọng niệm, không phải là con, tại sao con cứ phải để ý đến nó, suy nghĩ về nó?... . Tự tánh sáng rõ, thanh tịnh, vô vật... nơi con, hãy nhận nó, để trở về với cội nguồn của chính mình.

48: Tu hành thành tựu, thì một **manh nha** tà ý cũng không khởi lên nữa, hết thấy **đều chuyển về thanh tịnh, chánh giác,...**, bản tâm ấy thật là **Trong Sáng, không vẫn đục,...** . Nếu con làm được vậy, thì con thường thường ở cạnh Phật, Bồ Tát... rồi.

49: Nếu con đã nhận thấy trong câu nói, lời pháp... của Như Lai, có sự chân chánh, minh bạch..., và con thọ nhận nó, con liền **bặt tâm tư tưởng, phiền não...**, **trực nhận được bản tánh thanh tịnh, Rỗng Lặng, sáng suốt...** nơi con, thì khi đó, ta và con hòa vào làm một, ta gọi đó là, ta **"trực truyền tâm pháp"** cho con, ta chỉ con thấy, ta truyền con nhận, ta trao con kế thừa, ..., **muôn đời được như thế, thì đạo pháp của ta cũng sẽ bất diệt trong thế gian, và trong con,...** .

50: **Trực truyền tâm pháp, là thanh tịnh niệm, trí huệ thuần khiết...** truyền từ bản tâm Trong Sáng, không vẫn đục, không bị nhiễm ô bởi các loại phiền não và dục vọng... ở chính con, Từ đó, mà con **thấu suốt được vạn pháp, phá trừ được phiền não, dục vọng...** của chính con, mà đi được trên hành trình giác ngộ và giải thoát.

51: Con tu ở tâm vọng tưởng, hay con tu ở tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng?. Tu ở tâm vọng tưởng, ..., thì **lục đạo luân hồi,...** . Tu ở tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, ..., thì **niết bàn Phật Giới,...** .

52: Khi tâm của thầy... thanh tịnh, tâm của trò... cũng thanh tịnh, thì đó là **Chân Pháp vốn thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng...**, mà **Chư Phật, Bồ Tát...** đều muốn chúng sinh thọ nhận, để giải quyết được khổ đau và nghiệp trướng,

53: Tâm thanh tịnh, là chân tâm tự nó vốn thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng (nào ngờ tự tánh vốn tự thanh tịnh) rồi, **không phải ở sự tu nơi pháp tu mà được thanh tịnh, ở nơi pháp mà được thanh tịnh, thì đó chưa phải là "sự thanh tịnh của chân tâm, của Phật Tánh", mà chỉ là sự thanh tịnh do nỗ lực tinh cần của hàng Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát,..., hay người... có Phước, có định,...** .

54: Khi tâm con đã đạt được sự thanh tịnh, tỉnh giác... nhất định rồi, thì tự nó sẽ có năng lực quán chiếu, chuyển hết **thầy phiền não thành bồ đề tâm**. Tu ở trên tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng... chính là như vậy. Khi vô lượng phiền não đã tan biến, thì bồ đề tâm của con cũng trở nên viên mãn, **khi bồ đề tâm viên mãn, đó chính là thành Phật**.

55: Con à, chân tâm của con **vốn tự thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, vô nhất vật, vô nhất vọng, vô sở cầu, vô sở chứng,...** .

56: Đối với người lập trí làm Thánh Hiền, Bồ Tát... thì **mọi pháp thế gian đều là pháp dục...**, khi đó pháp xuất thế gian là chánh pháp của họ,... . Còn đối với người lập trí giác ngộ giải thoát làm Phật, thì **mọi pháp xuất thế gian...**, cũng **vẫn chỉ là pháp dục...**, khi đó **thể tánh thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng mới là chân pháp vô pháp của họ**. Con hãy nhớ: **"vạn pháp là giai không"**, dù là pháp thế gian hay xuất thế gian,..., bởi trong bản tánh của con vốn không có pháp nào cả.

57: Nếu con muốn thiên địa quỷ thần... chẳng thấy bóng dáng, tâm ý..., thì con hãy sống nơi bản tánh thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, chẳng tạp niệm. Nếu con làm được vậy, thì **quỷ thần... kinh hãi**, bởi họ biết đây không phải kẻ tầm thường, "mà là đứa con của Như Lai".

58: Con à ! "không có bất kì ý niệm gì về Phật Tánh thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, đó mới là Phật Tánh thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng của con".

59: Chân tâm, bản tánh..., không có thiện hay ác gì trong đó cả, nó chỉ là một thể như như, tỉnh sáng, thanh tịnh, Rỗng Lặng và thường hằng... . "Thể nhập hoàn toàn trong đó, thì là toàn giác hay viên giác, gọi đó là thành Phật".

60: Thế nào là ngộ tánh, hiển chân?... .

Là sự giác ngộ, kiến tánh... ở người tu hành..., thân tâm trở nên thanh tịnh, sáng tỏ, Rỗng Lặng..., các loại phiền não trở nên vô giá trị, vắng bật, và không còn sức chi phối,..., đồng thời trí huệ Phật (trí tuệ vô sư, hay căn bản trí...) phát sinh, thấu hiểu vạn pháp và có năng lựa chiếu phá phiền não, nghiệp trướng... . Khi sống nơi tâm tánh ấy thì gọi là "sống đạo", "sức giác" mỗi ngày một tăng trưởng đến chỗ viên mãn thành Phật.

61: Vạn pháp từ tâm sinh, vạn pháp cũng từ tâm diệt..., hết thấy nhận thức, tư tưởng, thể tướng, cõi giới, pháp giới..., cũng đều như vậy. Khởi tâm thì tạo tác, vô tâm thì thanh tịnh, cội nguồn của vạn pháp chỉ là một thể tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng và vô niệm... .

62: Chấp pháp hay chấp vô pháp, đều là chấp hết. Chấp ngã hay chấp vô ngã, cũng đều là chấp hết,... . Con phải xả đi "tâm chấp trước" kiên cố, vi tế... của con, cho đến khi thật sự là vô niệm, Rỗng Lặng Trong Sáng và thanh tịnh. Cũng lại chẳng có niệm về sự vô niệm, Rỗng Lặng Trong Sáng và thanh tịnh... ấy.

63: Tự tánh thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng chính là Phật, là bản lai diện mục, là bản thể, bản nguyên... của muôn loài, vạn vật..., vốn "chỉ có một". Tự tánh, bản lai... ấy, chẳng tăng chẳng giảm, chẳng nhiều cũng chẳng ít,... .

64: Tự tâm thanh tịnh chính là giới. Tự tâm không loạn chính là định. Tự tâm sáng suốt chính là tuệ. Chân tâm của con, tự có giới, định, tuệ một cách viên dung, viên mãn rồi.

65: Phật giảng kinh, thuyết pháp... nhiều vô số, nhưng Phật lại nói, ta không độ chúng sinh nào cả, cũng có nghĩa là "chúng sinh giác ngộ, căn bản là tự độ chính mình". "Sống được ở nơi tâm tánh thanh tịnh, tinh sáng, Rỗng Lặng...", thì "vạn pháp hiện bày", rồi cứ y đó mà phụng hành, không trái đạo, không trái lương tâm,... .

66: Con muốn dẫn dắt người khác vào tâm thiền(sự tu hành)..., thì con làm sao khéo đưa họ trở về tâm giác sáng, thanh tịnh, Rỗng Lặng..., là thành công. Ở nơi tâm giác sáng, thanh tịnh... đó, nó đầy đủ nguồn sống cho cuộc sống đời thường, cũng như sự tu hành hướng đến việc giác ngộ, và giải thoát.

67: *Tâm thiên, tâm tịnh...*, vốn Rỗng Lặng Trong Sáng, thanh tịnh không động, không phiền não, không tham, không sân, không si, không nghi, không ác kiến..., **tự có trí tuệ, từ bi... tròn đầy...** .

68: *Cảnh duyên bên ngoài(sự tướng...)* là cảnh, *cảnh duyên bên trong(tạp niệm...)* cũng là cảnh,... . Đối với các cảnh... mà không bị nhiễm trước, nghĩa là con phải lìa được các tướng bên ngoài cũng như các niệm bên trong tâm con. Sống thẳng trên tâm thấy biết thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, vô nhiễm đối với chúng..., thì mới đi tới được **Nhất Hạnh Tam Muội**(kiến tánh).

69: *Tánh thể của con thường thường thanh tịnh, giác sáng, Rỗng Lặng, vô niệm, vô trụ...* . **"Nếu con quên"**, con **liền rơi vào niệm, vào cảnh, vào tướng...** sinh diệt.

70: *Thanh tịnh mà không chấp chỗ thanh tịnh(được chân thanh tịnh), giác sáng mà không chấp chỗ giác sáng(được chân giác sáng), vô niệm mà không có niệm vô niệm(được chân vô niệm), vô trụ mà không có chỗ vô trụ(được chân vô trụ),...*, thì khi đó, **tánh thể Rỗng Lặng Trong Sáng của con mới hiện toàn chân.**

71: *Ngộ tánh, thì tánh tự lặng trong, hiện bày...*, chẳng còn gì để diễn bày thêm nữa,... . Chưa ngộ tánh, thì trên cảnh, trên tướng, trên niệm..., con không dừng trụ, hay sinh niệm về nó..., thì tự tánh của con thấy biết thanh tịnh, Rỗng Lặng được trên nó..., **đó là con đang dụng công để kiến tánh(nhớ đừng có niệm mong cầu để được kiến tánh),...** .

72: Chỉ khi chúng sinh **nếm trải** được hương vị của sự bình an... nơi tâm thanh tịnh, **Rỗng Lặng Trong Sáng**... của con, khi đó chúng sinh ấy mới có thể **đón nhận** những tri kiến, tri giác... hướng tới sự giải thoát ở nơi tâm con muốn truyền đạt,...

73: Con **"đi tìm"** Như Lai, nhưng con nào ngờ **"Như Lai chính là con"**, là bản tánh thanh tịnh, **Rỗng Lặng Trong Sáng** ở con, nào có nhọc công tìm kiếm ở đâu.

74: Học thiền, đến tột cùng, là xả thiền. Học niệm, đến tột cùng, là xả niệm. Học chú, đến tột cùng, là xả chú,... . Chân Tâm Thanh Tịnh của con, không chứa thiền, không chứa niệm, không chứa chú,... . Hết thầy, đều cần con buông xả cho đến tột cùng, **cái chẳng thể xả được nữa**, đó chính là **Chân Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng**, đó chính là con thật sự.

75: Nhờ biết **"buông xả hết thầy"** mà ta được sống trong **"chánh niệm thanh tịnh"**, nhờ **"chánh niệm thanh tịnh(tâm Rỗng Lặng Trong Sáng)"** mà ta vượt thoát mọi loại phiền não, khổ ách, và nghiệp trướng... của ta. Dần dần đạt đến hỷ duyệt, giác ngộ, và giải thoát.

76: Đã là vô pháp, thì ta không có gì để nói, nhưng con có thể hiểu là, đối với người tâm đang thanh tịnh, thì không còn một pháp nào đang ở trong tâm họ cả, **tâm họ là một thể rỗng rang, vắng lặng**... . Hoặc là người đó **"không còn tâm chấp"** vào các pháp nữa, cho nên dù họ thấy bao nhiêu pháp, vọng tâm, phiền não..., họ cũng tự tại, không còn dính mắc, không còn bị chi phối,... . Đó chính là vô pháp(Rỗng Lặng Trong Sáng).

77: Vạn pháp quy về tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, ngay nơi tâm thanh tịnh thì làm gì có pháp?, một pháp còn không có thì vạn pháp ở đâu?. Tâm chính là pháp, pháp chính là tâm, có tâm thì có pháp, không tâm thì không pháp. Con đừng khởi niệm thì Chân Tâm Phật Tánh Thanh Tịnh hiện bày.

78: Chân lí?, có chân lí của thế gian, và chân lí của xuất thế gian,..., chân lí của thế gian là pháp **nói đến sự vô thường**, nhưng lại hàm chứa tình cảm thế gian, khiến cho mọi người... biết yêu thương, đùm bọc, giúp đỡ... lẫn nhau. Chân lí của xuất thế gian, là pháp để **nói đến lí tánh, bản thể...**, nó không có tướng trạng, không có khái niệm, không có sự vướng mắc,..., thanh tịnh, vô vi, vô dục, vô niệm,..., thường vắng lặng, tỉnh sáng... .

79: Con hãy nhắm mắt lại, thả lỏng tâm trí, không khởi tâm động niệm nữa. Cái thể thanh tịnh, vô niệm, vắng lặng, sáng tỏ đó – chính là chân tâm của con đó, và nó không phải của riêng con, không phải bản ngã của con, mà là **thể chung** của hết thầy chúng sinh vạn vật đều như vậy. Nó vô vi, vô hình, vô dạng, vô ngôn..., không có định nghĩa, chỉ có thể dùng tâm của chính con để cảm nhận, thể hội, sống được với nó... mà dần thoát khỏi mọi sự vướng víu, buộc ràng.

80: Cái biết hay Tánh Biết(phật tánh, tâm Rỗng Lặng Trong Sáng) khi qua ý thức, lục căn... thì trở thành Tướng Biết, Tướng Biết thanh tịnh(lục căn thanh tịnh) được thì đồng với Tánh Biết thường biết. Nhưng nếu bị phiền não che mờ, thì Tướng Biết ấy lại không rõ ràng, lúc tỏ lúc mờ,..., bởi thế, người tu hành cần "**thực tập chánh niệm**" để thanh tịnh lục căn, để Tướng Biết thanh tịnh, rồi mới tiến sâu vào tự tánh thường biết(gọi là kiến tánh). Lúc đó sẽ không còn sợ việc sẽ bất giác, không còn sợ mù mờ, không biết, không tỏ... nữa, nếu bất giác liền thức tỉnh lại luôn được.

81: Khi tâm con thanh tịnh, vắng lặng, tỏ sáng..., **ĐÓ CHÍNH LÀ ĐẠO ĐẾ** đó. Khi tâm con phiền não, vọng tưởng, tạp niệm..., **ĐÓ CHÍNH LÀ TẬP ĐẾ, KHỔ ĐẾ** đó. Xoay lại nơi tâm(**DIỆT ĐẾ, tức xả bỏ hết thảy**), thì đại đạo liền hiện tiền nơi con rồi, đâu nhọc công gì đâu.

82: Đã là bản thể, thì không định nghĩa được, chỉ có người thể nhập được thì tự rõ, và họ cũng không nói được(như Phật nói: "**diệu pháp(bản thể) không thể diễn tả**". Lão Tử cũng nói: "**Đại đạo vô ngôn**",...). Nếu có thể ngay đây, đừng khởi tâm niệm, để tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng, Trong Sáng... thì sẽ thể hội được.

83: Đức Phật dạy: "**này các ông, thân này không phải của các ông(ta). Suy nghĩ, nhận thức, tư tưởng... này cũng không phải là ta. Cảm thọ, tri giác... cũng chẳng phải là ta...**". Các ông vốn không dính mắc vào thứ gì cả, cái ta chân thật của các ông là Phật Tánh Thanh Tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, các ông đừng để những thứ kia lừa gạt... mà tạo tác, rồi trôi lăm trong sinh tử luân hồi.

84: "Ứng vô sở trụ, nhi sanh kì tâm", là tông chỉ của "kinh kim cang", cũng là tông chỉ của "thiền"... . Hàm nghĩa là, "chân tâm vốn Rỗng Lặng, Trong Sáng, thanh tịnh, giải thoát... sẵn rồi", nó vốn không trụ vào đâu cả. Do vậy, khi đối cảnh, tiếp vật..., thì "không sanh tâm dừng trụ vào đâu cả, thì chân tâm hiển hiện",.... .

85: Hết thấy tư tưởng đều không còn, thì ta mới thực là Như Lai. Còn cái ta của tư tưởng, cảm xúc, tri giác... thì chỉ là cái ta hư ảo(nhà Phật gọi là Bản Ngã). Tâm thể Rỗng Lặng, thanh tịnh, sáng suốt..., đó chính là Tâm Phật nơi mỗi chúng sinh,.... .

86: Chân tâm, thì không tồn tại bất kì 1 loại tri thức nào nữa cả. Rỗng Lặng, thanh tịnh... đến tịch mịch. Vô vật, vô tướng, vô ngôn, vô niệm..., không thể diễn tả. Tri thức... thì còn đối tượng để soi chiếu, nhìn nhận... mà đúc kết. Chân tâm, thì "không còn gì cả".

87: Xoay lại tâm mình thì liền đã đi trọn con đường giác ngộ. Bản tâm... thanh tịnh, Rỗng Lặng, tỉnh sáng, tịch mịch... chính là niết bàn, là đại đạo... rồi đấy, chứ không phải ở một nơi xa xôi nào cả.

88: Tánh Biết(phật tánh) thì chỉ thấy biết chính nó, không có đối tượng bên ngoài... . Chính nó, thì thanh tịnh, tịch tịnh, Rỗng Lặng, Trong Sáng, vô tâm, vô vật, vô tướng, vô phiền,.... .

89: Mọi sự việc diễn ra trong cuộc sống này, chỉ là "sự phản ảnh của tâm", "ảnh" thì không phải "tâm", "chân tâm không ảnh, Rỗng Lặng Trong Sáng, chẳng có hạt bụi nào dính mắc vào tâm thanh tịnh cả,...". Quay lại tự tâm, thì dần vượt ra tất cả, sống "tùy duyên thuận pháp", thì tự là như nhiên bất động.

90: Nếu nhận ra Phật tánh thật sự, thì tự nhiên sẽ "tùy duyên thuận pháp", mọi thứ đều phản ứng 1 cách rất tự nhiên, "đủ mức", không cưỡng cầu cũng không chấp chặt... nữa, luôn luôn ở trong sự thanh tịnh, sáng suốt, vắng lặng của tự tánh.

91: Lấy niệm đê niệm, thì bản chất là không đúng, chỉ là biện pháp tạm thời(giống như trì, niệm... vậy), rốt ráo sau cùng vẫn là "buông xả hết thấy tất cả niệm", "không khởi tâm động niệm" trước các pháp thì mới là trung đạo, sẽ trở về với tự tánh thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng... .

92: Tứ thiền bát định... chỉ là cảm giác, tạp niệm... . Như Lai trực chỉ chân tâm, không vòng vo. Ngay nơi **CHÂN TÂM THANH TỊNH, KHÔNG TẠP NIỆM**, Rỗng Lặng Trong Sáng, mà sống mà tu, đó là con đường thẳng tắp, không lỗi rẽ, không chỗ dừng chân,... .

93: Luân hồi, chính là Ý NIỆM, là VỌNG TÂM. Thoát khỏi luân hồi, chính là **KHÔNG CÒN Ý NIỆM**, trở về chân tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng(Phật Tánh). Đơn giản thế thôi.

94: Phật pháp không có tiểu, không có đại... gì hết. Chỉ có "mê hay ngộ", mê là chấp vọng, ngộ là tỉnh thức, ngộ các pháp đều vô thường mà buông xả, trở về chân tâm thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng. Các pháp đều là vô thường, thì pháp tiểu hay pháp đại... còn có ý nghĩa gì?

95: Làm sao Như Lai có thể lòi hết phiền não, tạp niệm, tật xấu... của con đi được?, "ta không có quyền năng đó". Người có thể tổng hết những ô uế đó đi, để trả lại bản tâm Trong Sáng, Rỗng Lặng, thanh tịnh, chỉ có thể là chính con mà thôi.

96: Để tâm Rỗng Lặng, Trong Sáng, thanh tịnh,... trước các pháp các duyên..., thì đã trọn vẹn tinh tấn, chánh niệm, tỉnh giác... rồi vậy

97: Tự, là gốc gác, nguồn cội, bản thể, chân nguyên... . Tánh, là linh thông, giác sáng, trong lặng, thanh tịnh... . Tự Tánh, là nói đến gốc gác, nguồn cội... của muôn loài, vạn vật..., và của cả đại vũ trụ, thập pháp giới..., là luôn linh thông, giác sáng..., trở về đó, thì là chỗ không sinh không diệt, tự tại giải thoát, thấu rõ tường tận,...

98: Vọng tưởng là phiền não của tâm, suy nghĩ là phản ứng của tâm... . Tự Tánh(tức Tánh Biết, hay tánh thấy) luôn thấy biết rõ vọng tưởng, nếu không bị nó chi phối thì liền đó là giải thoát. Và tự tánh cũng luôn thấy biết suy nghĩ của tâm, gọi là chánh niệm, khi cần suy nghĩ thì suy nghĩ 1 cách chân chánh, thiện lành..., khi không cần suy nghĩ thì liền trở về bản tâm vốn thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng – đó là "TÙY DUYÊN THUẬN PHÁP, ĐẠT ĐẠI TỰ TẠI",...

99: Khi bản tánh giác sáng thì căn thức... yếu đi, sức giác mạnh đến tột cùng thì căn thức... cũng yếu đến tột độ. Đến cuối cùng, chỉ còn lại 1 tự tánh giác thanh tịnh, Rỗng Lặng Trong Sáng ở nơi con. 10 phương Chư Phật, chính là ở chỗ này.

100: Nghĩa cạn, tương đối, nhị nguyên... để tiếp độ, chiều lòng chúng sinh..., thì tâm Rỗng Lặng, Trong Sáng, là "trên niệmsuy nghĩ, vọng niệms) mà không niệms"(tức không tác ý, chấp trụ, vin theo...), bởi chúng sinh thì luôn trong niệms, chưa thể vô niệms, thanh tịnh, tịch diệt tuyệt đối được.

Nghĩa chuyên sâu, tuyệt đối, nhất nguyên... thì tâm Rỗng Lặng Trong Sáng,... cái tên đã nói lên rồi, cần phải giải nghĩa nữa chăng?. Rỗng, là trống rỗng không có gì cả, như chiếc bình trống không đựng gì bên trong(tự tánh không 1 vật), ý niệms chính là vật, niệms niệms thành hình(vật, tướng), chân tâm không có hình tướng..., tức là vô niệms. Lặng, là tịch tịnh mà sáng biết cùng khắp..., tâm Rỗng Lặng, Trong Sáng... cũng chính 1 là cách gọi của chân tâm, tự tánh... vậy.

...HẾT...

Lời nhắn nhủ của tác giả!

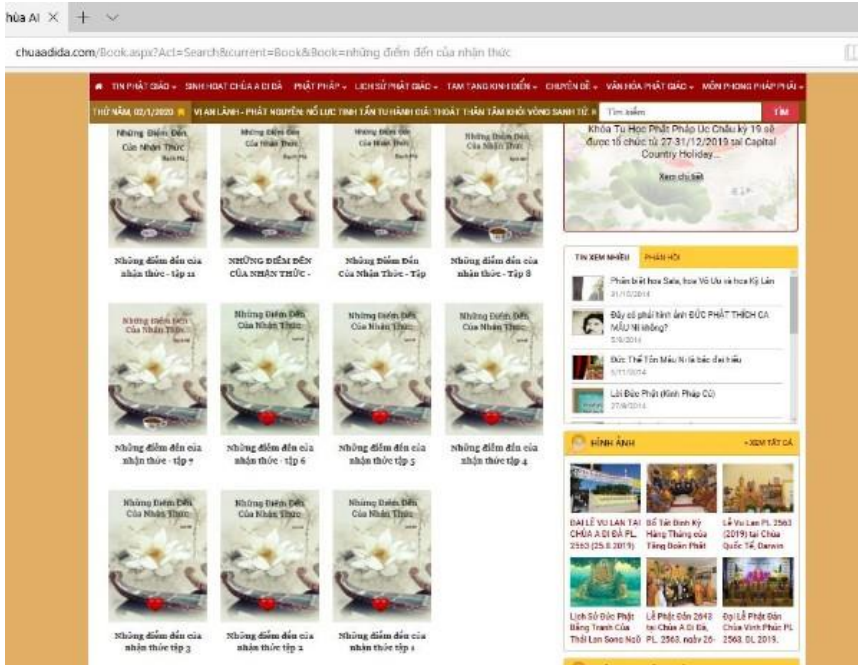
Quý đọc giả có thể chia sẻ file sách hoặc in tặng... tác phẩm này cho bất kì ai mà đọc giả yêu mến!

Mọi cá nhân, tổ chức... nếu cần dùng lời của Bạch Mã để sử dụng vào bất kì công việc gì có lợi ích cho mình, cho đất nước, cho xã hội... xin

hãy tùy ý sử dụng - Bạch Mã không giữ cho riêng mình!

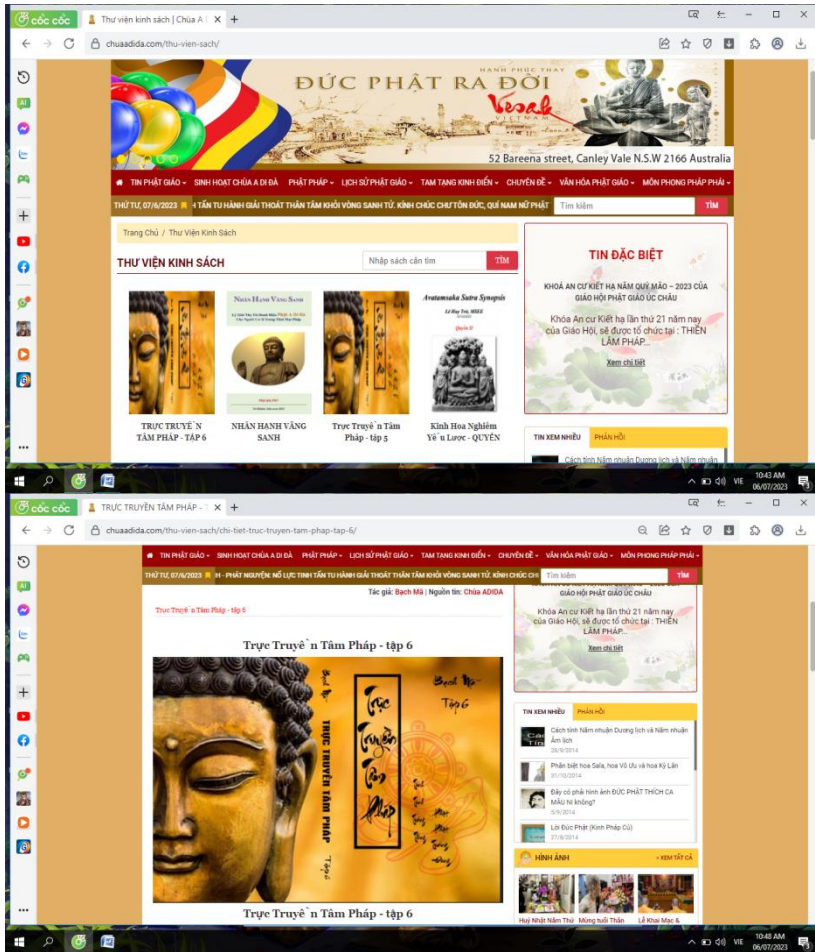
Ngoài cuốn sách nhỏ này, Bạch Mã còn viết bộ sách: “Những điểm đến của nhận thức”(15 tập). Để lấy File PDF và bìa sách - các bạn có thể gõ vào công cụ tìm kiếm [Google] từ khóa: [những điểm đến của nhận thức], có nhiều trang mạng đã đăng tải lên. Đây đủ nhất(15 tập) là trang <http://www.chuaadida.com/thu-vien-sach/> rồi gõ vào ô [Nhập sách cần tìm] từ khóa [những điểm đến của nhận thức], tất cả các tập đều hiện lên.

Hoặc các bạn gọi cho Bạch Mã theo SĐT + ZALO: 0933.03.6600 Bạch Mã sẽ gửi File cho các bạn tự làm, hoặc Bạch Mã sẽ nhờ chỗ làm sách mà Bạch Mã quen biết, họ sẽ làm và gửi phát nhanh cho các bạn Bộ Sách Toàn Tập đầy đủ này, có bao gồm cả cuốn “Trời Đất Sắp Xếp”, “Thuận Theo Tự Nhiên”, “Rõng Lặng & Trong Sáng”, và cuốn “Trực Truyền Tâm Pháp (9tập)” này(tổng 27 cuốn) !

Trân trọng & cảm ơn!
Adidaphat!

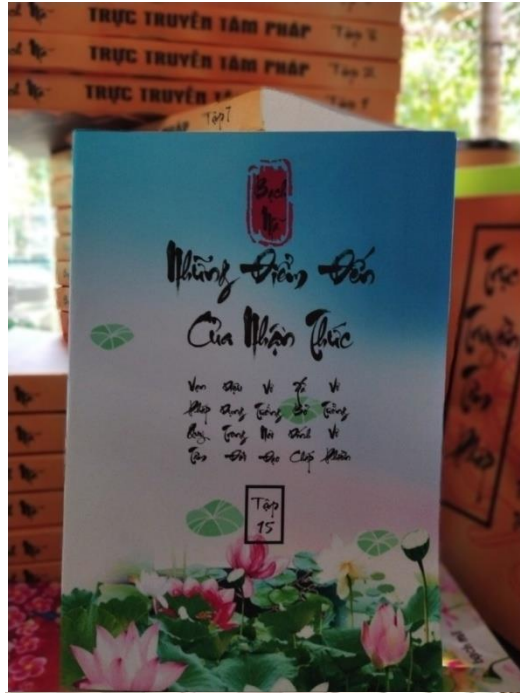

Các bạn vào link:

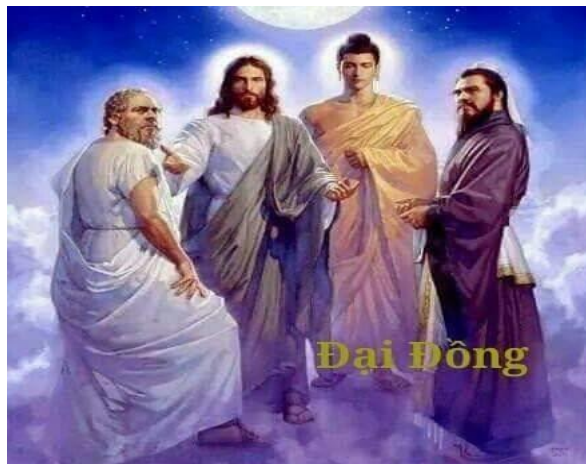
<https://chuaadida.com/thu-vien-sach/>

Tìm đọc các tập Trục Truyền Tâm Pháp nhé.

Trang TikTok: tiktok.com/@bachma_trongsang

BẠCH MÃ CHÚC BẠN
LUÔN BÌNH AN VÀ HẠNH PHÚC

*Ngày hoàn thành: 25/11/2023
Tại Thiền Viện Trúc Lâm Hộ Quốc,
Thành Phố Phú Quốc – Kiên Giang*